

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్).

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

	రూ.	ఆ.	పై.
తనిశ్లోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము	...	3	౪ ౦
భారతాదితనిశ్లోకమ్ ,, ,,	...	౦	౫ ౦
రామచరమశ్లోకమ్ ,, ,,	...	౦	3 ౦
దుష్కర్తశ్లోకటిప్పణి	...	౦	౫ ౦
శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమభర్తశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౧	౨ ౦
ముతల్ తిరువంద్దాలి ,, అరుమ్బదప్రతిపదసహితము	...	౧	3 ౦
ఇరందామ్ తిరువంద్దాలి ,, ,,	...	౦	౧౨ ౦
మూన్డామ్ తిరువంద్దాలి ,, ,,	...	౦	౧౨ ౦
నాన్దుకన్ తిరువంద్దాలి ,, ,,	...	౦	౧౪ ౦
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉరై ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౪	౮ ౦
తిరువాళియమ్ సవ్యాఖ్యానము అరుమ్బదసహితము-ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౦	౬ ౦
పెరియతిరువంద్దాలి ,, సునిదమ-తి-తమ	...	౦	౧౪ ౮
తిరువెళ్ళు సూర్ తిరుక్కై ,, ,,	...	౦	౪ ౦
శిరియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౦	౯ ౬
పెరియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౦	౧౫ ౦
శ్రీవచనభూషణమ్ ,, ,,	...	3	౮ ౦

ఈగ్రంథములు మట్టకాయితములలో సగంచాజ్జీకి నివ్వబడును.

యమకరత్నాకరమును ఇరామానుజనూర్ గ్రంథాలియు అచ్చగుచున్నవి.

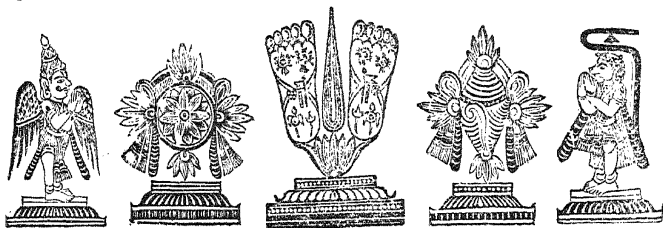
ఈగ్రంథము సీసభచందాదారులచే శిపార్సుచేయబడువారికి మాత్రము ౨౫౦ కాపీలవఱకు సగంచాజ్జీకి నివ్వబడును, అనగా గ్లాసురు ౧-౧౨ చొప్పునను రప్పరు ౦ - ౧౪౦ - చొప్పునను నివ్వబడును.

ఇట్లు,

కరాలపాటి - ఆల్వారయ్య,

కార్యదర్శి, ధనాధికారి,

నెం 3౧ - వెంకటాచలమొదలిపేటి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవార్తిఖ్యానమ్.

—❧—(0):❧—

పాతుత్తనియన్గళ్.

అఘ్రికియమణవాళనరుళిచ్చెయ్తతు.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।
యతీంద్రప్రవణంవందే రమ్యజామాతరంమునిమ్ ॥

అఘ్రికియమణవాళనరుళిచ్చెయ్తతు.

లక్ష్మీనాథసమారంభం నాథయామునమధ్యమామ్
అస్తదాచార్యపర్యంతాం వందే గురుపరమ్పరామ్ ॥
యోనిత్యచుచ్యుత పదామ్బుజయుగ్గరుక్ష్
వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయమేనే ।
అస్తద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధోః
రామానుజస్యచరణౌశరణంప్రపద్యే ॥

అశ్వత్థారరుళిచ్చెయ్తతు.

మాతా పితా యువతయస్తనయా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదస్వయానామ్ ।
ఆవ్యస్య నః కులపతే ర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదక్షిణ్యుగళం వ్రణమామిముద్ధా ॥

భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు.

భూతం సరస్వ మహదాహ్వయ భట్టనాథ
 శ్రీభక్తిసార కులశేఖర యోగినాహున్ ।
 భక్తాఙ్గిరేణు పరకాల యతీంద్రిమిత్రాన్
 శ్రీమత్పరాఙ్ముఖమునిం ప్రణతోఽస్తి నిత్యమ్ ॥

— ❦ — (౦) : ❦ —

రహస్యార్థసంప్రదాయ త్తనియన్తల్.
 మణవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్తతు.

లోకగురుంగురుభిస్సహపూర్వైర్గు కురకులోత్తమదాసముదారమ్
 శ్రీనగపత్యభిరామవరేశౌ ధీప్రశయానగురుంచభజేహమ్ ॥

ఈయన్జిమాధవపైరుమాళరుళిచ్చెయ్తతు.

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య సూసవే ।
 సంసారభోగిసద్దత్త జీవజీవాతవే నమః ॥

తిరువాయ్ మొట్టిప్పిత్తైరుళిచ్చెయ్తతు.

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కౌణ్డిన్యకులభూషణమ్ ।
 సమస్తాత్మగుణావాసం వస్తేకూరకులోత్తమమ్ ॥

మణవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్తతు.

నమశ్శ్రీశైలనాథాయ కు నీనగరజస్త్వనే ।
 ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్య కైజ్కర్యశాలినే ॥
 లోకాచార్యపదామ్భోజ రాజహంసాయితాస్తరమ్ ।

జ్ఞానవైరాగ్యజలధిం వస్తేసామ్యవరంగురుమ్ ।
 శ్రీజహ్వవదధీశదాసమమలమశేషశాస్త్రవిదమ్ ।
 సుందరవరగురుకరుణాకన్దళిత జ్ఞానమద్దిరంకలయే ॥

అఘ్రికియమణవాళనరుళిచ్చెయ్తతు.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।
 యతీంద్రిప్రవణంవస్తే రమ్యజామాతరంఘునిమ్ ॥

§ ధీప్రశయానరయోగినమీడేవన్తు పిన్బళ్ళూర్ శిలరసుపద్ధిక్కుమ్క్రమమ్.

శ్రీ వ చ న భూ షణ త్తని య స్థ ల్.

పురుషకారవైభవచ్చ సాధనస్యశారవమ్
తదధికారికృత్య మస్యసద్గురూపసేవనమ్।
హరిదయామహేతుకీం గురోరుసాయతాఞ్చయో
వచనభూషణేనైవద జగద్గురుమితమాశ్రయే॥

సాక్షాఖిలద్రవిడసంస్కృతరూపవేద
సారార్థసజ్జహమహరసవాక్యజాతమ్।
సర్వజ్ఞలోకగురునిర్మిత మార్యభోగ్యమ్
వందే సదా వచనభూషణదివ్యశాస్త్రమ్।

ఆకణ్ఠోత్కణ్ఠవైకుణ్ఠ ప్రియాణాంకణభూషణమ్।
గురుణా జగతాముక్తం వ్యాప్తంవచనభూషణమ్॥

పేఱుతరువిక్కుమవల్ తక్ పేరు మై యాఱు పెఱునాన్ ముఱ్ఱై యి
కూఱుకురునై వ్వునువల్ కొల్ వత్తిలె యూఁఱు కు ర్ పుట్టల్ తక్
మాటిల్ పుకట్టే నఱ్ఱు రువిన్ వణ్ణె మొడెలామ్ వ నబూఁడె ముడి
తేటిడ నమక్కురుల్ ముడుమ్బెయై తెయవక్ కల్లో త్తే రెన్ పున్

తిరుమామకల్ తక్ శీరరు శీర్ ముమ్,
తిరుమాల్ తిరువడి శేర్ వత్తిన్ నెయ్యమ్,
అన్వభియ్యభిన్దన వనై త్తి పున్దెయ్యమ్,
మెయ్ వభియూన్దియ మిగోర్ పెరుమైయ్యమ్,
ఆరణమ్ వల్లన రమరుమ్ నన్నెఱియైయ్యమ్,
నారణ తాల్ తరునఱ్ఱురుసీతియ్యమ్,
శోతివానరుల్ తూయమాకురువిన్
పాతమామలర్ పుణిపవర్ తనైయ్యమ్.

తీతిల్ వానవర్ తేవనుయిర్ కళై
 యేతుమిన్బి యెడుక్కుమ్మడియైయుమ్,
 మన్నియవిన్బముమ్ మాకతియుమ్ కురు
 వెన్నునిలై పెలు మిన్ పొరుళ్ తన్నైయుమ్
 అత్తైవిలా వేత మతనుళనై త్తైయుమ్
 వశనబూడణ వట్టియాలరుళియ
 మత్తైయవర్ శికామణి వణ్ పుకట్త్ ముడుమ్బై
 యితైయవ నెళ్ళో నేరులకారియన్
 తేమలర్ చ్చేవడి శిన్దైశెయ్ పవర్
 మానిల త్తిన్బమ తెయ్ తివాట్ పవరే.

లోకాచార్యకృతే లోకహితే వచనభూషణే ।
 తత్త్వార్థదర్శినో లోకే తన్నిష్ఠాశ్చ సుదుర్లభాః ॥
 జగదాచార్యరచితే శ్రీమద్వచనభూషణే ।
 తత్త్వజ్ఞానశ్చ తన్నిష్ఠాం దేహి నాథ యతీన్ద్రమే ॥
 ఉలకాశిరియన్ తిరువడిక శేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శాన్ ముమ్మాతను సన్దిక్కుమ్ తనియన్దళై

కోతిలులకాశిరియన్ కూరకులో త్తమతాతర్
 తీతిల్ తిరుమలై యాత్వోర్ శెమ్మిజ్గురవై మణిభాళర్
 ఓతరియపుకట్త్ తిరునాపుడై యపిరాన్ తాతరుడన్
 పోతమణివాళమునిపొన్నడిక శ్ పోన్ మువనే ॥

వాళ్ళియుల కాశిరియన్ వాళ్ళియనక మన్నుకులమ్
 వాళ్ళిముడుమ్బైయెన్నమ్ మానక రమ్—వాళ్ళి
 మనమ్ శూళ్ళన్ద పేరిన్బమ్ మల్ కుమికునల్లార్
 ఇనమ్ శూళ్ళన్ ద్విరుక్కుమిరుప్ప||

ఓతుముడుమ్బైయుల కాశిరియనరుళ్
 ఏతుమఱ వాత వెమ్మెరుమాన్ ——నీతి
 వఱువాచ్చిఱునల్లార్ మామత్తె యోన్ పాతమ్
 తొమ్మివార్ కుక్కువారాతుయర్.
 ప్పిళ్ళైలో కాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

కళోపాతి, శుద్ధసత్వమాన పరమపదత్తిలే, నిత్యాసంజుచితజ్ఞాన
రాయ్కొణ్ణు, నిరన్తరభగవదనుభవజనిత నిరతిశయానంద తృప్తరా
యిరుక్కైక్కు యోగ్యతైయుణ్ణాయిరుక్కచ్చెయ్తేయమ్, (౧)
'అనాదిమాయయానుప్తః' ఎన్లెటపడియే (౨) నిత్యతైలవద్దారువప్పివత్
దుర్వివేచ త్రిగుణ దురత్యయానాదిభగవన్తాయాటిగోహిత స్వప్రకాశ

యత్ర - ఎందపరమపదత్తిల్, పురాణాః - పురాపినవరాయ్, అతావతు-అనుభూ
తమాన భగవన్గణాదికలై అనుదినమభినవమాక అనుభవక్కుమవర్కళాయ్, ప్రథమ
బాః - అనాదినిధిరాయ్, ఋషయః - సర్వవిషయసాక్షాత్కారముశ్చవర్కళో ఇరుక్కి
తార్కళో ఎన్దర్థమ్. "ఋషయః" ఎన్బతు- కాలవిషయ విశేషజ్ఞతైచ్చొల్లామైయాలే,
నిత్యాసంజుచిత జ్ఞానతైచ్చొల్లకిటతు. పరమపదమ్ శుద్ధసత్వమయ మెన్బతటు (3)
'పశ్చిశక్తిమయేదిన్యేకుద్ధసత్వేకుభావహే' ఇత్యాదివచనమ్ప్రమాణమ్. (నిత్యత్యాది)
నవిద్యతే సంజుచితమ్ - సజ్జోచః, యస్యతత్ అసంజుచితమ్, నిత్యంఅసంజుచి
తమ్-నిత్యాసంజుచితమ్, తథావిధంజ్ఞానంయేషామితి విగ్రహః. ఇక్ష్వానిత్యత్వమావతు-
ధ్వంసాప్రతియోగిత్యమాత్రమా ఇత్యన్తర్థసజ్జోచాభావతీలన్వయమ్. ఏతాదృశా
భావనాన్ - అత్యన్తాభావముమ్, ధ్వంసముమ్. ఆక - జ్ఞానసజ్జోచాత్యన్తాభావమ్
నిత్యోక్తుమ్, జ్ఞానసజ్జోచధ్వంసమ్ ముక్తర్కుముణ్ణాకైయాలే, నిత్యాసంజుచి
తేత్యాది విశేషణమద్వస్తానదాస్తాన్తికోభయానుగతమౌక్తుకైయిల్లె. అనుభవజని
తానన్దశక్తు నిరతిశయత్వమ్శాస్త్రుతు - కైవల్యానన్దతైప్పల్ ౧ ; అనుభవజనితా
నన్దాపేక్షయా అతిశయితమాన కైజ్జుర్యానన్దమ్ భగవదనుభవప్రీతిహతాత్కారిత
మాయ్ పరుకైయాల్ అర్థాన్నిధమెన్బు అతైఇక్ష్వాన్బిల్లవిల్లె. యోగ్యతైయావతు-
భగవన్నిన్నచేతనత్వమ్. (అనాదీత్యాదిక్కు) అనాదిమాయయా - ఉత్పత్తిశూన్యై
యాయ్ విచిత్రసృష్టిహేతునాన మూలప్రకృతియినాల్, సుప్తః - లింగోహితస్వరూ
పనాన (జీవన్) ఎన్దర్థమ్. (లిలేత్యాదిక్కు) తీలతైలవత్ - తీలత్తిల్ తైలతై
పోలవుమ్, దారువప్పివత్ - దారువిల్ వప్పియైపోలవుమ్, దుర్వివేచ-పిరిన్బు
క్కాణ ముడియాత తాయ్, త్రిగుణ - సత్త్వరజస్తమస్సుక్కళోడు కూడిన

రాయ్, అనాద్యవిద్యాసంజ్ఞితానస్త పుణ్యపాపకర్తానుగుణమాక సుర
 నర తిర్ణక్థావరయోనికల్ తోటుమ్ (౧)* మాటిమా టి ప్పలపిఱ
 ప్పమ్పిఱన్దు, దేహత్తాభిమానముమ్, స్వస్వాత స్త్రిముమ్, అన్యశేష
 త్వముమాకిఱపడుకుట్టియిలేవిట్టున్దు, తత్తదనుగుణసాధ్యసాధనజ్గళిలేమణి
 (౨)* యాతానుమ్ పల్ ద్రీసీఙ్గుమ్ విరతత్తై యేటిట్టుక్కొణ్ణు, పాప్త
 శేషియాయ్ పరమపాప్తపాప్తపభూతనానవస్సక్కల్ అత్యస్త
 విముఖరాయ్, గర్భజన్త బాల్యయావనవార్ధకమరణనరకజ్గళాకిఱ అప
 థాన ప్తకత్తిలే, నిరన్తర వితత వివిధ నిరవధిక దుఃఖజ్గళై యనుభ
 విత్తుత్తిరికిఱ ఎన్సంసారిచేతనరిలే, ఆరేసుమ్ శిలర్క్కు జాయమాన

తాయ్, దురత్యజు - (జీవర్కళాల్) నివర్తిష్పిక్కుక్కుడాతతాయ్, అనాదియాన
 మూలప్రకృతియినాలే, తిగోహిత-మత్తొక్కప్పట్ట (అఱియక్కుడాత), స్వప్రకాశః-
 ప్రకాశమాన దేహతిరిక్తత్వాది ధర్మజ్గళైయడైయవర్ ఎన్తర్థమ్. అనాది-ప్రవాహనాది
 యాన, ఆవిద్యా-దేహత్తభిమానికల్. (తత్తదనుగుణేత్వాది) దేహత్తాభిమానాద్యను
 గుణసాధ్యజ్గళై-క్రమేణ స్త్రిన్నపానాది స్వర్గాది దేవతాన్తరసాయుజ్యాదికల్, తత్పా
 ధనజ్గళై-ధనాది, యాగాదిదేవతాన్తరసానాదికల్. యాతానుమ్-ఏతోఒన్తై-పల్ ద్రీ-
 ఆవలమ్మిత్తు, సీద్దుమ్ - ఎమ్మెరుమానై ప్పిరికైక్కుహేతువాన, విరతత్తై - ప్రతత్తై
 ఎన్తు శబ్దార్థమ్. (ప్రాప్తశేషీత్వాది) ఇవై ఈశ్వరమమ్మజ్గాన ఆకారత్రయమ్. (ప్రాప్త
 శేషి - ఉచితశేషి, పరమప్రాప్యన్ - స్వాపేక్షయా ఉత్కృష్ట ప్రాప్యాన్తరరహితన్,
 పరమప్రాపకన్ - స్వాపేక్షయా ఉత్కృష్ట ప్రాపకాన్తరరహితన్; ఆచార్యనిష్ఠై-ఇతిన్
 చరమ కాన్తైయాకైయాలే ఇతిలే అన్తర్భూతమ్. వైముఖ్యమావతు - భగవద్విషయక
 జ్ఞానరుచ్యాదికల్ ద్రీరుక్తై. అన్యశేషత్వత్తాల్ - వైముఖ్యమ్, స్వాతస్త్రిత్తాల్ -
 త్రివైముఖ్యమ్, దేహత్తాభిమానత్తాల్ - అత్యవైముఖ్యమ్, గర్భమ్ - గర్భసితి. (నిర
 రేత్వాది) ఇట్లు (౩) “అత్యమృతకుటీక్ష” ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్. (ఆరేసుమ్) ఎన్తత

(౧) తిరువాయ్-౨-౬-౮. (౨) తి-వి-౯౫. (౩) వి-పు-౬-౫-౧౦
 య్ అత్ర “పిఱన్దుపిఱన్దుజన్తజ్గళై తోటుమ్” ఇతి క్వచిదధికపాఠః.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్.

కాల భగవత్కృతాక్ష విశేషత్తాలే రజస్తమస్సుక్కుల్ తలైమడిస్తు, సత్వమ్తలైయెమత్తు మోక్షరుచియుణ్ణానాలుమ్, తత్వహితపురుషార్థ జ్ఞులై యుళ్ళపడియటిన్దే యుజ్జీవిక్ పేణ్ణుకై యాలుమ్, అనై తనై శాస్త్రముఖత్తాలేయటియప్పార్ క్కుమళవిల్, శాస్త్రజ్ఞులి తలై యాన వేదమానతు, (౧) “అనన్తానై వేదాః” ఎన్నిటపడియే అనస్తమాయ్, స్వార్థనిర్ణయ త్తిల్ సర్వశాఖాప్రత్యయన్యాయాదిసాపేక్షమాయరుక్కై యాలే, అల్పమతికళుక్కువగాహి త్తర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణవరితాకై యాలుమ్, అనవేదపారగరాయ్ స్వయోగమహిమసాక్షాత్కృతపరావరతత్వవిభాగ

(౨) జాయమానంహిపురుషంయం పశ్యేన్నధునూదనః | సాత్వికస్సశుభిక్షేయస్సవైమోక్షార్థచింతకః” ఎన్నిటల్లోక త్తిక్ అభిప్రేతమానవర్థమ్. (ఆరేమమ్కిలర్ కు) ఎన్నిట విత్తాల్ - మోక్షరుచియిల్ జన్మనియమమిలైయెన్నిటతు. తత్వమ్-స్వరూపమ్, హితమ్-ఉపాయమ్, పురుషార్థమ్ - ఫలమ్. (అతిన్దే) ఇత్యాది. అదృష్టద్వారక మోక్షసాధన ప్రవృత్తివర్హత్వరూపమాన అత్యంత పారతన్త్రీ స్వరూపముళ్ళవనుక్కుమ్ స్వరూప యథాత్మజ్ఞానాదికల్ దృష్టవిధయాఅధికారసిద్ధ్యర్థమాక ఆవశ్యకజ్ఞశైష్టభావమ్. (౨) “పశుర్తమవ్యుపక్షీనా యేవవైష్ణవసంశ్రయాః | తేనైవతేప్రయాస్యన్తితద్విష్టాఃపరమంపదమ్” ఇత్యాదియిట్టడియే పశ్వాదికళుక్కు మోక్షముణ్ణామ్పాతు, ఆవర్తయైభిమానిత వైష్ణవమడైయ జ్ఞానపూర్తియే కారణమాకైయాలే (అతిన్దే) ఎన్నతుపపన్నమ్. (శాస్త్ర)జ్ఞులి తలైయన) ఎన్నతు-(౨) “ధర్మంజ్ఞానమానానాం ప్రమాణం ప్రథమం శ్రుతిః | ద్వితీయం ధర్మశాస్త్రంహితృతీయం లోకసద్భ్రాహ్మణః” ఎన్నతైయనుసద్భిస్తు. అనధీత వేదజ్ఞులి విరుద్ధార్థపరత్వసంశయముణ్ణాకిల్ మీమాంసాన్యాయజ్ఞులైక్కొణ్ణు సమృద్ధిత అధీత వేదార్థనిర్ణయముమకిళ్ళిత్కర మెన్నతైప్పల్ (సర్వశాఖేత్యాది). అదిజ్ఞుత్తినాల్ సర్వవేదాన్తప్రత్యయన్యాయమ్ వివక్షితమ్. (స్వయోగమహిమసాక్షాత్కృత) ఎన్నెయాలే - సుగతాదికలైయుమ్ కపిలాదికలైయుమ్ వ్యావర్తిక్కిటతు. పరావరతత్వవిభాగమానతు - పరతత్వత్తుక్కుమువరతత్వత్తుక్కుముణ్ణాన వైలక్షణ్యమ్.

రాస † (వ్యాసాది) పరమర్షికళాలే ప్రణీతజ్ఞళాయ్, వేదోపబృంహణ
జ్ఞళాన స్మృతీతిహాసపురాణజ్ఞళిలుమ్, సారాసారవివేక చతురర్క్కొ
ఘ్రియ త్తాత్పర్యాంశమ్ తెరియామైయాలుమ్, అవైపోల్వక్ష్మే, సంసారి
చేతనోజ్జీవనకామనానసర్వేశ్వరక్, తానేఆచార్యనాయ్ వెళిప్పడుత్తిన
సకలవేదసారమాన రహస్యత్రయముమ్, అతిసజ్గిహతయా అతిగూ
ఢార్థజ్ఞళాకై యాలుమ్, భగవదాక స్తిక కటాక్షవిశేషతాలే, (౧)
* మయర్ పతిమతినల మరుళప్పెగ్గిలు, సకలవేదశాస్త్రతాత్పర్యజ్ఞళై
యుమ్ కరతలామలకమాక సాక్షాత్కరిత్త పరాజ్ఞుళ పరకాలాది
కళాన ఆధ్వార్క కళరుళిచ్చెయ్త ద్రావిడవేద తదజ్ఞోపాజ్ఞళాన దివ్య
ప్రబంధజ్ఞళుమ్, అళవిలికళా లర్థదర్శనమ్ పణ్ణపోక్కామైయాలుమ్, రుచి

సారాసార వివేకమావతు - సాత్వికరాజసాది విభాగజ్ఞానముమ్, పురాణోపక్రమ
ప్రశ్న ప్రతిపదనజ్ఞళిల్ పక్షపాతిత్వాపక్షపాతిత్వవిభాగజ్ఞానముమ్, సర్వాచారాదిత
త్పరత్వాపక్షత్పరత్వవిభాగజ్ఞానముమ్. తాత్పర్యాంశమావతు - సాత్విక భాగాళిక్రేత
మాన సారాంశమ్. ఉజ్జీవనమ్-పరమపురుషార్థప్రాపణమ్. (సంసారి) ఇత్యాదియాల్-
బుధాగమవ్యావృత్తి. (సర్వేశ్వరన్) ఎన్దెయాలే - భగ్గిమ విప్రలమృదిజన్య వక్తృదోష
వ్యావృత్తి. (సారమాన) ఎన్దెయాలే - ఆసారబహుళ స్మృత్యాది వ్యావృత్తి.
(త్రయముమ్) ఎన్దెయాలే - ఆనన్ద్యవ్యావృత్తి. ఆక స్తికమ్ - నిర్వేతుకమ్, నిర్వేతుక
మాకకటాక్షిక్తైక్కు పేతువాన నిగ్దోష కల్యాణగుణజ్ఞళై యుడైయవనై
చ్చొల్లకిఱతు భగవచ్చబ్బమ్. కటాక్షవిశేషమావతు - ఫలపర్యస్తమాన కటాక్షమ్.
(మయర్పతి) ఇత్యాదియాల్ భగవన్నిర్వేతుక కటాక్షులబ్ధమాన ఆధ్వార్క కళుడైయ
దివ్యజ్ఞానక్కు, యోగజన్యమాన ఆర్జ్జాన త్రిత్కాట్టిల్ వ్యావృత్తిల్లిల్లిల్లి. ద్రా
విడవేదమావతు - సమ్రాధ్వారరుళిచ్చెయ్త నాలుదివ్యప్రబంధజ్ఞళి. తదజ్ఞళావన-తిరు
మడైయాధ్వారరుళిచ్చెయ్త ఆఱుదివ్యప్రబంధజ్ఞళి, ఉపాజ్ఞళావన-మల్లైయాధ్వార్
కళరుళిచ్చెయ్త పతి నాలుదివ్యప్రబంధజ్ఞళి, అళవిలికళ-అల్పజ్ఞర్. అర్థదర్శనమ్ పణ్ణపో

పిఱిన్ద చేతనర్ ఇబ్బిన్దుపోమ్బుడియిరుక్కాయాలే, ఆత్మార్కుడై య నిర్దే తుక కటాక్షులబ్ధ దివ్యజ్ఞానరాన నాథమునికల్ తుడక్కమాక సత్సమ్మి దాయ సిద్ధరాయ్ సకలశాస్త్రనిపుణరాయ్ పరమదయాళుక్కళాన పూర్వార్చార్యకల్, అన్దవేదాదికళిలర్థజ్ఞులై సజ్గిహిత్తు, మన్దమతికళు మ్మమ్ సుగ్రహమామ్బుడి ప్రబంధీకరిత్తు ముపదేశిత్తుమ్ పోన్దార్కల్.

అప్పడియే సంసారిచేతనరికివు సహిక్కమాట్టాత పరమకృపై యాలే, తదుజ్జీవనార్థమాక త్తాముమ్ పలప్రబంధజ్ఞు మరుశిచ్చెయిత ప్పిల్వైలోకాచార్యర్, ఆచార్యపరమ్పరాప్రాప్తజ్ఞళాన వర్థజ్ఞల్, అవర్కల్ తాజ్గల్ గౌరవాతిశయత్తాలే రహస్యమాక ఉపదేశిత్తు పోన్ద

కామైయావతు-(౧)“ఆరియైయనైయరనై” ఎన్లిఱసామానాధికరణ్యమెకరీరాత్తభావ నిబంధన మెన్దుమ్, (౨) “అజ్జిన్దైయమడనారై” ముతలానవద్ శీల్చిన్న కామమ్- వేదాన్తవిహిత భగవద్భక్తిరూపమెన్దు మతియప్పికామై. (ఆత్మార్కుడైయ) ఇత్యాది. నాథమునికల్ *కణ్ణినుణ్ణిటుత్తామ్మై పున్నీరాయర మావృత్తి జపిత్తుఆత్మార్కుడైప్రస న్నరాక్కి దివ్యప్రబంధమాత్రతై యపేక్షీత్తార్, ఆకైయల్ అపేక్షీయత్ దివ్యచతు స్సుముతలానవద్ శీ అవరుక్కుఆత్మార్కుడైయరళినతు నిర్దే తుకకృపైయాలే నిన్దుతాత్పర్యమ్. (సత్సంప్రదాయ) ఇత్యాది. సత్ - సత్పురుషర్ కళుడైయ, సమ్-సమీచీనమాన, ఆతా వతు - తాజ్గళిన్దపడియే శెయిత, ప్రదాయ - ఉపదేశ త్రిల్, సిద్ధరాయ్-ఎన్దర్థమ్, బ్రహ్మ విక్తుక్కల్ తాజ్గళిన్దపర్థతై యథావత్తాక ఉపదేశిత్త ఉపదేశిత్తుక్కు సత్సంప్రదా యమెన్దుపెయర్. అతిల్ సిద్ధరాకైయావతు - తిదధీనజ్ఞానానుష్ఠాన పూర్ణరాకై. (పరమ దయాళుక్కళాన) దయైయావతు - ఖ్యాతిలాభపూజైకళాకిఱ స్వార్థతై యపేక్షీయా మల్ పరదుఃఖ తైక్కుణ్ణు సహియాతిరుక్కై. అతిల్ పారమ్యమావతు-అనుషడ్ధికమాక వరుమ్మూభాదికళిలుమ్ నకైయద్ శీరుక్కై.

అప్పడియే - సత్సంప్రదాయేత్వాది విశేషణత్రయయుక్తరాయ్. సహిక్కమా ట్టాత - సహిక్కమాట్టామైయాకిఱ. పలప్రబంధజ్ఞల్ - యదృచ్ఛికప్పడిముతలాననై.

వైయాయ్, అరుమై పెరుమై కళైప్పల్ ౧, ఇతుక్కుమున్సు తాముమ్ ప్రకాశిప్పియామల్ అడక్కిక్కొణ్డపోన్దవై యుమాన వర్ధవిశేషజ్జళైల్లా వల్ ౨ యుమ్, పిన్సుళ్ళారుమిక్కువొణ్ణా తెన్ఱి తమ్ముడైయ కృపాతి శయత్తుక్కుమేలే, పెరుమాళుమ్ స్వప్నత్తిలే తిరువుళ్ళమాయరుళుకై యాలే, శ్రీవచనభూషణమాకి అగ్రబ్రహ్మబంధముభేన వెలియిట్టరుళుకితార్.

మున్నే పేరుళాళప్పెరుమాళ్, తమ్ముడైయ నిర్దేతుక కృపై యాలే, మణల్ పాక్కత్తిలే ఇరుప్పొరుసమ్మియారై విశేషకటాక్షమ్ పణ్ణియరుళి, తజ్జమా యిరుప్పనశిలవర్ధవిశేషజ్జళై తామేయవర్ కుక్కు స్వప్న ముభేన వరుళిచ్చెయ్తు, “నీర్ పోయ్ ఇరణ్డాల్ ముక్కుమ్ నడువే వర్తి యుమ్, ఇన్నముమక్కివర్ధజ్జళైల్లామ్ విశదమాక నామ జ్జేళ్ళొల్లుకిటోమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమాయరుళుకై యాలే, అవరిజ్జేవన్ద పెరియ పెరుమాళై సేవిత్తుక్కొణ్డు, తమక్కుమున్సు అగ్రరుళిచ్చెయ్ తవర్ధజ్జళై యుమ్, అశలటి యాతపడి యనుసన్ధిత్తుక్కొణ్డు, ఏకాన్తమాన తొరుకోయిలిలే వర్తి యానిట్టుచ్చెయ్తే, తమ్ముడైయ శ్రీపాదత్తుక్కున్దరజ్జరాసముతలికళుమ్

అరుమై - దురవబోధత్వమ్. పెరుమై - గౌరవమ్. (పిన్సుళ్ళారుమ్) ఎన్దచకార త్తాలే సమకాలవర్తికళై సజ్గిహిక్కిఱు.

ఇతిల్ - “అరుమై పెరుమై” ఎన్ఱు ప్రమేయవైలక్షణ్యముమ్, “అప్పడియే” ఎన్ఱుమ్ “పిళ్ళైలోకాచార్యర్” ఎన్ఱుమ్ చక్రవైలక్షణ్యముమ్, ఇప్పొబన్దత్తుక్కు సత్సం ప్రదాయమూలత్వబోధకమాన “శ్రీవచనభూషణమ్” ఎన్ఱుతిరునామత్తి నాల్ ప్రబన్దవైలక్షణ్యముమ్ అరుళిచ్చెయ్తారాయిల్ ౧.

భగవన్నియమన తైవివరిక్కితార్. (మున్నే) ఇత్యాది. మణల్ పాక్కమ్ - ఓరూర్. (ఇరుప్పొరు) ఎన్ఱైయాలే ఇన్నమ్మియార్ క్కిళ్ళూర్ నివాసస్థానమెన్ఱుమ్, “తిరుచ్చాణూర్ నమ్మియార్” ఎన్ఱు అయప్పడియిలేయరుళిచ్చెయ్తేయాలే అవూర్ - ఇవర్ కుక్కు పూర్వర్ కళోవన్దిత్త ఇడమెన్ఱుమ్ కణ్ణుకోళ్ళు. తజ్జమాక-రక్షకమాక. ఇరణ్డాల్ న్రినడువే - ఉభయకావేరి మధ్యవర్తియానకోయిలిలే.

తాముమాక, పిల్లెల్ని, ఒరునాశస్త్రకోయిలెయూద్యచ్చికమాకవెల్లున్ద
రుళి, అవిడమేకా న్తమాయిరుక్కెయాలే, రహస్యార్థజ్ఞులై యవర్
కళుక్కరుళిచ్చెయ్తుకొణ్ణెల్లున్దరుళి యిరానిట్లు, అవైతమక్కు పేర
రుళాళప్పెరుమాళరుళిచ్చెయ్త వర్థవిశేషజ్ఞళాయిరుక్కెయాలే, అవర్
పోరవిధరాయ్, ఉభిల్ నిష్టమ్ పుటప్పట్టవన్ద, పిల్లెల్ని శ్రీపాద త్రిలేవిల్లున్ద,
“అవరో ? సీర్” ఎన్న, “అవతేతు ?” ఎన్టప్పిల్లె కేటరుళ, పేరరు
ళాళప్పెరుమాళ్ తమక్కివర్థజ్ఞులై ప్రసాది త్తరుళినపడియెయమ్,
ఇదేజ్ఞ త్రిలే పోకవిటరుళినపడియెయమ్, “ఇన్నముమక్కు జ్ఞేవిశదమాక
చ్చొల్లుకిటోమ్” ఎన్టరుళిచ్చెయ్తపడియెయమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, కేట్టు
మికవుమ్ హృష్టరాయ్ అవరై యమభిమాని త్తరుళ, అవరుమన్లుకైక్కు
అన్తరజ్ఞరాయ్ వర్తిక్కిటనాళిలే, పెరుమాళ్ అవర్కు స్వప్నత్రిలే,
“ఇవర్థజ్ఞో ముటన్దపోకాతపడి ఇవర్థై యొరుప్రబన్దస్థమాక్కచ్చొ
న్నోమ్” ఎన్ట సీర్ పిల్లెక్కుచ్చొల్లుమ్” ఎన్ట తిరువుళ్ళమాక, అవర్
“ఇప్పడి పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాయరుళినార్” ఎన్ట విణ్ణప్పమ్ శెయ్య,
“అనాలప్పడి శెయ్వోమ్” ఎన్ట తిరువుళ్ళమ్బల్లి, అనన్తరమ్ ఇప్పబన్ద
మిటరుళినా రెన్ట ప్రసిద్ధమితే.

రత్నప్రచురమానభూషణత్తుక్కు రత్నభూషణమెన్ట పేరామా
పోలే, పూర్వాచార్యర్ కళుడైయ వచనప్రచురమాయ్, అనుసన్ధా
తాక్కుళుక్కుఁబెజ్జల్వల్య కరమాయిరుక్కెయాలే, ఇటుక్కు “వచన
భూషణమ్” ఎన్ట తిరునామమాయిల్లు.

పిల్లె-పిల్లెలోకాచార్యర్. యాద్యచ్చికమాక-నవ్వియార్జిజ్ఞులై న్నను సన్ధియా
మల్, విధరాయ్-ఈడుపట్టు. (రత్నప్రచురమాన) ఇత్యాది, ఇరు-అప్తమధ్యమపద
సమాసమ్. (పూర్వాచార్యర్ కళుడైయ) ఇత్యాదియల్ స్వకపోలకల్పితత్వశక్తై యు
మ్, తదధీనమానఅనాదరణీయత్వశక్తై యుమ్ నిరర్థశ్.

ఇప్పబన్ధితో, (౧) “వేదార్థమటుతియిమవతు” ఎన్ఱుతుడణ్ణి, (౨) “అత్తాలేయతుముఱ్ఱుత్తు” ఎన్ఱుమళవాక, సత్యమాణార్థ నిర్ణాయక ప్రమాణనిర్దేశమ్ పట్టుకీ అత్తాలేయాలే ప్రబంధోపాధాతమ్.

(౩) “ఇతిహాసశ్రేష్ఠమ్.” ఎన్ఱుతుడణ్ణి (౪) “ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పట్టిన్ఱుమివళుక్కాక” ఎన్ఱుమళవుమ్ సాపరాధచేతనరుద్దైయసర్వా పరాధజ్ఞలైయమ్ సర్వేశ్వరనై సహిష్ణిత్తురక్షిప్పిక్కైయే స్వరూప మానపురుషకారవైభవముమ్, అన్దపురుషకారముమ్ మిక్కైయామ్మడి యాన ఉపాయవైభవముమ్ శొల్లుకిఅతు.

ఇట్లు - చేతననుద్దైయ ఆకారత్రయమ్ సాక్షాద్విషయమ్, తిరుమన్తాది అవాన్తర విషయమ్. చేతనోజ్జీవనమ్ సాక్షాత్ప్రయోజనమ్, ఆకారత్రయజ్ఞానాది అవాన్తరప్రయోజనమ్; ప్రతిపాద్య ప్రతిపాదకభావమ్ సంబంధమ్; ఉజ్జీవనకామన్ అధికారిఎన్ఱు అను బద్ధచతుష్టయ మనుసంధేయమ్.

వత్సమాణార్థజ్ఞో - పురుషకారవైభవమ్ ముతలానవై. ప్రమాణనిర్దేశమ్ - ప్రమి తిజనక వేదకీర్తనమ్. ప్రబంధోపాధాతమ్ - ప్రబంధారమ్భసిద్ధిర్థమ్ వస్తునిరూపణమ్.

సహిష్ణిక్కై - అపరాధానుగుణదణ్డాభావ విషయకభగవత్సజ్గుల్పప్రయోజకత్వమ్. సహిష్ణిత్తురక్షిప్పిక్కైయే స్వరూపమాననెన్ఱైయాలే - పిరాట్టి, సర్వేశ్వరనుక్కు త్తమై, కృపై, వాత్సల్యమ్ ముతలానగుణజ్ఞలై న్నైయెడుక్కచ్చైయతు చేతనాపరాధ జ్ఞలై ప్పొఱుప్పిన్ఱు తద్వారారక్షిప్పిక్కైయే పురుషకార స్వరూపమెన్ఱైయైల్ఱు. పురుషకారవైభవమ్ - పురుషకారభూతైయానపిరాట్టియినుద్దైయవైభవమ్. పురుషకారశబ్దమ్ కళత్రాదిశబ్దస్సౌత్తబద్ధభావత్తినాల్ పుల్లిజమాయరుక్కిఅతు. పురుసనోతీతి పురు షః, పురుషంకరోతీతి పురుషకారంఎన్ఱు వ్యుత్పత్తియినాల్, ఎవన్, పురు - అధికమాక, సనోతి - కొడుక్కితానో, ఆవన్ పురుషనాకితాన్, సర్వేశ్వరనై, పురుషమ్ - పురుష నాక, కనోతి - పట్టుకితాల్, ఇతి - ఎన్ఱు, పిరాట్టి పురుషకారపదత్తినాల్ శొల్లప్పడు కితాల్. అపరిమితమాన బ్రహ్మనందనై కొడుక్కిఅవనాకప్పట్టుకితాళెన్ఱు అర్థమ్. అన్ఱియే - “పూర్ణత్వాత్పురుషః” ఎన్ఱిఅనిరుక్తిప్పడియే పురుషనెన్ఱైయాలే పూర్ణనెన్ఱరమా

(౧) “ప్రపత్తిక్కు” ఎన్ఱుతుడగ్గి (౨) “ఏకా నీవ్యపదేష్టవ్యః” ఎన్ఱుమళపుమ్, ఇవ్వపాయవరణరూప ప్రపత్తియిన్ఱుడైయ దేశకాలాదినియమాభావమ్, విషయనియమమ్, ఆశ్రయవిశేషమ్, ఇతైసాధనమాక్కిల్ వరుమవద్యమ్, ఇతికస్వరూపాజ్ఞజ్ఞో ముతలానవత్తైచ్చేరచ్చొల్లి, ప్రపత్తవ్యనే ఉపాయమెన్ఱు సాధిక్కైయాలే, పూర్వోక్తోపాయ † శేషమాకైయాలే ఉపాయప్రకరణమ్. ఇతిల్ (౩) “ప్రాప్తిక్కుకప్పానుమవనే” ఎన్ఱుమళపుమ్ ప్రధానప్రమేయమ్, మేల్ప్రాసజ్జికమ్.

(౪) “ఉపాయత్తుక్కు” ఎన్ఱుతుడగ్గి (౫) “ఉపేయ విరోధికళు మాయిరుక్కుమ్” ఎన్ఱుమళపుమ్, ఇవ్వపాయత్తైక్కొణ్ణు ఉపేయత్తైప్పెలువానొరుచేతననుక్కు, ఉపాయోపేయాధికార ప్రధానాపేయై

క్కయల్, సర్వేశ్వరసై త్తమాదిగుణజ్ఞానినాల్ పూర్ణనాకష్టణ్ణుకితాశైష్టమామ్. అన్ఱిక్కై “ప్ర-పాలనపూరణయోః” ఎన్ఱు పాలనార్థకమాన భాసువినాల్ నిష్పన్నమానపురుషశబ్దమ్ రత్తకవాచకమాయ్, రత్తకనాకష్టణ్ణుకితాశైష్టమామ్. అన్ఱియే - “పుర-అగ్రగమనే” ఎన్ఱు అగ్రగమన వాచకమాన పురధాతువినాల్ నిష్పన్నమాయ్ పురుషపదమ్ అగ్రగన్ఱైచ్చొల్లి క్రితాయ్, భగవద్విముఖరాన చేతనరై ఉపదేశాదికళినాల్ అభిముఖరాకష్టణ్ణుకితాశైష్టమామ్. అధూతతద్భావార్థకచ్చిప్రత్యయమేటినాల్ పురుషీకారంపెన్ఱాకష్టణ్ణుమ్, ఆకిలుమ్, పురుషత్వవివక్షయా భావార్థక ప్రత్యయమిన్ఱియే పురుషః ఎన్ఱుప్రయోగమ్మోల్, ఇణ్ణుమ్, చ్చిప్రత్యయమిన్ఱియేతదర్థమాత్ర వివక్షయా పురుషకారమెన్ఱాయరుక్కిటతు. ప్రాసజ్జికమ్- స్మృతస్యఉపేయనర్హత్వరూపప్రసజ్జసజ్జతియినాలవతరిత్తతు.

ఉపాయవరణమావతు - “ఉపాయోభవ”-ఉపాయమాకక్కడవాయ్ ఎన్ఱిటప్రార్థనై.

(ఉపాయోపేయేత్తాది)- ఉపాయాధికారమాయ్ ఉపేయాధికారమాయ్ ముఖ్యాపేక్షితజ్ఞానవత్తైష్టమామ్. ఎన్ఱెయున్ఱానాల్ ఉపాయాధీనఫలమ్ పురుషమో, అన్ఱె ఉపాయాధికారజ్ఞో; అప్పడిప్పట్ట అవశ్యాపేక్షితజ్ఞో - శక్తిలక్ష్మై, స్వవ్యాపారమ్

(౧) నూ-౨౩-

(౪) నూ-౨౦.

(౨) ,, ౨౯.

(౫) ,, ౩౦౭.

(౩) ,, ౨౦.

† (పా) విశేషవివరణమ్.

తగ్గలైయుమ్, ఉపాయాన్తరత్యాగహేతుక్కులైయుమ్, ముద్రుమ్
త్యాజ్యోపాదేయజ్జళాయుళ్ళవద్రైయుమ్ విస్తరేణ శొల్లుకైయాలే,
అధికారినిష్ఠాక్రమమ్ శొల్లుకిఱు.

(౧) “తాఁహితోపదేశమ్ పణ్ణమ్మాతు “ఎన్ఱుతుడగ్గి,” (౨)
“ఉకప్పముపకార స్మృతియుమ్ నడక-వేణుమ్” ఎన్నుమళవాక, హితో
పదేశసమయత్తిల్ స్వాచార్యపారతన్య్యాదికళానసదాచార్యలక్షణమ్,
సచ్చివ్యలక్షణమ్, తదుభయర్ పరిమాద్రుమ్ (౩) * తీమనమ్ కెడుత్త
స్వాచార్యవిషయత్తిల్ శిష్యనుపకార స్మృతిక్రమమ్, ఇవద్రైచ్చొల్లు
కైయాలే, సిద్ధోపాయనిష్ఠనానవధికారియుడైయ స్వాచార్యనువర్తన
క్రమమ్ శొల్లుకిఱు.

(౪) “స్వదోమానుసన్ధానమ్ భయహేతు” ఎన్ఱుతుడగ్గి, (౫)
“నివర్తకజ్ఞానమభయహేతు” ఎన్నుమళవాక, ఇవ్వధికారిక్కు-అడ్వే
షమ్తుడగ్గి, ప్రాప్తిఫలమానకైజ్జర్య పర్యస్తమాక ఉద్ధానవేఱుకళు
కెల్లామ్ హేతువాయ్, స్వకర్తభయ నివర్తకమానభగవన్నిరే
తుకృపా ప్రభావమ్ శొల్లుకిఱు.

(౬) “స్వత స్త్రీనై ఉపాయమాకతాపద్రీనహితే” ఎన్ఱు
తుడగ్గి మేలెల్లామ్ (౭) * మిక్-వేతియర్ వేత్తినుట్పరుళానచరమ
పర్వనిష్ఠైయె వెళియాక చొల్లుకిఱు.

ఇవద్రైవిడుకై. ఫలప్రాప్తియిల్ అవిలమ్బప్రయోజకరూప ఉపేయాధికారజ్ఞో-ప్రే
మమ్ముతలనడై. ఉపాయాన్తరత్యాగ హేతుక్కుల్, అప్రాప్త్యాదికల్. ముద్రుమ్
త్యాజ్యోపాదేయజ్ఞో - దేహయాత్రై అశ్చయాత్రై ముతలనడై. అధికారినిష్ఠైయా
వతు - ఫలమ్ పెఱావిడిల్ ధరిత్రిర్కైక్కళక్యమానవిడై.

తీమనమ్ కెడుత్త - మనోదోషతైప్పొక్కిన. సిద్ధోపాయ నిష్ఠనావతు-సిద్ధోపాయ
పరగరూపమానప్రపత్తియైప్పణ్ణినవన్, అనువర్తనమ్-అనుగ్రహహేతువానవ్యాపారమ్.

(౧) నూ-౩౦౮.

(౪) నూ-౩౬౬.

(౭) క-౪-౯.

(౨) ,, ౩౬౫.

(౫) ,, ౪౦౬.

(౩) తిరువాయ్-౨-౭-౮.

(౬) ,, -౪౦౭.

(౧) “వేదార్థమఱుతియిడువతు,” ఎఱ్ఱతుడగ్గి ఇవ్వరత్తిలేత లైక్కట్టుకై యాలే, ఇప్పిబన్దత్తిల్ చరమప్రకరణ ప్రతిపాద్యమానవర్థమ్ వేదాంతతాత్పర్యమెన్నుమిడమ్ సమ్మతిపన్నమ్. శ్రీగీతైక్కుచరమశ్లోకమోల్లలేయితే, ఇప్పిబన్దత్తుక్కు చరమప్రకరణమ్ ; ఆఱ్ఱు, సాధ్యోపాయజ్గలై ఉపదేశిత్తుక్కుండు పోన్దు, స్వస్వాతన్త్ర్యి భీతనానవనుక్కు, అవధ్దైత్తళ్ళి సిద్ధోపాయమ్ కాట్టప్పట్టు ; ఇఱ్ఱు, సిద్ధోపాయత్తైచ్చొల్లిక్కుండుపోన్దు, ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యిత్తుక్కుజ్జీనవనుక్కు, ప్రథమపర్వత్తైత్తళ్ళి చరమపర్వమ్కాట్టప్పట్టు ; ఆక ఇప్పడి ఆఱు ప్రకరణమాయ్ ఆఱర్థప్రతిపాదకమాయరుక్కుమ్.

ఒన్బత్తుప్రకరణమాయ్, ఒన్బత్తర్థ ప్రతిపాదకమా యరుక్కు మెన్నుమామ్. అన్దపక్ష త్తియిమ్ ప్రథమప్రకరణమ్ పూర్వవత్. మేల్ (౨) “ప్రపత్తిక్కు” ఎఱ్ఱతుడగ్గి (౩) “భగవద్విషయప్రవృత్తిశేరుమ్” ఎన్నుమళవుమ్ పూర్వప్రకరణోక్తోపాయశేషమాకై యాలే ఉపాయప్రకరణమ్. (౪) “ప్రాపకాన్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్” ఎఱ్ఱతుడగ్గి, (౫) “ఆకై యాలే సుఖరూపమాయరుక్కుమ్” ఎన్నుమళవుమ్ ఉపాయాన్తరదోషప్రకరణమ్. ఇప్పికరణత్తిల్, ప్రవత్త్యుపాయ వైలక్షణ్యకథనమ్ సాసగ్గిమ్. (౬) “ఇవనవనైప్పెఱు నినైక్కుమోళు” ఎఱ్ఱతుడగ్గి, (౭) “ఇడైచ్చియాయ్ పెఱ్ఱియిడువలల్ శేయ్యుమ్మడియాయరుక్కుమ్” ఎన్నుమళవుమ్ సిద్ధోపాయనిష్ఠరుడైయ వైభవప్రకరణమ్. (౮) “ఇప్పడి సర్వప్రకారతాలుమ్” ఎఱ్ఱతుడగ్గి

పూర్వవత్-పురుషకారోపాయ వైభవ ప్రతిపాదకమ్.

(౧) సూ-౧.	(౪) సూ-౧౧౫.	(౭) సూ-౨౪౨.
(౨) ,, ౨౩.	(౫) ,, ౧౪౧.	(౮) ,, ౨౪౩.
(౩) ,, ౧౧౪.	(౬) ,, ౧౪౨.	

(౧) “ఉపేయ విరోధికభూమాయరుక్మమ్” ఎన్నమశవుమ్ ప్రపన్నదిన
 (౨) “తాహితోపదేశమ్పణ్ణుమ్బోతు” ఎన్న
 (౩) “చేతననుడైయరుచియాలే వరుకైయాలే” ఎన్నమశవుమ్
 సదాచార్యలక్షణప్రకరణమ్. (౪) “శిష్యనైన్బతు” ఎన్నతుడగ్గి (౫)
 “ఉపకార స్తుతియుమ్ నడకవేణుమ్” ఎన్నమశవుమ్ సచ్చిష్య
 లక్షణ ప్రకరణమ్. (౬) “స్వదోషానుసన్ధానమ్” ఎన్నతుడగ్గి (౭) “నివ
 ర్తకజ్ఞానమభయహేతు” ఎన్నమశవుమ్ భగవన్నిష్ఠేతుకవిషయా
 కారప్రకరణమ్. (౮) “స్వత స్తనై” ఎన్నతుడగ్గి, మేలడగ్గి చరమ
 ప్రాప్య ప్రాపకప్రకరణమ్.

ఇద్విరణ్ణు క్రమత్తైయుమ్పల్లవితే (౯) “పేఱుతరువిక్కు
 మవళేతన్ పెరుమై” (౯) “తిరుమామకళేతన్” ఎన్నిఱ తనియన్గళిరణ్ణు
 మవతరి త్తతు ; ఆకైయాలిరణ్ణు ప్రకారము మనుసన్ధిక్కుత్తైయిల్లై.

ఇప్పబద్ధన్దా, దీర్ఘశరణాగతియాన తిరువాయ్మొళ్ళిపోలే
 ద్వయవివరణమాయరుక్మమ్. ఎజ్జనేయెన్నిల్, తిరువాయ్మొళ్ళియిల్
 ముతల్ మూన్రుపత్తాలే ఉత్తరఖణ్డార్థైయుమ్, మేల్ మూన్రుపత్తాలే
 పూర్వఖణ్డార్థైయుమ్శొల్లి, మేల్ నాలుపత్తాలున్ అవ్వుపాయోప
 యోగియాన గుణగ్గైయుమ్, ఆత్మాత్మీయగ్గిల్ తమక్కునశైయన్
 పసియైయుమ్, ననోడు తమక్కుణ్డాన నిరుపాధిక సమ్మన్ధైయుమ్,

శరణాగతియావతు - ద్వయమ్. ఇరణ్డేవాక్యమాయన్త్రిక్కి సహస్రగాధారూప
 మాయుక్కైయాలే దీర్ఘశరణాగతియెత్తతు.

(౧) సూ-౩౦౭.

(౪) సూ-౩౨౧.

(౭) సూ-౪౦౬.

(౨) ,, ౩౦౮.

(౫) ,, ౩౬౪.

(౮) ,, ౪౦౭.

(౩) ,, ౩౧౦.

(౬) ,, ౩౬౬.

(౯) ఇరణ్డేవచతుర్థి

తామప్రార్థితపడియే పెద్దబ్రహ్మయ్యయమ్ ప్రతిపాదిక్కియాలే, తదనురూపార్థజల్లెచ్చొల్లి తల్లెక్కట్టినాటోలే, ఇతిలుమ్, ప్రథమత్తిలే పురుషకారజ్జెయుమ్, అనన్తరమ్ ఉపాయజ్జెయుమ్, అనన్తరమ్వతదు పాయాధికారినిష్టయ్యయమ్ శొల్లుకెయాలే పూర్వఖణ్డార్థజ్జెయుమ్ అవ్వధికారి నిష్టశొల్లుకిటనళవిల్ ఉపేయాధికారాపేక్షితజ్జెచ్చొల్లుకిట ఇతకుళ్ళే ఉత్తరఖణ్డార్థజ్జెయుమ్ శొల్లి మేల్ ప్రబంధశేషతాలుమ్, తదుపదేష్టావాన ఆచార్యనళవిల్, ఇవనుకుణ్డకవేణ్ణమ్ ప్రతిపత్త్యనువర్తన ప్రకారజ్జెయుమ్, ఇవనుకు మహావిశ్వాసహేతువాన భగవన్నిర్దేశక కృపాప్రభావజ్జెయుమ్, వాక్యద్వయోక్తోపాయోపేయచరమావధియ్యయమ్ శొల్లి తల్లెక్కట్టుకెయాలే.

ఒన్మతర్థ ప్రతిపాదకమాన పక్షత్తిలుమ్, పూర్వవాక్యత్తిల్ క్రియాపదోక్తమాన స్వీకారమ్ ఉపాయాన్తర త్యాగపూర్వకమాయల్లతిరామైయాలుమ్, దినచర్యయమ్ అప్పదత్తిచ్చొల్లప్పడుకీనధికారిక్నేయ్యుళ్ళతాకై యాలుమ్, సదాచార్యలక్షణమ్ ద్వయోపదేష్టావాన ఆచార్యన్బడి శొల్లుకిటతాకై యాలుమ్, ద్వయవివరణమాక నిర్వహిక్కకుత్తయిల్లె.

తదుపదేష్టావాన - ద్వయోపదేష్టావాన. మహావిశ్వాసమావతు - ఉపాయలాఘవాది జ్ఞానజ్ఞానినాల్ అవిచాల్యమాన విశ్వాసమ్. (వాక్యద్వయేత్యాది) సిగ్గోపాయోపేయచరమావధి-ఆచార్యోపాయోపేయత్వమ్.

అప్పదత్తిచ్చొల్లప్పడుకీ-“ప్రపద్యో”నిష్ఠిక్రియాపదత్తిల్ ఉత్తమపురుషనాల్ శొల్లప్పడుకీ, వివరణమావతు - అవిశదమానవర్ణిత విశదమాకచ్చొల్లుకెయుమ్, విశదమాయుళ్ళకుక్కు మద్దుమ్ వేణ్ణియవర్ణజ్జెచ్చొల్లుకెయుమాకై యాల్ ఇతద్వయవివరణమెవప్పదమ్.

ఇప్పడి ద్వయవివరణమానవితిలే, ద్వయ స్తన్నితోప్పలే మన్తై
 రహస్యద్వయార్థజ్ఞుమ్ సజ్జహేణోక్తజ్ఞశా యిరుక్కుమ్ ; ఎజ్జనేయ
 న్నిల్ ; (౧) “అహమర్థత్తుక్కు” ఎన్ఱుడుగ్గి (౨) “అడియానెన్ఱితే”
 ఎన్ఱునుశవాకవుమ్, (౩) “స్వరూపప్రయుక్తమాన దాస్యమితే ప్రధా
 నమ్” ఎన్ఱుమ్ ప్రణవార్థమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౪) “స్వయత్ననివృత్తి”
 ఇత్యాదియాలుమ్, (౫) “తన్నెత్తానే ముడిక్కైయావతు” ఎన్ఱుతు
 డగ్గి (౬) “ఇప్పడి సర్వప్రకారత్తాలుమ్” ఎన్ఱిఱుత్తుక్కు కీఱ్ఱిలుళ్ళ
 త్తాలుమ్ నమశ్శబ్దార్థమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౭) “పరప్రయోజనప్రవృత్తి”
 ఇత్యాదియాలుమ్ (౮) “ఉపేయత్తుక్కిళైయ పెరుమాళై యమ్”
 ఇత్యాదియాలుమ్, (౯) “కైజ్జర్యన్దాభక్తిమూల మల్లాతపోతు”
 ఇత్యాదియాలుమ్ తృతీయపదార్థమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౧౦) “అజ్ఞానతా
 లే” ఇత్యాదియాలుమ్, (౧౧) “ప్రాపకాన్తర పరిత్యాగత్తుక్కుమ్”
 ఇత్యాదియాలుమ్, ఉపాయాన్తరత్యాగ తై సహేతుకమాక చ్చొల్లుకై
 యాలే, తత్యాజ్యతెయమ్ త్యాగప్రకారముమ్ శొల్లుకట పదద్వయార్థ
 ముమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౧౨) “ఇతుతనక్కుస్వరూపమ్” ఇత్యాదియా
 లుమ్, (౧౩) “ప్రాప్తిక్కు పాయ మవన్నినైవు” ఇత్యాదియాలుమ్,
 (౧౪) “మామేకమ్ - శరణమ్” ఎన్ఱిఱపదగ్గళి లర్థమ్ శొల్లప్పట్టతు.
 (౧౫) “ప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కు” ఇత్యాదియాలే, (౧౬) “వజ”
 ఎన్ఱిఱస్వీకారనై లక్షణమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౧౭) “అవనినై” ఎన్ఱుతుడుగ్గి

ద్వయమ్, తిరుమస్త్ర వివరణమాయ్, చరమశ్లోక వివర్యమాయరుక్మైయాలే
 అవన్ శ్రీనర్థజ్ఞుమ్ ద్వయత్రిలుమ్, తద్వివరణమానవితిలుముడైప్రపడి.

(౧) మా-౨౩.	(౨) మా-౧౫౦.	(౯) మా-౨౮౧.	(౧౩) మా-౬౬.
(౨) ,, ౭౭.	(౬) ,, ౨౪౩.	(౧౦) ,, *౪౩.	(౧౪) ,, ౧౩౪.
(౩) ,, ౧౧౧.	(౭) ,, ౭౨.	(౧౧) ,, ౧౧౪.	(౧౫) ,, ౧౪౩.
(౪) ,, ౭౧.	(౮) ,, ౮౦.	(౧౨) ,, ౫౫.	(౧౬) గీతై-౧౮-౬౬.

మూ. ౧౦॥ వేదార్థము.

(౧) “స్వాతంత్ర్యతాతేవరుమ్ పారతన్యమ్ ప్రబలమ్ ఎన్నమశవుమ్
సర్వసాపజ్జతై యమ్ తల్పియక్లేకరిక్కు మీశ్వరస్వాతన్యతైయమ్,
(౨) “కృపాఫలము మనుభవితైయః వేణుమ్” ఎన్న ఫలసిద్ధియల్
కణ్ణవిల్లామెయమ్ శొల్లుకై యాలే, ఉత్తరార్థతిలర్థమ్ శొల్లప్పట్టతు.

౧. (వేదార్థమిత్యాది) ప్రమాతావానవన్ ప్రమాణతైక్కి
ణితే ప్రమేయతై నిశ్చయిప్పతు. అన్వప్రమాణద్వా, ప్రత్యక్షాది
రూపేణ అప్రవిధమాకచ్చిల్లువర్కళి ; అతిల్ (౩) “ప్రత్యక్షమే
కంచార్వాకాః” ఇత్యాదియిట్టొచ్చుకొని బాహ్య కుదృష్టికైప్పొల
న్దియే, ప్రత్యక్షానుమానాగమజ్ఞాన్ మూన్తైయమ్ ప్రమాణతయా
అక్లేకరిత్తు, ఉపమానాది పశ్చాత్తైయమ్ అవర్తనైలే యథాయోగమ్

“వేదార్థమ్” ఇత్యాదినాలువాక్యజ్ఞాన్, మేల్ ప్రతిపాదికప్పొకిటవర్ణకుక్కు
ప్రమాణమన్న తెన్టై కాట్టుకిటా రెన్డరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ప్రమాతావానవన్) ఇత్యాది
యల్. (అప్రవిధమాక) చార్వాకనుక్కు ప్రత్యక్షమొస్తే ప్రమాణమ్, వైశేషికనుక్కుమ్
బౌద్ధనుక్కుమ్, ప్రత్యక్షానుమానజ్ఞాన్. సాంఖ్యనుక్కు ప్రత్యక్షానుమానాగమజ్ఞాన్,
వైయాకరిల్ రూపణమతావలవిక్కుమ్ ఇన్ద్రాన్తై ప్రమాణమ్. ఉదయనపక్ష త్తిల్
ప్రత్యక్షానుమానోపమానజ్ఞాన్. ప్రాభాకరనుక్కు ఇన్నాన్తై మథాపత్తియుమాక
విన్దు, భాట్టనుక్కుమ్ మాయావాదినుక్కుమ్ ఇన్ద్రాన్తై అనుపలభియుమాక అటు. పా
రాణికరుక్కు ఇవాన్తాడనే సంభవమ్ విలిహ్యమ్ ఎన్నిట ఇరణ్ణుమ్ కేర్న్దు ఎట్టుప్రమా
ణజ్ఞాన్. (ప్రత్యక్షమేక మిత్యాది) “ప్రత్యక్షమేకం చార్వాకాః కణాదనుగతౌపునః ।
అనుమానంచ తచ్చాహుసాన్ధ్యోశ్చబ్దంచతే ఆపి । న్యాయైకదే శిరోశ్చేవముపమానం
చకేచన । అర్థాపత్త్యసహైతాని చత్వార్యాహ ప్రభాకరః । అభావవస్తాన్వేతాని
భాట్టా వేదాన్తినస్తథా । సంభవైలిహ్య యుక్తాని తాని పారాణికా విదుః ।

(౧) మూ. ౧౦౪౦.

(౩)

(౨) ,, ౪౦౨.

అన్తర్భవిషిత్తు, అవద్ శ్రిల్ ప్రత్యక్షమ్ ఇన్ద్రియ గ్రహణయోగ్యజ్ఞలిలుమ్, అనుమానమ్ ప్రత్యక్షసిద్ధవ్యాప్తి గ్రహణానురూపమాక కతిపయపరో ఊర్ధ్వజ్ఞలిలుమ్ ప్రమాణమాకవుమ్, అతీన్ద్రియార్థత్తిల్ శాస్త్రమే ప్రమాణమాకవుమ్ నిష్కర్షిత్తు, అతుతన్నిలుమ్ (౧) - వేదేకర్తృద్య భావాద్బలవతిహినయై స్వస్యభేదీయమానే తన్మూలత్వేన మానంతది తర దఖిలం జాయతే? ఎగ్గి అపడియే స్వప్రామాణ్యత్తుమ్ మూల

(అన్తర్భవిషిత్తు) ఉపమాన అర్థాపత్తి సంభవజ్ఞలై అనుమానత్తిలుమ్, అనుపల భియై ప్రత్యక్షత్తిలుమ్, వితిహ్యతై ఆగమత్తిలుమ్ అన్తర్భవిషిత్తు. (ఇన్ద్రియ గ్రహణ యోగ్యజ్ఞలిల్ - చక్షురాదికళాన ఇన్ద్రియజ్ఞలిన్ సన్నికర్షత్తుమ్ యోగ్యజ్ఞళాన ఘటాది కళిల్. (ప్రత్యక్షసిద్ధిత్యాది) - చక్షురాదియినాల్ గ్రహిక్కుప్పట్టవ్యాప్తి విషయకమాన పరామర్శానుగుణమాక, (అతీన్ద్రియార్థత్తిల్) అత్యంతాతీన్ద్రియార్థత్తిల్. ఆతాపతు - ప్రమాణాస్తరావిషయత్తిల్ ఇతనాల్ శబ్దప్రమాణవిషయమానమూలప్రకృతిఅనుమానత్తుమ్ విషయమాను మెన్దితి సాజ్ఞ్యమతమ్ నిరస్తమ్. శ్రుతిస్పృతీతిహాస పురాణజ్ఞళాకియఇవై యెల్లామాగమజ్ఞళాయరుక్కు వేదమాత్రత్వైముఖ్యప్రమాణమాకక్కుళ్యవానెన్నెన్దిల్, స్వప్రత్యాదికళే మనుష్యరాల్ తెయ్యప్పట్టతాకైయాల్ అవద్దుమ్ భ్రమవిప్రలమృద్ధి జన్యదోషజ్ఞళుజ్ఞాకలామ్ ; వేదమ్ అపారుషేయమాకైయాల్ ఇవ్విధదోషజ్ఞళొస్తు మిన్దితే ప్రబలప్రమాణమాయరుక్కు మెన్దితిరువుళ్ళమ్ పద్ శ్రీమతులిల్ ఎడుక్కుప్పట్టతెన్ది (అతుతన్నిలుమ్) ఇత్యాదిక్కుత్తాత్పర్యమ్. (వేదే) ఇత్యాది - కర్తృద్యభావాత్ - తెయ్తపనుమ్ అవనడియాకవరుమ్ భ్రమవిప్రలమృద్ధి దోషజ్ఞళుమ్ ఇల్లామైయాల్, బలవతి - స్వప్రత్యాదికైక్కుట్టిలుమ్ ప్రబలమాన, వేదే - వేదమానతు, నయై - సామాన్య విశేష గతిసామాన్యాది న్యాయజ్ఞళినాల్, త్వన్తే - దేవరీరై ప్రతిపాదిప్పతాక, నీయమానే - అడైవిప్పిక్కుప్పట్టిరున్ద వళివిల్, తడితరత్ - అన్దవేదత్తైక్కుట్టిలుమ్ వేతాన, అఖిలమ్ - సమస్తమాన స్వప్రత్యాది, తన్మూలత్వేన - అన్దవేదత్తై మూలమాక ఉడైత్తాయరుక్కుయినాల్. మానంజాయతే - ప్రమాణమాకీతు, వేదార్థప్రతిపాదకజ్ఞళాకైయాల్ మద్దువై ప్రమాణజ్ఞళైన్దపడి.

సాపేక్షమానపారుషేయశాస్త్రజైష్ఠ్యద్, స్వతఃప్రామాణ్యముడై యేదమే ప్రబలప్రమాణమాకవు మటుతియిట్టిరుక్కుమ్ పరమవైదికరాకైయాలే, ఇప్పిబద్ధత్తిల్ తామరుళిచ్చయ్ కిటవర్ణజ్జెల్లామ్ వేదప్రతిపాద్యమెన్ను మిడవ్ తోద్, ముతలిలేవేద ప్రమాణమాక అక్షకర్తై క్కొణ్ణు, తదర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణమ్ క్రమత్తై ఇవ్యాకృతాలే యరుళిచ్చయ్ కిటార్.

అఖిలహేయప్రత్యసీకత్వ కల్యాణైకతానత్వజ్ఞతాలే ఈశ్వరక అఖిలప్రమేయ విలక్షణనాయురుక్కుమాపోలేయితే, అపారుషేయత్వ నిత్యత్వజ్ఞతాలే వేదమ్ అఖిలప్రమాణవిలక్షణనాయురుక్కుమ్మడి. వేదత్తినుడైయఅపారుషేయత్వాది, (౧) “వాచావిరూపనిత్యయా” ఇత్యాది శ్రుతియాలుమ్, (౨) “అనాదినిధనాహ్యేషావాగుత్సృష్టాస్వయమ్భువా | అదౌవేదమయీదివ్యాయతస్సర్వాః ప్రసూతయః” ఇత్యాది స్మృతియాలుమ్ ప్రతిపాదికకప్పడాని స్థితితే. ఇద్దశ్రుతి స్మృతికల్ వేదనిత్యత్వ

వైదికరెన్దు బాహ్యరైయమ్, పరమఎన్దు తుదృష్టికలైయమ్ వ్యావర్తిక్కిటతు.

(వాచా) ఇత్యాదిక్కు - విరూప ! అమృతశ్శవనే ! నిత్యయా - ఎప్పోతుమశ్శ, వాచా-వేదవాక్కినాల్, ఈశ్వరెన్దుజుటియూమెన్దర్థమ్. యతః - ఎన్దవాక్కినాల్, సర్వాః - సమస్తమాన, ప్రసూతయః - జన్మజ్జనుమ్, అఱియప్పడుకీటనవో. అనాదినిధనా-ఉత్పత్తివినాశజ్ఞత్వతాయ్, దివ్యా - ప్రమాణాన్తర్జ్జకైక్కాట్టిలుమ్ విలక్షణమాయ్, వేదమయీ - వేదస్వరూపమాన, ఏషా-ఇన్ద, వాక్-వాక్కినతు, అదౌ-సృష్టికాలత్తిల్, స్వయంభువా-స్వయమే (పుణ్యపాపకర్తజ్జలినాలన్దిక్కి ఇన్సైయినాలే) అవతరిక్కిట సర్వేశ్వరనాల్, ఉత్సృష్ట - ఉణ్డాక్కుప్పట్టతు. నిత్యమానవేదత్తై ఉణ్డాక్కుకైయావతు-ప్రళయకాలత్తిల్ తన్ తిరువుళ్ళత్తిల్ వైత్తిరున్ద వేదత్తై సృష్టికాలత్తిల్ పూర్వాను పూర్వీవిశిష్టమాకవే ఎవ్వళవుమ్ తవతామల్ బ్రహ్మవుక్కుపడేక్కైః (ఇన్దశ్రుతి) ఇత్యాది - శ్రుతి స్మృతికల్ వేదత్తై నిత్యమెన్దపోతే, అవద్ శ్రీహ్ంపల్లావిడి

తైచ్చిల్లుకెయాలే, తదపారుషేయత్వముమ్ సిద్ధమితే ; అతఏవభృషు విప్రలమ్భ ప్రమాదాశక్తిరూపదోషచతుష్టయ సమ్భావనాగర్హరహితమాయురుక్కుమ్, పారుషేయత్వమితేఅనైవరుక్కుమూలమ్. ఇప్పడి యుక్తైగుూల్ ఇతుక్కుమేట్టటొరుశాస్త్రమిల్లె, అకైయాలేయితే (౧) “సత్యంసత్యంపునస్సత్యముద్ధృత్యభుజముచ్యతే! వేదశాస్త్రాత్పరంనా స్తినదైవం కేశవాత్పరమ్” ఎన్టు ఐతిహాసిక రాలుమ్ పౌరాణిక రాలుమ్ ఏకకణ్ఠమాకచ్చిల్లప్పట్టతు. ఇతినేబ్రి మెల్లామ్తిరువుళ్ళమ్పబ్రి ధ్రియితే (౨) “శుడర్మికుశురుతి” ఎన్టు నమ్మాత్వారరుళిచ్చెయ్తతు, అవరై ప్పిన్ శెల్లుమవరాయ్ అభియుక్తాగ్రేసరరాన భట్టరుమ్, (౩) “అదా వేదాఃప్రమాణమ్” ఎన్టారితే.

నుమ్ అతు అపారుషేయ మెన్నతు సిద్ధమెన్టు తాత్పర్యమ్-భృషుమ్ - అన్యధాజ్ఞానమ్. విప్రలమ్భమ్-సచ్చిన్తె. ప్రమాదమ్-అనవధానమ్. అశక్తి-కరణాపాటనమ్. సత్యంసత్యమ్-మెయ్యేమెయ్యే, పునఃసత్యమ్-మిళవుమ్మెయ్యే, అడిక్కడి మెయ్యెన్నతు-వేదమేప్రబల ప్రమాణమ్, కేశవనే పర దేవతైయెన్నతై ఎల్లార్ నెళ్ళిలుమ్దృఢమాకప్పడుత్తుకైక్కాక. భుజమ్-కైయై, ఉద్భృత్య-తూక్కిక్కిణ్ణు, ఉచ్యతే-శొల్లపడుకీటతు. ఇప్పడిచ్చిల్లు తు-ఇశుభాన్రియన్తైకైక్కాక. అతావతు-వేదశాస్త్రాత్-వేదమాఱిఱశాస్త్రైకైక్కాట్టి లుమ్, పరమ్-మేలొనప్రమాణమ్, నాన్రికిడైయాతు; కేశవాత్-కేశవనైక్కాట్టిలుమ్, పరమ్-ఉత్కృష్టమాన, దైవమ్-దేవతై, నాన్రికిడైయాతు. ఐతిహాసికర్-ఇతిహాసమతీందవర్. పౌరాణికర్-పురాణమతీందవర్. ఏకకణ్ఠమాక-ఏకానుపూర్వికశబ్దమాక.

శుడర్-తేజస్వి నాల, మికు-అతిశయిత్త, శురుతి-వేదమ్, అభియుక్తర్-తాజ్ఞశ్రీ నవివయజ్ఞశిల్ గుణదోషజ్ఞశైయటియ వల్లర్ కళాకైయాల, ఇట్లు వేదప్రామాణ్యనిర్వహణసమర్థరైచ్చిల్లుకీటతు. అగ్రేసరర్-మున్నడక్కుశువర్.

(౧) హరివ-కేషధ-౨-౧౫. (౩) శ్రీరజ్జ-స్త-౨-౧౯.
(౨) తిరువాయ్-౧-౧-౨.

ఇత్యేవేదమెన్నియు, “వేదయతీతి వేదః” ఎన్నియవృత్తతియాలే, బుభుత్సుక్కుళాయ్ ఆ స్తికరాయసుప్పార్కుకు స్వార్థప్రకాశకమాయి రుక్మేయాలే. ఇప్పడియిరుద్దుళ్ళ వేదన్తా, ప్రతిపాద్యార్థవిశేషత్తాలే భాగద్వయాత్తకమా యిరుక్కుమ్. అత్యై ఇవ్విడ తిల్ ఉభయభాగ సామాన్యవాచియాన వేదశబ్దత్తాలే సాకల్యేన శొల్లుకిఱుతు.

(అర్థమ్) ఎన్దు పూర్వభాగ ప్రతిపాద్యమాన కర్తృత్వే యమ్, ఉత్తరభాగ ప్రతిపాద్యమాన బ్రహ్మత్వేయమ్ శొల్లుకిఱుతు. పూర్వోత్తర మీమాంసకళిల్ (౧) “అథాతోధర్తజ్ఞాసా” ఎన్దుమ్ (౨) “అథాతో బ్రహ్మజ్ఞాసా” ఎన్దుమితేఉపక్రమిత్తలు. అత్యాలే భాగద్వయత్తుక్కుమ్ ప్రతిపాద్యమ్, ఆరాధనరూపమాన కర్తముమ్ ఆరాధ్యనస్తువాన బ్రహ్మముమితే. కర్తృత్వినుక్షైయ భగవదారాధన త్వమ్ (౩) “సత్యతాతాన్యన్య దేవతాః” ఎన్దు అగ్నిన్ద్రాది సకల దేవతైకళుమ్ భగవచ్ఛరీరభూతరాక శాస్త్రమ్ శొల్లుకెయాలే సిద్ధ

ఆస్తికర్-పరలోకముజ్ఞానర్. స్వార్థమ్-తన్నాల్ ప్రతిపాదికపుట్ట సర్వే శర్వరన్.

మేల్చోదనాసూత్రత్తిచ్చిల్లియ ధర్మలక్షణముళ్ళ-కర్తృత్వే విచారిక్కువేణు మెన్దు పూర్వభాగార్థ విచారరూపమాన పూర్వమిమాంసైయినాదియిలుమ్, బ్రహ్మస్వ రూపత్వే విచారిక్కువేణు మెన్దు ఉత్తరభాగార్థ విచారరూపమాన ఉత్తరమిమాంసై యినాదియిలుమ్, శొల్లుకెయాలే పూర్వభాగమ్ కర్తృప్రతిపాదక మెన్దుమ్ ఉత్తరభాగమ్ బ్రహ్మప్రతిపాదక మెన్దుమ్ శొల్లుప్పడుకిఱుతెన్దు “పూర్వోత్తరమిమాంసకళిల్” ఇత్యాది వాక్యత్తుక్కు త్తాత్పర్యమ్. “ఆరాధనరూపమాన” ఎన్దైయాలే, (౪) “వేదైశ్చసర్వై రసా మేవవేద్యః” ఎన్నిఱ గీతావచనన్తోడు విరోధమిల్లెయెన్దు సూచితమ్. సః-ఆన్ద సర్వేశ్వరన్, ఆత్మా-శరీరి, అన్యః-దేవతాః-అగ్నిన్ద్రాదిమన్. దేవతైకళి, అన్యః-శరీ రజ్జళి. సిద్ధమితే-శరీరత్తుక్కుచ్చెయిత పూజనమ్ శరీరియై అదైయుమాకెయాలే

(౧) పూ-మి-౧-౧-౧.

(౩) తై-ఉ-శీక్షావ-అను-౫.

౨) ఉ-మి-౧-౧-౧.

(౪) గీతై-౧౫-౧౫.

మితే. ఇవాక్యకారత్వేయతీంద్ర అగ్నిద్రాది దేవతాస్త్రామి సమారా
ధనమాక అనుష్ఠిక్కుమవర్కళిడత్తిల్, ఇతినుడైయ భగవదారాధన
త్వమ్ సుస్పష్టమాయరుక్కుమ్. ఇవాక్యకారమతియాతార్ అవోదే
వతామాత్రజ్జళై యుదేశిత్తుప్పణ్ణమ్ కర్తముమ్, వస్తుగత్యా భగవ
దారాధనమాయ్ తలైక్కట్టుమ్. (౧) యేయజన్తిసిత్వాదేవాన్ బ్రా
హ్మణాన్ సహుతాశనాన్ । సర్వభూతాస్తరాత్తానం విష్ణుమేవ యజ
న్తితే'' ఎన్నక్కడవతితే. (౨) “యేఽప్యన్యదేవతాభక్తా యజన్తేశ్చిద్ధ
యాన్వితాః। తేఽపిమామేవకాస్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వకమ్” ఎన్ఱు
తానేయరుళిచ్చెయ్తానితే. ఆకైయా లేఎల్లాప్పడియాలుమ్ కర్తత్తుక్కు
భగవదారాధనత్వమ్ సిద్ధమితే.

ఇప్పడి ఆరాధన రూపమాన కర్తముమ్ ఆరాధ్యవస్తువాన
బ్రహ్మముమాకిఱి అర్థద్వయత్వైయుమతియవే, త్యాజ్యోపాదేయ రూప

అర్థాల్లభమితే. ఇవాక్యకారత్వై - కర్తమ్ భగవదారాధన రూపమెన్నతై. వస్తుగత్యా-
అగ్నిద్రాదికళుక్కు ఆస్త్రామియాయరుక్కుయాకిఱి అర్థస్వభావత్తినాతే. యే-ఎవ
ర్కళి, పితౄన్ - పితౄదేవతైకళైయుమ్, దేవాన్ - ఇంద్రాదిదేవర్కళైయుమ్,
సహుతాశనాన్ - అగ్నియోడు కూడిన, బ్రాహ్మణాన్ - బ్రాహ్మణర్కళైయుమ్,
యజన్తి - పూజిక్కితార్కళి, తే - ఆవర్కళి, సర్వభూతాస్తరాత్తానమ్ - సర్వ
పదార్థజుక్కు మస్త్రామియాయుళ్య, విష్ణుమేవ - విష్ణువైయే, యజన్తి - పూజిక్కి
తార్కళి, ఇన్ఱు సర్వభూతాస్తరాత్తానమెన్ఱతు - విష్ణువైయే పూజిక్కితార్కళెన్ఱ
తెఱ్ఱుపేతు. యేఅపి - యావర్కళి, అన్యదేవతాభక్తాః - పరమాత్మావైక్కాట్టి
లుమ్ వేతాన ఇన్ఱాదిదేవతైకళిడత్తిల్ పీతియైయుడైయవర్కళాయ్, యజన్తి - అదేవతై
కళై పూజిక్కితార్కళి, కాస్తేయ - అర్ఘనా ! తేఽపి - ఆవర్కళుమ్, అవిధిపూ
ర్వకమ్-భగవదారాధనమెన్ఱి బుద్ధిహీనమాగ, మామేవ - ఎన్ఱెయే, యజన్తి-పూజి
క్కితార్కళి.

సంకర్షణై యు మతీయలాయరు కైయాలే, భాగవ్యయ ప్రతిసా
ద్యమ్ కర్తృబ్రహ్మజ్ఞైనితతు. ఎజ్జనేయెన్నిల్; కర్తృనా బుభుక్షుక్కు
ళుక్కు ఐశ్వర్య సాధనమాయ్, ముముక్షుక్కుల్ భక్తినిష్ఠర్కు
ఉపాసనాజ్ఞమాయ్, ప్రపన్నర్కు కైజ్జ్యరూపమాయితే ఇరుప్ప
తు. ఇప్పడియరున్దళ్ళ కర్తృత్వే వేషత్తై ఉళ్ళపడి యతీయవే, అనన్త
స్థిరఫల బ్రహ్మప్రాప్తికామరాన సాధకర్కు, ఇతు ఉపాసనాజ్ఞత్వేనో
పాదేయమ్, ఐశ్వర్యాధికళుక్కు ఉపాదేయమాన వాకారత్తాల్
త్యాజ్యమెన్దటియలామ్. అనన్యసాధనర్కు ఇతుకొణ్ణు సాధికర్ వే
ణ్ణువతోన్దిల్లామెయాలే కైజ్జ్యరూపేణోపాదేయమ్, ఉపాసకర్కు
ఉపాదేయమాన వాకారత్తాల్ త్యాజ్యమెన్దటియలామ్. బ్రహ్మత్తై యతి
యుమ్పాతు, తత్స్వరూప రూపగుణవిభూతికళెల్లా మతీయవేణ్ణుకై
యాలే, విభూతిభూత చేతనాచేతనజ్ఞత్వే స్వరూపమతీయలామ్. ఆతిల్
జ్ఞానానన్దలక్షణమాన చేతనస్వరూపవై లక్షణ్యమడియాక వరుకితి

బుభుక్షుక్కుల్-ఐశ్వర్యభోగేచ్ఛెయుళ్ళనర్. భక్తినిష్ఠర్ - సాధనభక్తినిష్ఠర్.
కైజ్జ్యరూపమాయ్ - స్వయంప్రయోజనమాక భగవన్తుఖోల్లాసత్తై యుద్ధిత్తై
అనుష్ఠిక్కుప్పడుమతాయ్. అనన్త - దేశపరిచ్ఛేదముమ్ వస్తుపరిచ్ఛేదముమిల్లాతతాయ్,
అతావతు-సర్వదేశవర్తియాయ్, సర్వాన్తర్యామియాయ్, స్థిర-సర్వకాలవర్తియాయ్,
ఫల - పురుషార్థమాన బ్రహ్మత్వినుదైయప్రాప్తియై విరుమ్మిన ఉపాసకర్కు ఎన్దళ్ళమ్.
ఐశ్వర్యాధికళుక్కు ఉపాదేయమాన వాకారమావతు - ఐశ్వర్యసాధనమాయరుకై.
త్యాజ్యమ్-ఐశ్వర్యమ్ మోక్ష విరోధియాకైయాలే అపాకారత్తాల్ అనుష్ఠిక్కుక్కు
డాత్తెన్ద పడి. స్వరూపమ్ - ధర్మి, రూపమ్ - తిరుమేని, గుణమ్ - జ్ఞానాదికళుమ్ సాన్ద
ర్యాధికళుమ్, విభూతి - నియామ్యజ్ఞాన చేతనాచేతనజ్ఞత్వే. (వేషముమ్) ఎన్ని ఉమ్మై
యాలే ఐశ్వర్యత్వే వేషత్తైనిన్దెక్కితతు. (చేతనస్వరూపేత్యాది - అచిత్తైక్కాట్టియమ్
ఆత్మై స్వయంప్రకాశత్వాధికళియాలే అతివిలక్షణమెన్దటినాల్ అత్తైయసుభక్తి వేణు
మెన్ద అత్తై, అతినాల్ తత్వాన్దిసాధనానుష్ఠానమ్, అతినాల్ కైవల్యమ్కై పురుషు

తాకైయాల్, కైవల్యత్తిక్ వేషముమఱియలామ్. బ్రహ్మత్తినుడైయ శేషిత్వ ప్రాప్యత్వజ్జలై యఱియవే, తదనుభవాదికల్ పురుషార్థమెఱ్ఱఱి యలామ్. తదుపాస్యత్వ శరణ్యత్వజ్జలైయఱియవే, తత్ప్రాప్తిసాధన విశేషజ్జలై యఱియలామ్. సాధ్యాన్తర సాధనాన్తరజ్జలైనుడైయ త్యా జ్యత్వత్తైయుమ్, బ్రహ్మత్తినుడైయ నిరతిశయ భోగ్యత్తైయైయుమ్, అనన్యసాధ్యత్వత్తైయుమ్, తత్ప్రకారతయాపరతన్రమానస్వస్వరూ పత్తైయుమ్ దర్శిక్కవే, నుస్పష్టమాక వఱియలామ్. ఆక ఇప్పడియిరు క్కైయాల్ భాగద్వయత్తుక్కుమ్ ప్రతిపాద్యమ్, ఆరాధనస్వరూప మానకర్తముమ్ ఆరాధ్యవస్తువాన బ్రహ్మముమెన్న క్కుఱైయిల్లై. (౧)

“త్వదర్పావిధిముపరిపరిక్షీయతేపూర్వభాగః। ఊర్ధ్వభాగ స్వదీహాగుణ విభవపరిజ్ఞాపనై స్వత్పదాప్తై” ఎఱ్ఱితే భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు.

మాకైయాల్ కైవల్యమ్ చేతనస్వరూప వైలక్షణ్యమడియాకవరుకిఱతెన్నిఱతు. బ్రహ్మత్తి నుడైయ - మద్రైవైకైక్కాట్టిలుమ్ సర్వప్రకారత్తాలుమ్ మహత్వముడైయ ఎమ్మెరుమానుడైయ. శేషిత్వమావతు - కైజ్జుర్యత్తై స్వీకరిక్కై. ప్రాప్యత్వమావతు - అనుభవ విషయమాకై. ఉపాస్యత్వమావతు - మోక్ష హేతువాన భగవదనుగ్రహ జనకమాన ఉపాసనత్తుక్కు విషయమాకై. శరణ్యత్వమావతు - నిరపేక్షోపాయమాయిరు క్కై. (సాధ్యాన్తరత్యాది)-సాధ్యాన్తరజ్జల్-విశ్వర్యకైవల్యజ్జల్. బ్రహ్మమేనిరతిశయ భోగ్యమెఱ్ఱఱినాల్ అత్తైక్కాట్టిలుమ్ అల్పభోగ్యజ్జళాన విశ్వర్యకైవల్యజ్జల్ త్యాజ్యజ్జ శేష్ఠఱియలామ్. సాధనాన్తరజ్జల్ - ఉపాసన మ్మముతలానవై. బ్రహ్మమ్, సిద్ధోపాయ మాన తన్నైయొట్టిన్ద ఉపాసనాదికళినాల్ లభిక్కత్తక్కత్తెన్ఱుమ్, తన్నుడైయ స్వ రూపమ్ భగవదత్తన్ద పరతన్రమైన్ఱు మఱిన్దాల్, సాధనాన్తరజ్జల్ పరమపురుషార్థ సాధకజ్జల్తెన్ఱుమ్ అప్పడియనుష్ఠిక్కై-భగవదనభిమత మెన్ఱుమఱియలామెన్ఱపడి. పూర్వో భాగః - నేదత్తిల్ ముతల్ భాగమానతు - త్వదర్పావిధిముపరి-దేవరీరుడైయ ఆరాధనమ్ పణ్ణవేణుమెన్ఱు అఱివిప్పతిల్ - (అఱివిప్పిన్ఱు), పరిక్షీయతే - నివృత్తమాకిఱతు. ఊర్ధ్వ భాగః - మేల్ భాగమ్, త్వదీహాగుణ విభవపరిజ్ఞాపనై-దేవరీరుడైయ జగన్నిర్వాణాది వ్యాపారమ్, జ్ఞానశక్త్యాదిగుణజ్జల్, ఉభయవిధూతికళాకిఱ విభవమ్ ఆకియ ఇనద్రై

మూ. - అటులియిడువతు

ఇప్పుడి భాగవ్యయ ప్రతిపాద్యజ్ఞాన ఇవ్వర్థజ్ఞలై యటులియిడు కై యావతు- కర్తృత్తినుడైయ స్వరూపాజ్ఞ ఫలాదికలైయుమ్, బ్రహ్మ త్తినుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూత్యాదికలైయుమ్, సంశయ విప ర్యయమట నిర్ణయిక్కె. అతుతాక శైయ్యమ్బాతు, సకలశాఖా ప్రత్యయన్యాయతాలుమ్ సకలవేదా నప్రత్యయన్యాయతాలుమ్ శైయ్య వేణుమ్, అతిల్ సకలశాఖాప్రత్యయన్యాయమావతు - ఒరువాక్యత్తిలే ఓరర్థత్తైచ్చొన్నాల్, అతినుడైయ అజ్ఞోపాజ్ఞాదికలై సేరాక వటికై కాక, శాఖా న్తరజ్ఞశైల్లావత్ శ్రీలుమ్ సజ్చరిత్తు, అవత్ శ్రీత్పొల్లుకీట వర్థజ్ఞశిలుమ్ జ్ఞానమ్ పిఱుదు, అవ్వర్థజ్ఞళుక్కు అన్యోన్య విరోధజ్ఞలై యుమ్ శమిప్పిత్తు, తనక్కభిమతమాన అజ్ఞియోడే శేరుమవత్ శ్రైచ్చేర్కై. సకలవేదా నప్రత్యయన్యాయమావతు-ఒరువేదా న్తత్తిలే ఒరువాక్యమోరర్థత్తైచ్చొన్నాల్, అల్లాత వేదా న్తజ్ఞశిలుమ్ సజ్చరిత్తు అవత్ శ్రీత్పొల్లుకీట వర్థజ్ఞళుక్కు అన్యోన్యవిరోధమ్ పిఱువాతపడి విషయ విభాగమ్ పణ్ణితనక్కభిమతమానవర్థజ్ఞళోడే శేరుమవత్ శ్రైచ్చేర్కై.

ఇతుతాక మహామతికళాన మహర్షి కళుక్కుళ్ళయ, అల్లాతా ర్కు చ్చెయ్యప్పోకామెయూల్, ఉపబృంహణజ్ఞో కొణ్ణన్ణియిక్కు

నుడైయ జ్ఞాపనజ్ఞశినాల్, త్వత్పదాప్తా - దేవరీరుడైయ తిరువడికలై అడైనలిల్ - (అడై వత్తైక్కాట్టి), పరిశీయతే - నివృత్తమాకిఱుతు. పూర్వభాగమ్ దేవరీరుడైయ ఆరాధన రూపమాన కర్తజ్ఞలైయుమ్, ఉత్తరభాగమ్, దేవరీరుడైయ స్వరూప రూపగుణ విభూ తికలైయుమ్ అతివిక్కిఱుతుక శైన్దవడి.

అజ్ఞమ్ - ప్రయాజాది. ఫలమ్ - స్వర్గాది. ఆదిశబ్దమ్ - అధికారి కాలవిశేషాది కలైచ్చొల్లుకీఱుతు. (విభూత్యాది) ఎన్నిఱువిడత్త్రాదిశబ్దమ్ - జగన్నిర్మాణావతార రహ స్యాదికలైచ్చొల్లుకీఱుతు. అటులియిడుకైయావతు-అనధీతశాఖాద్ధిక కణ్ణేన అధీతశా ఖార్థనిర్ణయమ్ పణ్ణుకై.

మా.— స్మృతితిహాస పురాణజ్ఞతాతే.

వేణుమ్. ఆకైయా లే తన్నిర్ణాయకజ్ఞతై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (స్మృతితిహాసపురాణజ్ఞతాతే) ఎన్దు. స్మృతికళావన - ఆప్తరాన మన్వత్రి విష్ణుహారిత యాజ్ఞవల్క్యదికళాతే అభిహితజ్ఞతాన ధర్మశాస్త్రజ్ఞతే. ఇతిహాసజ్ఞతావన- పురావృత్త ప్రతిపాదకజ్ఞతాన శ్రీమద్రామాయణ మహాభారతాదికళే ; పురాణజ్ఞతావన - సర్గాదిపశ్చులక్షణోపేతజ్ఞతాన బ్రాహ్మపాద్మ వైష్ణవాదికళే.

వేదార్థ మఱుతియిడువతుఁడవన్, గ్రా లేయెన్దు ఇప్పడినియమేనవరుళిచ్చెయ్ తతు - ఇవన్ శ్రేయోభియ స్వబుద్ధ్యా నిర్ణయిక్కు-మళవిల్, అల్పశ్రుతనానవనుక్కువిప్రతిపత్తివరుమాకైయా లే, వేదకాలువ్య హేతువామెన్దు నిన్దు. ఇన్నియమన్దాన్ (౧) “ఇతిహాస పురాణాభ్యాం వేదం సముపబృంహయేత్ । బిభేత్పల్పశ్రుతాద్వేదో మామయం ప్రతిరివ్యతి” ఎన్దు బార్హస్పత్య స్మృతియిలుమ్ మహాభారత తిలుమ్ శొల్లప్పట్టతే.

ఆప్తరాన-యథార్థద్రష్టాకళాయ యథాదృష్టార్థవక్తాకళాన. ధర్మశాస్త్రజ్ఞతే - ఆచారవ్యవహార ప్రాయశ్చిత్తాత్మకమాన ధర్మజ్ఞతానైన్దు యతివిక్కిఱగ్రంథజ్ఞతే. పురావృత్త ప్రతిపాదకజ్ఞతాన-మున్నడనకతైకతైన్దున్దు. సర్గాదిపశ్చులక్షణావన - సృష్టి, ప్రళయమ్, రాజవంశమ్, అవరోకళుడెయ చరిత్రమ్, మన్వన్తరజ్ఞతే ఆకియ ఇన్దు. నియమేన - వ్యాప్తిగోల్ ౧. అతావతు - వేదార్థ తినున్దు యతియ వేణుమానాల్ స్మృత్యాదికతై సాధనమాక కొల్లశ్యావిడిన్ ఉన్దు తెరియా తెన్నువిడమనోల్ ౧ వేన్దుపడి, ఇన్వ్యాప్తిక దేశ్యవిధేయభావముగొన్ననోల్ ౧ రుకిఱతు. విప్రతిపత్తి-విరుద్ధ ప్రతిపత్తి. వేదకాలువ్యమ్-వేద తినున్దురుళే తెరియన్దు త కలక్కుమ్. ఇతిహాసపురాణాభ్యామ్ - ఇతిహాసపురాణజ్ఞతానాల్, వేదమ్ - వేదాన్తతై, సముపబృంహయేత్ - కైవ్వెయాక వృద్ధికైయక్కుడవన్. అతావతు-వేదాన్తార్థజ్ఞతై ఇతిహాసపురాణజ్ఞతై కొన్దు అపేక్షితజ్ఞతాన సకలార్థజ్ఞగోడు కైవ్వెయాక అతియక్కుడవన్. వేదః - వేదమానతు, అల్పశ్రుతాల్ - అల్పమ్ తెరిన్దునదిత్తి నిన్దుమ్, ఆయమ్-ఇన్దు

౨. * స్మృతియాలే పూర్వభాగ త్తిలర్థమటుతి
యిడక్కడవతు ; మద్దైయిరణ్ణాలుమ్
ఉత్తరభాగ త్తిలర్థమటుతియిడక్కడవతు.

ఇవ్వుపక్రమ వాక్యప్రక్రియెయాలే, పురుషకార నైభవమ్
తుడగ్గి, ఆచార్యాభిమాన పర్యవసాక, ఇప్పిబన్దత్తి లివరుళిచ్చె
య్కిట వేదార్థజ్ఞెల్లామ్, ఉపబృంహణజ్ఞో కొణ్డే నిశ్చయి త్తరుళిచ్చె
య్కిటారెన్ను మిడమ్తోద్దుతిఁతు ; అతు తాన్ తత్తదర్థజ్ఞరుళిచ్చె
య్కిట స్థలజ్ఞులే సమ్మతిపన్నమ్.

ఆక ఇవాక్యత్రాల్, సకల ప్రమాణజ్ఞులుమ్ వేదమే ప్రబల
ప్రమాణమెన్ను మిడముమ్, తదర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణమ్ క్రమముమ్
శొల్లిద్రొయిద్రొయి.

౨. * ఇవద్దైయిల్ ఎత్తాలే ఎన్దభాగ త్తిలర్థమటుతియిడక్కడవతెన్న
అరుళిచ్చెయ్కిటార్, (స్మృతియాలే) ఎన్దుతుడగ్గి. ఉపబృంహ్యమాన
వేదత్తుక్కు, ప్రతిపాద్యార్థ విశేషత్తాలేయితేభాగ భేదముణ్ణాయిద్రొయి;
అప్పడియే ఉపబృంహణజ్ఞుక్కుమ్ ప్రతిపాద్యవిశేషత్తాలేభేదముణ్ణోటే.
అతిల్ స్మృతికళ్ పూర్వభాగోప బృంహణజ్ఞభాకవుమ్, ఇతిహాసాదికళ్
ఉత్తరభాగోప బృంహణజ్ఞభాకవుమ్ నిర్దితజ్ఞభాకై యాలే, తత్తదుప
బృంహణజ్ఞైకొణ్డే తత్తద్భాగార్థ నిశ్చయమ్ పణ్ణవేణియితే యిరు
ప్పతు. అత్తెప్పద్రొయి ఆచారవ్యవహార ప్రాయశ్చిత్తాదికభుక్కు ప్రతిపా
దకజ్ఞభాన ధర్మశాస్త్రజ్ఞభాలే, కర్మప్రతిపాదకమానపూర్వభాగ త్తిలర్థ
నిశ్చయమ్ పణ్ణక్కడవతు ; భగవత్స్వరూప రూపగుణ విభూతిచేష్టి
తజ్ఞభుక్కు ప్రతిపాదకజ్ఞభాన ఇతిహాస పురాణజ్ఞభాకిట మద్దైయిరణ్ణా

అబ్బజ్ఞన్, మామ్-ఎన్నై, ప్రతిపద్యతి-అచారమ్ శెయ్తువచ్చిక్కప్పొకిటాన్-ఎన్దు, బిభే
తి-భయప్పడుకిటతు.

ఆచారమ్-శౌచస్నానాది. వ్యవహారమ్ - దాయభాగాది వివాదనిర్ణయమ్.
ప్రాయశ్చిత్తమ్-పాపశోధకచాస్త్రాయణాది.

లుమ్, బ్రహ్మప్రతిపాదకమాన ఉత్తరభాగ త్తిలర్థ నిశ్చయమ్ పణ్ణకీడ వత్తెన్నిఠార్.

ఇప్పడి ఉభయవిధమాన ఉపబృంహణజ్ఞతాలే ఉభయభాగార్థ జ్ఞైయుమ్ అటుతియిడుకె యావతు - అనధీత శాఖాస్తరార్థజ్ఞుక్కుమ్ ప్రతిపాదకజ్ఞతాన ఇవద్ధిథాలే, అధీతశాఖార్థజ్ఞతై అపేక్షిత విశేషజ్ఞ తోడేకూడ నిశ్చయిక్కై. స్మృతికల్ తన్నిలే బ్రహ్మప్రతి పాదనముమ్, ఇతి హాసాది కళిలే కర్తప్రతి పాదనము ముణాయరున్ద తేయాకి లుమ్, స్మృతికల్ బ్రహ్మప్రతిపాదనమ్ - కర్తజ్ఞినుడైయ తదారాధన రూపత్వ జ్ఞాపనార్థమాకవుమ్, ఇతిహాసపురాణజ్ఞతై కర్తప్రతిపాద నమ్ - కర్తజ్ఞినుడైయ ఉపాసనాజ్ఞాపనార్థమాకవుమ్. అకై యాలే, ఇప్పడివత్తెయిట్టు చ్చొల్లక్కుత్తెయిట్టై. (౧) “ప్రాయేణపూర్వ భాగార్థ పూరణం ధర్మశాస్త్రతః । ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదాన్తార్థః ప్రకాశ్యతే” ఎన్నకీడనతెత్తే.

3. * ఉత్తర భాగోపబృంహణద్వయత్తుక్కుమ్ తారతమ్యముణో, తన్నిలొక్కుమో, ఎన్నిట శ్చైయిలే యరుళిచ్చెయ్కిఠార్ మేల్.—

ప్రాయేణ-అధికమాక, ధర్మశాస్త్రతః ధర్మశాస్త్రతినాలే, పూర్వభాగార్థ పూరణమ్-పూర్వభాగ త్తినర్థ త్తినుడైన నిర్ణయమ్పణ్ణప్పడఃకిఱతు. ఇతిహాసపురాణాభ్యాం-ఇతిహాసపురాణజ్ఞతినాలే, వేదాన్తార్థః-వేద త్తినుత్తరభాగమాన ఉపనిషత్తుక్కుతిన గ్గమ్, ప్రకాశ్యతే-వెళిప్పడుత్త ప్పడఃకిఱతు. (ఉత్తరభాగేశ్వాది) ఇన్దసంశయత్తుక్కుక్కారణమ్-ద్వద్వసమాస త్తిల్ అల్పాచ్ పదమావతు శ్రేష్ఠవాచకపదమావతుమున్నే యిరుక్కు-మెట్టు నియమమ్, “ఇతిహాసపురాణాభ్యామ్” ఎన్నిట విడత్తిల్ అల్పచ్చాన పురాణపదత్తుక్కుమున్నే ఇతిహాసపదమిరుక్కై-ఇతిహాసమ్ పురాణత్తైక్కాట్టిలుమ్ శ్రేష్ఠమైక్కు హేతు ; ఇతిహాసపురాణజ్ఞిరణ్ణుమ్ ఒరుభాగ త్తిక్కై ఉపబృంహణ మాయరుక్కు-ఇవిరణ్ణుమ్ సమాసమైక్కు హేతు, ఇవిరణ్ణు హేతుక్కుళినాలే ఇన్ద శ్చైక్కు ఉదిక్కిఱ తెట్టుభావమ్. “స్మృతీతిహాసపురాణజ్ఞో” ఎన్నిటవిడత్తిల్ శ్రేష్ఠవాచక

అన్ని కేగి, ఏకభాగవిషయమాన ఇరణ్ణ ఉపబృంహణజ్ఞశిలుమ్, ఇన్నతు ప్రబలమెన్ను మత్తైయుమ్ దర్శిప్పిక్కవేణుమెన్దు తామే తిరువుళ్ళమ్ పగ్గిలి యరుళిచ్చెయ్కిఱారాకవుమామ్, (ఇవైయిరణ్ణిలుమ్) ఎన్నుతుడగ్గి. అతావతు - శ్రేష్ఠభాగోపబృంహణతగూ వన్దశేర్ త్తియై యుడై తాన ఇవై యిరణ్ణిలుమ్ వైత్తుక్కొణ్ణు, ప్రామాణ్యత్తిల్ వన్దాల్ పురాణత్తిలుమ్, ఇతిహాసత్తుక్కు ప్రాబల్యముడైన్దై.

పురాణత్తిఱ్ఱాట్టిల్ ఇతిహాసత్తుక్కు ప్రాబల్యమ్, పరిగ్రహతి శయమ్, మధ్యస్థతై, కర్తురాప్తతమత్వమ్, ఆకిఱ వివర్థితాలే. ఇనన్దోలిల్ పరిగ్రహమావతు-శాస్త్రపరిగ్రహమ్, (౧) “వేదవేద్యేపరేపుని జాతే దశరథాత్తజే । వేదఃప్రాచేతసా దాసీ త్సాతూ ద్రామాయణాత్తనా” (౨) “మతిమథానమావిధ్యయేనా సౌశ్రుతిసాగరాత్ । జగద్ధితాయజనితోమహాభారత చన్ద్రమాః” (౩) “వ్యాసవాక్యజతాఘేన

కమాన ఇతిహాసశబ్దత్తుక్కుమున్నే స్తుతి శబ్దమిరుక్తైయాల్ ద్వన్వసమాసత్తిల్ పూర్వసిపాతమ్ త్రైవ్యహేతువాక మాట్టాతాక్తైయాల్ ఇన్దశత్తైక్కు ఉదయమిల్దైయెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పగ్గిలి కల్పన్తరమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అన్నిక్కై) ఇత్యాది.

ప్రాబల్యత్తుక్కు పరిగ్రహతిశయముమ్ మధ్యస్థతైయుమ్ జ్ఞాపకజ్ఞో, ఆప్తతమత్వమ్ కారణమ్, (వేదవేద్యే) ఇత్యాదిక్కు - వేదప్రతిపాద్యనాన పరమపురుషన్ చక్రవర్తి తిరుమక నాయవతిరిత్తవాత్తే, వేదమితదవతారగుణచేష్టితగ్గితై ప్రతిపాదిక్కైక్కొక శ్రీవాత్మీకి భగవాన్ పక్కల్ నిష్ఠుమ్ రామాయణ రూపమాక అవతిరిత్త తైన్దర్థమ్. (మతిమథాన) ఇత్యాదిక్కు - ఎన్దవేదవ్యాసభగవానాల్ వేదమాకిఱ సముద్రత్తిల్ నిష్ఠుమ్, జ్ఞానమాకిఱమత్తై యిట్టుక్కడైన్దు, ఎల్లారుడైయవుమ్ ఆత్మోజ్జీవనార్థమాక ఇన్దమహాభారతమాకిఱ చన్ద్రన్, అతావతు-చన్ద్రన్ పోలే సుఖజనకమాన మహాభారతమ్, ఉడ్డాక్కప్పట్టతో ఎన్దర్థమ్. (వ్యాసవాక్య) ఇత్యాదిక్కు - వేదమాకిఱ పర్వతత్తిల్ నిష్ఠుమ్ పిఱ్ఱన్దతాయ, అధర్మమాకిఱ మరగ్గై వేగోడేపిడుగ్గి ప్పొకడక్కడవతా యరు

కుధ ర్భతరుహరిణా । వేదవైలాపతీర్ణేన నీరజస్కామహీకృతా” (౧)
 “విభేతిగహనాచ్చస్త్రా స్నరస్త్రీవాదివౌషధాత్ । భారతశ్శాస్త్ర
 సాగోఽయమతః కావ్యాత్తనాకృతః” (౨) “విష్ణోవేదేషువిద్యతు
 గురుషు బ్రాహ్మణేషుచ । భక్తిర్భవతికల్యాణీ భారతాదేవధీమతామ్”
 ఇత్యాదికళాలేఖరాణవిశేషజగితే ఇతిహాసమ్ శ్లాఘిక-ప్రదానిస్తతితే

మధ్యస్థతైయావతు-(౩) “యస్మిన్ కల్పేతుయతో” కం పురా
 ణం బ్రహ్మణాపురా । తస్యతస్యతు మాహాత్మ్యం తత్స్వరూపేణ
 వర్ణితే” ఎన్దు సర్వపురాణతుక్కుమ్ ప్రవర్తక బ్రహ్మవాయ్, అవ
 నుక్కు యాతొరుకల్పత్తిలే గుణత్రయత్తిల్ యాతొరుగుణమ్ విజ్ఞో
 యిరున్దతు, అన్దగుణానుగుణ దేవతైయుడైయ మాహాత్మ్యతైప్పురాణ
 త్తిల్ శొల్లుకైయాలే, పక్షపాతికళాయిరుక్కుమ్ పురాణజ్ఞో పోల్
 ప్తిక్కే, తాకికవైదిక సకలార్థనిర్ణయత్తిలే అధికృతజ్ఞళాకై యాలే ఒరు
 విషయత్తియమ్ పక్షపాతమిన్దిక్కే యిరుక్కే.

క్కిఱ, వ్యాసరుడైయ వాక్యమాకిఱ జలప్రవాహత్తినాలే భూమియానతు అజ్ఞాన
 మాకిఱ అఘ్రుక్కుల్ నితాక పుణ్యపుట్టతు ఎన్దరమ్. (విభేతి) ఇత్యాదిక్కు-హారమాన
 ఔషధత్తిల్ నిష్టుమ్పోల, చేతనన్, దురవగాహమాన వేదశాస్త్రత్తిల్ నిష్టుమ్ భయ
 పుడకిటాన్, ఆకైయాలే వేదత్తీన్ సారార్థమానతు కావ్యరూపతోడువాడిన ఇన్ద
 మహాభారతరూపమాక పుణ్యపుట్టతు ఎన్దరమ్. (విష్ణో) ఇత్యాదిక్కు-బుద్ధిమాన్దగుక్కు-
 పరమప్రాప్యనానవిష్టు, తత్స్పృతిపాదకజ్ఞళాన వేదజ్ఞో, అవద్ శ్రీనర్థజ్ఞై యజ్ఞిన్దవర్
 కళో, అవద్ శ్రొయపదేశిక్కిఱ ఆచార్యర్కళో, బ్రహ్మనిస్థర్కళో, ఇవర్కళో విషయ
 త్తిల్ అనన్యప్రయోజనమానభక్తియానతుమహాభారతత్తినాలేయేడ్డకాకిఱతు ఎన్దరమ్.

(యస్మిన్) ఇత్యాదిక్కు- ఆదియిల్ బ్రహ్మవినాల్, సత్సర్వజన్మహాగుణజ్ఞళితో
 ఎన్దగుణత్తినాల్ ప్రచురమాన బ్రహ్మవిన్ దినత్తిలే ఎన్దపురాణమ్ శొల్లుపుట్టటో, అన్ద
 పురాణత్తిల్ ఆన్దగుణతైయుడైయ ఆన్ద అగ్నిన్ద్రాదిదేవతైయిసుడైయు మాహాత్మ్యమ్,
 అన్దగుణతై నిరూపకమాకవుడైయ బ్రహ్మవినాల్ శొల్లుపుడుకిఱతు ఎన్దరమ్. పక్షపాత
 మావతు-ఇగ్లాత మహిమైరై యేటిట్టువొల్లుకై.

మూ.-౪. * అత్తాలేయతుముఱ్ఱుటతు.

కర్తురా ప్రతమత్వమావతు-ప్రబంధకర్తావాసవక్యథార్థదర్శన
సామర్థ్యతైయుమ్ యథాదృష్టార్థవాదిత్వతైయుమ్ మికవుముడైయ
వనాయిరుక్కై. (౧) “అథేతిహాసపురాణయో రితిహాసా బలీయాంసః,
కుతః తేషాంపరిగ్రహేతిరేకాత్, సర్వత్రమాధ్యస్థేన భూతార్థప్రతీతేః,
వచనసాష్టవేన, కర్తురా ప్రతమత్వావగతేశ్చ” ఎన్ఱుతుడగ్గి పరిగ్రహేతిశ
యాదికళాలేపురాణాదిహాసప్రాబల్యమ్, సామాన్యేనతత్వనిర్ణయత్తిలే
ఉయ్యక్కొణ్డారాలుమ్ ; (౨) “మహాభారతమ్ హి పరిగ్రహవిశేషా
వసితమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి, “ధర్మేచార్థేచకామేచమోక్షేచభరత్వభయది
హాస్తితదన్యత్రయస్నేహాస్తి నతత్త్వచిత్” ఇతి తాకికవైదిక సక
లార్థనిర్ణయాధిక్యతత్వేన, క్వచిదపి అపకుపాతిత్వాచ్చ, పురాణేభ్య
బలవత్తరమ్” ఎన్ఱుమతశవాక, పరిగ్రహేతిశయత్తాలుమ్ మధ్యస్థతై
యాలుమ్ పురాణజ్ఞలిక్ష్మాట్టిల్ ఇతిహాసవిశేషమాన మహాభారతతు
క్కుణ్డాన ప్రాబల్యమ్, శ్రీసహస్రనామభాష్యత్తిలే భట్టరాలుమ్ ప్రతి
పాదిక్కుప్పటితే.

౪. * అతిప్రాబల్యతై యితైవిక్కిణ్డార్. (అత్తాలే) ఎన్ఱుతుడగ్గి.
అన్దప్రాబల్యత్తాలే, (౩) “ఇతిహాసపురాణంపశ్చమమ్” ఎన్ఱుమ్, (౪)
“ఇతిహాసపురాణాభ్యామ్” ఎన్ఱుమ్, శ్రుతిస్మృతికళిలే ఇరణ్డైయుమ్
శేరచ్చొల్లుకిఱవళవిల్, ఇతిహాసమానతు పురాణత్తుక్కు మున్నే శొల్లు
ప్పట్ట తైన్దై. ద్వద్వసమాసత్తిల్ (౫) “*అల్పాచ తరమాతల్, (౫)
“* అభ్యర్థితమాతలితే ముఱ్ఱుడువతు ; అతిల్ అల్పాచ తరమన్ఱియిలే
యిరుక్క, అతుముఱ్ఱుటతు అభ్యర్థితత్వత్తాలే యితే ; ఇన్దవభ్యర్థిత

(౧) తత్వనిర్ణయే.

(౪) భా-అ-౧-౨౭౩.

(౨) స-నా-భా-అవతారికాయామ్, (౫) పా-మా-౨-౨-౩౪.

(౩) ఛా-ఉ-౭-౨-౧.

త్వత్కుమూలమ్ అతిప్రాబల్యమెస్తుకరుత్తు. — అథవా (౧) “స్తృతీతి హాసపురాణజ్ఞతాతే” ఎన్తు భాగద్వయోప బృంహణజ్ఞతై యమ్ సమస్త మాక చొల్లుకిఱవిడత్తిల్, “ఇతిహాసాశ్చపురాణానిచ ఇతిహాసపురాణాని, స్మృతయశ్చ ఇతిహాస పురాణానిచ స్మృతీతిహాసపురాణాని” ఎన్తిప్పడియివర్ కు సమానవివక్షయైకై యాలే, అల్పాచ తరమాన పురాణత్తుక్కు మున్నే ఇతిహాసత్తై అరుళిచ్చెయ్ తతికరు త్తై (౨) “ఇవై యిరణ్డిలుమ్” ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్ కిణారాకవుమామ్. ఇన్ద యోజనైయిల్ (౩) “అత్తాలేయతుముప్పట్టు” ఎన్తిఱవితుక్కు అన్ద ప్రాబల్యత్తాలే, (౧) ‘ఇతిహాసపురాణజ్ఞతాతే’ ఎన్తిఱవిడత్తిల్ పురాణ త్తుక్కు మున్నే ఇతిహాసమ్ శొల్లప్పట్ట తెన్తు పొరుళాకక్కడవతు.

ఆక వేదార్థనిర్ణయమ్ పణ్ణమశవిల్ తదుపబృంహణజ్ఞతాతే పణ్ణ వేణుమెన్తుమ్, అతిల్ పూర్వోత్తరభాగోపబృంహణజ్ఞ శిన్న తెన్తుమ్, ఉత్తరభాగోపబృంహణజ్ఞతాన ఇతిహాసపురాణజ్ఞతీల్ ఇతిహాసమ్ ప్రబ లమెన్తుమ్ అరుళిచ్చెయ్ కైయాలే, మేల్ తామరుళిచ్చెయ్యప్పకుకిఱ వర్గజ్ఞతుక్కు ప్రమాణ మొరుజ్జవిట్టరుళినారాయిత్రు.

పురుష కారవై భవమ్.

ముతలిలే (౧) “వేదార్థమ్” ఇత్యాదియాలే వేదతదర్థతదుప బృంహణజ్ఞకై సాకల్యేనోసాదానమ్ పణ్ణి, అన్దవేద త్తిను డైయభాగవిభా గ తదుపబృంహణవిభాగజ్ఞతుమ్ పణ్ణినారేయాకిలుమ్, చేతనరుడైయ ఉజ్జీవనత్తుక్కు అపేక్షి తార్థజ్ఞశరుళిచ్చెయ్య విభిన్దవగాకై యాలుమ్, అతుతాత్పూర్వభాగవేద్యమన్తికే ఉత్తరభాగవేద్యమాకై యాలుమ్,

ఒరుజ్జవిడుకై - వ్యవస్థ పణ్ణుకై. — ఉజ్జీవనమ్ - మోక్షమ్.

మూ .—౫. * ఇతిహాసశ్రేష్ఠమానశ్రీరామాయణత్తాల్

పూర్వభాగత్తిల్ ముముక్షువుకు-జ్ఞాతవ్యాంశ ముల్భతుమ్, ఉత్తర భాగార్థజ్ఞాన స్వరూపోపాయ పురుషార్థ ప్రతిపాదనస్థలజ్ఞళితే తత్తదనుగుణత్యాజ్యోపాదేయకథనముభేన జ్ఞాపిక్కులాయుక్తైయాలుమ్, ఉత్తరభాగార్థనిర్ణయ త్తిలే ప్రవృత్తరాయ్, అతుతన్నిలుమ్ భగవత్స్వరూపరూపగుణ విభూతికల్పైయుమ్, భగవదుపాసనాదికల్పైయుమ్ పరక్కనిన్దు ప్రతిపాదిక్కు-అవిడజ్ఞళిల్, సారాసారవివేకపూర్వకమాక త్తాత్పర్యార్థజ్ఞళై సజ్గిహీత్తు, సంశయవిపర్యయమటచేతనర్కు-ప్రతిపత్తి విషయమామ్బడి యరుళిచ్చెయ్తు శెల్లుకితార్ మేల్.

౫. * అతిల్ ప్రథమ త్తిలేఉత్తరభాగోపబృంహణద్వయ త్తిల్ ప్రబల మాకచ్చొన్న ఇతిహాసజ్ఞళిల్ నైత్తుక్కుణ్ణు, శ్రీరామాయణ త్తినుడైయ ప్రాబల్యత్తై ప్రకాశిప్పియానిన్దుక్కుణ్ణు, తత్ప్రతిపాద్య విశేషత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతిహాసశ్రేష్ఠ మెన్దుతుడజ్ఞి). శ్రీరామాయణత్తుక్కు ఇతిహాసశ్రేష్ఠత్వమావతు (౧) “వాల్మీకయే మహర్షయే సద్విదేశాసనం తతః | బ్రహ్మణాసనుమజ్ఞాతస్సౌఽప్యపావితదాసనే” ఎన్దు సర్వలోకపితామహనాన బ్రహ్మవాలే సమృద్ధివితనాన శ్రీవాల్మీకి భగవానాలే ప్రణీత నూకై యాలుమ్ (౨) “నతేవాగన్మతాకావ్యే కాచిదత్ర భవిష్యతి”

(ఉపాసనాది) ఎన్దిఱుఅదియినాల్-తిరునామ సక్కిర్రనమ్, సిన్ధోపాయవరణమ్ ముతలాన వై వివక్షితజ్ఞళి, సారమ్-సిన్ధోపాయవరణమ్, అసారమ్-ఉపాసనాది సాధనాన్తరజ్ఞళి.

(వాల్మీకయే) ఇత్యాదిక్కు-అనన్తరమ్ బ్రహ్మమహర్షి యాన వాల్మీకియిన్ పొరుట్టు ఆసనత్తై, అతావతు-ఉట్కూరుమెన్దు, అజ్ఞాపితార్ ; అవ్వాల్మీకియుమ్ బ్రహ్మవినాల్ నియమిక్కుప్పట్టవరాయ్, ఆసన త్తిలుట్కూర్ న్దార్ ఎన్తరమ్, సంభావితనాన-గౌరవిక్కుప్పట్ట. (నతే) ఇత్యాదిక్కు - ఉమ్మడైయ కావ్యత్తిల్ ఒరుపాయ్ శోల్ కూడ

మూ.-శ్రితైయిరుద్దవ శ్లేఢ్ మ్ శొల్లుకిటతు ;

ఎన్ఱు బ్రహ్మవనుగ్రహిక్కైయా లే ఇతిల్ శొన్నవర్ణజశ్శెల్లామ్ మెయ్యాక క్కడవతాకై యాలుమ్, (౧) 'యావద్రామామాయణకథా లోకేషుప్రచ రివ్యతి', ఎన్ఱు సకలలోక పరిగ్రహముణ్ణాకై యాలుమ్, ఇతిహాసాన్తర జ్ఞతైప్పల్ ప్రబలప్రమాణమాయిరుక్కై. ఇతు తన్నె నడువిల్ తిరు వీతిప్పిళ్ళైభట్టర్ తత్వత్రయప్రబంధత్తిల్ ప్రమాణాధికారత్తిలే యరు శిచ్చెయ్ తారితే. ఇన్నముమ్ (౨) "వేదవేద్యేపరేపుంసి" ఇత్యాదిప్ప డియే సర్వస్తాత్పరనాన సర్వేశ్వరక సంసారిచేతనరక్షణార్థమాక ఇతరసజాతీయనాయ్ వద్దవతరిత్తాట్పిలే, సర్వప్రమాణోత్కృష్టమాన వేదముమ్, తదవతారగుణచేష్టితప్రతిపాదనముఖేన తదాశ్రయణ రుచియై సంసారికభుక్కుణ్ణాక్కి రక్షిక్కైక్కాక, శ్రీరామాయణ రూపేణవవతరిత్తతెన్ఱు శొల్లుప్పడుకై యాలుమ్, ఇతినుడైయవేల్ మ్ సమ్మితివన్నమ్.

పిరాట్టియెన్నా తే "శ్రితై యిరుద్దవళ్" ఎన్ఱురశిచ్చెయ్ తతు-అవ భుడైయ దయాతిశయ తై ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక; దేవదేవ దివ్యమహిషి యాన తన్ పెరుమైయెయుమ్, శ్రితై యిరుప్పిన్ తణ్ మైయెయుమ్ పారాతే,

ఉణ్ణాకప్పొకిటతిల్లై ఎన్ఱుమ్-ఇవల్ గ్రాల్ శ్రీరామాయణస్తుక్తుశ్చైవ్యమ్-ప్రతిపాద్య విశేషప్రయుక్తమన్ఱు, కర్తృవిశేష ప్రయుక్తమెన్ఱుభావమ్. (యావత్) ఇత్యాదిక్కు- ఎవ్వశపుకాలమ్ శ్రీరామాయణకథై సర్వలోకజగిలుమ్ ప్రచారమాయిరుక్కుప్పొకిటతో ఎన్ఱుమ్. (వేదవేద్యే) ఇత్యాది. "వేదవేద్యే పరేపుంసి జాతే దశరథా త్తేజే వేదాప్రా చేతనాదాసి త్వాక్షద్రామామాయణాత్తనా' సాక్షాత్ ఆసీత్ - ప్రత్యక్షమాక ఆయి డ్ మ్, అతావతు - అవతరిత్తతు ఎన్ఱుమ్. ఇల్లొక్కస్తుక్కర్థమ్. (సర్వస్తాత్పర నాన) ఇత్యాది. సంప్రతిపన్నమ్-నిర్వివాదమాకప్రసిద్ధమ్.

తల్లై - నికర్ణమ్.

దేవస్త్రికల్ శిక్షయై విడువిక్తైక్కాక తాశిక్షయిరున్దతు యా
పరవశైయాయితే. ప్రజై కిణ్దీలీ విఘ్నాల్ ఒక్క క్కుతి తైడుకుమ్
మాతావైప్పోలే, ఇచ్చేతనర్ విఘ్నసంసారత్తిలే తాను మొక్కవన్దు
పిఱన్దు, ఇవర్కల్ పట్టతైతానుమ్పట్టు రక్షితైక్కాయాలే, నిరుపాధికమా
తృత్వ సమ్మన్ధతైల్ వన్దు నిరతిశయవాత్సల్యత్తుకుమ్ ప్రకాశకమితే
యితు. ఇన్దగుణాధిక్యతై వెలియిడుకైక్కాక వితే పరమాచార్యరాన
నమ్మాత్తోర్ (౧) “తనిచ్చితైయిల్ విశప్పన్దీ కిళిమొట్టియాల్” ఎన్ద
రుళిచ్చెయ్తతు. అవరున్దైయ దివ్యసూక్తియితే ఇవరిప్పడియరుళిచ్చెయ్
కైక్కుమూలమ్. శిక్షయిరున్దు తన్దైయావతు - కర్తనిబన్ధనమాకిలితే;
అశ్రితరానదేవర్కళున్దైయస్త్రికల్ శిక్షయైవిడువిక్తైక్కాక తన్నను
గ్రహతాలే తానేవలియచ్చెయ్తతాకైయాలే, ఏన్ద త్తుక్కుడలామి
త్తనైయితేయితు. సంసారికల్కోడొక్కగర్భనానమ్పణ్ణి ప్పిఱ్ఱిఱ్ఱు, (౨)
“పలపిఱప్పాయొళివరుమ్” ఎన్నమ్మడి సర్వేశ్వరనుక్కుత్తేజ
సంరమాకిఱ్ఱు, కర్తనిబన్ధనమన్దికే అనుగ్రహ నిబన్ధనమాకైయితే;
అసేన్దు, ఇతువుమ్ అనుగ్రహనిబన్ధనమాకైయాలే ఇవళుక్కు తేజస్కు
రమామి త్తనై. ఇత్తైరావణబలాత్కారత్తాలేవన్దతాకనినైప్పార్-ఇవల్
శక్తివిశేషమతియాల తుదరితే. (౩) “శీతోభవ” ఎన్దవల్ “నర్మ
భవ” ఎన్నమాట్టాళన్దే; అకైయాలే, ఇతు తన్ననుగ్రహతాలే పరరక్ష
ణార్థమాకచ్చెయ్త శెయిలొకైయాలే, ఇతువే ఇవల్ దయాదిగుణన్ద

నిరవధికవాత్సల్యత్తుకుమ్-నిరవధికస్నేహత్తుకుమ్. (తనిచ్చితైయలిశ్వాది)
తని-అత్రిహరమాన, శిక్షయిల్ - శిక్షయిలే ఇరున్దవశేష్ట, విశప్పన్దీ-ప్రసిద్ధియాన,
కిళిమొట్టియాల్-కిళిప్పేచ్చెయ్తయైడయ్ పిరాట్టి, పలపిఱప్పాయ్- బహుజన్దయై
యనాయ్, ఒళివరుమ్-తేజోతిశయతైయైడయవన్.

(౧) తిరువాయ్-౪-౮-౨. (౩) రా-నూ-౧౩-౨౯.

(౨) తిరువాయ్-౧-౩-౨.

మూ.—మహాభారతత్రాల్.

భుక్కుప్రకాశకమెన్టుతిరువుళ్ళమ్ పల్ నీయాయిల్లు ఇవర్ శిక్షేయిరు
 న్దవళ్ ” ఎన్టరుళిచ్చెయ్ తతు. శ్రీరామాయణమెల్లామివళ్ళుడై యవేల్ మ్
 శొల్లుకిటతెన్ను మిడమ్ (౧) “కావ్యంరామాయణం కృత్స్నంసీతా
 యాశ్చరితంసుహత్ ” ఎన్ట శ్రీవాల్మీకి భగవాన్ తానేవాయోలై యిట్టు
 వై త్రానితే. (౨) “శ్రీమద్రామాయణసుపివగం ప్రాణితిత్వచ్చరితే”
 ఎన్టరుళిచ్చెయ్ తారిణేభట్టర్.

అనన్తరమ్ మహాభారత ప్రతిపాద్యజై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్
 (మహాభారతత్రాలెన్టుతుడణ్ణి). (3) “కృష్ణద్వైపాయనంవ్యాసం విద్ధి
 నారాయణంప్రభుమ్ కోహ్యన్యోభువిమైత్రేయమహాభారతకృద్భవేత్”
 (౪) “ఏవంవిధంభారతంతుప్రోక్తంయేనమహాత్మనా|సోఽయంనారాయణ
 స్సాక్షాద్వ్యాసరూపీమహామునిః” ఎన్ట భగవదావేశాసతారమాయ్,
 (౫) “సహోవాచవ్యాసః పారాశర్యః” ఎన్టఉత్తతమనాక ప్రసిద్ధనా
 యిరున్దుళ్ళ శ్రీవేదవ్యాస భగవానాలే (౬) “వేదానధ్యాపనూమాస
 మహాభారతపఞ్చమాః” ఎన్టిపడియే పఞ్చనువేదమాక ప్రణీత

[రామాయణమ్ - కావ్యమ్ - కృత్స్నమ్, మహత్ - సీతాయాశ్చరితమ్]
 ఎన్టన్వయమాయ్, రామాయణమానకావ్యమ్ ముక్తుతుమ్ ప్రధానమాన పిరాట్టియిసు
 డైయ చరిత్రమెన్టరమ్. (వాయోలై యిత్యాది) వాయ్-శబ్దమాయ్, ఇన్ద్రప్రమాణవాక్య
 తై ఓలైయిరేయ్ ముత్తిత్తైన్టాన్టెన్టపడి. శ్రీమత్ - పురుషార్థ ప్రతిపాదనమాకిట శ్రీయైయ
 డైయ, పరమ్-సర్వోత్కృష్టమాన, రామాయణమసి-రామాయణముమ్, త్వచ్చరితే-
 దేవరీరుడైయ దివ్యచేష్టితత్త్రిత్, ప్రాణితి- మికవుమ్ ప్రాణధారణతై పుణ్ణుకిటతు.

వేదాన్ వ్యవస్థితీ వేదవ్యాసఃఎన్ట-వేదజ్ఞతై అనేక శాఖైకళాక ప్పిరిక్కిట
 రాకైయాల్ వేదవ్యాసరెన్టు తిరునామమాయిల్లు.

(౧) రా-బా-౪-౭.	(౪)
(౨) శ్రీగణ-౧౪.	(౫) ఆరణమ్-ప్ర-౧-అను-౮.
(౩) వి-పు-౩-౪-౫.	(౬) భార.

మాయ, అనేకపురాణ ప్రశస్తమాయరుద్దశ్యమహాభారతముమ్, శ్రీరామాయణతోపాతి ప్రబలప్రమాణమ్. ఇతువుమ్ నమవిల్ తిరువీలిప్పిత్తై భటర్ తామే యరుళిచ్చెయ్ తార్ ; పెరియభట్టరుమ్ శ్రీసహస్రనామ భాష్యోపాధ్ధాతత్తిలే, “శ్రీరామాయణవ స్తహాభారతం శరణమ్” ఎస్తరుళిచ్చెయ్ తారితే.

సర్వేశ్వర నెన్నా తే “తూతుపోనవన్” ఎస్తతు-అవనుడైయ ఆశ్రిత పారతన్యత్తై ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక. దేవదేవనాన తన్ పెరుమైయై యుమ్ శెయ్ కిఱతొళ్ళిలిన్ తణ్డైయైయుమ్ పారాతే, పాణ్డవర్ కళుక్కాక క్కఱు త్తిలేటలైకట్టి తూతుపోయిల్ నితుప్రణతపారతన్యైరుచిపరవశ నాయితే. ఇతుతా నివనుడైయ ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకమాన నీర్ మైక్కుడలాయరుద్దశ్య వాత్సల్యాదికళుక్కెల్లామ్ ప్రకాశకమాయరు ప్పలొన్ఱితే. ఇన్ద గుణాధిక్యత్తిలే ఈడుపట్టితే (౧) “ఇన్నార్ తూత నెననిన్ఱా” ఎన్ఱుమ్ (౨) “కుడై మన్నుర్నిడై నడన్దతూతా” ఎన్ఱుమ్ తిరు మడైయాత్వార్వరుళిచ్చెయ్ తతు, అన్దదివ్యసూక్తియితే ఇవరిప్పడియరు లిచ్చెయ్ కైక్కుమూలమ్, (౩) * పేళిల్ శ్రేపేళుకైయితే ఇవర్ కళుక్కేల్ నిమ్. తూతుపోనతు తణ్ మైయావతు-కర్తవశ్యతైయడియాక వరిలితే ; విచ్చమాక ఆశ్రితవిషయత్తిల్ శెయ్ కిఱతొళ్ళిచ్చియెల్లామ్

ప్రణతపారతన్యైత్తానిక్కు - ప్రణతపారతన్యైమావతు - ప్రణతరిట్ట వ్వుక్కాయరుక్కై, అతిబుజ్జాన అభిరుచియినాల్ అస్వాధీననాయరుక్కితానెన్ద్రమ్. ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకమాన్దైయావతు - అవన్ నమ్ కణ్ణుక్కున్దోల్ గాన్, నమ్ తోషత్తైక్కణ్ణు దణ్ణిప్పన్, ఎన్ఱిఱజ్జానజ్జైపోక్కి ఆశ్రయణత్తిల్ ప్రవర్తిక-ప్పణ్ణుకై. నీరై-సాలభ్యమ్, అతావతు-ఆశ్రయిక్కుమవన్ కణ్ణుక్కున్దోల్ బుకై. వాత్సల్యమ్-దోషత్తై గుణమాకొక్కుళుకై.

(౧) తి-మొ-౨-౨-౩.

(౩) తి-మా-౨-౨.

(౨) తి-మొ-౬-౨-౯.

౪౨ శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్.

మూ.—౬. * ఇవైయిరణ్ణాలుమ్.

నేదోమత్తుక్కుడలాయితేయిరుప్పతు. (౧) “సడేశ్శ్రీయాన్ భవతి జాయమానః” ఎన్దు పరార్థమాక ప్పిఱక్కెయాలే నిఱమ్ పెఱుమెన్దు శ్రుతి శొన్నవితు, పరార్థమాక త్తన్నిచ్చెయాలే శేయ్యుమనై యెల్లామిననుక్కు త్తేజస్కరమెన్నుమతుక్కుపలక్షణమితే. ఇవశ్శేయత దూత్యపై మాన్యహేతువాక నినైప్పార్, అఱివు కేడరిల్ తలైయానవర్కళిత్తనై; అఱివిల్ తలైనిన్దవర్కళే. (౨) “ఎత్తిఱమ్” ఎన్దు మోహిక్కుమ్బడియా యితేయిరుప్పతు; ఇప్పడియిరున్దళ్ళ ఇన్నీర్ మైయిలేదోమత్తై వెళియిడు కైక్కాకవాయిల్లు ఇవర్ “తూతుపోనవక్” ఎన్దురుళిచ్చెయి తతు. మహాభారతమెల్లామ్ ఇవనుడైయ వేదోమ శొల్లుకైయిలే తత్పరమాకైయాలేయితే, మహాభారతకథై శొల్లుతుడఱుకీటవక్ (౩) “నారాయణకథామిమామ్” ఎన్దుతు.

ఆక ఇప్పిబిన్దవ్యయత్తుక్కుమ్ ప్రధానప్రతిపాద్యజ్జ్ ఇన్న తెన్ను మిడమ్ ప్రకాశిప్పిక్కప్పట్టతు.

౬. * ఉపబృంహణముఖేన వేదాన్తతాత్పర్యతై నిష్కర్షి తుఉజ్జీ వనత్తుక్కుడలానవదోమై చొల్లువతాకవితే ఉపక్రమి తతు; అఱిలి ప్పొతు శొన్నవివగ్ధ్రాల్ వేదాన్తల్లి లెన్దర్థజ్జ్ శొల్లిల్ ద్రాయిల్ దై న్ను మాకాడైయిలే యరుళిచ్చెయికితార్ మేల్, (ఇనై). ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు, “శ్రితైయిరున్దవశేదోమై” “తూతుపోనవశేదోమై” ఎన్దు ఇవైయిరణ్ణాలుమ్ అపరాధ భూయిష్కరాన చేతవర్క్కాశ్రయణీయై యామళవిల్, అఱిలజగన్మాతావాన సమ్మన్దత్రాలుమ్ కృపాదికళాలుమ్, నడువోడపురుషకారమై వేదాతపడి వదైశ్రయిక్కలమ్బడియాయ్,

తత్పరమాకైయాలే - తాత్పర్యయుక్తమాకైయాలే. వైభవమ్-అతిశయమ్.

(౧) యజు-ఆ-౩-ప్ర-౬-ప-౩. (౩) భర-౧-౧-౨౭.

(౨) తిరువాయ్-౧-౩-౧.

మూ. - పురుష కారవై భవముమ్ ఉపాయ

వై భవముమ్ శోల్లొద్దో యోద్దో.

అపరాధజ్ఞై స్పృర్ తుచ్చీః, (౧) "షీపామి" (౨) "సక్షమామి" ఎన్న
మీశ్వర హృదయత్వే తిరు త్తి, అనర్కలై యక్షీకరిప్పిక్కుమ్ పురుష కార
భూతైయానవళ్ వై భవముమ్, అక్షీకరిత్తాల్, పిన్నెయవళ్ తానే
(౩) * శివకురై క్కిలుమ్, (౩) "ఎన్నడినూ రతు శెయ్యార్" ఎన్ఱు
మఱుతలైత్తు త్తాన్ తిణ్ణియనాయ్ నిన్ఱు రక్షీక్కు ముపాయ భూతనాన
వకావై భవముమ్ శోల్లొద్దో యోద్దో నై "పురుష కారమ్" ఎన్ఱుమ్ "ఉపా
యమ్" ఎన్ఱుమ్ ఇవద్దో నిను పకమాక వరుళిచ్చెయ్ తతు, పిరాట్టిక్కు
పురుష కారత్వముమ్, ఈశ్వర సుక్కు ఉపాయత్వముమ్ ఆ సాధారణ మెన్ఱు
తోద్దో కై కాక. ఇతు త న్నై (౪) "మత్ప్రిప్తిం ప్రతిజన్తు నాం
సంసారేపతతామధః | లక్ష్మీ పురుష కార త్వే నిర్విప్రాపరమర్షిభిః | మమా
పిచమతం హ్యేత న్నాన్యథాలక్షణంభవేత్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "అహంమ
త్ప్రిప్యపాద్యోవై సాత్మా లక్ష్మీ పతిస్త్వయమ్ | లక్ష్మీ పురుష కారేణ వల్ల

శివకురై క్కల్ - చిద్రమ్ శొల్లుతల్. పురుషీకరి క్తపిరాట్టి కుద్దో మ్ శొల్లుకై - స్వ
ద్భావితవాత్సల్యధార్య పరిక్షార్థమ్. మఱుతలైత్తు - ఎలిర్ త్తైయాన్ నిన్ఱు, తిణ్ణియ
నాయ్ - ఆవిచాల్య నాయ్. "మత్ప్రిప్తిమ్" ఎనిఱిశ్లోక స్తుక్కుర్థమ్ - సంసార త్తిరే ఆధః
పతియానిట్కిఱ జన్తుక్కుళుక్కు, లక్ష్మీయానవళ్ మహాత్మాకళాళే ఎన్నుడై యప్రా
ప్తియైక్కుటిత్తు పురుష కారమాక క్కట్టుక్కుప్పట్టాల్, ఎనక్కు మిశు వేమతమ్. వేఱో
రుఅడైయాగ్నియైన్ఱు, నాన్యథాలక్షణమ్భవేత్ - వేఱువిధమానలక్షణమ్ కిడైయాతు
ఎన్ఱెయాలే - పిరాట్టిక్కు పురుష కారత్వమే ఆసాధారణ లక్షణ మెన్ఱుపడి. (అహమ్)
ఇత్తోదిక్కు - లక్ష్మీ పతియాననాన్ తానే సాక్షాత్ ఎన్నుడై యప్రాప్తిక్కుక్కారణమ్;
ఎనక్కువల్లడైయాన లక్ష్మీ పురుష కార త్రినాల్ ఎన్నుడై యప్రాప్తియైక్కుట్టువిక్కుమ్.
ఇనప్పిరాట్టిక్కు మెనక్కుమ్ ఇశు వేవికేదమ్, ఎనక్కు మోక్షోపాయత్వముమ్, లక్ష్మీక్కు

(౧) గీతై-౧౬-౧౯.

(౪) శ్రీపాశ్చరాతై.

(౨) వరాహే

(౫)

౧

భాప్రాప్తియోగినీ! ఏతన్యాశ్చ విశేషోఽయం నిగమాస్తేషు శబ్ద్యతే? ఎఱుమ్, (౧) “ఆకిచ్చన్యైకశరణాః కేచి ద్భాగ్యాధికాఃపునః । మత్స దామోభిరుహద్వద్వం ప్రపన్యప్రీతమానసాః! లక్ష్మీపురుషకారేణవృత వన్తోవరానన । మత్త మాంప్రాప్య సేనేశ ప్రాప్యం ప్రాపకమేవమామ్ । లభ్యాకృతార్థాః ప్రాప్యన్తే మామేవానన్యమానసాః” ఎఱు భగవ చ్ఛాస్త్రోత్తీలేతానేయరుళిచ్చెయ్తానితే. మత్తైప్పిరాట్టిమార్క్కుమ్ సూరికళ్ ముతలాన తదీయర్క్కుమ్, ఇవళ్ సమ్మన్ధమడియాక వరు కితి పురుషకారత్వమితేయళ్ళతు ; ఇవలైప్పోలే స్వతస్సిద్ధమన్తే. ఆకై యితే, “ఏతత్సాపేతుసమ్మన్ధాదన్యేషా మమలాత్తమామ్ । దేవీసూరి గురూణాంచ ఘటకత్వంనతున్వతః” ఎఱు దీపసజ్జిహ్వాత్తీలే జీయర రుళిచ్చెయ్తతు. ఉపాయత్వముమ్ (౨) “కృష్ణంధర్మంననాతనమ్” ఎఱు

పపురుషకారత్వముమ్ అసాధారణ లక్షణమెఱున్తడి. ఇతనాల్ లక్ష్మీక్కు మోక్షోపాయ త్వమ్ శొల్లకితి పక్షమ్ నిరస్తమ్. ఇవ్వర్థమే వేదాన్తజ్ఞుల్ శొల్లపడుకితిన్తర్థమ్. సాక్షాత్ ఎన్నెయలే ఉపాయాన్తర వ్యావృత్తి ; స్వముమ్ ఎన్నెయలే లక్ష్మీవ్యావృత్తి. (ఆకిచ్చన్యైక) ఇత్యాదిక్కు-ఎన్నుడైయన్తేతుక కృపెయ్కీతి భాగ్యమ్ విజ్ఞానశిల్ అనన్యోపాయత్వమొత్తయుమేతజ్ఞమాక ఉడైయరాయ్ లక్ష్మీయైప్పపురుషకారమాకవరిన్తు, ఎన్నుడైయ తిరువడికలై ఉపాయమాకవరిన్తు, ఎన్నుడైయపాత్తైయైప్పెయ్తు, ప్రాప్య నానవెన్నెయే ప్రాపకనాకప్పెయ్తు, ప్రీతియుక్తరాయ్, మత్తైప్పోరుపాయోపేయజ్ఞ శిల్ పారుదాత నెజ్జైయడైయరాయ్, కైజ్కర్యరూప ప్రయోజనమ్పెయ్మరాయ్, ఎన్నెయే అడైయానిప్పిర్కళ్ ఎన్తర్థమ్. ప్రీతియావతు-ప్రాప్యన్తే. (ముతలాన) ఎన్పు తు-అత్వార్కకలైయుమాచార్యర్కకలైయుమ్ శొల్లకితితు. ఏతస్సాపేతుసంబన్ధమావహ- లక్ష్మీగిత్తి తత్వరూప సంబన్ధమ్. ఘటకత్వమ్- పురుషకారత్వమ్. జీయర్-వాదికేసరి అమృతయమగువాళచ్చీయర్. సనాతనమ్-నిత్యమ్. ధర్మమావతు-అదృష్టద్వారా మోక్ష

సనాతన ధర్మమాక చ్చొల్లస్పృహఃపనుక్కే స్వతస్సిద్ధమాయ్, తది
యర్క్కు తదాసక్తియడియాక వరుకిఱితే యశ్శతమ్ ; ఆకై యాల్
పిరాట్టిక్కు పురుషకారత్వముమ్, ఈశ్వరనుక్కు ఉపాయత్వముమ్
నిరూపకమాక తట్టిలై; ఇవ్వరత్తై వెలియిడుకైక్కాక వాయిల్లు ఇవ
రిప్పడి యరుళిచ్చెయ్తతు.

ఇప్పడి యుపబృంహణమాన ప్రబంధద్వయతాలుమ్ ప్రతిపాది
క్కప్పడుకిఱ పురుషకారత్వము ముపాయత్వముమ్, ఉపబృంహణమాన
వేదాంతైలు క్తమాన స్థలమేలెన్నిల్, కఠనల్లుపనిషత్సిద్ధమానద్వయ
త్తిల్ పూర్వవాక్యత్తిలే ఉభయముమ్ శేరఉక్తమితే.

ఇచ్చేతననుక్కు ఇరువరోడుమ్ సమ్మన్మముణ్ణాయర్క్కు ఈశ్వర
సమాశ్రయణత్తుక్కు ఇవల్ పురుషకారమాణ్ణుకిఱ తెన్నెన్నిల్,
మాతృత్వప్రయుక్తమాన వాత్సల్యతిరేకతాలుమ్, అవనైపోలే కాఱి
స్యమార్దవజ్ఞల్ కలద్దిరుక్కు యట్టిక్కే కేవలమ్ మార్దవమేయాయ్,
పిఱ్కణ్ణక్కు పురాణమాట్టాల్ పశ్యంతియాకై యాలుమ్, విముఖరై యు
మభిముఖరాక్కుకైక్కు కృషిపణుమవళాకై యాలుమ్, కుర్బనవాళర్
క్కుమ్ కూశామల్ వన్ద కాటె విలమ్మడి యిరుప్పాయ్, పుంస్త్వ
ప్రయుక్తమాన కారిత్యత్తోలే క్షిప్రప్రయుక్తమాన హింస తైయై

సాధ మావతి. తదయం క్కు-భగవత్సన్నిధికి నదేవిసూరిగురుక్కుళుక్కు. తదాసక్తి
యడియాక-భగవదగ్గ తత్వరూప ముడియాక. ఇతనాల్ పిరాట్టిక్కు ఎమ్మె
రుమానోడొత్త ఉపాయత్వమిలైయెఱుమ్, భగవత్సమ్మన్మార్దవమాన ఉపాయత్వముణ్ణెఱుమ్
శొల్లిల్ గాయిల్లు.

కఠనల్లుప నిషత్సిద్ధమాన-ప్రశ్నగంహితాదికిలే వర్ణోద్ధారకరణత్తాలే కఠవల్లి
ఖణ్ణవాక్యజ్ఞైచ్చేర్ పిడితమైయాలలభిత. బద్ధమ్-పుత్రత్వాది సంబద్ధమ్-కారిత్యమ్-
హితబుద్ధియాలే దుఃఖిప్పిక్కు. కణ్ణకుళివు - దుఃఖసూచకమాన కణ్ణమల్ త్తి.

మూ.—౨. * పురుష కారమామ్బోతు,

కృపైయుమ్ పారతన్యముమ్

యుముడై యనాయ్, కుఱ్ శిజ్జళై వృత్తుమ్ పత్తాకక్కణక్కిట్టు కూరి దణ్ణళై ప్పణ్ణళై యాలే, కుఱ్ శివాళర్ కుక్కు మున్ శెల్ల క్కుడల్ కరిక్కు మ్మడి యరుక్కు మీశ్వరనై, ఉచితో పాయణ్ణళాలే కుఱ్ శిజ్జళై యడై య మఱిప్పిత్తు కూట్టివిడుమవళునూయరుక్కై యాలే, అపరాధమేవదీ వాన విచ్చేతనక అవనై యాశ్రయిక్కుమళవిల్ ఇవళే పురుష కార మాక వేణుమ్, అకై యితే, అవనై ఉపాయమాకవరిక్కు విట్టికిఱవళ విల్ ఇవళై పురుష కారమాక మున్నిడుకిఱు.

౨.* అనన్తరమ్ పురుష కార త్తిన్పడికలై విన్తరేణ ఉపపాదిక్కు కోలి, ప్రథమ త్తిలే పురుష కార త్వత్తుక్కు అవశ్యావేషిత గుణజ్జళై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పురుష కారమామ్బోతు) ఎన్వత్తుడగ్గి. (పురుష కారమామ్బోతు) ఎన్వత్తు-పురుష కార మామిడ త్తిలెన్వ పడి. కృపైయా వతు - పరదుఃఖానహిష్ణుత్వమ్. పారతన్యమావతు-పరాధీనత్వమ్.

పత్తుమ్ పత్తాక-పత్తుపత్తు ఎన్వ ఇరుక్కిఱతాయ్-కుడైన్ద సజ్జేయన్తిక్కై యెన్వ పడి. కుడల్ కరిక్కు-మ్మడి-అత్తెన్వమ్ భయప్పడమ్మడి.

“పురుష కారమామ్బోతు” ఎన్టార్-పురుష కారమాకాత కాలమున్దెన్వతో ధ్ ముమ్ అతక్కాక (పురుష కారమామిడ త్తిల్) ఎన్వ వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్ తతు. పురుష కారత్విన్ క్కెన్వ పడి.

కృపైయావతు - పరదుఃఖనిరాచిక్కిరై ఎన్వ ఒరుపక్షముణ్ణ; గీతాభాష్యత్తిల్ భాష్యకారర్ (౧) “పరదుఃఖానహిష్ణుతాదయా” ఎన్వ నిర్వచనమ్ శెయ్ కైయాలమ్ “కథమన్యథా స్య పరదుఃఖ దుఃఖత్వాదయోగుణాస్సన్యః” ఎన్వ భట్టరుడై మద్రీనూక్తి యాలమ్, (౨) “వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశంభవతి దుఃఖితః” ఎన్వ గుణప్రకరణత్తిల్ శొల్లుకై యాలమ్. పరపక్ష తై అనాదరిత్తు (కృపైయావతు పరదుఃఖానహిష్ణ

మూ. - అనన్యార్హత్వము వేణువు.

అనన్యార్హత్వమావతు - తద్వ్యతిరిక్త విషయానర్హత్వమ్. ఇన్ద్రే పురుషకారత్తుక్కువశ్యాపేక్షితమానపడి యెన్నెన్నిల్, చేతనన్ సంసారత్తిత్పిడుకితి దుఃఖమ్ కణ్డ పొలుక్కుమాట్టామల్, ఈశ్వరనోజే ఇవన్ కత్తై చ్చేర్ క్కైక్కుడలూన యత్నన్ పణ్ణుకై క్కు కృపై వేణుమ్; స్వతస్త్రినై వశీకరిక్కుమ్మాతు అనువర్తనత్తాలే వశీకరిక్కుమ్మేణుకై యాలే పారతస్త్రిమ్ వేణుమ్; నమ్మెయొబ్బిన్ద తొరువిషయత్తు క్కుర్హమన్తియే నమక్కే యతిశయకరమాయరుక్కుమ్ వస్తువాకై యాలే నక్కార్యమన్తి శొల్లుకిఱతు ఎన్దు, శొన్నపడి అవక్ శెయ్ కై క్కుఱుప్పాకై యాలే అనన్యార్హత్వమ్ వేణుమ్; ఆకై యాలినై మూన్దుమ్ పురుషకారత్వత్తుక్కువశ్యాపేక్షితమితే.

ఈశ్వరకృపైయిత్కాట్టల్ ఇవళీ కృపైక్కు విశేషమెన్నెన్నిల్, ఈశ్వరనావాక్ నిరఙ్కుశ స్వతస్త్రినాయ్, నిగ్రహానుగ్రహజ్గళిరణ్ణుక్కుమ్ కడవనాయ్, చేతనకర్తజ్గళై నిఱుత్తఱుత్తు త్తిత్తుమవనాకై యాలే, అవనుడై యకృపై స్వాతస్త్రితాలే అముక్కుణ్డకిడన్దు ఓరొడదళై కళిలే తలై యెఱుక్కు క్కుడవతాయరుక్కుమ్; ఇవళనుగ్రహైక శీలై యాకై యాలే, ఇవళుడై య కృపైక్కు వేఱాన్దాల్ ఓరభిభవ మిల్లామెయాలే ఎప్పొతు మొరుపడిప్పట్టిరుక్కుమ్; ఆకై యాలి వళుడై యకృపై కరై యబ్బిన్దిరుక్కుమ్. సమ్మన్దత్తిల్ వ్యావృత్తిపోలే

శ్లోమ, ఎన్దు వ్యాఖ్యానమ్ శెమతరుకుఱిఱార్. అసహ్యమామతు - ప్రతిహలమాయరుక్కుమ్; దుఃఖమ్ ప్రతిహలమాకై యాలే, పరదుఃఖ దుఃఖత్వమెన్దు పర్యవసితమ్.

కడవనాయ్ - అన్దనాయ్. నిఱుత్తు - ఇన్ద్రే వేన్దత్తిన్దు. అఱుత్తు - ఇన్ద్రే వేన్దత్తిన్దు. తిత్తుమవన్ - భుజిప్పిక్కుమవన్. (సంబన్దత్తిల్) ఇన్ద్రాగి - ఈశ్వరమన్దెయ విశ్వత్వ సంబన్దత్తిన్దాట్టల్ సిగిట్టియనుడైయ మాకృత్వసంబన్దమ్ విలక్షణమెన్దుపడి.

యాయీల్ కృపైయిల్ వ్యావృత్తియుమ్. ఇప్పడి యిరుక్కైయాలే యితే ఇనలై యాశ్రయిప్పార్ కు వేటూరుపురుషకారమ్ తేడవేణ్ణాతొ ఘ్రికిటతు. ఈశ్వరవిషయత్తిల్ ఇవళడైయ పారతన్త్ర్యానన్యార్ త్వ జ్జళుమ్ స్వరూపప్రయుక్తమానమాత్రవన్తి క్కే, (౧) "ప్రీశ్చ తేలత్తీన్చ పత్నే" ఎన్టుమ్ (౨) "విష్ణుపత్నీ" ఎన్టుమ్ శొల్లుకిట పత్నీత్వ ప్రయుక్తమాయుమ్, (౩) "అహన్తా బహుణ స్తస్యసాహమస్తిసనాతనీ" ఎన్టుమ్, (౪) "శ్రీవత్సవత్సాసిత్యశ్రీః" ఎన్టుమ్ శొల్లుకిట స్వరూపనిరూపకత్వాది సిద్ధమాన అనన్యత్వ ప్రయుక్తమాయమిరుక్కుమ్; ఇప్పడి యిరుక్కైయాలేయితే అల్లా తార్ క్కడైయ మిథునశేవత్వముమ్,

పితృత్వన్తోడుకూడిన ఈశ్వరనుడైయ మాతృత్వ సంబంధత్తిత్కాట్టిల్, స్త్రీత్వన్తోడు కూడిన పిరాట్టియునుడైయ మాతృత్వసంబంధ విలక్షణ మెన్టుమామ్. స్వరూపప్రయుక్త మాన - లక్ష్మీచ్ఛాన్దీనమాయ, భగవదీచ్ఛాన్దీనమాన. ఇతనాల్ - పిరాట్టిక్కు భగవచ్ఛేషత్వమ్ స్వేచ్ఛైయినాల్ వన్తనెన్ట పత్నీమ్ నిరన్తుమ్. "ప్రీశ్చ తే" ఎన్టిటవాక్య త్తిల్, శ్రీధూమికళుక్కు పత్నీత్వమ్ సమానమాక చ్ఛొల్లుకైయాలే, మద్రమహిషి కలైక్కాట్టిలుమ్ పెరియపిరాట్టిక్కు పత్నీత్వమ్ విలక్షణమ్, అతావతు - స్వేచ్ఛాన్దీన మెన్టిట పత్నీమ్ అపారమ్. ఉపక్రమోపసంహారజ్గళిలుళ్ళ "విష్ణుపత్నీ" ఎన్టిటబ్బత్తు క్కనుగుణమాక, నడవిలుళ్ళ "జగతః - ఈశానా" ఎన్టిటపదత్తుక్కు అర్థమ్ శొల్ల వేణుమ్, అల్లతు-ఇప్పదత్తుక్కునుగుణమాక, ఉపక్రమోపసంహారజ్గళిలుళ్ళ పత్నీపదమ్ విచ్చికమాన పత్నీపరమెన్టు శొల్లక్కుడాతెన్టుకరున్తు. మద్రమహిషికళితాట్టిల్ పెరియపిరాట్టిక్కువిశేషమ్ - భగవత్స్వరూప నిరూపకైయాయిరుక్కై. (అహన్తా) ఇత్యాదిక్కు-నిత్యైయాననాన్ అన్దబ్రహ్మత్తుక్కు నానాకై యాయిరుక్కితెనెన్టర్థమ్. (నిరూపకత్వాది) ఎన్టిట ఆదియినాల్, తిరుమేనియోడెప్పాతుమ్ శేర్నిరుక్కైయతు లానవై వివక్షితమ్.

(౧) పురుషనూ.

(౩)

(౨) శ్రీనూ.

(౪) కా.యం.౧౧౪-౧౫.

ఇవళోరు త్తిక్కుమ్ తడేక శేషత్వముమాయితే. ఇన్ద్ర ఆవ్యవధానేన వుజ్జానసమ్మన్దత్తాలేయితే, ఇవళుక్కిశ్వరనై వశీకరిక్కు-మశేషల్ పురుషకారమ్ వేణాతోఽఘ్రికిఱు.

ఇమ్మాన్సుగుణ త్తిలుమ్ వైత్తుక్కిణ్ణుక్కు పైయానతు-(౧) “శ్రీయే-సేనాగూమ్” ఎన్నిఱు ధాతువిలే నిష్పన్నమాన శ్రీశబ్దత్తిల్ “శ్రీయశే” ఎన్నిఱు కర్తృచివ్యత్వత్తియిలుమ్, పారతన్యోన్యన్యార్హత్వజ్ఞ శిరణ్ణుమ్, “శ్రయతే” ఎన్నిఱు కర్తరివ్యత్వత్తియిలుమ్ నిత్యయోగ వాచియాన మతుప్పిలుమ్ సిద్ధమితే.

౮. * ఇన్ద్ర కృపాదిత్రయ త్తైయు మెల్లారు మఱియుమ్మడి తానే వెలియిట్టరుళిన వై భవత్తై, శ్రీరామాయణ త్తిల్ ఇవళుక్కుచ్చొల్లప్పట్ట

† ఇప్పడియిరుక్కైయాలే- శేషియినుడైయ స్వరూపశ్చుక్కు ప్రధాననిరూపకై యాయ్, ప్రధాన మహిషియా యిరుక్కైయాలే. † అల్లాతార్- భూమ్యుది దేవికళి, నిత్యోర్, ముక్తోర్, బద్ధోర్. ఈశ్వరవైవశికరిక్కై—సాపరాధరాన చేతనర్ విషయత్తిల్ ఈశ్వరసుక్కుజ్ఞానమనఃకాలుష్యత్తైపోమ్మక్కై.

“శ్రీయతే” ఎన్నిఱు కర్తృచివ్యత్వత్తియిల్ ప్రమాణమ్-“శ్రీయతే చాభివైర్నిత్య మ్” ఎన్నిఱు నిర్వచన స్తుతి, “శ్రీయతే” ఎత్తార్, చేతనర్ తనైన ఆశ్రయిక్కుమ్ అర్చెయానవళి, అతావతు - ఆశ్రయణశ్చుక్కు యోగ్యమాన గుణత్తైయుడైత్తానవళి ఎన్ద్రమ్. అన్దగుణమ్ కృపైయాకైయాలే ఇన్ద్రవ్యత్వత్తియిల్ కృపై సిద్ధమెన్ద్రపడి. సేవై యానతు - శేష్యనుడైయ అభిప్రాయత్తై యనుసరిత్తిరుక్కుమ్ వ్యాపారమాయ్, అతి నాల్ తదధీనత్వ మాకిఱ పారతన్యముమ్, సేవై - శేష్యనుడైయ శ్రీతి జనకమాన వ్యాపారమాకైయాల్ అనన్యార్హత్వముమ్ కర్తరివ్యత్వత్తియిల్ సిద్ధమ్; మతుప్పినాల్ ఇవళి నిత్యమాక అవనైయత్రయిత్తిరుక్కితాశ్చెన్ద్రయాల్ తదధీనత్వమాకిఱపారతన్య ముమ్, ఇన్ద్ర నిత్యసంబద్ధమ్ అనుడైయ అతిశయశ్చుక్కు పేతువాకైయాల్ అనన్యార్హత్వముమ్ సిద్ధమెన్ద్రపడి.

మూ - ౧ * పిరాట్టిముట్టడప్పిరిస్తతు-తన్నుడై య కృపైయై
వెళియిడుకై కాక;

విశ్లేషత్రయత్నాలమ్ దర్శిప్పిక్కి-తార్ మేల్, (పిరాట్టి) ఎన్తుతుడణ్ణి
వాక్యత్రయత్నాలే.

(పిరాట్టి యిత్యాది) అతావతు-(౧) “దేవత్యే దేవదేహీయం
మనుష్యత్యేచమానుషీ । విష్ణోద్దేహీనురూపాంవై కరోత్యేషాత్తనస్త
నుమ్” ఎన్నిఱపడియే నాయకనాన సర్వేశ్వరన్నుడైయ తత్తదవతార
సజాతీయమాన విగ్రహ పరిగ్రహమ్ పణి వస్తవతరిక్కు-మవళాకై
యాలే, (౨) “రాఘవత్యేభవత్సితా” ఎన్నిఱపడియే అవళచక్ర
వర్తిత్తిరుమకనానవాణే తదనురూపమాకత్తానుమ్ జనకరాజకతిరు
మకళానపిరాట్టి, దణ్ణకారణ్యత్తిలే ఎఱ్ఱున్దరుళియిరుక్క-చైయేణే, రావ
ణ్ పిరిత్తానెన్దొరువ్యాజత్తాలే ప్రథమమ్ పెరుమాకైప్పిన్దులైక్కై-
ఱ్ఱున్దరుళిన్దు, (౩) “దేవ్యాకారుణ్యరూపయా” ఎన్తు (౪) * తద్గుణ
సారత్వత్తాలే కారుణ్యద్దానాక చొల్లుమ్బడియాన తన్నుడైయ పరమ
కృపైయై. ప్రకాశిప్పిక్కై-కాకవెన్దై. ఎజ్జనేయెన్నిల్, దేవస్త్రీకళ,
శిత్రైయైవిడువ్విక్కై-కాక త్తాన్ శిత్రైయిరుక్కై-యాలుమ్; అన్విరుప్పిలే

మకుప్పిల్, స్వరూప త్రినుడైయ నిత్యయోగతైయుమ్, తిరుమార్వీల్ నిత్యయో
గతైయుమ్ శొల్లకిఱు, శ్రీరామాయణత్తిల్ అవతారత్తిల్ పిరివుళొల్లకిఱు, ఆకై
యాల్ ఇరణ్ణుమ్మమ్ విరోధమిల్లై. కారుణ్యరూపయాదేవ్యా-కృపాపరూపైయాన
పిరాట్టియాలే. ధర్మమానగుణతైయుమ్ ధర్మియానపిరాట్టిన్దుయు మొన్దాక చొల్లల
మావెన్న (తద్గుణత్యాది). తద్గుణసారత్వత్తాలే అద్వకృపాగణతై స్వరూప నిరూపక
ధర్మమాక ఉడైత్తాకైయాలే. పరమకృపై - పురుషకారమ్ వెణ్ణామల్ ఎప్పొతుమ్
తలైయెడు త్తిరుక్కిఱకృపై.

(౧) వి-పు-౧-౯-౧౮౫.

(౩) లక్ష్మీతన్త్రై.

(౨) వి-పు-౧-౯-౧౮౪.

(౪) కా-మీ.

మూ. - నడువిల్ పిరిన్దతు.

తన్నై అల్లుమ్ పకలుమ్ తర్జనభర్తనమ్ పణ్ణి యరువిత్తిన్దక్రూర
రాక్షసికళ్, రావణకపరాజితనాకవుమ్ పెరుమాళ్ విజయిశాకవుమ్
త్రిజపై స్వప్నమ్ కణ్డతాలే భీతిభీతైకళాయ్ నడుజుకిన్దైయిలే, (౧)
“భవేయంశరణంహివశి” ఎన్దు - నీజుళ్ నోవునదుమ్ సమయత్తుక్కు-
నానిరున్దేనే, నీజుళ్ జువేణాఎన్దు అభయప్రదానమ్ పణ్ణుకై యాలుమ్; అతు
ఉక్తిమాత్రమాయ్ పోకామే, రావణవధాన న్దరమ్ తన్దుక్కు శోభనమ్
శొల్లవన్దతిరువడి, “ఇనర్ కత్తై చిత్రవధమ్ పణ్ణున్దుడికాట్టి తర వేణుమ్”
ఎన్న, అవనోడేనున్దుడి (౨) “రాజసంశ్రయన శ్యానామ్” ఇత్యాది
యాలే-అవర్ కళ్ కున్దుత్తై గుణమాక ఉపసాదిత్తుమ్ (౩) “దుర్బయా
మీహదుర్బలా” ఎన్దు పిఱర్ నోవుకణ్ణుపొలు త్తిరుక్కు త్తక్క నెన్జురమ్
తనక్కిల్లామైయెమున్దిట్టుమ్, (౪) “కార్యంకరుణమార్ద్రా వశశ్చిన్నా
పరాధ్యతి” ఎన్దు అవనుక్కు మిరణ్డేయల్లతు నిఱ్ఱువాణ్ణాతపడి ఉపదే
శిత్తుమ్, ఇప్పడి యెరునిలైనిన్దు తానడియిల్పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞానుగుణమాక,
ఆర్ద్రాపరాధైకళానవర్ కత్తై రక్షిక్కైయాలుమ్ తన్నుజ్జైయకృపైయె
వెళియిట్టాళితే.

(నడువి లిత్యాది) నడువిట్పిరివావతు- మీణు పెరుమాళ్ ఉడనే
కూడి తిరువయోధ్యైయిలే యెల్లున్దరుళి తిరువయిలువాయ్ త్తిరుక్కిఱ

అల్-రాత్రి. తర్జనమ్-శరీరవ్యాపారత్రిసాల్ మెరుట్టుకై, భర్తనమ్- వాక్కి-
నాల్ మెరుట్టుకై. చిత్రవధమ్- నానావిధహింసై, “దుర్బలా” ఎన్దతి నర్థమ్ (పిఱర్)
ఇత్యాది ఇతనాల్-అవ్వవఇష్టశిల్ పిరాట్టిసుచ్చిన్న రక్షకత్వహువశు - చేతనరు
డైయ అపరాధత్తైక్కుణ్ణు మెరువామర్ ఈశ్వరవై పొణుప్పిక్కుయెన్దపడి. ఉరమ్-కాతి
న్యమ్. ఆర్ద్రాపరాధమ్-అప్పురు శెయ్తుకొణ్ణిరుక్కిఱతప్ప, తిరువయిలువాయ్ త్తిరు-
గర్భిణియాకై.

(౧) రా-సు-౫౮-౯౩.

(౩) రా-య-౧౧౩-౪౦.

(౨) రా-య-౧౧౩-౩౮.

(౪) రా-య-౧౧౩-౪౪.

మూ. - సారత న్యైవై వెళియిడుకైక్కాక;

కాలశ్చిలే, (౧) "అపశ్యలాభో వై దేహి మమాయంసముపస్థితః । కిమి
చ్చసిసకామాత్వం, బ్రూహిసర్వంవరాననే" ఎన్టు - ఉనక్క పేత్తైయే
తెన్టు. కేట్టదుళ, (౨) "తపోవనానిపుణ్యాని ద్రష్టుమిచ్ఛామిరాఘవ ॥
గంగాతీరనివిష్టాని ఋషీణాంపుణ్యకర్తృణామ్ ॥ ఫలమూలాశినాం వీర
పాదమూలేషువర్తితుమ్ । ఏషమే పరమఃకామోయన్మూలఫలభోజిషు॥
అప్యేకరాత్రంకాకుత్స్థనసేయంపుణ్యకీర్తిషు" ఎన్టు, తనకుఁజ్ఞానవన
వాసవాఙ్మోక్షయై విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అత్తైప్పగ్గోరప్పొకవిడువారైప్పోలే
లోకాపవాద పరిహారార్థమాక పెరుమాళ్ కాట్టిలే పోకవిడప్పొనతు.
ఇప్పిరివుక్కు ప్రయోజనమ్ - పెరుమాళ్ కట్టిలేవై తపోతోడుకాట్టిలే
విట్టపోతోడు వాళియతి అనరుడైయ నిన్దెన్దై ప్పికాశెల్లవేణుమ్బుడి
యాన తన్నుడైయ పత్నీత్వప్రయుక్తమాన సారత న్యైవై ప్రకాశి
ప్పికైక్క. గణైక్కరై యేతినవన స్తరిమ్ ఇన్దైయ పెరుమాళ్ కనక్కక్లేశ
ప్పట్టుక్కొణ్డు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాయ్విట్టరుళినకార్యత్తై విణ్ణప్పమ్
శెయ్య, అత్తైక్కేట్టు మికవుమ్ ప్రలాపిత్తు (3) నఖల్నద్యైచసామిత్రే
జీవితంజూహ్నవీజలే । త్యజేయంరాఘవంవంశే భర్తుర్నా పరిహాస్యతి"

కట్టిలేవైక్క - ఒరువరుమ్ కాణాత పడి అన్తఃపురత్తిలే వైక్క. (నఖల్ని
త్యాది) భర్తుః - భర్తావాకియ చక్రవర్తి స్థిరుమకనిడత్తిల్ నిష్టు చుణ్డాన, రాఘ
వమ్ - రఘునన్దాన మానతు, భర్తుఃవంశే - భర్తావాన చక్రవర్తిస్థిరుమకన్ వంశ
త్తిల్, మాపరిహాస్యతి - ఇన్దిక్కే యొట్టియ వొణ్ణాతు ఎన్టు నాన్ ఇప్పొతే గంగా
జలత్తిల్ ప్రాణునై విడవిల్దై; లక్ష్మణా! ఇతు ఉమక్కుమ్ తెరియుమన్దా ఎన్టు అర్థమ్,
గర్భిణియాననానిప్పోలే ప్రాణునైవిట్టేనాకిల్ సన్దానమేనఱ్ఱుమ్, ప్రసవానస్తరిమ్.

(౧) రా-ఉ-౪౨-౩౨.

(౩) రా-ఉ-౪౪-౫.

(౨) రా-ఉ-౪౨-౩౩.

మూ.—అనన్తరమ్ పిరిన్దతు-

ఎన్టాళితే. ఇత్తాల్-అత్తా మైయి కనత్తాలే ముడిన్దు ప్పిత్తైక్కే తేట్ట మాక నిట-చ్చెయ్ తేయుమ్ అతుశెయ్యమాట్టా తే పెరునూళ్ నినై వైప్పికశెన్దు, తకప్రాణనై నోక్కి-క్కొణ్డిరుక్క వేణుమ్బడియాన పార తన్ద్రస్త్రితైయితే ప్రకాశిప్పిత్తతు. పిఱ్ క్కాక జీవిక్క వేణుమ్ పరతన్ద్ర ర్కు- ముడివుతేట్టనూ నాలుమ్ ముడియప్పొకాతే, (౧) “మూయుమ్ వక్తైయటియేకవల్ వినైయేక పెణ్బిఱన్ద” ఎన్టాళితే యాత్వార్. ప్ర థమవిశ్లేష త్తిల్ పత్తుమా సత్తుక్కుళ్ళే పడువ త్తెల్లామ్ పట్టవళ్ (౨) “పతి ర్నిదైవతం నార్యాః పతిర్బన్ధుః పతిర్గతిః | ప్రాణైరపి ప్రియంతస్తాత్ భర్తుః కార్యం విశేషతః” ఎన్దు తానరుళిచ్చెయ్ తపడియే పతిచిత్తానువిధా నమే నమక్కు స్వరూపమెన్నుమ్ పారతన్ద్ర్యబుద్ధియాలేయితే అనేక సంవత్సరమ్ పాడాల్ శీయిరున్దతు ; ఆక ఇప్పడి యిప్పివిలే తన్ను డైయ పారతన్ద్ర్యజ్ఞై వెళియ్టాళితే.

(అనన్తర మిత్యాది) అనన్తర త్తిల్ పిరివానతు - మీణు పెరు మాళ్ సన్నిధియిలే వన్దిరుక్క-చ్చెయ్ తే పిరిన్దు పిఱన్దక త్తిలే పుక్కు

ప్రాణనై విట్టేనాకీల్, కుర్ ముళ్ళవకాకైయాలవో ప్రాణనై విట్టాశెన్దు దోషమ్ దృఢ మాయ్ ఇన్దసన్తానమ్ రఘువంశ త్తిన్దిక్కేయ్యుట్టియుమెన్దు కరున్దు. “ఓహో-త్యాగే” ఎన్దు పతిమానధాతువుక్కు “రూపహానిః, సహీణమ్” ఎన్దు అక ర్షకత్వముణ్ణు, ఆక్తయూల్, ఇన్దిక్కేయ్యుట్టియవొణ్ణా తెన్ద ఆర్థమ్ లభిత్తకు. తేట్టమాకై - అశేషత మాకై. దైవతమ్ - ఆరాధ్యన్, బన్ధుః - లాలనమ్ పణ్ణత్తక్కవన్, గతిః - ప్రాప్యప్రాప కన్, ప్రాణైరపి - ప్రాణనళి నాలుమ్, విశేషతః అపి - ఆత్మెక్కాట్టిల్ అధికమానలి నాలుమ్, భర్తుః ప్రియంకార్యమ్ - భర్తావినుడైయ ఇన్ద్రైచ్చెయ్యు వేణుమ్ ఎన్ద్రమ్. పాడాల్ శీ యిరుక్కై - సహిత్తిరుక్కై. — పిఱన్దక త్తిలే - తిరువవతార్థలమాన భూమిక్కుళ్ళే.

మూ.-అనన్యార్హత్వత్వై వెళియిడుకై క్కాక.

విట్టతు. ఇప్పిరివుక్కు ప్రయోజనమ్- (౧) “అనన్యారాఘవేణాహం భాసురేణప్రభాయథా” (౨) “అనన్యహిమయాసీతా” ఎన్దు ఉభయసమృతమాన తన్నుడై యనన్యత్వప్రయుక్తమానవనన్యార్హత్వత్వై సర్వసంమతమామ్బుడి ప్రకాశిప్పిక్కై. ఎజ్జనేయెన్నిల్; పెరుమాళ్ అశ్వమేధమ్పణ్ణి యరుళానిఱుచ్చెయ్తే, శ్రీవాల్మీకిభగవాన్ముడైయ నియోగత్తాలే కుశలవర్కళ్ వన్దు శ్రీరామాయణత్తై ప్పాడిక్కొణ్ణు తిరియానిఱు, అత్తై పెరుమాళ్ తిరుచ్చెవిశాత్తి సన్నిధియిలే యవర్కళైయత్తైత్తు విశేషజ్ఞరెల్లారై యుమ్కూటి అవర్కళ్ పాట్టుక్కేళా నిఱిఱునాళిలే, అవర్కళైప్పిరాట్టియిన్దుడైయ పిల్వైకళైన్ద్రుత్తిన్ద వనన్దరమ్, పిరాట్టియళవిలే తిరువుళ్ళమ్ శెన్దు, “తనక్కేఱుశుద్ధయాకిల్కడుక విత్తిరళిలే నాళైవన్దు ప్రత్యయముఖత్తాలే తకశుద్ధియై ప్రకాశిప్పిప్పాళాక,” ఎన్దు, దూతముఖేన పెరుమాళ్ మహర్షిక్కుమ్ పిరాట్టిక్కుమ్ అఱివిత్తువిడ, అప్పడియే శ్రీవాల్మీకిభగవాన్ మున్నిట్టుక్కొణ్ణుఅన్దమ హాపరివత్తిలే పెరుమాళ్ సన్నిధియిలేవన్దుబడుణ్ణిఱుచ్చెయ్తే, శ్రీవాల్మీకిభగవాన్ ఇవళ్ శుద్ధయెన్నుమిడమ్ పలముకత్తాలుమ్ శొల్ల, పెరుమాళుమ్ “ఇవళ్ శుద్ధయెన్నుమిడమ్ నానుమఱివక, మహర్షిశొన్న తువేహారుమ్, ఆనాలుమ్ లోకాపవాద పరిహారార్థమాక ఒరుప్రత్యయమిత్తిరళిలేపణ్ణ

ఉభయసమృతమాన-పెరుమాళుక్కుమ్ పిరాట్టిక్కు మిష్టమాన, అనన్యత్వప్రయుక్తమాన - భగవదసాధారణ ధర్మత్వప్రయుక్తమాన. సర్వసమృతమామ్బుడి, స్వాభావిక మెన్దుమ్, ప్రామాణిక మెన్దుమ్ నిశ్చితమామ్బుడి, నియోగమ్-ఆజ్ఞై, ఇట్లు విశేషజ్ఞరెన్బుతు-గాన రసమఱివవర్కళై. తనక్కేఱు-ఆత్మసాక్షికమాక-ప్రత్యయముఖత్తాలే, శుద్ధినిశ్చయపాతకభూతప్రమాణ ప్రదర్శన పూర్వకమాక.

వేణుమ్, ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమానపడియాలే, (౧) “సర్వాసమాగతాన్ దృష్ట్వా సీతాకాషాయవాసినీ। అబ్రవీత్ ప్రజ్వలిర్వాక్య మథోద్భృష్టిరవాఙ్మథి” ఎన్ఱిటపడియే కై యుమజ్జలియుమాయక్కవిత్ తలై యిట్టకొన్ఱు నిన్ఱు, (౨) “యథాహంరాఘవాదన్యం మనసాపినచిన్ఱయే । తథామే మాధవీదేవీ వివరందాతుమర్హతి ॥ మనసాకర్తావాచా యథారామం సమర్థయే । తథామేమాధవీదేవీ వివరందాతుమర్హతి ॥ యథైతత్సత్యముక్తంమే వేద్ధిరామాత్పరంనచ। తథామేమాధవీదేవీ వివరందాతుమర్హతి” ఎన్ఱు శపథమ్పణ్ణః(౩) “తథాశపన్యాంవై దేహ్యం ప్రాదురాసీన్ఱ హాద్భుతమ్ । భూతలాదుత్థితందివ్యం సింహాసనమనుత్తమమ్॥శ్రీయమాణం శిరోభిన్ఱు నాగైరమితవిక్రమైః । దివ్యందివ్యేనవపుసా సర్వరత్న విభూషితమ్॥తస్మిన్ఱుధరణీదేవీ బాహుభ్యాంగృహ్యమైథిలీమ్ । స్వాగతే నాభినన్ద్యేనామాసనేచోపవేశయత్ ॥ తామాసనగతాందృష్ట్వా ప్రవిశ స్థిరసాతలమ్ । పుష్పవృష్టిరవిచ్ఛిన్నాదివ్యాసీతామవాకిరత్” ఎన్ఱు- అవ్వళవిలేభూమియిల్ నిన్ఱుమ్ ఒరుదివ్య సింహాసనమ్ వన్ఱతోన్ఱ, అతిలే శ్రీభూమిప్పిరాట్టి ఇవళై స్వాగత ప్రశ్నపూర్వకమాక ఇరణ్ణకైయాలు మెడుత్తుకొన్ఱుసోయవైక్క, ఆసనగతైయాయ్కొన్ఱు రసాతలత్తై ప్రవేశియానిత్కిట వివళైక్కణ్ణ దివ్యపుష్పవృష్టి యిన్ఱై విడామల్ ఇవళోమేలేవిల్లున్ఱ తెన్ఱియాలే, ఇప్పివిలే తన్నుడైయ అనన్యావృత్త్యై ప్రకాశిప్పిత్తాళితే. -

ఆక, ఇవ్వన తార త్తిలివళుకు- చొల్లప్పట్టవిన్ఱేషత్రయత్తుక్కుమ్ హేతు, ఇగుణజ్ఞలై యిప్పడివెళియిడుకై యాయ్ ము, ఇజ్జనన్ఱాకిల్, అన పాయినియాయ్ అకర్తవళైయాయరుక్కిటవివళుక్కుకర్తవళ్యరై పోలే ఇప్పడి పిరివువరుకైక్కు- యోగ్యతై యిలైయితే. తన్నుడైయ పురుష కారత్వోపయోగియాన గుణజ్ఞై యుమ్ పురుష కారత్వతైయుమ్

మాధవీదేవీ-భూదేవి.

మూ.—౯. * సంశ్లేషవిశ్లేషశ్చిరజ్ఞానమ్ పురుషకారత్వమ్ తోద్ధృమ్.

ప్రకాశిప్పికైకాక వద్దవవతారమితేయితు. అకైయితే (౧) యద తాన్యదుదాహరన్తి సీతావతారముఖమేతదముష్యయోగ్యమ్” ఎన్ద భట్టరు మరుశిచ్చెయేతతు. ఇప్పడి చేతనర్ పక్కలనుగ్రహత్తుక్కుడి లాన కృపైయైయుమ్, ఈశ్వరకృపక్కలణకి వశీకరికైక్కుడలాన పారతన్య్యాదికలై యుమ్ తానేనెలియిట్టతు, శాస్త్రజ్ఞులిల్ కేట్టిఅమా త్రమన్తికై అనుస్థానపర్యన్తమాక క్కాణ్డెయాలే తన్నై పురుషకార మాకప్పద్ధృమ్. బువాక్కు రుచివిశ్వాసజ్ఞల్ పిఱకైక్కుఱుసాపక.

౯. * ఏనమ్భూతగుణ విశిష్టైయాన వివళుడైయ పురుషకారత్వమ్ తోద్ధృమ్. తేజేయన్న వరుశిచ్చెయేకితార్ మేల్, (సంశ్లేషవిశ్లేషశ్చ తైస్తుతుడన్తి). పురుషకారత్వచావతు-ఘటకత్వమ్, అతు ఇవళుక్కుఱున

అకైయితే-విశ్లేషత్రయమ్-గుణత్రయ ప్రకాశకమాకైయాలేయితే. “బౌదాన్య కారుణిక తాశ్రితవత్సలత్వపూర్వేషు సర్వమతిశాయితమత్రమాతః। శ్రీరజ్జధామ్నియదుతా న్యదుదాహరన్తి సీతావతారముఖమేత దముష్యయోగ్యమ్” ఎన్దిఱ శ్లోకక్కుఱు-సకలా భీష్మజ్ఞైయుమలికై, పిఱర్ దుఃఖమేకజ్ఞుపాతామై, తుద్ధృత్తైగుణమాక కొలైల్ ముతలానగుణజ్ఞులిల్ వైస్తుక్కుఱు ఇన్ద బౌదాన్యాది సకలగుణజ్ఞులమ్ శ్రీరజ్జనాయచ్చి యారాన ఇన్దఅవతార త్రిలేయే నికైన్దిరుక్కిఱుతు. వారీర్ మాతావాన శ్రీరజ్జనాయచ్చి యారే! దేవరీరుక్కు కృపాదిగుణ ప్రకాశకమానసీతాద్యవతారజ్ఞులమ్ జెన్తు విలిహానిక రుమ్ పారాణికరుమ్ శొల్లకితార్ కళ్, అవైయెల్లామ్ ఇన్ద శ్రీరజ్జనాయచ్చియారాన అవతార త్రిల్ అన్దకృపాదిగుణజ్ఞుల్ సక్రమమాక ఇరుక్కువేఱుమెన్తు అన్దగుణజ్ఞైయభ్య స్మికైకాక వాయిద్ దైన్తుతాత్పర్యమ్. అనుస్థానపర్యన్తమాక-అచరికైయొకిఱుముడి వైలైయళివాక. కృపాదికళుక్కు - శాస్త్రజ్ఞులిల్ శొల్లప్పడుకై ప్రథమావస్థై, అతైవ ననమ్ పణ్ణు మధ్యమావస్థై, అచరిక్కుక్కాట్టుకై చరమావస్థైయెన్తు కాన్డెతు. ఇన్దాన్త వస్థైయమ్, పురుషకారవరణ త్రిల్ రుచి, విశ్వాసమ్; ఉకైప్పఇన్ద బుక్కుక్కార్ ణమాయుక్కుమ్ (ఘటకత్వమ్) ఘటనైయై - చేతనేశ్వరర్ కలిరువర్ క్కుమ్ సంబన్తై

నోడుకూడియరుక్కుమ్ దశైయిలుమ్ నీగ్గియరుక్కుమ్ దశైయిలుమ్ ప్రకాశిక్కుమ్మెన్దై. సంశ్లేషదశైయిలే, ఇశైయపెరుమాళ్ కాట్టు క్కెఱ్ఱునరుఘుకిటపోతు పెరుమాళ్ నిఱుత్తి పోవతాక శ్లేడిననళవితే, ఎన్నై కూడక్కుంబుపోక వేణుమెన్దు (౧) “సభాత్తుళ్ళుఞ్చాగాఢం నివీడ్యరఘునందనః । సీతామువాచాతీయశాఃరాఘవశ్చనుహావ్రతమ్” ఎన్నిటపడియేశరణమ్పుకుకిటనళవిలుమ్; పశ్చువటియిలేయెఱ్ఱునరుఘునపోతు, నీరుమ్నిఱులుమ్ వాయ్ త్తిరుప్పతోరుప్రదేశ తైప్పార్తుప్పళ్ళాలైయైచ్చమైయుమెన్దు పెరుమాళరుళిచ్చెయ్య, నమ్కతైయిలే స్వాతస్త్వైతైవై తపోతే పెరుమాళ్ నమ్మైక్కెవిట్టారెన్దు వికృతరాయ్ (౨) “ఏవముక్తస్తురామేణ లక్ష్మణ స్సంయతాఞ్జలిః । సీతాసమక్షం కాకుత్స్థమిదం వచనమబ్రవీత్ । పరవానస్తికాకుత్స్థత్వయివర శతంధితే । స్వయన్తురుచిరేదేశే క్రియతామితి నూంవద” ఎన్నిటపడియే తమ్ముడైయ పారత

కెయ్విక్కై. అతావతు-చేతననై ఈశ్వరన్ తిరువడికలిహాశ్రయిప్పిక్కై, ఈశ్వరనైచేతనాపరాధజ్ఞుక్కు పెరువామల్ పోలుప్పిక్కై.

(తేడినవళవితే)- విచారిత్రవళవితే. (౩) “నేదానీంశ్చైతే నీతేస్సగ్గోపిమసు రోచతే” ఎన్జొకత్తిల్, తమక్కుప్పిరాట్టియైప్పిరిన్దు స్సగ్గవాసమమ్ రుచియాతెన్దు పిరాట్టియైమాత్రమ్ శొల్లుకైయాలే ఇశైయ పెరుమాళైనిఱుత్తి పోవతాక శ్లేడినారెన్దు పడి. (స్వాతస్త్వైతైవై తపోతే) (౪) “వైదేహీరమతేయత్రత్యమహంనైవలక్ష్మణ” ఎన్జొకత్తిల్, పిరాట్టియుమ్ నీరుమ్ నామమ్ ఎన్దవిడత్తిల్ ప్రీతికెయ్కిటోమా ఎన్దు తమ్ముడైయ సౌఖ్యతైయుమ్ శొల్లుకైయాలమ్, ఎన్ద ఇన్దత్తిల్ ఎన్దు పానువాకచ్చొల్ల, ఇన్దదేశమ్ఎన్దు విశేషిత్తు నిశ్చయిన్దుక్కొళ్ళత్తిల్ తమక్కుస్వాతస్త్వైతైవైతామైకైయాలమ్, పెరుమాళ్ తమ్మిడత్తిల్ స్వాతస్త్వైతైవైతారెన్దు పడి. (వికృతరాయ్) ఎన్దకు- “ఏవముక్తస్తు” ఎన్నిట జ్ఞోకత్తిల్ “తు” ఎన్దతినన్దమ్. “స్వయంతు” ఎన్ద తు శబ్దతినాల్ స్వస్వాతస్త్వైతైవై.

(౧) రా-అ-౩౧-౨.

(౨) రా-అ-౧౫-౩.

(౩) రా-అ-౩౦-౪-౨.

(౪) రా-అ-౧౫-౪.

స్వస్తితై పెఱుకై క్కాకక్కైయుమజ్జలియుమాయ్ నిన్టపేయీక్కిఱవళ
విలుమ్ పిరాట్టియై ప్పరుమకారమాక మున్నిట్టు త్తమ్ పేయీ తమ్ పెఱుకై
యాలమ్ ; ఆసురప్రకృతియాన జయన్తన్ కాకరూప తైక్కొణ్డెువన్డ
జననిపక్కులిలే అకృత్య ప్రవృత్తనాక, (౧) “ఈక్రీడతి సరోషేణ
పశ్చివక్త్రే గ్రాభాగినా” ఎన్టు పెరుమాళవమ్మేలే శీటి త్తలైయెయఱు
ప్పతాకబ్రహ్మస్త్రితై ప్రయోగిక్క, (౨) “సపిత్రాచపరిత్యక్తస్సురైశ్చ
సమహర్షిభిః । త్రీక్షలోకాన్ సమ్పరిక్రమ్యతమేవశరణజ్గతః” ఎన్ఱిఱవడి
యే ఎఱ్ఱుమ్ శుద్ధీ త్తిరిన్డవిడ త్తిలుమ్ ఒరుపుకలిడమిల్లామెయాలే పో
క్కల్ మిశరణమ్పుక, (౩) “సతంనిపతితంభూమా శరణ్యశ్శరణాగతమ్ ।
వధార్హమపికాశుత్థస్య కృపయాపర్యపాలయత్” ఎన్టుమ్, (౪) “పురతఃపతి
తందేవీ ధరణ్యాంవాయసంతదా । తచ్చిరఃపాదయోస్తస్య యోజయా
మాసజానకీ ॥ తముత్థాప్యకరేణాథ కృపాపీయూషసాగరః । రరక్ష
రామోగుణవాన్ వాయసందయయైతుత” ఎన్టుమ్, శ్రీరామాయణపాద్మ
పురాణజ్గళిల్ శోల్లుకిఱవడియే ఇవళ్ పురుషకారమాక పెరుమాళ్
రఱ్ఱిక్కై యాలమ్; విశ్లేషదశైయిలే (౫) “ఇహసంతోననాసన్తిసతో

ఆసురప్రకృతి - భగవద్భాగవత విరోధతై స్వభావమాక ఉడైయవన్.
జయన్తన్ కాకరూపతై యడైదానెన్టు శ్రీరామాయణత్రిల్ కాణామైయల్,
కాకాసురన్ జయన్తన్టు, వాలియైప్పోల్ ఇన్ద్రనుక్కు తిర్యగ్గోనియిల్ పిఱన్డవన్,
ఎన్టుశిల్ పక్షమ్; ఇవన్ద్రతై సర్వకాళాప్రత్యయన్యాయతైలే నిశ్చయిక్కువేణుకైయాల్
పూర్వవాసిన్తత్రిల్ హనుమద్విజయత్రిల్ “వాయసోభూజ్జయన్తస్య ఇన్ద్రాణీయమఱీ
జనతో” ఇత్యాదివచనజ్గళాలమ్, పాద్మాత్తరత్రిల్, “జయన్తత్రాసవరదః” ఎన్టు కాక
వృజ్జాన్తస్థానత్తిలశ్చ వచనత్తిసాలమ్ జయన్తన్ కాకాసురనానానెన్టు అఱుతియిట్టరు
శిచ్చెయీకితార్ (జయన్తన్ కాకరూపతై) ఇత్యాది.

(౧) రా-సు-౩౮-౨౬. (౩) రా-సు-౩౮-౩౪. (౪)

(౨) రా-సు-౩౮-౩౩. (౫) రా-సు-౨౧-౯.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ ౧ - ప్రకరణమ్.

వానానువర్తసే! తథాహి విపరీతా తే బుద్ధిరాచారవర్జితా" ఇత్యాదియా లే విపరీతబుద్ధియాన రావణనై ప్పెరుమాళ్ తిరువడికళితే శేర్క్కైక్కు విరకుపార్క్కైయాయుమ్; రావణవధాన స్తరమ్ రాక్షసికళై చిత్రవధమ్ పణ్ణువతాక ఉద్యుక్తనాయ్ నిట్కిఱతిరువడియైక్కుఱిత్తు, (౧) "పాపా నాంవా శుభానాంవా వధార్థాణాంప్లవజ్గమ । కార్యజ్ఞురుణమా ర్యేణ నకళిన్నాపరాధ్యతి" ఎన్ఱు అవనిరజ్జ త్తక్క వార్జైక్కైచ్చొల్లి అవర్ కళపరాధ్యళై ప్పొఱుప్పిక్కైయాయుమ్; ఉభయదైయిలుమ్ ఇవళ్ పురుషకారత్వమ్ తోన్ద్రానిష్ఠతితే.

తిరువడి రాక్షసికళై అపరాధానుగుణమ్ దణ్డిక్కుమ్మడి కాట్టి త్రరవేణుమెన్ఱవళవిల్, పిరాట్టి అవనుడనే మన్ఱాడిరక్షిత్త విత్తనై యన్ఱో? (౨) "మాత రైథిలి రాక్షసీ స్వయిత థైవార్ద్రా) పరాధా స్వ యారక్షన్త్యాపవనాత్తజాల్లఘుతరా రామస్యగోష్ఠీకృతా । కాకం తం చ విభీషణం శరణమిత్యుక్తి క్షమారక్షత సానసాన్ద్ర మహాగసన్సు ఖయతు తూన్ఱిన్ఱవాక స్థిక్" ఎన్ఱు పవనాత్తజన్ నిమిత్త మాకరక్షి త్తాళెన్ఱన్ఱో భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు, అవిడత్తిల్ పురుషీకరి త్తమై యెజ్జనే యెన్నిల్; బలాత్కారత్తాలన్ఱిక్కే అనుసారత్తాలే యపరాధ్యళై ప్పొఱు

విరకు- ఉపాయమ్, అతావకు- "తేనమైత్రిభవతు" ఎన్ఱశరణాగతి.

రాక్షసికళుడైయ అన్ఱివత్తై నివర్తిప్పిక్కైయాకిఱ ఉపాయత్వమ్ తోన్ద్రానిట్కి పురుషకారమానపడియెన్ఱెన్ఱుళజ్జిక్కిత్తార్ (తిరువడి) ఇత్యాది, అతుక్కు సంవాదమ్ (మాతః) ఇత్యాది. "రక్షన్త్యాపవనాత్తజాత్" ఎన్ఱతిలేనోక్కు-పరిహారమ్ (బలాత్కారత్తాలన్ఱిక్కే) ఇత్యాది. దణ్డిక్కయత్తి త్తవసుడైయ నిగ్రహత్తై అనువర్తనత్తి నాల్ శమి ప్పిక్కై-పురుషకారత్వమ్; ఇతునే (౩) "భవేయంశరణమ్" (౨) "రక్షన్త్యాపవనాత్త జాత్" ఎన్ఱవిడద్దళిల్ శరణశబ్ద రక్షతిధాతుక్కళినాల్ శొల్లపన్ఱి త్తెన్ఱపడి.

మూ.-౧౦ * సంశ్లేషదశైయి లీశ్వరనై త్తిరుత్తుమ్;
విశ్లేషదశైయిల్ చేతననై త్తిరుత్తుమ్.

ప్పిక్కెయాలే పురుషకారత్వమెన్నిటను. (౧) “తిరువడియై ప్పొలు ప్పిక్కుమవళీ తణ్ శొల్ వళి వరుమవనై ప్పొలుప్పిక్క చ్చొల్లవేణ్ణా వితే” ఎన్ఱు తిరువడి విషయమాకవుమ్ పురుషీకరి త్రమై యరుళిచ్చెయ్ తారితే ఇవర్ తామే; ఆకైయాలే ఇరణ్ణదశైయిలు మివళీ పురుష కారత్వమ్ తోగ్గొలుమెన్నిటమాత్రతై చ్చొల్లకిట వివ్యాక్యత్తిల్ ఇతు వుమ్ కూటక్కుత్తైయిల్లై.

౧౦ * ఇప్పవధయదశైయిలుమివళీ పురుషీకరిక్కుమ్ ప్రకార మెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (సంశ్లేషదశైయిలెన్ఱుతుడగ్గి), ఈశ్వర నై త్తిరుత్తుకై యావతు - అపరాధ తైయే పార్ త్తు (౧) “షీ పామి” (౨) “నక్షమామి” ఎన్ఱిరుక్కు మిరుప్పెక్కులైత్తు అక్షీకారోన్ఱుఖ నాక్కుకై చేతననై త్తిరుత్తుకై యావతు-అకృత్యకరణాదిశీలనాయభగవ ద్విముఖనాయ్ త్తిరికిటవాకార తైక్కులైత్తు ఆశ్రయణోన్ఱుఖనాక్కుకై.

సంశ్లేషదశైయిల్ ఇళైయ పెరుమాళుక్కాక ఈశ్వరవిషయ త్తిలుమ్, విశ్లేషదశైయిల్ రాక్షసికళుక్కాక తిరువడివిషయ త్తిలుమ్ పురుషీకరి త్రమై, ఉభయదశైయిలుమ్ పురుషకారత్వమ్ తోగ్గొలుమ్ ఎన్నిటమాత్రత్తుక్కు కూట్టిక్కొళ్ళలాయున్దతాకిలుమ్, ప్రాకరణిక

(అపరాధతైయే) ఎన్నిట ఏకారత్తివాలే, తన్ గుణతైయమ్ సంబంధతైయమ్ పారామలెన్ఱపడి. (అకృత్యకరణాది) ఎన్నిట ఆదియివాలే, కృత్యాకరణమ్ వివక్షితమ్. విముఖన్ - ద్వేషి.

“సంశ్లేషవిశ్లేషభిరణ్డిలుమ్” ఇత్యాది ప్రథమకల్పత్తిక్కాట్టిలుమ్, “సంశ్లేషద శైయిల్” ఇత్యాది ద్వితీయకల్పత్తిల్ ప్రకరణానుగుణ్యముణ్డెన్ఱరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (సంశ్లేష) ఇత్యాది. (కూట్టిక్కొళ్ళలాయున్దతాకిలుమ్)-ఉదాహరణమాక వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణప్పట్ట తాకిలుమ్. (ప్రాకరణికమానవర్థమ్)-ఇన్ద్రప్రకరణత్తిల్ ప్రతిపాదిక్కువేణ్డుమ్ ప్రమేయమ్.

మానవర్థమ్-సంసారిచేతననై యు మీశ్వరనై యుమ్ శేరవిద్యుక్తయాక్త
యాలే, ఇవాక్యక్తుక్కిప్పడియే యర్థమాకక్కడవతు. ఆకై యాల్,
ఈశ్వరనోడు తాకూడియరుక్కుమ్దలైయిల్, చేతననాశ్రయణోన్ము
ఖనాయ్ వద్దిరుక్కచ్చెయ్తే, పూర్వాపరాధ తైప్పార్తు ఈశ్వర నన్గీ
కరియాతిరుక్కు-మళవిల్ అవకస్వాత స్త్ర్యితై త్తవిత్తు కృపాదిగుణ
జలైకి-శప్పి ఇవనై యన్గీకరిక్కుమ్బడి యాక్కుకై యుమ్;పిరిద్దిరుక్కుమ్
దలైయిల్ ఈశ్వరనన్గీకారోన్ముఖనాయ్ వద్దిరుక్కచ్చెయ్తే, ఇచ్చేతనక
కర్తానుగుణమాక విముఖనాయరుక్కు-మళవిల్, ఇవకనై ముఖ్యితై మా
న్ద్రీ రుచియై వికైప్పిత్తు ఆశ్రయణోన్ముఖ నాక్కుకై యుమ్, ఇవళిరణ్ణు
తలైయైయుమ్ తిరుత్తుకై యావతు.

ఆక, ఇప్పడి యన్గీకారవిరోధియాన స్వాత స్త్ర్యితైమాన్ద్రీ
అన్గీకారత్తుకుడలాన కృపాదికలై ఉద్యవిప్పికై యాలుమ్, ఆశ్రయణ
విరోధియాన వైముఖ్యితైమాన్ద్రీ ఆశ్రయణరుచ్యాదికలై జన్సిప్పికై
యాలుమ్, (౧) “శ్మ హింసాయామ్” ఎన్గిట ధాతువిలుమ్ (౨)
“శ్మవిస్తారే” ఎన్గిట” ధాతువిలుమ్ నిష్పన్నమాన శ్రీశబ్దత్తిల్ “శ్మ
ణాతి” “శ్మణాతి ఎన్గిట వ్యుత్పత్తిద్వయార్థము మివ్విడ త్తిలేతోద్రు
కిటతు. (౩) “శ్మణాతినఖిలాన్ దోషాన్ శ్మణాతి చగుణైర్జగత్” ఎన్దు
వ్యుత్పత్తిద్వయముమ్ చేతనపరమాయ్తోద్రీద్రీద్రీద్రీయాకిలుమ్, “ఈశ్వ
రనై యుమ్” ఎన్గిట విడత్తిలుమ్ ఇన్ద్రన్యాయమ్ తోద్రీయైకై యాలే
ఇప్పడి శొల్లక్కుటైయిల్లై.

తిరుత్తుకై-ఆరమ్మిత్త కార్యత్తిన్ విరోధియైప్పొక్కి, అతఱ్కు-వేణ్ణుమ్గుణజలైప్పి
టప్పికై. “ఈశ్వరనై తిరుత్తుమ్” ఎన్దుమాలత్తిలిరున్దపోతిలుమ్ (ఈశ్వరనైయుమ్)
ఎన్దుకు-అర్థానువాదమ్.

మూ.-౧౧ * ఇరువరైయుమ్ తిరుత్తువతు ముపదేశత్తాలే.

౧౧. * ఇరువరైయుమ్ తిరుత్తువతు ఎవ్వభీయా లే యెన్ను మాకాజ్ఞెయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇరువరైయుమెన్నుతుడగ్గి). ఈ శ్వర నై తిరుత్తువతు-“ఇచ్చే తననుడై యవపరాధజ్జలే క్కణక్కిట్టు నీరి ప్పడి తల్లిక్క-తవడైత్తాల్ ఇవనుక్కు వేతారుపుకలుణ్ణో? ఉమక్కు మివనుక్కు-ముణ్ణాన సంబన్ధవిశేష తైప్పార్ త్తాల్ (౧) “ఉఱవేల్ నమక్కి జ్జోట్టిక్క-వాట్టియాతు” ఎన్నిఱపడియే కుడనీర్ వట్టిత్తాలుమ్ పోకాతలొ న్నన్? స్వమ్మానవివనైలభిత్తై స్వామియాన ఉమ్ముడైయ పేతాయ న్నోవిరుప్పతు, (౨) * “ఎతిర్ శూఱల్ పుక్కు త్తిరికిఱ ఉమక్కు-నాన్ శొల్ల వేణుమో? రక్షణసాపేక్షనాయవన్దవివనైరక్షియాతపోతు ఉమ్ము డైయ సర్వరక్షకత్వమ్ వికలమాకాతో? అనాదికాలమ్ నమ్ముడైయ అజ్ఞాతిలజ్ఞ సమ్పణ్ణి నమ్ముడైయ శీర్ ౧త్తుక్కిలక్కాయ్ ప్పొన్దవివనై అప రాధోచితదణ్ణమ్ పణ్ణతే అత్తైప్పొలు త్తజీకరిత్తాల్ శాస్త్రమర్యాదై కులైయాతో?” ఎన్దన్? తిరువుళ్ళ త్తిలోడుకిఱతు, ఇవనైరక్షియాతే అప రాధానుగుణమాక నియమిత్తాల్ ఉమ్ముడైయ కృపాదిగుణజ్జో జీవిక్కు మ్పడియో? అనై జీవిత్తతావతు ఇవనై రక్షిత్తాలన్దో? నియమియాత పోతు శాస్త్రమ్ జీవియాతు, రక్షియాతపోతు కృపాదికల్ జీవియాతు, ఎన్ శెయ్ వోమ్?” ఎన్దజ్జ వేణా, శాస్త్రత్తై విముఖిర్ విషయమాక్కి

సంబన్ధమ్ - నారాయణశబ్దార్థమాన శరీరశరీరిభావరూపసంబన్ధమ్, కుడనీర్ వట్టిత్తై - సంబన్ధజ్జెయిలుత్తైక్కాక నీర్ నిత్తైన్దకుడజ్జెయ్ దైత్తై, ఘటప్రహరమ్, శాస్త్రమర్యాదై- అవన్ శెయ్ త కర్ త్తిన్ ఫలత్తై అవన్ అనుభవిక్ వేణుమెన్నిఱనియ మమ్. (కృపాది) ఎన్నిఱదియ నాల్, వాత్సల్యాదికల్ వివక్షితమ్, ఉపదేశమావతు- అజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్, శాస్త్రముక్కుమ్ కృపాదికళుక్కుమ్ విషయవిభాగమ్ స్వాతంత్ర్య త్తాల్ మత్తైనిరుక్కు అత్తై జ్ఞాపితా శెన్దపడి.

కృపాదికళై అభిముఖర్ విషయమాక్కినాల్ ఇరణుమ్ జీవిక్కుమ్, ఆన పిన్ను ఇవనై రక్షీ త్తరుళీర్” ఎన్నుముపదేశత్తాలే. ఇవ్వుపదేశక్రమమ్, ఇవర్ తామరుళిచ్చెయ్త పరస్తపడియిలుమ్, ఆచ్చాన్నిచ్చై యరుళిచ్చెయ్త పరస్తరహస్యత్తిలుమ్ విస్తరేణకాణలామ్.

(౧) “పితేవత్వత్ప్రేయాః జనని పరిపూర్ణాగసిజనే హితస్రా తో వృత్త్యాభవతిచ కదాచిత-లుషధీః । కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహజగ తీతిత్వముచితై రుపాద్వైర్విస్తార్య స్వజనయసిమాతాతదసినః” ఎన్ఱు అపరాధ పరిపూర్ణచేతన విషయమాక హితపరనాన సర్వేశ్వరకతిరు వుళిమ్ శీటుమ్బడియైయుమ్, అద్దశైయిల్ “ఇచ్చిల్ శీతుక్కుడియేన్?” ఎన్నతు, “ఇవన్ తీరక్కట్టియచ్చెయ్తవపరాధమ్” ఎన్ఱు అవన్ శొన్నాల్, “మణల్ శోల్ శీలేకల్లారాయ్ వారుణ్ణో ? ఇన్దజగ తిల్ అపరాధ మల్ శీరుప్పారా?” ఎన్ఱు తాయ్ ఉచితోపాయజ్గళాలే అపరాధజ్గళై మఱిప్పిత్తు పిరాట్టిశేర్క్కుమ్బడియైయు మరుళిచ్చెయ్తై యాలే, ఉపదేశ త్తాలే ఈశ్వరనై తిరుత్తుమ్బడియైన్దగ్గి హేణభట్టరుమరుళిచ్చెయ్తారితే అవతారదత్తై యిలుమ్, (౨) “ప్రాణసంశయమాపన్నందృష్ట్యా సీతాధవాయసమ్ | త్రాహిత్రా హీతిభర్తారమువాచదయయావిభుమ్” ఎన్ఱు వాచామగోచరమాన మహాపరాధ తైప్పణ్ణినకాక తై త్తలై య టుప్పతాకవిట్ట బ్రహ్మస్తుక్కు ఒరుకణ్ణివు కట్టిత్తు పెరుమాళ్ రక్షీ త్తరుళిల్ మమ్ ఇవళుపదేశత్తాలే యెన్ను మిడమ్ పార్దపురాణత్తిల్ శొల్లప్పట్టతితే.

ఉపదేశక్రమమావతు-ఉపదేశప్రకారమ్.

ఉచితోపాయమ్ - కాస్త్రీత్తుక్కుమ్ కృపాదికళుక్కుమ్ కీర్తనొన్న విషయ విభాగమ్. అపరాధజ్గళై మఱిప్పిక్కు - అపరాధానుగుణమాన నిగ్రహభిసన్ధియై నివర్తిప్పిక్కు.

ప్రాణసంశయమ్-ఆసన్నమరణత్తైయుడైయనాయ్, అపన్నమ్-సమీపత్తిల్ వద్దన నాయ్. (కణ్ణివుకట్టిత్తు)-నినై త్తకార్యత్తైచ్చెయ్యా మెయాకిఱవన్ద్యత్తైయైక్కట్టిన్ఱు.

ఇని చేతన నైత్తిరుత్తునతు - ఉన్న పరాధత్తికనత్తైప్పార్తైల్ ఉనక్కోరిడ త్తిలుమ్ కాలూన్టవిడమిల్లై, ఈత్వరనావాన్ నిరఙ్కుశస్వ తన్త)నాకై యాలే అపరాధజ్జలై ప్పత్తుమ్ పత్తాక క్కణక్కిట్టు అటు త్తుకున్ శానిట్టుమ్, ఇవ్వనర్థత్తైప్ప వేణ్ణిల్ అవన్తిరువడికళితే తలై శాయ్క్కైయైయి వేణువట్టయిల్లై; అపరాధ పరిపూర్ణనానవెన్నై యవనన్జీకరిక్కుమో? దణ్ణియానో? ఎన్జ్జవేణ్ణా ఆభిముఖ్యమాత్ర త్తిలై అఖిలాపరాధజ్జలైయుమ్ పొటుక్కైక్కుమ్ భోగ్యమాకొక్కళ్ళు క్కైక్కుమ్ ఈడానగుణజ్జలై పుషులనెన్టు లోకప్రసిద్ధనాయరుప్పా నొరువన్, ఆనపిన్బు నీనుఖమేయిరుక్క వేణుమాకిల్ అవనై యాశ్రయ క్కొప్పార్" ఎన్నుమ్ పరమహితోపదేశతాలే.

అప్పడి యెన్జ్జకణ్ణోమెన్నిల్, పాపిష్ఠనాయ్ వట్టికెడనడన్డు తిరి కిటరావణ్ణైక్కుటిత్తు, (౧) "మిత్రమాపయికంకర్తుం రామః స్థానంపరీ ప్సతా । వధంచానిచ్ఛతా ఘోరం త్వయాఽసౌపురుషర్షభః ॥ విది తస్సహిధర్మజ్జశ్వరణా గతవత్సలః । తేనమైత్రీధవతుతే యదిజీవితమి చ్ఛసి" ఎన్టు-పెరుమాళోడుఅవు పణ్ణుకై కాణునక్కు ప్రాప్తమ్ అతు శైయ్యప్పార్ త్తిలైయాకిల్ వట్టియడిప్పార్ కుక్కుమ్ తరైయిలే కాలే పావినిన్టు వట్టియడిక్క వేణుమే, ఉనక్కోరిరుప్పిడమ్ వేణ్ణియిరున్డా యాకిలు మవరైప్పన్ వేణుమ్, అవరతల్లాతలొరు స్థలమిల్లైకాణ్, ఎళిమైయాక ఎతిరికాలితేకునిన్డు ఇవిరుప్పిరుప్పతిత్తాక్కిట్టల్ పట్టుపోవ మైయుమెన్తిరున్డా యోఉన్నై చిత్రపథమ్ పణ్ణావల్ నత్తోలైయాకొక్కొల్లు మోతుమవరైప్పన్ వేణుక్కాణ్, నాన్ పణ్ణినవపరాధత్తుక్కు ఎన్నై యవర్ కైక్కొళి నరో వెన్తిరుక్క వేణ్ణా, ఆభిముఖ్యమ్ పణ్ణినాల్ మున్బు

(పత్తుమ్ పత్తాక)-ఒన్టమ్ కు తైయామన్, ఈన్ శానిట్టుమ్-నశిప్పియానిట్టుమ్, తీర్ త్తానిట్టుమ్ ఎన్టు అరుప్పదాతిరి క్కకోశజ్జిల్ పారమ్.

మూ.-౧౨. * ఉపదేశత్రాతే యిరువరుడై యవుమ్
కర్తవారత స్త్ర్యమ్కులై యుమ్.

శెయ్తవపరాధతైప్పార్ తుచ్చీటుమగ్గప్పన్దైఅవర్ పక్కల్లైకాణ్, అ
వర్ పురుషోత్తమర్ కాణ్, శరణాగతి పరమధర్మ మెట్టఱియుమవరాయ్,
శరణాగత దోషమ్ పారాత వత్సలరాక ఎల్లారుమటియుమ్బుడి కాన్ పెరు
మాళిరుప్పతు, నీ జీవిక్క వేణుమెట్టి చ్చిత్తాయాకిల్ అవరోడునక్కు ఉట
వుణ్ణాక వేణుమ్” ఎన్దు ఇప్పడి అచ్చములు త్రి ఉపదేశిత్రాళితే. అనన్ తిరు
న్దాతోట్టిన్దతు - ఇవళుడైయ ఉపదేశక్కు త్రైయన్దే, అవనుడైయ పాప
ప్రాచుర్యమితే. ఇప్పడి ఉభయరై యు ముపదేశత్రాతే తిరుత్తుమెన్దై
యాలే, (౧) “శ్రుశ్రవణే” ఎన్ది ధాతువిలే నిష్పన్నమాన శ్రీశబ్ద త్రిల్
“శృణోతి” “శ్రావయతి” ఎన్ది వ్యుత్పత్తికలిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు
“శ్రావయతి” ఎన్ది ఐవ్యుత్పత్త్యర్థమ్ శొల్లప్పట్టతు, “శ్రావయతి” ఎన్ది ఐవితు
ఈశ్వరవిషయమాక వే పూర్వార్కల్ గ్రన్థజలిల్ పలవన్ద్రీలుమ్ కాణప్ప
ట్టతాకిలుమ్ “అథవా విముఖానామపి భగవదాశ్రయణోపదేశః
శ్రావయత్యత్వమ్, (౨) విదితస్సహిధ ర్మజ్ఞ శరణాగతవత్సలః । తేన
మైత్రీభవతుతే యనిజీవితుమిచ్చసి’ ఇతి రావణంప్రత్యుపదేశాత్”
ఎన్దు తత్త్వదీప త్రిలే చేతనవిషయమాకవుమ్ జీయరుళిచ్చెయ్కై
యాలే, ఇవిడ్డ త్రిలుమ్ చేతనవిషయమాకవుమ్ శొల్లక్కుత్రైయిల్లె.

౧౨. * ఇవ్వపదేశత్రాల్ ఇరణ్ణుతలై యిలుమ్ ఫలిక్కుమతే
తెన్న వరుళిచ్చెయ్కిణ్ణార్, (ఉపదేశత్రాతే ఎన్దుతుడజ్జి). అతావతు
ఇప్పడి యిరణ్ణుతలైక్కుమ్ తత్తననుగుణమాక ఇవళో పణ్ణుమఃపదేశ
త్రాతే పుణ్యపాపజ్ఞాన శత త్రిలే యిఱుప్పణ్ణు భగవద్విముఖనాయ్ త్రిరి
కై యాకిట చేతననుడైయ కర్తవారత స్త్ర్యముమ్, “ఇవళోపణ్ణునక ర్మజ్ఞై
ప్రధానమాక్కి అతుక్కిడాకవే శెయ్నని త్తనై” ఎన్దు ఇవనుడై యరతు.

౧౩. * ఉపదేశతాతే మీళాతపోతు, చేతననై యరుళాలే తిరుత్తుమ్;

ణత్తిల్ విముఖనాయరుక్కైయాకిఱి ఈశ్వరనుడైయ కర్తపారత స్త్రీ ముమ్ నివృత్తమామెన్గై. చేతననుడైయ కర్తపారత స్త్రీమ్ అనాద్య చిత్తస్మృత్యకార్యమాన అవిద్యానిబంధనమ్, ఈశ్వరనుడైయ కర్తపారత స్త్రీమ్ నిరఙ్కుశస్వాత స్త్రీకార్యమాన స్వసంకల్ప నిబంధనమ్; ఇనై యిరణ్ణు మనాదిసిద్ధమాయ్ పోన్దతేయాకిలుమ్, మాతృత్వసమృద్ధ తాతే చేతననుక్కుఱ్ఱైయాయ్, మహిషీత్వసమృద్ధతాతే ఈశ్వరనుక్కు అభిమతైయుమానవివో, ఇరణ్ణుతలైయుమ్ నెజ్జేశకి ఆశ్రయణాగ్గీకారా భిముఖమాన్బుడియాక ప్పణ్ణుముపదేశతాతే నివృత్తమాన్ త్తట్టిల్.

౧౩. * ఇన్ద్రపదేశతా లివ్ కళి మీళాతపోతు ఇవళి శైయవ తెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఉపదేశతాతే మీళాతపో తెన్తుతుడగ్గి). చేతనక మీళామైక్కడి - అనాదికాలమ్ (౧) “యాతానుమ్ పద్యై నీఙ్గుమ్” ఎన్నిఱుపడియే భగవద్విముఖనాయ్ విషయాన్తరప్రవణనాయ్ పోరుకై యాల్ వన్ద దుర్వాసనాదికిల్ ; ఈశ్వరక మీళామైక్కడి- అపరాధానుగుణ మివనై శిక్షిక్క-పేణుమెన్ను మభిననియాతే నిన్దనై యిళకామల్ నిన్ద్రైక్కుడలాన నిరఙ్కుశస్వాత స్త్రీమ్. ఇవోహేతు క్కళాలే ఇరణ్ణుతలైయుమ్ తన్నుడైయ ఉపదేశతాల్ స్వస్వకర్తపార త స్త్రీత్తిల్ నిన్ద్రమ్ మీళాతవళివల్.

చేతననై యరుళాలే తిరుత్తుకై యావతు- “అయ్యో ! ఇవను

అచిత్సంబంధమ్ - ప్రకృతిసంబంధమ్, అవిద్యా-అజ్ఞానమ్. స్వాత స్త్రీయమావతు- నిన్ద్రైకకార్యతైచ్చెయ్యవల్ల సామర్థ్యమ్, ఆతు నిరఙ్కుశమాకై యావతు-మరువనాలు మ్ తడుక్క వొణ్ణైతిరుక్కై. తట్టిలెన్ద్రు-సంసారమనాదియాయునుమ్ కారణముజ్జా కిల్ నశిప్పగుపాల్, కర్తపారవశ్య సత్యసంకల్పత్వజ్ఞులైకై ఉపపన్న మెన్ద్రపడి. దుర్వాసనా-దుష్టసంస్కారమ్, ఆదియినాల్-విషయాభిరుచి ముతలానకద్యై

మూ.—ఈశ్వరనై యుక్తకాలే తిరుత్తుమ్.

దైయ దుర్బుద్ధినిగి అనుకూలబుద్ధి యుక్తాకవేణమ్” ఎన్ఱు అవ్విఱ
త్తిల్ తాక్ పణ్ణుకిఱ (౧) “పజ్జయత్తాళ్ తిరువరుళ్” ఎన్ఱిఱ పరమ
కృపెయాలే అవక్ పాపబుద్ధికులైన్ఱు భగవదభిముఖనామ్బుడి పణ్ణుకై.

ఈశ్వరనై యుక్తకాలేతిరుత్తుకై యావతు-“ఓజ్జాణోపో” ఉనక్కు-
ప్పణియన్ఱోవితు” ఎన్ఱుఉప దేశ శ్చైయుతటినవాణే, కణైవ్వరట్టతల్ కచ్చె
నకిర్ తల్ శెయ్ తు తన్నుకాలే యవనైప్పిచ్చేర్ త్రి తాక్ శొన్నపడి
శెయ్ తల్లతు నిఱ్ఱమాట్టతపడిపణి అగ్గీకారోన్ఱుఖనాక్కుకై.

ఆక, (౨) “పురుషకారమామోబ్బతు” ఎన్ఱుతుడగ్గి ఇవ్వళవాక
పురుషకారతోవయోగికళాన గుణవిశేషజ్ఞలైయుమ్, అన్ఱైతన్ఱైతానే
వెళియిట్టపడియైయుమ్, సంక్షేష విక్షేషజ్ఞ భిరణిమపురుషీకర్తైయై
యుమ్, తత్ప్రకార విశేషజ్ఞలైయుమ్ శొల్లిల్ త్రియిల్ యి.

ఉపాయనైభవమ్.

౧౪. * కృపాదికలై వెళియిట్టమైశొన్నపోలే శ్రీరామాయణ
త్తిల్ పురుషకారనైభవ ముక్తమాన పడియై యుపపాదిత్తాయ్,
మహాభారత త్తిల్ ఉపాయ నైభవ ముక్తమానమైయై యుపపాదిక్కి
తార్ మేల్, (అఱియూత ఎన్ఱుతుడగ్గి) * అజ్ఞాత జ్ఞాపన మాచార్య
కృత్యమిణే, శరణ్య కృత్యమట్టే, ఆకైయిణే (౩) “ఎన్ఱైప్పెన్ఱవత్తా
యాయ్ త్తనైయాయ్” ఎన్ఱు ప్రియకరత్వ హితకరత్వజ్ఞాకిఱ మాతా

చ్చొల్లకిఱతు. తిరువరుళ్ - శక్తిస్కృష్టమానకృపై, పాపవిశేష త్రినాల్ ఉపదేశమ్ ఫలియా
తవళవిల్, కృపైయి నాల్ అపాపశ్చైపోస్కుమెట్టపడి. రావణుడైయ పాపత్తై కృ
పైయి నాల్ పోక్కాతోట్టిన్ఱు - దేవర్ కళుమ్మైయ రావణవధమ్ పణ్ణువశాక
ప్రతిజ్ఞైపణిక్కుడుత్త ఎమ్మెరుమానుడైయ ప్రతిజ్ఞైకులై యామైక్కొక నెట్టశాత్పర్యమ్.

౧౮. * అతియాతవర్ధజ్జలై అద్వైయవతివిత్తు

పితృకృత్యజ్జలై స్వయమేవతమక్కు-చ్చైయత ఉపకారతై యరుళిచ్చై
యత వనస్తరమ్, ఆచార్యశైయ్యమ్ విశేషోపకార శ్చైయమ్ తానే
తమక్కు-చ్చైయతమైయై యరుళిచ్చైయకిటవాహ్నోర్ (౧) “అతియాత
నవతివిత్తు” ఎస్తరుళిచ్చైయతతు. ఇవిదత్తిల్ ఇవరుళిచ్చైయకిట
వాక్యన్దా అన్ద దివ్యసూక్తిక్కు సూచకమాయితేయిరుక్కిటతు.

అతియాతవర్ధజ్జలైయద్వైయ వతివిక్తైయావతుతత్వవివే
కమేతుడగ్గి ప్రపత్తిపర్యనమాక అష్టననుక్కు మున్ను అజ్ఞాతమాయి
రున్ద వర్ధజ్జలైయెల్లా మతివిక్తై. దేహ-త్వాభిమానియాయ దేహ-ను
బద్ధికళాన బనుక్కుల్ పక్కులిలే * అస్థానే స్నేహశ్చైవ నిష్క్రియ
వనై ప్రకృత్యాత్మవివేకాదికళాలే తెలివిక-వేల్లునైయ-తై, (-౨) “న త్వే
వాహంజాతునాసంనత్వం నేమేజనాధిపాః! న చైవనభవిష్యామ సుర్వే
వయమతఃపరమ్ || దేహినోఽస్తియథాదేహే కామారంభావనం
జరాతథాదేహస్తరప్రాప్తిర్ధీరస్తతనముహ్యతి” ఇత్యాదికళాలే ప్రకృ
త్యాత్మవివేకమ్ ఆత్మపరమాత్మవివేకమాకిటతత్వవివేక శ్చైయమ్, (౩)
“అస్తవ న్నత్రమేదేహ నిత్యస్యాత్కాశ్చరీణః | అనాశినోఽప్రమేయస్య
తస్మాద్యధ్యస్వభారత” (౪) “న జాయ శేమియతేవాకదాచిన్నాయం
భూత్వాభవితావానభూయః | ఆజోనిత్యశ్శాశ్వతోఽయం పురాణో
సహస్యతే హస్యమానేశరీరే || వాసాంసిజ్జర్ణానియథావిహాయ నవాని
గృహ్మణినిరోపరాణి | తథాశరీరాణివిహాయ జిర్ణాన్యన్యాని సంయాతి
నవానిదేహి” ఇత్యాదికళాలే ఆత్మనిత్యత్వ దేహ-నిత్యత్వజ్జలై

అస్థానే స్నేహశ్చై-అనుచితవిషయత్తిల్ స్నేహశ్చై. “న త్వేవాహమ్” ఎన్నిట
శ్లోకత్తిల్ జీవాత్మపరమాత్మ వివేకముమ్, “దేహినోఽస్తిన్” ఎన్నిట శ్లోకత్తిల్ ప్రకృ
త్యాత్మవివేకముమ్ శ్లోక్తులు.

యమ్ ప్రథమ ముపదేశితు ; అవనుజ్ఞయ స్వాత స్త్యభిమ తై త్తవి
 ర్కైకైకాక, (౧) “భూమిరాపోఽనలో వాయుః ఖం మనోబుద్ధిరే
 వచ । అహజ్కార ఇతీయంమే భిన్నా ప్రకృతిరప్తథా ॥ ఆపరేయమిత
 స్త్వన్యోప్రకృతేంబద్ధి మేపరామ్ । జీవభూతాం మహాబాహో య
 యేదంధార్యతేజగత్” ఎన్నిటపడియే చేతనాచేతనశరీరియాయ్, (౨)
 “సర్వస్యచాహంహృది సన్నివిష్టో మ త్తః స్తృత్తిరాన మసోహసశ్చ”
 ఎన్టుమ్, (౩) “ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జునశిష్టతి । భామ
 య్ సర్వభూతాని యన్త్రాహాధాని మాయయా” ఎన్టుమ్ శొల్లు
 కిటపడియే సర్వజన హృదయస్థనాయ్ నిన్టు, సకలప్రవృత్తి నివృత్తి
 కళైయమ్ పణ్ణువిక్రైయూకితి తన్నుజ్ఞయ నియ స్తృత్వతైయమ్,
 అప్పడి సర్వనియన్త్రావాయ్కొండ్లు సర్వస్థాత్పరనా యిరుక్కుమ
 శవన్తిక్కే (౪) “పరిత్రాణాయసాధూనాం వినాశాయచ దుష్కృ
 తామ్ అధర్మసంస్థాపనార్థాయ సన్భవామి యుగేయుగే” ఎన్టు అవతార
 ప్రయుక్తమాన తన్నుజ్ఞయ సౌలభ్యతైయమ్; (౫) “సమోఽహం
 సర్వభూతేషు నమేద్యోఽస్మిన్ ప్రప్రియః” ఎన్టు తన్నుజ్ఞయ ఆశ్రయ
 ణీయత్వే సామ్యతైయమ్ ; (౬) “ప్రకృతేః క్రియమాణానిగుణైః కర్తా
 ణీసర్వశః । అహజ్కారవిమూఢాత్మా కర్తాహం తిమస్యతే” ఎన్టు అహ
 జ్కారదోషతైయమ్; (౭) “యతతోహ్యపి కౌస్తేయ పురుషస్య విప
 శ్చితః । ఇన్ద్రియాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభంమనః” ఎన్టు ఇన్ద్రియ
 ప్రాబల్యతైయమ్; (౮) “అసంశయంమహాబాహో మనోదుర్నిగ్రహం

ప్రకృతిః - శరీరమాయ్కొండ్లు విశేషణమాన స్వభావమాయరుక్మితతు. అహో
 హసమ్ - విష్ణురణమ్. సామ్యమ్ - ఆశ్రితరుడైయ గుణదోషజ్ఞతైపూరాభిభిక్తై. అహ
 జ్కారదోషమ్ - ప్రకృతిసంబంధత్తినాల్పజ్ఞాన వ్యాపారజ్ఞతై త్తానే శైయితతాక భృ
 మిక్కై. ఇన్ద్రియజ్ఞుడైయ ప్రాబల్యమావతు - ఇన్ద్రియజ్ఞతై జయిక్కువొణ్ణామై.

చలమ్” ఎన్ఱు అన్ద ప్రాబల్యత్తిల్ మన్దై యిన్ద్రీయన్దై ప్పన్మన
స్సినైయై ప్రాధాన్యత్తైయుమ్ దర్శిప్పిక్కేయాలే ఆశ్రయణవిరోధి
కత్తైయుమ్; (౧) “తానిసర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీతమత్పరః। వశే
హియస్యేన్ద్రీయాణితస్య ప్రజ్ఞాప్రతిష్ఠితా” ఎన్ఱుమ్, (౨) “యతోయతో
నిశ్చరతి మనశ్చ జ్ఞులమసిరమ్ । తత స్తతోనియమ్యైతదా తస్యేవ వశం
నయేత్” ఎన్ఱు ఆశ్రయణోపకరణగ్గాన బాహ్యభ్యంతర కరణజ్ఞులై
స్వాధీనమాక నియమిక్కుమ్ ప్రకారత్తైయుమ్; (౩) “చతుర్విధా
భజన్తేమాం జనాన్సుకృతినోఽర్జున! ఆర్తోజ్ఞాసురథార్థి జ్ఞానీచ భరత
ర్షభ” ఎన్ఱు ఆశ్రయిక్కు-మధికారికభుజైయ చాతుర్విధ్యత్తైయుమ్; (౪)
“ద్వాభూతసర్గాలోకేఽస్మిన్ దైవఆసురఏవచ । దైవీసమ్పద్విమోక్షా
య నిబన్ధాయాసురీమతా” ఎన్ఱు తన్నుజైయ ఆజ్ఞానునర్తన పరరాస
వర్కళో దేవర్కళో, తదతివర్తన పరరాసవర్కళో అసురర్కళళెన్ఱు దేవా
సురవిభాగత్తైయుమ్; (౫) “హస్తతేకథయిష్యామి విభూతీరాత్మన
శ్శుభాః। ప్రాధాన్యతః కురుశ్రేష్ఠ నాస్త్వన్తో విస్త్రస్యమే” ఎన్ఱుతుడగ్గి
ఇవ్విభూతియిల్ సమస్తపదార్థజుక్కుమ్ వాచకమానశబ్దజ్ఞో తన్న
శవిలే పర్యవసిక్కుమ్మడి ఇవన్ద్రైయజైయ స్వప్రకారమాకొండ్లు
వ్యాప్తిత్తునిఱుమ్మడియైయుమ్; (౬) “దివ్యందదామితేచక్షుః పశ్యమే
యోగమైశ్వరమ్” ఎన్ఱు దివ్యచక్షుసైసిక్కుడుత్తు, (౭) “పశ్యామి

యుక్త నావతు-భగవత్ప్రాప్తిమైయపేక్షిక్కిఱవన్, ఆర్తః-భృష్టేశ్వర్యకామన్,

అర్థార్థి - అపూర్వైశ్వర్యకామన్, జిజ్ఞాసుః - ఆర్జిప్రాప్తికామన్, జ్ఞానీ-భగవత్ప్రాప్తి
ప్రకామన్, దైవీసంపత్తావశు - భగవదాజ్ఞానునర్తనమాకొండ్లు, ఆసురసంపత్తా
వశు - అకుక్కేతిర్త్తిట్టానతు. విభూతిః - విశేషేణభూయతే అస్తిన్నితివిభూతిః
ఎన్ఱాయ, విశేషభగవత్సన్నిధ్యనుశ్శ వస్తువైష్టపడి, చక్షుః - జ్ఞానమ్.

దేవాం సవ దేవదేహీ సర్వాం స్తథాభూతవిశేషసంఘాత్! బ్రహ్మణమీశం
కమలాసనస్థ మృషీంశ్చ సర్వాసురగాంశ్చదీప్తాత్” ఇత్యాదియా లే
తన్నుడైయ విశ్వరూపతైక్కణ్ణు పేశుమ్బడి పణ్ణుకైయా లే, తాను
కందార్కు- దివ్యజ్ఞానతైక్కిడుతు తన్నడికళై దర్శిప్పిర్కుమెన్ను
మతైయుమ్; (౧) “మన్తనాభవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాంసమస్కరు!
మామేవైష్యసియు క్షేవ మాత్మానం మత్పరాయణః” ఎన్తు ఇప్పడి యిరు
న్దుళ్ళ పరత్వసౌలభ్యయు క్తనాన తన్ తిరువడికళై ప్రాప్తికైయా
కిఱ పరమ పురుషార్థతుక్కు ఉపాయమాయిరున్దుళ్ళ క ర్తజ్ఞానరూ
పాజ్ఞ సహితైగాన భక్తియైయుమ్; (౨) “మామేవయే ప్రపద్యన్తే
మాయామేతాన్తరన్తితే” (౩) “తమేవచాద్యంపురుషం ప్రపద్యే”
(౪) “తమేవశరణంగచ్ఛ సర్వభావేనభారతి” ఎన్తు అన్త భక్త్యర్థమాన
ప్రపత్తియైయుమ్; చరమశ్లోకత్తాలే అన్త భక్త్యుపాయ త్తిక్ దుష్కర

(తమేవచాద్యమ్) ఇత్యాది, “పురుషంప్రపద్యేద్యతః ప్రవృత్తిః” (ఎవనిడత్తిర్
నిస్తుమ్ ఇన్దజగత్తుప్రవర్తిక్కిఱతో, అన్త ఆదిపురుషుడైయే శరణమాక అడైయక్కుడనన్)
ఎన్టారుపారముమ్, “పురుషంప్రపద్యేయతః” (ప్రపద్య-ఇయతః- అజ్ఞాననివృత్త్యాదికరు
క్కు క్కారణమాకియ ఆదిపురుషుడైయే శరణమాక అడైయ) ఎన్టారు పారముముణ్ణు,
గీతాభాష్యసంపత్తమాన ఇవిరణ్ణుపారత్తుక్కు మనుగుణమాక “ప్రపదే” ఎన్తు యథా
దృష్టప్రతీ తోపాదానమ్ పణ్ణుకితార్. అన్తిక్కే-ద్వితీయపారత్తిల్ “పురుషంప్రపద్యే”
ఎన్తే పదమాయ్, అవ్వాది పురుషుడైనాన్ శరణమాకప్పల్ బుక్కిఱ నెన్దరమాయ్, ఎన్టారు
వివర్ణితై విశ్వసిక్కైక్కాకత్తాన్ అనుష్ఠిత్తుక్కాణ్ణిత్తానెన్తు తాత్పర్యమాకామెన్తు
తిరువుళ్ళమపల్ దీ “ప్రపద్యే” ఎన్తు ప్రతీతోపాదానమ్ పణ్ణిరారణ్ణాకవుమామ్, ఇన్వ
ర్తమ్ మహాచార్యరరుళిచ్చెయ్త బ్రహ్మవిద్యావిజయత్తిలుమ్, వాదికేసరి ఆఘ్రికిముణ
వాళచ్చియరరుళిచ్చెయ్త గీతావ్యాఖ్యానత్తిలుమ్, ఇవర్తామరుళిచ్చెయ్తముముత్తు
పుడి వ్యాఖ్యానత్తిలుమ్, కాణలామ్. (చరమశ్లోకత్తాలే) - సమస్తోపాయజ్ఞశుక్కుమ్
మేలొనఉపాయస్తే యుపదేశిక్కిఱ “సర్వభారత్” ఇత్యాదిశ్లోకత్తాలే.

(౧) గీ-౧౫-౬౫

(౩) గీ-౧౫-౪.

(౨) గీ-౭-౧౪,

(౪) గీ-౧౫-౬౨.

౭౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్.

మూ.—ఆచార్యకృత్యత్వైయుమ్, పురుషకార కృత్యత్వైయుమ్,

త్వాదికత్వైయుణ్ ను శోకిష్పార్కు, సుకరముమాయ్ స్వరూపాను
రూపమునూనడపాయమ్ప్రపత్తి యెన్నుమత్వైయుమ్ తానేమటివిత్త
రుళినానితే ; ఆక ఇప్పడి అతియాతవర్ధజ్జైయెల్లా మటివిత్కైయాలే
ఆచార్యకృత్యత్వై తానేటిటుక్కొణ్ణానెనిటతు.

ఇని పురుషకారకృత్యముమ్ శరణ్యనాన తన్నతన్తే, పిర్బాట్కృ
త్యమితే, (౧) “మత్స్యా”ప్రిప్రతిజన్తునాం సంసారేపతతామధః ।
లక్ష్మీః పురుషకారత్వే నిర్దిష్టాపరమర్షిభిః । మమాపిచమతంహ్యేతన్నా
న్యథాలక్షణాభవేత్ ” ఇత్యాదికళాలే ఇతుతన్నైభగవచ్చాస్త్రైతి
తానే యరుళిచ్చెయ్తానితే.

ఇవనుక్కు తత్వజ్ఞానాదికత్వై యుణ్ణాకిక్కి కొళ్ళవేణ్ణుకైయాలే
ఆచార్యకృత్యత్వైయేటిటుక్కొణ్ణానాకితాన్, పురుషకారకృత్యమేటిటు
కొళ్ళవేణ్ణువానా? అగ్గీకరిత్తుచిడవమైయాతో? వెన్నిల్ అగ్గీకారత్తుక్కి
తువుమవశ్యాపేక్షితమాకైయాలే; ఎజ్జనేయెన్నిల్; ఇవ్వపాయత్తుక్కు
పురుషసాపేక్షతైయోపాతిపురుషకారసాపేక్షతైయుముణ్ణితేఇవ్వభయ
సాపేక్షతైయుమ్, ఉపాయవరణరూపమాన పూర్వవాక్యత్తిల్ ప్రథమ
చరమపద్యళిలే కాణలామ్; శ్రీశబ్దతాలే పురుషకారత్వైయుమ్, ఉత్తమ
నాలే అధికారియైయుమితే శొల్లుకిటతు; ఆకైయాలే చేతనర్తనై
ఉపాయనూకప్పూరుమిడతిల్ స్వాపరాధభయత్తాలే పిర్బాట్తైయెప్పురు
షకారమాకమున్నిడ, అవళే ఇవనపరాధనిబద్ధనమాన తన్ తిరువుళ్ళత్తిల్
శీర్ ౧ తైయూర్ ౨ చ్చేరవిడ, కైక్కొళ్ళుకైయు తైయాయురుక్క, అజ్జన

(దుష్కరత్వాది) ఎనిట ఆదియినాల్, సాపాయత్వస్వరూపానను రూపత్వజ్ఞాన్
వివక్షితజ్ఞాన్.

(తత్వజ్ఞానాది) ఎనిట ఆదియినాల్ - భక్తివైరాగ్యజ్ఞై నిన్దెక్కిటను.

(౧) పాళ్ళురా.

ఉపాయకృత్యత్రైయమ్ తానేయేటిట్టుకొమ్మకై యాలే

ప్రిక్లే ఇననపరాధనిబద్ధనమాన తన్ తిరువుళ్ళ త్రిక్ కలక్కత్రైయమ్ తానే తణిత్తుకొండు ఇవనైచ్చేర్ త్తుకొమ్మకై యాలుమ్, అతుతాన్ శైయ్ కిటవళిలో అర్థిత్వనిర పేక్షమాక చెయ్ కై యాలుమ్, పురుషకార కృత్యత్రైయమ్ తానేయేటిట్టుకొండ్లాన్ ఎన్నిటతు.

ఇని ఉపాయకృత్యమ్ తన్నతాయరుక్క అత్రైయమ్ తానే యేటిట్టుకొండ్లా నెట్టతు-(౧) “త్వమేవోపాయభూతోమేభవ” ఎన్దుఇవనర్థి త్తాల్ కార్యమ్ శైయ్యవమైదిరుక్క, నామేయివనుకు-పాయమాయ్ అనిష్ట నివృత్త్యాదికల్లై ప్పణ్ణక్కడవోమెన్దు తానేయేన్దుకొండు (౨) “మామే కంశరణం ప్రజ-సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్దెయాలే ; అల్లతు

(3) “ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవతత్త్వం నతుగుణౌ” ఎన్నిటవస్తు వుక్కు ఉపాయకృత్యమ్ వస్తేటియన్దితే; ఉభయలింగవిశిష్టత్రైయాలే ఉపాయోపేయత్వజ్జలిరణుమ్ స్వతస్సిద్ధమాయితేయిరుప్పతు. అన్దిక్లే, “ఉపేయమానతన్నై ఉపాయమాక్కుకై యాలే ఉపాయకృత్యత్రైయేటి ట్టుకొండ్లానెన్నిటతు” ఎన్బారుముణు, అతు, పాల్ మరున్దామాపోలే ఇవ నుపాయమామిడమెన్దు ముళ్ళతోన్దాకై యాలే, అర్జుననుక్కప్పోతు అసాధారణమాక చెయ్ త తొన్దల్లామెయాలుమ్, “ఉపాయమ్” ఎన్దే

తత్త్వమ్ - స్వరూప నిరూపకధర్మమ్, అతావతు-ఆశ్రయత్తిలో ఎసోపేతు ముళ్ళ నుణుమ్. నతుగుణౌ - కాదాచిత్కమన్దు. ఉభయలింగవిశిష్టత్రైయావతు - హేయప్రత్య సీకత్వమ్, కల్యాణత్వమ్, ఎన్నిట ఇరణ్డు స్వరూపనిరూపకధర్మన ధర్మజ్జలై యుడైన్దా యిరుక్కై. అతిలో హేయప్రత్య సీకత్వమావతు-తాన్ హేయగుణ మున్దోవనాయ్, పిటరుడైయ హేయజ్జలై పోవక్కవల్లవనాయిరుక్కై. ఇతిలో ఉపాయత్వమస్తరూప తమ్. కల్యాణత్వమావతు-తనక్కుమ్ పిఱర్ కుక్కుమ్ స్వతఃప్రియమాయిరుక్కై. ఇతిలో ఉపేయత్వమస్తరూపతమ్. ఆయ్ పుడియిలర్ త్రైయను వదిక్కి-తార్ (అన్దిక్లే) ఇత్యాది. ఉపాయమామిడి మెన్దుమ్-సర్వశరణాగతవిషయత్తిలుమ్. (ఉపాయ మెన్దే) ఇత్యాది.

వస్తువైనిద్రేశితు తద్వైభవమ్ శోల్లుకిఱ ప్రకరణమాకై యాలుమ్ ఇవ్వి
డత్తుక్కు-చితమస్తు; ఆనసిన్సు కీర్తించున్న పడియే పొరుళాక వేణుమ్.
ఆచార్యకృత్యమేటిట్టుక్కొళ్ళుకిఱవళవిల్, (౧) “కార్పణ్యదోషోపహత
స్వభావః పృచ్ఛామిత్యాం ధర్మసమ్మాధచేతాః । యచ్ఛ్రేయస్యాన్ని
శ్చితం బ్రూహితస్తే శిష్యస్తేహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్”
ఎట్టివనర్థిత్వముణ్డాకై యాలే అన్యకృత్యత్తై తానేటిట్టుక్కొణ్ణమాత్రమే
వివక్షితమాకై యాలుమ్, పురుషకారకృత్యమేటిట్టుక్కొళ్ళుకిఱవళవిల్
అన్యకృత్యత్తై యేటిట్టుక్కొణ్ణమైయుమ్, అతుతన్నై అర్థిత్వనిరపేక్ష
మాక ఏటిట్టుక్కొణ్ణమైయుమ్ వివక్షితమాకై యాలుమ్, స్వకృత్యమేటి
ట్టుక్కొళ్ళుకిఱవళవిల్ అర్థిత్వనిరపేక్షమాక చ్చెయ్తవళవే వివక్షిత
మాకై యాలుమ్, (తానే యేటిట్టుక్కొళ్ళుకై యాలే) ఎన్నిఱవితు కృత్య
త్రయత్తిలుమ్ యథాయోగమన్వయిక్కక్కడవతు.

ఆచార్య నజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్ పణ్ణపిరాట్టిపురుషీకర్క, వస్తుతన్నై
ఉపాయమాకప్పల్ బుమవనుక్కు అనిష్టనివృత్త్యాదికలైప్పణ్ణి కొడు
క్క వమైన్దిరుక్క, ఇనై యెల్లావల్ శ్రైయుమ్ తానే యేటిట్టుక్కొణ్ణతు-

ఉపాయమ్ ఎన్ఱు ధర్మయై నిర్దేశక్కై యాలే ఉపాయత్వమ్ స్వరూప నిరూపకమాయై
యావదాత్తభావియెన్ఱు తోల్ బుకిఱతు, అకైయాలే అతువనేటియెన్న కూడాతెన్ఱ
పడి, అన్ఱునన్ ప్రార్థిక్కై యాలే “తానే” ఎన్నవొణ్ణాతు, ఉపాయత్వమ్ స్వత్వస్సి
ర్థమాకైయాలే “ఏటిట్టుక్కొళ్ళుకై యాలే” ఎన్నవొణ్ణాతు ఎన్ఱు శక్తైయై పరిహరిక్కి
తార్ (ఆచార్యకృత్యమిత్యాది). అన్యకృత్యమ్ - ఆచార్యకృత్యమ్, అన్యకృత్యమ్-అత్తీ
కృత్యమ్, స్వకృత్యమావతు - ప్రార్థితవనైరక్షిక్కై. ప్రార్థనైయిన్ఱియే రక్షిక్కై
యాలే “ఏటిట్టుక్కొళ్ళుకై యాలే” ఎన్ఱార్ ఎన్ఱు భావమ్, యథాయోగమ్-యోగ్య
తానుగుణమాక.

మహాభారత త్తిలుపాయనైభవముమ్ శొల్లెల్ థాయ్ థు.

౧౫ * పురుషకారత్తుక్కు ముపాయత్తుక్కుమ్ నైభవమావతు.

నైభవమితే: (ఏటిట్టుక్కొళ్ళుకై యూలే మహాభారత త్తిలుపాయనైభవము శొల్లెల్ థాయ్ థు) ఎత్తతు - ఏటిట్టుక్కొణ్ణమైయై ప్రతిపాదిక్కై-యూలే శొల్లెల్ థాయ్ థు స్తపడి.

ఉభయసాధారణవైభవమ్.

౧౫. * ఆక పురుషకారోపాయజ్ఞ శిరణ్ణుక్కు మసాధారణనైభవవైభవై యరుళిచ్చెయ్ తార్ కీత్ ; ఉభయసాధారణ వైభవవైభవై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (పురుషకారత్తుక్కుమ్ ఎత్తు తుడక్కి). తత్తడసాధారణవైభవమ్ శొల్లెక్కై యూలే పురుషకార త్తైయు ముపాయనైయుమ్ తనిత్తనియే ఉపాదానమ్ పణ్ణి యరుళిచ్చెయ్ తార్ కీత్; ఇతు ఉభయత్తుక్కుమ్ సాధారణవైభవ మ్మకై యూలే (పురుషకారత్తుక్కుమ్) ఎత్తు తన్త్రేణోపాదానమ్ పణ్ణి యరుళిచ్చెయ్ కితార్. ఉభయత్తుక్కు మసాధారణవైభవమ్ శొల్లెటివిడక్కిల్, (౧) “ఇరువరై యుమ్

పురుషకారోపాయవైభవజ్ఞై కీత్తై యరుళిచ్చెయ్ తిరుక్కు “పురుషకారత్తుక్కుమ్” ఇత్యాదియినాల్ మేలుమ్ అవైభవజ్ఞై నిరూపిక్కైక్కు సజ్జతి (ఆక) ఇత్యాది. ఇప్పడి యరుళిచ్చెయ్ కైక్కు మూలత్తిల్ నియామకమేలెన్న (తత్తడసాధారణేత్యాది). తనిత్తనియే ఉపాదానమ్ పణ్ణిక్కై-వైభవ శబ్దత్తినిరణ్ణరజ్జతిల్ అవైయిరణ్ణుమ్ తనిత్తనియే అన్వయిక్కుమ్బడి వైభవశబ్దత్తిండు సమస్తమాక నిర్దేశిక్కై. తన్త్రేణోపాదానమ్ పణ్ణిక్కై-ఏకవిధమాన వైభవ శబ్దార్థత్తిల్ ఇరణ్ణుమ్ సమానమాక అన్వయిక్కుమ్బడి సముచ్చయిక్కు నిర్దేశిక్కై. తన్త్రేణ - శేర్ శ్తు. పురుషకారత్తిసుడైయవుమ్ ఉపాయత్తిసుడైయవుమ్ వైభవజ్ఞై చ్చిల్లుమ్మైతు అవత్ శీన్ స్వరూపజ్ఞై మున్దుట చ్చిల్లు వేణ్ణియిరుక్కు అవత్ శ్తై చ్చిల్లువిదైయే యెన్దిట శబ్దై. పురిహరిక్కితార్ (ఉభయత్తుక్కుమ్) ఇత్యాది. దోషత్తై పోప్పి గుణత్తైయున్దు

దోషత్వైయుమ్ గుణహానియైయుమ్ పార్ త్తు ఉపేక్షీయాతవళవన్తిక్నే,

తిరుత్తువతు" ఇత్యాదియా లే శాబ్దమాక పురుషకార స్వరూపముమ్,
(౧). ఉపాయకృత్యత్వైయుమ్ తానే యేటిట్టుక్కొళ్ళుకైయా లే" ఎన్దై
యా లే ఆర్థమాక ఉపాయస్వరూపముమ్ శొల్లప్పట్టతు; ఇట్లు ఉభయస్వ
రూపకథన పూర్వకమాక వైభవతై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (దోషత్వై
యుమ్ గుణహానియైయుమ్ పార్ త్తు ఉపేక్షీయాతవళవన్తిక్నే అక్షీకా
రత్తుక్క వై తన్నెయే పచ్చెయ్కుక్కై) ఎన్టు. దోషమావతు-అకృ
త్యకరణాది నిషిద్ధానుష్ఠానమ్; గుణహానియావతు - విహితాకరణమ్;
ఇవై యిరణైయుమ్, (౨) "మనోవాక్కాయై" ఇత్యాదిచూరైయా లే
ఎమ్మెరుమానారరుళిచ్చెయ్ తానితే. "ఇదంకురు" "ఇదంమాకార్వీః"
ఎన్టు విధినిపేధాత్తకమాన శాస్త్రున్దాన్ భగవదాజ్ఞానూపమాయితే
యిరుప్పతు. (౩) "శ్రుతిః స్మృతి ర్మమేవాజ్ఞా" ఎన్టు తానేయరుళిచ్చె
య్ తానితే. ఏవమ్భూతశాస్త్రుత్తిల్ నిషిద్ధతైచ్చెయ్ కైయుమ్ విహిత
తైచ్చెయ్యైయుమి తే- అనాదికాలమ్, (౪) "క్షీపామి" (౫) "నక్షమా
మి" ఎన్నుమ్ భగవన్నిగ్రహాత్తుక్కిలక్కాయ్ పోరుకైక్కుక్కా-రణమ్.
"ఇవై యిరణైయుమ్ పార్ త్తు పేక్షీయాతవళవన్తిక్నే" ఎన్టు-ఆశ్రయణో

క్కుక్కైయాకీట పురుషకార స్వరూపమ్ "తిరుత్తువతు" ఎన్టిట పదత్రినాలుమ్,
ఉపాయానపేక్ష రక్షకత్వమాకీట ఉపాయస్వరూపమ్ సామాన్యమాక "ఉపా
యకృత్యమ్" ఎన్టిటపదత్రినాలుమ్ శొల్లప్పట్టతైన్దపడి, పురుషకారోపాయస్వరూపముమ్
పాతువాన స్వరూపమ్- దోషత్వైయుమ్ గుణహానియైయుమ్కణ్ణు ఉపేక్షీయాతోళ్ళి
కై, ఇన్దస్వరూపత్తుక్కు వైభవమావతు - దోషత్వైయుమ్ గుణహానియైయుమ్ పచ్చె
యాకక్కొళ్ళుకై. ఆశ్రయత్తుక్కు అపకర్ణావహమ్ దోషమ్; ఉత్కర్ణావహమ్ గుణమ్.
అకృత్యకరణమ్ భగవన్నిగ్రహావహమాకైయాల్ దోషమ్; కృత్యకరణమ్ భగవదను
గ్రహావహమాకైయాల్ గుణమ్. ఆత్మప్రసజ్గ నిరాసార్థమ్ (ఆశ్రయబోధుభి) ఇత్యాది.

అగ్గీకారత్తుక్కనై తన్నై యేపచ్చెయ్యాక్కుకై.

స్తుఖ చేతనగతజ్ఞాన ఇవన్ దైదర్శిత్తు ఇవనై వేణ్ణోమెన్టు కైవిడాతే అగ్గీకరిక్కుమ్ మాత్రమన్విక్కే యెన్టుపడి. అగ్గీకారత్తుక్కనై తన్నై యేపచ్చెయ్యాక్కుకై యావతు - అప్పడిప్పట్ట దోషగుణహానికళ్ తన్నై యే ముఖమల్దన్దు అగ్గీకరిక్కుక్కుఱుప్పాన ఉపహారమాక కొళ్ళుకై. ఉపేషీయామైక్కు హేతు-దయామైన్దికళ్, పచ్చెయ్యా కక్కొళ్ళుకైక్కు హేతు - వాత్సల్యమ్, శువడుపట్టతరైయిల్ పుఱ్ఱు వ్యాతపశు తణకడైయిల్ నిన్టుమ్ విఱున్దు కన్దినడప్పిల్ వఱుమైసి భోగ్యమాక విరుమ్బుమాపోలే యిరుప్పత్తిన్దితేయితు; ఇగుణత్తుక్కొప్ప తోరుగుణమిల్లెయిత్తే; ఆకై యాలేయిత్తే (౧) “నికరిల్ పుకథాయ్”

ఎన్టాన్దొరరుళిచ్చెయ్తతు ; ఉడైయనరుమ్ (౨) “అపారకారుణ్య సౌశీల్యవాత్సల్య” ఎన్టు గుణాన్తరజ్ఞోహొక్కవరుళిచ్చెయ్తిరుక్కచ్చె య్తే, ఇతికవ్యావృత్తితోన్ మీళవుమ్ (౩) “ఆశ్రితవాత్సల్యైకజ లభే!” ఎన్టారిత్తే. ఇవాత్సల్యన్దాన్ మాత్మత్వసమ్పన్దత్తాలే, ఈశ్వరిని లుమ్ పిరాట్టిక్కతిశయిత్తితే యిరుప్పతు; ఆకై యాలే ఇరువరుమ్తామ్ తామగ్గీకరిక్కుమ్ దన్దైయిల్, ఇచ్చేతనన్దుడైయ దోషగుణహానికళ్ పచ్చెయ్యాకక్కొణ్ణు అగ్గీకరిప్పర్కళెన్దై.

౧౬. * ఇప్పడి పురుషకారము ముపాయముమ్ దోషగుణహాని కళ్ కులై వతఱుమున్నే అగ్గీకరిక్కిఱతెన్? అనైకులైన్ అగ్గీకరిక్కు

శువడు - గోమూత్రాదికళ్. కడై - యోనిప్రదేశమ్. వఱుమ్బు - హేయమానద్రవద్ర వ్యమ్. ఇత్తైల్, వత్సల్యఇదమ్ - వాత్సమ్, వాత్సంలాతీతీ వాత్సలా, వాత్సలాయాః కర్తవాత్సల్యమ్ ఎన్దవర్గమ్ నూచితమ్, ఉలకమ్ చూన్దుడైయాయ్, ఎన్నై యాశ్వాసే, తిరువేణ్ణుత్తాసే, ఎన్దివన్ ద్రాల్ క్రమమాక స్వామిత్వ సౌశీల్య సౌలభ్యజ్ఞైచ్చొల్లకై యాలే, పరిశేషాత్ పుకథ్ పదమ్ వాత్సల్యవాచి. పునరుక్తియాలమ్ ఏకశబ్దత్తైయిమ్ వాత్సల్యత్తుక్కాధిక్యమ్ తోన్ బుకిఱతెన్దపడి.

౧౬. * ఇరణ్ణమ్ కులైయ వేణు మెన్బిరుక్కిల్
ఇరణ్ణక్కు మిరణ్ణ ముణ్ణాయ్ మ్మతామ్.

క్కడవో మెన్బిరున్దాల్ వరువ తెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఇరణ్ణ మెన్బిరున్దాల్), ఇరణ్ణ మెన్బిరున్దా - పురుష కారోపాయజ్జలై. ఇరణ్ణమ్ కులైయ వేణు మెన్బిరుక్కిల్ యావతు- ఇవనై యగ్గీకరిక్కు మ్మొత్తైక్కు ఇవనుడై యదోషగుణహానిక శిరణ్ణమ్ పోయ్ కొళ్ళ వేణు మెన్బిరున్దాల్, ఆశ్రయణోస్తుభనాన వివనై అగ్గీకరియూతిరుక్కిల్. ఇప్పడి యిరుక్కియల్ ఇరణ్ణక్కు మిరణ్ణముణ్ణాకై యావతు- పురుష కారత్తుక్కు ముపాయత్తుక్కుమ్ దోషగుణహానిక శిరణ్ణమ్ వరుక్కి. ఎజ్జనేయెన్నిల్ ; దోషమ్ వరుక్కియావతు- (౧) “త్వంమాతా సర్వలోకానాం దేవదేవోహరిః పితా” (౨) “అఖిలజగత్తరమ్” (౩) “పితాసిలోకస్య” ఎన్నిజపడియే- సకలచేతనర్ కుమ్ నిరుపాధికమానతాయుమ్ తమప్పను మ్మొత్తైయాలే ఇచ్చేతననుడైయ న నైతీమైక శిరణ్ణమ్ తజ్జళతామ్పడియాన ఉఱప్పణ్ణాయ్ కు, ఇచ్చేతననుడైయ దోషాదికలై ప్పార్ తులగ్గీకరియూమైయాలే తాదృశసమ్మన్దత్తుక్కు కొత్తైవిత్తైకై. గుణహానివరుక్కి యావతు- ఇవనుడైయ దుఱిమ్ కణ్ణిరజ్జామైయాలమ్, ఇవనుడైయ దోషతై భోగ్యమాక కొళ్ళామైయాలమ్, కృపావాత్సల్యజ్జళుక్కు హానివరుక్కి. అథవా- (ఇరణ్ణముణ్ణాయ్ మ్మతామ్) ఎన్నిఱవిడ త్తిలుమ్, దోషగుణహానికళావన - అకృత్యకరణ కృత్యాకరణజ్జళాకపుమామ్. పురుష కారత్తుక్కు అకృత్యకరణమావతు - ఈశ్వరనైయు ముట్పడ దోషమ్ కాణ వొట్టాతతాక, దోషాదికళ కులైన్దొట్టి అగ్గీకరియే నెన్బిరుక్కి, కృత్యా

అకర్తనశ్చర్మక్కు దోషముమ్ - గుణహానియు ముణ్ణోవెన్న (ఎజ్జనేయెన్నిల్) ఇత్యాది. అకృత్యకరణ కృత్యాకరణ రూపజ్జళాన దోషగుణహానికలై పురామర్కిక్కిఱ “ఇరణ్ణమ్” ఎజ్జపదత్తుక్కు దోషగుణహాని విశేషజ్జళిల్ లక్షణై ల్లెణు మెన్బిరు పూర్వకప్పైత్తిట్టు కల్పాన్తర వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అథవా) ఇత్యాది.

కరణమావతు- ఇవనుజ్ఞాయ దోషాదికల్ పారాతే కైక్కొణ్ణు ఈశ్వర
 నోడే శేర్ప్పికైక్కయూకిట స్వకృత్యతైచ్చెయ్యామై. ఈశ్వరనుక్కు
 అకృత్యకరణమావతు-సంసారిచేతనరుజ్ఞాయ తణ్ మైయెప్పార్ తు కైక్క
 విడాతే, స్వాభావిక సమ్మన్దమే హేతువాక, అద్వేషమ్ తుడగ్గి ఉణ్ణాక్కు
 కైక్కు, (౧) * ఎతిర్ శూళిల్ పుక్కు త్తిరికిట సర్వభూత సుహృత్తా
 నతాన్, ఇచ్చేతననై యగ్గీకరిక్కుమళవిల్ ఇవన్ దోషాదికల్ కులై
 న్దాలొళియ అగ్గీకరియే నెన్దిరుక్కై. కృత్యాకరణమావతు-ఇవనుజ్ఞాయ
 దోషాదికలై ప్పారాతే కైక్కొణ్ణు స్వకృత్యమాన అనిష్టనివృత్త్యాది
 కలైప్పణ్ణామై. ఇతుతాన్ చేతననుక్కుచ్చిన్న వకృత్యకరణాదికలై
 ప్పొలే శాస్త్రుత్తెప్పల్ చొల్లుకిటవైయడై, ఇవర్ కల్ స్వభావతై
 ప్పల్ చొల్లుకిటవై యిత్తనైయితే. విముఖరై యు ముట్టడ దోష
 గుణహానికల్ పచ్చెయ్యాక మేల్ విఘ్నన్దగ్గీకరిక్కుమ్ స్వభావరాన వివర్
 కళుక్కు, అభిముఖచేతనర్ కలై అగ్గీకరిక్కుమళవిల్, దోషాదికల్ కులై
 యవేణుమెన్దిరుక్కై-తాన్ ముతలిలే కూడామైయాలే, ఇవర్ కళుక్కు
 ఇవైవరుక్కై-వకాశమిల్లెయితే. ఆయిరుక్కుచ్చెయ్ తే ఇప్పడి యరు
 లిచ్చెయ్ తతు - ఇవ్వర్ తత్వమఱియాతవర్ కళుక్కు, ఆశ్రయణోన్ముఖ
 నాన చేతనగతజ్ఞాన దోషగుణహానికల్ కులై యవేణుమెన్దిరామల్

శాస్త్రవశ్యర్ క్కుణ్ణో అకృత్యకరణాదికలెన్న (ఇతుతాన్) ఇత్యాది. (ఇవర్
 కల్ స్వభావతై) (౨) “పాపానాంవా” (౩) “దోషాయద్యపి” ఎన్ద స్వభావతై,
 మూలత్తిల్ “ఇరణ్ణుమ్ కులై యవేణుమెన్దిరుక్కిల్” ఎన్ద ఇల్ ఎన్పతఱ్కు. అవర్ కల్
 ముతలి అప్పడియిరార్ కల్ ఎన్ద తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కిణార్ (విముఖరైయుమ్)
 ఇత్యాది. (ఇవ్వర్ తత్వమ్)- దోషతై ప్పచ్చెయ్యాకొళ్ళుక్కై. తత్వపదమ్-ఇవ్వర్ తమ్
 అర్థవాదమన్తెన్దెక్కాక. పురుషకారోపాయ భూతర్ కల్ ఎన్దమ్ కైవిడార్ కల్ ఎన్ప
 తై దృగ్గీకరిక్కై-క్కాక ఇప్పడియరుళిచ్చెయ్ తాన్ద కరున్దు.

౧౭. * ఇరణ్ణమ్ కులైన్ద తెన్బిరుక్కిల్

ఇత్తలై క్కిరణ్ణముణ్డాయ్ నితామ్.

అవర్ బుడనే యగ్గీకరిక్కై ఇవర్ కళుక్కవశ్యకరణీయ మెన్బటివిక్కైక్కాక.

౧౭. * ఇప్పడి దోషాదికల్ కులైన్దాలొళ్ళియ అగ్గీకరియోమెన్బిరుక్కిల్ అత్తలైక్కవైయిరణ్ణమ్ వరుమెన్నుమిడమ్ శొల్లి, దోషాదికల్ కులైయప్పట్టన్దో నమ్మెయగ్గీకరిత్త తెన్బిరుక్కిల్ ఇత్తలైక్కవైయిరణ్ణమ్ వరుమెన్బితార్ మేల్, (ఇరణ్ణమ్కులైన్ద తెన్బుతుడగ్గి), ఇరణ్ణమ్ కులైన్ద తెన్బిరుక్కైయావతు - ఇత్తనై నాళుమ్ నమ్మె యగ్గీకరియాతిరున్ద వర్ కల్ ఇన్బగ్గీకరితతు-నమ్ దోషాదికల్ కులైయప్పట్టన్దో, ఆకైయాల్ నమక్కవై కులైన్దతెన్బునుసన్బితిరుక్కై. ఇప్పడియిరుక్కిల్ ఇత్తలైక్కిరణ్ణముణ్డకైయావతు-అకృత్యకరణముమ్ కృత్యాకరణముమ్ వరుకై. ఎజ్జనేయెన్నిల్; ఇవ్వుధికారిక్కు, అనాదికాల మగ్గీకరియాతవర్ కల్ ఇన్బ నమ్మెయగ్గీకరిత్తతు, నమ్మడైయ దోషగుణహానికళిరణ్ణమ్ కులైన్ద వాతేయన్దో ఎన్బునుసన్బిక్కై యకృత్యమాయిరుక్క అత్తెచ్చెయ్ కై యాలుమ్ ; (౧) “నీశనేన్ నిత్తైవొన్బుమిలేన్” (౨) “అమర్యాదః” (౩) “బుద్ధ్యాచనోచ” (౪) “అతిక్రామన్నాజ్ఞామ్” ఇత్యాదిప్పడియే, నమ్మడైయదోషగుణహానికళిప్పొత్తిళవాక ఒన్బుమ్ కులైన్దతిల్లై యెన్బుమ్, ఇప్పడియిరుక్కచ్చెయ్ తే దోషాదికల్ పచ్చెయ్ కాక నమ్మె యగ్గీకరిత్త దుళువతే ! ఎన్బు మనుసన్బిక్కై కృత్యమాయిరుక్క అత్తెచ్చెయ్ యాలుమ్ ఇరణ్ణమ్ వరుమితే.

దోషగుణహానికల్ పోయిల్ నొన్బిరుక్కై అనుభార్యమాకైయాలే, అత్తెఅకృత్య మెన్బితు. “నీశనేన్” ఎన్బు దోషముమ్, “నిత్తైవొన్బుమిలేన్” ఎన్బు గుణహానియుమ్, “అమర్యాదః” ఎన్బు గుణహానియుమ్, “తుద్రః” ఇత్యాదియాల్ దోషముమ్.

౧౮. * రాక్షసికళో దోషమ్ ప్రసిద్ధమ్.

౧౮. * ఇప్పుడి పురుషకారము ముసాయముమ్, దోషాదికళో పచ్చెయకవణ్ణీకరి త్తవిడముణ్ణో ఎన్నుమపేయైయిలే, తత్తదణ్ణీకారమ్ పెద్ద రాక్షసికళుడైయవుమ్ అర్జుననుడైయవుమ్ దోషజ్ఞులైదర్శిప్పి క్కవే, అతుసిద్ధిక్కుమెన్టునినెత్తు, ప్రథమమ్ రాక్షసికళో దోషజ్ఞులై దర్శిప్పిక్కి-తార్, (రాక్షసికళైన్టుతుడణ్ణి). ఏకాక్షి ఏకకర్ణీముతలాన ఎఱ్ఱునూలురాక్షసికళుమ్, పరహింసైపణ్ణిప్పెటిలుణ్ణితే తడిక్కుమ్మడి ప్రకృత్యా పాపశీలైకళాయ్, పత్తుమాసమొరుపడిప్పడతర్జునభత్సకానమ్ పణ్ణి నలిన్దు పోన్దవర్కళితే; (ఇవర్కళో దోషమ్ ప్రసిద్ధమ్) ఎన్టు-శ్రీ రామాయణమ్ నడై యూదుమ్దేశత్తి లటియాతారిలైయెన్టుపడి. ఏవ మూత్తైకళానవర్కళైక్కుఱిత్తు (౧) “ రాజసక్రయవశ్యానామ్ ” (౨) “ పాపానాంవాశుభానాంవా ” ఎన్టు కుల్దై గుణమాక ఉపపా దిత్తుత్తిరువడియోడే మన్టాడి రక్షిక్కైయాలే, దోషమేపచ్చెయక వణ్ణీకరిత్తమై ప్రసిద్ధమెన్టు కరుత్తు. గుణహాని శొల్లాతోన్దున్టు,

విధినిషేధశాస్త్రవిరోధమాకై యాలే, దోషగుణహానికళైప్పరామలక్ష్మీకరిక్కై అర్థవాద మెన్టిఱుపత్తులై అవర్కళనుష్టానజ్ఞైక్కాట్టి నిరసిక్కిణాన్దెన్టార్ (ఇప్పుడి పురుషకార ముమ్) ఇత్యది. (ఎఱ్ఱునూలురాక్షసికళుమ్) ఎన్టు-ఏకజటై, హరిజటై, ప్రఘటై, విక టై, దుర్బుభి, వినటై, మద్దొరువికటై, చణ్ణోదరీ, అజాముఖీ, శూర్పణఖై, ఆకియ ఇప్పతిన్దరుమ్ పిరాట్టిక్కు భయములుత్తి చొల్లుమ్మాతు (౩) “ అజాముఖాయదు క్తంతు తదేవ మమహాచతే ” - ఇవర్కళో నడువే అజాముఖిశొన్నతే ఎనక్కు. ప్రియ మాయిరుక్కిఱుతు, అప్పడియే శెయ్యుణ్ణోళో ఎన్టు తన్నుడైయ ప్రాధాన్యమిలోద్ ౧ శూర్పణఖైన్టుకైయాలే, అప్పతిన్దర్ క్కుమ్ శూర్పణఖై ప్రధానైయెన్టు తోద్ ౨ కిఱు తు; ఇప్పుడి పస్తప్పన్తు రాక్షసికళుక్కు ఒవ్వొరుత్తి ప్రధానైయాయ్, (౪) “ స్త్రీసహ సాగ్రిణీతేనప్త వశేష్టాస్యన్తి ” రావణాన్దఃపురత్తిలుళ్ళ ఏఱ్ఱాయరమ్ స్త్రీకళుమిడనక్కు వశపట్టిరుప్పొర్కళో ఎన్టు అట్లు ఏఱ్ఱాయరమ్ పెల్లకుళరాక చొల్లుకైయాలే, అవర్ కళుక్కు ప్రధానైకళాన ఎఱ్ఱునూలుపేరై చొల్లుకిఱుతు.

(౧) రా-య-౧౧౬-౩౮. (౨) రా-య-౧౧౬-౪౪. (౩) రా-సు-౩౪-౪౫. (౪) రా-సు-

౧౯. * జితేంద్రియరిల్ తలైవనాయ్, ఆస్తికాగ్రేసరనాయ్,
(౧) “కేశవస్వాత్మా” ఎన్ఱు కృష్ణనుక్కు ధారకనాయరుక్కిఱ

దోషమేపచ్చైయామిడ త్తిల్ గుణహని పచ్చైయామెన్నుమిడమ్ శొ
ల్ల వేణ్ణావితేయెన్ఱు. ఇవర్ కళే తజ్జళుక్కు గుణహనియానతు-ఇడైవిడా
మల్ సలిన్దుపోరుకిఱవిడ త్తిల్ ఇవళుమ్ సమ్మోసాతి యెరు పెణ్ణిఱన్దవశ
న్తో? ఎన్ఱాకిలుమ్ మఱన్దుమల్పమ్ నెజ్జేరక్కముణ్ణాతల్; (౨) “భవేయంశ
రణంహివః” ఎన్ఱతుక్కుప్పిన్బునలికిఱవిడ త్తిల్, అయ్యో! ఇప్పడిశొన్న
వశన్తో? ఎన్ఱు శబ్దము నెజ్జుళుక్కుతల్ శెయ్యామై ముతలానవై.

౨౦. * ఇప్పడి దోషప్రసిద్ధి అర్జునకపక్కలిల్లామైయాలుమ్,
గుణప్రథైయుణ్ణాకైయాలుమ్, ఇవనుక్కు దోషమే తెన్దిఱశజ్జె-యై
అనువదిత్తుక్కిణ్ణు, తద్దోషజ్జైదర్శిప్పిక్కి-తార్, (జితేంద్రియరి తన్ఱు
తుడగ్గి), “జితేంద్రియరిల్” ఎన్ఱతు- (౩) “ఆభరణస్యాభరణంప్రసాధన
విధేః ప్రసాధనవిశేషః । ఉపమానస్యాపిసఖే ప్రత్యుపమానంవపుస్త
స్యః” ఎన్నుమ్ వైలక్షణ్యముడైయడార్వశివన్తుమేల్ విఱ్, ముత్తైకూఱి
నమస్కరిత్తు క్కడక్కనిన్దవనాకై యాలే, ఇన్బ్రియజయమ్ పణ్ణినా
రిల్ తనక్కు మేఱ్వుట్టారిల్లాతవనెన్ఱై; (ఆస్తికాగ్రేసరక) ఎన్ఱతు-
ధర్మాధర్మపరలోకచేతనేశ్వరాదికళుక్కు- ప్రతిపాదకమాన శాస్త్రత్తిల్
ప్రామాణ్యబుద్ధియుడైయవర్ కళుక్కు మున్నడక్కు-మవనెన్ఱై. (కేశవ
స్వాత్మా ఎన్ఱు కృష్ణనుక్కు ధారకనాయరుక్కిఱ) ఎన్ఱతు- (౧) “అర్జునః

నెజ్జుళుక్కుతల్ - కృతజ్ఞతైయినాల్లాన మనశ్శైథిల్యమ్.

ఆభరణమ్ - వలయాది. ప్రసాధనమ్- తిలజాఞ్జన వస్త్రాదికళే. (ముత్తైకూఱి)
“సేతా యన్తో?” ఎన్ఱు సంబంధతైచ్చొల్లి, (ఈశ్వరాది) ఎన్దిఱ ఆదియినాల్ - నిత్యవి
భూతి నూరి పరిషదాదికళే శొల్లప్పడుకీన్దన.

అర్జుననుక్కుదోషమేతెన్నిల్, బద్ధుక్కల్ పక్కల్ స్నేహముమ్,
కారుణ్యముమ్, వధభీతియుమ్.

కేశవస్యాత్మాకృష్ణశ్చాత్మాకిరీటిసః” ఎన్టు అన్యోన్యమ్ ప్రాణభూతరా యిరు
ప్పర్క శ్లెన్దయా లే, ఇవనైప్పిరియిల్ కృష్ణకథరిక్కమాట్టా నెన్నుమ్మడి
ఆభిమతవిషయమాయిరుక్కుమవనెన్దై. ఇప్పడియిరుక్కిట (అర్జునను
క్కుదోషమేతు) ఎన్టు శ్లెన్దై, (ఎన్నిల్) ఎన్టు తదనువాదమ్.

దోషజ్గల్ తన్నెచ్చొల్లుకిటతుమేల్, (బద్ధుక్కల్ పక్కల్ స్నేహ
ముమ్ కారుణ్యముమ్ వధభీతియుమ్) ఎన్టు, ఇవనీల్ శ్లెన్దై స్నేహకారుణ్యజ్గల్.
దోషజ్గళాకిటతు-అస్థానకృతజ్గళా కైయా లే ; వధభీతిదోషమాకిటతు-
స్వధర్మ తిలధర్మబుద్ధ్యావనతా కైయా లే. (౧) “అస్థాన స్నేహకారుణ్య
ధర్మాధర్మధియాకులమ్” ఎన్టు తే ఆళవందారరుళిచ్చెయ్ తతు. (౨) ధర్మ
క్షేత్రేకురుక్షేత్రేసమవేతాయుయుత్సవః” ఎన్గిటపడియేయుదేచ్చెయ్
లే ఇరణ్ణుతలైయుమ్ వనడెన్దు నిన్టపిర్బు యుద్ధమేక రన్యమాయిరుక్కు,
అద్దలైయి లే, (౩) “నకాక్షే విజయంకృష్ణ సచరాజ్యంసుఖానిచ | కి
న్నోరాజ్యేనగోవింద కింభోగైర్జీవితేనవా॥ యేషామథేకాక్షి తన్నో రా
జ్యం భోగాసుఖానిచ | త ఇమేనస్థితాయుధే ప్రాణాన్త్యక్తా వధ
నానిచ” ఇత్యాదిప్పడియే ఇవర్క శ్లెన్దై కొన్టు నామ్ జీవిప్పతోరుజీవన
ముణ్డో? ఎన్టు బద్ధుక్కల్ పక్కల్ పణ్ణినస్నేహమ్ స్వవర్ణవిరుద్ధమా కై
యా లే నిసిద్ధమి తే. (౪) “తాకాసమీక్ష్య సకాంతేయ స్వర్వాన్ బద్ధానవ

(ప్రాణభూతరాయ్)-ప్రాణసమరాయ్. (శ్లెన్దై) శక్తిగ్రాహకమ్, ఇప్పడియే
మేలుమ్ కణ్ణుకొల్క.

స్నేహమ్ - మనస్సినుడైయ ఆర్ద్రత్వై. కారుణ్యమ్ - దయై. అస్థానకృతజ్గల్ -
ఆనుచితవిషయత్తిల్ తెయ్యప్పట్టవై. ధర్మాధర్మధియా - ధర్మత్తిల్ ఆధర్మమెన్గిట బుద్ధి
యినా లే.

—౨౦. * ద్రాపదీపరిభవమ్ కణ్డిరుస్తతు కృష్ణాభిప్రాయతా లే
ప్రధానదోషమ్.

స్థితాః । కృపయాపరయావిష్టోవిషీదన్నిదమబ్రవీత్ ” ఎన్నుమ్మడి అడ్డ
శైయిల్ పణ్ణినకారుణ్యముమ్ పశ్వాలమ్మనత్తిల్ కారుణ్యమ్మోలే నిషిడ్డ
మితే. (౧) “కథన్నజ్ఞేయమస్తాభిః పాపాదస్తాన్నివత్తియమ్ । కులక్షయ
కృతందోషంప్రపశ్యద్భిర్జనార్దన” ఎన్తుతుడగ్గి. (౨) “అహోబలమహత్నా
పంకర్తువ్యవసితావయమ్ । యద్రాజ్యసుఖలోభేన హస్తుంస్వజనము
ద్యతాః” ఎన్నుమశవుమ్ స్వవర్ణధర్మమాన వధత్తిలే అధర్మబుద్ధ్యా
పణ్ణినభీతియుమప్పడియేయితే.

౨౦. * ఇనై యెల్లామ్ అప్రధానమ్, ఇన్నముమ్ ప్రధానదోషమ్
వేతే ఎన్నితార్, (ద్రాపదీ ఎన్తుతుడగ్గి). మున్ను ద్రాపదియై దుర్మో
ధనాదికల్ పరిభవిక్కిఱవడియైక్కణ్డిరుక్కచ్చెయితే, శూతిలేతోల్
మై నినైత్తు ధర్మభీతియాలే పొటుత్తిరుద్దాలుమ్, (౩) “గోవిన్ద పుణ్ణరి
కాక్ష రక్షమాంశరణాగతామ్” ఎన్తు కృష్ణనై శరణమ్ పుకున్దపిన్ను
పరిభవిక్కిఱవశవిల్, భగవదాశ్రితనైప్పిఱ్ పరిభవిక్కిక్కణ్డోల్, శక్త
నాకీల్ విలక్కవేణుమ్, అశక్తనాకిలివోడేయవ్వరుకే పోకవేణుమ్
ఎన్నుమ్ విశేషశాస్త్ర మర్యాదెయైప్పార్తాతల్, తన్నశవిల్ కృష్ణ
నుక్కుణ్డాన స్నేహపక్షపాతజ్గళెనినైత్తు, అవనై శరణమ్ పుకున్దవల్
పరిభవప్పడ ప్పార్ తిరుద్దాల్, అవకముఖత్తిల్ నాళైవిభీక్కుమ్మడి
యెన్నైన్తాతల్ శడకొనవెల్తున్దిరున్దు విలక్కవితే అడుప్పడు, అత్తెచ్చె
య్యాతేమున్నుత్తైయిఱ్కాట్టిల్ ఒరువిశేషమఱిరున్దానితే, ఇతువే
యాయ్ బు ఇవకదోషజ్గళెల్లావల్ బీలుమ్ ప్రధానమాక కృష్ణన్ తిరు
పుళ్ళత్తిఱ్కొట్టుక్కిడప్పతు, అత్తైప్పల్ (కృష్ణాభిప్రాయతా లే ప్రధాన

పశ్వాలమ్మనమ్ - యాగత్తిల్ పణ్ణుమ్ పశుహింపై.

పక్షపాతమ్ - అవన్ కార్యత్తై తన్ కార్యమాకొమ్మక్క.

౨౧. * పాణ్డవర్ కళైయుమ్ నిరసిక్క ప్రాప్తమాయరుక్క,
వై త్తతు-ద్రాపదియుడై యమగళసూత్రత్తుక్కాక.

దోషమ్) ఎస్తితతు. దోషత్తుక్కు ప్రాధాన్యమ్ - క్రార్యతా లేయితే, అల్లాతవై పోలన్తి క్కే (౧) “నక్షమామి” ఎన్నుమ్బడియాన దోష మితే యితు.

౨౧. * ఇద్దోషత్తికొడుమైయై ఉపపాదిక్కితార్ మేల్, (పాణ్డవర్ కళైయు మెన్తుతుడణ్ణి).—అన్తి క్కే, ఇద్దోషమైవర్ కుక్కు మొ వ్వాతో? ఆనపిన్న్పు ఇత్తలైయైయుమ్ నిరసిత్తు పోకడామల్ వై త్తతెన్? ఎస్తితశ్చైయితే అరుళిచ్చెయ్ కితారాక వ్రమామ్. ముఱ్ఱుట్టనగ్గతిక్కు, అర్జుననై యెన్నా తే “పాణ్డవర్ కళై” ఎన్తు-ఇద్దోషమైవర్ కుక్కు మొక్కు మెన్తుతోన్ ద్దుకై క్కాక ఎన్తు యోజిక్క-కడవతు; అన స్తరనగ్గతిక్కు త్తానేతన్నడై యే శేరుమితే; పరిభవిత్రదుర్యోధనాదికళోపాతి పరిభ వమ్ కణ్డిరున్ద వివర్ కళుమ్ నిర సనీయరెన్దితతు-చశబ్దతాలే. (నిరసిక్క ప్రా ప్తమాయరుక్క వై త్తతు) ఎన్తు - ఇవర్ కళే శేయ్ తకొడుమైక్కు త్తలైయఱుత్తు ప్పోకడవేన్ది యరుక్క, ప్రాణనోడే యరుక్కుమ్బడి వై త్తతెన్ పడి. (ద్రాపదియుడై య మగళసూత్రత్తుక్కాక) ఎన్తు-అవ ల్కుక్కుభిమతమాన మగళసూత్రమ్ పోకామైక్కాక వెన్తు పడి. విరి త్త తలై కాణమాట్టాతవక్ వెఱుగ్గఱుత్తు కాణమాట్టానితే. ఇత్తాల్ ఆశ్రిత రైప్పరిభవిత్రారోపాతి అళుకణ్డిరున్దాదుమ్ నిర సనీయరావ రెన్నుమిడముమ్, అవర్ కళే తాగ్గళే ఆశ్రితర్ కుక్కువిడవొణ్ణాత తోరుబగ్గముడై యరాకిల్ అవర్ కళుక్కాక అవనాలే రక్షిక్క-ప్పడువ రెన్నుమిడముమ్ ప్రకటిత మాయ్ ద్దు.

ఇత్తాల్ - “పాణ్డవర్ కళైయుమ్” ఇత్యాదిగ్రంథాల్.

౨౨. *అర్జునసుకు-దూత్యసారథ్యజ్ఞో పణ్ణిర్లుమ్
ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణిర్లుమ్ ఇవళుక్కాక.

౨౨. * ఆనాల్, ఇప్పడి నిరసనీయనానవనుకు- ఇట్టితోట్లో
శెయ్తతుమ్ పరమరహస్యతై యుపదేశి త్తతు మెకైశెయ్య? ఎన్న;
అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అర్జునసుక్కిత్యాదియాల్). తూతుపోయిర్లుతు
(౧) * “పోయ్చ్చుర్లుమ్ పేళిచ్చెన్తు పేతమ్ శెయ్తు పూశల్ విశై
క్కైక్కాక ; (సారథ్యమ్ పణ్ణిర్లుమ్)- ఆయుధ మెడుక్కువొణ్ణాతు ఎన్దై
యాలే, (౨) * “కొల్లామాళోల్ కొలై శెయ్తు పారతప్పొరెల్లాచ్చె
నై యు మిరునిల త్తవిక్కైక్కాక ; (ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణిర్లుమ్)-(౩)
“నయోత్సామి” ఎట్టిరున్దవనై, (౪) “కరిప్పేవచనంతవ” ఎన్నప్పణ్ణి
యుద్దేప్రవృత్తనాకుక్కైక్కాక ; ఇనై యెల్లామ్ శెయ్తతు-శరణాగతై
యాన వివళో నజ్జల్పుత్తిన్బడియే దుర్యోధనాదికళై యభియచ్చెయ్తు
ఇవళో కుళుమ్ ముడిప్పిక్కైక్కాక వితే. ఆక అర్జునన్ తిల త్తిల్ శెయ్త
దూత్యాదిత్రయము మివళుక్కాక చ్చెయ్తానెన్గిటతు. (౫) “పాణ్ణవర్
కళైయుమ్” ఎన్తుతుడగ్గి ఇవ్వళవుమ్ కీర్తొచ్చొన్న ప్రధానదోష
క్రూర్యముపపాదిత మాయిర్లు. అక ఇప్పడి అస్థాన స్నేహాదికళుమ్,
శరణాగతై పరిభవమ్ కణ్ణిరున్ద మహాదోషముమ్ ఇవనుక్కుణ్డాయరుక్కు,
(౬) “సర్వగుహ్యతమంభూయః శ్రుణు మేపరమంవచః| ఇష్టోఽసి మేదృఢ
ఇతి తతోవత్స్యామి తే హితమ్ || మన్తనాభవమద్భక్తో మద్యాజీ మాం
నమసుకురు| మామేనైష్యసి సత్యస్తే ప్రతిజానే ప్రియోఽసి మే” ఎన్తు ఇవ
నళవియకప్పుత్తో ౧ వరుళిచ్చెయ్ కెయాలే - ఇవదోషజ్జళై ప్పచ్చె
యాకొక్కొణ్ణు అగ్గీకర త్తమై ప్రసిద్ధమెన్తు కరుత్తు. గుణహాని శొల్లాతో
ట్టినతు, దోషమ్ పచ్చెయ్యామిడ త్తిల్ గుణహాని పచ్చెయ్యామెన్ను

(౧) పెరియా-౨-౫-౩-౪. (౨) తిరువాయ్-౩-౨-౩. (౩) గీతై-౨-౩.

(౪) గీతై-౧౮-౭౩.

(౫) ౨౧.

(౬) గీతై-౧౮-౭౪.

మిడమ్ * కిమ్మనర్నాయ సిద్ధమాకైయాలే. ఇవన్తనకుగ గుణహాని కళావన- (౧) “తస్తాద్యధ్యస్వభారత” ఎన్తరుళిచ్చెయ్తపోతే (౨) “కరిష్యేవచన నవ” ఎన్తరుళిచ్చెయ్తపోతే పుణ్ణమై యుమ్, కృష్ణనైశరణమ్పుకున్దవలై పురిభవికవిట్టు ప్పార్తు కొణ్ణి రున్దోమే! ఎన్తరు అనుతావలేశమ్ నెన్జిలిల్లమైయుమ్ తుడకమానవై.

దూత్యసారధ్యజ్ఞో పణ్ణిన్దుమ్ ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణిన్దు మివ ఘుకాక వాకిల్, ఇవన్దోష తై ప్పచ్చెయ్తాక కొణ్ణిక్కిరైతానెన్దు మతుకూడా తేయెన్నిల్; అతుకుక్కుత్తయిలై; ఇవళో కార్యాధమాక ఇవనై కుక్కిరియై యెల్లామ్ శెయ్కిఱవిడత్తిల్, ఇవన్దోషజ్ఞలై ప్పార్తు ముకమ్మశుళియామల్ ఉకప్పడే శెయ్కై యాలే; అర్జుననై కుక్కిరియై ఆచార్యకృత్యాదికలై యేటిట్టుకొంఘుళిఱవళవిల్ అవన్దోష తై ప్పచ్చెయ్తాక కొణ్ణిమ్, సారధియాయ్ ప్పరై యఱకలన్దు నిన్దుమ్ శెయ్కై ముతలానవై యున్దాకై యాలే. (౩) “అఱియాతవర్ణకై” ఇత్యాదియాలే ఆశ్రయణసాకర్యాపాదకజ్ఞళాన వాత్సల్యాదిగుణజ్ఞో సూచితమ్; ఇగ్గడే “దూత్యసారధ్యజ్ఞో పణ్ణిన్దుమ్” ఎన్ఱిఱవిత్రాలే (౪) “అస్తాన్ వేత్త పరాన్ వేత్త వేత్తార్థం వేత్తభాషితుమ్ | యద్యదన్తధితంకృష్ణ తత్త ద్వాచ్యస్సుయోధనః” ఎన్ఱిఱపడియే కార్యాకార్యజ్ఞానానతాన్పోనాల ల్లతు కార్యసిద్ధియన్దాకాతెన్దు ఇత్తలై యై రక్షిక్కైక్కాకత్తాన్తూతు పోనమైయుమ్, ఆయుధమెడుక్కువొన్దా తెన్దెయాలే సారధ్యత్తిలే ప్రవృ త్తనాయ్కొణ్ణు తేర్క్కాలాలే ప్రతిపత్తై యభియచ్చెయ్తమై యుమ్ తోన్దుకై యాలే, ఆశ్రిత కార్యాపాదకజ్ఞళాన జ్ఞానశక్త్యాదికళో

(తోడక్కమానవై) ఎన్ఱిఱవిత్రాలే - లజ్జాభయాదికలిల్లమై సజ్జహితమ్.

(ముకమ్మశుళియామల్) జాగుప్పెయినాల్ ముఖవికారమిల్లామల్. (అస్తాన్ వేత్త) ఇత్యాదిల్లోకమ్ - తూతుపోమ్మోతు ధర్మపుత్రనైప్పార్తు “నానజ్ఞాబోయ్ శొల్లుమ్మడియోన్” ఎన్త కృష్ణనైప్పార్తువొన్న ధర్మపుత్రవాక్యమ్.

౨౩. * ప్రపత్తిక్కు దేశనియమముమ్, కాలనియమముమ్,

సూచితమ్ ; ఇన్నముమ్. “ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణిత్తుమ్” ఎన్నెయూలుమ్, చరమశ్లోక త్తిల్ (౧) “మామ్ - అహమ్” ఎన్నిటపదజ్జళాల్ శొల్లప్పడుకిట ఉభయవిధగుణముమ్ సూచితమితే ; ఆత్తెయూల్ పురుషకార నైభవమ్ శొల్లుకిటవిడ త్తిలే శ్రీమత్పదార్థమ్ ప్రకటితమానవోపాతి, ఉపాయనైభవమ్ శొల్లుకిటవిడ త్తిలే నారాయణపదార్థమ్ ప్రకటితమ్; ఉపాయత్వమ్ శొల్లుకైయాలే (౨) “చరణాశరణమ్” ఎన్నుమతువుమ్ సూచితమ్.

ఆక (౩) “ఇతిహాసశ్రేష్ఠమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి ఇవ్వళవుమ్ శ్రీరామాయణ మహాభారతో కజ్జళాన పురుషకారోపాయవైభవజ్జళే, తత్త్వరూపజ్జళోడే విశదమాక ప్రతిపాదిక-ప్పట్టు.

౨౩. * కీఱ్ఱు కమానఉపాయ త్తినుడైయ స్వీకారరూపైయాయ (౪) “ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణిత్తుమ్” ఎన్ఱు ప్రాసంగికమాక ప్రస్తుతైయాన ప్రపత్తియినుడైయపడియై విస్తరేణవరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్. అతిల్ ప్రథమత్తిలే అర్జుననుక్కు ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణికిటవళవిల్, యద్ధభూమియిలే ఒరుకాలవిశేషమ్ పారామల్ స్నానాదికళు సున్ఱిక్కేయిరుక్కు ఉపదేశిప్పానెన్? ఇతుక్కు దేశాదినియమజ్జళిల్లెయో? ఎన్నిట శ్లక్షేయిలే అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రపత్తి క్కెన్ఱుతుడగ్గి).

ప్రపత్తియావతు- భగవచ్చరణవరణమ్; దేశనియమమావతు- పుణ్యదేశజ్జళిలే శెయ్యువేణుమ్, అన్యదేశజ్జళిలాకాతెన్నుమతు; కాలనియమమావతు - వసన్తాదికాలజ్జళిలే శెయ్యువేణుమ్, అన్య

(ఉపాయత్వమ్ శొల్లుకైయాలే) దూత్యసారథ్యాదికళాలే ఇష్టప్రాపణాసీష్ట నివర్తనజ్జళైచ్చొల్లి అవ్యభియాలే ఉపాయత్వమ్ శొల్లుకైయాలే.

(భగవచ్చరణవరణమ్)-ఎమ్మెరుమానైయే ఉపాయమాక సార్థిక్కై.

ప్రకారనియమముమ్, అధికారినియమముమ్, ఫలనియమముమిల్లె.

కాలజ్ఞలిలాకా తెన్నుమతు; ప్రకారనియమమావతు - స్నానపాదప్రక్షాళనాదిపూర్వకమాక చ్చేయ్యవేణుమ్, ప్రకారాంతరత్తాల్ శెయ్యవాణ్ణా తెన్నుమతు; అధికారినియమమావతు - త్రైవర్ణికరాకవేణుమ్, అత్రైవర్ణికరాకవాణ్ణా తెన్నుమతు; ఫలనియమమావతు - దృష్టాదృష్టఫలజ్ఞలిల్ ఇన్నఫలత్తుక్కితు సాధనమ్, అన్యఫలత్తుక్కు సాధనమత్తెన్నుమతు. దేశకాల సాధుణ్యవైగుణ్యజ్ఞశిష్యాకవరు మతిశయానతిశయజ్ఞశైయుడైత్తావత్సొన్టల్లామైయాలుమ్, తీర్థత్తిలేఅవగాహిక్కుమశవిల్ శుద్ధాశుద్ధవిభాగమఱి అవగాహిక్కులాయరుక్కుమాపోలే, స్వయంపవిత్రమాయ్ శుద్ధాశుద్ధవిభాగమఱి తన్నోడన్వయిక్కులామ్మడి యిరుక్కైయాలుమ్, వర్ణాద్యనురూపమాయరుప్పత్తోన్టన్టక్కే స్వరూపానురూపమాయరుప్పత్తోన్టాకైయాలుమ్, చేతనరుడైయరుచ్యనుగుణమాన ఫలవిశేషజ్ఞుక్కు సాధనమావత్సొన్టాకైయాలుమ్, ఇన్నియమజ్ఞశోన్టుమిత్తుక్కిల్లెయ్యెన్టిఱతు. (౧) “నజాతిభేదం నకులంనలిజ్ఞం నగుణక్రియాః | నదేశకాలా నావస్థాం యోగోహ్యయమపేక్షతే || బ్రహ్మత్వత్రవిశిష్టాద్రాః స్త్రియశ్చాన్తరజాతయః | సర్వపవప్రపద్యేరక సర్వ

ప్రకారమావతు-ఇతికర్తవ్యతారూపమానక్రియావిశేషమ్-అతావతు-ఫలోపయోగి వ్యాపారమ్. అధికారమావతు-బ్రాహ్మణ్యాది; అత్రైయుడైయనన్ అధికారి. త్రైవర్ణికర్-బ్రాహ్మణత్వత్రియ వైశ్యరెన్టిఱి మూన్టువర్ణజ్ఞలిలుడ్డానవర్కళ. అత్రైవర్ణికర్-శూద్రాదికళ. దృష్టఫలమ్-వృష్టాది. అదృష్టఫలమ్-స్వర్గాది. సాధుణ్యమ్-ఉత్కర్షమ్. వైగుణ్యమ్ - అవకర్షమ్. జన్మజ్ఞాన కర్మాగుణపాయజ్ఞశ్ దేశకాలోత్కర్షాప కర్షజలి నాల్ అతిశయానతిశయజ్ఞశైయుడైత్తాయరుక్కుమ్, పరమచేతననాన సిద్ధోపాయశ్చుక్కు-అతిల్లామైయాల్ దేశకాలనిగుమమిల్లెయ్యెన్టపడి. స్వరూపానురూపమ్ - సిద్ధోపాయవరణమ్, అనన్యశరణత్వ స్వరూపశ్చుక్కు ఉచితమాయరుక్కుమ్. అయంయోగః - ఇన్ద్రఉపాయవరణమ్. జాతిభేదమ్ - బ్రాహ్మణ్యాది. కులమ్, త్రాస్యషేకయాది. లిజ్ఞమ్-ఆశ్రమమ్. గుణమ్ - శమదమాది. అవస్థా-జాతపుత్రత్వాద్యుపలితవయో విశేషమ్.

౨౪. * విషయనియమమేయశ్శతం.

౨౫. * కర్తృత్వక్కు పుణ్యక్షేత్రమ్, వసంతాదికాలమ్, శాస్త్రోక్తజ్ఞాన తత్త్వప్రకారజ్ఞోత్తైవర్ణికర్ ఎన్జినైయెల్లామ్ వ్యవస్థితజ్ఞానిరుక్కుమ్.

భాతారమచ్యుతమ్” ఎన్జు ప్రపత్తిక్కు దేశకాలప్రకారాధికారినియ మాభావమ్ భారద్వాజసంహితైయిలుమ్, (౧) “ప్రపత్తే క్వచిదప్యేవం పరాపేక్షానవివ్యతే సాహిసర్వత్ర సర్వేషాం సర్వకామఫలప్రదా” ఎన్జు ఫలనియమాభావమ్ సనత్కు-మార సంహితైయిలుమ్ శొల్లప్పట్టతిటే.

౨౬. * ఇన్జెయిలైయాకిల్ మల్, గుమ్ శిలనియమజ్ఞో తానితుక్కు

జ్ఞో వెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (విషయనియమమేయశ్శతం) ఎన్జు. అతా వతు-ఇన్న విషయత్తిలే శెయ్యవేణుమ్ ఎన్జు నియమమేయితుక్కు-శ్శ త్తెన్జ పడి; ఇన్జెయెల్లామ్ తామే మేలే ఉపపాది తరుభుకితారిటే.

౨౭. * ఇతు కి-వైయొన్జుమిలైయాకిల్ పిన్నైయెతుక్కు-తానివై

యెల్లాముశ్శ త్తెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (కర్తృత్వక్కు-న్జుతుడగ్గి). కర్తృమా వతు - జ్యోతిష్మామాదికల్, పుణ్యక్షేత్రజ్ఞాన- శాస్త్రజ్ఞుల పావన తయాభిహితజ్ఞానదేశజ్ఞో. (వసంతాది) ఎన్జువిడత్తిల్ అదిశబ్ద త్తాలే-గ్రీష్మశర చుక్కక్కన్జు పక్ష పూర్వాహ్లాపరాహ్లాదికాలగ్గైచ్చి ల్లుకిటరు; (౨) వసన్తే వసన్తే జ్యోతిషా యజేత” ఇత్యాదికలాలే కాల నియమశొల్లప్పడానిన్జుతిటే. శాస్త్రోక్తజ్ఞానతత్త్వప్రకారజ్ఞాన- శౌచాచమనస్నానవ్రతజపాదిరూపేణ అవ్వనకర్తృభుక్కు-ను గుణమాక శాస్త్రవిహితజ్ఞాన అవ్వవప్రకారజ్ఞో; (త్తైవర్ణికర్) ఎన్జుతు - ఉపన యసంసా-ర పూర్వకమాక వేదాధికారికలానవర్కభుక్కు-నైదిక కర్తాధికారముశ్శ త్తాలే; ఇతుతా-గృహమేధిత్వ కృష్ణకేత్య వేదవేదాగ్గయుక్తత్వాదికభుక్కు ముపలక్షణమ్. (వ్యవస్థితజ్ఞానిరుక్కుమ్) ఎన్జుతు - నియతజ్ఞానిరుక్కు-మెన్జు పడి.

౨౬. * (౧) “సపషదేశకాలః” ఎన్నెయాలే ఇతుక్కుదేశకాల
నియమమిల్లె.

౨౬. * ప్రపత్తిక్కివైయొస్తుమిల్లె ఎన్దు కీర్తీప్పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞైయై
ఉపపాద్దిక్కైయిలే ప్రవృత్తరాయ్, ప్రథమమ్ దేశకాలనియమ రాహిత్య
తై ఉపపాద్దిక్కైయి, (సపషఃఎన్దుతుడణ్ణి). (౧) “బద్ధవైరాచ్చ
పాపాచ్చ రాక్షసేంద్రిద్విభీషణః|అదేశకాలేనన్ద్రాప్త స్సర్వభాశఙ్క్య
తామయమ్” ఎన్దు మున్దు శ్రీజామ్బవాకమహారాజర్ పెరుమా
ళుక్కు విణ్ణప్పమ్ శెయ్తపక్షై దూషిక్కిఱిరువడి, (౧) “అదేశకాలే
సన్ద్రాప్త ఇత్యయం స విభీషణః | వివత్సాచాత్రమేస్తీయంతాం
నిబోధ యథామతి| సపషదేశకాలశ్చభవతీహయథాతథా | పురుషా
త్పురుషన్ద్రాప్త తథాదోషగుణావపి | దౌరాత్యంరావణే దృష్ట్యా
విక్రమశ్చతథాత్వయి| యుక్తమాగమనం తస్య సద్వశంతస్యబుద్ధితః”
ఎన్దు-రావణనాలేఅవమానితనాయ్ స్వనికర్షతై మున్దిట్టుక్కొన్దు శరణ
మెన్దువన్ద శ్రీవిభీషణాహ్వాన్, అదేశ తిలే అకాల తిలేవన్దానెన్దు దేవరీ
రుడైయ మన్త్రికళాలే యాతోన్దు శొల్లప్పట్టతు, ఇన్దపక్షై తిల్ విశేషి
త్తు ఎనక్కిన్ద వివత్సై యున్దాకానిన్దతు; అవకవరుకిఱవళవియాతోరు
దేశ తిలే యాతోరుకాల తిలేవన్దాన్, అవకవరపు క్కన్ద ఇతువే దేశ
ముమ్, అన్ద ఇతువే కాలముమామ్ యాతోరుపడి, అప్పడిప్పట్టవివత్సై
యై నానజిన్దవళపుమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్యక్కేట్టరుళవేణమ్ ; ఎజ్జనే
యెన్నిల్ ; తమఃప్రకృతియాకైయాలే పరహింసైయేయాత్తైయాన
రావణనిజ్కాట్టిల్, సత్వోత్తరరాకైయాలే పరరక్షణ మేయాత్తై
యాయిరుక్కిఱ దేవరీరై ప్రాప్యరాకబుద్ధిపణ్ణి, అప్పడియే రావణనైవిట్టు
ప్పోరాతోట్టిన్దాల్ అవనుడైయ అకృత్యత్తుక్కు సహకారియాయ్ అన్ద
ప్రాతికూల్యతోడే ముడిన్దుప్పోకైయాకిఱదోషత్తైయమ్, ధార్మికరాన

౨౭. * ఇవ్వరమ్ మస్త్రరత్న త్తిల్ ప్రథమపద త్తిలేసుస్పష్టమ్.

దేవరీరుడనే కూడప్పల్ గ్రాల్ తత్ఫలమానదేవరీర్ తిరువడికళిల్ కైబ్బు-
ర్యత్తైలభిత్తు వాట్ కైయాకిఱ నన్నెయ్యెయమ్ బుద్ధిపణ్ణి, అప్పడియే
దేవరీర్ తిరువుళ్ళ త్తిలే పుణ్ పడుమ్మడి కున్ ద్రత్తై త్తీరక్కళియచ్చెయ్ తు
నిట్కిఱ రావణ్ దారాత్త్యత్తెయ్యమ్, దురాత్తాక్కళై అనాయా
సేన అద్రిక్కవల్ల దేవరాణ్ణిత్తెత్తనత్తెయ్యమ్ కణ్ణాల్, విశేషజ్ఞానాన
వవనుక్కు ఇవ్వరపు ప్రాప్తమ్, న్యాయ త్తిలే సజ్జరిక్కు మవనుడై య
బుద్ధిక్కు మితు సదృశమెన్టానితే. ఆక, ఇప్పడి భావశుద్ధియైయడై య
నాన శ్రీవిభీషణాహ్వాన్ శరణమెన్టువన్ద దేశకాలజ్ఞిల్ కుత్తైవార్ క్కు
క్కడవత్తల్ల, అవకావన్దతువే దేశముమ్ కాలముమెన్టు, శరణాగతిధర్మజ్ఞ
నానతిరువడినిర్ణయిక్కై యాలే, ప్రపత్తిక్కు దేశకాలనియమమిల్లెయ్ న్నై.

౨౮. * ఇతుతాన్ ప్రపత్త్యనుష్ఠానరూపమాన ద్వయ త్తిల్
ప్రథమపద త్తిలే కాణలామ్మెత్తార్, (ఇవ్వర మెన్టుతుడణ్ణి). సకలోపనిష
త్సారమాయ్ సర్వాధికారమాయ్ అవిలమ్బ్యఫలప్రదమాయ్ సర్వే
శ్వరనుక్కుత్తనాభిమతమా యిరుక్కైయాలే సర్వమన్త్రాన్తగోత్రా
ప్రతయా (౧) “ద్వయేనమస్త్రరత్నేన” ఎన్నిఱపడియే మస్త్రరత్నా
ఖ్యమాయితే ద్వయమిరుప్పతు, అన్దవై భవమ్ తోన్ ద్రుక్కైక్కాక ద్వయ
మెన్నాతే (మస్త్రరత్నమ్) ఎన్నిఱార్. ఆతిల్ ప్రథమపద త్తిలే మతు
ప్పర్థమాన పురుషకారోపాయ నిత్యయోగతుక్కు- ప్రయోజనమ్, ఏతే
నుమెరుదేశ త్తిలే ఏతేనుమెరుకాల త్తిలే ఒరుసంసారిచేతననుక్కు-
భగవత్సమాశ్రయణరుచి విత్తైన్దాల్, (౨) “చజ్చలంహిమనః” (౩) “నిస్త
వానిల్లానెళ్లు” ఎన్నిఱపడియే శూతావళి కాన్ ద్రున్దోలే శుక్రున్టువరుకి
అనెళ్లు తళమాక అజ్కురిత్తు తుణభజ్గురై యాన రుచి తీరువరుక్కు-

దారాత్త్యమ్ - దుష్టస్వభావమ్. ఆణ్ణిత్తెత్తనమ్ - శౌర్యమ్.

శూతావళికాన్ ద్రు - శుక్రులకాన్ ద్రు. తళమాక - తేత్రమాక.

౨౮. * ప్రకారనియతియిల్లెయెన్నుమిడమెట్టుమ్ కాణలామ్.

౨౯. * ద్రౌపది స్నాత్రైయాయస్తే ప్రపత్తిపణ్ణిత్తు; అర్జునకనీశర్ నడువేయితే యిన్వర్థమ్ కేట్టతు.

మున్నే, తదుత్పత్తిక్షణత్తిలే ఆశ్రయిక్కలాయిరుక్కైయితే ; అక్కై యాలే ప్రపత్తియినుడైయ దేశకాలనియమరాహిత్య మన్దపదత్తిలే నన్టాక త్తిత్తుమెన్నితార్.

౨౮. * ప్రకార నియమరాహిత్యత్తై దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (ప్రకారనియతి ఎన్టుతుడక్కి). (ఎట్టుమ్ కాణలామ్) ఎన్టుతు - ఇక్కై యను ప్పిప్పార్ శ్రవిప్పార్ ఎల్లార్ పక్కలిలుమ్ కాణలామెన్టుపడి.

౨౯. * అలెన్డేకణ్డెన్న్; పూర్వప్రకృత పివయన్డళిలే దర్శిప్పిక్కితార్, (ద్రౌపది ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (స్నాత్రైయాయస్తే ప్రపత్తి పణ్ణిత్తు) ఎన్టుతు - దుశ్శాసనాక్యప్తైయాయ్ సత్తైయిల్ వరుకిఱ పోతు (౧) “ రజస్వలైకవస్తాహమ్ నతుమాంసేతుమర్హసి । గురూణాశ్చపురఃస్థాతుం సభాయాం నాహముత్సహే” ఎన్నుమ్బడి అశుద్ధై గూయిరుక్కిఱవళ్ స్నానమ్ పణ్ణియస్తే ప్రపత్తిపణ్ణిత్తు నైన్టుపడి. ఇత్తాల్, ప్రపత్తిపణ్ణువార్ ప్రయతరాయ్ ప్పణ్ణవేణు మెన్నుమ్ నియతియిల్లమై కాట్టప్పట్టతు. (నీశర్ నడువేయితే ఇన్వర్థమ్ కేట్టతు) ఎన్టుపదత్తిల్ (నీశర్) ఎన్నిఱతు (౨) “నెడున్ద కైయై నిన్దైయతార్ నీశర్” ఎన్టాత్వారరు శిచ్చెయ్ త * శౌరిచిన్దావిముఖరానహేయరై. (౩) “ విష్ణుభక్తి

ద్రౌపది ఆపత్కాలత్తిల్ సేకుగలియిల్లమల్ అశుద్ధైయాయరున్దే ప్రపత్త్యనుస్థానమ్ పణ్ణివాళ్; అకు ప్రకారనియమాభావత్తుక్కుదాహరణమాక మాట్టాతేయెన్నిల్; ప్రపత్తిక్కు ప్రకారనియమ విధాయక శాస్త్రమిల్లామైయాలమ్, “నలిజ్జంనగుణక్రియాః” ఎన్టు ప్రకారనియమాభావబోధక శాస్త్రముజ్జాకైయాలమ్, తదనుగృహీతమాన ఇన్వనుస్థానమ్ ప్రకారనియమాభావత్తుక్కుదాహరణమాక క్కుక్కైయిల్లై.

30, * ఆత్మకైయాల్ శుద్ధ్యశుద్ధికళిరణ్ణమ్ తేడవేణా;

విహీనస్తుయతిశ్చ శ్వపచాధమః” (౧) “విప్రాద్విష్వక్కుణయతా దరవిన్ద
నాభపాదారవిన్ద విముఖాచ్ఛ్వాపచంవరిష్ఠమ్” ఎన్ఱు భగవద్విముఖురై
శ్వపచాధమరాక చొల్లిల్లీతే. అతుక్కుమేలే శరణాగతైయై పురిభ
విత్తుమ్ శరణాగతరానవాణవర్కళేతిట త్తిలే తీఱుకళైచ్చెయ్తుమ్ పోరు
కైయాలే (౨) సద్యశ్చణాలతాంవ్రజేత్” ఎనిట కర్తవణాలరితే కైకలన్దు
నిట్కిటతు. (నీశర్ నడువే) ఎన్దైయాలే-నీచస్పృష్టియా లివనుక్కుణాన
అశుద్ధియుమ్ నీచసకాశ త్తిలేయెన్ను మిడముమ్ తోబ్ బుకిటతు. ఇతాల్ -
ప్రపత్తిశ్రవణమ్ పణ్ణమోబ్బతు నీచమధ్యత్తిలాకా తెన్నుమ్ నియతియి
ల్లామై కాట్టప్పటతు.

30. * ఇతాల్ ఫలిత తైచ్చొల్లానిన్ఱుకొణు ఇన్ద్రకైనిగమిక్కి-తాల్,
(ఆత్మకైయా లెన్ఱుతుడణ్ణి). (ఆత్మకైయాల్) ఎన్ఱుతు-అనుస్థానదత్తైయిలుమ్
శ్రవణదత్తైయిలుమ్ అవర్కళిరువరు మిప్పడిశెయ్ కైగూలెన్ఱు పడి.
(శుద్ధ్యశుద్ధికళిరణ్ణమ్ తేడవేణా) ఎన్ఱుతు-ప్రపత్తియిల్ అన్వయిక్కు-మశవిల్
అశుద్ధనాయుక్కు-మననుక్కు శుద్ధి సమ్పాదిక్కువేణా, శుద్ధనాయు
క్కు-మననుక్కు అశుద్ధిసమ్పాదిక్కు వేణావెన్ఱుపడి. అశుద్ధి తేడవేణావె
న్ఱుతు - కీట్ చొన్నవర్కళిరువరు మశుద్ధరాన దత్తైయిలే ప్రపత్తియిల
న్వయిత్తమైశొల్లుకైయాలే, అశుద్ధితానితుక్కు వేణుమోవెన్ఱు శక్కి
యామైక్కాక. (ఇరున్దపడియే యధికారియా మిత్తనై) ఎన్ఱుతు - ప్రప

ద్విషడ్గుణమావతు— “శమోదమస్తపశ్శౌచం త్వాన్ద్యర్థవవిరక్తతాః । జ్ఞాన
విజ్ఞానసన్తోషాస్సత్వాస్త్రిక్ష్ణే ద్విషడ్గుణాః” . పాణ్డవర్కళుక్కు పూర్వోక్తదోషజగుణా
యినుమ్ శరణాగతరాకైయాల్ తద్విషయాపరాధికళే నీశరావారెన్ఱుపడి. కర్తవ్యపా
యజ్ఞకైయిమ్ నీశర్ నడువేట్టపోతిలుమ్, తచ్చరిణత్తిల్ ప్రకారనియమ బోధకశా
స్త్రమిరుక్కైయాలుమ్, తాదృశనియమాభావబోధక శాస్త్రమిల్లామైయాలుమ్ అతు
ఆపదిషయమెన్ఱు కల్పిక్కులామ్.

ఇరుద్దపడియేయధికారియామి త్తనై.

౩౧. * ఇవిడ త్తిలే వేల్ వెట్టి ప్పిల్లైక్కు-

ప్పిల్లై యరుళిచ్చెయ్త వార్తెయై స్థరిప్పతు.

దసకాల తిలశుద్ధనాయాతల్ శుద్ధనాయాతల్ యాతొరుపడి యిరుద్దాన్, ఇరుద్దతొరుప్రకార త్తిలే ఇతుక్క-ధికారియామి త్తనై యెద్దపడి. ద్రాప దియుమ్ అర్జుననుమ్ ప్రప త్త్యనుష్ఠానతచ్చ)వణడవై కళిల్ తదగ్గమాక శుద్ధి సమ్పాదియాతవో పాతి అశుద్ధియుమ్ సమ్పాదిత్తుక్కొణ్డమైయిల్లై యితే, ఇరుద్దపడియే అధికారికళాన వి త్తనై యితే.

౩౧.. * ఇవ్వర్థవిషయమాక ఆ స్తవచనత్తై స్థరిప్పిక్కి-తార్ మేల్, (ఇవిడ త్తిలే ఎచ్చుతుడణ్డి). అతావతు-వేల్ వెట్టిప్పిల్లై, “పెరుమాళ్ కడలైశరణమ్ పుకుకివిడ త్తిల్ ప్రాజ్ఞుఖాదినియమోపేతరాయ శరణమ్ పుకురు కెయాలే, ఇతరోపాయజ్గళోపాతి ప్రప తిక్కుమ్ శిలనియమజ్గళో వేణ్డియిరుక్కిఱతో?” ఎన్ఱునమ్మిల్లైయై క్కేట్ట, “పెరుమాళ్ పక్కల్ కణ్డ నియమమ్ ఇవ్వపాయత్తుక్కుడన్వన్ది యాయుపమతొన్ఱున్ఱు, ఉపాయపరిగ్రహమ్ పణ్ణినవరుడైయ స్వభావత్తాలే వన్ఱతి తనై; పెరుమాళ్ తమక్కు-(౧) “సముద్రంరాఘవోరాజాశరణం గన్తుమర్హతి” ఎచ్చుపదేశిత్రాణ శ్రీవిభీషణాశ్వానితే, అవన్ఱాణ పెరు మాళై శరణమ్ పుకుకివిడ త్తిల్, కడలిలేయిరుముక్కుక్కిట్టువన్దాన్ఱైయై యే; ఇత్తాల్ శొల్లిన్ద్రాయ్ త్తను-పెరుమా లిమ్మోకు వంశ్యరాయ్ ఆచారప్రధానరాయరు క్కెయాలే తమ్ముడైయనియమజ్గళోడే శరణమ్ పుక్కార్, ఇవణ రాక్షసజాతీయనా కెయాలే నిన్ఱనిలైయిలే శరణమ్ పుక్కాణ, ఆ కెయాలే యోగ్యనుక్కుఅయోగ్యతై సమ్పాదిక్క వేణ్డా,

ఉడన్ వన్ది - అపేక్షితమాక విధిప్రయుక్తమ్. స్వభావత్తాలే - ఆచారశీలత్వేయా కీకస్వభావత్తాలే.

3-౨. * అధికారినియమమిన్దిక్కే యొట్టిన్దపడియెన్నెన్నిల్; ధర్మపుత్రాదికళుమ్, ద్రాపదియుమ్, కాకముమ్, కాళియనుమ్, శ్రీగజేంద్రాహ్వనుమ్,

అయోగ్యనుక్కు యోగ్యతై సమ్పాదిక్కువేణా, నిష్టనిలైకళితే అధికారికళామి త్తనైయెన్నుమతు” ఎన్దరుళిచ్చెయ్తవార్తై.

3-౨. * అన నరమధికారినియమాభావతై యుపపాదిప్పతాక తజ్జిజ్ఞాసుప్రశ్నతై అనువదిక్కిఱార్, (అధికారినియమమిన్దిక్కే యొట్టిన్దపడియెన్నెన్నిల్) ఎన్దు. అతుక్కు త్తరమరుళిచ్చెయ్కీఱార్, (ధర్మపుత్రాదికళుమ్మెన్దుతుడగ్గి). అతావతు(౧) “ద్రాపద్యాసహితాస్స ర్వేనమశ్చ క్రుర్జనార్దనమ్,” ఎన్దు త్తత్రియరాన ధర్మపుత్రాదికళుమ్, (౨) “శఙ్ఖచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాచ్యుత! గోవిన్దపుణ్డరీకాక్ష రక్షమాంశరణాగతామ్” ఎన్దు స్త్రీయానద్రాపదియుమ్; (3) “సపిత్రాచపరిత్యక్తస్సరైశ్చ సమహర్షిభిః | త్రీతలోకాన్ సమ్పరిక్రమ్యతమేవశరణజ్ఞతః” ఎన్దు దేవరూపతై మత్తైత్తువన్దు మహాపరాధతైప్పణ్ణనకాకముమ్; (౪) “సోఽహ న్నేదేవదేవేశ నార్చనాదాస్తుతౌనచ | సామర్థ్యవాక్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీదమే” ఎన్దు తిర్యగ్యోనిజనాయ ప్రతికూలనుమాన కాళియనుమ్; (5) “పరమాపదమాపన్నోమనసాచిన్దయద్ధరిమ్ | సతునాగవరశ్శ్రీమాన్ నారాయణపరాయణః” ఎన్దు తిర్యగ్యోనిజన్తా.

“సమశ్చక్రః” ఎన్దువిడత్తిల్ నమశ్శబ్దమ్ ప్రపత్తివాచకమాయ్, ప్రపత్తిపణినార్ కళెన్దుపడి, “ద్రాపద్యాసహితా” ఎన్దువిడత్తిల్ ద్రాపదిక్కుసాహిత్యమ్, అతావతు-అనుమన్ద్రత్వమ్ తోడ్బుక్కితుమ్; ప్రధానకర్తృత్వమ్ తోడ్బుక్త్యాక్ “శఙ్ఖచక్ర” ఇత్యాది ప్రమాణాన్తరూపాదానమ్, “సోహంతే” ఇత్యాదిశ్లోకత్తిల్, “నార్చనాదా” ఇత్యాదియినాల్ ఆకిచ్చున్దుమమ్, “కృపామాత్రమనోవృత్తిః” ఎన్దు, రక్షణహేతుగుణవత్తాధ్యనసాయరూపమాన విశ్వాసముమ్, “ప్రసీద” ఎన్దు, అనిష్టనివృత్తి ప్రార్థనైయుమ్ శొల్లుకైయాలే ప్రపత్తిశొల్లిల్ బు.

(౧) భార- (౨) భార-సభా-౬౬-౪౧. (3) రా-సు-3౨-3౪.

(౪) వి-పు-౫-౬-3౦. (౫) వి-ధ-౬౯-౪౭. (౬) రా-యు-౧౭-౧౬.

శ్రీవిభీషణాభ్యానుమ్, పెరుమాళుమ్, ఇళైయ పెరుమాళుమ్తుడ
క్కమానవర్కళ్ శరణమ్ పుకురుకైయాలే అధికారినియమమిల్లై.

నాయ్ అనుకూలనుమాయిరుక్కి అశ్రీగజేన్ద్రాభ్యానుమ్; (౧) “సోఽహం
పరు పిత స్తేన దానవచ్చానమానితః త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘ
శరణజ్ఞతః” ఎన్ఱు రాక్షసజాతీయనాన శ్రీవిభీషణాభ్యానుమ్; (౨)
“బాహుంభుజగభాగాభ ముపధాయాఽసూదనః । అజ్ఞలింప్రాజ్ఞుః
కృత్వా ప్రతిశిశ్యేమహోదధేః” ఎన్ఱు సర్వశరణ్యరాన పెరుమాళుమ్;
(౩) “సభ్రాతుశ్చరణా గాఢం నిపీడ్య రఘునన్దనః । సీతామువాచాతియశా
రాఘవశ్చ మహావ్రతమ్” ఎన్ఱు అక్కరైయరాయ్ త్తుడర్ న్దశిమైశెయ్య
వన్ద ఇళైయ పెరుమాళుమ్; (తుడక్కమానవర్కళ్) ఎన్ఱైయాలే (౪)

“సోఽహన్త్యాంశరణ మపారమప్రమేయం సమ్ప్రీప్తః పరమపదంయ
తోనకిచ్చిత్ । సంసారశ్రమపరితాపతప్తచేతా నిర్వాణే పరిణతథా
మ్ని సాభిలాషః” ఎన్ఱు ముచుకున్దనుమ్, (౫) “మూఢోఽయమల్పమతిర
ల్పవిచేష్టితోఽయం క్లిష్టం మనోఽస్య విషయై ర్న మయిప్రసక్తిః । ఇత్థం
కృపాంకురుమయిప్రణ తేఽఖిలేశ త్యాంస్తాతుమమ్బుజభవోఽపిహిదేవ
నేశః” ఎన్ఱు క్షేత్రబద్ధువుమ్; (౬) “భగవన్తం ప్రసన్నా సా భగవన్తహ
వాపహః” ఎన్ఱు మాధవియుమ్; (౭) “తం పృథిన్నశిరోగ్రీవ మాన్యేభ్యః
స్సృతశోణితమ్ । విలోక్య శరణంజగ్తు స్తత్పత్నోఽమధుసూదనమ్”
ఎన్ఱు కాళియపత్నికళుమ్; (౮) “ప్రణామప్రవణానాథ దైత్యనైస్య

“బాహుంభుజగ” ఇత్యాది స్లోక త్రిత్, అజ్ఞలిశయనజ్ఞో కాయకప్రపత్తి అక్కరైయర్ - సంసారసాగరత్తుక్కు అక్కరైయన పరమపదత్తిలశ్య నిత్యమారి. “నర
యోనిపీడ్య” ఎన్ఱు కాయకముమ్, “ఉవాచ” ఎన్ఱు వాచికముమాన ప్రపత్తిశ్లోలిత్ యి.

- (౧) రా-య-౧౭-౧౬. (౩) రా-అ-౩౧-౨. (౫) (౭) వి-పు-౫-౭-౪౭.
(౨) రా-య-౨౧-౧. (౪) (౬) (౮)

33. * ఫలనియమమిష్టిక్నే యొట్టిస్తపడి యెన్నెన్నిల్; ధర్మ
పుత్రాదికళుక్కు ఫలమ్ రాజ్యమ్, ద్రాపదిక్కు ఫలమ్
వస్త్రమ్, కాకత్తుక్కుమ్ కాళియనుక్కుమ్ ఫలమ్ పా
ణమ్, శ్రీగజేంద్రాశ్వానుక్కు ఫలమ్ కైజ్యర్యమ్, శ్రీవి
భీషణాశ్వానుక్కు ఫలమ్ రామప్రాప్తి, పెరుమాళుక్కు

పరాజితాః! శరణంత్యామనుప్రాప్తా స్సమస్తాదేవతాగణాః” ఎన్ఱు ఇంద్రాది
దేవతైకళుమ్; (౧) “రాక్షసైర్వధ్యమానానాం వాసరాణాం మహాచ
మూః! శరణ్యం శరణంయూతా రామందశరథాత్తజమ్” ఎన్ఱు శ్రీ వాస
రసేనైయుమ్, ముతలానవర్కశెల్లారుమ్ శరణమ్ పుక్కురుకై యూలే ప్రప
త్తిక్కు ఇన్నారధికారికశెన్దొరునియతియిల్లై; రుచియుడై యూరెల్లారు
మధికారికశెన్.

33. * అనస్తమ్ ఫలనియమాభావ ప్రశ్నతై యనువదిక్కి
తార్, (ఫలనియమమిష్టిక్నే యొట్టిస్తపడి యెన్నెన్నిల్) ఎన్ఱు. అతు
క్కుత్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్, (ధర్మపుత్రాదికళుక్కు ఫలమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి.
ఇత్తాల్-కీర్త్తి అధికారి నియమాభావత్తుక్కుడలాక క్కాట్టప్పట్ట ధర్మపు
త్రాదికళే తుడక్కమాన ప్రపత్తాక్కళానవర్కళే, రాజ్యార్థమాకవుమ్,
వస్త్రార్థమాకవుమ్, ప్రాణార్థమాకవుమ్, కైజ్యర్యార్థమాకవుమ్, రా
మప్రాప్త్యర్థమాకవుమ్, సముద్రతరణార్థమాకవుమ్, రామానువృత్త్య

ముతలానవర్కశెన్దిఱవివత్తిల్ భృగుమూర్వాసాప్రభృతికళే వివక్షితర్.

ధర్మపుత్రాదికళుక్కు ఫలమ్ - అవర్కళుక్కు ఉద్దేశ్యమానఫలమ్. ఇవర్కళిల్,
విషయపూర్తియిల్లా మైయాల్ పెరుమాళుక్కు ప్రపత్తిఫలమ్ కిడైక్కవల్లై. ద్రాపదిక్కు
త్తిరునామసజ్జీర్తన ఫలమ్ వస్త్రమ్ - తిరునామ సజ్జీర్తనమాకిఱ కారణాన్తర
రూప ప్రతిపత్తకమిరుక్కైయాల్ ప్రపత్తిఫలమ్ కిడైక్కవల్లై. విభీషణాశ్వాన్ (౨)
“భవద్గతం మే రాజ్యంచ” ఎన్ఱెయూలే అవరుక్కు ఉద్దేశ్యమ్ రామప్రాప్తియే. (3) “రాజ్యం

ఫలమ్ సముద్రతరణమ్, ఇత్యై య పెరుమాళుక్కు ఫలమ్
రామానుజుత్తి.

3౪. * విషయనియమమావతు - గుణపూర్తియుశ్శవిడమే విష
యమాకై; పూర్తియుశ్శతుమర్చావతారత్తిలే.

ర్థమాకవుమ్, ప్రపత్తిపణ్ణుకెయాలే ప్రపత్తిక్కు ఫలనియమమిల్లెయెన్ట
తాయీర్దు,

3౪. * ఆక, ప్రపత్తిక్కు దేశకాలాది నియమాపేక్షైయిల్లె
యెన్ట ప్రతిజ్ఞైయె ఉపపాదితార్ కీర్త్, “విషయనియమమేయుశ్శతు”
ఎన్ట ప్రతిజ్ఞైయె ఉపపాదిక్కితార్ మేల్, (విషయనియమమావతు) ఎన్ట
తుడన్. (గుణపూర్తియుశ్శవిడమే విషయమాకై) ఎన్టతు. పరత్వాది
కల్లెన్దిలుమ్ వైత్తుక్కుణ్ణు సాలభ్యాదిగుణపూర్తియుశ్శవిడమే విషయ
మాకైయెన్టపడి. అన్గుణపూర్తితానుశ్శ తెజ్జేయెన్న్, (పూర్తియుశ్శ
తుమర్చావతారత్తిలే) ఎన్గితార్. (౧) “అర్చావతారవిషయేమయా
ప్యదేశతస్తథా । ఉక్తగుణానశక్యన్తే వత్తుంవర్షశతైరపి” ఎన్ట స్వత
స్సర్వజ్ఞానానతానే శొల్లప్పక్కాలుమ్ శొల్లిత్తలెక్కట్ట వరితామ్బడి
యితే అర్చావతారగుణపూర్తి యరుప్పతు.

3౫. * ఇగుణపూర్తియుశ్శ అర్చావతారమే ప్రపత్తిక్కైత్త
విషయమెన్నుమత్తై, ప్రపన్నజనకూటస్థరుడైయ అనుష్ఠానతాలుమ్

ప్రార్థయమానశ్చ” ఎన్ట తిరువడిశొన్నకు-స్వాశ్శిప్రాయత్తాలే యాతల్, మహారాజర్
క్కు రాజసితియై యుపపాదిక్తైక్కాకనాతల్, ఉపపన్నమ్.

భగవద్పరణవరణరూపమాన ప్రపత్తియే ప్రకృతమాకైయాల్, ఇశుక్కు ఎమ్మె
రుమానేవిషయమ్. ఆవనిడత్తిల్ గుణజ్ఞున్ పూర్తియైయుమ్ అపూర్తియైయుమ్ ప్రకా
రభేదజ్ఞులే ఉపపాదిక్కువేణుమెన్ట తిరువుళ్ళమాయే అరుళిచ్చెయికిణార్, (పరత్వాది
కల్లెన్దిలుమ్) ఇత్యాది. ప్రపశ్చుదాహరణప్రకరణత్తిల్ సముద్రరాజన్ విషయమానప్రపత్తియై
యెడుత్తకు-ప్రపత్తిసామ్యత్తాలే ఎన్టతిరువుళ్ళమ్. ఉద్దేశతః - సక్షేపమాక.

౩౫. * ఆహ్వాన్ కళే పలవిడజ్జళిలుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణిద్దు మర్చావతార త్తిలే.

ప్రకాశిప్పిక్కితార్ మేల్, (ఆహ్వాన్ కళే) ఎన్దుఱుడక్కి. * మయర్ నటమతినలమరుళెప్పెఱుకై యాలేపరత్వాదికళై యెల్లామ్ కరతలామలకమాకక్కణ్ణిరుక్కి. అవర్ కళితే ఆహ్వాన్ కళే, ఇప్పడియిరుక్కి. అవర్ కళే, ప్రాప్యత్వరాతిశయత్తాలే పలకాలుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణికి అవళవిల్, పలవిడజ్జళిలు మర్చావతార త్తిలే యితే ప్రపత్తిపణ్ణిద్దు, స్థలాన్తర త్తిల్ క్వాచిత్కమిత్తనై యితే. ఎజ్జనేయెన్నిల్; ఆహ్వాన్ కళుక్కెల్లామ్ తలైవరాస నన్మాహ్వాన్, (౧) “అతెనక్కు నిన్బాతమేశరణాక త్తన్దొట్టిన్దాయ్” (౨) “క్కల్ కళవైయే శరణాకక్కొణ్ణ” (౩) “నమ్మెరుమానడిమేల్ శేమక్కిళ్ తెన్దురుకూర్ చ్చడకోపక” (౪) “ఉన్నడిక్కిశిమర్ న్దుపుకున్దేన్”; ఎన్దిప్పడి పలవిడజ్జళిలుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణిద్దు అర్చావతార త్తిలే యితే (౫) పిఱన్దవాలు ఒన్బిలుమితే అవతార త్తిలే శరణమ్ పుక్కతు. తిరుమక్కియాహ్వారుమ్, (౬) “నన్దన్ తిరువడియైన్దేన్ నెమిశారణియత్తుళెన్దాయ్” (౭) “విరై యార్ తిరువేజ్గడవా నాయ్ క్షన్దన్దేన్” (౮) “కావళమ్బాడిమేయక్కణ్ణనేకళై కణియే” (౯) “అత్తిపణ్ణినిన్దడియిన్దైన్దే నణిపొట్టిల్ తిరువరజ్జ త్తమ్మానే” ఎన్దిప్పడి అర్చావతార త్తిలే యితే పలవిడజ్జళిలుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణిద్దు; మత్తైయాహ్వాన్ కళుక్కుమిప్పడి తత్తత్ప్రబన్దజ్జళిలే కణ్ణుకోళ్ వళు. “ప్రపత్తిపణ్ణిద్దుమ్” ఎన్దిట ఇన్ద

(ప్రాప్యత్వరాతిశయత్తాలే) ఇత్యాది—విశ్వాసమాన్ద్యాద్యాశ్రయ దోషత్తాల్ పునః ప్రపత్తినిస్థిమ్; విషయస్వభావకృతత్వరాతిశయ ప్రయుక్తమాకిల్ పునః ప్రపత్తినిస్థిమ్ జ్ఞేనపడి. (పిఱన్దవాలు ఒన్బిలుమే) ఇత్యాదిక్కు (౧౦) “నాక జ్ఞేమిశై నమ్మిరాన్ శరణేశరణ్ నమక్కెన్దు నాదొలుమేక శిన్దెయనాయ్”; ఎన్దవితు వివక్షితమ్.

(౧) తిరువాయ్-౫-౭-౧౦, (౪) తిరువాయ్-౬-౧౦-౧౦, (౭) తి-మొ-౧-౯-౧.

(౨) తిరువాయ్-౫-౮-౧౧, (౫) తిరువాయ్-౫-౧౦, (౮) తి-మొ-౪-౬-౧.

(౩) తిరువాయ్-౫-౯-౧౧, (౬) తి-మొ-౧-౬-౧, (౯) తి-మొ-౫-౮-౧.

(౧౦) తిరువాయ్-౫-౧౦-౧౧.

౩౬. ౧ * “పూర్ణమ్” ఎన్నెయాలే

చశబ్దత్తాలే, “పూర్తియుత్పత్తుమ్” ఎన్ఱు కీర్తించొన్నత్తై సముచ్చయి క్కీఱుతు.

౩౬. * ఇప్పడి ఇవ్వార్వార్కళో ప్రపత్తిపణ్ణుమిడజ్జలిలో పరత్వానికశ్శెల్లామిరుక్క అర్చావతారత్తిలే పణ్ణుకెక్కడి-ఇతిక్ గుణపూర్తియితే, అన్దగుణపూర్తితనై న్న సప్రమాణమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (పూర్ణమ్ ఎన్ఱుతుడణ్ణి) (పూర్ణమెన్నెయాలే) ఎన్ఱుతు- (౧) “పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే | సర్వం పూర్ణం సహామ్” ఎన్ఱు

(పూర్ణస్య) ఇత్యాది - “తదేవభుక్తా, తదేవభూతం తగుపాసితవ్యమ్, సత్యం తద్దవ్యయమ్, పూర్వవాక్యమ్-శ్రీమన్నారాయణచరణౌ శరణం ప్రపద్యే, ఇదం పూర్ణమదః పూర్ణం పూర్ణాత్ పూర్ణముద్రిచ్యతే, పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే, సర్వం పూర్ణం సహామ్, ఉత్తరవాక్యమ్- శ్రీమతే నారాయణాయ నమః, వేదేయం బ్రహ్మవిరుః, వేదేనా నేన వేదితవ్యమ్, యఏవం వేద, ఇత్యుపనిషత్” ఎన్ఱు కఠపల్లీఖండమ్. ఇతిల్- “ఇదం పూర్ణమ్” ఎన్ఱుతుడణ్ణి “సహామ్” ఎన్నుమళవానవాక్యమ్ ద్వయమధ్యగతమాక్రేయాతే ద్వయోక్తిోపాయోపేయత్వాపేక్షిత సౌలభ్యాదిగుణపూర్తియై చ్చొన్ఱుకీఱుతు; అతిల్ (౨) “ఉక్తాగుణానశక్యంతే” ఎన్ఱిటపడియే పూర్ణశబ్దానజ్ఞోచసిద్ధియాలమ్, (౩) “సంఖ్యప్రకారోహమ్” ఎన్ఱిటసఖ్యాప్రత్యభిజ్ఞేయాలమ్, (౩) “పూర్వస్థాదపి పూర్వస్థాత్” ఎన్ఱు ఉక్తనోక్తరాధిక్య ప్రతిపాదనత్తాలమ్ లిజ్జసన్నిధికళాతే ఇన్ద్రశ్రుతి అర్చావతార విక్రమై.

ఇతిల్, “యదేవేవతదముత్ర” ఎన్ఱిటవిడత్రితోపలే ఇదమదశ్శబ్దజ్ఞో అన్తర్యామి పరరూపద్వై చ్చొన్ఱుకీఱుతు. ఇదమ్ - ఇన్ద్ర అన్తర్యామిరూపమానతు, పూర్ణమ్ - కల్యాణగుణజ్ఞాతాలే పుష్కలమ్ ; అదః - నిత్యవిధూతియాకీట లోకాన్తరస్థమాన పరరూపమానతు, పూర్ణమ్ - గుణజ్ఞాతాలే పుష్కలమ్ ; పూర్ణాత్ - షాడ్గుణ్య పూర్ణమాన పరరూపత్తిల్ నిన్ఱుమ్ అభివ్యక్తమాన, పూర్ణమ్, పూర్ణరూపమానతు, ఉద్రిచ్యతే-ఇరణ్ణిరణ్ణు గుణజ్ఞాతాలే బహువిధత్వత్తై యడైకీఱుతు ; పూర్ణస్య - అనన్తావతార కన్దమాన

ఎల్లాగుణజ్ఞభుమ్ పుష్కలజ్ఞల్.

32. * ప్రపత్తిక్కపేక్షితజ్ఞభాన సౌలభ్యాదికల్ ఇరుట్టతైయిల్ విళక్కుప్పోలే ప్రకాశిప్పతిళ్ళే.

శ్రుతిశొల్లుకైయాలేయెన్టపడి. (ఎల్లాగుణజ్ఞభుమ్ పుష్కలజ్ఞల్) ఎన్టతు-
ఆశ్రయణ సౌకర్యాపాదకజ్ఞభాన గుణజ్ఞలోడు ఆశ్రిత కార్యాపాదకజ్ఞ
భాన గుణజ్ఞలోడు వాళియఱ, సకలకల్యాణ గుణజ్ఞభు మివ్విషయ త్రిలే
సమ్మార్ణమెన్టపడి.

32. * ఆనాల్ (౧) “వాసుదేవోఽసిపూర్ణః” ఎన్ఱిఱపరత్వత్తి
త్కాట్టిల్ ఇజ్జుల్ త్తేక్కేల్ మెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ప్రపత్తి
క్కు) ఎన్టతుడణ్ణి. (ప్రపత్తిక్కపేక్షితజ్ఞభాన) ఎన్టతు - ఉపాయమూక
ప్పల్ మిడి త్తిల్ వేణుమవైయానవెన్టపడి. సౌలభ్యాదికభావన - కణ్ణు
ప్పల్ మిడి క్కుఱుప్పాన సౌలభ్యముమ్, మే న్నైకణ్ణకలామెక్కుఱుప్పాన
సౌశీల్యముమ్, కార్యమ్ శెయ్యుమెన్ట విశ్వసిక్కైక్కుఱుప్పాన స్వామి
త్వముమ్, కుఱ్ఱుగ్గణ్ణు వెరువామెక్కుఱుప్పాన వాత్సల్యముమ్. (౧)
“నికరిల్ పుకళాయ్” ఇత్యాదియాలే ఇన్నులుగుణత్తైయుమితే ఆఱ్ఱా

క్షీరాబ్ధికాయనూకిఱ పూహవిశేష ప్రాదుర్భూతమాకైయాలే పూహోజ్జకపూర్ణ సం
బధ్ధియన, పూర్ణమ్ - కల్యాణగుణపూర్ణ విభవరూపత్తై, ఆదాయ - స్వపేతుత్వేన స్వీక
రిక్తుక్కుణ్ణు, పూర్ణమేన-కల్యాణగుణపూర్ణమాన అర్చనతారమే, అవశిష్యతే-నిత్యా
శ్రయణీయతయా నిత్యసన్నిహితమాయమ్ సౌలభ్యాదిపూర్తి విశ్రాంతి భూమియా
యుమ్ పరత్వాదికళిల్ చరమమాయమ్ మిరుక్కిఱతు. ఓమ్ - రక్షకత్వ ప్రాప్యత్వవిశిష్ట
మాన అర్చనతారత్తిలే, సర్వమ్ - ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకమాయమ్ ఆశ్రితకార్యా
పాదకమాయముళ్ళ వెల్లాగుణజాతముమ్, సహపూర్ణమ్-మిళితమాయ్ క్కుణ్ణు పుష్క
లమాయిరుక్కుమ్. ఇత్తాల్, పరపూహోదికళిలుణ్ణాన కాలసన్నికర్షముమ్, అన్తర్యామి
త్వత్తిలుణ్ణాన దేశకాల సన్నికర్షముమాన సౌలభ్యముతలాన ఆశ్రయణోపయుక్త
గుణజ్ఞభుమ్, జ్ఞానశక్త్యాది కార్యోపయుక్త గుణజ్ఞభుమానవైయాయ్, పూర్వపతిత
పూర్వవాక్యస్థ నారాయణ పదోక్తజ్ఞభుమాన వెల్లాగుణజ్ఞభుమ్ అర్చనతార త్తిలేపుష్క
లజ్ఞశ్రేష్టతాయ్ గో ము.

౩౨. * పూర్తియైయుమ్ స్వాతన్త్ర్యతైయుమ్ కులైత్తుక్కొణ్ణు

రరుళిచ్చెయ్తతు. (ఇరుట్టజైయిల్ విళక్కుప్పోలే ప్రకాశిప్పతిళ్ళే) ఎన్ఱ
తు-పరత్వత్తిల్ ఇగుణజ్జళేల్లాముణ్ణాయరుక్కచ్చెయ్తే పరమసామ్యాప
న్నర్క్కు ముకమ్కొడుత్తిరుక్కిఱవిడమాకై యాలే, పకల్ విళక్కుప్పో
లే ప్రకాశమగ్గ్రిరుక్కుమ్; అర్చావతారమాన విడత్తిల్ తణ్మైక్కె
లైనిలమాన సంసారికళుక్కు ముకమ్ కొడుత్తుక్కొణ్ణిరుక్కెయాలే,
అన్ధకారత్తిల్ దీపమ్బాలే అత్తుజ్జ్వలమాయ్ తోల్మొమ్మెన్ఱపడి. విష
యముళ్ళ విడత్తేయితే గుణజ్జళే ప్రకాశిప్పతు, అజ్ఞుళ్ళారుమ్ శీలాదిగు
ణానుభవమ్ పణ్ణుకైక్కు వరువతిళ్ళేయితే; సౌలభ్యమ్ మున్నాక వరు
ళిచ్చెయ్తతు-కణ్ణుపగ్గ్రిక్కెక్కుఱుప్పాన సౌలభ్యమే ప్రపత్తిక్కు ప్ర
ధానాపేక్షితమెన్ఱ తోల్మొమ్మెన్ఱక.

౩౩. * “ఇగుణజ్జళే ప్రకాశిప్పతిళ్ళే” ఎన్ఱతైయుపపాదిక్కిఱార్
(పూర్తియైయుమ్) ఎన్ఱతుడజ్జి. పూర్తియావతు - అవాప్తసమస్తకామ
త్వమ్, అత్తైక్కులైత్తుక్కొళ్ళుకై యావతు-ఇవనిట్టతుక్కొణ్ణు తృప్తనాక
వేణుమ్మడి సాపేక్షనాయరుక్కె. స్వాతన్త్ర్య మావతు-స్వాధీనస్వరూ
పాదిమత్వమ్; అత్తైక్కులైత్తుక్కొళ్ళుకై యావతు-ఆశ్రితాధీనస్వరూ
పస్థిత్యాదికలైయుడైయనాకై. (౧) “తదిచ్చయామహాతేజాభుజ్జేనై
భక్తవత్సలః । స్నానంపానంతథాయాత్రాంకురుతేనై జగత్పతిః । స్వత
న్త్రస్సజగన్నాథో ౨ ప్యస్వతన్త్రో యథాతథా । సర్వశక్తిర్జగద్ధాతా
స్యశక్త ఇవచ్చేప్తతే” ఎన్నక్కడవతితే. (౨) “అర్చకపరాధీనాభిలాత్స
స్థితిః” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తారితే భట్టర్. తన్నిచ్చెయ్యెయ్తయ ఇవగ్గ్రి

సౌలభ్యమ్ - కణ్ణుక్కువ్తోల్మొమ్మెన్ఱ. శీలమావతు - పెరియన్ శిఱియవనోడు ఇడై
యిన్ఱిచ్చేర్నిరుక్కె. సౌశీల్యమావతు - ఆప్పడి శేర్నిరుక్కుమ్బాతు తన్నై పెరియనా
కనినైయాతిరుక్కె. (ప్రధానాపేక్షితమెన్ఱ) చేతనన్ సర్వేశ్వరనై యాశ్రయిక్కు
మ్బాతు సౌలభ్యముమ్, సర్వేశ్వరన్ చేతననై యగ్గికరిక్కుమ్బాతు వాత్సల్యముమ్ ప్ర
ధానజ్జళెన్ఱ తిరువుళ్ళమ్.

తన్నైయనాదరిక్కిఱవర్ కళై త్తానాదరిత్తునిట్కిఱవిడమ్.

కులైక్కైక్కులై హేతువిల్లామైయాలే(కులైత్తుక్కొణు) ఎన్ఱికార్. (తన్నైయనాదరిక్కిఱవర్ కళై త్తానాదరిత్తునిట్కిఱవిడమ్) ఎన్ఱతు-తాని ప్పడిసులభనాయ్ వన్ఱునిన్ఱాల్, అరియవ నెళియవనాయ్ నిట్కొప్పెన్ఱిగో మెన్ఱు విరుప్పి మేల్ విల్లుకై యన్ఱిక్కే, అన్ఱెళిమైతానే హేతునాక ఉపేక్షిక్కిఱ సంసారికళై త్తా విడమాట్టాతవళవన్ఱిక్కే, అవర్ కళై యొట్టియచ్చెల్లామైతోన్ఱ్ఱున్ఱున్ఱుడినిట్కిఱఘలమ్ అర్చావతారమెన్ఱై. పూ

ర్తియైయమ్ న్నాత న్న్రీతైయమ్ కులైత్తుక్కొణు నిట్కొయాలే-సాల భ్యసాలభ్యజ్ఞభుమ్, తన్నైయనాదరిక్కిఱవర్ కళై త్తానాదరిత్తు నిట్కొయాలే-న్నామిత్వవాత్సల్యజ్ఞభు మిగ్గేతోన్ఱ్ఱాన్ఱిన్ఱితే.

అన్ఱిక్కే, (పూ ర్తియైయమ్) ఎన్ఱుకుడన్ఱి ఇన్ఱాక్యమెల్లావన్ఱ్ఱా లుమ్ గుణచతుష్టయ త్రిలుమ్ ప్రధానమాన సాలభ్యతైయే ఓడవై త్తా రాకవుమామ్; అప్పోతు, ఇన్ఱిషయ త్రినుడై యసాలభ్యతిశయ త్తై దర్శి ప్పిక్కిఱాన్ఱెన్ఱు వాక్యసన్ఱతియూకకకడవతు. కణ్ణకు- విషయమాన్ఱుడి నిత్యసన్నిధి పణ్ణకిఱవళవన్ఱిక్కే, సర్వప్రకారపరిపూర్ణనాయ్ నిరంబు శస్వత న్నైనాయిరుక్కిఱ తన్నై, సాపేక్షనుమ్ పరత న్నైనమాక్కి కొణ్ణు, తన్నైయనాదరిక్కిఱ సంసారికళై త్తానాదరిత్తు నిట్కొక్కు మేట్పట్టసాలభ్యమిల్లెయితే. (౧) “ఏవంపశ్చప్రకారోఽహ మా

త్తనాంపతతామధః । పూర్వస్థాదపి పూర్వస్థాజ్ఞాయాం శైవోత్త రోత్తరః । సాలభ్యతోజగత్స్వామీ సులభోఽహ్యుత్తరోత్తరః” ఎన్ఱు పరత్వాదికళై న్దిలుమ్ సాలభ్యమున్ఱాయరుక్కచ్చెయితే, పూర్వ పూ ర్వతైక్కాట్టిల్ ఉత్తరోత్తరత్తుక్కు సాలభ్యమతిశయ త్తిరుక్కుమెన్ఱు

సాలభ్యతః సులభః - పూర్వపూర్వ సాలభ్యతైక్కాట్టిలుమ్ అధిక సాలభ్యతై యుడైయవన్.

౩౯. * భూగతజలమోలే అస్తర్యామిత్వమ్ ;
ఆవరణజలమోలే పరత్వమ్; పాఱ్ఱుడల్ పోలే పూహమ్ ;

తా నేయకులిచ్చయ్యై యాలేసాలభ్యత్తు క్కెల్లెనిలమ్ అర్చనతారమితే.

౩౯. * పరత్వాదికలినుడైయ దార్లభ్యైయుమ్ అర్చనతార
సాలభ్యైయుమ్ దృష్టాన్తముభేనఁగిప్పిక్కితార్ మేల్, (భూగతజలమ్)
ఎన్దుతుడక్కి. తృషార్తనుక్కు దేశాన్తర్ త్తిల్ పోక వేణాతపడి నిఱ్ఱి
అవిడన్దన్ని లే యుణ్ణాయరుక్కిచ్చెయ్ తేయుమ్, కొట్టుమ్ కున్దాలియు
క్కిణ్ణు కల్లినాలల్లతు కుకిక్కిక్కిడై యాతభూగతజల మోలే యాయి
ర్దు, కణ్ణుపల్ మేణుమెన్దొకై స్పట్టవనుక్కు హృదయ త్తేలే యిరుక్కు
చ్చెయ్ తేయుమ్, (౧) “కటకీలీ” ఎన్దిటపడియే కణ్ణుక్కువిషయమన్ది
క్కి, అష్టాంగయోగరూపయత్నత్తాలే కాణవేణుమ్బడియాస అస్తర్యా
మిత్వమ్, అవనుక్కు, అణ్ణత్తుక్కు పుటమ్మే పెరుక్కిడిక్కి-అ ఆవరణ
జలమోలేయాయిర్దు, ఇవనుక్కుమ్, (౨) “అప్పాలే ముతలాయ్
నిన్దవళప్పరియవారముతు” ఎన్దిటపడియే లీలావిభాతిక్కుప్పాప్పట్టిరు
క్కి-అ పరత్వమ్, అప్పడి అతివిప్రకృష్టమన్దియే అణ్ణాన్తర్భూతమా
యిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, అవనుక్కు దుమ్ప్పొపమాన పాఱ్ఱుడల్
పోలేయాయిర్దు, ఇవనుక్కుమ్, (౩) “పాలాఱ్ఱిసికిడక్కుమ్ పడై
యామ్ కేట్టేయుమ్” ఎన్దిటపడియే కేట్టిరుక్కుమి త్తనై యల్లతు శెన్దు
కాణవరితామ్బడియిరుక్కి-అ పూహమ్. ప్రత్యాసన్నమాయుమ్ తా
త్కాలికర్ కు-ఉపజీవ్యమాయ్ పాశ్చాత్యనానవనుక్కు దుర్లభమాన
దుర్లభకాఱ్ఱుపోలేయాయిర్దు, (౪) “మణ్ణీతుమ్మల్ వాయ్” ఎన్దిటపడియే

అవనుక్కు - తృషార్తనుక్కు. తాత్కాలికర్ కు - ప్రవాహకాల త్తిలశ్శవర్
కకుక్కు. ఉపజీవ్యమాయ్ - ఉపయోగయోగ్యమాయ్.

(౧) తిరువాయ్-౨-౨-౩.

(౩) పె-తి-అ-౩౪.

(౨) తి-నె-౧౪.

(౪) తిరువాయ్-౬-౯౫.

పెరుక్కాటుపోలే విభవజ్ఞల్ ;

అతిలేతేజ్ఞన మడుక్కల్ పోలే అర్చావతారమ్.

౪౦. * ఇతుతా శాస్త్రజ్ఞభాల్ తిరు త్తవ్వాణ్ణాతే

భూమియిలేయవతిరిత్తు సజ్జరిత్తుమ్, తత్కాలవ ర్తికళుక్కాశ్రయ
ణేయమాయపిత్తాల త్తిలశనానవివనుక్కుక్కిట్టాతపడియానవిభవమ్
మున్నుశొన్నవైపోలన్బిక్కే అవనుక్కు విడాయ్ కెడప్పరుకలామ్బడి
పెరుక్కాల్ పోలే తేజ్ఞనమడుక్కల్ పోలే యాయిల్ బు, ఇవనుక్కుమ్
దేశకాలకరణ విప్రకృప్తమన్బిక్కే కోయిలేకళిలుమ్ గృహజ్ఞళిలుమ్
ఎన్దుమొక్క ఎల్లార్ కుమ్ కణ్ణుక్కిలక్కామ్బడినిటికొ(౧) * పిన్నా
నార్ వణ్ణుమ్ శోతియాన అర్చావతారమ్, (౨) “భామనికేతనేస్వ
పికుటికుజ్జేషు” ఎన్దిపడియే పలవిడజ్ఞళిలుమ్ సన్నిధిపణ్ణి నిటుగమ్బడి
యై ని నె త్తి తే (మడుక్కల్ పోలే) ఎన్దు బహువచనత్తాలే యరుళిచ్చె
యేతతు. అవతారగుణజ్ఞళెల్లా మర్చావతారస్థలజ్ఞళిలే పరిపూర్ణమా
యిరుక్కెయాలమ్, అవతార విగ్రహజ్ఞళై అర్చారూపేణ పలవిడజ్ఞళి
లుమ్ పరిగ్రహిత్తుక్కు ణ్దురుక్కెయాలమ్, (అతిలేతేజ్ఞనమడుక్కల్
పోలే) ఎన్దితతు.

౪౦. * ఇప్పడి ఆశ్రయణరుచి పిటన్దార్ కు ఆశ్రయణీయత్వే
సులభమాయిరుక్కు మళవేయన్దు, రుచిజనకత్వాదికళు మివ్వర్చాన
తారత్తుక్కుణ్ణెన్దుఇతివైభవ త్తైయరుళిచ్చెయ్ కిటార్ మేల్, (ఇతుతాన్)
ఎన్దుతుడజ్ఞి. ప్రకృతమాన సాలభ్యాది గుణయోగత్తై యట్కొణ్ణ
“ఇతుతాన్” ఎన్దు పరామర్శిక్కిటార్, శాస్త్రజ్ఞభాల్ తిరు త్తవ్వాణ్ణా
మైయావతు - హితానుశాసనమ్ పణ్ణుకిట శ్రుతిస్మృత్యాది శాస్త్రజ్ఞభా
ననై, అరుచిపిటక్కుమ్బడి ఇతర విషయజ్ఞళినుడైయ దోషాధిక్యత్తై
యుమ్, రుచిపిటక్కుమ్బడి భగవద్విషయ త్తినుడైయ గుణాధిక్యత్తైయ
ముపదేశిత్తాలుమ్, అవన్ ద్రాలేఇతరవిషయజ్ఞళై విట్టు ఇవిషయ త్తై

కీర్తిత-గుల్లభమాన.

విషయా నరజ్జలిలేమణి విముఖరాయ్ పోరుమ్ చేతనర్ కు వైముఖ్యతైమాన్ ద్రీ రుచియై విలైక్క-క్కడవతాయ్, రుచిపిటన్దాల్ ఉపాయమాయ్,

ప్పల్ మిమ్మడిపణ్ణపో కామై దుర్వాసనాబులమ్ ఉపదేశ తైనిరర్థకమాక్కి విమమితే; (౧) “జన్మా నరసహస్రేషు యాబుద్ధిర్భావితాన్మణామ్ తా మేవలభతేజన్తు రుపదేశో నిరర్థకః” ఎన్నక్కడవతితే. విషయా నరజ్జలిలే మణివిముఖరాయ్ పోరు కైయావతు- (౨) “శిలమ్మడియరు కల్ కరు నెడుజ్జణ్ణార్ తిట త్తనాయటత్తైయేమటన్దు పులన్ పడిన్దుణ్ణమ్ పో మే పెరుక్కి” ఎన్దుమ్, (౩) “శురికుళిన్ మడన్దైయర్ తిటత్తుక్కాత లేమికుత్తు క్కణ్ణవాతిరిన్” ఎన్దుమ్. (౪) “మాతరార్ కయ్ఱుణ్ణుమ్ వలై యల్ పట్టున్దువేన్” ఎన్దుమ్ శొణ్ణుకిటపడియే ఇతరవిషయజ్జలిలే అత్యభినిష్టరాయ్, (౫) “*యాతానుమ్ పద్రీ నీజుమ్ విరతత్తై ర్మేటిట్టుక్కొణ్ణు, భగవద్విషయత్తిల్ ముకమ్ వైక్క విళైయాతే వర్తి క్కై. ఇప్పడిపోరుమ్ చేతనర్ కు వైముఖ్యతైమాన్ ద్రీ రుచియై విలై క్కైయావతు- (౬) “పోతరేయెన్దుశొల్లి పున్దియిట్టుకున్దు తన్బాలా తరమ్ పెరుకవై త్తవళిక” ఎన్దిటపడియే స్వస్వాద్యర్థాదికళాలే చిత్తా పహారమ్ పణ్ణి, తన్నైక్కాణవేడ్డో మెన్దిరుకు- మిరుప్పైక్కులెత్తు, కణ్ణణ్ మాటవైక్క మాట్టాతపడి పణ్ణుకై. రుచిపిటన్దాలుపాయమా కైయావతు-ఇప్పడి తన్దై లక్షణ్యదర్శనతాలే “తన్నై నిత్యానుభవమ్

దుర్వాసనా - శాస్త్రజన్యజ్ఞాన విపరీతజ్ఞాన జనకసంస్కారమ్. అతిసుడైయ బలమావతు - శాస్త్రార్థసాహిత్యము ప్రతిబద్ధకమాకై. ఉపదేశః - శాస్త్రమ్ - నిరర్థకః-అనుస్థానరూప ప్రయోజనహూన్యమ్. చతుర్భుజత్వాది సంస్థానవిశేష భగవదత్యంతాభిమతత్వాది సారూప్యమ్ పరవిగ్రహత్తుక్కు మర్పావిగ్రహత్తుక్కు ముష్టాకైయాలే అతై త్తిరువుళ్ళమ్ పద్రీ యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తన్నై నిత్యానుభవమిత్యాది).

ఉపాయపరిగ్రహమ్ పణ్ణినాల్ భోగ్యముమాయిరుక్కుమ్.

పణ్ణిపైటవేణుమ్” ఎన్ను మరుచిపిటస్త వనస్తరమ్, (౧) “అతెనక్కునిస్సా తమేశరణాక త్తన్నాత్తిద్దాయ్” ఎన్నిటపడియే సంసారనివృత్తి పూర్వైకై యాన స్వప్రాప్తిక్కు త్తానే సాధనమాకై. ఉపాయపరిగ్రహమ్ పణ్ణి నాల్ భోగ్యముమాయిరుక్కుయాయతు- తన్నై ఉపాయమాక పరి గ్రహితాల్ ఉపేయస్థిక్కిరుదేశవిశేష త్తిలే పోమళవుమ్ పార్ త్తిరుక్కు వేణాతే, (౨) “అశియరజ్జనెన్నముతనై క్కుణ్ణకణ్ణళ్ మల్లన్దొన్దొన్దై క్కాణావే” ఎన్నుమ్, (౩) “ఎనక్కుత్తేనే పాలే కన్నలే యముతే తిరు మాలిరుణ్ణొలైక్కినే” ఎన్నుమ్ శొల్లుకిటపడియే నిరతిశయభోగ్యవ్వు యిరుక్కుయాలే, తానే ఉపేయముమాయిరుక్కు.

అక, ప్రపత్తిక్కు గుణపూర్తియశ్యవిడమే విషయమాక వేణు మెన్నుమ్, అతుతాసుశ్శతు అర్చావతార త్తిలే యెన్నుమ్, అత్తెప్పల్ల ఆత్మార్కశ్శెల్లారుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణిల్లు మివ్విషయత్తిలే యెన్నుమ్, ఇవ్వి షయత్తిలే యెల్లాగుణజ్జుమ్ పుష్కలమెన్నుమ్, విశేషిత్తు ప్రపత్తిక్కు పేటితగుణజ్జు విశదమాక ప్రకాశిప్పత్తిజ్జేయెన్నుమ్, ఇతుతా తన్ను డైయ నైర పేత్తోదిక శ్శెయ్త్తియమాటి, తన్నై యనానరిప్పారై యా దరిత్తుక్కిణ్ణు నిట్టికణ్ణులమెన్నుమ్, పరత్వాదికళోరారు ప్రకారత్తాలే దుర్లభమ్ ఇతుసర్వప్రకార సులభమెన్నుమ్, ఇవ్వళవే యెన్ను, ఇవ్విష యమ్ రుచిజనకముమాయ్ ఉపాయోపేయమునూ యిరుక్కుమెన్నుమ్ శొల్లప్పట్టతు.

(సంసారనివృత్తి) ఇత్తాది- రుచిజనక సాత్తాత్కారమ్ సుఖరూపమాకైయాలే ఫలమ్ ప్రాప్తమానాటమ్, సంసారనివృత్తి పూర్వకభగవత్ప్రాప్తియే పరమప్రాప్తమాకైయాలే అతుక్కు అర్చావిగ్రహమే సాధనమాకిటకైస్త కరుత్తు. భగవద్విశ్వాత్త స్వరూపమే ఉపాయమానాటమ్ కేవలమతైయనుసన్ధిక్కు శక్యమల్లా మైయాలే విగ్రహ విశిష్ట స్వరూ పమే ఆశ్రయణీయమాకైయాలే విగ్రహాత్తుక్కు సాధనత్వముజ్జెన్ను మభిప్రాయత్తాలే యరుళిచ్చెయ్కితార్ (తానే సాధనమాకై) ఎన్ను.

౪౧. * ఇతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణమధికారికల్ మూవర్.

౪౨. * అజ్ఞరుమ్, జ్ఞానాధికరుమ్,

ఇతిల్, ఉపాయోపేయజ్ఞశ్చిరణ్ణమ్తానేయాయ్, స్వేతరవిషయ విరక్తిపూర్వకమాక స్వవిషయరుచియై జనిష్ఠిక్కుమతాయ్, సర్వసులభమాయ్, తన్ పడికల్ అభ్యయమాటిక్కుణ్ణ తన్నై అనాదరిప్పైయు మాదరిక్కుమతాయ్, ప్రపత్త్యపేక్షిత గుణోజ్జ్వలమాయ్, సమస్త గుణ సమ్పూర్ణమాయ్, ప్రపన్నజనకూటస్థక్కు ఉపాయవరణవిషయమాయిరున్దళ్ళ అర్చావతారమే ప్రపత్తిక్కు నియతవిషయమ్ ఎన్ఱ తాయ్.

(౧) “ప్రపత్తిక్కు దేశనియమముమ్” ఎన్ఱతుడగ్గి, ఇవ్వళ్ళుమ్ ఉపాయ వరణాత్తికైయాన ప్రపత్తియినుడైయ దేశకాలాది నియమాభావముమ్ విషయనియమముమ్ దర్శిప్పిక్కప్పట్టతు.

౪౧ * ఇప్పడి విషయ విశేషత్తై దర్శిప్పిత్త వనస్తరమ్, “భగవచ్చాస్తాదిసిద్ధమానఅధికారివిశేషజ్ఞైయుమ్ ప్రకాశిప్పిక్కవేణమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పడగ్గి, అధికారివిశేషత్తైయరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణమధికారికల్ మూవర్) ఎన్ఱు. అతావతు - సాలభ్యాదిగుణ పూర్తియాలే ప్రపత్తిక్కు నియతవిషయమాన ఇవ్వర్చావతారత్తిలే ప్రపత్తిపణ్ణమధికారికల్ ప్రపదనహేతు భేదత్తాలే మూన్ఱువకై ప్పటి రుప్పర్ కల్తెనై.

౪౨ * అవర్ కళారెన్ఱుమాకాత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్,

(అజ్ఞరుమ్) ఎన్ఱతుడగ్గి. అజ్ఞరాకితార్ - భగవల్లాభతుక్కుణ్ణుప్పాక సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణకై క్కీడాన జ్ఞానమిల్లాతవర్ కళ్. అజ్ఞానమ్ అశక్తిక్కు ముపలక్షణమ్, (౨) “ప్రపకాన్తరపరిత్యాగతుక్కు మజ్ఞా

క్కిల్ అధికారి నియమమిల్లె యెన్ఱనోడు విరోధియామైక్కాక (ప్రపదనహేతు భేదత్తాలే) ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ కితార్.

భక్తిపరవశరుమ్.

ర3. * అజ్ఞానత్తాలే ప్రపన్నర్ అస్తదాదికళ,

జ్ఞానాధిక్యత్తాలే ప్రపన్నర్ పూర్వాచార్యోకళ,

నాశక్తికళన్తు" ఎన్తు మేలే ఇవర్ తామే యరుళిచ్చెయ్ కితారితే. జ్ఞానాధికరాకితార్-జ్ఞానశక్తికళుజ్ఞాయరుక-చ్చెయ్ తేయుమ్, భగవదత్వస్థపరతస్థిమాన స్వరూపయాథాత్వ దర్శనత్తాలే, "ఉపాయా న్తరజ్ఞళ స్వరూపవిరుద్ధమ్" ఎన్తు పరిత్యజ్యై కీడాన జ్ఞానపూరియైయుడైయవర్ కళ. భక్తిపరవశరాకితార్-ఒన్తైయుమ్ డైవుపడ అనుష్ఠిక్కుడుమరల్లాతపడి భగవత్ప్రేమాతిశయత్తాలే శిథిలకరణరాయరుక్కుమవర్ కళ.

ర3. * ఇప్పడి ఇవ్వజ్ఞానాదికళడియాక ప్రపత్తిపణ్ణిసవర్ కళ ఇన్నా రెన్నుమిడమ్ కాణలామిడముణ్ణో వెన్నుమా కాణ్డైయిలే అరుళిచ్చె

య్ కితార్, (అజ్ఞానత్తాలే) ఎన్తుతుడజ్ఞి. అజ్ఞానత్తాలే ప్రపన్నర్ ఎన్తు - ఇతరోపాయానుష్ఠాన త్తిలిభీకై కీడాన జ్ఞానాదికళ ముతలిలే యిల్లామైయాలే, అనన్యగతికళాయ్ కొండ్లు భగవద్విషయత్తిల్ భరన్యాసమ్ పణ్ణిసవర్ కళెన్తుపడి. (అస్తదాదికళ) ఎన్తు-స్వనైచ్యానుసధానత్తాలే మన్దాధికారికళోడే తమ్మైయుమ్ కూటి యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

(జ్ఞానాధిక్యత్తాలే ప్రపన్నర్) ఎన్తు-ఉపాయా న్తరజ్ఞళ స్వరూపనాశకమెన్తు నడుజుమ్బడియాన స్వరూపయాథాత్వ దర్శనత్తాలేవన్తు

అత్యంత పరతస్థిమాన - అదృష్టద్రావకసాధన ప్రపుత్యనర్తమాన. ఇత్తాల్-డైబ్బుర్యప్రపుత్య స్వత్వమ్ వ్యుదస్తమ్. ఒన్తైయుమ్ - అక్లాశ్శీకలిలాన్తైయుమ్.

(ముతలిలే యిల్లామైయాలే)- సాక్షివేదాభ్యుపసమ్, సర్వకాఖాప్రత్యయన్యా యాది పరామర్శమ్ ముతలాన స్వకారణజ్ఞోడుకాడ ఇల్లామైయాలే యెన్తుపడి. అనన్యగతికళాయ్-ఉపాయా న్తరకూన్యరాయ్. (స్వనైచ్యానుసధానత్తాలే)- సకల వేదసారాథి నిష్కర్షక స్వవచనబాహుళ్యత్తాయమ్, కీర్తించున్న స్వప్నవృత్తాన్తైయుమ్, ఇవరుడైయుజ్ఞానాధిక్యమ్ ప్రామాణికమెన్తు కరున్తు.

భక్తిపారవశ్యతాలే ప్రపన్నర్ ఆత్మార్థకల్.

రర. * ఇప్పడి శొల్లుకిఱుమ్ ఊర్లై ప్పల్లై.

జ్ఞానపూరితాలే అనన్యగతికళాయ్కొణ్ణు, స్వరూపాను రూపమాక భగవతిన్యస్తభరరానవర్క క్కెన్ఱవడి. పూర్వాచార్యర్ కళాకితార్-నాథయామునయతివరాదికల్.

(భక్తిపారవశ్యతాలే ప్రపన్నర్) ఎన్ఱతు-భగవత్ప్రేమ పొమ్మల్యతాలే, (౧) “కాలాముమ్ నెజ్జుభీయుమ్ కణ్ శుములుమ్” ఎన్ఱుమ్ (౨) “ఇట్టకాలిట్టకై” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱుపడియే శిథిలకరణరాయరు క్కైయాలే, సాధనానుష్ఠానత్తుక్కు ఆశన్ఱి క్కే అనన్యగతికళాయ్కొణ్ణు అవన్బక్కులిలే భరసమర్పణమ్ పణ్ణినవర్క క్కెన్ఱవడి. భక్తిపరవశర్క్కు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణిప్పకా తెన్ను మిడమ్. (౩) “ఉన్నై కాణు మువావిల్ వీభ్దన్దనా నెజ్జుల్ దేనుమల్లై” ఎన్ఱుమ్, (౪) “ఎన్ కొళ్ళన్” ఎన్ఱిఱిపాట్టిలు మాత్వార్ సుస్పృహమాక వరుళిచ్చెయ్తాఱితే.

రర * ఇప్పడి అజ్ఞానాదికళిలోరొన్ఱే ఇవర్కళుక్కు ప్రపదన హేతువాక చొల్లుకైక్కు మూలమిన్న తెన్ఱితార్, (ఇప్పడి) ఎన్ఱతు డక్కి. అతావతు-అజ్ఞానాశక్తికళుమ్ స్వరూపయాథాత్మజ్ఞానముమ్ భగవద్భక్తియుమాకిఱ ఇన్ఱై మూన్ఱిలుమ్, నూవర్క్కు మన్వయమున్ఱా

(నాథయామునయతివరాదికల్) ఇత్యాది-నాథాదికళుక్కు భక్త్యనుష్ఠాన యోగ్యజ్ఞానాదికళున్ఱెన్ఱు సర్వసమ్మతమ్. అవతారరహస్య జ్ఞానాద్యభక్తి ప్రారంభనివర్తక మెన్ఱతుమ్ సర్వసంమతమ్, అవర్కల్ భక్త్యుతిశయతైల్ శిథిలకరణరాయప్రపత్తిపణ్ణినార్క కెన్ఱిలిల్ ప్రమాణమిన్ఱై, ముఖ్యకల్పమానభక్త్యనుష్ఠానత్తుక్కు యోగ్యతై యిరుక్కు అనుకల్పమాన ప్రపత్త్యనుష్ఠానమనుచితమ్. ఆకైయల్ అవర్కల్ జ్ఞానాధిక్యతాలే ప్రపన్నరెన్ఱే కొళ్ళవేణుమ్. “విలమ్బాక్షమతయా ప్రపన్నర్” ఎన్ఱమత మున్ఱతమెన్ఱభావమ్. భరన్యాసన్యస్తభరభర సమర్పణశబ్దకల్ ఉపాయవరణాత్మక ప్రపత్తి నాచకల్లెన్ఱు తిరువుళ్ళమాయ్ మూన్ఱిడత్తిలుమ్ నూన్ఱుకల్లెన్ఱై ప్రయోగిత్తార్.

(౧) పె-తి-ఆ-౩౪.

(౩) తిరువాయ్-౫-౭-౨.

(౨) తిరువాయ్-౭-౨-౪.

(౪) తిరువాయ్-౫-౧-౪.

యిరుక్కుచ్చెయ్ తే, ఓరొట్టే ఇవర్ కళుక్కు ప్రపదనహేతువాకచ్చొల్లు
 కిఱతుమ్ ఇనల్ శ్రీలోరొట్టే ఇవ్వధికారికళో పక్కల్ ఉత్తై త్తిరుక్కేయాలే
 యెన్దై. ఇతాల్-ముప్పట్టవర్ కళో పక్కల్ జ్ఞానభక్తి కిరణ్ణుమ్ కుత్తెన్దు
 అజ్ఞానమే విజ్ఞేయిరుక్కుమ్ ; నడువిలవర్ కళో పక్కల్ అజ్ఞానమల్పు
 మాయ భక్తియుమళవుపట్టు జ్ఞానమే విజ్ఞేయిరుక్కుమ్ ; పిప్పట్టవర్
 కళో పక్కల్ అజ్ఞానమత్యల్పమాయ్ స్వరూపజ్ఞానముమ్ కుత్తెవల్ శ్రీరు
 క్కుచ్చెయ్ తే ప్రేమమే కరై పురణ్డరుక్కుమ్; అక్కై యాల్, ఎల్లామ్ ఎల్లార్
 పక్కలిలుముణ్డేయాకిలుమ్, అల్పజ్ఞానవై కిడక్కచ్చెయ్ తే అధికమాన
 తువే యన్వవర్ కుక్కు ప్రపదనహేతువా మెన్దతాయ్ యి.

ఇంద్రయోజనై క్కొరుకుత్తెయ్ ణ్డై; “* మయర్ వఱమతినలన్పు
 య్ నాక్కార్ కళుక్కుమ్, అజ్ఞానమ్ శిఱితుకిడక్కిఱతుణ్డెన్దు కొళ్ళు
 వరుక్కై యాలే. ఆనాల్ శేయ్ వ తెన్నెన్నిల్; (ఊల్ న్దైప్పల్ న్దై) ఎన్గిఱవిళ్ళే
 అనుసన్ధాన పరమాక్కి యోజిక్కుమళవిల్ ఇవ్విరోధమిల్లై; అన్పొడి
 (ఇప్పడి) ఇత్యాదిక్కు - అజ్ఞానాశక్తి కళుమ్ స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞాన
 ముమ్ భగవద్భక్తియుమాకిఱ పిమ్మాన్దినుడై యవు మనుసన్ధానముమ్,
 మూవర్ కుమ్ తేను మొరుపడియుణ్డాయిరుక్కుచ్చెయ్ తే, ఓరొట్టే ఇవర్
 కళుక్కు ప్రపదనహేతువాకచ్చొల్లు కిఱతుమ్ ఇనల్ శ్రీలోరొట్టై ఇవ్వ
 ధికారికళుక్కు ఊల్ న్దై యాలే ఎన్దు పారుళాకక్కడవతు; అతావతు-
 అనన్యగతికళాయ్ ప్రపన్న రాక్కై కుక్కుడలాన అజ్ఞానాదిత్రయానుసన్ధాన
 ముమ్ మూవర్ కుమ్ ముణ్డానాలుమ్, మూన్దిలుమ్ వైత్తుక్కొణ్డప్రచుర

స్వరూపయాథాత్మ్యదర్శనమిరున్దపోతిలుమ్ అజ్ఞానసంసార్గ మువర్తిక్కి
 యాల్ (అజ్ఞానమల్పమాయ్) ఎన్దతు. తీవ్రముముత్తుత్వ మిరున్దపోతిలుమ్ కరణైకేళిల్ల
 మేపిఱవా మైయాల్ (భక్తియుమళవుపట్టు) ఎన్దతు. మూన్దిట్టిలుమ్ (అనన్యగతికళా
 య్) కొణ్డై ఎన్దతు - అకల్పస్యన్ అనుగతాధికార మెన్దు తోల్ న్దైక్కాక.

౪౫. ఇమ్మాన్యుమ్ మూన్యుతత్వత్వైయుమ్పహ్ శీవరుమ్.

మానతే తద్దాముక్కు అనన్యగతికళాయప్రపత్తియి లిప్తకైక్కుహేతువాక వనుసన్నితిరుక్తైయాలే యెన్తుపడి. ఇతిల్ ప్రథమాధికారి కళుక్కు అజ్ఞానానుసన్ధానమ్ స్వరసమ్; నడువిత్పన్నవర్కళుక్కుమ్ చామాణికరాకైయాలే అజ్ఞాన తినుడైయ సవాసననివృత్తి కూడా మైయాల్ అజ్ఞానానుసన్ధానమ్కూడుమ్; పిట్టటవర్కళ * మయర్ వఅమతినలమ్ పెహ్ వర్కళాకైయాలే అజ్ఞానానుసన్ధానమ్ వైచ్యనిబధనమామి త్తనై.

౪౬. ఇవ్వజ్ఞానాదిత్రయత్తుక్కుమ్ కారణమిన్నతెన్నితార్, (ఇమ్మాన్యుమ్) ఎన్తుతుడజ్జ. (మూన్యుతత్వత్వైయుమ్పహ్ శీవరుమ్) ఎన్తు-సాధనానుసానతిల్ అజ్ఞానాశక్తికళుక్కుమూలమ్, కర్తనిబధనమానవచిత్సమృద్ధమాకైయాలే, అజ్ఞాన మచిత్తత్వత్వైప్పహ్ శీవరుమ్; ఇతరసాధనజ్గల్ స్వరూపవిరుద్ధమెన్తు పరిత్యజ్జిక్కైక్కుడలాన జ్ఞానపూర్తికూడి, మధ్యమపదతిల్ శొల్లుకిఱ ఆత్మస్వరూపయాథాత్మ్యవర్సనమాకైయాలే, జ్ఞానాధిక్యమాత్తతత్వత్వైప్పహ్ శీవరుమ్; బద్దైయుమడైపుపడ వనుష్ఠిక్కుమాట్టాతపడికరణశైధిల్యతైప్పణ్ణమ్భక్తివివృద్ధిక్కుకార్కరణమ్(౧) “కాతల్కడల్పురైయవిలైవిత్తకారమర్మేని” ఎన్నుమ్ భగవద్విగ్రహవైలక్షణ్యమూకైయాలే భక్తిపారవశ్యమ్ భగవత్తత్వత్వైప్పహ్ శీవరుమెన్తుపడి.

౪౭. అధికారిత్రయత్తుక్కు మజ్ఞానాదిత్రయ త్తిలు మన్వయముణ్ణాయరుక్కు ఓరొడ్డై ప్రపదనహేతువాక చొల్లుకిఱతు-(ఊహ్ తైప్పహ్ ౨) ఎన్టితేశొల్లిల్లు, ఇప్పడి ఏకాధికారిపక్కలిలే ఇమ్మాన్యుముణ్ణెన్ను

ఆత్మస్వరూపత్తుక్కు యాథాత్మ్యమావతు - అదృష్టద్వారకసాధనప్రవృత్తి నర్తమాయరుక్కైక్కు.

౧౧౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧ - ప్రకరణమ్.

౪౬. (౧) 'ఎన్నాక శెయ్ కేన్' ఎన్నిటివిడ త్తిలిమ్మాన్లుముణ్ణు.

౪౭. అజ్జోన్దెప్పన్ శీయిరుక్కుమ్.

౪౮. ముఖ్యమతువే.

మిడమ్ కాణలా మిడముణ్ణో వెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఎన్నాక) ఎన్న
తుడగ్గి, అతావతు-ఎమ్మెరుమాక తమ్ముడెయ వా ర్తికణ్డెరణ్డక్కాణామె
యాలే, తన్నెప్పెటుమిడ త్తిల్ శిలసాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణవేణు మెన్దిర
న్దానాకొక్కణ్ణు, ఉపాయాన్తరానుష్ఠానత్తుక్కు యోగ్యతైయిల్లాతపడి
అజ్జనాననాన్ ఎక శెయ్ కేన్? జ్ఞానమేతన్దోమేయెన్నిల్, నీతన్దజ్ఞానత్తా
స్వరూపచారతన్ద్ర్యతైయెణ్ణు సాధనానుష్ఠాన మప్రాప్తమౌచిర
క్కిటనాక ఎక శెయ్ కేన్? స్వరూపత్తుక్కు చ్చేరాతాకిలుమ్ ఉన్నెప్పె
అలామాకిల్ అతుతన్నెయనుస్థిక్కలాయ్ శీతే, జ్ఞానమాత్రతైత్తనా
యాకిల్; భక్తిరూపాపన్నజ్ఞాన తైత్తరుకై యాలేబన్దెయుమడైపుపడ వ్వా
స్థిక్కతుమనల్లాతపడి భక్తిపరవశనాన నాక ఎక శెయ్ కేన్ న్దు ఇమ్మాన్లు
మాత్వోర్కు వివక్షితమాకై యాలే, అవివిడ త్తిలేయిమ్మాన్లుముణ్ణెన్!

అకైయా అవివిడ త్తిలే కాణలామెన్టుకరుత్తు.

౪౭. అనా లిమ్మాన్లు మవివిడ త్తిల్ ప్రపత్తికారణమాకిటతో
వెన్న, (అజ్జోన్దెప్పన్ శీయిరుక్కుమ్) ఎన్గితార్. అతావతు-అవివిడ త్తిల్ ప్రప
త్తిమానతు మూన్దిలుమ్ వైత్తుక్కొణ్ణు ఉన్దియిరుక్కిట భక్తిపారవశ్యతై
యే తనక్కు హేతువాకప్పన్ శీ యిరుక్కు మెన్టపడి.

౪౮. ఇన్దహేతుత్రయ మడియాక వరుమ్ ప్రపత్తికలిల్ ముఖ్య
మే తెన్న, (ముఖ్యమతువే) ఎన్గితార్. అతావతు - భక్తిపారవశ్యమడి
యా? ప్రపత్తిపణ్ణమిడ త్తిల్ ప్రాప్యరుచి కణ్ణభీవట ఉణ్డాకై యాలే
అతువే ముఖ్యమెన్టపడి.

ప్రాప్యరుచి శిఖుఫలసిద్ధిహేతువాకై యాలే భక్తిపారవశ్యతై ముఖ్యమాక
చ్చిట్టకిటను.

(౧) తిరునాయ్. ౫-౮-౩.

౪౯. (౧) "అవిద్యాతః" ఎన్నిటశ్లోక త్తిలే ఇమన్తాన్తమ్ శొల్లిల్ బు.

౪౯. ఇవ్యధికారిత్రయత్తుక్కుమ్ ప్రమాణముల్లో నెన్న, ప్రభ
మమ్ భట్టరరుళిచ్చెయ్తతొరుల్లోక త్తే ఉదాహరిక్కితార్, (అవిద్యా
తః) ఎన్తుడున్ది. "అవిద్యాతో" దేవే పరిబృథతయానా విదితయా
స్వభ క్తేర్భూమ్నావా జగతి గతి మన్యామవిదుషామ్ | గతిర్గమ్య శ్చై
సాహరితి జితన్తాన్తాయమనో రహస్యం వ్యాజహే) సఖలుభగవాన్
కౌనకమునిః. "ఇల్లొక్కార్థమ్" జితన్తాన్తాఖ్యానోపాద్ధాత త్తిలే, ప్రపత్తి
క్కధికారికల్ అజ్ఞరుమ్ సర్వజ్ఞరుమ్ భక్తిపరవశమెన్తుత్రివిధమాక
భట్టరరుళిచ్చెయ్తారిణే ఎన్తుడున్ది, అజ్ఞనాకితాక-భగవల్లాభత్తుక్కు
త్తన్యక్కలిల్ జ్ఞానశక్తికలిల్లాతవక, సర్వజ్ఞనాకితాక- దేవకాలవస్తు
క్కళాల్ పరిచ్ఛేదిక్కువాణ్ణాత వైభవత్తెయుడైయవ సేశ్వర నెన్దురుక్కై
యాలే అనన్యసాధ్య నెన్దురుక్కుమవక, భక్తిపరవశనాకితాక - జ్ఞాన
శక్తికలిక్కుయిరుక్కుచ్చెయ్తే అడైవుపడవనుష్టిక్కమాట్టాతవక; ఇనర్
కల్ మూవరుమ్ భగవద్విషయమొప్పుయ వేటుపాయముడైన్దుటి యాత
వకళి; ఇనర్కళుక్కు ప్రాపకనుమాయ్ ప్రాప్యనుమాయురుక్కుమ్
సర్వేశ్వరన్ ఎన్తు, జితన్తె ఎన్తు పేరైయుడైతాన మస్త్రరహస్యత్తే,
సర్వజ్ఞనానశ్రీశౌనకభగవాన్ వ్యాఖ్యానమ్ పల్ల పెరువత్తే! ఎన్కార్
ఎన్తాచ్చాన్బిల్లై యరుళిచ్చెయ్తార్. (జ్ఞానాధిక్యతాలే ప్రపన్నర్)
ఎన్నిటవిడ త్తిల్ స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానమ్ ప్రపదన హేతువాకచ్చా
ల్లిల్ బు, ఇన్ద్రోక త్తిల్ భగవదనన్యసాధ్యత్వజ్ఞానమ్ ప్రపదన హేతు
వాకచ్చాల్లిల్ బు, అకైయాలిరణ్దుమ్ జ్ఞానాధికర్కు అనన్యగతిత్వ
పూర్వకమాన ప్రపదనత్తుక్కు హేతువామెన్తు కొళ్ళవేణుమ్. కీఱుమి
తుతానే అర్థమానాలోవెన్నిల్, ఒణ్ణాతు, (ఇమన్తాన్తమ్ మూన్తుతత్వ

(ఒణ్ణాతు) ఇత్యాదిక్కు-మాలత్తిల్ "మూన్తుతత్వత్తెయమ" ఎన్దహేతు తత్వ
క్రమమ్ శొల్లివిరైయాకైయాల్ వేటిడైదిల్ శొల్లియిరుక్కిట క్రమత్తెక్కొణ్ణ ఇన్ద్ర

శ్లో. (౧) ఇదంశరణమజ్ఞానమ్.

తైయిమ్ పట్ శివరుమ్) ఎత్తత్తొను శేరామైయాల.

శ్లో. అన నరమ్ ఇవ్వర్థ విషయమాక, అఖిలజగన్మాతావాయ్
అస్తతమైయాన పిరాట్టి, లక్ష్మీత న్నిత్తి లరులిచ్చెయ్ తవచన తై ఉపాదా
నమ్ పట్టాశీతార్, (ఇదంశరణమజ్ఞానమ్) ఎత్తు. ఇదంశరణమజ్ఞానా
మిదమేవవిజానతామ్! ఇనంతిత్తీర్న తాంపార మిదమాన న్న్యమిచ్చతామ్!
ఇవ్వర్థోక త్తిల్ “ఇనమ్” ఎత్తు పరామర్శిక్కిఱతు కీర్త్ చొన్న శరణా
గతియై. (౨) “అపాదోపాయ నిర్దుకామధ్యమాంస్థితిమాస్థితా శరణా
గతిర గ్యోపాసంసారాద్గవతారిణీ” ఎత్తెక్కిర్ చొల్లినిన్తుతు. (బ్రహ్మయమ్)
ఎత్తు స్త్రీలింగవిద్వేషమన్విక్కి “ఇనమ్” ఎత్తనవుంసక్కి లిన్దు
త్యయమ్ శరణజ్జవినత్తైయాలే. ఇతిల్ అజ్ఞసర్వజ్ఞకత్తై స్వప్తమాక
చొన్లుకైయాలే మేల్ భక్తి పరవశరై చొన్లుకీఱ త్తెన్దు కొళ్ళ వేణుమ్.
“ఇనంతిత్తీర్న తాంపారమ్” ఎత్తుతు శడక్కి నవనిష్టనిష్టత్తి పిఱక్క వేణు
మెన్నుమ్ త్విరై యుడైయార్ క్కెన్తు పడి; “అన న్న్యమిచ్చతామ్” ఎత్తుతు-

సమన్వయమ్ శైయివేణుమ్; ఈశ్వరతత్త్వతై ఎల్లావిడగ్గలియమ్ కడైశియిలేయే పరి
గణనమ్ శైయ్ తిరుక్కిఱతు, ఇరజ్ఞావతాక ఎల్లు మెడుక్కువ్తై; ఆకైయాలే పఞ్చకోశ
శ్రుతియిల్ చిత్తత్త్వతై నడువిల్ ఎదు త్తిరుక్కైయాలే అత్తెప్పూర్ నవరుకిఱ స్వరూప
యాథార్థ్యజ్ఞానమే, “జ్ఞానాధిక్యతాలే ప్రపన్నర్” ఎత్తవిడ త్తిల్ వివక్షితమాక వేణు
మెన్దు భావమ్.

అపాదోపాయనిర్దుకా - అనర్థకరమాన పాపజ్గతిల్ ప్రవృత్తియాలమ్, ఉపా
యా న్నరజ్గతినాలుమ్ విడప్పట్టతాయ్, మధ్యమాంస్థితిమాస్థితా - అనర్థకరము మన్విక్కి
ఉపాయా న్నరజ్గసుక్ష్మజ్ఞమాయ్ స్వయముపాయముమన్విక్కి యిరుక్కైయాలే నడవు
పట్టిరుక్కిఱ విత్తవైమిత్తిక కర్తవ్యతై యుడైతాయ్, అగ్ర్యా - సర్వాధికారముమాయ్
ఆవిలమ్మ్యఫలప్రదమమాయ్ స్వరూపానురూపముమాయురుక్కైయాలే త్వాఘ్నమాయ
రుక్కిఱ, ఇన్ద్రప్రపత్తి సంసారసాగరతై క్కడ త్తివైక్కు మెన్దురమ్.

(౧) లక్ష్మీతమ్ - ౧౭-౧౦౦, (౨) లక్ష్మీతమ్ - ౧౭-౯౯, 3 శ్లోకముక్కియిక్కిమ్.

౫౧. భక్తితన్ని లేయవస్థాభేదమ్పిఱన్దవాతే ఇతుతా

స్వరూపప్రాప్త పరిపూర్ణ భగవదనుభవతైష్ఠ్యేర్బల్యతు భక్తికృమా
ట్టాతార్కెన్ద్రపడి. ఇవైయిరణుమ్భక్తియిన్నుడైయ భూమావాలే
వరుమనైయితే; భక్తిపారవశ్యమ్ ఉపాయాన్తరానుస్థానత్తిల్ అశక్తి
క్కుముఱుప్పాయ్, అనిష్టనిష్ఠత్తియిలు మిష్టప్రాప్తియిలు ముక్తానవిళ
మ్బాక్షమతైక్కు ముడలాయితేయరుప్పతు; అతిల్ విళమ్బాక్షమతై
క్కుడలానవాకారతై ఇన్ద్రోకత్తిల్ శోల్లుఱిటతు. అనాల్ కీడ్ అశక్తి
క్కుడలాకవన్దో శోల్లిప్పొన్దతు, అతుక్కితు ప్రమాణమామోపెన్నిల్,
అధికారిత్తైవిధ్యమ్దర్శిప్పిక్కిటవళవే ఇవిడత్తి లపేషీతమాత్తైయాలే
ఇతుప్రమాణమాకన్దొల్లత్తటిల్; “అవిద్యాతః” ఎన్దిశ్లోకత్తిల్ జ్ఞానా
ధిక్కత్తుక్కుడలాకన్దొన్దతుమ్ కీడ్చొల్లివన్దతుమ్ భిన్నమాయిరుక్కు
చ్చెన్ద్రుతే, అధికారిత్తైవిధ్యత్తుక్కుప్రమాణమాకవత్తెచ్చొన్నాత్పోలే.

౫౧. ఆక, ప్రపత్త్యధికారిత్తైవిధ్యత్తుక్కు ప్రమాణమ్కాట్టి
నారాయ్నిన్దార్కీడ్; ఇన్ద్రవిధప్రపత్తియిలుమ్భక్తిపారవశ్యప్రపత్తియే
ముఖ్యమెన్దితే కీడ్చొల్లిల్, ఏవమ్భూత ప్రపత్తినిష్ఠరానవరకళో
తన్నిష్ఠైకులైన్ద భగవల్లాభార్థమాక స్వయత్నత్తిలేమూఱువతు, అవక
వరక్కొళ్ళ అవనై యుపేషీప్పతాకిట వినడబుక్కు నిదానమేతెన్న,
అరుళిచ్చెయ్కితార్, (భక్తితన్నిలే) ఎన్దుతుడక్కి. (భక్తితన్నిలే యవస్థా
భేదమ్పిఱన్దైక్కుయావతు)-కరణశైధిల్యతాలే స్వయత్నక్షమరన్దిక్కే,
అవనేయుపాయమాకవధ్యవసిత్తు, అవకవరపు పార్త్తిరుక్కుమవన్దైయళ
వన్దిక్కే, కన్దొల్లైయిట్టు ఏతేను మొరుపడియాలే యాకిలుమ్ అవ
నైయిప్పోతే పెఱవేణుమెన్ను మతిమాతత్వరావన్దైవితై. (ఇతు)

భక్తియిన్నుడైయ భూమావాలే-భక్తివైపుల్యతాలే. (అశక్తిక్కుడలాక) భక్తి
పారవశ్యత్తాల్ అడైవుపడ ఉపాయాన్తరజ్జతై అనుష్ఠిక్కుమాట్టాతపడియాన అశక్తి
క్కుడలాకవన్దో భక్తియైచ్చొల్లి పొన్దతెన్దపడి.

కన్దొల్లైయిట్టు - అతివ్యామోహమ్ పిఱన్దు.

౧౧౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧ - ప్రకరణమ్.

కులై యక్కుడివతాయుకుక్కుమ్.

౫౨. తన్నై ప్పేణపుమ్ పణ్ణమ్, తరిక్కువుమ్ పణ్ణమ్.

ఎన్ఱు-ప్రపత్తియైచ్చొన్లుకిఱతు. తాదృశావస్థాపితనాల్ ప్రపత్తి కులై కై యావతు-(౧) “ఎన్నాళ్ శెయ్ కేళ్” ఎన్ఱు స్వప్రవృత్తియిలన్వయమల్లై భగవతిస్య స్తభరరా యిరుక్కుమిరుప్పక్కులై కై.

౫౨. ఇప్పడి ప్రపత్తినిష్ఠై కులై యుమ్బుడిపిఱన్దభక్తి యుమ్ అవస్థా భేదమ్ విశ్లేక్కుమన్దై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (తన్నై) ఎన్ఱుతుడన్ఱి. (తన్నై ప్పేణపుమ్ పణ్ణమ్ కై యావతు)-(౨) “ తాతై పూణమ్ ” ఇత్యాదిన్లు అప్పడియే అవకాశవరపుక్కుడలాక తన్నై యలక్కరిక్కుమ్బుడి పణ్ణమ్ కై అతావతు - భగవల్లాభార్థమాక స్వయత్నత్తిలే మూట్టుమెన్దపడి. ఇన్ఱి త మడలెమ్మకై ముతలానపల్లెదీలే మూట్టుమతుక్కు ముపలక్షణమ్ (తరిక్కు-పణ్ణమ్ కై యావతు) - అన్దై ఓణమననై యొట్టియ తరిక్కుమాన్దై మైయాలే, అనకావరపుక్కుడలాక స్వయత్నత్తిలే మూట్టుమ్బుడిపణ్ణినవల్ల తానై, అనకావరక్కొళ్ళు విశమ్బురోషతాలే (౩) “పోకునమ్మి” (౪) “కళిక్ మేతల్ నమ్మి” ఎన్ఱు అవనై యుపేక్షిత్తు తల్లి ధరిత్తిరుక్కుమ్బుడిపణ్ణమ్ కై. ఆక ఇన్దై యిరణ్ణాలుమ్ (౧) “ఎన్నాళ్ శెయ్ కేళ్” ఎన్ఱుమ్ (౫) “తరియేనిని” ఎన్ఱుమిరుక్కుమిరుప్పక్కు ప్రతిరోటియైచ్చొన్లు మెన్దపడి. ఆకై యాల్ ప్రపత్తినిష్ఠై కులై న్దు స్వప్రవృత్త్యాదికళిల్ ఇట్టికై క్కుడి భక్తి యిన్దై య వనస్థాభేదమెన్ఱు కరున్దు.

౫౩. (తన్నై ప్పేణపుమ్ పణ్ణమ్ తరిక్కువుమ్ పణ్ణమ్) ఎన్ఱు ఎమ్మై రుమాన్ వరున్దై క్కుడలాక కృషిపణ్ణమ్ కై యుమ్, అనకావరక్కొళ్ళు అవ

ఆత్మనాల్ - “ ఆత్మనభక్తియు క్తగ్య న శాస్త్రం నైవచక్రమః ” ఎన్ఱిఱపడి యే విశ్వాసమాన్ద్యా ద్వాత్రయ దోషతైలన్దై నిర్దైతుక సిద్ధిపాయ సిద్ధికాన్తాపన్న భక్తియల్ వన్ద తాకైయాలే, “ ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయాహీయతేనయా ” ఎన్ఱుతు - మన్దమధ్యమాధికారి విషయమెన్ఱుకరున్దు.

(౧) తిరువాయ్-౫-౨-౩, (౨) కెరియార్-౫ తిరు-౩-౨-౨. (౩) తిరువాయ్-౬-౨-౨.

(౪) తిరువాయ్-౬-౨-౬, (౫) తిరువాయ్-౫-౨-౨.

౫౩. ఇంద్రస్వభావవిశేషజ్ఞో, కల్యాణగుణజ్ఞళిలుమ్,
తిరుచ్చరజ్ఞళిలుమ్, తిరునామజ్ఞళిలుమ్,

నై యుపేక్షీ కై యుమాకిట పరస్పరవిరుద్ధస్వభావజ్ఞలై విత్తై క్కుమ్బు
శియైయిజే శొల్లైత్తులు; ఇప్పడి భక్తియానతు స్వావస్థావిశేషజ్ఞళాలే
చేతనర్ క్కుమ్బు విత్తై క్కుమ్ పరస్పరవిరుద్ధస్వభావజ్ఞో తద్విషయమాత్ర త్తి
లన్బి క్కే, తత్తుమ్బున్బివస్తుక్కుళ్ విషయమాకవుమ్ కాణలామెన్దితార్
మేల్, (ఇంద్ర) ఎన్బుతుడన్బి. (ఇంద్రస్వభావవిశేషజ్ఞో) ఎన్బు-కీట్ చొన్ననై
తన్నై యే శొల్లుకిటతన్బు, ఇప్పడిప్పట్ట స్వభావవిశేషజ్ఞళెన్బు పడి. అన్బై
యూవన-అనుభావ్య విషయ మొరుపడిప్పట్టరానిక్కుచ్చెయ్ తే అత్తైయ
చుభవిక్కిట వివర్కళుక్కు ధారకమాయ్ త్తోత్తుకై యుమ్ బాధక
మాయ్ త్తోత్తుకై యుమ్. (కల్యాణగుణజ్ఞళిలుమ్) ఇత్యాది, (౧)
“శోవిన్దకకుణమ్బాడి - అచికాత్తిరుప్పేనే” ఎన్బుధారకమాకవుమ్, (౨)
“వల్ వినై యేనై యిర్ కీన్బుకుణజ్ఞళై యుడైయాయ్” ఎన్బు బాధకమాక
వుమ్ శొల్లుకైయాలే కల్యాణగుణవిషయమాకవుమ్; (౩) “శరజ్జళాన్బు
తన్బామరై క్కణ్ణనుక్కున్బి యెక్ మనమ్ తాన్బున్బిల్లాతే” ఎన్బుధారకమా
కవుమ్, (౪) “శరజ్ఞళేకొడితాయడుకీన్బు” ఎన్బు బాధకమాకవుమ్
శొల్లుకైయాలే తిరుచ్చరవిషయమాకవుమ్; (౫) “తిరుమాలై ప్పాడ
క్కేట్టు- మడక్కిల్లియైక్కూప్పి వణ్ణినాళే” ఎన్బు ధారకమాకవుమ్,
(౬) “కణ్ణానామ మేకుళిక్కిన్బిర్” ఎన్బు బాధకమాకవుమ్ శొల్లు
కైయాలే తిరునామ విషయమాకవుమ్; (౭) “ఎజ్జళుక్కే యొరునాళో
వన్బుతడక్కుళుళిన్నిశై పోతరాతే” ఎన్బుధారకమాకవుమ్, (౮) “అవ
న్బుడై త్తిజుళుళిరుమాలా” ఎన్బుబాధకమాకవుమ్ శొల్లుకైయాలే తిరు

(౧) నాయచ్చియార్ తిరు-౮-౩. (౨) తిరువాయ్ ౮-౧-౮.
(౩) తిరుమొట్టి-౭-౩-౪. (౬) తిరువాయ్-౯-౮-౮.
(౪) తిరుమొట్టి-౧౦-౨-౯. (౭) తిరుమొట్టి-౬-౯.
(౫) తిరునామ-౧౪ (౮) తిరువాయ్-౯-౯-౫.

తిరుక్కుళలోలైయిలుమ్ కాణలామ్.

క్కుళలోలై విషయమాకవుమ్ కాణలామెన్జపడి. ఎన్జ మొక్కభోగ్య జ్జళాయిరున్దుళ్ళ కల్యాణగుణాదికల్ ధారకమాయ్తోల్ బువతు బాధక మాయ్తోల్ బువతాకిటరు, అనుభోక్తాక్కళానవివర్ కళుడైయ ప్రేమ స్వభావవిశేషజ్జళాలేయితే, అల్లతు గుణాదికళిక్ స్వరూపభేదత్తాలచ్చే; ఆకైయాల్ భక్త్యవస్థాభేదజనితజ్జళాన స్వభావవిశేషజ్జల్, ఇన్వోవన్తు క్కుళో విషయమాకవుమ్ కాణలామెన్జిటరు. గుణాదికళై ధారకజ్జళాక వుమ్ బాధకజ్జళాకవుమ్ పేరుకిటివిడ త్తిల్, ఇరణ్ణ మొరువర్ పేచ్చన్జిక్కే యిరున్దతేయాకిలుమ్, ఆర్వోర్ కళెల్లారు మేకప్రకృతికళాకైయాన్జి ఎల్లారుడైయభక్తియుమ్ భగవత్స)సాదలభైయాన పరభక్తియన్జి యాయిమ్, అన్దభక్తిస్వభావవిశేషజ్జల్ కాట్టుకిటమాత్రమే ఇన్విమ్. త్తి లపేక్షితమాకై యాలే విరోధమిల్లె. (౧) “శరణ్ణళేకొడితాయన్జి క్కన్జ” ఎన్జిట విరు పరాజితరానవర్ పాశురమన్దో, అత్తై (౨) “శరణ్ణళాణ్ణ” ఎన్జెక్కుప్రతికోటియాకచ్చిల్లలామోవెన్నిల్, “రామవిజయమ్ తమక్కిన్జమాకై యాలే, అన్దవిజయత్తుక్కిలక్కాయ్తోల్ శిరాక్షసర్ దళైపిటరు, పిరాటిమార్ దళైపిటరు పేరుమాపోలే, తామానతన్జై తోల్ దళై, తోల్ శిరాక్షసర్ పాశురతాలే విజయన్జెప్పేళి అనుభవిక్కి ఊర్, ఎన్జితే అత్తిరు మొక్కిక్కు న్యాఖ్యానమ్ ప్ణయరుళుకిటవాచార్యర్ కళరుళిచ్చెయ్ వతు; ఆకైయాల్ తమ్ముడైయ ప్రేమస్వభావతాలే తదవ స్థాపన్నరానవిన్బు, తిరుచ్చరజ్జల్ బాధకమాయిల్ శితుమ్ తమక్కే యాయ్తోల్ దళై పేళుకై యాలే, అప్పడికొల్లక్కుడైయిల్లె.

పూర్వమ్, కల్యాణగుణజ్జళిలుమ్” ఎన్జతైవిషయసప్తమియాక న్యాఖ్యానమ్ ప్ణి, విషయసప్తవిధజ్జళితే (౧) “అప్రాప్తవిషయజ్జళితే” (౨) “అచార్యవిషయత్తిల్” ఎన్జ విషయపదసమభివ్యాహరమ్ కాణ్ణుపోల్ ఇన్జుకాణామైయాయిమ్, సవిషయక

- (౧) తిరు మొక్కి-౧౦-౨-౯. (౩) ౮-౯.
(౨) తిరు మొక్కి-౨-౩-౪. (౪) ౩౫౦.

అథవా, (తన్నై ప్పేణవుమ్ పణ్ణమ్ తరిక్కవుమ్ పణ్ణమ్) ఎన్ఱువిన్ఱై యిరణ్ణాలుమ్, అవన్ఱానే వరుమళవుమ్ ధరియామల్ వరువుక్కుడలాక యత్తిక్క-ప్పణ్ణవతు, వరక్కొళ్ళ ప్రణయరోషత్తాల్ తళ్ళిధరిత్తిరుక్క-ప్పణ్ణవతామ్బడియైయిణ్ణే శొల్లిత్తు; ఇప్పడి విరుద్ధస్వభావజ్జైయొన్ఱు తానేవితైక్కు-మెన్నునితు వేటుశిల విషయజ్గళిలుమ్ కాణలామోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇన్ఱ) ఎన్ఱుతుడన్ఱి. అతావతు-ఇప్పడివట్ట స్వభావ విశేషజ్గల్ (౧) “ఐవిన్దక్ కుణమ్బాడి” ఎన్ఱుతుడన్ఱి కీర్తించొన్నప డియే ఒరుదన్ఱైయిలే ధారకమాకప్పేళువతు, ఒరుదన్ఱైయిలే బాధక మాకప్పేళువతామ్బడి, అవర్ కళుక్కు ధరిప్పమ్ బాన్ఱైయమాకిట విరుద్ధస్వభావజ్గల్ విత్తైక్కి అకల్యాణగుణాదికళిలేయుమ్ కాణలామొన్ఱై అక(-౨)(ప్రపత్తిక్కు) ఎన్ఱుతుడన్ఱి ఇవ్వళవాకప్రపత్తివైభవన్ఱై యుమ్, తద్విషయవైభవత్తైయుమ్, తదధికారిన్ఱైవిధ్యత్తైయుమ్, త్రివిధప్రపత్తియిలుమ్ భక్తిపారసశ్య హేతుకప్రపత్తియినుడై యముఖ్యత్తైయైయుమ్, అతు తనక్కు-స్వహేతుభూతభక్త్యవస్థాభేదత్తాల్ వరుమ్ కులైత్తైయుమ్, అన్ఱభక్త్యవస్థాభేదమ్ శెయ్విక్కు మంశ్శెయు మరుళిచ్చెయ్ తార్.

గీర. ఇప్పిపత్తితనక్కు (౩) “ధర్మపుత్రాదికళుమ్” ఎన్ఱుతు డన్ఱి కీర్తుక్తమాన వధికారికళిపక్కలిలే సాధనతయా అనుష్ఠానమ్ కాన్ఱైయాలుమ్, కర్తజ్ఞానభక్తి ప్రపత్తికల్ ఎన్ఱు ఉపాయజ్గళిశే సహ పరితమాయ్ పోరుకైయాలుమ్, (౪) “యద్యేనకామకామేననసాధ్యం

వస్తువాచక పదసమభివ్యాహరమిల్లా మైయాలుమ్, అప్పత్తైవిట్టు అధికరణసత్తమియా కవ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తరుకుకితార్ (అథవా) ఇత్తాది.

(యద్యేన) ఇత్తాదిక్కు - విశ్వరూఢియినాల్ ఎద్దవిశ్వరూప సాధనాధరణ్ణి నాలడైయప్పడుకొటిల్లెయో, ముముక్షువినాల్ పునరావృత్తియిల్లాత ఎద్ద పరమస్థాన

౧౨౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

గీ. ఇతుతన్నెన్నార్తాల్ పితావుక్కుప్పత్త
 న్ముత్తువాణ్ణుమాపోలే యరుప్పత్తిన్తు.

సాధనాన్తరైః । ముముక్షుణాయత్సాక్ష్యేన యోగేననచభక్తితః । ప్రా
 ప్యతే పరమస్థామ యతోనావర్తతేపునః । తేనతేనాప్యతే తత్తన్నాన్య
 సేనైవ మహామునే । పరమాత్మాచతేనైవ సాధ్యతే పురుషోత్తమః”
 ఎన్తుమ్, (౧) “ఇదంశరణమజ్ఞానామ్” ఎన్తుమ్ ఇప్పడియే శాస్త్రబ్రహ్మ
 సాధనమాక చొట్టుకెయాలమ్, ఉపాయత్వ ప్రతిపత్తి యోగ్యతై
 యుక్తాకైయాలే, అత్తై వ్యావర్తిక్కైక్కాక అతుక్కుడలాన వస్తులః
 బ్రహ్మైయు మరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్ ; అతిల్, ప్రథమత్తిలే ఇష్టక్కు
 పత్తియై యుపాయమాకక్కొణ్ణాల్ నరుమవద్యస్తై దర్శిప్పిక్కి-ఉక్కిడర్
 (ఇతుతన్నె) ఎన్తుతుడగ్గి. (ఇతుతన్నెన్నార్తాల్) ఎన్తుతు-ఇచ్చేత్తమః
 సోర్వరవిషయత్తిల్ వణ్ణు మిప్పప్రతితన్నె యుపాయమెన్నన్నార్తాల్
 ఎన్తువడి. ఈశ్వరన్ తన్నె రక్షిక్కైక్కు-హేతువాక, ఇచ్చేతనన్
 వణ్ణుమ్ ప్రపత్తితన్నె నిరూపితాల్, ఎన్తుజ్జనే అనధ్యాహరేణ యోజి
 క్కు-పుమామ్. అహోతు మర్థమొక్కు-మితే. (పితావుక్కు-ప్పత్తన్ముత్తు
 వాణ్ణుమాపోలే యరుప్పత్తిన్తు) ఎన్తుతు-ఉత్పాదకనాకైయాలే హితై
 సీయాన్, తానఱియాత దశైయిలుమ్ తన్నె రక్షిత్తుక్కొణ్ణుపోరుమ్
 తనుప్పనుక్కు, పుత్రనానవక, తానఱిన్దశైయిలే “ఎన్నెనీరక్షిక్కు-
 నేణమ్” ఎన్తు ఎన్తుత్తువాణ్ణినాల్ ఇరణ్ణుతలైక్కు-ముణ్ణాన ఉఱివుక్కు-
 కొత్తైయామాపోలే, సత్తాకారణభూతనాయ్ నర్వదశైయిలుమ్ రక్ష
 కనాయ్కొణ్ణుపోరుక్కి అకారవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనుక్కు-మ్

మానకైకల్యప్ కర్తవ్యనభక్తియోగస్థి నాలదైయప్పడాతో, అన్దన్ ఆధికారియ
 నాల్ అన్దఅన్దపురుషాన్దన్ ప్రసత్తియినాలేయే అదైయప్పడుమ్ ఎన్దరమ్.
 ఉఱివుక్కు- కొత్తైయానతు- రసావహమృత్కైయైత్తై.

౫౫. ఇతుతనక్కు స్వరూపమే తన్నైప్పొకాతోట్టికై.

౫౬. అజ్గమేతన్నైయొట్టిన్దనన్దైప్పొకాతోట్టికై.

మకారనాచ్యనాన విసనుక్కుముగ్ధాన సమృద్ధిత్తుకనవ్యనరమెన్దపడి.
(ఎట్టుత్తువాఙ్మకైయావతు) - రక్షకన్ శేరై త్తకమాన్పితే యెఱుఱి
కొళ్ళుకై.

౫౫. ఆనాన్ ఇతుతనక్కు స్వరూపమే తన్నై, అరులిచ్చెయ్ కిఱార్,
(ఇతుతనక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఇతుతనక్కు స్వరూపమ్) ఎన్దుతు - ప్రప
త్తితనక్కసాధారణాకారమెన్దపడి. (తన్నైప్పొకాతోట్టికైయావతు)-
ఉపాయవరణాత్తకమాన తన్నై ఉపాయమెన్న సహాయులపడియరు
క్కై; అతావతు- అపాతప్రతీతియిలొత్తియ ఉళ్ళపడి నిరూపిత్తాల్ స్వ
స్తిన్నుపాయత్వ ప్రతిపత్తిక్కు యోగ్యమాక మాట్టాతపడియరుక్కై
యెన్దపడి. అన్దిక్కే, (తన్నైప్పొకాతోట్టికై) ఎన్దివిడత్తిల్, ఉపాయ
త్వేన ప్రతితమానతన్నై పొకాతోట్టికై, ఎన్దు అనధ్యాహారేణ
యోజిక్కువుమామ్; ఇప్పడిశొన్నాలుమ్ స్వస్తిన్నుపాయత్వ ప్రతి
పత్తిసహత్వమే పొరుళామితే.

౫౬. చరమశ్లోక త్తిల్ ఇ తైసాఙ్గమాకవిధిక్కైయాల్ (౧) “య
ద్యత్సాఙ్గమ్, తత్తత్సాధనమ్” ఎన్ది యాయమితుక్కుమ్ వారాతో
వెన్న, అజ్గస్వరూప తైదర్శిప్పిక్కు-వే అన్దన్యాయమిగ్గువారా తెన్దుపార్తు
అతుతన్నైయరులిచ్చెయ్ కిఱార్, (అజ్గమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. (తన్నైయొట్టిన్ద
నన్దైప్పొకాతోట్టికై యావతు) - స్వీకారరూపమానతన్నైయొట్టిన్ద
చేతనప్రస్థత్తికళిల్ ఒన్దైయుమ్ సహాయులపడియరుక్కై. సాధనరూప
సకల ప్రవృత్తికళిన్దైయవుమ్ సవాసనత్యాగమితే యితుక్కు-జ్గమ్.
“యద్యత్సాఙ్గమ్” ఎన్దివిడత్తిల్, ప్రవృత్తిరూపాఙ్గ సహితమాన

అవద్యకరమ్ - సమృద్ధాభివాచభాస రూపమానదోషముక్కు శోకువామ్.
రక్షకన్ శేరై-అసంబద్ధి యానరక్షకన్ శేరై. తన్మూర్విశే - తదసంబద్ధియాన తన్మూర్విశే.

౫౭. ఉపాయమ్ తన్నైప్పొలుక్కుమ్.

వల్లెయితే సాధనమాకచ్చొల్లుకిఱతు; అప్పజియన్తిక్కే ఇతినుడైయ వజ్జమ్ నివృత్తిరూపమాకై యాలే, ఇతుతానే ఇతినుడైయ వనుపాయ త్వసూచకమెఱుకరుత్తు.

౫౭. ఇతినుడైయవనుపాయత్వత్తై దృఢీకర్తిక్కైక్కాక సిద్ధ సాధ్యోపాయజ్ఞశిష్యుడికలై చొప్పి, అవైయిరణ్డెయుమ్ పల్లె ఇతుక్కుణ్డాన వ్యాసృత్తియై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపాయమ్) ఎఱ్ఱతుడగ్గి, (పాతాతు) ఎన్నుమళవాక, (ఉపాయమ్ తన్నైప్పొలుక్కుమ్) ఎఱ్ఱతు - సిద్ధో పాయమాన సర్వేశ్వర ఇష్టానిష్టప్రాప్తి పరిహారజ్ఞశిరణ్డుక్కుమ్ స్వయమేన నిర్వాహకనాకై యాలే, తన్నైఉపాయమెఱ్ఱుల్ అతుక్కు- త్తరుక్కుయా యిరుక్కుమెఱ్ఱవడి. (౧) “ఉపాయోపేయత్వేతదిహతవ తిత్త్వం నతునుశా” ఎఱ్ఱ ఉపేయత్వత్తోపాతి వస్తువుక్కుస్వరూపమా యితే ఉపాయత్వమిరుప్పతు. (౨) “యేచవేదవిదోవిప్రా యేచాధ్యా త్తవిదోజనాః తేవనన్తిమహాత్మాసంకృష్టంధర్మంసనాతనమ్” (౩) శరణ్యం శరణ్యత్వా మాహుర్ద్వివ్యామహర్షయః అమృతంసాధనంసాధ్యం సమృద్ధ్యైవసమీణః” ఎన్నక్కడవతితే. (తన్నైప్పొలుక్కుమ్) ఎగ్గిఱ విన్వళవే శొల్లివిడుకై యాలే, తన్నైయెఱ్ఱిన్దవల్లై ప్పొతామై అర్థా త్సిన్దవ్, ఇన్దసిద్ధోపాయమ్ సహాయాత్తర సంసర్గాసహమాయితే యిరుప్పతు, ఇప్పుపాయవిశేషమ్ స్వవ్యతిరిక్తమా యిరుప్పత్తోన్తై సహి యామైయాలితే “ (౪) *కనుకూల్యసంకల్పాదికళుక్కు ఉపాయాజ్ఞ త్వమన్తిక్కే, అపఘాతస్వేదమ్బాలే సమ్భావిత స్వభావత్వముణ్డాకిఱ తు” ఎఱ్ఱ ఇన్ద్రుత్తై పురస్కరియిలే ఇవర్తామేయరుళిచ్చయ్ తారితే.

౫౮. ఉపాయాన్తరమిరణ్డయుమ్ పాఠుక్కుమ్.

౫౯. ఇతు ఇరణ్డయుమ్ పాఠాతు.

౫౮. (ఉపాయాన్తరమిరణ్డయుమ్ పాఠుక్కుమ్) ఎన్తతు-సిద్ధోపాయేతరమాన సాన్ధ్యోపాయమ్, స్వపారతస్త్రిజ్ఞానరహితరాయ్ స్వయత్పరరాయరుప్పర్క్కు మోక్షసాధనతయా శాస్త్రవిహితమాకైయాలే, స్వస్తిన్నపాయత్వప్రతిపత్తిసహమఃమాయ్, స్వత్వత్వాదికళిల్ ప్రవృత్తిరూపాజ్ఞసాసేతుమాకైయాలే స్వవ్యతిరిక్తజ్ఞైయుమ్ సహిక్కుమతా యరుక్కుమెన్తపడి, (౧) “భక్తాలభ్యస్తవనన్యయా” (౨) “ఉభయపరికర్షితస్వాన్తర్యై కాన్తికాత్యన్తిభక్తియోగైకలభ్యః” (౩) జన్తాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః సరాణాంక్షీణపాపానాంకృష్టేభక్తిః ప్రజాయతే” ఎన్నక్కడవతీతే.

౫౯. (ఇతిరణ్డయుమ్ పాఠాతు) ఎన్తతు-సిద్ధోపాయవరణరూపమాయ్ నివృత్తిసాధ్యమాయ్ అధికారివిశేషణమాయ్ స్వరూపానతిరేకియా యరుక్కిఱ విన్దప్రపత్తి, ఉభయానహమా యరుక్కుమెన్తపడి. అకైయాన్ సిద్ధసాన్ధ్యోపాయవ్యావృత్తవేషేయా యరుక్కిఱ విన్ద ప్రపత్తిక్కు ఉపాయత్వమ్ అసమ్భావితమెన్తతాయితే.

౫౯. అన్తిక్కే, (ఇతుతనక్కుస్వరూపమ్) ఇత్యాదిక్కు, అనాల్ సాజ్ఞమాక శాస్త్రవిహితమాన విన్దప్రపత్తిక్కు స్వరూపమెతు, ఇతుక్కుచ్చొల్లుకిఱనగ్ధనానేతెన్న, అవై ఇరణ్డయుమ్ కైవేయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఇతుతనక్కు) ఇత్యాదివాక్యవ్యయతాలే. = ౫౭. అనాల్ తన్నె ప్పొలుప్పతేతెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఉపాయమ్) ఇత్యాది. = ౫౮.

౬౦. ఫలత్తుక్కు-ఆ త్తజ్ఞానము మప్రతిపేదముమేవేణవతు.

తన్నైయుమ్ తన్నైయొచ్చివల్ శ్రైయుమ్ పొలుక్కు-మ తెతెన్న వరుళి
చ్చెయ్ కిటార్, (ఉపాయాంతరమ్) ఇత్యాది. = ౫౯. ఇష్టసిద్ధసాధ్యోపాయ
జ్జిరణ్ణిలు మిప్పివత్తిక్కు-ణ్ణాన వ్యావృత్తియై దర్శిప్పియానిస్తుకొణ్ణ
ఉత్తారణ్ణై నిగమిక్కి-టార్, (ఇతిరణ్ణైయుమ్) ఇత్యాది; ఎన్జిజనే సజ్జతి
యాకవుమామ్.

౫౯.-అథవా, ఇతిననుపాయత్వ తైసాధికైకాక ఇతినుజ్జయ
స్వరూపాజ్జజ్జిరణ్ణైయుమ్ తామే యరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (ఇతుతనకు-)
ఇత్యాదివాక్యద్వయత్వతే, = ౫౭.- ఇతిననుపాయత్వ తైస్సుటమాక్కు-కై
కాక సిద్ధసాధ్యోపాయజ్జిన్ పడికల్లై దర్శిప్పిప్పమెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్
పల్లీ, ప్రథమమ్ సిద్ధోపాయత్తీన్ పడియై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్,
(ఉపాయమ్) ఇత్యాదియాల్; ౫౮.-నంతరమ్ సాధ్యోపాయత్తీన్
పడియై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్. (ఉపాయాంతరమ్) ఇత్యాదియాల్. =
౫౯. ఇన్ఱైయిరణ్ణిలుమ్ ప్రపత్తిక్కు-ణ్ణాన వ్యావృత్తియై దర్శిప్పిక్కి-టార్,
(ఇతిరణ్ణైయుమ్) ఇత్యాదియాల్. ఎన్జిజనే సజ్జతియాకవుమామ్; ఇన్ఱ
భయ సజ్జతిక్కుమ్ వాక్యజ్జభుక్కర్థమ్ పూర్వవత్.

౬౦. ఇప్పడి ఇప్పివత్తి ఉపాయమల్లనాన్ విట్టాల్, ఫల
సిద్ధికి-వన్ఱుక్కు-లిలుమ్ శిలవేణ్ణావోవెన్న ఆరుళిచ్చెయ్ కిటార్. (ఫలత్తు
క్కు) ఎన్ఱుతుడక్కి. (ఫలత్తుక్కు) ఎన్ఱుతు - ఫలసిద్ధిక్కెన్ఱుపడి. ఆ త్తజ్ఞాన
మావతు) - స్వస్వరూపజ్ఞానమ్; అతావతు - తదేకశేషత్వ తదేకరక్ష్య
త్వజ్జతైయట్కై. అప్రతిపేదమావతు - నిరుపాధికరక్షకనానవనన్ ప్ణుమ్
రక్షణ తైవిలకా-మై; అతావతు - స్వరక్షణస్వాన్వయనివృత్తి. అవధా
రణత్తాల్ - ఇన్ఱైయిరణ్ణుమొక్కియ ప్పిన్నైయొన్ఱుమ్ వేణ్ణావెనపడి. చర
మవదత్తిల్ శొల్లుకిఱఫలత్తుక్కు, ప్రథమవదత్తిల్ శొల్లుకిఱ ఆ త్తజ్ఞాన
ముమ్ మధ్యమవదత్తిల్ శొల్లుకిఱ అప్రతిపేదముమితే వేణువతు.

౬౦. అల్లాతపోతుబద్ధతుక్కుమ్ పూర్తిక్కుమ్కొత్తెయామ్.

౬౧. ఆపత్తైప్పొక్కికొంళ్ళుకితోమెన్దుభిమిత్తు

అత్తైవిత్తైత్తుకొంళ్ళాతోత్తైయే వేణువతు.

౬౦. ఇస్తుడియన్దిక్కే- ఫలసాధనమాక ఇవనుమ్ శిలశైయ్యవే
ణుమెన్దాల్ వరుమ్ తీగ్గేతెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్. (అల్లాత) ఎన్దుతు
డగ్గి. (అల్లాతపోతు) ఎన్దుతు - ఇన్దువన్దిక్కే ఫలహేతువాక ఇవక శిల
శైయ్యవేణుమ్బొత్తెవడి. (బద్ధతుక్కుమ్ పూర్తిక్కుమ్ కొత్తెయామ్
యావతు)-ఇవనున్దైయ రక్షణమ్ తస్యేతామృదియాన అవనున్దైయ
నిరుపాధిక శేషిత్వతుక్కుమ్, ఇవనున్దైయప్రవృత్తియిలాన్దైయ మక్షేషి.
యాత నిరక్షేషోపాయత్వతుక్కుమ్-మవద్యమాయ్ త్తలైక్కట్టుమెన్దై.

౬౧. ఆనాలుమ్ (౧) *అనన్తశ్శేఖభాజనమాన సంసారసాగర
త్తిలేఅట్టున్దిక్కిడన్దలైకటతన్నావత్తైయణర్దాల్, ఆపత్తుఖనాన వీశ్వర
నై స్వప్రపత్తియాలే వశీకరిత్తు, తత్పదత్తాలే ఇత్తైక్కోత్తుకొంళ్ళు
వేణువోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్. (ఆపత్తై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-
సర్వేశ్వరక తిరువడికలిలే ప్రపత్తిపణ్ణి, సంసారమాకిట ఆపత్తైప్పొక్కి
కొంళ్ళుకితోమెన్దు తాన్ పణ్ణుకిట ప్రపత్తియాలే, తన్నావత్తైప్పొక్కి
కొంళ్ళుకితానాక భిమిత్తు, తదేకపారతన్త్ర్యరూప స్వరూపహానియా
కిట ఆపత్తై విత్తైత్తుకొంళ్ళాతోత్తైయే, తన్నివృత్తికి-నక శైయ్య
వేణువత్తెన్దువడి. ఓరాపత్తై ప్పరిహరిక్క-ప్పకు, ఓరాపత్తై విత్తైత్తుకొం
ళ్ళాతే, ఇవక స్వయత్నత్తిల్ నివృత్తనాయుకుక-వే, ఎమ్మెరుమాన్దానే
రక్షిక్కుమ్మెన్దుకరుత్తు. (అత్తై) ఎన్దుతు-ఆపత్తామాన్యత్తైప్పొక్కి; అల్లుతు
ప్రకృతావత్తు త్తన్నైయే పరామర్శిత్తవడియన్దు.

౧౨౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౬౩. రక్షణత్తుక్కు పేక్షితమ్ రక్ష్యత్వానుమతియే.

౬౪. ఎల్లావుపాయత్తుక్కుమ్ పాతువాకైయాలుమ్, చైతన్య
కార్యమాకైయాలుమ్,

౬౩. ఆనాలుమ్ (౧) “ రక్ష్యాపేక్షాంప్రతీక్షతే” ఎస్తు రక్షక
నాన సర్వేశ్వరక, రక్ష్యభూతనాన ఇచ్చేతననుడై యవపేక్షైయైప్పార్
త్తిరుక్కుమెనైయాలే, అవనోపణ్ణమ్ రక్షణత్తుక్కు ఇవనుడైయ వషే
త్తైయుమ్ వేడ్డియన్తో ఇరుక్కిఱతెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్, (రక్షణత్తు
క్కు) ఎస్తుతుడగ్గి. అతావతు - నిరుపాధికరక్షకనానవన్ పణ్ణమ్ రక్షణ
త్తుక్కు ఇచ్చేతనన్ పక్కల్ వేణ్ణవతు. “నీయెనక్కు రక్ష్యమ్” ఎన్టాల్
“ అట్లన్” ఎన్నాణే, తన్నుడైయ రక్ష్యత్వత్తై ఇశైయుమివ్వళవేయ్గె.

(౧) “రక్ష్యాపేక్షామ్” ఎన్నిఱవిడత్తిల్ శొల్లుకీటవపేత్తై, రక్ష్యత్వాను
మతిద్యోతకమి త్తనై యెచ్చుకరుతు.(౨) “యాఞ్ఞాప్రపత్తిః”(౩) “ప్రార్థ
నామతిః” ఎన్నిఱస్వీకారత్తై అప్రతిషేధద్యోతకమెట్టితే ఇవర్ తామరుళి
చ్చెయ్తతు.

౬౪. ఇప్పడి అనుమతి సాక్షాత్తనాయ్ రక్షీక్కు-మాకిల్ ఇవ్వ
నుమతితాన్ సాధనమాకాతోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఎల్లామ్)
ఎస్తుతుడగ్గి. (ఎల్లావుపాయత్తుక్కుమ్ పాతువాకైయావతు)- భోగమో
క్షోపాయజ్గళిల్ ఏతేసు మొట్టిలే యధికరిక్కు మవనుక్కుమ్, నీఇవ్వపా
యత్తై యనుస్థియెన్టాన్ అప్పడియే శెయ్కితేక, ఎన్నుమనుమతి పూ
ర్వకమాక వతిలిభీయ వేణ్ణకైయాలే సకలోపాయ సాధారణమాయి
రుక్కై. ఇత్తాల్, ఓరిడత్తిలుమ్. ఇవ్వనుమతిక్కు అధికారివిశే
షణత్వమొట్టియ, ఫలసాధనత్వ మిల్లామై కాట్టప్పట్టతు. చైతన్య
కార్యమాకైయావతు-రక్ష్యత్వమ్ చేతనాచేత ససాధారణమా యిరు
క్కుచ్చెయ్తే, జ్ఞానశూన్యమాకైయాలే అవ్వాకారత్తై అట్టికైక్కు

(౧) లక్షీత-౨ - అ - ౧౭ - శ్లో - ౩౯.

(౨) లక్షీత - ౧౭ - ౭౨.

(౩)

శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౨౩

పాపిదశైయిలు మనునర్చిక్కెయూలుమ్, స్వరూపాతిరేకియల్లా
మైయాలుమ్, అచిద్వ్యావృత్తవేషమై సాధనమాక్క-వొణ్ణాతు.

౬౫. అచిద్వ్యావృత్తిక్కు-ప్రయోజనమ్-

యోగ్యమల్లాత అచేతనమ్యోలన్తి క్కే, జ్ఞానాశ్రయభూతహక్తె యాలే
అత్తైయత్తి క్కు యోగ్యనాయుక్కిఱ విచ్చేతనవేషకలుజ్ఞాన పను
మతి, ఇవనుడైయజ్ఞానకార్యమాయ్ కొణ్ణువన్దతాయరుక్కై. ఇత్తాల్,
ఇవ్వనుమతి చేతననానవాశియైప్పల్ వన్దత్తాకెయాలే, సాధనకోటి
యిలన్దయియాత్తెన్దపడి. (పాపిదశైయిలు మనునర్చిక్కెయూవతు)-
ఉపాయవన్తైయశవన్తి క్కే ఉపేయదశైయిలు మనకన్యామోహను
గుణమాకకొళ్ళుమ్ వినయోగవిశేషజ్ఞుల్, తిరువుళ్ళనూనపడి కొణ్ణ
గుళవేణుమెన్నుమనుమతి ఇవనుక్కు నడన్దు శెల్లుకై. ఇత్తాల్, సాధ
నమాకిల్ ఫలసిద్ధియశవిలేమీశవేణుమెన్దుకరుత్తు. (స్వరూపాతిరేకియల్లా
మైయావతు)-శేషి శైయ్యుమాతొక్కుడన్ పట్టిరుక్కై శేషత్వపారతన్య
కార్యమాకై యాలే, ఇవ్వనుమతిస్వరూపత్తుక్కుప్పఱమ్బున్ది క్కే స్వరూ
పమాయరుక్కై. ఇత్తాల్, సాధనమాకిల్ స్వరూపాతిరేకియా యిరు
క్క-వేణుమెన్దు కరుత్తు. (అచిద్వ్యావృత్తవేషమావతు)-జ్ఞాతృత్వత్తాలే
జ్ఞానశూన్యమానవచిత్తిల్ వేణుపట్టిరుక్కిఱ ఆత్మావినుడైయవాకా
రమ్ ; ఇవిడత్తిలవ్యాకారమావతు-జ్ఞానకార్యమానవనుమతి ; ఇత్తై
(సాధనమాక్కవొణ్ణాతు) ఎన్దతు - ఇప్పడి ఇతినుడైయ అసాధనత్వ
హేతుక్క శనేకముణ్డాకెయాలే ఇత్తై సాధనమాకక్కల్పిక్క ప్పోకా
త్తెన్దపడి. (అచిద్వ్యావృత్తివేషమ్) ఎన్దు పారమాకిల్, జ్ఞానశూన్య
మానవచిత్తిత్కాట్టిల్ ఆత్మావుక్కుణ్ణాన జ్ఞాతృత్వరూప వ్యావృత్తి
యిన్ వేషమాన పనుమతియై ఎన్దు శబ్దార్థమ్.

౬౫. ఆనాల్, ఇవ్వచిద్వ్యావృత్తి తనకొరు ప్రయోజనమ్
వేణ్ణావోవెన్న అరులిన్సెయ్ కిఱార్, (అచిద్వ్యావృత్తిక్కు) ఎన్దుతుడన్ది

ఉపాయ త్తిలుపకార స్తృతియమ్ ఉపేయ త్తి లుకప్సమ్.

౬౬. (౧) “ఉ స్తనత్రాలెన్ని నైద్దిరున్దాయ్” ఎన్ని
పడియే ప్రాప్తిక్కుపాయమవన్ని నైపు.

౬౭. అతుతా నెప్పోతు ముణు.

(ఉపాయ త్తిలుపకార స్తృతియూవతు)-(౨) “ఎన్నై త్తీమన క్కేడుత్తాయ్”
(౩) “మరువిత్తోమ్ మనమేతన్దాయ్” ఎన్నిపడియే సిద్ధోపాయ
మాన నెమ్మెరుమాక తన్ తిట త్తిటప్పణిన ఉపకారజ్జలైయనుసన్దిక్కె.
(ఉపేయ త్తిలుకప్పావతు) - అవన్దిరువడికళిల్ తాన్ పణ్ణుమ్ కై జ్జుర్యజ్జ
ళిల్, (౪) “ఉకన్దుపణి శెయ్తు” ఎన్ని ఉకప్సమ్, అత్తాలవనుక్కు
విలైకిట ప్రీతియైక్కణ్ణ తనక్కు విలైకిట ప్రీతియమ్.

౬౮. ఇప్పడి ఇవన్బక్కులుళ్ళతోన్దు ముపాయమన్డాకిల్, ఇవను
క్కుత్తత్తాప్రిపుపాయన్దా నేతెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (ఉ స్తనత్రాల్)
ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు-ఇ త్తలెయిలుళ్ళతోన్దుమ్ పేర్ ముక్కుపాయమ
న్దామెయాలే, (౧) “ఉ స్తనత్రాలెన్ని నైద్దిరున్దాయ్” ఎన్దు-కెకట్టిన్దవల్ ము
క్కుమెరుపోక్క డిపార్ త్తిరుక్క-క్కడవడిన్దిరువుళ్ళత్తాల్ నిన్దె త్తిరున్ద తె
న్నెన్దు, హి మైషియానవవన్ని నై వేడిపాయమెన్దాత్వారనుసన్ది త్తపడియే,
అననై ప్రాప్తిక్కుపాయమ్- సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వశక్తియాయ్ ప్రా
ప్తనాయ్ పరమనయాభువాయిరుక్కిట అవన్దుడైయ ఇచ్చేతనోజ్జీవ
నాథమాన నిన్దె నెన్దుపడి.

౬౯. అన్నినైపుతా నవను క్కెప్పోతున్దావ తెన్న వరుళిచ్చెయ్
కిత్తార్, (అతుతా నెప్పోతుముణు) ఎన్దు, (ఎప్పోతుమ్) ఎన్దుతు - ఇవక
(౫) * యాతానుమ్ పల్లీ నీడి త్తిరికిటకాలత్తోడు ఇన్దోడువాళియట
సర్వకాల త్తిలు మెన్దుపడి.

(౧) తిరుమొళి-౨-౭-౧.

(౨) తిరువాయ్ - ౨-౭-౨.

(౩) తిరువాయ్-౨-౭-౭.

(౪) తిరువాయ్-౧౦-౨-౧౦.

(౫) తి - ౨ - ౯౫.

శ్రీపదనభూషణమ్ సన్యాభ్యాసమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౩౧

౬౮. అతుఃఫలిప్పతు ఇవక్ నిన్దైపుమాజీనాల్.

౬౯. “అన్తిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమ్-ఇప్పొత్తు త్తజ్జమ్”
ఎన్దిట నిన్దైపుకు లైకై “ఎన్దు న్దయిరుళిచ్చెయ్ వేణుమ్”,

౭౦. ప్రాప్తాపుమ్ ప్రాపకనుమ్ ప్రాప్తిక్కుకప్పానుమవనే.

౬౮. అనాల్, అతు ఇన్నాల్ వరై ఫలియాజెరుప్పానెన్నెన్నె
అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (అతుఃఫలిప్పతు ఇవక్ నిన్దైపుమాజీనాల్) ఎన్దు.
అతావతు-అవక్ నిన్దైపు ఇవనుక్కుక్కా-ర్వకిరమావతు, ఇవనుడైయ
స్వరక్షణచిన్దైమాజీన కాలత్తిలెన్దువడి.

౬౯. ఇవ్వర్ త్తినుడైయ అప్త్యథమానిన్ద్యాయర్ వార్తైయైయ
రుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (అన్తిమకాలత్తుక్కు) ఎన్దుతుడన్ది. అతావతు- ఇన్ద్య
యర్, తన్నుడైయ శ్రీపదత్తిలేయుల్పారారు శ్రీవైష్ణవరై నోవత్తికై
క్కాక చెప్పెన్దున్దురుళియుక్కి అవళవిలే, అన్ద శ్రీవైష్ణవర్ “అడియే
నుక్కున్తిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమాయిరుప్ప తొన్దురుళిచ్చెయ్య వేణుమ్”
ఎన్దు, “అన్తిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమ్- నమక్కిప్పొత్తు త్తజ్జమ్” ఎన్దిట
తన్నుడైయ స్వరక్షణ చిన్దై కులైకై కాణుమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తనార్తై.
అకైయాల్, ఈశ్వర నివ్వాత్తోజీవనత్తుక్కు అప్పాక ప్పణ్ణమ్ చిన్దనై
ఫలిప్పతు, ఇవనుడైయ స్వరక్షణచిన్దై మాజీనాల్ న్దైతాయ్ త్తిరు.

౭౦. ప్రాపకనీశ్వరనానాలుమ్, ప్రాప్తాపుమ్ ప్రాప్తిక్కుకప్పా
నుమివనన్దో, అనపిన్బు ఇవక్ నిన్దైవై ఇప్పడి నేరాకత్తుడైక్కలామా
నెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ప్రాప్తాపుమ్) ఎన్దుతుడన్ది. అన్తిక్కే, ఇచ్చేత
వక్ కైయిరుళివన్దోలిలుపాయత్వ గన్ధమటత్తుడైత్తు, ఈశ్వరనే యు
పాయమెన్దు నిమ్మర్ని త్తపోతే. వ్రాప్త్యత్వముమ్ వ్రాప్తియిల్ వరుమా
కప్పు మివనతన్దిక్కే, ఇసాయ భూతనాన నీశ్వరన తేయాన్ ఫలిత్తు
వినుకై ; అకైయాల్ (ప్రాప్తాపుమ్ ప్రాపకనుమ్ ప్రాప్తిక్కుకప్పాను

౧౩౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౭౧. స్వయత్న నివృత్తి పారతన్త్ర్య ఫలమ్ ; స్వప్రయోజన నివృత్తి శేషత్వఫలమ్.

మనసే) ఎన్ఱు నిగమిత్తరుభుకితారాకవుమామ్. (ప్రాప్తా అవనాకైయా వతు) - (౧) "స్వత్వమాత్తనిసజ్ఞాతం స్వామిత్వంబ్రహ్మణిస్థితమ్" ఎన్ఱిఱి స్వతస్సిద్ధమానస్వస్వామిత్వ సమృద్ధమడియాక, ఉన్ఱైయైయైప్రాపిక్కుమున్ఱైయవనెన్ఱొలే, ఇవ్వాత్తావైప్రాపిప్పాన్తానాయరున్ఱై. (ప్రాపకకానవనాకైయావతు) - తానివనై ప్రాపిక్కుమిడత్తిల్ ప్రాప్తిక్కుపాయముమ్, సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వ సత్యసజ్జల్పత్వాది గుణవిశిష్టనాయ్, నిరజుశస్వతన్త్రీనాన తానాయరున్ఱై. (ప్రాప్తిక్కుకప్పాను మవనాకై యావతు) - స్వత్తినున్ఱైయలాభత్తిలే తదోక్తావానస్వామి హృష్టనామాపోలే, ఇవనైప్రాపితాల్ ప్రాపిక్కుప్పెన్ఱోమేయెన్ఱు కప్పానుమ్, ఇవ్వాత్తావుక్కు నిత్యభోక్తావాన తానాయరున్ఱై. ఇనైమూన్ఱుమ్ (అవనసే) ఎన్ఱిఱి అవధారణత్తాలే-ఇవన్ఱోలివనోడన్వయిప్పత్తోన్ఱు మిన్ఱైయైన్. ఇతిల్, "ప్రాప్తావుమ్ ప్రాపకనుమ్ అవనసే" ఎన్ఱైయాశే, ఇవనుక్కు స్వయత్న తిలస్వయమిన్ఱై యెన్నుమిడముమ్, "ప్రాప్తిక్కుకప్పాను మవనసే" ఎన్ఱైయాలే, స్వప్రయోజనన్తీ లన్వయమిన్ఱైయెన్నుమిడముమ్ సిద్ధమాయ్ బి.

౭౧. అనాల్, జ్ఞాతృత్వకార్యమాన కర్తృత్వభోక్తృత్వజ్ఞైయైన్ఱైయవనాకైయాలే స్వయత్న స్వప్రయోజనజ్ఞకుక్కర్తానాయరుక్కు, ఇనైయిరణ్ఱినున్ఱైయవుమ్ నివృత్తి ఇవనుక్కువ్యభియాలేవరుకిఱి తెన్ఱిఱున్ఱైయిలే అత్తైయరుశిచ్చెయ్ కితార్, (స్వయత్న) ఇత్తాదివా క్యద్వయత్తాలే. అతావతు - జ్ఞాతృత్వనిబద్ధనమాన కర్తృత్వమున్ఱైయిరుక్కుచ్చెయ్తే భగవత్ప్రాప్తిక్కుత్తానాయత్నమ్ పణ్ణామలిరున్ఱైయూకిఱి ఇన్ఱ స్వయత్న నివృత్తి జరాధీన స్వరూపస్థితాది మత్త్వ

౭-౨. పరప్రయోజనప్రవృత్తి ప్రయత్నఫలమ్.

తద్విషయప్రీతి చైతన్యఫలమ్.

మాఃః పారతస్యైక్యకార్యమ్ ; అప్పడియే భాక్త్యర్థముగాయి
రుక్మచ్యుతే, అత్తలైయై రసిప్పిక్కుమతోఢీయత్తనక్కెన్న ఒట్టిల్
రసమిట్టిక్కేయిరుక్కేయూఃఃః సప్రయోజన నివృత్తి, పరాతిశయా
ధాయకత్వమే వడివాయిరుక్కేయూఃఃః శేషత్వత్తికార్యమ్. ఇత్తాల్,
పారతస్యైశేషత్వజగిర్ణుమాత్తావుక్కున్నరూపమాకై యాలేలవా
కారజ్జలైయటియవే ఇనైయిరణుమ్ తన్నడైయేవరుమెట్టతాయిల్లు.

౭-౨. ఆనాల్, ఇప్పడి స్వయత్న స్వప్రయోజనజగిర్ణుమయమల్లీ
రుక్మమాఃః, ఇవనుడైయ ప్రయత్నత్తుక్కుమ్ చైతన్యత్తుక్కుమ్
ప్రయోజనమెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్, (పరప్రయోజన) ఇత్తాది
నాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు- (౧) “అహంసర్వజ్ఞః స్యామి” (౨)
“వస్తువిలాపడినై శేయ్యవేణుమ్” (౩) “ఉనక్కేనానూఢ్యయ్నోమ్”
ఎన్గిఱపడియే పరసుక్కుప్రయోజనమాక ప్పణుమ్ కైజ్జర్యరూప
ప్రవృత్తి, ఇవనుడైయ ప్రవృత్త్యద్యోగరూపమాన ప్రయత్నత్తుక్కు
ప్రయోజనమ్. (౪) “నిత్యకిజ్జరః ప్రహర్షయిష్యామి” ఎన్గిఱపడియే
అత్తలైయిరుకప్పక్కుటుప్పాక త్తాన్ ప్పణుకిఱకైజ్జర్యత్తాలే అత్యంత
హృష్టనాయిరుక్కిఱ వద్దపరనైవిషయమాక వుడైత్తానప్రీతి, ఇవనుడై
య అచిద్వ్యావృత్తిరూపమాన చైతన్యత్తుక్కు ప్రయోజనమెన్నె. (౫)
“పడియాయ్కిడన్దన్ పవళవాయ్ కాణ్బేన” ఎన్నక్కడవతితే. ఇత్తాల్,
పారతస్యైశేషత్వజ్జాలే ఫలిత్త స్వయత్న స్వప్రయోజన నివృత్తి

(౧) రా-అ-౩౧-౨౫.

(౨) తిరువాయ్-౩-౩-౧.

(౩) తిరుప్పావై-౨౯.

(౪) స్తో-౪-౪౬.

(౫) పెరుమాళ్ తిరు-౪-౯.

౭౩. అహమర్థతుక్కు జ్ఞానానందజ్ఞో

తటస్థమెన్నుచున్నది దాస్యమితే అస్తరజ్ఞనిరూపకమ్.

కల్మషైయుడైయనాన చేతననుడైయ ప్రయత్నచైతన్యజ్ఞతుక్కు, పార తస్త్రిశేషత్వానుగుణమాక ప్రయోజనజ్ఞో శోల్లిల్లొనైయిల్లొమి.

౭౩. శేషత్వాదికభుమ్ జ్ఞాతృత్వాదికభుమ్ ఆత్మధర్మజ్ఞా యిరుక్కుచ్చెయ్తే, శేషత్వాదికలై ప్రధానమాక్కి జ్ఞాతృత్వాదికలై తదనుగుణమాక యోజ్యైక్కుకు నిరూపకమేతు, మల్బుప్పడితానా నాలొవెన్న వరుళిచ్చెయ్కటార్, (అహమర్థతుక్కు) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. (అహ మర్థమావతు) - సత్యక్వేనాహమ్బుద్ధివ్యవహారాన్మానాన వాత్త వస్తు. (జ్ఞానానందజ్ఞానన)-తద్గతమాన ప్రకాశత్వానుకూలత్వజ్ఞో. (౧) “జ్ఞానానందమచస్త్యాత్మా” (౨) “స్వరూపమణుమాత్రంస్యాత్ జ్ఞానా నందైకలక్షణమ్” ఎన్ఱు ఇవల్లొయిట్టితే వస్తునై నిరూపిప్పతు. (తటస్థ మెన్నుచున్నది) ఎన్ఱుతు-బహిరజ్ఞనిరూపకతయా పుటవితల్లొన్నుప్పడియెన్ఱు పడి (దాస్యమావతు)-శేషత్వమ్. ఇతు (అస్తరజ్ఞనిరూపక మాకై యావతు)-భగవత్స్వరూపతుక్కు ప్రకారతయా శేషమాయ్కొణ్ణే తక సత్తైయామ్బుడి యిరుక్కుమ్వస్తువాకై యాలే, ప్రథమమ్ శేషత్వత్తై యిల్లు నిరూపితుక్కుణ్ణే మల్బుప్పవాకారజ్ఞైయిల్లు నిరూపిక్కవే యిల్లుప్పడియిరుక్కు. ఇతల్, (నిరూపకమాకై యావతు)-వస్తునై వ స్త్వ స్తర త్తిత్కొట్టిల్ వ్యావ ర్తిక్కుమతాకై యాలే, దాస్యమ్ ఈశ్వరవ్యావ ర్తకమాయ్, జ్ఞానానందజ్ఞో అచిద్వ్యావ ర్తకజ్ఞా యిరుక్కుమ్. ఇప్పడి నిరూపకద్వయముమ్ వస్తువుక్కు పేషీతమాయిరుక్కుచ్చెయ్తే భగవ త్ప్రకారతయా లబ్ధనత్తాకమానవస్తువుక్కు, అచిత్తిత్కొట్టి లుణ్ణాన వాళియైయిటివిక్కిణుమాత్రమాన జ్ఞానానందజ్ఞో పుటవితల్లొన్నుప్పడి ప్రకా

౭౪. ఇతుతాకవద్దేటియన్తు.

రత్వప్రయుక్తమాస శేషత్వమే అన్తరంగనిరూపకమా యరుక్కుమెన్తు
తాయీబ్లు. (ఇతే)ఎన్తుఇన్వర్తిత్రిల్ ప్రమాణప్రసిద్ధిప్రభవమ్ శేషత్వ
యిట్టు వస్తువై నిరూపిత్తుక్కొణు, పిన్నై జ్ఞానానన్దలక్షణముమాయో
జ్ఞానగుణకముమానో అచిద్వ్యావృత్తిముమాయరుక్కుమెన్తు మిశ శై
త్యతీయపదతాలేనిరూపిక్కిఱప్రణవముమ్, నమ సవస్తుక్కుఁభమ్ సర్వే
శ్వరనుక్కు ప్రకారమెన్తు మత్తై ప్రతిపాదిక్కిఱ నారాయణపదముమ్,
మతలాననై ఇతిల్ ప్రమాణమ్. (౧) “దాసభూతాస్సృతిస్సర్వేహ్యత్తానః
పరమాత్మనః । నాన్యథాలక్షణం తేషాః బద్ధేమాశ్చ తథైవచ” ఇత్యా
దికథముట్టితే. (౨) “అదియేనుళ్ళాక” ఎన్టాళే యాత్వార్, తిరు
క్కోట్యాయార్ నమ్మి శ్రీపానత్తిలే అత్తానాటుమాసమ్ సేవిత్తునిన్తు
మహానిధియాక ప్పెన్ద్రవర్థమితేయితు. ఇప్పడి శేషత్వమన్తరంగనిరూపక
మాకైయాలే నిరూపిత స్వరూప విశేషజ్ఞాన జ్ఞాతృత్వాదికలై ఏత
దనుగుణమాక యోజిక్క వేణుమెన్తు కరుత్తు.

౭౪. ఇతు స్వరూపనిరూపకమాకిల్, అత్తాపుళ్ళవట్టై తుడజ్జి
యణ్డాయ్ ప్పొరవేణ్డాయో, ఇతుక్కుమున్మిన్మిక్కి ఇప్పొరుణ్డాకై యా
లుమ్, లోక త్తిలితుతా సౌపాధికమాయ్ నడక్కక్కాగ్గెయాలమ్, దా
స్యమాత్తావుక్కు వద్దేటియన్తో వెన్తు, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఇతుతాక
వద్దేటియన్తు) ఎన్తు. (ఇతుతాక) ఎన్తు-ప్రకృతమానదాస్యత్తై ప్పరామ
ర్చిక్కిఱతు. (వద్దేటియావతు)-ఆగన్తుకమ్. (అన్తు) ఎన్దెయాలే-స్వాభా
వికమెన్తుపడి. (౩) “స్వాజ్ఞేవనేచ్ఛాయదితే స్వసత్తాయాంస్పృహయది
ఆత్మదాస్యంహరేస్సాన్వయం స్వభావజ్ఞానదాస్తర” (౪) “నానుము
నకు-ప్రభవడియేక” ఎన్నక్కడవతితే.

౭౧. స్వాత స్త్రిముమ్ అన్యశేషత్వముమ్ వద్దేటి.

౭౨. శేషత్వవిరోధి స్వాత స్త్రిముమ్.

తచ్ఛేషత్వవిరోధి తదితరశేషత్వమ్.

౭౩. అహజ్కారమాకిలవాన్ పైత్తుడై తాల్

ఆత్మాపుక్కభియాత పేర్ “అడియాన్” ఎన్ఱిఱే.

౭౧. ఆనాల్, వద్దేటియాక వివక్షితజ్గళ్ తానైయెన్న; ఇతు క్కువిరోధికళాననై యెన్ఱరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వాత స్త్రిముమ్) ఎన్ఱు తుడగ్గి. (స్వాత స్త్రిమావతు) - నానెనక్కురియ నెన్ఱరుక్కై. (అన్య శేషత్వనూవతు) - భగవదన్యవిషయజ్గళిలే తొణ్ణపట్టరుక్కై. ఇవల్ శ్లో (వద్దేటి)ఎన్ఱిఱు. ఇవన్ఱుడైయ అవిద్యాదికళడియాక వన్ఱనై యాకై యాలే.

౭౨. ఇనై ఇతుక్కు విరోధికళానమైయై ఉపపాదిక్కితార్ మేల్ (శేషత్వవిరోధి) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (శేషత్వవిరోధిస్వాత స్త్రిముమ్) ఎన్ఱు తు - నానెనక్కురియ నెన్ఱరుక్కుమళవిల్, ఒరువిషయత్రిబుమ్ శేష త్వమిల్లామైయాలే స్వాత స్త్రిముమ్ శేషత్వత్తైయదిక్కవొట్టా తెన్ఱపడి.

(తచ్ఛేషత్వవిరోధి తదితరశేషత్వమ్) ఎన్ఱుతు. స్వాత స్త్రిముమ్ కులైన్ఱు శేషత్వత్తుక్కినైన్దాలుమ్, భగవదన్యత్తిరిక్త విషయజ్గళిలే ఒన్ఱు క్కుత్తనై శేషమెన్ఱరుక్కుమతు, నిరుపాధిక శేషియానవన్ఱక్కల్ శేషత్వత్తై త్తలైయెడుక్కు వొట్టా తెన్ఱపడి.

౭౩. ౧. “ఇతుతా వద్దేటియన్ఱు” ఎన్ఱుతుడగ్గి ఉపపాది త్తవర్ణతై మూలతిక్కితార్ మేల్, (అహజ్కారమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అహజ్కారన్దా దేహత్తాభిమానరూపమాయమ్ స్వాత స్త్రిమావమాయ మిరణ్ణవకై ప్పట్టిఱే యిరుప్పతు; అతిల్ ఇల్లు స్వాత స్త్రిత్తైచ్చొల్లుకిఱు. (ఆర్ ప్పు) ఎన్ఱైయాలే అతినుడైయ తిరోధాయకత్వముమ్ ఆగన్ఱుకత్వముమ్ తోల్ టు కిఱు. అత్తై (తుడైక్కైయావతు) - సదాచార్యోపదేశాదికళాలే సవాసనమాకప్పొక్కుకై. (ఆత్మాపుక్కభియాత పేర్ అడియాన్) ఎన్ఱుతు-

౭౦. గ్రామకులాదికథాల్ చరుమ్ వ్యవదేషన్యః హేతుః.

౭౧. (౧) “ఏకాస్తీవ్యవదేషన్యః”

బౌద్ధాధికమాన బాహ్యవ్యాక్రమాదికథాల్ వ్యవదేషన్యః మనావగ్ధో నోల్లభ్య కే, యవదాత్తానుపక్తియూన నామిమ్ దాననాన్ననుద్యోగః. (ఇతే) విష్ణు-ఇంద్రార్థైర్ - ప్రమాణానగ్నిశ్చి. (౨) “బాగభూతాన్యవదేషన్యః” (౩) “ఆత్మ దాన్యమ్” ఇత్యాదికవివేష త్తతే వివక్షితగ్ధో, ఇత్యాయాల్ స్వాతంత్ర్య దిశాబాధికమ్, దాన్యమేస్వాభావికమెన్నక్కుడైయిల్లెయిట్లనుటయున్నది.

౭౨. అతువెకో గ్రామకులాదికథాల్ చరుమ్ వ్యవదేషన్యః సజన్తుబౌరుకటకైన్న వరుశ్చెన్నెకోకీకారో, (గ్రామ) ఇత్యాదియూల్. ఆతావతు - గ్రామకులాదివ్యవదేశ మహాద్వారజనకమాకే యాలే స్వరూపహానిరూపానర్థకరమెన్నపడి. ఆత్మయూల్ అవశ్యగాలిపకో వ్యవదే షన్యవల్ల నెన్తుకరుత్తు.

౭౩. ఉక్తార్థత్తుక్కు ప్రమాణజ్ఞాప్తికితూల్ మేల్, (ఏకాస్తీ వ్యవదేషన్యః) నిన్దు. “ఏకాస్తీవ్యవదేషన్యః నై వగ్రామకులాదిభిః విష్ణునా వ్యవదేషన్యస్తస్యసర్వంసవహి” ఇత్యూల్ భగవదేక చర నాయిరుక్కుమవకో గ్రామకులాది సమ్యగ్ధగ్ధైయిట్లు చొల్లెన్దుమమన సల్లకో, భగవత్సమ్యగ్ధైయిట్లు చొల్లెన్దుమమవకో; అవనుక్కవ గ్రామ కులాదిక క్లెల్లామ్ భగవానేయితే ఎఱు. (౪) “ప్రాప్తావనమ్” ఇత్యాది వాక్యత్తతే ఇచ్చేతననుడైయ వ్యయత్తునివృత్త్యాదికల్ తోల్ శీనపడి యాలే, ఇవశ్యుక్కు నిదానమిన్న తెన్దుమ్, ఏవమ్భూతననుడైయ ప్రయ

గ్ధ భాగవతాభిమానత్తుక్కు స్వఃస్వగ్ధ గ్రామాదికల్ వివక్షితగ్ధో, ఆత్మ యూల్ “తొడ్డనూరకమ్మి, వేనుకతల్లెకోకు తుతిత్తెన్దుచిత్తకో” ఇత్యాదికలక్కు విరోధమై.

(౧) విష్ణుగ్ధము.

(౨) పాతీతన్య

(౩) విష్ణుగ్ధన్య.

(౪) ౭౦-

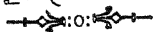

౮౦. ఉపాయత్తుక్కు ప్పిరాట్టియైయుమ్ ద్రాపదియైయుమ్తిరు
క్కణ్ణమడైయాణ్ణానైయుమ్మోలే యిరుక్కవేణుమ్; ఉపే

త్తుచైతన్యప్రయోజనముమ్, శేషత్వాది ప్రాధాన్యహేతు-ఆత్మస్వరూప
పత్తినుడైయ దాస్యానరజ్జ నిరూపకత్వమెన్దుమ్, ఇప్పడియిరుక్కిఱ
వితు స్వాధావికమ్, ఏతద్విరోధికల్ జౌపాధికమెన్దుమ్, తన్నివృత్తియి
లాత్తావుక్కు-దాస్యమేనిత్యనిరూపకమా యిరుక్కుమెడైయాలే ఇన్వ
రత్తై మూలలిత్తుమ్, గ్రామకులాదికళాలివళ వ్యపదేష్టవ్యనల్ల నెన్దుమ్,
ఉత్తారత్తిల్ ప్రమాణముమ్ శొల్లుకెగూలే (౧) “స్వయత్ననివృత్తి”
ఇత్యాదివాక్యమేతుడజ్జి ఇన్వళవుమ్ ప్రాసక్తికమ్.

ఆక, ఇప్పకరణత్తాల్. ప్రపత్తిక్కు దేశాదినియమజ్జళిల్లై, విష
యనియమమేయళ్ళు తెన్ను మిడముమ్, అవ్విషయన్ద్రా నిన్న తెన్నుమిడ
ముమ్, అవ్విషయత్తినుడైయ వైలక్షణ్యముమ్, అతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణానుధి
కారికళుడైయ వైలక్షణ్యముమ్, అతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణానుధికారికళు
డైయ త్రైవిధ్యముమ్, ప్రపత్తియై యుపాయమాక్కినాల్ పరుమ
వద్యముమ్, ప్రపత్తితన్నుడైయ స్వరూపాదికళుమ్, ప్రపత్తవ్యనే
ఉపాయమెన్ను మిడముమ్ ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టు.

ఉపాయవైభవప్రకరణమ్ సమాప్తమ్.

అధికారిశోధనమ్.

౮౦. అస నరమ్ అధికారి శోధనమ్పణ్ణకిఱు. ఉపాయమ్ఉపే
యార్థమాకై యాలుమ్, (౧) “ఉపేయత్తిలుకప్పమ్” ఎన్దుమ్, (౩) “పర
ప్రయోజనప్రవృత్తి ప్రయత్నఫలమ్, తద్విషయప్రీతి చైతన్యఫలమ్”
ఎన్దుమ్ఉపేయాధికారముమ్కీర్త్ ప్రస్తకమాకై యాలుమ్, ద్వయనిష్ఠనాన
వధికారిక్కు ఉభయము మపేక్షితమాకై యాలుమ్, ఉపాయోపేయా
ధికారజ్జళిల్ ఇచ్చేతననిన్నవిన్నపడి యిరుక్కవేణుమెన్నుమత్తై తత్త
న్నిష్ఠరై నిదర్శనమాక్కి- కొణ్ణరుళిచ్చెయ్కీతార్, (ఉపాయత్తుక్కు)

యత్తుక్కు ఇత్యై యపరుమాతై యమ్ పెరియప్పనై యారై
యమ్ ప్పిళ్ళైతిరునత్తయూరనై యనై యమ్ చిన్మయన్
యైయుమ్మోలే యిరుక్కువేణుమ్.

౮౧. పిరాట్టిక్కుమ్ ద్రాపదిక్కుమ్ పాళి, శక్తియుమశక్తియుమ్.

ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే. (ఉపాయత్తుక్కు) ఎన్ఱతు-ఉపాయత్తుక్కుధి
కారియామ్మో త్తెన్ఱపడి; ఉపాయాధికారత్తుక్కున్నపుమామ్. అప్పడియే
(ఉపేయత్తుక్కు) ఎన్ఱతువుమ్. (ఉపాయత్తిల్) ఎన్ఱ పారమానపోతు-
ఉపాయవిషయత్తిలన్ఱపడి, ఇప్పడియే మన్ద్రైయతువుమ్. అనర్కన్
పోలే యిరుక్కువేణుమెన్ఱతికరుత్తై దర్శిప్పిళ్ళైక్కాక, అనర్కన్
తన్ద్రన్ పడికలైయడై నే యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్. అతిల్ పిరాట్టి
యుడైయవుమ్ ద్రాపదియుడైయవుమ్ పడికలై యరుళిచ్చెయ్కైక్కు
డలాక, ప్రథమత్తిలే ఉభయర్క్కుమ్ వాళియై యరుళిచ్చెయ్కితార్,
(పిరాట్టిక్కుమ్) ఎన్ఱతుడన్దై. అతావతు-(౧) “తత్తస్యసదృశంభవేత్”
ఎన్ఱిరున్ద పిరాట్టిక్కుమ్, (౨) “రతుమామ్” ఎన్ఱ ద్రాపదిక్కుమ్
తమ్మిలోవాళి, (౩) “శీతోభవ” ఎన్ఱ నెరుప్పై సీరాక్కినాత్పోలే,
“దగ్ధోభవ” ఎన్ఱ విరోధివర్గత్తై భస్మమాక్కి తన్నై రక్షితుక్కుళ్ళ
వల్ల శక్తియున్దాకైయుమ్, స్వయత్తుత్తాలే విరోధికలైత్తల్లి తన్నై
నోక్కిక్కుళ్ళప్పార్ త్తాలుమ్, నోక్కిక్కుళ్ళుకైక్కిడాన † శక్తితనక్కి
ల్లామైయుమెన్దై.

‡ వాళి-చైతన్యమ్. † “మహాపినుమనోచితే” ఎన్ఱ ఇనల్ తనక్కు కల్లనిడ
త్తిల్ చాపల్వత్తై ఇనల్ తానే శొల్లుకైయాలే పిఱరైభస్మమాక్కువల్ల పాతివ్రత్య
మిలెయెన్ఱపడి.

(౧) రా-సు-౩౯-౨౦.

(౨) భా-ర-సభా-౨౧-౪౩.

(౩) రా-సు-౫౩-౨౦.

౮-౨. పిరాటిస్వశక్తియైవిట్టాల్, ద్రాపదిలజ్జయైవిట్టాల్,
తిరుక్కణ్ణమజ్జయాణ్ణాన్ స్వవ్యాపారతై విట్టాన్.

౮-౩. ఏవమ్భూతరాననర్కళ శెయ్తవై తన్నై యరుళిచ్చయ్
కితార్, (పిరాటి స్వశక్తియైవిట్టాల్, ద్రాపదిలజ్జయైవిట్టాల్) ఎట్టు.

(స్వశక్తియైవిడుకైయావతు) - నాయకరానపెరుమాళ్ రక్షిక్కుమత్త
వైయల్లతు, నమ్మజ్జయైవిట్టాల్ నమ్మెరక్షిత్తుక్కుళ్ళుకై నమ్పార
తన్మైత్తుక్కు నాశకమెట్టు స్వశక్తియైక్కుణ్ణకార్యమ్కొళ్ళాత్తికై;

(౧) “అసద్దేశాత్తురామస్య తపసశ్చానుపాలనాత్ | నత్వాకుర్చి దశ
గ్రీవ భస్మభస్మార్కణేజసా” ఎట్టాళితే. (లజ్జయైవిడుకైయావతు)-దుశ్శా

సనన్ సభామధ్యే తుళై యురికిఱవళవిల్, లజ్జావిష్టయాయ్కొణ్ణ

తానొరుత్తయిమక్కుకైయన్దిక్కే, ఇరణ్ణకైయమ్ విడుకై. * పేరళ

పుడైయాళాకైయాలే పిరాటిక్కు “పెరుమాళేరక్షకర్” ఎట్టు విశ్వసిత్తు.

స్వశక్తియై విట్టరుక్కులామ్; అత్తనై యళవిన్దిక్కే యిరుక్కుచ్చెయ్తే,

మహాపద్మకైయాలే, ఇరవళవిల్కృష్టనే రక్షకన్” ఎట్టుమహావిశ్వాసమ్పణి

మహాసభామధ్యే ఇవళై లజ్జయైవిట్టాళితే యరితు. (తిరుక్కణ్ణమజ్జయా

ణ్ణాన్ స్వవ్యాపారతైవిట్టాన్) అతావతు. స్వరక్షణహేతువాన స్వవ్యా

పారజ్గళై విట్టాన్వైపడి. ఒరుసేవకనుడైయనాయై ఒరుసేవకనడిక్క, అవన్

అతుపాతామల్ అడితననోడెత్తిర్తుప్పొరుతుఅవనై యమ్ కొన్ఱుతానుమ్

కుత్తిక్కోళవతాక ఇరుక్కిఱవడియైక్కుణ్ణ, “ఒరుత్తుద్రచేతనన్ తన్న

భిరూనత్తిలేయొతుగ్గిన తెన్నుమివ్వళపుక్కాక తన్నైయభియమాటినపడి

† తుళై యురికై-వస్త్రితైఇట్టుకై.

(౪) ౮-౨-౨౦-౨౦.

* పేరళపు-నిరతిశయజ్ఞానమ్.

౮౩. పశియరాయురుప్పార్ అట్టశోఱుముణ్ణవేణు మడుకిఱిశోఱు
ముణ్ణ వేణుమెన్నుమాపోలే, కాట్టుక్కుప్పోకిఱిపోతు ఇల్లై
యపెరుమాళ్, పిరియిల్ తరిచూమైయైమున్నిట్టు, అడిమై

కణ్ణాల్, పరమచేతననభిమాన త్తిలే యొతుక్కినాల్ అవనెన్ పడుమో!"
ఎఱ్ఱుస్వరక్షణవ్యాపారజ్ఞులై యడైయవిట్టు, అన్నామోపాతియాక త్తమ్మై
యనునన్ధిత్తుక్కొణ్ణు, అప్పోతేవద్దు తిరుక్కణ్ణమడైయిల్ పత్తరావి తిరు
వాళలిల్ శక్తైప్పడైయిలే పుకున్దు కణ్ వళిర్ న్దారెన్దు స్రసిద్ధమితే.

౮౩. ఇని ఉపేయాధికారికళిల్ ప్రధానరాన ఇల్లైయపెరుమాళ్
పడియై విస్తరేణ వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పశియర్) ఎఱ్ఱతుడక్కి. అతాన
తు.పశియరాయురుప్పార్ తజ్జళ్ పశియిన్ కనత్తాలే, "ఇతుక్కుమున్నా
క్కినశోఱుమ్ ఇప్పోతాక్కుకిఱిశోఱుమ్ ఎల్లామె నామే ఉణ్ణవేణుమ్"
ఎఱ్ఱ మనోరథిక్కుమాపోలే, పెరుమాళ్ కాట్టుక్కొణ్ణున్దురుకుఱిపోతు
(౧) * బాల్యాత్పభృతినుస్సిగ్ధరాన ఇల్లైయపెరుమాళ్, పడైవీట్టిల్
నిన్దుమ్ పుఱుప్పకువతఱ్కుమున్నే కూడప్పోన తాక ఉద్యోగిక్కిఱిపడియై
క్కణ్ణు, "నీర్ నిల్లుమ్" ఎఱ్ఱ నిర్బన్ధిత్తుళ, (౨) "కురువ్వమామను
చరం వైధర్త్యం నేహవిద్యతే కృతార్థోఽహంభవిష్యామితవచార్థః ప్రక
ల్పతే" ఎనుమ్, శక్తైగడైవేనచన్దు మీళ విసుకై క్కుఱుప్పాక అనేకమరు

ళిచ్చెయ్య, (౩) "సచసీతార్వచూహీనా నచాహనుపిరాఘవ! ముహూ
ర్తమపిజీవావో జలాన్తత్యావిరోధృతే" ఎఱ్ఱమ్ శొల్లుకెయాలే, పిరి
యిల్ తాముళరాక మాట్టామైయై మున్నిట్టు (౨) "కురువ్వమామ్"

శక్తైప్పడైయై - కై - శిఱియ, పుడై - ఇడమాయ, శోపురవాళలియళ్ళ శిన్న
అట్టక్కుప్పెయిల్.

(౧) రా - బా - ౧౫ - ౨౭.

(౨) రా - ఆ - ౩౧ - ౨౨.

(౩) గా - ఆ - ౫౩ - ౩౧.

శైయ్య వేణుమ్, ఎల్లానడిమైయుమ్ శైయ్య వేణుమ్, ఏవిక్కొళ్ళవుమ్ వేణుమ్ ఎన్టార్ ; పడైవీట్టిల్ పుకున్దపిన్సు,

ఎత్త వనన్తరత్తిలే, (౧) “భనురాదాయసగుణం ఖనిత్రపిటకాధరః । అగ్రతస్తేగమిష్యామి పథాన మనుదర్శయన్ ॥ ఆహరిష్యామితేనిత్యం మూలానిచఫలానిచ । వన్యానియాని చాన్యాని స్వాహారాణితపస్వినామ్” ఎన్దెయాలేస్వశేషత్వానుగుణమాకవడిమై శైయ్య వేణుమైయుమ్; తదనన్తరత్తిలే (౨) “భవాన్స్తుసహనై దేహ్యగిరిసానుషురంస్యతే । ఆహంసర్వం కరిష్యామి జాగ్రతస్త్వపతశ్చతే” ఎన్దెయాలే, అతుతన్నిలు మిన్న వడిమైయెత్తు ఒరునియతియిన్జిక్కే ఎల్లావడిమైయుమ్ శైయ్య వేణుమైయుమ్; పశ్చవటియిలే యెఱ్ఱున్దరుళినపోతు, “నీరుమ్ నిఱిలుమ్ వాయ్త్తిరుప్ప తోరుప్రదేశత్తైప్పార్తు పర్లశాలెయైచ్చమైయుమ్” ఎన్న, (౩) “ఏవముక్తస్తురామేణ లక్ష్మణస్సంయతాఞ్జలిః । నీతాసమక్షంకాకుత్స్థమిదం వచనమబ్రవీత్” ఎత్తుతన్తలైయిలే స్వాతన్త్ర్యైత్తైత్తపోతే పెరుమాళ్ నమ్మైక్కెవ్విట్టారెత్తు వికృతరాయ్, పిరాట్టి మున్నిలైయాకక్కైయు మఱ్ఱలియుమాయ్నిన్దు, (౪) “పరవాన స్తికాకుత్స్థత్వయివర్షశతంస్థితే । స్వయన్తు రుచిరేదేశే క్రియతామితిమాంవద” ఎన్దెయాలే, అడిమై శైయ్యమళవిల్ స్వాతన్త్ర్యమాకిఱిదోషమ్ కలశాతపడి, ఉచితకైజ్జుర్యజ్గళిలే యేవిక్కొళ్ళవుమ్ వేణుమైయు ప్రార్థితార్తెన్దె. (పడైవీట్టిల్) ఇత్యాది. తిరు*పపడైవీట్టిలే యెఱ్ఱున్దరుళివన్దు పుకున్దు తిరువభిషేకమ్ పణ్ణియనుళినపోతు, తమ్మాడుకూడవడిమై శైయ్కైక్కొరువరుమిల్లాత

* పడైవిడు-రాజధాని.

(౩) రా-ఆ-౧౫-౬-

(౧) రా-ఆ-౩౧-౨౩.

(౪) రా-ఆ-౧౫-౭.

(౨) రా-ఆ-౩౧-౨౫.

కాట్టిల్ తనియిడ త్తిల్ స్వయమ్మక త్తిలే వయిల్ పై పెరు
క్కినపడియా లే, ఒప్పుణుణ్ణమాట్టా తే ఒరుతిరుక్కైయా
లే తిరువెణ్ కొల్ మక్కుడైయైయుమ్ ఒరుతిరుక్కైయా
లే తిరువెణ్ శామర శైయుమ్ తరి త్తడిమై శెయ్ తార్.

తనిక్కాట్టిలే, తామేయడిమై శెయ్ తు కై జ్జుర్యాభినివేశ తై పెరు
క్కుకైయా లే, స్వయమ్మక త్తిలే వయిల్ పై పెరుక్కినపక్ ఒప్పు
ణుణ్ణాతాప్పిలే, శ్రీభరతాత్వాన్ తుడక్కమానవర్ కళో షొక్క
త్తాము మోరడిమై శెయ్ తు నిఱ్ఱమాట్టా తే, తిరువెణ్ కొల్ మక్కుడై
యెడుక్కై, తిరువెణ్ శామరమ్ పరిమాటుకై యూటిఱ్ఱరణ్ణడిమైయెసక కా
ల త్తిలే శెయ్ తారెన్దై, ఇస్తవృత్తాస్తమాక్ శ్రీరామాయణ త్తిలిలై, (౧)

ఛత్రచామర పాణిస్తులత్తణోఽనుజగామహః” ఎన్నిఱ్ఱు శ్రీరామాయణ
మన్తోవెన్నిల్, కాట్టుక్కెఱ్ఱున్దరుళువతుక్కుమున్నే తిరువభిషేకార్థ
మాక వలజ్జురిత్తు త్తమ్మడై య దివ్యాస్తవపుర త్తిల్ నిన్దుమ్ పుఱప్పట్టు
చక్రవ ర్తిత్తిరుమాళి కైయైన్ క్కిత్తిరు తేరిలేయేటి పెరుమా శెఱ్ఱున్దరుళు
కిఱపోతు ఇళైయ పెరుమాళి శెయ్ తవృత్తాస్తమాక్ త్తిరువయోధ్యాకా
ణ్ణత్తి లేళొల్లప్పట్టతాకై యా లేఱివ్విడత్తుక్కుతు శేరాతు. ఆనాల్ ఇవరెణ్
కొణ్ణిప్పడి యరుళిచ్చెయ్ తారెన్నిల్ ; పాడ్డపుగాణప్రక్రియెయాలే య
రుళిచ్చెయ్ తార్. (౨) “అథత స్థిన్ దినే పుణ్యే శుభలగ్నే శుభాన్వితే |
రాఘవస్యాభిషేకార్థం మజ్జళఞ్చక్రేరేజనాః” ఎన్దుతుడగ్గి పరక్కచ్చిల్లి
కొణ్ణువన్దు, (౩) “మస్త్రపూతజలైశ్చుద్ధైర్ద్యునయస్సంశ్రితవ్రతాః |

జపనోవైష్ణవానూక్తాః చతుర్వేదమయా శుభాః | అభిషేకం శుభం
చక్రః కాకుత్స్థంజగతాం పతిమ్ | తస్మిన్ శుభతమేలగ్నే దేవదున్దభ
యోదివి | నినేదుః పుష్పవర్షాణి వవర్షశ్చ సమస్తతః | దివ్యామృతై
రూభషణైశ్చ దివ్యగన్ధానలేపనైః | పుష్పైర్నానావిధైర్దివ్యైర్దేవ్యా

శ్రీ కొల్ మక్కుడై-జయశిలమాన మడైయెడ్డపడి.

+ (పా) శుభోదయే.

(౧) రా-ఉ-౧౫-౩.౨. (౨) పా-పు-ఉ-౪౯. (౩) పా-పు-ఉ-౪౯.

౧౪౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౧౪. పెరియవుడైయారుమ్,

సహరఘూర్వహః! అలఙ్కృతశ్చశుశుభేమునిభిర్వేదపారగైః | ఛత్రఞ్చ
చామరందిన్యమ్ ధృతవాక్ అత్తుణస్తథా | సార్వభౌతతత్త్రుఘ్నా
తాశన్మస్తేవివేజతుః | దర్పణన్మృదా శ్రీమాన్ రాక్షసేన్ద్రోఽభీషణః |
దధారపూర్ణకలశం సుగ్రీవోవాసరేశ్వరః | జాన్మవాంశ్చ మహాతేజః
పుష్పనూలాం సునోహరామ్ | వాఙ్మతస్తు తామ్బూలం సకర్పూరం
దదౌప్రియాత్ | హనూమాన్ దీపికాం దివ్యాం సుపేణస్తుధ్యజంశుభమ్ |
పరివార్తమహాత్మానం మ నిగ్రహముపాసితే” ఎన్తు పార్థపురాణత్తిల్
ఉత్తరఖణ్డత్తిల్ నాన్మత్తోన్మతామధ్యాయత్తిలే శొల్లప్పట్టతిలే. (౧)
“ఛత్రఞ్చచామరందిన్యం ధృతవాక్” ఎన్తు తోన్ద్రవిలే, (తిరువెన్
కోన్ద్రుక్కుడై మైయుమ్ తిరువెన్ శామరత్తైయుమ్ ధరిత్తు) ఎన్తురుళి
చ్చెయ్ తతు.

౧౪. (పెరియవుడైయారుమ్ పిళ్ళైతిరునత్తైయూరరైయరుమ్
ఉడమై యుపేక్షిత్తాకళే) శ్రీజటాయనాహారాజరై పెరియవుడై
యారెన్టాయిత్రై నమ్మకలి శిరుళిచ్చెయ్ వతు. ఇవర్ తామ్ పచ్చవటి
యిలే పెరుమాళ్ళెన్దురు, తమ్మైయర్గత్తి (౨) “ఇహవత్సామిసా
మిప్రే సార్థమేతేనపక్షిణా” ఎన్తున్మత్తుడక్కి తిరువడికళుక్కు మికవుమ్
పరివరాయ్, పెరుమాళ్ళెన్దురు యిరుక్కిట దివ్యాశ్రమత్తుక్కు అసన్న
మాక వర్తియానిట్కుచ్చెయ్ తే, అచిన్తితమాక రావణావన్దు పిరాట్టి
యైప్పిత్తుక్కుణ్డపోక, అప్పోతు పిరాట్టి ఇవరై యెరువృత్. త్రికమేలే
కణ్డ, “ఎన్నైయివనిప్పడి యపహరిత్తుక్కుణ్డ పోకానిన్టాన్” ఎన్తు
ఇవర్ పేరైచ్చొల్లిక్కుప్పిడ, ఉటన్కుట వివర్ అన్దవార్తధ్వనియై కే-
ట్టుణ్దు, రావణాకొణ్డపోకట పడియెక్కుణ్డ, “ఉన్కీతాకాతు
కాణ్” ఎన్తు ధర్మోపదేశమ్ పణ్ణిన వళవిల్ అవణ్ కేళామైయాలే, “సమ్
ప్రాణాన్ జేత్తుకన్డెరుక్కుడవోమల్లమ్, యుద్ధమ్ పణ్ణి, మీట్టుతలిల్లై

పిల్లైతిరునత్తెయూరైయరుమ్ ఉడమ్మై ఉడేషిత్తార్కళ్.

చిన్తయన్తిక్కుడమ్బు తన్నజైయే పోయిన్దు.

యాకిల్ ముడితల్ శెయ్యక్కడవోమ్” ఎన్తధ్యవసిత్తు, అతిబంధరా క్రమరాకై యాలే అననోడే మహాయునత్తెప్పణి, అనకైయాలే * ఈడుపట్టువిట్టున్దు తమ్తిరుమేనియైవిట్టారితే.

పిల్లైతిరునత్తెయూరైయర్ సకుటుమ్బుమాక త్తిరునారా యణపురత్తిల్ వేదనారాయణప్పెరుమాల్లై సేపిక్కచ్చెన్దు పురున్దవళ విలేగి. పరసమయికళ్ అన్దక్కయిలిలే అగ్నిప్రవేపత్తెన్దు. ఉళ్ళున్ద వర్కశెల్లారుమ్ పుటప్పట్టాడిప్పొక్కచ్చెయ్తే, అన్దవెమ్మెరుమాన్ తిరుమే నిక్కట్టివు వరుకిటపడియైక్కణు సహక్కమ్బాత ప్రయాతేశయత్తాలే తాముమొక్కముడినతాక వధ్యవసిత్తు ఇవర్ నత్తైయాలే, పిల్లైక భుమ్భనరై విట్టుప్పొక్కోమెన్దునిట్టు, అవర్కభుమ్ తాముమ్కూడఅను కుళ్ళేన్దొ తిరుమేనియైవిట్టారెన్దు ప్రసిద్ధుతే.

(చిన్తయన్తిక్కుడమ్బు తన్నజైయే:పోయిన్దు). అతావతు.

(౧) “కాచిదావసధస్యాన్తేస్థిత్యా దృష్ట్యాబహిర్గురుమ్ । తన్తయత్వేన గోవిన్దం దధ్యామీలితలోచనా । తచ్చిత్తవిమలాహ్లాద క్షీణపుణ్యచయా తదా । తదప్రాప్తిమహాదుఃఖ విలీనాశేషపాతకాచిన్తయన్తిజగత్సూతిం పరబ్రహ్మస్వరూపిణమ్ । నిరుచ్ఛాసితయాముక్తింగతాన్యా గోప కన్యకా” ఎన్నిటపడియే తిరుక్కురనైయినన్దు తిరుక్కుట్టలొకైయైక్కే ట్టు, శ్రీబృందావన క్షేత్రప్పొక్కప్పటప్పట్టవళవిలే, గురుదర్శనత్తాలే పోకమా ట్టామల్ నిన్దు, కృష్ణనై ధ్యానమణి, తన్దతచిత్తైయాకైయా లేవన్దనిర్దలసు ఖత్తాలుమ్, తదప్రాప్తినిబన్దనమాన నిరవధికదుఃఖత్తాలుమ్, ప్రక్షీణా శేషపుణ్యపాపైయాయ్, తత్సరణమ్ శెల్లానిట్టు తత్పాప్తివ్యలాభక్షేక

* ఈడుపట్టువిట్టరాయ్. “అడిపట్టు” ఎన్దు పాఠాన్దరమ్.

† పరసమయికళ్ - పరమతన్దర్.

(౧) వి.పు-౨-౧౩-౨౦.

౧౪౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౧౫. ఉపాయత్తుక్కుశ క్తియుమ్ లజ్జయుమ్ యత్నముమ్కులై
యవేణుమ్. ఉపేయత్తుక్కు ప్రేమముమ్ తన్నైప్పేణా
మైయుమ్ తరియామైయుమ్ వేణుమ్.

త్రాలేధరిక్క-మాట్టామల్ మూచ్చడజ్జుకైయాలే, ఇవళుక్కుత్తా నువే
షీక్క-వేణాతపడి దేహమ్ తన్నడైయే విట్టుక్కొణ్ణునిన్టైన్.

౧౫. ఆక ఇప్పడి నిదర్శనభూతకపడికలైచ్చొల్లి, ఇని ఇవర్
కలైప్పోలే యిరుక్క-వేణుమ్ ఎన్టైకరుత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపా
యత్తుక్కు) ఇ త్యాదివాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు - ఉపాయత్తుక్కు-ధి
కారియామోత్తు, తన్నున్టై యరక్షణమ్ తానే పణ్ణిక్కొళ్ళుకై కుళుప్పా.
నశ క్తియుమ్, తాన్ పరిగ్రహింకి-అ ఉపాయత్తుక్కు. విరోధికళానవన్
విడుమళవిల్, నాట్టార్ శిరిక్కు-మతుక్కు కూ-శుమ్ లజ్జయుమ్, త
పారతన్త్ర్యవిరోధియాన స్వయత్నముమ్ కై విడవేణుమ్. ఉపేయత్తు
క్కు-ధి కారియామోత్తు, శేషియైప్పిరియా తేనిన్టై, ఎల్లావడిమైయుమ్ అప
నేనినపడి తేయ్య వేణుమ్" ఎన్నుమ్ ప్రేమముమ్, అ త్తలైక్కొ-రుత్తిజ్జు
వరిల్ అతుకణ్ణాన్ మాట్టామల్ తన్నుడమైయు పేషీక్కై-యుమ్, తద్వి
గ్రహానుభవాలాభత్తిల్ ధరిత్తిరుక్క-మాట్టామల్ మూచ్చడజ్జుమ్బడి
యాకైయుమ్ వేణుమ్ ప్రపడి. ఆకై యాలే, అవర్ కలైప్పోలే యిరుక్క-
యూవతు - ఇన్విధికారజ్జుకై యుడైయరాకై యెట్టు కరుత్తు.

౧౬. (౧) "విష్ణోః కార్యం సముద్దిశ్య దేహత్యాగోయదాకృతః ।
తదాపై కుణ్ఠాచూసాద్య ముక్తోభవతిమానసః" ఎన్టుఆగ్నేయపురాణత్తి
లుమ్, (౨) "దేవ కార్యపరోభూత్వాస్వాంతనంయః పరిత్యజేత్ ।
సఃసూతి విష్ణుసాయుజ్యమపిపాతకకృన్నరః" . ఎన్టునాయవ్యత్తిలుమ్,
(౩) "రజ్జనాభంసమాశ్రిత్య దేహత్యాగంకరోతియః! తస్యవంశేమృతా

౧౬. ఇవనుక్కు వైధమాయవరుమతితే త్యజక్కలావతు;
రాగప్రాప్తమాయవరుమతు త్యజక్కవాణ్ణాతితే.

౧౭. ఉపాయత్వానుసంధానమ్ నివర్తకమ్;

స్వర్ణగచ్ఛ*న్యాత్యన్తికలయమ్" ఎన్టువామనీయత్తిలుమ్ శొల్లుకై
యాయిమ్, విశేషిత్తు అశ్వమేధికపర్వత్తిల్ వైఞ్ఞనధర్మశాస్త్రత్తిల్
పఞ్చమాధ్యాయత్తిల్ (౧) అగ్నిప్రవేశంయశ్చాపికురుతేమద్గతాత్తనా
సయాత్యగ్నిప్రకాశేన విమానేనమమాలయమ్ । ప్రాణాన్స్యజతి
యోమర్త్యమాప్రపన్నోఽః పృథాశకమ్ బాలసూర్యప్రకాశేననజే
ద్యానేనమద్గహమ్" ఎన్టు భగవాన్తావే యరుళిచ్చెయ్కైయాయిమ్,
ఇప్పడి మోక్షసాధనమాక చ్చెల్లప్పమకటి భగవదర్థమాన స్వదేహ
త్యాగమ్, అవస్యసాధననాన ఇవనుక్కు త్యాజ్యమన్త్రి, ప్రపన్నరా
యరుక్కి అపిల్లైతిరునతైయారరైయరితై యనుఫిప్పానెన్నెన్న, అరుళి
చ్చెయ్కితార్, (ఇవనుక్కు) ఎన్టుతుడగ్గి, అతావతు-“ఇదఙ్కుర్యాత్”
ఎన్టు ఒరువిధిప్రయుక్తమాయవరుమతితే ప్రాప్తప్రాప్తవివేకమ్ పణ్ణి ఇవ
నుక్కు కైవిడలావతు; అజ్ఞనన్త్రిక్కే, తవిరహత్తిలాన్ నిప్పొకాత
పడి భాగ్యమునూయ్ ప్రాప్తముమానవిషయత్తిల్ రాగప్రయుక్త
మాయవరుమతు, వరున్దియుమ్ కై విడప్పొకాతితేయెగ్గె.

౧౭. వైధమాయవరుమతితే సుత్యజమాయ్, రాగ
ప్రాప్తమాయవరుమతితే దుస్త్వజమావానెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కె
తార్, (ఉపాయత్వ) ఇత్యాదియాలే (ఉపాయత్వానుసంధానమ్ నివర్త
కమ్) ఎన్టు - వైధమాయవరుమదైయిల్ దేహత్యాగమాప్రపన్న

* ఆత్యన్తికలయమ్-మోక్షమ్. † అనాశకమ్-విషయాన్తరజ్ఞళిలాకైయి
ల్లాతపడి, ఆశ్రితనాశపరిపథియాన ఎన్నెఉద్దేశిన్టు ఎన్టుమామ్. (౧)

౧౪౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

ఉపేయత్వాను సన్ధానమ్ ప్రవర్తకమ్.

౧౮. అప్రాప్తవిషయజ్ఞలిలేన క్తనానవన్ అతులభిక్ష్వేణుమైక్తి
రానిన్ద్రాల్, ప్రాప్తవిషయ ప్రవణనుక్కుచ్చొల్ల వేడ్డావితే

త్తియిల్ ఉపాయత్వానుసన్ధానమ్ నడక్కెయూలే, అవ్వనుసన్ధానమ్
ఇవ్నలై సాధనతయా సమ్ప్రతిపన్నమాన ఇద్దేహత్వాగరూపప్రవృత్తి
యిల్ నిన్దుమ్ మీళువిక్కుమెన్ద పడి. (ఉపేయత్వానుసన్ధానమ్ ప్రవర్త
కమ్) ఎన్దతు - రాగప్రాప్తమాయవరుమ్దలైయిల్, ఇవిషయత్తుక్కు
హనినరక్కణ్డిరుప్పళిల్ ముడికై యే నల్లతెన్దుదేహత్వాగదన్దైపురుషా
ర్థమాక వనుసద్ధిక్కెయూలే, అవ్వనుసన్ధానమ్ ఇవనైయతిలే మూళు
విక్కుమెన్ద పడి. - అన్తిక్కే, నైధమాయవరుమ్బొతు భగవద్విషయ
త్తిలుసాయత్వానుసన్ధాన మితుక్కు నిసర్తకమ్; రాగప్రాప్తమాయ
వరుమ్బొతు ఇవిషయ త్తిలుపేయత్వానుసన్ధాన మితుక్కు ప్రవర్తక
మామెన్నప్రమామ్.

౧౯. ఇప్పడి ఒరుసాధనబుద్ధ్యావన్తిక్కే తద్విషయప్రావణ్యాతి
శయత్తాలే స్వదేహతైవిషమృడియాన నిలైవిలైయక్కుడుమోవెన్న,
అమళిచ్చెనుక్కిళాల్. (అప్రాప్త) ఇత్యానియూలే. అతావతు - స్వరూ
పప్రాప్తమల్లాత హేయవిషయజ్ఞలిలే ప్రవణనానవన్, తన్నైయభ్యయ
మాటియాకిలుమ్ ఇవిషయతై లభిక్ష్వేణుమెన్దు, స్వదేహత్వాగత్తిలే
ప్రసర్తియానిన్ద్రాల్, స్వరూపప్రాప్తమాన విలక్షణవిషయత్తిలే ప్రవణ
నాననుక్కు, అవిషయతైప్పర్ తన్నైయభ్యయ మాటుకైయా
కిలివిటమాడుమెన్నుమిడమేకిమునర్నాయసిద్ధమన్తోవెన్దై. ఒరువేళై
యళవిలే ఒరువనతిసక్తనాయ్కోణు పోరుమవనాయ్, అవళుక్కు
వ్యాధికనక్కవన్దవళవిలే “ఇవళాటియెన్దునిర్దవవాతే నానెన్ తలైయై
అరిన్దుతియకిణ్” ఎన్దు ఒరుదేవతైక్కుప్రార్థిత్తు, పిన్దు తన్ తలైయై
యరిన్దుకోణుప్పతుమ్ శేయతానెన్దు ప్రసిద్ధమితే.

౮౯. అనుష్ఠానముమ్ అననుష్ఠానముమ్ ఉపాయకోటియిల
స్వయయాతు.

౯౦. అనన్యోపాయత్వముమ్

౮౯. ఉపాయోపేయాధికారజ్ఞభుక్కుడలాక మన్మథుమ్ శొన్న
వనుషానభ్యో పోల్చి క్కే, ఉపాయతయా శాస్త్ర సిద్ధమాకై యాలే,
అనన్యసాధననుక్కు + అననుష్ఠానమాన ఇన్ద దేహత్యాగమ్ రాగప్రాప్త
మాకై యాలే దుస్వృజమాయదుస్తతేయాకిలుమ్, ఉపాయకోటియిలే
అన్వయి తల్లి నిల్లాతే యెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అనుష్ఠానముమ్) ఎన్దు
తుడగ్గి, అతావతు- అనుష్ఠానమాకచ్చొన్న స్వశక్తిత్యాగాదికళుమ్
ప్రేమాదికళుమ్ ఉపాయోపేయాధికారా న్తరూతమాకై యాలే ఉపా
యకోటియిలన్వయియాతాప్పిలే, అననుష్ఠానమాకచ్చొన్న స్వదేహ
త్యాగముమ్, ఉపాయబుద్ధ్యావనుష్ఠితమన్ది క్కే రాగప్రాప్తమాకై
యాలే ఉపాయకోటియిల్ అన్వయియాతు, ఉపేయాధికార త్తల న్తర్ప
విక్కు మ త్తనై యెన్దై. ఉపాయతయా శాస్త్రసిద్ధమే యాకిలుమ్,
ఉపాయబుద్ధ్యాఅనుష్ఠితమానతుక్కేయితే ఉపాయత్వముళ్ళుతు. అజ్ఞాన
న్తాకిల్, ప్రవన్న నానవన్ ఉపాయబుద్ధియట ఉపేయబుద్ధ్యా పణ్ణుకిట
పుణ్య దేగి వాసాదికళుమ్ ఉపాయకోటియిలే అన్వయిక్క వేణుమితే.

౯౦. అన్ది క్కే, ఇన్దప్రవృత్తితా నుపాయకోటియిలే అన్వయి
త్తతాకిలుమ్ అనన్యోపాయత్వత్తుక్కుక్కుత్తల్ వరుమి త్తనై యితే,
అతు పేమపరవశర్ క్కు అవద్యహన్తు ఎన్దైక్కాక పేమపరవశర్ ప్రవృత్తి
కత్తై దర్మిప్పిక్కితార్, (అనన్యోపాయత్వముమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. (అనన్యోపా
యత్వమ్ కులై యుమ్బడియాన ప్రవృత్తియావతు). (౧) తిరున్దవేనో
ఁజ్జిన్దన్ (౨) “నోఁజ్జిన్దన్ ద్విన్దై క్కుఁజ్జిన్దన్” (౩) శ్రీ కుతిరి

1 అననుష్ఠానమాన-అనన్యసాధనత్వ విరుద్ధానుష్ఠానమాన.

(౧) నా-తి-౧-౩.

(౨) నా-తి-౧-౮.

(౩) తిరువాయ్-౧-౩-౮.

శ్రీ కుతిరి-కుత్తిశక్తీ.

౧౫౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

అనన్యోపేయత్వముమ్ అనన్యదైవత్వముమ్ కులైయుమ్బుడి
యాన ప్రవృత్తి కాణానిష్టోమితే.

౯౧. జ్ఞానవిపాకకార్యమాన

యామ్మడలూర్ తుమ్" (౧) "ఓతినామమ్" (౨) "ఊరాత్మోయేన్
నాన్ వారార్ పూమ్ పెణ్ణెమడల్" (౩) "ఉలకటియవూర్ వణ్ నాన్
మన్ని యపూమ్ పెణ్ణెమడల్" ఎన్దు నోన్బునోన్జై మడలెడుక్కై-ముత
లానవ్యాపారజుళిలేయిక్కిరై. (అనన్యోపేయత్వమ్ కులైయుమ్బుడియా
నప్రవృత్తియావతు)-అ తలైక్కతిశయత్తై విళైక్కైయే పురుషార్థమె
న్దిరుక్కైతవిర్న్దు, (౪) "నమక్కేనలమాతలిల్" ఎన్దుమ్, (౫) "తూమ
డల్ తెణ్ణుమాయ్ మలర్ కొణుశూడువోమ్" ఎన్దుమ్ తనక్కతిశయమ్
తేడత్తుడక్కిరై. (అనన్యదైవత్వమ్ కులైయుమ్బుడియాన ప్రవృత్తియా
వతు) - (౬) "కామతేవా (౭) * ఉన్నైయుముమ్బుయైయుమ్మొమ్మ
తేన్" (౮) "పేశువతోన్దుణ్ణిజ్జెమ్మెరుమాన్" ఎన్దు కామన్ పక్కలిలే
దేవతాబుద్ధిపణ్ణి యారాధిక్కిరై. (కాణానిష్టోమితే) ఎన్దుతు - ప్రాప్య
వస్తువిల్ ప్రావణ్యాతిశయత్రా లే పేరళవుడై యవర్ కళ పక్కలిలు
ముణ్ణాకక్కాణానిష్టోమితేయెన్దై. మున్బుళొన్నప్రవృత్తికుండపాయకో
ట్యన్వయమ్ వస్తుగత్యావరుమెన్దుకొళ్ళుకిటమాత్రమితే; అజ్ఞానన్దిక్కి,
నే రేడపాయబుద్ధ్యావనుష్ఠితమానవైయితేయినై; అక్కియాల ప్రేమ
పరపేశర్ క్కితు అవద్యమన్దెన్దు కరుత్తు.

౯౧. ఇత్తనైయుమ్కలక్కత్రా లే వన్దవైయితే; అజ్ఞానమూల
మాయ్ వరుమవైయెన్దు మాదరణీయమన్దై యెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(జ్ఞాన) ఇత్యాదియాలే. (జ్ఞానవిపాకమావతు) - (౯) "జ్ఞానమ్కనిన్ద
నలమ్" ఎన్దిటపడియే, జ్ఞానత్తినుడైయ పరిపాకరూపైయానభక్తి;

(౧) తి-మొ-౯-౩-౯.

(౨) శిశి-తిరు.

(౩) ఊరి-తిరుమ.

(౪) తి-మొ-౯-౩-౯.

(౫) తిరువాయ్-౫-౩-౧౦.

(౬) నా-తి-౧-౨-

(౭) నా-తి-౧-౧.

(౮) నా-తి-౧-౪.

(౯) ఇరా-మా-౬౬.

అజ్ఞానతాతే వరుమ వైయెల్లామ్ * అడిక్కళిజ్జు పెఱుమ్.
 ౨. ఉపాయఫలమాయ్ ఉపేయా స్తర్భూతమా యిరుక్కు
 మతు ఉపాయప్రతిబంధకమాకాతు.

అతికార్యమాన (అజ్ఞానమావతు) - అన్తభ క్త్యతిశయతాతే వరుమ్
 ప్రాప్తాప్రాప్తవివేకాభావమ్. అతాతేవరుమ్ ప్రవృత్తివిశేషశ్చెల్లామ్
 (అడిక్కళిజ్జు పెఱుమ్) ఎన్తతు - అతిశ్లాఘ్యుజ్జ్వలయిరుక్కు మెన్త పడి.
 కర్మనిబంధనమాన వజ్ఞానతాతే వరుమవై యే హేయశ్చెన్తుకరుత్తు.

౯-౨. ఆనాబుమ్, ఇవ్వతిప్రవృత్తి ఇత్తలైయిల్ ప్రవృత్తియి
 లొన్తైయిమ్ సహాయాత సిద్ధోపాయ త్తికార్యకరత్వత్తుక్కు ప్రతి
 బంధకమాకాతోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఉపాయ) ఇత్యాదియాలే.
 (ఉపాయఫలమ్) ఎన్తతు - సిద్ధోపాయమాన అవన్ పణ్ణిన కృషిఫలమెన్త
 పడి. (౧) “మయర్ వఱమతివల మరుళినన్” (౨) “పేరమర్ కాతల్
 కడల్ పురైయ విళైవిత్తకారమర్ మేనినజ్జుణ్ణన్” ఎన్తు ఏవమ్బూత
 ప్రవృత్తిహేతువాన భక్తిక్కు ఉత్పాదకనుమ్ నన్దకనుమవనేయితే.
 అకైయాలే భక్తిపాఠవశ్యనిబంధనమాన ఇప్పవృత్తియై ఉపాయఫలమె
 న్నిటతు. (ఉపేయా స్తర్భూతమాయిరుక్కుమతు) ఎన్తతు - “ప్రావ్యత్వ
 రైయిన్ శ్రీ ముఱుకుతలాలే కణ్ణాజ్జుళిలైయిట్టు ఇత్తలై పడుకిటవలమా
 పెల్లామ్, నమ్మెయాలై ప్పట్టు ఇప్పడిపడప్పెఱువతే!” ఎన్తు అనన్ ముఖ
 మలరుకైక్కుఱుప్పాకైయాలే, మడలెడుకైక్కుఱుడక్కమాన ఇన్ద్రప్రవృ
 త్తికళి అనన్ ముకమలర్ త్తిక్కాకప్పణ్ణుమ్ కై జ్జుర్యత్తోపాతియాయ్
 కొణ్ణు, ఉపేయ త్తిలై అన్తర్భూతమాయిరుక్కుమెన్త. (ఉపాయప్రతి

* కల్మషు-సువర్ణ త్రిన్ పరిహరివి శేషమ్-అత్యుత్కృష్టస్థానవి శేషశ్చ - పదమా
 త్రిలింగ మహాగ్న మెన్తపడి. శ్రీ ముఱుకుతలాలే-తీర్థతైయాలే.
 (౧) తిరువాయ్-౧-౧-౧. (౨) తిరువాయ్-౫-౪-౪.
 * (సా) ఎన్దిటపడియే.

౧౫౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౯౩. సాధ్యసమానమ్, విశమ్భాసహమ్ ఎన్తి తే సాధనత్తు క్కేఁ ౨మ్.

సాధ్యప్రావణ్యమడియాక వితే సాధన త్తిల్లిఱ్ఱికిఱు.

బద్ధకమాకాతు) ఎన్త త్తు-ఏవమ్భూతమానతు ఉపాయ త్తినుడై య కార్య కరత్తుత్తుక్కు విలక్కాకా త్తెన్త పడి.

౯౩. ఇప్పడి మడలెడుక్కై ముతలానవై సిద్ధోపాయ ప్రతిబద్ధ కమాకాతెన్ను మిడమొల్లి, అవై తనక్కు సిద్ధోపాయ సావ్యత్తై వివత్తి. త్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (సాధ్యసమానమ్) ఇత్యాదివాక్యద్వయ త్తాలే. అతావతు - సాధ్యవస్తువే సాధనమాకై యాలే సాధ్యత్తుక్కు సమానమెన్తుమ్, ఫలవిశమ్భుత్తై సహాయా తే శీఘ్రమాక క్కార్యమ్ శెయ్ తుకొడుక్కు మెన్తుమితే ఇతర సాధనజ్గత్తొట్టిల్ సిద్ధసాధనత్తు క్కేఁ ౨మ్. సాధ్యత్తిల్ ప్రావణ్యమడియాక వితే ఇన్ద సాధనపరిగ్రహన్దన్ని ల్లిఱ్ఱికిఱు; అవై యిరణ్ణుమివన్ దుక్కు ముడెన్తుకరుత్తు. ఎన్త నేయెన్నిల్ - మడ్లెడుక్కై ముతలాన ప్రవృత్తికల్, శేషిక్క తిశయకరజ్గళాకై యాలే కైజ్జర్యరూప సాధ్యత్తుక్కు సమానజ్గళాయుక్కై యాలుమ్, “మడలూరుతల్ నోన్బునోన్బుతల్ శెయ్ వన్” ఎన్తుతుణిన్దపోతే, సర్వేస్వరన్ త్వరితుక్కుంబువన్ద ఇనర్ కళ్ కాలిలే విఘ్నమ్మడిపణ్ణిక్కొడుక్కై యాలే ఫలవిశమ్భాసహజ్గళా యిరుక్కై యాలుమ్, సిద్ధసాధనమ్మోలే ఇతర సాధనజ్గత్తొట్టిలేల్ శ్తై యుడై త్తాయ్, సాధ్యప్రావణ్యమడియాక ఇవన్ ద్రిల్లిఱ్ఱికిఱ వాకారము మొత్తిరుక్కై యాలే. ఇత్తాల్ సిద్ధోపాయ త్తై యెఱ్ఱియవుమ్ ఇతుతానే కార్యమ్ శెయ్యవన్ ద్రాకై యాలే, త్త్వరితబద్ధక మెన్నుమ్ దూషణమిల్లెయెన్తు కరుత్తు. - అన్తి క్కే, (ఉపాయ ప్రతిబద్ధక మాకాతు) ఎన్త త్తై ఇన్న ముమ్ముఖభేదత్తాలే ఉపపాదిక్కి తార్, (సాధ్య) ఇత్యాదివాక్యద్వయ త్తాలే. అతావతు - పాల్ మనున్దామాపోలే సాధ్య

వస్తుతానే సాధనమూకై యాలే, సారస్యత్తిల్ సాధ్యత్తోడొత్తిరుక్కు-
మెన్టుమ్; సాధ్యత్తై ప్రాపిక్కుమళవిల్ కాలవిళమ్బత్తై ప్పొజ్జాతు, కడుక ప్రా-
పిత్తువిడుమెన్టుమన్తో సాధనాన్తరజ్జితాట్టిల్ సిద్ధసాధనత్తుక్కేల్ మ్; ఇ-
ప్పొత్తిరుళ్ళొల్లుకిఱు, ఇవ్వాకారద్వయముమ్ సాధ్యప్రావణ్యహేతువా
మెన్టు తోల్ మ్ కైక్కాక; ఇప్పడియాకై యాలే తానడియాకవిల్లైన్తు
క్షణకాలవిళమ్బమ్ పాతామల్ తుడిక్కుమ్బడి ముఱుకడియిఱుకిఱ
సాధ్యప్రావణ్యహేతియాకవితే మడలెడుక్కై ముతలాన్ ఇస్సాధనత్తి
లిట్టికిఱు తెన్నె. ఆకై యాలే ఏవమ్బుత ప్రావణ్యత్తిన్ ముఱుకుతలానే
కణ్ణాఱ్ఱులై యిట్టుచ్చెయ్కిఱ ఇప్పవృత్తికళ్, ఉపాయమ్మేల్ విఱ్ఱును
కార్యమ్ శెయ్కైక్కుడలామి త్తనైయల్లతు, తత్ప్రతిబద్ధకమాకాత్తెన్తు
తరుతు.

ఆక (౧) “ఇవనుక్కువై ధమాయ్ వరుమతితేత్వజిక్కలావతు”
ఎన్తుతుడగ్గి ఇవ్వళవుమ్వర ప్పిల్లైతిరునతైయారరై యర్ ప్రవృత్తివ్యా-
జత్తాలే, భగవత్ప్రపన్ననాయరున్దానేయాకిలుమ్ ఉపేయపరనానవ
నుక్కు తద్విషయప్రావణ్యత్తాల్ వరుమ్ స్వదేహత్యాగమ్ దుస్త్య
జమ్, ఉపాయబుద్ధ్యావనుష్ఠితమల్లామైయాలే అతుతానుపాయకోటియి
లన్వయియాతు; వస్తుగత్యాఅన్వయిత్తతాకిలుమ్ ప్రేమపరవశర్కుదో
షాయవన్తు; బుద్ధిపూర్వకమాక అనన్యోపాయత్వాదికళ్ కులైయమ్బడి
యానప్రవృత్తికళ్ తెళియక్కణ్ణవర్కళ్ పక్కలిలుమ్కాణ్డయాలే. ఇనై
తాన్ అజ్ఞానమూలమేయాకిలుమ్ ప్రేమకార్యమానవజ్ఞానత్తాలే వన్దవై
యొకైయాలే అత్తిణ్ణాఱ్ఱుగళ్, సిద్ధోపాయప్రతిబద్ధకమాకాతు, అవ్వళ
వన్తిక్కే అత్తోడొక్కచ్చొల్లలామ్బడియన్తో ఇవన్ శ్రీకాపెరుమైయెన్తు
ళ్ళొల్లుకై యాలే, ఉపేయాధికారత్తిల్ (౨) “తనై ప్పేగామై” ఎన్తు

౧౫౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౯౪. ఇవనుక్కు ప్పిఱుక్కుమాత్త గుణజ్ఞైల్లావద్దుక్కుమ్
ప్రధానహేతు ఇన్ద్రప్రావణ్యమ్.

౯౫. (౧) “మాత్సాల్ మనమ్ శుభ్రీష్ప” (౨) “పరమాత్మ నియోర క్తః”

శొన్న వితు అనన్య సాధనత్వత్తుక్కు చ్చేరు మోవెన్ను మతిశక్కా పరిహారమ్ పణ్ణప్పటతు.

౯౪. ఏవమ్భూతమానప్రావణ్యమ్ విషయవైలక్షణ్యాధీనమి
త్తనైయన్తో, శమదమాద్యాత్మగుణజ్ఞశ్చో అధికారత్తై మినుక్కువిప్ప
తెన్న, అవైతనైయమితుతానే యుక్లాక్కు మెన్దితార్ మేల్, (ఇవ
నుక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి (౩) “శమదమనియతాత్తా” (౪) “అమానిత్వమ్”
ఇత్తావియిల్ శొల్లుకిఱపడియే ఇచ్చేతననుక్కుక్లాకత్తక్క * ఆత్మ
గుణజ్ఞో తాననేకముణ్డితే; అవైయెల్లావద్దుక్కు మిన్ద్రప్రావణ్యమ్
(ప్రధానహేతువాక్తైయావతు) - అనుకూలసహవాస † శాస్త్రాభ్యాసా
చార్యోప దేశాదికళాన హేత్వస్తరజ్గళితాక్టేల్ ‡ ముఖ్యహేతువా
యిప్పుకై.

౯౫. ఇవ్వర్త్తిల్ ప్రమాణోపాదానమ్ పణ్ణకితార్ (మా
త్సాల్) ఎన్దుతుడగ్గి. (౧) “మాత్సాల్ మనమ్ శుభ్రీష్ప మజ్జైయర్ తోళ్
కై విట్టు నూత్సాల్ మనమ్ వైక్క నాయ్ వితామ్” ఎన్దు సర్వేశ్వరన్
పక్కలిలే హృదయమ్ ప్రవణమాక, భోగైక్కళాన (స్త్రీ) కళుడైయతో
ళోడై యజ్జైకైయిల్ న్దైయద్దు, ప్రమాణజ్గళిలే మనస్సెన్దైక్క
వెళితా మెన్దుమ్; (..౨) “పరమాత్మ నియోరక్తోవిరక్తో పరమాత్మని”
ఎన్దు పరమాత్మావిన్ పక్కలిలే రక్తనాయ్ అత్తాలే పరమాత్మేతరవిష

* ఆత్మగుణజ్ఞో-అత్తోత్కర్షావహజ్గళానగుణజ్ఞో. † ఆదియినాల్ ఆహారశుద్ధి
జన్యాస్తర సుకృతాదికత్తైచ్చొట్టుకిఱతు. ‡ ముఖ్యత్వమావతు-కార్యోత్పాదనశైఖ్య
ముమ్, కార్యస్వరూపాత్కర్మప్రయోజకత్వముమ్

(౧) ౩ - తి - ౧౪. (౨) బాష్పశుత్యస్త్రు. (౩) భ - వి. (౪) గీ - ౧౩ - ౭.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౫౫

(౧) “కణ్ణకేట్టుల్ మొన్ను.”

౯౬. ఆత్మగుణజ్ఞిల్ ప్రధానమ్ శమముమ్ దమముమ్.

యత్తిల్ విరక్తనానవనెత్తుమ్, (౧) “బణ్ణాడియాళ్ తిరునుకళుమ్ నీయుమేనిలానిత్పక్కుణ్ణశతీర్ కణ్ణ - కణ్ణకేట్టుల్ మొన్నుణ్ణులు మైజరువి కణ్ణవిన్నమ్ తెరివరియవళవిల్లాచ్చిల్ బ్రొన్నమ్ - బట్టిన్డే” ఎత్తు పెరియపిరాట్టియారుమ్ దేవరుమాయ్ ఒరుదేశవిశేషత్తిలే యెఱున్దురుళియిరుక్కిట శేర్ త్తియైక్కుణ్ణు అగ్గేప్రవణనాయ్, ఐశ్వర్యకై వల్యణ్ణిల్ విరక్తనానేనెత్తుమ్, భగవత్పావణ్య మితిరవిషయవిరక్తి హేతువాక చొచ్చిల్లపట్టితే.

౯౭. భగవత్పావణ్యమాత్మగుణజ్ఞ కేల్లావల్ ముక్కుమ్ ప్రధాన హేతు వెన్దు ప్రస్తావిత్తు, ఇతరవిషయ విరక్తి హేతుత్వ మాత్రత్తిల్ ప్రమాణజ్ఞై దర్శిప్పిప్పానెన్నిటశ్శజ్జెయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిఠార్, (ఆత్మగుణజ్ఞిల్ ప్రధానమ్ శమముమ్ దమముమ్) ఎత్తు, శమమావతు - అన్యకరణనియమనమ్. దమమావతు - బాహ్యకరణనియమనమ్. (౨) “శమశ్చిత్తప్రశాంతిస్యాద్దమశ్చేంద్రియనిగ్రహః” ఎన్నక్కడవతితే. (౩) “క్షమాసత్యందమశ్శమః” ఎన్నిటవిడత్తిల్ (౪) “దమో బాహ్యకరణానా మనర్థవిషయేభ్యోనియమనమ్; శమోఽన్యకరణస్య తథానియమనమ్” ఎన్నితే భావ్యకారరుమరుళిచ్చెయ్ తతు. మాటి చొచ్చిల్లుమిడముముణ్ణు, ఇంద్రశమదమగ్గళుణ్ణానవిడత్తిల్ అల్లాతగుణజ్ఞై తన్నజ్జె యేవరుమాకై యాలే ప్రధానమానవివల్ ముక్కు హేతు వెన్ను మిడత్తిల్ ప్రమాణమ్ కాట్టప్పట్టు తెన్తుకరుత్తు. —, అన్నిక్కే, కీర్తీ చొన్న విరక్తి హేతుత్వమ్, సకలాత్మగుణోత్పత్తిక్కుమ్ హేతు వెన్ను మిడత్తుక్కు - పలక్షణమాక్కి, ఇవాత్మగుణజ్ఞిల్ ప్రధానమ్ జెన్దిట

(౧) తి - వాయ్ - ౪ - F - ౧౦.

(౨)

(౩) కీ - ౧౦ - ౪.

(౪) కీతానా - ౧౦ - ౪ - వ్యా.

౧౫౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౯౭. ఇవై ఇరణ్ణముణ్ణానాల్ ఆచార్యకై పుకురుమ్.

ఆచార్యన్ కై పుకున్దవాతే తిరుమన్ద్రమ్ కై పుకురుమ్.

శబ్దైయిలే (అత్తగుణజుళిల్ ప్రధానమ్ శమముమ్ దమముమ్) ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తారాకప్రమామ్.

౯౭. ఇన్ద్రశమదమజ్జఘ్ణానాల్ ఇవనుక్కుణ్ణాకక్కడవ ఫలపరమ్మరైయై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (ఇవై యిరణ్ణమ్) ఎన్దుతుడశ్శి. భగవత్ప్రవణ్యమడియాకవరుమ్ పరిపూర్ణమానశమదమజ్జలై కీర్త్తచ్చొల్లిల్ శ్రేయాకిలుమ్, ఇవ్విడత్తిల్ ఆచార్యాశ్శీకారత్తుక్కు పూర్వభావియానవశవిలే యొతుక్కిచ్చొల్లుకిఱు. (ఇన్ద్రశమదమజ్జఘ్ణిరణ్ణముణ్ణానా లాచార్యకై పుకురుకై యావతు) - ఇవ్వాత్తగుణమ్ కణ్ణుకన్దు సంసారనివర్తకమాన పెరియతిరుమన్ద్రత్తై సార్థమాక ఉపదేశిక్కుమ్మడి ఇవనుక్కు-వశ్యనాకై. (౧) “తస్మై సవిద్వానుపనన్నాయ సమ్యక్ప్రశాన్తచిత్తాయ శమాన్వితాయ యేనాత్మరం పురుషం వేదసత్త్వం ప్రానాచతాం తత్త్వతోబ్రహ్మవిద్యామ్” ఎన్దు శమదమోపేతనాయ్ కొణ్ణు ఉపసన్నానవసుక్కితే బ్రహ్మవిద్వైయైతత్త్వతః ఉపదేశిక్కుచ్చొల్లిల్లు. ఇన్ద్రశుతియిల్ ఆచార్యోపసత్తిక్కుడలాకచ్చొన్న శమదమజ్జఘ్ణక్కు, (౨) “ఏతేన శ్రవణోపయుక్తమవధానం వివక్షితమ్. సతూపాసనోపయుక్తాత్మనేన్ద్రియజయాదిః” ఎన్ది తే శ్రుతప్రకాశికాకారర్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణిల్లు. (ఆచార్యకై పుకున్దవాతే తిరుమన్ద్రమ్ కై పుకురుకై యావతు) - (౩) “తన్మన్ద్రమ్ బ్రాహ్మణాధీనమ్” ఎన్దు తిరుమన్ద్రమ్ ఆచార్యాధీనమాకై యాలే ఉపదేష్టావానవకై పుకున్దవాతే, తదుపదేశముఖత్తాలే సార్థమాక ఇవన్ నెన్జ్జిలే ప్రతిష్ఠితమాకై. (౩) ౩: బ్రహ్మవిద్బ్రాహ్మణోవిదుః” ఎన్దిఱపడియే (౪) “బ్రాహ్మణాధీనమ్”

సేవర్గరూపబ్రాహ్మణత్వమ్ తిరుమన్ద్రోపదేశస్తుక్కుధికారమాకీల్ అధికృతాధికారత్వమ్ ప్రసక్తిక్కు-మెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పత్ శ్రీ బ్రాహ్మణశబ్దార్థమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (బ్రహ్మవిత్) ఇత్యాది.

(౧) మూడ-౧-౨-౧౨.

(౨) జిజ్ఞాసాధికరణశ్రుతప్ర.

(౩)

(౪)

తిరుమన్త్రమ్ కైపుకున్దవాతే ఈశ్వరన్ కైపుకురుమ్,
ఈశ్వరన్ కైపుకున్దవాతే(౧) “నైకున్దమానకర్ మన్ తు
తు కై యతువే” ఎన్నిఱపడియే ప్రాప్యభూమి కైపుకురుమ్.

౨. ప్రాప్యలాభమ్ ప్రాప్తకత్తాలే, ప్రాప్తకలాభమ్ తిరుమన్త్రమ్ కైపుకురుమ్,
తిరుమన్త్ర్లాభమాచార్యనాలే, ఆచార్యలాభమ్ ఆత్మగుణత్తాలే.

ఎన్నిఱవిడత్తిల్ బ్రాహ్మణశబ్దత్తాలే ఆచార్యనై చ్చొల్లుకిఱతు. (తిరుమన్త్రమ్
కైపుకున్దవాతే ఈశ్వరన్ కైపుకురు కై యావతు) - (౧) “మన్త్రాధీన
జ్ఞుడైవతమ్” ఎన్దు తిరుమన్త్ర్మిట్టవళక్కా యిరుక్కుమవనాకై
యాలే, అర్థసహితమాక అతు కైపుకున్దవాతే, తత్ప్రతిపాద్యనాన
తాన్ ఇవనుక్కు అనిష్టనివృత్తి పూర్వకేష్టప్రాప్తిక్కు ప్రాపకనాకై.
(ఈశ్వరన్ కైపుకున్దవాతే నైకున్దమానకర్ మన్ తు కై యతువే ఎన్ని
ఱపడియే ప్రాప్యభూమి కైపుకురు కై యావతు) - (౨) “దైవాధీనంజగ
త్సర్గమ్” ఎన్దు ఉభయవిభాతియుమీశ్వరనిట్టవళక్కా కై యాలే అవన్
ప్రాపకనాయ్ కైపుకున్దవాతే, ప్రాప్యభూమియాన శ్రీనైకుణ్ణమివనుక్కు
త్యస్తసులభమాకై.

౩౦. ఇప్పడిశమదమడ్గుణ్ణాకవే ఉత్తరో తరమివై యెల్లామ్ సిద్ధి
క్కుమ్ ప్రకారత్తై ఆరోహక్రమత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ తు, ఇతిల్ యాతొ
న్దుక్కు యాతొన్దు హేతునాక చ్చొల్లిల్ మి, అతు నియత మెన్ను మిడత్తై
*అవరోహక్రమత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ప్రాప్యలాభమ్) ఇత్యాది
యాలే. ఇతు తనక్కు ప్రయోజనమ్, ఇన్ద్రహేతుపరమ్పరై యిల్ ప్రథమ
హేతు శమదమడ్గుణ్ణాకై యాలే, అవశ్యమివై యిరణ్ణు మివనుక్కుణ్ణాక

౩ ఆరోహణక్రమమ్-మతల్ కారణత్తైచ్చొల్లి పిన్దుకార్యత్తైచ్చొల్లుకై. *అవ
రోహ క్రమమావతు-కార్యత్తైచ్చొల్లి కారణ తైచ్చొల్లుకై.

౧౫౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౯౯. ఇతుతాన్ ఐశ్వర్యకామర్క్కుమ్ ఉపాసకర్
క్కుమ్ ప్రపన్నర్క్కుమ్ వేణుమ్.

౧౦౦. మూవరిలుమ్వైత్తుక్కుణ్ణుమికవుమ్ వేణువతు ప్రపన్ననుక్కు.
వేణుమెన్దై. ఈశ్వరనే ప్రాపకనాకైయాలే, ప్రాప్యలాభమీశ్వరనాలే
ఎన్దిఱ్ఱానత్తిలే (ప్రాపకత్తాలే) ఎన్దరుళిచ్చెయ్తతు.

౯౯. ఇంద్రశమదమాదితాన్ భోగమోక్షకామరెల్లార్క్కుమ్
వేణుమెన్దితార్, (ఇతుతాన్) ఎన్దతుడక్కి. ఐశ్వర్యకామర్క్కు శబ్దాది
భోగమే పురుషార్థమాకిలుమ్, తత్సాధనానుష్ఠానదళైయిల్ శమద
మాదికల్ వేణుమ్.(౧) “ఇన్ద్రియాణి పురా జిత్వా జితం త్రిభువనం
త్వయా” (౨) “పడిమన్ను పల్కలన్ పల్ హోడలుత్తై మ్బులన్ వెన్దు”
ఎన్నక్కడవతితే. “ఐమ్బులన్ వెన్దు” ఎన్దతు - మనోనియమనత్తుక్కు
ముపలక్షణమ్. ఉపాసకర్క్కు విద్యాభ్యతయా శమాదివేణుమ్; (౩) “తస్మా
దేవం విచ్చాన్తోదా న్దఉపరత స్తితిషు స్సమాహితోభూత్వా త్యక్తే వాతా
నమ్మశ్యేత్” (౪) “పున్బులవభీయడై తరక్కిలచ్చినై శేయ్తు నన్బుల
వభీతిఱ్ఱుఱాననన్బుడర్కోళీఱ్” ఎన్నక్కడవతితే. ప్రపన్నర్క్కుధికారార్థ
మాక శమదమాదివేణుమ్; (౫) “ఏకా నీతువినిశ్చిత్త్య దేవతావిషయా
న్దైః । భక్త్యుపాయం సమం కృష్ణప్రాప్తౌ కృష్ణైకసాధనః” (౬) “అడ
క్కురుమ్ పులనై న్దడక్కియాయైయామవై తుడక్కుఱుత్తువన్దు నిన్తో
భీఱ్ఱుణిన్దై వెన్దై” ఎన్నక్కడవతితే.

౧౦౦. ఇప్పడి అధికారిత్రయత్తుక్కు మపేక్షితమేయాకిలుమ్,
అధికమాక వేణువతు ప్రపన్ననుకెన్దితార్, (మూవరిలుమ్) ఎన్దతుడక్కి.
ఇవనుక్కితిలాధిక్యమ్ శొల్లుకై కాకవితే అల్లాతవర్కలై ఇన్విడత్తిల్
ప్రసగ్గిత్తుమ్.

(౧) రా-య-౧౧౪-౧౨.

(౨) తి-నా-౪-౧-౨.

(౩) బృ-ఉ-౨-౪.

(౪) తి-చ-వి-౭౬.

(౫)

(౬) తి-చ-౫౪.

౧౦౧. మత్ శ్రైయిరుపర్ క్కుమ్ నిసిద్ధవిషయ నివృత్తియేయమై యుమ్; ప్రపన్ననుక్కు విహితవిషయ నివృత్తి తన్నే త్తోమ్.

౧౦౨. ఇతుతాక శిలర్ క్కుకాలే పిఱక్కుమ్, శిలర్ క్కురు కాలేపిఱక్కుమ్,

౧౦౧. అవ్యాధికిన్దనై యదుళిచ్చెయ్ కితార్, (మత్ శ్రైయిరు పర్ క్కుమ్) ఎన్తుడుగ్గి అతావతు- శబ్దాదిభోగపరనాన నై శ్వర్యకామ నుక్కుమ్, సాధనాన్తరపరనాన ఉపాసకనుక్కుమ్, శాస్త్రునిసిద్ధవిషయ మాన పరదారాదియిల్ నివృత్తిమాత్రమమైయుమ్; తదుభయవ్యా వృత్తనాయుక్కిఱ ప్రపన్ననుక్కు, శాస్త్రునిహితవిషయమాన స్వదార త్తిల్ నివృత్తి అవర్ కళైప్పత్, ౧ వేత్, ౨ మైన్. అవర్ కళిరువరిలుమ్

విశ్వర్యకామనుక్కు స్వదార త్తిల్ సాధనదళైయిల్ ధర్మబుద్ధ్యాప్రవృ త్తియమ్, ఫలదళైయిల్ భోగ్యతాబుద్ధ్యాప్రవృత్తియమా యిరు క్కుమ్; ఉపాసకనుక్కు ఫలమ్ భగవదనుభవమాకై యాలే, అవ్నై ప్పోలేఫలదళైయి లన్వయమిల్లెయ్ యాకిలుమ్, ఉపాసనదళైయిల్ ధర్మబుద్ధ్యాప్రవృత్తివేణుమ్; ప్రపన్ననుక్కు ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తికై యుమ్ స్వాధికారభజ్జకమాకై యాలే విహితవిషయ త్తిలుమ్ నివృత్తి వేణుమెన్ద తాయ్ ట్టు.

౧౦౨. ధర్మబుద్ధ్యాప్రవృత్తిక్కు-పురిసారమ్ పణువతుభోగ్యతా బుద్ధ్యాప్రవృత్తితాక తవిర్ న్దాలన్దో, అనాదికాలమ్ వాసనై పణ్ణి ప్పోన్దవి షయజ్జళిల్ నివృత్తితాక పిఱక్కుమ్మడి యెజ్జనేయెగ్గిఱశజ్జై యిలేయరు లిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతుతాక శిలర్ క్కు) ఎన్తుడుగ్గి. (శిలర్ క్కుకాలే పిఱక్కుమ్) ఎన్తు - సామోత్కృత భగవత్త్వరాన భక్తిపారవశ్య ప్రపన్నర్ క్కు, సకలజనమోహనమానతద్విగ్రహసాన్దర్యానుభవత్తాలే పిఱక్కు మెన్ద పడి. (శిలర్ క్కురుకాలేపిఱక్కుమ్) ఎన్తు-త త్త్వయా

శిలర్ క్కాచారత్తాలే పిఱక్కుమ్.

౧౦౩. పిఱక్కుమ్క)మమెన్నెన్నిల్; అఱ్ఱుకు అజ్ఞానత్తైవిలైక్కుమ్;
అరుళ్ అరుచ్చియైవిలైక్కుమ్; ఆచారమ్ అచ్చత్తైవిలైక్కుమ్

భాత్త్యగర్భికళాన జ్ఞానాధిక్యప్రపన్నర్క్కు, “నమైయనుభవిక్క-ఇట్టు
ప్పిఱన్దవన్తు, ఇప్పడి అన్యవిషయప్రవణమాయ్ అనర్థప్పడువతే!” ఎన్తు
అన్యవిషయసజ్గమఱుప్పడి అవన్ పణ్ణమ్ పరమకృపైయాలే పిఱక్కు
మెన్దపడి. (శిలర్ క్కాచారత్తాలే పిఱక్కుమ్) ఎన్తు అళవిలికళాన
అజ్ఞానప్రపన్నర్క్కు, అవతారజ్గళిల్ (౧) “మర్యాదానాశ్చలోకస్య
కర్తాకారయితాచసః” ఎన్తిపడియే అధికారానుగుణమాక అవనాచ
రిత్తుమ్ ఆచరిప్పిత్తుమ్ పోన్దపడికలైయుమ్, అళవుడైయరాన పూర్వా
చార్యర్కళాచరిత్తుపోన్దపడికలైయుమ్, శాస్త్రముఖత్తాయి మాచా
ర్యోపదేశాదిక్రమత్తాలుమటికైయాలే, అవ్వారజ్గళై. యనుసభిక్కు
ప్పిఱక్కు-మెన్దపడి.

౧౦౩. ఇన్వోహేతుక్కుళాల్ పిఱక్కుమ్క)మత్తై, తజ్జిజ్ఞాసు
ప్రశ్నత్తైయనువదిత్తుక్కొణ్ణుళిచ్చెయ్కితార్, (పిఱక్కుమ్క)మమ్)
ఎన్తుతుడగ్గి. (అఱ్ఱుకు అజ్ఞానత్తైవిలైక్కుయావతు) - చిత్తాపహరియాకై
యాలే విషయాన్తరన్దన్నై యొన్దాకవటియాతపడియాక్కుకై. (అరుళ్
అరుచ్చియైవిలైక్కుయావతు)- విషయాన్తరజ్గళై క్కాణుమ్బొతు అరు
వరుత్తుక్కారిత్తుమిట్టెన్దు పోమ్బడిపణ్ణుకై. (ఆచారమ్ అచ్చత్తైవిలైక్కు
యావతు) - రుచిశెల్లచ్చెయ్తే అవర్కళాచరి త్తపడి శెయ్యాతపోతు
నమక్కనర్థమేఫలిక్కు-మెన్దు, విషయస్పర్శత్తి లిట్టియ నడుఱుమ్బడి
పణ్ణుకై. ఆకైయాలే ఇక్రమత్తిలే పిఱక్కు-మెన్దుకరుత్తు.

౧౦౪. ఇవైయుమ్ † ఊర్థ్వైష్ఠ్యైర్నిచ్చొల్లుకిటతు.

౧౦౪. ఇష్టత్రివిధప్రపన్నర్కుమ్ సౌందర్యాదిత్రయ త్తిల్ ఓర్వొన్టే
విరక్తి హేతువాకచ్చొల్లుకిటతుక్కు- నిదానత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(ఇవైయుమ్ ఊర్థ్వైష్ఠ్యైర్నిచ్చొల్లుకిటతు) ఎన్ఱు. అతావతు-(౧) “అజ్ఞాన
త్తాలే ప్రపన్నర్” ఇత్యాదియాల్ ఇవర్ కళుక్కు చొన్నప్రపత్తి
హేతుక్కళానవై ఓర్వొన్టినూర్ ఊర్థ్వైష్ఠ్యైర్నిచ్చొన్నాన్టోన్టే, (౨)
“అహికాలేపిటక్కుమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి చొన్నవిరక్తి హేతుక్కళానవివై
యుమ్, ఓర్వొన్టినూర్ ఊర్థ్వైష్ఠ్యైర్నిచ్చొల్లుకిటత్తెన్ఱై. ఇత్తాల్, భక్తిచార
వశ్యప్రపన్నర్కు-అరుచిక్కడియాన కృపైయుమ్, అచ్చుత్తుక్కడి
గూన ఆచారానుసన్ధానముముణ్ణాయరుక్కచ్చెయ్ తే, భగవద్విగ్రహ
వైలక్షణ్యత్తై సామౌత్కరిత్తనుభవిక్కుమనర్ కళాకై యాలే నడివళు
కిలేవిప్పొత్తుమ్ నెణ్ణు పర్థ్రిక్కిడక్కై యాల్, విషయాన్తరజ్గళై యతి
యాతపడిపణ్ణుమన్యూకే అవర్ కళ పక్కలుత్తై త్తిరుక్కుమ్; జ్ఞానా
ధిక్యప్రపన్నర్కు అజ్ఞానహేతువాన విగ్రహసౌందర్యత్తై అర్చావతా
రత్తిలే కణ్ణనుభవిక్కైయుమ్, భయహేతువాన ప్రాక్తనశిష్టాచారాను
సన్ధానముముణ్ణాకైయరుక్కచ్చెయ్ తే, అవకతన్ కృపైయ్యో ముముమై
శెయ్ తెడు త్త విషయజ్గళాకై యాలే అరుచిక్కడియాన కృపై అవర్
కళ పక్కలుత్తై త్తిరుక్కుమ్; అజ్ఞానప్రపన్నర్కు అర్చావతార త్తిలే
కాదాచిత్కమాక విగ్రహసౌందర్యానుభవముమ్ అరుచిహేతువానకృపై
యుమ్ † ఒరుమర్యాదైయుణ్ణాయరుక్కచ్చెయ్ తే, పూర్వోకళాచా
రజ్గళై యే పలకాలుమనుసన్ధిత్తుక్కుణ్ణుపోరుకై యాలే భయహేతువాన
అవ్యాచారజ్గళే అవర్ కళ నెణ్ణిలేయాన్టియరుక్కుమ్, ఇప్పుర్థ్వైష్ఠ్యై
ప్పర్థ్రి ఓర్వొన్టేవిరక్తి హేతువాక చొల్లుకిటత్తెన్ఱై తాయీర్ యు.

† ఊర్థ్వైష్ఠ్యైర్నిచ్చొల్లుకిటతు. ‡ ముముమైశెయ్ తెడు-కృత్స్నపరిహాసాన్కి.

† ఒరుమర్యాదై-అల్పమ్. (౧) ౪౩. (౨) ౧౦౨.

౧౬౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౧౦౧. అరుచిపిఱక్కు-మోప్పైక్కు-దోషదర్శన
మ పేషీతమాయరుక్కుమ్.

౧౦౨. అతు ప్రధానహేతువస్తు.

౧౦౩. అప్రాప్తతైయే ప్రధానహేతు.

౧౦౧. విషయవైలక్షణ్యాతిశయతాలే విషయాస్తరాజ్ఞానమ్
విశ్లేయవుమ్కూడుమ్, ఆ పురానశిష్టర్కభుజ్జెయ ఆచారానుసన్ధాన
తాలే అవిహితవిహితవిషయన్వర్పత్తిల్ అచ్చమేవిశ్లేయవుమ్కూడుమ్,
అనాదికాలమాశ్లేష్పట్టుమేల్వొట్టునుహోనవిషయద్గతిలే *అరుచిపిఱక్కు-
అనుచితమితే; అప్పడిప్పట్టఅరుచితా అననరుళాలేపిఱక్కు-మోప్పై-
క్కు అపేషీతాంశజైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (అరుచి) ఎత్తుతుడక్కి.
(దోషదర్శనమావతు)- భోగ్యతాబుద్ధ్యాపరివృక్కి-అయోషిద్దేహమ్,
(౧) *మాంసాస్మక్పూయవిజ్ఞాత్రస్నాయు మజ్జాస్థిసముదాయమాయ
చర్మావనద్ధమాయ దుర్గన్ధియాయరుక్కుమ్బడియైయుమ్, భోగన్దాఅల్ప
మాయ అస్థిరమాయ దుఃఖమిశ్రమాయఅనర్థానహమాయరుక్కుమ్బడి
యైయుమ్, ప్రత్యక్షాదిప్రమాణద్గతాలేదర్శిక్కై.

౧౦౨. అనాల్ అతువో పిన్నైయరుచిహేతువెన్నవరుళిచ్చెయ్
కితార్, (అతు) ఇత్యాదియాల. (ప్రధానహేతువస్తు) ఎత్తుతు, † అతువు
మొరుహేతు, ‡ ముఖ్యహేతువనైస్తుపడి.

౧౦౩. అనాల్ ప్రధానహేతుతానేతెన్న, (అప్రాప్తతైయేప్ర
ధానహేతు) ఎన్జితార్. (అప్రాప్తతైయావతు)- భగవదేకభోగమాన
స్వరూపత్తుక్కు చేర్రాతతాయరుక్కై. ఇత్తాల్, అరుళ్ అరుచియై
విశ్లేక్కు-మిడత్తిల్ దోషదర్శనానిక శ్లేష్పణువిత్తు విశ్లేప్పిక్కైయాల,

* అరుచి-రుచివిపరీతమాన ద్వేషమ్. † అనుచితమ్-దోషదర్శనాదికల్పావిడిల్
పిఱవాలెత్తుపడి. ‡ అరుకుక్కు ద్వారభూతమాయొట్టు అతువు మొరుహేతు
వైస్తుపడి. § ముఖ్యహేతు-అవ్యభిచరితహేతు. (౧) వి-పు-౧-౧౩-౬౩.

౧౦౮. భగవద్విషయ త్రిలిప్తీకీటతుమ్గుణమ్కణ్డన్తు;స్వరూపప్రాప్తమెన్తు.

౧౦౯. ఇప్పడికొళ్ళాతపోతు గుణహీనమెన్తు నిన్తెత్తదశై
యిల్ భగవద్విషయ ప్రివృత్తియుమ్, దోషానుసన్ధాన
దశైయిల్ సంసార త్తిల్ ప్రవృత్తియుమ్కూడాతు.

దోషదర్శనముమ్ అప్రాప్తిదర్శనముమ్ తత్త్వవిత్తుక్కుళుడైయ అరు
చిక్కు-గౌణముఖ్య హేతుక్కుళాయరుక్కుమెన్త తాయిల్లు.

౧౦౮. (౧) “మాత్సాల్ మనమశుభ్రీష్ప” ఇత్యాదిప్పడియే
ప్రావర్యా విషయమాకచొన్న భగవద్విషయ త్తిల్ గుణమ్కణ్డీకీటనో
సాతి, ఇతువుమ్ దోషమకణ్డీవిషుకీటతానాలోవెన్నిల్, (భగవద్విషయ
త్రిలిప్తీకీటతుమ్గుణజ్ఞున్దు) ఎన్గితార్. ఆకిల్ ఎత్తాలేయెన్తు, (స్వరూప
ప్రాప్తమెన్తు) ఎన్గితార్. అతావతు - భగవద్విషయతైప్పూ బీకీటతు,
అత్తలైయిల్ కల్యాణగుణశ్శడియాకవన్తు, ఇవ్వాత్తావుక్కు వకుత్త
విషయమెన్తు మత్తాలేయెన్తె.

౧౦౯. కీర్తితామరుళిచ్చెయ్తవడియే అర్థతైయగ్గీకరియాతపో
తైక్కువిరోధమ్కాట్టకితార్, (ఇప్పడి) ఎన్తుతుడగ్గి. (ఇప్పడికొళ్ళాత
పోతు) ఎన్తుతు - ఇతరవిషయశ్శిలరుచిక్కు హేతు అప్రాప్తతై, భగవ
ద్విషయ త్తిల్ రుచిక్కు హేతు ప్రాప్తతైయెన్తుకొళ్ళాతే, దోషదర్శనతై
యమ్గుణదర్శనతైయమివల్ బుక్కు హేతువాకకొళ్ళుమ్యాతెన్తుపడి.
(గుణహీనమెన్తునిన్తెత్తదశైయిల్ భగవద్విషయప్రవృత్తియావతు) -
పిరివాల్ త్రామైకరై పురణు పెరువిడాయ్ పుట్టుతుడి తలమావానిట్టా,
శడక్కెననన్దు ముకమ్కాట్టామైయాలే, గుణహీనమెన్తుచిన్తిత్తదశై
యిలే, పిన్న్దెయమ్ “అవనైయల్లతటియే” ఎన్తు అవన్బక్కలిలే
అత్యభినివేశతైప్పణ్ణుకై. (దోషానుసన్ధానదశైయిల్ సంసార త్తిల్
ప్రవృత్తియావతు)- మాతాపిత్రాదికళుమ్ భార్యాపుత్రాదికళుమ్ జ్ఞాతి

౧౦. (౧) “కొడియ వెన్నెళ్ళ మవనెట్టికిడక్కుమ్” (౨) “అడియేన్ నాకపిన్నుముక శేవడియన్ ప్రినయ పేక్” ఎన్నానిన్టార్ కట్టె.

కళుమ్ బద్ధక్కుళుమ్ గృహజేత్రాదికళుమాయ్, శబ్దాదిభోగజలై యనుభవిత్తిరుక్కెయ్ కాకిట సంసారత్తిక్కుదుఃఖబహుళత్వాదివోషత్తై, ప్రత్యక్షాదికళాలే యతిస్తనుసద్ధిమానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తేయుమ్ అతిలే అభినివేశమ్ నడన్దు శెల్లుకై. ఇనై యిరణ్డుమ్ కూడా తెన్డు పడి. — *అన్తి క్కే, (దోషానుసన్ధానదత్తైయిల్ సంసారత్తిల్ ప్రవృత్తియావతు) - తత్త్వ విత్తుక్కుళానమహర్వికళే తుడక్కుమానార్, సారాసారివివేకవత్తయా విషయ దోషానుసన్ధానమున్డా యిదుక్కుచ్చెయ్ తే, శాస్త్రవిహిత తయాప్రాప్తమెగ్గిఱుద్దియా లే ప్లక్షుకిటప్రజోత్పాదనాదిరూప సంసారత్తిల్ ప్రవృత్తియాకవునూమ్. (ఇప్పడికొళ్ళాతపోతివై కూడాతు) ఎన్టు విరోధమ్ కాట్టుకై యాలే ఇప్పడి కొళ్ళ వేణుమెన్ను మిడమ్ స్థాపిక్కుప్పట్టతు.

౧౧౦. గుణహీనమెన్టునినై తదత్తైయిల్ భగవద్విషయప్రవృత్తి యోగ్గేకణ్డతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (కొడియ వెన్నెళ్ళమ్) ఎన్టుతుడక్కి. అతావతు- (౧) “కడియక్” ఎన్టుతుడక్కి, (౧) “అతివరుమేనిమాయత్తక్” ఎన్ను మళపుమ్ స్వకార్యపరక్, పిఱిర్ నోవటియూతవక్, బరు నర్ కుమ్మెట్టాతవక్, వచ్చుకక్, దుజ్జేయ స్వభావక్ ఎన్టు అవక్ గుణహానియైచ్చొల్లి, ఇప్పడియిరుద్దానాకిలుమ్ అతిలోకక్రూరమాన వెన్నెళ్ళు అననై యల్లతటియా తేయిరుక్కుమ్ మెన్టుమ్; వేమ్బుక్కిట్టుప్పిఱన్దువుడు అన్ద వేమ్బైయే భుజిక్కు-మతోళీయ క్కురుమ్బైక్కుణ్డాలుమ్ విరుమ్బాతు,

* ముద్దినయోజనైయిల్ దుఃఖబహుళత్వాది దోషానుసన్ధానముమ్, ఇరణ్డుమ్ మోజనైయిల్ విషయదోషానుసన్ధానముమ్ వివక్షితమ్.

౧౧౧. గుణకృతదాస్యస్త్రిలుక్ష్మాట్టిల్ స్వరూపప్రయుక్తమాన
దాస్యనిజేప్రధానమ్.

౧౧౨. అనసూయైక్కు ప్పిరాట్టియరుళిచ్చెయ్త వారైయై
స్సరిప్పతు.

అప్పుడియే (౧) “కడల్ నుల్లెక్కెడన్దకరుముప్ప” ఎన్నుమ్బడి నిరళిశయ
భాగ్యనాన నీతానేవేమ్బుపోలేవిరసనానవస్తుమ్, త్వదనన్యార్థ శేషభూ
తనాననాక, ఎనక్కువకు త్తేశేషీయానడినెతిరువడికత్తై యొళియత్తై
ప్పడేనెస్తుమ్ * మయర్ వజమతినలనురుళప్పెన్ శివర్ క శరుళిచ్చెయ్నా
నిన్టార్ కళితేయైనై.

౧౧౧. (౨) “గుణైర్దాస్యముపాగతః” ఎన్టారుమిల్లెయోనెన్నవరు
ళిచ్చెయ్కీతార్, (గుణకృతదాస్యస్త్రిమ్) ఎన్టుడుగ్గి. (గుణకృతదా
స్యమావతు)- అవక్ గుణజ్ఞభుక్కుత్తోన్, అదిడిమైయూయరుక్కై; (స్వ
రూపప్రయుక్తమానదాస్యమావతు) - శేషత్వైక నిరూపణీయమాన
తక్ సర్వరూపత్వై ప్పార్ త్తుదిడిమైయూయరుక్కై. స్వరూపమిప్పడియరు
న్దాలుమ్, గుణాధికవిషయమాకై యాలే గుణకృతదాస్యముమ్ ఇవ్విష
యత్తిలే యనువర్తియానిఱుమ్; అకైయితే శేషత్వైకనిరూపక
రాన ఇళైయపెరుమాళ్ తామప్పడియరుళిచ్చెయ్తతుమ్. అనాలుమ్
గుణకృతదాస్యమానతు బేపాధికమాకై యాలే అప్రధానమాయ్,
మన్ శ్చైయతు నిరుపాధికమాకై యాలే ప్రధానమాయరుక్కుమ్; అత్తై
ప్పన్ శివితే తత్పాధిభాన్య ప్రసిద్ధితోన్ శివరుళిచ్చెయ్తతు.

౧౧౨. ఇన్వర్థిత్తుక్కు సంపాదమాకప్పిరాట్టి వారైయైస్సరిప్పి
క్కితార్ మేల్ (అనసూయైక్కు) ఎన్టుడుగ్గి. అతావతు - అత్రిభగవా
నాశ్రమత్తిలే పెరుమాళ్ మున్దరుళిమహర్షియైయ మనువర్తిత్తిరున్దనవ
న్దరమ్, తత్పత్నియాన అనసూయైయై ప్పిరాట్టిశేష్టనవర్తిత్తిరుక్కిఱు

౧౬౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౧౧౩. భగవద్విషయప్రవృత్తి పిన్నై శేకుమా వెన్నిల్ ; అతుక్కడిప్రావణ్యమ్; అతుక్కడిసమ్మన్దమ్;

నళవిలే, అవల్ పిరాటియెప్పార్తు “బద్ధజనతైయుమభిమానతైయు మైశ్యతైయుమిట్టు పెరుమాళ్ వినై కాట్టిలేహొద్దవుతు దైవయోగ త్తాలే ఉమక్కునన్టాకక్కుడిబు, నగరస్థనాకిలుమామ్, వనస్థనాకిలుమామ్, నల్లవనాకిలుమామ్, తీయవనాకిలుమామ్, స్త్రీకళుక్కు దైవమ్ భర్తావేకిడీర్, నీరిప్పడియెహొత్తుమ్ పెరుమాళ్ విషయమాః అనుకూలిత్తుహొరుమ్” ఎన్న ; పిరాట్టి లజ్జత్తుక్కవిత్తెయిట్టిరున్దు “ఎనక్కుపెరుమాళ్ పక్కల్ శీ భావబద్ధమ్ స్వతః ఉణ్డాయరుక్కుచ్చెయ్తే, అవర్ తా గుణాధికరా యిరుక్కయాలే, ఎన్నుడైయ భావబద్ధతై గుణవిబద్ధనమెన్జిరుప్పర్కళ్ నాట్టార్, అవ్వాశ్రయతై గుణజ్ఞోడు వ్యతిరేకిత్తు కాట్టవొణ్ణామైయాలే నానవర్ పక్కలిరుక్కుమిరుప్పై యతివిక్కుప్పెయికిటిలే ; అవర్ గుణహీనరుమాయ్ విరూపరుమానవన్టమ్ నానవర్ పక్కలిప్పడి కాణుమిరుప్పతు” ఎన్టరుళిచ్చెయ్తవారై.

౧౧౩. ఇప్పడి స్వరూపప్రయుక్తమాన దాస్యమే ప్రధానమాకిల్, శేషిశైయ్తపడి కణ్డరుక్కుమత్తోయి, అనన్యోపాయత్వాదికళ్ కలైయున్పుడి అవ్విషయతైక్కుటిత్తుప్పణ్ణుకితి స్వప్రవృత్తిశేకుమోవెన్నిలి శక్తైయై యనువదిక్కితార్, (భగవద్విషయప్రవృత్తి) ఇత్యాదియాలే. అత్తైప్పరిహరిక్కితార్. (అతుక్కడిప్రావణ్యమ్) ఎన్టుతుడణ్డి. ప్రావణ్యమావతు - అతిమాత్రస్నేహమ్. అన్దప్రావణ్యత్తుక్కడి విషయవైలక్షణ్యమన్తోవెన్న, (అతుక్కడిసమ్మన్దమ్) ఎన్దితార్. సమ్మన్దమావతు - శేష శేషిభావమ్. అతుత్తా గుణకృతమాయమ్ వారా

శీ భావబద్ధమ్-దృఢానురాగమ్.

అతుతానాపాధికమస్తు ; సత్ప్రాయ కమ్.

౧౧౪. అన్దసత్తై ప్రావణ్యకార్యమాన వనుభవమిల్లాతపోతు కు
లై యమ్ అతుకులై యామైక్కాక వరుమవై యెల్లామవర్జసి
యజ్గళుమాయ్ ప్రాప్తజ్గళుమాయిరుక్కుమ్. ఆత్తె యాలే
భగవద్విషయ ప్రవృత్తి శేరుమ్.

పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తోవెన్న (అతుతానాపాధికమస్తు సత్ప్రాయ కమ్) ఎన్దితార్. (సత్ప్రాయ కమ్) ఎన్దతు - ఇవ్వాత్తావినుడైయ సత్తెయేపిడిన్దుళ్ళుతోడైన్దై.

ఇత్తాల్, కీర్త్తిప్పణ్ణిన శక్కైక్కు పురిహారమానతేతెన్న వరుళి
చ్చెయ్ కీతార్ మేల్ వాక్యత్రయత్తాలే, అన్దసత్తై ప్రావణ్యకార్యమాన
వనుభవమిల్లాతపోతుకులై యమ్) ఎన్దతు - అప్పడిప్పట్ట సత్తెతాన్
స్వప్రాయ క్త సమ్మనమడియూకవరుకిఱ పావణ్యకార్యమాన భగవదను
భవమిల్లాతపోతు క్షణకాలముమ్ నిల్లాతెన్దపడి. (అతుకులై యామైక్కాక
వరుమవై యెల్లా మవర్జసియజ్గళుమాయ్ పాప్తజ్గళుమాయిరుక్కుమ్)
ఎన్దతు - అన్దసత్తై యభియామైక్కుఱుప్పాక వరుకిఱవడలెడుక్కెముత
లానసకలప్రవృత్తికళుమ్, భగవదనుభవ మొభియ త్రిప్పిల్లామైయాలే,
తవిరువోమెన్టాలుమ్ తవిరప్పోకాతవై యుమాయ్, ఎల్లామ్ శేషిక్కతిశ
యకరజ్గళాకై యాలే స్వరూపపాప్తజ్గళుమాయిరుక్కుమెన్దపడి. (ఆత్తె
యాలే భగవద్విషయప్రవృత్తి శేరుమ్) ఎన్దడు క్తతై హేతువాక్కికొన్డు,
ప్రకృతశక్కైయైపురిహరిత్తు త్తలై క్కట్టుకితార్.

ము త ల్ ప్ర క ర ణ మ్ స మ్పూ ర్ణ మ్.

పెరియజ్జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇ ర ణ్ణా మ్ ప్ర క రణ మ్.

౧౧౧. ప్రాపకాస్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్ అజ్ఞానాశక్తికళత్తుః
స్వరూపవిరోధమే ప్రధానహేతు.
౧౧౨. ప్రాపకాస్తరమ్ అజ్ఞర్క్కుపాయమ్.

౧౧౧. ఇతరవిషయ పరిత్యాగత్తుక్కుమ్ భగవద్విషయ పరి
గ్రహత్తుక్కుమ్, ప్రధానహేతుకళిన్న తెన్టార్ కీర్తి; ఇన్ద్రప్రస్థత్తిలే ఇత
రోపాయ పరిత్యాగత్తుక్కుమ్ ప్రధానహేతు విన్న తెన్ద్రుటార్ మేల్,
(ప్రా)పకాస్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్ ఎన్దుతుడణ్ణి. (ప్రా)పకాస్తరజ్ఞాపన-
ప్రపత్త్యపాయ తైయొట్టిన్ద ఉపాయద్దళే; (అజ్ఞానాశక్తికళత్తు) ఎన్దుతు. అవ
త్తైయట్టికైక్కు మనుష్కైక్కుమీడాన జ్ఞానశక్తికళిల్లామై, తత్త్యా
గత్తుక్కు ప్రధానహేతువన్దెన్ద పడి. (స్వరూపవిరోధమే ప్రధానహేతు) ఎన్దు
తు. భగవదత్త్యస్త పారతన్యమాకిట స్వరూపత్తుక్కు చేరాలెన్దు
మతువే ముఖ్యహేతువన్దెన్ద పడి. ఇత్తాల్ ౧, "అజ్ఞానతాలే ప్రపన్నర్" ఎన్ది
అవిడత్తిల్ శొన్న అజ్ఞానాశక్తికళో ముఖ్యహేతువన్దెన్దు మిడమ్ శొల్లు
కిటతు. అజ్ఞానాశక్తికళడిరూక విడిల్, జ్ఞానశక్తికళుణ్ణాకిల్ పరిగ్రా
హ్యమామితే; స్వరూపవిరోధమెన్దు విట్టాలితే మఱువలిడాతోట్టినతు.

౧౧౨. ఇప్పడిప్రాపకాస్తరతై విరోధియెన్దు తళ్ళలామో, ఆతు
వుమ్ మోక్షోపాయమాయన్తో పోరుకిటతు, ఆతు పిన్నై ఆర్క్కుపా
యమెన్దు, అరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (ప్రా)పకాస్తరమ్ ఎన్దుతుడణ్ణి. (అజ్ఞ
ర్క్కుపాయమ్) ఎన్దుతు - స్వరక్షణేస్వయత్నగ్ధాసహమానస్వరూప
తైయొళ్ళపడి దర్పికైక్కుమీడాన జ్ఞానమిల్లాతవర్కళుక్కుపాయమా
యిరుక్కుమెన్దెన్ద పడి.

౧౧౭. జ్ఞానికళుక్కుపాయమ్.

౧౧౮. అపాయమాయిత్తు స్వరూపనాశకమాకై యాలే.

౧౧౯. (౧) “నెఱికాట్టినిక్కుతియో” ఎన్నానిష్టతిత్తే.

౧౨౦. (౨) “వర్తతేమేమహద్భయమ్” ఎన్నెయాలేభయజనకమ్;

౧౧౭. అనాల్ జ్ఞానికళుక్కు ఇతు ఎజ్జనేయెన్న, (జ్ఞానికళుక్కుపాయమ్) ఎన్నితార్. అతావతు-స్వరూప యాథా త్యజ్ఞానముడైయ వర్కళుక్కుపాయమాయిరుక్కుమెన్నె.

౧౧౮. ఇవర్కళుక్కు అపాయమావానెన్నెన్న, (అపాయమాయిత్తు స్వరూపనాశకమాకై యాలే) ఎన్నితార్. స్వరూపమావతు - అత్యంతపారతన్యమ్ ; ఇతుక్కు స్వయత్నరూపమాన అతు నాశకమిత్తే.

౧౧౯. తదపాయత్వత్తె జ్ఞానినామక్రేసరరాన ఆహ్వాన్ పాశురత్తాలే దర్శిప్పిక్కితార్, (నెఱికాట్టి) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావతు-ఉన్నెయొయ్యియవేటోరుపాయత్తెక్కాట్టి ఉన్మక్కులిల్ నిన్ఱుమకల్ నిప్పార్క్కితాయొన్నెయాలే, ప్రాపకాన్తరాపాయత్వమ్ సిద్ధమితేయెన్నె నీక్కుకై యావతు - పరతన్త్రమాన వన్ఱువై స్వతన్త్రకృత్యమాన ఉపాయానుష్ఠాన త్తిలే మూట్టిత్తనక్కశలాక్కుకైయిత్తే.

౧౨౦. ఇతినుడైయస్వరూపనాశకత్వ ప్రయుక్తమానదూషణ విశేషజ్ఞలై యదుళిచ్చెయ్కితార్, (వర్తతే) ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు-(౨) “కాలేష్వపిచనర్వేషు దిక్షుసర్వానుచాయ్యత | శరీరేచగతౌచాపివర్తతేమేమహద్భయమ్” ఎన్ఱు ఉపాయాన్తరానుష్ఠానత్తుక్కుయోగ్యమాన కాలదేశ దేహవిషయమాకవుమ్, ఉపాయాన్తరజ్ఞత్ త్తవిషయమాకవుమ్ ఎనక్కు మహాభయమ్ వర్తియానిష్ట తెన్నెయాలమ్ ; ఉపాయాన్తరశ్రవణానన్తరమ్ అర్జుననుక్కు శోకమ్పిఱక్కు,

(3) “మాశుచః” ఎన్నెయాలే శోకజనకమ్.

౧౨౧. ఇప్పడికొళ్ళాతపోతు ఏతత్ప్రవృత్తియిల్ ప్రాయశ్చిత్త విధికూడాతు.

స్వరూపానురూపాపాయ శ్చై యుపదేశిత్తు, (౧) “మాశుచః” ఎన్ఱు శోకాపనోదనమ్ పణ్ణి యరుళుకై యాలుమ్, స్వరూపవిరోధియానప్రాప కాన్తరమ్ జ్ఞానికళుక్కు భయజనకముమాయ్ శోకజనకముయాయరు క్కుమెనై.

౧౨౧. కీర్తించొన్నపడియే అర్థశ్చైయక్ళీకరియాతవళిల్ † (వరు మ్) విరోధమ్ కాట్టుకితార్, (ఇప్పడికొళ్ళాతపోతు) ఎన్ఱుతుడక్కి. (ఇప్ప డికొళ్ళాతపోతు) ఎన్ఱుతు - స్వరూపనాశకమెన్ఱు కొళ్ళాతపోతెన్ఱుపడి. (ఏతత్ప్రవృత్తియిల్ ప్రాయశ్చిత్త విధికూడాతు) ఎన్ఱుతు-(౨) “సకృ దేవహిశాస్త్రార్థః కృతోఽయంతారయేన్ఱరమ్ । ఉపాయాపాయసం యోగే నిష్ఠయాహీయతేనయా । అపాయసమ్మవేసద్యః ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ । ప్రాయశ్చిత్తిరియంసాత్ర యత్కునశ్యరణంప్రజేత్ । ఉపా యానాముపాయత్వ స్వీకారేప్యేతదేవహి” ఎన్ఱు ప్రపన్ననానవనుక్కు ప్రామాదికమాక ఉపాయాన్తర ప్రవృత్తి వద్దకాలత్తిల్, అపాయ ప్రవృత్తియితోలేపునః ప్రపదనరూప ప్రాయశ్చిత్తతై విధిక్కూడా తెనై. ‡ పునః ప్రపదనమావతు - పూర్వప్రపదన స్మరణమ్ ; పునః ప్రయోగమన్ఱు.

౧౨౨ ఇప్పడి స్వరూపనాశకమాన ఉపాయాన్తర త్తినుడైయ అత్కన్ఱనిషిద్ధత్వతై అభియుక్తవచనతాలే దర్శిప్పిక్కితార్, (తిరుక్కు-

† కుండలీతమ్కాచిత్కమ్. (౧) గీ-౧౩-౬౬. (౨) లక్ష్మీతప్తే-౧౭౯౦

§ “సకృదేవహిశాస్త్రార్థః” ఎన్ఱవిడత్తిల్, సకృత్వన ఏవకారజ్ఞుమ్ “పు నశ్యరణంప్రజేత్” ఎన్ఱుకుక్కుమ్ మిథోవ్యాహతమ్ వారామెక్కాక ఉపక్రమావ గత సకృత్వాసుగుణమాక ఉపసంహరగత పునఃప్రపత్తివచనమ్, పూర్వకృత ప్రపత్తి స్మరణ పరమెన్ఱు * ఉపక్రమాధికరణన్యాయతాలే అరుళిచ్చెయ్కితార్ (పునఃప్రపదన మావతు) ఇత్యాది.

౧౨౨. తిరుక్కురుకై ప్పిరాన్ పిళ్ళాల్ పణిక్కుమ్మడి - “మది రాబిన్దు మిశ్రమాన శాతకుమ్మమయ కుమ్మగత తీర్థ సలిలమ్మాలే అహక్కారమిశ్రమాన ఉపాయా న్దరమ్.”

రుకై ప్పిరాన్ పిళ్ళాల్) ఎన్ఱుతుడగ్గ తిరుక్కురుకై ప్పిరాన్ పిళ్ళానాకిఱార్, సర్వజ్ఞరాన భాష్యకారుర్ తిరునాదికళిలే సేవిత్తు తదభినుతవిషయమాయ్ సకలశాస్త్రజ్ఞత్వైయు మారాయ్ న్దఱుతియిట్టరుక్కు మనరాకై యాలే ఆ న్దతమరాయుక్కుమవరిఱే. (పణిక్కుమ్మడి) ఎన్ఱతు - అరుళిచ్చె య్యుమ్ ప్రకారమెన్ఱపడి. (మదిరై యావతు) అత్యన్తనిసిద్ధ ద్రవ్య మాయ్ స్వస్పర్శలేశముళ్ళ వన్ఱుక్కై యుమ్ తన్నైప్పోలే నిసిద్ధమా క్కుమతిఱే ; ఇత్తై అహక్కారత్తుక్కు- దృష్టాన్తమాక్కుకై యాలే అతినుడైయ అత్యన్తనిసిద్ధత్వముమ్, తత్స్పర్శలేశముళ్ళ వన్ఱువుమ్ రవ్యన్ని సిద్ధమెన్ను మిడముమ్తోన్ యుకిఱతు. (శాతకుమ్మమావతు) సువ ర్ణమ్. (తన్తయకుమ్మమ్) ఎన్ఱతు - ఉభుద్రవ్యాన్దరమాయ్ సువర్ణమ్ మేల్ పూచ్చాయరుక్కు యిట్ట క్కే, అతుతానే ఉపాదానమాకష్పణ్ణి నకుడమెన్ఱపడి. ఇత్తాల్ పాత్రశుద్ధిశోల్లుకిఱతు. (తన్దతతీర్థసలిలమ్) ఎన్దైయాలే అతుక్కుళ్ళిరుక్కిఱ జలత్తిక్ పావనత్వమ్ శోల్లుకిఱతు. (అతుపోలే అహక్కారమిశ్రమాన ఉపాయా న్దరమ్) ఎన్దైయాలే ఇన్ఱుమ్ పాత్రశుద్ధియుమ్ తన్దతపదార్థశుద్ధియుమ్ శోల్ల వేణుమ్ ; అశావతు- (౧) “అత్తాన్జానమయోఽమలః” ఎన్ఱిఱ స్వతోనిర్మలత్వైయాలుమ్ భగవద నన్యార్హ శేష్మత్వైయాలుమ్ పరిశుద్ధమాయితే భక్త్యాశ్రయమాన ఆత్మ వన్ఱువిరుప్పతు ; తన్దతభక్తియుమ్ భగవదేకాగ్రతయా పరిశుద్ధైయితే ; అహక్కారమ్ కలశిన్ ద్రీల్లైయాకిల్ ఒరుకుత్తైయిల్లైయే. ఆక, ఇత్తాల్ శోల్లిన్ ద్రాయ్ తన్నైన్నిల్ ; సువర్ణపాత్రగతమాన తీర్థజలమ్, పాత్రశుద్ధియుమున్దాయ్ తానుమ్ పరిశుద్ధమాయరుక్కు, సురాబిన్దు

౧౨౩. రత్నత్తుక్కు పులకత్తెపోలేయుమ్ రాజ్యత్తుక్కు ఎలుమిచ్చు
మృహమోబ్బోలేయుమ్, ఫలత్తుక్కు-సదృశమస్తు.

మిశ్రజ్ఞేయా లే నిషిద్ధనూమాపోలే, స్వతోని ర్థలత్వాదికళాలే పరిశుద్ధ
మానత త్తనన్రుగత్తేయాయ్, భగవదేకవిషయతయా పరిశుద్ధేయాయరు
క్కిఱభక్తితా, స్వయత్నమూలమాన + అహఙ్కార స్పర్శత్తాలే
జ్ఞానిశక్తీకరియాతపడి నిషిద్ధేయాయరుక్కు మెన్దతాయ్, బు. (పణి
క్కు-మృడి) ఎన్దత్తుక్కు-చ్చేరవాక్యత్తిముడివిలే, “ఎన్దు” ఎన్దిఱవిత్తనై
యుమ్ కూట్టి నిర్వహిప్పతు.

౧౨౩. ఇన్నముమిత్తుక్కు ఫలవిసదృశత్వ మెన్దతోరుదూషణ
ముజ్జెన్దితార్, (రత్నత్తుక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- ద్వీపాన్తరత్తిలే
శిల్ పలకత్తెయెఱభరణమాకప్పుగ్గేయాలే, పలకత్తెయెక్కిడు త్తనర్
కళుక్కు రత్నత్తెక్కిడుప్పర్కల్ ; ఉదారరాన రాజాక్కుల్ రాజ్యా
ర్థియాయ్ వన్దు ఓరెలుమిచ్చుమృహత్తె క్కిడు త్తవనుక్కు రాజ్యత్తె
క్కిడుప్పర్కల్ ; ఇప్పడి కొడుప్పర్కల్ శెన్దార్ మహార్లుమాన రత్నత్తు
క్కుమ్ మహాసమ్పత్తాన రాజ్యత్తుక్కుమ్, పలకత్తెయు మెలుమిచ్చు
మృహముమ్ సదృశసాధనమల్లాతాత్పోలే, (౧) “భక్త్యా లభ్యస్త్వనన్య
యా” (౨) “భక్త్యా త్వనన్యయా శక్యః” ఎన్దిఱపడియే భక్తిచపల
నాయ్ పరమోదారనాన విశ్వరక్, ఇవన్యక్కుల్ భక్తిమాత్రమే ప
దౌదాశాక పురమపురుషార్థ లక్షణ మోక్షత్తె క్కిడుత్తాలుమ్ ఫలత్తు
క్కితు సదృశ సాధనమన్దెన్దె.

† అహఙ్కారమావతు-కర్తృత్వ భోక్తృత్వానుస్థానమ్. “సంభంత్యక్తావి”
ఎన్దు గీతైయిల్ ఉపాయాన్తరనిష్ఠమక్కుచ్చిన్న అహఙ్కారత్వాగమావతు - స్వత
న్త్రినాక “నాన్కర్తా, భోక్తా” ఎన్దిఱ నూలాహఙ్కారత్వాగమ్. ఆయినుమ్ అవ
నుక్కు “పరమాత్మాభీసమాయప్పణ్ణుకీఁజేన్” ఎన్దిఱ నూత్నాహఙ్కారముణ్ణు. అతువు
నిషిద్ధమెన్దిఱతిగు - ఇతు మూలన్ధ “బిన్దు” పదత్తినాల్ సూచితమ్.
పదౌదాశాక-అవలమ్మమాక. (౧) గీ-౮-౨౨. (౨) గీ-౧౧-౪౪.

౧౨. తా'వర్షివన్నాకెయా లేతనక్కుక్కొడుక్కలావలొన్నిటె.

౧౨౫. అవకతన ప్రైక్కోడుక్కుమిడ తిల్, అప్టై విలేకోడుక్కుల్

౧౨౪. అనాల్, విసవ్యశమాన పలకత్తెయ్యెయిమ్ ఎలుమిచ్చుమ్మి
 త్తెయిమ్ ఉపహారమాకొక్కొడున్తు, రత్నత్తెయిమ్ రాజ్యత్తెయిమ్
 పెటుకిటవర్కల్ తాన్ పెటుకిటపడియె? అన్వోపతియాకిటతెన్న;
 అతుతనక్కుమ్ యోగ్యత్తెయిల్లెయెన్గితార్. (తాన్) ఎన్తుతుడన్గి, అతా
 వతు - అట్టుతానుమ్ తనక్కురియనాయ్, తనక్కెన్న ఒరుపలకత్తె
 యిమ్ ఎలుమిచ్చుమ్మిము మున్జాకైయాలే అతుశెయ్యలమ్; ఇట్ట
 ప్పడియన్బిక్కే, (౧) “యానేనీయెన్నుత్తెమైయిమ్నీయే” ఎన్గిటపడియే
 అతాత్తీయడళిరణ్ణ మజ్జుత్తెయతాయ్, తనక్కెన్న ఒన్తుమిల్లాత అకిళ్ళ
 ననాకైయాలే, పేర్దుక్కుహేతువాక అవ్విషయత్తీల్ తనక్కు
 సమర్పిక్కలావ తొన్తుమిల్లెయెన్గె.

౧౨౫. స్వగోదాన త్రిల్ పితావుక్కు-పుత్రగ్రీవక్షిణైకొడుక్కు-
మాపోలే, అవకాతస్తతు తన్నై యవనుక్కు-కొడుత్తాలో వెన్న ఆరుళి
చ్చెయ్కితార్, (అవక) ఎన్తుతుడగ్గి. (అవకాతస్తతైకొడుత్తై-యావ
తు)- (౨) “విచిత్రాదేహసమ్మత్తి రీశ్వరాయనివేదితుమ్! పూర్వమేవ
కృతాబ్రహ్మ హస్తపాదాదిసంయుతా” ఎన్తుమ్ (౩) “అన్నాల్
నీతప్రవాక్తై” ఎన్తుమ్ శొల్లుకిఱపడియే ఆడియిలే అవకాతస్త కరణక శే
బరగ్గళై (౪) “మన్తనాభవమద్భక్తో మద్యాజీమాంసమస్కురు” ఎన్తు
మ్, (౫) “సతతంకీర్తయన్తోమాం యతస్తశ్చవృక్షప్రతాః” ఎన్తుమ్
శొల్లుకిఱపడియే ధ్యానార్చనప్రణామాదికళాలే తచ్చేషమామ్బడిపణ్ణ
త్తై. (అడైవిలేకొడుత్తై-యావతు)-తదీయమెన్నుమ్ బుద్ధియాలే సమ

గోదానమ్-చాళమ్.

(౧) తి-వాయ్-౨-౯.   (౨) విష్ణుతత్వే-   (౩) తి-వాయ్-౩-౧.

(8) A-F-34.

(2) H-F-OH .

౧౭౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

అనుపాయమామ్ ; అడైవుకెడక్కొడుక్కిల్ కళవు వెఱ్ఱ
ప్పడుమ్.

౧౨౬. భర్తృభోగ తైవయిటువళర్ కైక్కుఱుప్పొక్కుమాపోలే
ఇరువర్ కుమవద్యమ్.

ర్పిక్కై. ఇప్పడికొడుక్కిల్ (అనుపాయమామ్) ఎన్ఱతు - † అవనత్తై
యవనుక్కేకొడుత్త విత్తనైయొట్టియ, తానొన్ఱు కొడుత్త తాకాన్ఱై
యాలే, ఆతుప్పేర్ మిక్కు సాధనమాకాతెన్ఱపడి. (అడైవుకెడక్కొడుక్కి
క్కైయావతు)- మదీయమెన్నుమ్ బుద్ధియా లే సమర్పిక్కై. ఇప్పడికే
య్యిల్ (కళవువెళిప్పడుమ్) ఎన్ఱతు - భగవద్ద్రవ్యాపహారమ్ ప్రకా
శిక్కుమెన్ఱపడి. ‡ రాజమపేన్ద్రన్ పడియై రహస్యత్తిలే కళవువెన్ఱు ఓల
క్కత్తిలే కొడుక్కుమాపోలే యితే ఇవకొడై.

౧౨౬. ఇన్నముమడిపాయా నరత్తుక్కొరుదూషణమ్ శొల్లొకి
తార్, (భర్తృభోగ) ఇత్యాదియా లే. అతావతు - భార్యైయావవళే
న్వయమ్ ప్రయోజనమాన భర్తృభోగ తై స్వోదరపోషణత్తుక్కు సాధ
నమాక్కి కొళ్ళుమళవిల్, తన్నై భార్యైయాక విరుమ్మిన భర్తా
వుక్కుమ్, తద్భార్యైయెన్ఱు పేరిట్టిరుక్కిఱ తనక్కు మనద్యనూమా
పోలే, భగవద్వైలక్షణ్యానుభవతా లేవిలైన్ద భోగరూపైయానభక్తియై
మోక్ష సాధనమాక్కుమళవిల్, తన్నై శేషభూతనాక విరుమ్మి తన్నోడే
కలన్ద పరిమాఱిన ఈశ్వరనుక్కుమ్, తచ్చేషభూతనెన్ఱు పేరిట్టిరుక్కిఱ

† అవనత్తై అవనుక్కుక్కొడుక్కై దత్తప్రతిదానమాకైయా లే మోక్షార్థ ప్ర
సాద జనకమాకాతెన్ఱపడి.

‡ రాజమపేన్ద్రన్ పడియావతు - రాజమపేన్ద్రన్ ఎన్ఱిఱ రాజానమర్పి
త్తి పడి-తిరువాభరణమ్. అమ్రికియమణవాళన్ తిరుమార్పిలిరుక్కిఱకాన్ఱుధన్ధ సాసీయమా
నపపై.

౧౨౭. వేదాస్తజ్జఘ్నపాయమాక విధిక్కిటపడియెన్నెన్నిలో ;

౧౨౮. ఔషధసేనై పజ్జాతవర్కఘ్నక్కు అభిమత వస్తుక్కు
శిలేల జైక్కలశియిడువారైప్పోలే, ఈశ్వర నైక్కలన్దు

తనక్కుమవద్యమాయ్ తలైక్కట్టుమెన్దై. “రాత్రిభక్తావోదేసంశ్లేషిత్తు
విడివోదే ‘ కైక్కులీతరవేణుమ్ ’ ఎన్దు వలైక్కుమాపోలే, భక్తియై
ఉపాయమాకక్కొళ్ళుకై ” ఎన్దిటే పిళ్ళానుమరుళిచ్చెయ్తతతు.

౧౨౯. ఇప్పడి స్వరూపవిరోధాదిదోషదుష్టమానవిత్తై, హితా
నుశాసనమ్పజ్జుకిట వేదాస్తజ్జఘ్ (౧) “ఓమిత్యాత్మానంధ్యాయథ” (౨)
“ఆత్మనమేవలోకముపాసిత” (౩) “ఆత్మనా అరేద్రప్రవ్య శ్శ్రోతవ్యో
మస్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః” ఎన్దు ఇచ్చేతననుక్కు మోక్షోపాయమాక
విధిక్కిటతుక్కు నిదానమరుళిచ్చెయ్వతాక, తజ్జ్ఞానుప్రశ్న తై యను
వదిక్కితార్, (వేదాస్తజ్జఘ్) ఎన్దుతుడన్ది.

తన్నిదానస్తనై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఔషధసేనై) ఇత్యాది
యాలే. అతావతు-అత్యన్తరుగ్గరాయ్ త్తిరియానిఱ్కుచ్చెయ్తే, అత్తై
అవిశేషేనపోక్కు మాస్తమాన మహాషధ తై సేవిక్కుచ్చొన్నారో,
అతుక్కిశైయాత బాలపుత్రాదికఘ్నక్కు, అవర్కఘ్నైప్పట్టు వినయో
గమేకొళ్ళుమ్ వస్తుక్కుళిలే, అన్దఔషధ తై క్కులశియిడుమ్ వత్సలరాన
మాత్రాదికలైప్పోలే, శీఘ్రమాక సంసారవ్యాధియైత్తిర్ క్కుమ్ సిద్ధో
పాయమాకిట (౪) * నచ్చుమామరుదై, స్వప్రవృత్తి నివృత్తిపూర్వక
మాక సేవిక్కుచ్చొల్లి ముతలిలే, ఉపదేశిత్రాల్ అనాదియాంవరుకిట
స్వయత్న వాసనైయాలే అతుక్కిశైయాత చేతనరైయుమ్ విడమాట్టా
మైయాలే, అవర్కఘ్నక్కుభిమతమాన స్వయత్నరూపమాయరుక్కిట
ఉపాసన త్తిలే తదజ్ఞత్వేన సిద్ధోపాయమాన ఈశ్వర నైక్కలన్దు, తాదృ

(౧) ముణ్డ-ఉ-౨-౨-౬.

(౨) బృ-ఉ-౧-౪-౧౫.

(౩) బృ-ఉ-౪-౪-౫.

(౪) తి-వాయ-౩-౪-౫.

విధిక్రియ విత్తనై.

౧౨౯. ఇత్యైప్రవర్తిష్పిత్తతు పరహింసైయైనివర్తిష్పికైక్కాక.

శమాన ఉపాసన తై అవర్కభుక్కు మోక్షోపాయమాక విధిక్రియ విత్తనైయై. దృష్టాంతతిలభిమతవస్తు వ్యాధిహరమన్తయే, తన్మిశ్రమాక ప్రయోగిత బౌషధమే వ్యాధిహరమాకితాప్సలే, దాష్టాన్తి కత్తిలుమ్ ఉపాసనమన్తయే తన్మిశ్రనాన ఈశ్వరనే ఉపాయమెన్నమి డమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్. అవ్యవధానేన నేవిక్కుమళవిల్ అవిశమ్మన వ్యాధియైప్పొక్కు మాషధమ్, అభిమతవస్తుమిశ్రమాసపోతు విశమ్మన్త కార్యకరమాకితాప్సలేయాయ్బు, ఉపాసన మిశ్రనానపోతు ఈశ్వరక్ విశమ్మన్త ఫలప్రదనాకితమమ్.

౧౩౦. ఇని ఇప్పడి ఇతుత్తన్నై విధిత్తతు, కీర్తనిన్తనిలైయైక్కులైత్తు మేలే కొణ్ణుపోకైక్కాక విత్తనైయైన్తార్, (ఇత్యై) ఎన్తతు డక్కి. అతావతు - శాస్త్రమాకితమ - (౧) “త్రైగుణ్యవిషయావేదాః” ఎన్గిటపడియేపెన్బులాయ్ అన్దబధిరాదీకళాన వికలకరణరోడు పటుతర కరణరోడు వాశియట వత్సలైయాయరుక్కుమాపోలే, * మాతాపితృ సహస్రజ్జళితాట్టిలుమ్ వత్సలతరమాకైయాలే, తమఃప్రచురరోడు రజఃప్రచురరోడు సత్త్వప్రచురరోడు వాశియట, అవర్కభో అపథేప్రవృత్తరాయ్ నశిక్కువిడ త్తమమల్లామైయాలే, అన్వోరుడై యగుణానుగుణమాక పురుషార్థజ్జళైయుమ్ తత్సాధనజ్జళైయు ముపదేశిత్తు, కొళ్ళొమ్మిలేయేన్బుకైక్కు చ్చుళ్ళికాల్ నాట్టునారోపాతి, ఇన్వోముఖజ్జళాల్ తన్నుడైయ తాత్పర్యాన్త తిలే ఆరోప్పికైక్కాక ప్రవర్తిష్పిక్రియతాకైయాలే, శ్యేనవిధితుడక్కి ప్రపత్తిపర్యన్తమాక వరుమళవుమ్ చేతనన్ నిన్తనిన్త వళవుక్కిడాక, ఉత్తరోత్తర పురుషార్థసాధనజ్జళై ప్రవర్తిష్పిత్తు, పూర్వపూర్వజ్జళై నివర్తిష్పిక్కుక్కడవతాయరుక్కుమ్ ; ఆకైయాలే. ఇవ్వపాసన తై ప్రవర్తిష్పిత్తతు

పరహింసై యైనివ రిష్యిక్తైకాక. (పరహింసై) ఎవ్వరు-మేలానహింసై యైస్తపడి; “పర దేవతే, పరగతి” ఎట్టివిడగిల్-మేలాన దేవతై, మేలానగతి ఎవ్వరమాకితాహ్వయే. అతావతు-శ్యేనవిభక్తు మేలాకవిభక్తు పుట్ట పశ్వాలమ్మనాదికలై చొన్నపడి. అత్తై హింసై యెన్నలామో వెన్నిల్; విహితహింసై యెన్న కుడవతితే. (౧) “అగ్నిహోమాయం పశుమాలభేత” ఎట్టివిడగిల్, ఆలమ్మశబ్దమ్ (౨) “ఆలమ్మః స్వర్గ హంసయోః” ఎన్నెయాలే హింసావాచియితే, ఇత్తాల్ కామ్యక ర్తై

చొన్నపడి. (౩) “పూర్వవిహితహింసై” ఎవ్వుశ్యేనవిభక్తయైచొల్లై యారుమ్, తదుపరివిహితమాన కామ్యమే ఇవిడగిల్ వివక్షితమ్. అన్విశ్యే, విహితమేయాకిలుమ్, భగవచ్చేషత్వజ్ఞానపూర్వకమాక అనన్యప్రయోజననాయక్కుండు, అగ్నిష్వాది దేవతాస్త్రయాలిసమారాధనమాక వేషణమ్ పశ్వాలమ్మనాది యుక్తయాగాదిక ర్తైప్రవృత్తి, స్వతస్త్రినాయక్కుండు స్వగ్రాదిఫలసాధనమాక అగ్నిష్వాదిదేవతామాత్రజ్ఞలై యద్దేశితప్రవృత్తిమ్ పశ్వాలమ్మనాదియుక్త కామ్యక ర్తమ్, విశేషజ్ఞోక్కు పరహింసాప్రాయమెన్నలామ్మడి అత్యస్తనికృష్టమాయిరుక్తైయాలే, ఇవాక్యకార త్రైయిట్టు అతుతన్నై పరహింసై యెవ్వరుచిచ్చయితారాకవుమామ్. శాస్త్రవిహితముమాయ భగవదేకవిషయముమాయిరుక్కిఅప్రాపకాస్తరజై, (౪) “జ్ఞానికళుక్కుప్రాయమ్” ఎవ్వవో పాతిఇతువుమధికారివిశేష త్రైయిట్టుచొల్లలామితే. (౫) “అథనాతకభీత స్త్వమ్” ఎవ్వు ఉపాయాస్తర తైప్పాతకమాకచొల్లిల్ గ్రీతేధ ర్తదేవతై

శ్రీ(అన్విశ్యే) పూర్వయోజనైయల్ హింసాపదమ్ - హింసాజకర్తపరమ్ - ఇంద్ర ఇరజ్ఞామ్యోజనైయల్-హింసానదృశపరమ్. † (ఇతువుమ్) ఇత్వాది - కామ్యకర్తజ్ఞో అనుసానకాలత్రిల్ దుఃఖబహుళమాయ్, ఉత్తరత్రిల్ బద్ధరూపమానసాంసారికఫలత్తై కొడుక్కుయాలే, హింసాపకతుక్కు అనైముఖ్యాక్షణమెవ్వు తిరువుళ్ళమ్.

(౧) (౨) నానార్థరత్నమాలాయామ్, త్రైవేదకాండ-౨-౫.

(౩) ౧౩౦. (౪) ౧౧౭. (౫) విషాధా

౧౭౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౩౦. ఇతుతాఁ పూర్వవిహితహింసైహోలే
విధినిషేధజ్ఞలిరణ్ణుక్కుమ్ కుతైయిల్లై.

౧౩౧. అత్తై శాస్త్రవిశ్వాసత్తుక్కాకవిధి త్తతు;
ఇత్తైస్వరూపవిశ్వాసత్తుక్కాక విధి త్తతు.

యుమ్. బుభుక్షువుక్కు ఉపాదేయమానపుణ్యద్దానే ముముక్షువుక్కు పాపశబ్దవాచ్యమాకానిష్టతితే; ఆక ఎల్లావద్దాంతుమ్ ఇవిడిడత్తిల్ కామ్యకర్తైచ్చొల్లుకీటతు. ఇప్పడితాఁ యోగ్గిటతు ఉపాసనవిధి క్కునివర్త్యమ్ కామ్యకర్తమాక ఇవర్తామే పరద్వరహస్యత్తితే యరుళిచ్చెయ్కైయాతే.

౧౩౦. ఆనాల్ ఇప్పడివిధి త్తత్తై ప్పిన్నైనిషేధిక్కిటతెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కీటార్, (ఇతుతాఁ) ఎన్ఱుతుడక్కి. (ఇతుతాఁ) ఎన్ఱిటతు. క్కీర్తొచ్చెన్న ఉపాసనత్తై. (పూర్వవిహితహింసైయావతు) (౧) “శ్చేనేనాభి సరణయశేత” ఎన్ఱు ప్రథమత్తిలే విధిక్కప్పట్ట అభిచారకర్తమ్. అతు తమః ప్రచురరాయ్ నాస్తికరా యిరుప్పారైప్పల్, విధిక్కప్పట్టు, ఆస్తికరాయ్ కారీర్యాదికామ్యకర్తజ్ఞలిలే యిల్లైక్కు యోగ్యరాన రజః ప్రచురరైప్పల్ నిషేధిక్కప్పడుకీటాహ్పిలే, ఉపాసనముమ్ స్వాతన్త్ర్యాన్యశేవత్వనివృత్తిపూర్వకమాక భగవచ్చేషత్వత్తిలే యూన్ఱుకైక్కుయోగ్యరాన సత్వప్రచురరైప్పల్ విధిక్కప్పట్టు, పార తన్త్ర్యాన్యనమ్పిటన్ఱు భగవదేకోపాయత్వత్తిలే యూన్ఱుకైక్కుయోగ్య రాన పరమనత్వనివృత్తైప్పల్ నిషేధిక్కప్పడవుమ్ కుతైయిల్లై.

౧౩౧. ఇప్పడినిషేధిక్కప్పడుమవైయాన ఇవైత్తన్నై అడియిలే ఏతుక్కాక విధి త్తతెన్న, అరుళిచ్చెయ్కీటార్, (అత్తై) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతా వతు (౨) “శతచిత్తశాస్త్రం నశతోపాయోఽభిచారశ్రుతిః” ఎన్ఱిటప డిదే అభిచారకర్తైవిధి త్తతు, శాస్త్రత్తై ఇల్లైయెద్దిరుక్కుమ్ నాస్తి

౧౩౨. అతు తోల్ పురై యేపోమ్ ; ఇరును న్ననర్కి.

౧౩౩. ఇరుతాక ర్తసాధ్యమాకై యాలే

కరుక్కుళా(స్త్రి)విశ్వానమ్ పిఱక్కైక్కాక; ఉపాసనస్థానిధిత్తమై, తన్నై
స్వతన్త్రస్త్రియమ్ అన్యశేషభూతనైయుమ్ భగ్నిస్తుప్తోష్ట చేతననుక్కు-
“అనై యిందుమ్ వట్టేటి ; భగవచ్చేషత్వమే నిలైనిష్టవేషమ్” ఎన్తు
తకస్వరూపత్తిల్ విశ్వానమ్ పిఱక్కైక్కాక వెన్దె.

౧౩౨. ఇప్పడి ఓరోవిశ్వానత్తుక్కాకవిధిత్తు నిషేధిత్తమై ఒత్తి
దుస్తతాకిలుమ్, శ్రీ ఇవ్వుపాసన స్థానిధామల్ పజ్ శీనిచ్చాల్ అభిచారకర్త
మ్యాలే క్రూరమజ్జేయితువెన్న; అతిబుడ్డాట్టిల్ క్రూరమెన్నితార్,
(అతు) ఎన్తుడుగ్గి. పరహింసారూపమాన అన్తఅభిచారకర్తమ్, దేహః
త్తాభిమానిశేయలాయ్ విశిష్టవేషవిరిధియాయ్, అత్తాల్ వసన్ భు-
ముమ్ శిలదుఃఖానుభవమాత్రమాయ్కొన్డు మేలెఱిహ్నైకై యాలే
(తోల్ పురై యేపోమ్) ఎన్నిఱు - అహఙ్కారగర్భమాన ఇన్ద్రపుపాన-
నమ్, ఆత్మజ్ఞానమ్ పిఱన్దనక శేయలాయ్ నిష్కృష్టవేష విరోధియాయ్
భగవదేకవారతన్త్రరూప స్వరూపనాశకమాకై యాలే (మర్తస్వర్క)
ఎన్నిఱు.

౧౩౩. ఇన్వళవేయన్తు. ఇరుతాక దుష్కరముమెన్నితార్, (ఇరు-
తాక) ఇత్యాదియాలే. ఇప్పడి స్వరూపవిరోధియాయరుక్మిణ ఇవ్వు
పాసనన్దాక (౧) “యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేన బ్రాహ్మణావివిదిషన్తి”
(౨) “అవిద్యయామృత్యుంతీర్త్వావిద్యయామృతమశ్నుతే” (౩) “సర్వా
వేదాచయజ్ఞాది శ్రుతేరశ్వవత్” (౪) “కషాయపక్షిః కర్మాణ్జ్ఞానన్తుపర-

శ్రీ(ఇవ్వుపాసనత్తై) ఇత్యాది- ఉపాసనమ్ మోక్షఫలకమాకై యాల్ అభిచారమ్
పోలే అనర్థహేతువజ్జేయెన్తు శక్కా శ్రీప్రాయమ్. (విశిష్టవేషమ్) వర్ణాశ్రమాదివిశిష్టవే-
షమ్. (నిష్కృష్టవేషమ్) భగవదతిశయాధామకత్వరూపవేషత్వమ్.

(౧) బృ-ఉ-౪-౪-౨౨. (౨) ముత్రియ-ఉ-౭౯. (౩) కా-మీ-౩-౪. (౪)

౧౦౧ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

దుష్కరముమాయరుక్మమ్.

౧౩౪ శ్రీప్రపత్త్యపాయత్తుక్కు ఇక్కున్ శిజ్జళొస్తుమిల్లె.

మాగతిఃకషాయేక ర్భిఃపక్షేతతోజ్ఞానమ్సప్రతే" (౧) "జన్తాన్తర
సహాసేషుతపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాంక్షీణపాపానాంకృష్టే భక్తిః
ప్రజాయతే" ఇత్యాదికలిల్ శొల్లుకిఱపడియేకాయక్లేశకరమాన కర్తాన
ష్టానత్తాలే సాధిక్కుప్పడుమతాకై యాలే, అశక్తనానఇవనాల్ శెయ్తు
తలైక్కట్టవుమ్ అరితాయరుక్మమ్ నె.

ఆక (౧) "ప్రాపకా నరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్" ఎన్తుడుడజ్జి ఇన్వ
ళవాక ఉపాయాన్తరదోషమ్ విస్తరేణ ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టతు.

ఉపాయాన్తరదోషప్రకరణమ్ సమ్పూర్ణమ్.

అథసిద్ధోపాయాధికారప్రకరణమ్.

౧౩౪. ఇప్పడి ప్రాపకా నరత్తుక్కు అనేక కున్ శిజ్జళై ప్రతి
పాదిత్తీర్, ప్రపత్త్యపాయత్తుక్కురు కున్ శిమున్దానిల్లెయో వెన్న, అరు
ళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రపత్త్యపాయత్తుక్కు) ఎన్తుడుడజ్జి. (ఇక్కున్ శిజ్జళై)
ఎన్తు - స్వరూపవిరోధమ్ ముతలాక దుష్కరత్వపర్యన్తమాక చొచ్చ
న్నవై యెల్లావన్ శైయుమ్ పరామర్శిక్కిఱతు. (బన్తుమిల్లె)ఎన్తు,
విరుదోషము మితిన్ పక్కలిల్లె ఎన్తువడి. "ఇక్కున్ శిజ్జళొస్తుమిల్లె"
శ్లోకాయాలేమన్ గ్రూరుకున్ శిమున్దా ఎన్నుమిడమ్తోన్ గుకిఱతు. అతా
వతు-వస్తుతః ఉపాయత్వమ్ తనక్కిన్బిక్కే యరుక్కచ్చెయ్తే, ఆపాత
ప్రతీతియిలే ఉపాయత్వప్రతిపత్త్యర్థమామ్బడియరుక్కే.

శ్రీ (ప్రపత్త్యపాయత్తుక్కు) ఎన్తు ఉపాయపదప్రయోగత్తాలే ఉపాయత్వభ్రమ
విషయతాపాదకమాన నియతాన్వయవ్యతిరేకిత్వమ్ అనువనిక్కుప్పడుకిఱతు.

౧౩౫. ఆత్మయాథాత్మ్యజ్ఞానకార్యమాకైయాతే
స్వరూపత్తుక్కు ఉచితముమాయ్, (౧) “శిబ్దేవేణా”
ఎన్నిటపడియే నివృత్తి సాధ్యమాకైయాతే సుకరముమా
యిరుక్కుమ్.

౧౩౫. ఇక్కుబ్ద శితుక్కిల్లెయెన్నుమవై ప్రకాశిప్పికై
క్కాక, ఇతినుడైయ స్వరూపోచితత్వ సుకరత్వజ్ఞై యరులిచ్చెయ్కి
తార్, (ఆత్మయాథాత్మ్య) ఇత్యాదియాతే. ఇప్ప్రతి (ఆత్మయాథా
త్మ్యజ్ఞాన కార్యమాకైయావతు)- తిరుమన్రిత్తిల్ మధ్యమపవత్తిల్
శొల్లుకిటపడియే, ఆత్మావినుడైయ యథావస్థితవేషమానభగవదత్వస్త
పారతన్యమాకిటకై ఉరుకైయాతేనన్దతాయుక్కి (స్వరూపత్తుక్కు
ఉచితమాకైయావతు) - అన్దపారతన్యస్వరూపత్తుక్కును రూపమా
యిరుక్కు (శిబ్దేవేణా) ఎన్నిటను-శిబ్దుతల్-శితటతలాయ్, పరక్క
వేణ్ణావెన్దై. అతావతు-ఒరువ్యాపారముమ్ పణ్ణవేణ్ణావెన్దవడి. (నివృత్తిసాధ్య
మాకై యాతే సుకరముమాయిరుక్కుమ్) ఎన్దతు. (౨) “భగవత్ప్రవృత్తి
విరోధిస్వప్రవృత్తినివృత్తిః ప్రపత్తిః” ఎన్నిటపడియే స్వప్రవృత్తినివృత్తి
యాతే సాధిక్కప్పడుమతాకై యాతే ఎవితాకచ్చెయ్యలుమాయిరుక్కు
మెన్దై. ఇన్దైయిరణ్డెయమ్ శొల్లవే కీర్తచ్చొన్నదోవడగొన్ద మితుక్కిల్లె
యెన్ను మిడమ్ సిద్ధి తపడియెన్దైన్దిల్; అపాయత్వభయజనకత్వశోకజన
కత్వ అహజ్కారమిశ్రతయానిషిద్ధత్వావన్యకరత్వజ్ఞల్, స్వరూపవిరోధి
త్వతైప్పల్ శివరుకిటవై యాకై యాలుమ్, ఫలవిసదృశత్వమ్, ఇతు ఫల
సాధనమన్ద్రక్కి సిద్ధోపాయమే ఫలసాధనమాయ్ ఇతు తద్వరణమాత్ర
మాయ్ అధికారివిశేషణమాయిరుప్పత్తోన్దై యాతే ఇతిన్సక్కల్
వరుక్కైక్కు అవకాశమిల్లామెయాలుమ్, ఇవ్యాటుదోషముమితుక్కిల్లామై
(స్వరూపత్తుక్కుచితమ్) ఎన్దతిలే సిద్ధమామితే. కర్కసాధ్యతయావరుమ్

౧౩౬. పూర్ణవిషయమాకైయా లే పెరుమైక్కిడాకప్పచ్చె
యిడవొణ్ణాతు.

౧౩౭. ఆభిముఖ్యసూచకమాత్ర త్తిలే సన్తోషమ్విల్లైయుమ్.

దుష్కరత్వ మిల్లైయెన్ను మిడమ్(నివృత్తిసాధ్యమాకైయా లే సుకరమ్)
ఎట్టతిలే సుస్పష్టమితే. ఆకైయా లే స్వరూపాచిత్య సుకరత్వజ్ఞాపి
ఇతైయిరణ్ణమితుక్కుడైన్నవే, కీర్త్తిచ్చొన్న దోషజ్ఞాన్తు మితుక్కిల్లై
యెన్ను మిడమ్ ప్రకాశితమాయిల్లు.

౧౩౬. ఇప్పడి ఉపాయమవనెత్తధ్యనసిత్తు స్వప్రవృత్తియిల్
నివృత్తనాయిరున్దు విడవమైయుమో, తత్సన్తోషార్థమాకైయా లే పచ్చె
యిడవేణ్ణావోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (పూర్ణవిషయమ్) ఎట్టుతుడగ్గి,
అతావతు - లోకత్తిల్ పచ్చెయిడువార్ అవ్వోవిషయజ్ఞానోత్తరత్తు
క్కిడాకవితే యిడువతు ; ఇజ్జుమ్ పచ్చెయిడప్పార్ క్కిల్ అప్పడి యిడ
వేణ్ణమితే; అవక్ అవాప్తసమస్తకామతయా పరిపూర్ణనాయిరుక్కు
మవనాకైయా లే, అవనుడైయ వైభవత్తుక్కునుగుణమాకై యవనా
లారు పచ్చెయిడప్పోకాతెనె.

౧౩౭. ఆనాల్, అవనుక్కివన్ విషయత్తిల్ సన్తోషమ్ విల్లైయు
మ్బడియెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఆభిముఖ్య) ఇత్తాగ్గియా లే. అతా
వతు - అనాదికాలమ్ (౧) * యాతానుమ్ పథ్ద్రీ సీజుమ్ విరతత్తైయే
జ్జిట్టుక్కిణ్ణ తన్మక్కల్ విముఖనాయ్ పోన్దవన్, అన్నినై వుక్కులైన్దు
తన్మక్కలభిముఖనానమైక్కు సూచకమాన తోరువ్యాపారమ్ పెథ్ద్రీ
వళవిలే, “ఇత్తనైకాలమ్ విముఖనాయ్ పోన్దవన్ నిష్టభిముఖనాకై పె
టువతే!” ఎన్దు అవన్ తిరువుళ్ళమ్ మికవుముకక్కుమెన్టుపడి.

౧౩౮. అవనప్పడిగరున్దానుమ్ అవక్ పూర్తియావతు, “అకిళ్ళు
నరాన నమ్మలవనై యుకప్పిత్తణ్ణకప్పోకాతు” ఎన్దు ఇవక్ కైవాజు

౧౩౮. పూర్తి కైవాత్కాతే మేల్ విట్టుకైక్కు హేతువిత్తనై.

౧౩౯. (౧) “పత్రంపుష్పమ్”

ఇప్పటి పక్షాతో వెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (పూర్తి) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - అననుడైయ అవాప్తసమస్త కామత్వమ్, అశ్రయణోన్ముఖినాన ఇనక, సమూలకనై యెరుపడియాలుమ్ సన్తోషిష్కహ్మకాతు ఎన్దు తనాశ్రయగత్తిల్ నిన్దుమ్ మీళుకైయన్దిక్కే, “నామిటతుకొణ్ణు తృప్తనాకవేణాత పరిపూర్ణనాకైయాళే, నమ్మక్కల్ పెత్తోతుకొణ్ణు సన్తోషిక్కుమ్” ఎన్దుభినివేళితు పుత్రియైకైక్కుడలామి త్తనైయెన్దై.

అన్దిక్కే, అంకపూర్తి అవనై ఇప్పటి సన్తోషిక్కుహ్మమో, ఉపేయిత్తుక్కివాడప్పక్షాతో వెన్న, (పూర్తి) ఇత్యాదియాళే యరుళిచ్చెయ్ కిఱారాక ప్రమామ్. అతావతు - అననుడైయ పూర్తియావతు, “ఇనక పచ్చెయిట్టిల్” ఎన్దునాదరిత్తు అగ్గీకార త్తిల్ నిన్దుమ్ కైవాత్కాతే, “అభిముఖ్యసూచకమాత్రత్తుక్కుమేచ్చడ సమక్కివక శిల శైయ్య వేణువతుణ్ణో” ఎన్దువిరుమ్మిక్కిక్కొళ్ళు కైక్కుడలామి త్తనైయెన్దై.

౧౪౦. ఇప్పటి ఇననల్వ సన్దుప్ప నెన్ను మతుక్కు ప్రమాణముణ్ణో వెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (పత్రంపుష్పమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. “పత్రం పుష్పం ఫలంతోయం యో సేభక్త్యా ప్రయచ్ఛతి । తదహం భక్త్యుపహృతమన్నామి ప్రయతాత్మనః” ఎన్దు పత్రతైయాక ప్రమామ్, పుష్పతైయాక ప్రమామ్, ఫలతైయాక ప్రమామ్, జలతైయాక ప్రమామ్, యావనావక ఎనక్కుభక్తియాళే తరుకిఱా; అనన్యప్రయోజనతైయాకిట శుద్ధియోడే కూడిన మనస్సై యుడైయనానవనుడైయ అప్పటిప్పట్టభక్తియాళే తరప్పట్టనడై, అవాప్తసమస్త కామనాన నాన్, అనకప్రేమత్రాళే కలగ్గి తరుమాపోళే, వ్యామోహత్రాళే కలగ్గి అడైవు

(౧) “అన్యత్పూర్ణాత్” (౨) “పురిషతువుమ్పుకై పూపే”

కడ వినియోగమ్ కొళ్ళున నెచ్చు తానే యరుళిచ్చెయ్తానితే. “అన్యత్పూర్ణాదపాఙ్కు-మృదన్యత్పాదావసేజనాత్ | అన్యత్కుశల సమ్మృశ్నాన్నచేచ్ఛతి జనారనః.” అతావతు - శ్రీతూతెఱ్ఱునరుళుకిఱిపోతు, ధృతరాష్ట్రః “పాణ్డవపతుపాతియాయురుక్కిఱి కృష్ణక్ వారానిష్టాక్, అవనుక్కుచ్చిలనాట్టెయుమ్ పొన్నెయుమ్కొడుత్తు నమక్కాక్కి కొళ్ళుకిఱిమ్” ఎన్టాటోలే శిలవల్లైచ్చొల్ల. నిన్నెవుమ్ శొల వుమ్మెత్తిరాత వచ్చునానవవక్ కరు తెయ్తెయ్తె సజ్జయక్, “వరుకిఱి వన్ అడ్డనొత్తవనల్లకాణ్, అవనుక్కు వేణువతివ్వళవు” ఎన్ఱిఱాక్, అతావతు - తాక్కుడిక్కుమ్ తణ్ణేరై ఒరుకుడత్తిలే నితెత్తు క్కుళిర నైక్కక్కడవనే, అత్తై అవక్ వరుకిఱివట్టియిలే నాశలిలే వైక్కవ మైయుమ్, అతుక్కు మేలొస్తుమ్వేణ్ణా; తక్కువాత్తిలే అతిధివద్దువుకు న్దొల్ కాల్ క్కుళువువతాక సామాన్యశా స్రమ్విధిత్తు నై త్తతితే, అవ్వు పాతి అవన్దిరువడికలై విళక్కవమైయుమ్, అవనానవాశిక్కు విశేషి త్రిస్తుమ్ శెయ్యవేణ్ణా; నెడున్దురమ్వద్దవనై కుశలప్రశ్నమ్ పణ్ణక్క డవతితే, అవ్వుపాతి ఓర్ ఇన్ శొల్ శొల్లవమైయుమ్, ఏర్మాక ఒన్దుమ్వేణ్ణా; ఇవ్వళవుకలై యొట్టియ మల్లొన్టై ఇచ్చియాక్ కాణవనెన్ఱై. ఇత్తాల్, నీకొడుక్కు నిన్నెక్కిఱి నాట్టెయుమ్ పొన్నెయుమ్ అవనొరుశరక్కాక నిన్నెత్తిరుక్కుమో? వల్లెయాకిల్ ఉన్నా భిముఖ్యసూచకమాక ఇవ్వళవుకలై చెయ్యప్పారెట్టపడి. (౨) “పరివతిలీశనై” ఎన్టుతుడగ్గి (౩) “పురిషతువుమ్పుకై పూపే” ఎన్టు పేయప్రత్యసీకనాన సర్వేశ్వరనై, సంసారాన్తుక్తరాయనుభవిత్తు, అవ్వ నుభవజనితప్రీతియాలే (౩) “ఏతత్సామగాయన్నాస్తే” ఎన్ఱిపడియే

౧౪౦. పుల్లెక్కాట్టియత్తుప్పల్లెయిడువానై ప్పొలే ఫలసాధనన్
రుక్కు భేదమిల్లె.

౧౪౧. ఆకై యాలేసుఖరూపమునూయరుక్కుమ్.

పాడివి స్త్రుతరాకైయై ప్పెటవేణ్ణియరుప్పీర్! ఉపకరణభిల్ తుల్లెవుపా
ర్ తు అకళైతవిర్ న్దు, అసంస్కృతమానజలత్తై ఏతేను మొరువడి
ప్రయోగిత్తు, పిన్నై అననుక్కురుల్ కొడై యాకక్కొమప్పతుమ్ ఏతేను
మొరువుకైయుమ్ ఏతేను మొరుపూవుమ్, ఇవ్వళవమైయుమ్ కిడికోళ
వనుక్కెన్దు అననుడైయ స్వారాధతైయై సుస్పష్టమాక అద్వై
రరుళిచ్చెయ్ తాతై.

౧౪౦. (౧) “పూర్ణవిషయమ్” ఎన్దుతుడగ్గి, ఇవ్వళవుమ్ ప్రస
త్తానుప్రసక్తమాక వన్దవితనైయితే; ప్రపత్తి నైలక్షణ్యమితే క్కీర్
చ్చొల్లప్పట్టతు; ఆకై యాలే అతుక్కిన్నముమొరు నైలక్షణ్యమ్ శొల్లు
కైక్కాక, సిద్ధోపాయత్తుక్కుమ్ ఫలత్తుక్కుముణ్ణాన విశ్యత్తైమున్దుఱు
నరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పుల్లెక్కాట్టి) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - గోనైవర
వత్తైత్తు ప్పిన్నైయతుక్కుభారకాదికకైయిట్టునోక్క నినైప్పార్, తవ్వి
గ్గమాన పుల్లుతన్నైయే తద్వశీకారసాధనమాక మున్నిట్టత్తైత్తుక్కొ
ణ్ణు, అతుతన్నైయే మేలుమిడుమళవిల్, ఫలసాధనజ్గళుక్కు భేదమిల్లా
తాత్పర్యే, విలక్షణగుణవిగ్రహవిశిష్టనాన తానే మున్దుఱు ఇవనైచ్చేర్ తు
క్కొళ్ళుకైక్కుపాయమాయ్, పిన్నై ఎన్దుమొక్క ఇవనుక్కు ఉపేయ
మాయిరుక్కైయాలే, ఫలసాధనజ్గళిరణ్ణు మేకవస్తువాయిరుక్కుమెన్దై.

౧౪౧. ఇత్తాల్ ప్రపత్తిక్కునైలక్షణ్యమ్ ఫలిత్తపడియైయరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆకై యాలే) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-సాధ్యవస్తుతానే

సాధనమాకై యాలే, తద్వరణరూపమాన ఇత్యుతేనై యాయీరాతే సుఖ
 రూపమాయీరుక్కుమెన్ద్రపడి. - అన్నిక్కే ఇన్నముమ్ ప్రపత్తిక్కొరు
 నైలక్షణ్య మనుళిచ్చెయ్ కితార్, (పుల్లై) ఇత్యాదిగూలే. అశావతు-
 పుల్లైక్కాట్టి ధేనువై యథైత్తుక్కొణ్ణు పిన్నై అప్పల్లైయే యిడుమళవిల్
 ఫలసాధనజ్గళుక్కు భేదమిల్లాతాత్తోలే (౧) “సకృత్కృతోఽజ్జలిః” (౨)
 “నమశ్చ కర్ణనార్దనమ్” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱపడియే అజ్జల్యాది
 రూపైయాన ప్రపత్తియైమున్నిట్టు ఈశ్వరనై వశీకరితాల్, పిన్నై అవ
 నుక్కుకప్పాక్చెయ్యుమడిమైయుమ్ (౩) “బద్ధాజ్జలిపుటాహృష్టా నమ
 ఇత్యేవనాదినః” (౪) “కైకళాలారత్తొమ్మితుత్తొమ్మితున్నై” ఇత్యాదికళిల్
 శొల్లుకిఱపడియే తక్స్వరూపానురూపమాన అజ్జల్యాదివృత్తి విశేషజ్గ
 ణాకై యాలే, ఫలసాధనజ్గళుక్కు భేదమిల్లై. ఇప్పడిఫలమానతుతానే సాధన
 మాకై యాలే, ఇప్రపత్తితాకై తేనై యాయీరాతే ఇననుక్కు సుఖరూ
 పమాయీరుక్కుమెన్ద్రై, ఆక (౫) “ప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కు” ఎన్దుతుడన్
 ఇన్వళవాక ప్రపత్తియినుడైయ దోషరాహిత్యముమ్ గుణసాహిత్య
 ముమ్ శొల్లుప్పట్టతు.

ఉపాయాన్తరదోషప్రకరణమ్ సమ్పూర్ణమ్.

అథసిద్ధోపాయనిష్ఠో వైభవప్రకరణమ్.

౧౮'౨. ఇప్పడిప్రస్తుతైయానప్రపత్తియినుడై యఅనుపాయత్వ
 తైయుమ్ తత్ప్రతికోటియాన పరగతస్వీకారోపాయత్వ తైయుమ్, (౬)
 “ఇతుతన్నై స్సార్ తాల్” ఇత్యాదియాలుమ్ (౭) “పాప్తిక్కు పాయమ

స్ (తేనై యాయ) దుశ్శకమాయ. + (అన్తిక్కే) ఇత్యాది “ఫలసాధనజ్గళుక్కు
 భేదమిల్లై” ఎన్దుమాలత్తుక్కు మునినయోజనైయిల్ ఫలసాధనమెన్ద్రతు - ఈశ్వరనై.

ఇరణ్ణామ్ యోజనైయిల్ అజ్జలియై.

(౧) స్తోతర-

(౨) భార-ఆర-౧౮౯-౨౮

(౩) భార-మోక్ష- (౪) తి-వాయ్-౩-౮-౪.

(౫) ౧౩౪-

(౬) ౫౪.

(౭) ౬౬.

౧౨౨. ఇవనవనై ప్పెఱ నినైక్కుమోళు

ఇన్ద్రప్రపత్తియు ముపాయమన్తు.

౧౨౩. అవనివనై ప్పెఱ నినైక్కుమోళు

పాతకముమ్ విలక్కున్తు.

వన్ నినైపు" ఇత్యాదిగూలుమ్ కీర్తిగుళిచ్చెయ్ తపడియన్బియ్, ముఖ్యత్వ
లేణవగుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్.

అతిల్, ఇప్పుడి స్వరూపాను రూపమానవిజ్ఞై సాధనమాక్కి-
కొణ్ణు, స్వతస్త్రినానవవనై ఇవన్ పెఱిప్పార్ క్కుమన్తు, అవన్
నినైపుకూడాతాకిల్ ఇతువిఫలిక్కుమెన్దితార్, (ఇవనవనై) ఎన్దు
తుడగ్గి. అతావతు-ఉన్దైమైయై ఉన్దైయవకశెన్దు కైక్కొర్పుమాపాలే,
స్వామియాన అవన్ తానేనన్దక్కిరిక్క క్కణ్డరుక్క-క్కడనపరతస్త్రినాన
విచ్చేతనక, తాన్ ఫలియాయ్, తక్ స్వీకారత్తాలే, స్వతస్త్రినాన అవనై
ప్పెఱ నినైక్కుమళవిల్, అవన్ నినైపుకూడాతాకిల్, ఇప్పుడి విలక్ష
ణైయాయరుక్కిఱ ప్రపత్తియుమ్ తల్లాభసాధనమాకాత్తెన్దపడి.

౧౨౩. ఇని, అవనే స్వీకరిక్కుమళవిల్ ఉళ్ళవాళి శొల్లకితార్,
(అవనివనై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-స్వామియాయ్ స్వతస్త్రినానవవన్
స్వమ్తాయ్ పరతస్త్రినాయరుక్కిఱ ఇవనై స్వేచ్ఛెయాలే పెఱినినై
క్కుమళవిల్, పాపగళిల్ ప్రధానమాక ఎన్జెప్పనుమ్ పాతకముమ్ ప్రతి
బంధమాకమాట్టాత్తెన్దై. ఇన్దైయిరణ్డాలుమ్, స్వగతస్వీకారా నుపాయత్వ
ముమ్ పరగతస్వీకారోపాయత్వముమ్ కాట్టప్పట్టతు. (౧) "చితఃపరమ
చిల్లాభేప్రపత్తిరికినోపధిః । * విపర్యయేతు నైవాస్య ప్రతిషేధాయ
పాతకమ్" ఎన్దుక్కడవతితే.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్,

౧౮౪. ఇవై యిరణ్ణమ్ శ్రీభరతాభ్యాన్ పక్కలిలుమ్
శ్రీగుహప్పెరుమాళ్ పక్కలిలుమ్ కాణలామ్.

౧౮౫. శ్రీభరతాభ్యానుక్కు న నైతానేతీమైయాయీల్ యి.
శ్రీగుహప్పెరుమాళ్కుక్కు న్నైమైతానేన నైయాయీల్ యి.

౧౮౪. ఇప్పడి యివై యిరణ్ణమ్ కాణలానిడముణ్ణో వెన్న అరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవై) ఎన్తుడుడడి.

౧౮౫. అవర్ కళ్ తడళ్ పక్కలివైకణ్డపడి యెన్నెన్న, అరుళి
చ్చెయ్ కితార్, (శ్రీభరతాభ్యానుక్కు) ఇత్యాదివాక్యస్వయంత్రాలే. అతా
నతు-పెరుమాళ్ మేట్టుక్కుణ్ణువన్దుతిరువభిషేకమ్ పణ్ణువిత్తు త్తకస్వరూ
పానురూపమానాడిమైయైప్పెల్లువాళ్ కైక్కాక, (౧) “పభిశ్చసచి
వైస్సార్ధమ్” ఇత్యాదిప్పడియే నభ్యుదేపిషుత్తు మనోరథిత్తుక్కుణ్ణు శెన్తు
పెరియవార్తియోడే అవర్ తిరునడికళితే ప్రపత్తివణ్ణిన శ్రీభరతాభ్యా
నుక్కు, అప్పడిపణ్ణిన ప్రపత్తియాకీఱన నైతానే, ౪ శరణ్యరాన పెరుమా
ళ్ తిరువుళ్ళుత్తుక్కు అనిష్టమా కై యా లేతీమైయాయ్ విట్టుతు. (౨) “పభ్యే

శ్రీ ఇష్ట ప్రపత్తి అనుపాయమాకోల్, ప్రపత్తిక్కు మోక్ష తైక్కు తీర్తునియత సాధన
త్వమ్ శ్లోకీఱ “ఆత్మానంయుష్మితే” ఇత్యాదివాక్యజ్ఞప్రమాణ్యభావమ్. భరతప్రపత్తి
యిల్ ఆజ్ఞవైకల్యమాతల్, ప్రతిపన్ధకమాతల్ కల్పిక్కు వేణుమ్. అనురవధానమాక ఇత
ఱుక్కునున్నే దేవర్ కళ్ ప్రపత్తిపణ్ణియరుక్కైయాలే కారణక్రమాత్ ఫలదానమాకై
యాలే అన్తభరతప్రపత్తియిల్ వైఫల్యశక్తైయిల్. ఆకైయల్ ప్రపత్తి అనుపాయ
మెన్పతనుపపన్నమ్ ఎన్తపూర్వపక్షత్తుక్కు సమాధానమ్—సర్వజ్ఞ రాయనిత్యనూరియా
న భరతాభ్యానుడైయ ప్రపత్తియిల్ ఆజ్ఞవైకల్యముమ్ ప్రతిపన్ధకముమ్ కల్పిక్కు వొణ్ణా
తు. దేవర్ కళ్, ఇష్టానేరానణవధమ్ పణ్ణువేణు మెన్త సేతీయామైయాలే, అతినాలి
తుక్కు విలమ్బశక్తైయిమిల్. ఇతిహాస శ్రేష్ఠమాన శ్రీరామాయణత్తిల్ భరతప్రపత్తి
యినుడైయ అప్పాలే ఫలియామైయై చ్చొల్లుకైయాలే “నాయమాత్తా” ఇత్యాదిశ్రుతి
క్కు, ప్రపత్తి ప్రాయః ఫలిక్కు మెన్త తాత్పర్యమ్ కల్పిక్కులామ్. భరతాభ్యాన్ ప్రపత్తి
భోల్ కాలాన్తరత్తిలేయావతు ఫలిక్కుమాకైయాలే అప్రామాణ్యశక్తైయిమిల్.
ఆకైయల్, శరణ్యహృదయాను గుణైయల్లాత ప్రపత్తి అనుపాయమామ్ ఎన్తుకణ్ణుకొళ్వకు.

౧౮౬. సర్వాపరాధజ్ఞభుక్కుమ్ ప్రాయశ్చిత్తమాన ప్రపత్తితానుమ్
అపరాధకోటియితేయాయ్

యేతలక్” ఇత్యాదిప్పడిచే పెరుమాళ్ తామే వర్ణజీకరిక్క-
ప్పేల్^౧ శ్రీగుహాప్పెరుమాభుక్కు, దోషమేపచ్చెయాక నర్ణకరిక్కై-
యాలే, † పాతకమాకిఱతీమైతానేనకమైయాయ్ పట్టతెన్నే. (౧) “యత్త్వ
త్ప్రియం తదిహ పుణ్యనుపుణ్యమన్యత్” ఎన్దితే పుణ్యపాపలక్షణమ్ ;
అత్తెయాలే ఇవర్కళో పక్కలిలేరాణలామెన్నే.

౧౮౭. ఇవన్ పణ్ణమ్ ప్రపదనమ్, శిరణ్యహృదయానుసారియణ్ణా
తపోతు, అపరాధకోటి ఘటితమామెన్నుమిడ మనుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్త;
ఇతుతాన్, ఇవనుడైయపూర్వన్యత్తైప్పార్ త్తాలుమ్ అపరాధకోటియితే
యాయుక్కు మెన్నుమిడ తై ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక, భాష్యకారరు
డైయ అనుష్ఠానప్రకార తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (సర్వాపరాధ
జ్ఞభుక్కుమ్) ఎన్టుతుడజ్జి. అతావతు (౨) “అహమన్యపరాధానామా
లయః” ఎగ్గిఱపడియే, అపరాధజ్ఞభుక్కెల్లామ్*కొల్ కలమాయరుక్కిఱ
ఇచ్చేతినక ప్రపత్తియైప్పణ్ణవే, (౩) “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యా
మి” ఎన్నుమ్మడి ఇవనశవిల్ సర్వేశ్వరన్ తీరువుళ్ళమ్ ప్రసన్నమాయ్
విడుకైయాలే, సర్వాపరాధజ్ఞభుక్కుమ్ ప్రాయశ్చిత్తమాయితే ప్రప
త్తితానిరుప్పతు - ఇప్పడి యిరున్దుళ్ళ ప్రపత్తియై (౪) “త్వత్పాదా
రవిన్దయుగళం శరణమహంప్రప్రద్యే” ఎన్టు పణ్ణియరుళిన భాష్యకారర్
క్కు, స్వపూర్వవృత్తై యచుసన్ధిత్తనాతే అతుతాను మపరాధకోటి

+ “మత్స్యపూతో నిపదానామ్” ఎన్టు నిపదనుక్కు మత్స్యపూతమ్ జీవికై
యాకైయాలే, అతుతాక పాతకమాకైయాలే, (పాతకమాకిఱతీమైతానే) ఇత్యాది.

† (యదిత్యాది) ఫలప్రదనుడైయ ఇట్టమ్ పుణ్యమ్, అపనుక్కునిట్టమ్ పాపమెన్టు కరున్త.

కొల్ కలమ్ - పాత్రమ్. (౧) అతిమానుషస్తవే-౫౩. (౨) భగవచ్ఛాస్త్రే).

(౩) గీ-౧౫-౬౬.

(౪) గ-త్ర-౧.

తామణమ్ పణ్ణ వేణుమ్బుడి నిల్లానిన్ట తితే.

౧౪౭. నెడునాళన్యవరై యాయ్ ప్పొన్దభా రైల్లజ్జాభయజ్జిన్టి క్కేభ ర్న
నకాళ త్తిలేనిన్ట “ఎన్నైయగ్గీకరిక్క వేణుమ్” ఎన్ట పేషీక్కుమాపోలే
యిలేయాయ్, (౧) “త్వమేనమాతాచ” ఎన్టతుడగ్గి ఇ త్తలై యిలపరా
ధత్తై ప్పొలుక్కైక్కులుచ్చాన బన్ధవిశేషజ్జై యెల్లామ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్
తుకొణ్ణు, (౨) “తస్మాత్ప్రణమ్య” ఇత్త్యాదియాలే, ఇప్పడి తిరుమున్నే
కూశామల్ వన్దునిన్ట ప్రపత్తివణ్ణి ఇన్వపరాధత్తై ప్పొలు త్తరుళవేణు
మెన్ట తామణమ్ పణ్ణ వేణుమ్బుడి నిల్లానిన్ట తితేయెన్ట. ఆకై యాల్, ఇన్వ
ప్రియాయిమ్ ఇతు అపరాధకోటిఘటితమాయరుక్కుమెన్టై, అనాదికా
లమపరాధత్తైప్పణ్ణి ప్పిన్బొరునాళిలే ఆభిముఖ్యత్తైప్పణ్ణినానేయాకి
లుమ్, (౩) “రిపూణామపివత్సలః” (౪) “యదినారానణస్వయమ్”
ఎన్టరుక్కుమీశ్వరహృదయత్తైప్పార్ త్తాల్ అవణ్ కైక్కొళ్ళ ఒరుక్కుత్తై
యిల్లై ; అవనప్పడియరున్దానేయాకిలుమ్, త్తాపూర్వవృత్తతై యుణర్
న్దాల్ ఇవనిన్టై యపరాధమాకవే నిన్టెత్తు తామణమ్ పణ్ణ వేణుమ్బుడి
యాయితే యిరుప్పటు.

౧౪౮. ఇవన్ పణ్ణమ్ ప్రపత్తి స్వపూర్వవృత్తతైయనుసన్ధితాల్
అపరాధకోటియిలేయ్ఱాయరుక్కు మెన్ట మత్తై దృష్టాన్తముఖేన దర్శి
ప్పిక్కిణార్ మేల్, (నెడునాళ్) ఎన్టతుడగ్గి అతావతు-నెడుజ్జాలమ్ భర్తావో
డొట్టల్ బు, పరపురుష కామినియాయ్ తన్నిగ్రహపాత్రమాయ్ ప్పొన్దా
ళిరుభారై, “ఇప్పడిప్పట్ట నామ్ అవణ్ సన్నిధియిలే కూశామల్
శెన్ట నిఱ్ఱుమ్బుడి యెన్?” ఎన్టిఅలజ్జైయమ్, “ఇ త్తనై కాలముమ్ నామ్
శెయ్తు తిరిన్ద తెల్లామ్ కణ్ణిరుక్కి అవణ్, “ఇప్పొత్తు నమైవన్దిప్పడి యపే
షీప్పతే” ఎన్ట దణ్ణిక్కిల్ శెయ్వతెన్నెన్నుమ్ భయమునిన్టి క్కే, అవణ్
మున్నే శెన్టనిన్ట “ఎన్నైయగ్గీకరిక్క వేణుమ్” ఎన్ట పేషీక్కుమళవిల్ ఎత్త

(౧) శరణాగతిగద్యోపాత్తమ్.

(౨) శరణాగతిగద్యోపాత్తమ్.

(౩)

(౪) రా-య-౧౫-౩౪

యరుష్పతోన్వితే ఇవన్ పణ్ణమ్ ప్రపత్తి.

౧౮౮. కృపైయా లేవరుమ్ పారత స్త్యోత్తిత్కాట్టల్
స్వాత స్త్యోత్తా లేవరుమ్ పారత స్త్యమ్ ప్రబలమ్.

౧౮౯. ఇవ్వర్థత్తై

నై యపరాధములు, అప్పుడియే యరుష్పతోన్వితే, భగవదనన్యాహ్
మాయ్ నైత్తు అనాదికాలమవనుడక పజ్జిన్వితే అన్యపరనాయ్
పోస్తవక, స్వపూర్వవృత్తాః (నా)నుసంధానత్తాల్ వరుమిలజ్జెయుమ్, “స్వత
స్త్రీనానవక దణ్ణీక్కిల్ శెయ్ వ తెన్” ఎన్నుమ్ భయముమిన్వితే, తత్స
న్నిధియిలే శెన్టు నిన్టు తన్నై యజ్గీకరిక్క వేణుమ్ ఎన్టు పణ్ణుకీట శరణ
వరణమెన్దై ఆక, ఇవ్వళవుమ్ స్వగతస్వీకారానుపాయత్వముమ్ పరగత
స్వీకారోపాయత్వముమ్ ప్రతిపాదిక్కప్పట్టతు.

౧౮౮. ఇని ఇవక స్వీకారమ్ కణ్డరజ్జి అవనివనుక్కు పురత స్త్రీ
నావతిలుమ్, తక స్వాత స్త్యోత్తాల్ వస్తుపరత స్త్రీనావతే ప్రబలమెన్దితార్,
(కృపైయా లే) ఎన్టుతుడజ్జి. అతావతు - ఆతురరాయ్ అనన్యశరణ
రాయ్ త్తన్బిరువడికళిలే వస్తుశరణమ్ పుకున్దవర్కళళవిల్ తనక్కుణ్డాన
కృపైయా లే అవర్కళళోన్న తే శెయ్యమ్మడి పరత స్త్రీనాకైయుమ్,
పట్టతుక్కురియవానై యమరశుమ్బాలే తన్నిరక్కు శస్వా
త స్త్యోత్తా లే నిర్దేతుకమాకచ్చిలరై యజ్గీకరిత్తు త్తన్నైయవర్కళిట్టతు
వక్కుక్కాక్కివైక్కియుమ్, ఇరణ్ణు మీశ్వరనుక్కుళ్ళతోన్టు; ఇతిల్
ముట్టుట్టతు ఓరోడ్దళైకళిలే స్వాత స్త్యోనిరుద్ధమాయ్ విఫలిక్కవుమ్ కూ
డుమ్ ; పిట్టుట్టతు అప్రతిహతమాకైయా లే ఒరుకాలుమ్ కణ్ణభివిల్లై.
ఆకైయా లే అతిలుమ్ కాట్టిలితు ప్రబలమెన్దై.

౧౮౯. ఇవ్వర్థనాక వేదాభిమతమెన్దితార్ మేల్, (ఇవ్వర్థత్తై)
ఎన్టుతుడజ్జి. (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్దిటతు - కీర్త్ ప్రబలమాకచ్చిల్లప్పట్ట పర

౧౯౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

వేదపురుషసపేక్షితాత్.

౧౧౦. అపేక్షానిరపేక్షమాక త్తిరువడిక్కుమ్

శ్రీగుహప్పెరుమాభుక్కుమ్ ఇతుణ్ణాయిత్రై.

౧౧౧. ఇవన్ మున్నిడుమవర్కళైయవన్ మున్నిడుమెన్నుమిడమ్
అభయప్రదానత్తిలుమ్ కాణలామ్.

గతస్వీకారత్తై. (వేదపురుషనిత్యైయపేక్షితాత్) ఎన్తు (౧) “నాయ
మాత్తా ప్రవచనేనలభ్యో నమేధయాన బహునాశ్రుతేన | యమేనైవ
వృణు తేతేనలభ్యః తస్యైవ ఆత్మావివృణు తేతనూంస్వామ్” ఎన్తు కతన
ల్లియిలుమ్ ముణ్ణోపనిషత్తిలుమ్ శొల్లుకెయాలే ఆదరితానై. అస
కృత్కీర్తన మపేక్షాకార్యమితే.

౧౧౦. ఇత్తలెయిల పేత్తైయిన్ది క్కేయిరుక్క, ఇవ్విషయికారమ్
సిద్ధిక్కుప్పెన్ వర్కళుణ్ణోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అపేక్షానిరపే
క్షమాక) ఎన్తుడుక్కి. అతావతు-తన్దామ్పక్కల పేత్తైయిన్ది క్కే యిరు
క్కచ్చెయ్తే, పమ్మాతీర త్తిలుమ్ గణ్గాకూల త్తిలుమ్ పెరుమాళ్ తానే
శెన్దగ్గరిక్కప్పెన్ తిరువడిక్కుమ్ శ్రీగుహప్పెరుమాభుక్కుమ్ ఇన్ద
పరగతస్వీకారముణ్ణాయిత్రై నై.

౧౧౧. ఇప్పడిన్ద్రత న్ననాయ్ ఇవర్కళై యగ్గీకరిక్కి అవిడ త్తిలుమ్,
(౨) “తమభ్యభాషసామిత్రేనుగ్రీవసచివంకపిమ్” (౩) “మాత్తేనాన్
మడనోక్కి యున్ తోభీయుమ్బియెమ్బి” ఎన్తు ఇతైయ పెరుమాళ్ యెమ్
పిరాట్టియెయమ్ మున్నిట్టాటోలే, మత్తైయమ్ పురుషకారత్తై మున్ని
ట్టగ్గీకరి త్తవిడమ్ కాణలామోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవన్) ఎన్తు
తుడుక్కి. అతావతు-ఇచ్చేతనన్ తానాశ్రయిక్కుమ్మోతు పురుషకారమాక
మున్నిడుమవర్కళై, అవనుమగ్గీకరిక్కుమ్మోతు మున్నిడు మెన్ను
మిడమ్, తిరువడియెయమ్ శ్రీగుహప్పెరుమాళ్తైయు మగ్గీకరి త్తస్థల
గ్గిల్ మాత్రమన్ది క్కే, శ్రీవిభీషణాశ్వానై యగ్గీకరి త్తస్థల త్తిలుమ్ కాణ

(౧) ము-ఉ-౩-౨-౩, కత-౨-౨౩, (౨) రా-కీ-౩-౨౨, (౩) తి-మొ-౫-౧-౧.

౧౫౨ ఇరువర్మున్ను మహారాష్ట్రానామోద్ధృతై శ్రీవిభీషణాశ్వానై.

లామెనై. ఎజ్జనైయెన్నిల్; (౧) “రాజసూయమిత్యేన హవిషచ్ఛాప
మానితః । త్వత్త్వాపుత్రాంశ్చ హరాంశ్చరాసుంకరణంకరణమ్” ఎన్న
శరణమ్పుకున్దు, (౨) “సర్వలోకకరణ్యాయ రాసునాయమహాత్మనై
నివేదయతిమాంషీప్రం విభీషణయువశ్శితమ్” ఎన్న నిన్న శ్రీవిభీషణాశ్వా
నై అభయప్రదానపూర్వకమాక అగ్నికర్షిణునిడ త్తిల్, (౩) “అనయై
నం హరిశ్రేష్ఠ దత్తనన్యాభయంమయావిభీషణోవాసుగ్రీవ యదినా
రానణస్వయమ్” ఎన్న ముతలినభుక్ష్మణ్ణామ్ మూలభూతరాన మహా
రాజరై మున్నిట్టితే యగ్గకరిత్తతు, తిరువడియైయమ్ శ్రీవిభీషణాశ్వా
నైయు మగ్గకరిక్ష్మిణునిడ త్తిల్ పిరాట్టిసన్నిహితై యల్లానైయూలే అవ
తైమున్నిట్టమైతో శ్రీశ్రీశ్రీత్తయే యాతియమ్, పిరాట్టి లక్ష్మైక్ష్మైన్దురు
భుకితిపోతు మహారాజరుమ్ తిరువడియైయమ్ నిక్ష్మిణునిడ త్తిల్ తిరువాభర
ణగ్గైయుమ్ పొకట్టు కటాక్షీత్తువైత్తు ప్పొకైయాలమ్, లక్ష్మైయిలే
యెమ్మిన్దురునిపిన్దు శ్రీవిభీషణాశ్వానై పెరుమాళ్ తిరువడికళితే పరు
మ్బడి కటాక్షీ త్తురుభుక్తైయాలమ్, పెరుమాళిరువరైయు మగ్గకరిక్కు
మిడ త్తిల్ పిరాట్టియై మున్నిట్టై యగ్గకరిత్తారైన్దు కొళ్ళవేణుమ్.
పతి నైయూనవకుక్కు ఇ త్తలైయిల్ నిచైవొళ్ళియ తనిత్తిరు ప్రవృత్తి
కూడాతితే, అకైయాలేయితే పరిగతస్వీకారమ్ శొల్లుకిణునిడ త్తిల్
శ్రీవిభీషణాశ్వానై యగ్గకరిత్తతైయమినర్ సహపతిత్తతు.

౧౫౨. ఇనన్ నిరుపాధిక శేషభూతనాయ్ అవన్ నిరుపాధిక శేషి
యాయుక్తైయాలే, అవ్యవధానేన ఆశ్రయిక్కువు మగ్గకరిక్కువు
మమైనిరుక్కు ఇప్పుడి ఇరువరుమ్ పురుషకారవై మున్నిడువరు ఎతు
క్కాకనెన్న, అరులిచ్చెయ్కిణార్, (ఇరువర్) ఎన్నతుడగ్గి. చేతననుక్కు
క్కున్దునూవతు - అనాదికాలమవన్ పక్కల్ విముఖనాయ్ అన్యవిషయ
ప్రవణనాయ్ తదాజ్ఞాతిలబ్ధ సమేషణి కూడుపురియై తనపరాధమ్.

౧౦౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౫౩. స్వరూపసిద్ధియుమత్రాలే.

౧౫౪. బౌపాధికముమాయ్ నిత్యముమానపారతన్యమ్ ఇరువర్క్కుముణితే.

ఈశ్వరనుక్కు కుఁడ౯మావతు-అనర్జనీయసమృద్ధముణ్ణాయరుక్కు అపరాధతైయేకణక్కిట్టు అనాదికాలమివనై యకలపడి త్తిరున్దవితు. ఇవన్ తన్ కుఁడ౯మై శమిప్పిక్కైయావతు - ఇతైప్పార్ త్తు ఈశ్వరన్ శీతాత పడిపణ్ణుకై. అవన్ తన్ కుఁడ౯మై శమిప్పిక్కైయావతు-ఇతైన్ని నైత్తు చేత నన్ వెరువాతపడి పణ్ణుకై.

౧౫౩. ఇవ్వళవేయన్టు ఇన్నముమితుక్కొరు ప్రయోజనముణ్ణైన్ని తార్, (స్వరూప) ఇత్యాదియాలే. స్వరూపమావతు- ఇవనుక్కు త్తడి యపారతన్యమ్. అవనుక్కాశ్రితపారతన్యమ్, (౧) “తేన్రమితన్నై యమ్” ఎన్టు అశ్రితపారతన్యతైయితే అవనుక్కు త్తానాసతన్దై యాక ఆశ్విరదుళిచ్చెయ్తతు; ఇవైయిరణ్ణ మిరువర్క్కుమ్ సిద్ధిప్పతు పురుషకార పురస్కరణత్తాలేయెన్దై.

౧౫౪. కీఠే “స్వరూపమ్” ఎన్టుశొన్న తైయుపపాదిక్కితార్, (బౌపాధికముమాయ్) ఎన్టుతుడగ్గి-అతావతు-చేతననుక్కివ్విషయ త్తిల్ పారతన్యమ్ తడియత్వప్రయుక్తమాకై యాలే బౌపాధికముమాయ్, అవ్వపాధితా నిత్యమాకై యాలే, నిరుపాధిక భగవత్పారతన్యత్తో పాతి నిత్యముమాయిరుక్కుమ్; ఈశ్వరనుక్కివ్విషయ త్తిల్ పారతన్య మాశ్రితత్వప్రయుక్తమాకై యాలే బౌపాధికముమాయ్, అవ్వపాధినిత్య మాకై యాలే అతుతానుమ్ నిత్యముమాయిరుక్కు మెన్దై, (ఇరువర్క్కు ముణ్ణు) ఎన్నా తే, (ఉణ్ణితే) ఎన్దతు-ఇవ్వర్ణ త్తిల్ ప్రమాణప్రసిద్ధియెన్దొ ధ్దువిక్కైక్కాక.

౧౯౫. అనిత్యమాననిరుపరపారతస్త్వముమ్ కలై నరుమత్రాతే,
౧౯౬. ససాక్షీకమాకైయా లే ఇన్వృధై ఇరువరాలుమిలై శెయ్యిన్మిళన్.

౧౯౫. ఇన్వృధవన్తు ఇన్నముమితుక్కొరుప్రయోజనమున్మిళన్,
(అనిత్యమాన) ఎన్తుతుడగ్గి, (అనిత్యమానపారతస్త్వమానతు)- కర్త
పారతస్త్వమ్, అతిల్ చేతననుక్కు- కర్తపారతస్త్వమానతు-
అనశ్యమనుభోక్తవ్యగతాన శుభాశుభకర్తృజిత్కావశ చిత్తేయియన్మిళన్
సరిక్కై, ఈశ్వరనుక్కు-కర్తపారతస్త్వమానతు-..తా శెయ్ తక
ర్తమితాననుభవిక్కి-తానాకిల్ నామ్ శెయ్ వత్తన్? ఎన్ని వక శెయ్ తకర్త
యైప్రధానమాక్కి, అతుక్కిడాక వేనిర్వహిత్తుక్కొణపోరుక్కై. ఇతున
డప్పతు (౧) “సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్ను మళవుమాకై
యా లే ఇత్తై అనిత్య మెన్నిటతు. ఇనై పురుష కారపురస్కరణత్తా లేకులై
కైయానతు - ఇన్కమున్ని డుమళవిల్ అత్తలైయైత్తిరు త్రియుమ్, అవక
మున్ని డుమళవిల్ ఇత్తలైయైత్తిరు త్రియుమ్, ఇరణ్ణుతలై యుమరత్త్యరత్తుక
భావేన శేరుమ్బడివణ్ణుకైయా లే ఇనై తన్నుడైయే నివృత్తమాకై.

౧౯౬. అనాదికాలమ్ స్వతస్త్రినాయ్ (౨)*యాతానుమ్ పల్ నీ
సిగ్గి త్రివిధవివక ఇన్నితే ఆభిముఖ్యమ్ పణ్ణిల్ న్దు, ప్రకృతియోజేయిరుక్కై
యా లే దుర్వాసనై మేలిట్టు, అశ్రయణాగ్గీ కారజ్జళా లే ఉద్భూతమాన
ఇన్దరత్త్యరత్తుక బనడైయై శెయ్ తుపత్తైయ పడియే పోకప్పార్ క్కుతల్,
నిరజ్కుశస్వతస్త్రినాయ్ కర్తానుగుణమాక ఇవనై లీలైయి లే అనాది
కాలమ్ వినియోగమొణ్ణుపోన్ద ఈశ్వరన్తా నిబ్బన్తై ఇల్లై శెయ్ తు మున్పు
పోలే ఇవనై కర్తానుగుణమాక నిర్వహిక్కప్పార్ క్కుతల్ శెయ్యిలో
వెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ససాక్షీకమ్) ఎన్తుతుడగ్గి, అతావతు-ఇన్దరత్త్య
రత్తుక సమ్బన్ధ మిరణ్ణుతలై యుమణ్ణిన్త తాక వన్దతన్న్తి క్కే, పురుష కారరూప
సాక్షీ సహితమాక వన్దతాకైయా లే, ఇత్తై ఇరువరాలుమిళియమాటప్పా
కాతెనై.

౧౫౭. (౧) “ఎన్నె నెక్కిల్కిలుమ్” (౨) “కోలనుల్ ప్పా
వైక్కన్బాళియ”.

౧౫౮. కర్కణివృత్తతియిల్ స్వరూపగుణజ్ఞళాల్ వరుకిఱ కర్తృ
సజ్జోచగాహిత్యతైనినై పుతు.

౧౫౭. ఇతుక్కుప్రమాణమ్ కాట్టుకిఱార్ మేల్; (ఎన్నె ౨) ఎన్నుతు
డజ్జి. నప్పినై ఎప్పిరాట్టిపురుష కారమాక నిత్యసూరికల్ నడువేయెనై ఎ
యన్గకరి త్తపిన్పు సన్వశక్తియానతానుమ్ కైనిడమాట్టానెన్దయాలే
“ఎన్నె నెక్కిల్కిలుమ్” ఎగ్గిఱపాట్టు అవనాలిబ్బనైయిల్లై శెయ్యప్పో
నామైక్కు ప్రమాణమ్. పెరియప్పిరాట్టియాల్క్కు స్నేహియాకై యా
లే అవళ్ పరిగ్రహమాననెన్కల్లిలేతి స్నేహియాన్, అరియన శెయ్
తుననెన్నో డేలద్రపునై ఎప్పెన్బువైత్తు ఇనినఱువనిడువేనోనెన్దయాలే
“కోలనుల్ ప్పావైక్కు” ఎగ్గిఱపాట్టు పురుష కారమ్మున్నాక వద్ద ఇబ్బ
నతై చేతననాలుమిల్లై శెయ్యప్పో కాతెన్ను నుతుక్కుప్రమాణమ్.

౧౫౮. “ససాక్షికమాన నిబ్బనైయిల్లై శెయ్యప్పో కాతు” ఎన్నతు.
సాక్షియాన పురుష కారవిషయ త్తిలిరువర్క్కుముణ్డాన నిత్యపారతన్య
తైపున్ ననాకై యాలే, ఇరువర్క్కు వివిషయ త్తిలుణ్డాన నిత్యపార
తన్యత్తిల్ ప్రమాణమ్ కాట్టుకిఱార్ మేల్, (కర్కణి) ఎన్నుతుడజ్జి.
(కర్కణివృత్తతియానతు) (౩) “శ్రీజ్ - సేవాయామ్” ఎగ్గిఱధాతు
విల్ “శ్రీయతే” ఎగ్గిఱవృత్తతి. ఇతుక్కుర్థమ్ - సేవిక్కుప్పడానిన్దాశె
ప్రేతే. ఇవృత్తతియిల్ (స్వరూపగుణజ్ఞళాల్ వరుకిఱ కర్తృసజ్జోచ
గాహిత్యమానతు) - శేషత్విమాకిఱ స్వరూపతాలుమ్ ప్రణయిత్వ
మాకిఱగుణత్తాలుమ్ వరుకిఱ చేతన పరమచేతనర్ కళాకిఱ సేవాకర్తాక్కు
కుక్కుసజ్జోచమిల్లామై; అతావతు-ఇగ్గణుతలైక్కు మినళ్ విషయ త్తి
లుణ్డాన సేవై అవిచ్ఛిన్నమాయ్ చెల్లుకై. ఇట్టై (ఎన్నె పుతు) ఎన్నతు -

శ్రీనందనభూషణమ్ సన్యాసానమ్-౨-శ్లోకము. ౧౩౭

౧౩౬. అధికారిశ్రయస్యక్కుమ్ పురుషకారమన్యసియమ్.

ఇప్పుడి ఇప్పుడుయ ద్రిలిరజ్జుత్తిలక్కుముగ్ధాన పారితిక్రిస్తేన్నదిమ్మ తెచ్చివది.

౧౩౬. ఇప్పుడియిరుక్తైయాల్ ఇప్పురుషకారమ్ ప్రపత్త్యధికారా రికభెల్లార్కు మనశ్యావత్తీతమెన్నికార్మేల్, (అధికారి) ఇత్యాది యాలే.(అధికారిశ్రయనూవతు)అష్ట, శ్లాఘాధికర్, భక్తివిసర్గ ఎన్నిట మూస్తధికారికలుమ్. ఇవర్కళుక్కు (పురుషకారమనర్థసియమ్)ఎన్నతు- కుల్ తైశమిప్పిక్తైముతలానవత్తుక్కు-స్వరుషకారాన్వయమ్ వేణు కైయాల్ సర్విధాకైవిడవొణ్ణాతెన్తై.---అథవా, ఇప్పురుషకారన్దాకా లనన్యప్రయోజనరాయ్ ప్రపత్తిపణ్ణమనర్కళుక్కేయో, ప్రయోజ నాస్తరపరరాయ్పణ్ణమనర్కుమ్ వేణుమోనెన్న నరుళిచ్చెయ్కికార్, (అధికారి)ఇత్యాదియాలే.(అధికారిశ్రయమ్)ఎన్నిటతు-విశ్వర్యకైవ్యభగ పచ్చరణాధికతై. ఇవర్కళేమూనర్కుమ్ (పురుషకారమనర్థసియమ్) ఎన్నతు - స్వస్వాభిలషితసిద్ధిక్కు ఈశ్వరనైఉపాయమాకస్వీకరిక్కుమశ విల్ ఇవర్కళపరాధజ్జైప్పొటుతులవనగ్గీకిక్కుమ్మడిపణ్ణకైక్కు-ప్వరు షకారమనశ్యావేత్తీతమెన్తై. పూర్వవాక్యత్తిల్ పురుషకారపూర్వక మానఉపాయవరణమ్ ప్రయోజనాస్తరపర్కుమ్పాతువాకై యాలే యితే, ఉత్తరవాక్యత్తాలే అనన్యప్రయోజనత్వజై ప్రకాశిప్పిక్కు వేణు కిటతు. “పూర్వవాక్యత్తిల్ ప్రతిపాదితమానసాధనవిశేషమ్ ఫలచతు స్తయసాధారణమాయితేయిరుప్పతు; అతిల్ ఇన్వధికారిక్కు అభిలషిత మానఫలవిశేషమిన్స తెన్న మిడతైప్రకాశిప్పిక్కి-అతివ్యాక్యమ్” ఎన్న పరస్థపడియిలుమ్; “కీర్తీచ్చొన్న సాధనమ్ ఫలచతుస్త్వయసాధారణమా యిరుక్తైయాల్ ఇననుక్కు-వేత్తీతమాన ఫలవిశేషతైచ్చొల్లొకిటతు” ఎన్నుశ్రియఃపతిపడియిలుమ్; “ఉత్తరవాక్యత్తాల్ ప్రాప్యమ్శొల్లొకిటతు, పాస్యాస్తరత్తుక్కున్జెన్తై” ఇత్యాదియాలేముముఱుప్పడియిలుమనర్తా

మేయరుళిచ్చెయ్తారితే. (౧): “తిరుమాల్లెక్కైత్తోమ్మిపర్” (౨): అడియారైచ్చేర్ తల్ తీర్ కుమ్మతిరుమాలై” ఎన్ఱిపడియే పురుషకారమ్ మున్నాకప్పల్ శ్రీప్రయోజనజ్జలైక్కొన్ఱ్ఱళలాతే అవల్ శ్రైయొచ్చిన్ఱు (౩) *బణ్ణోడియాళ్ తిరుమకళుమవనుమానశేర్ త్తియిలడిమైయై ప్పేతెన్ఱు కీర్తొచ్చొన్ఱు ఉపాయఫలజైక్కొట్టుకీఱతుపిఱ్ఱాఱు” ఎన్ఱితే, ఇవర్ తిరు త్తప్పియారుమ్ అరుళిచ్చెయల్ రహస్య త్తిలరుళిచ్చెయ్తతు.

ఆక, (౪) “ఇవననవై” ఎన్ఱుతుడణ్ణి ఇన్వళనాకస్వగతస్వీకారానుపాయత్వముమ్, పరగతస్వీకారోపాయత్వముమ్, తత్త్వాబల్యముమ్, అవనేస్వీకరిక్కు-మళవిలుమ్ పురుషకారమ్మున్నాకవే స్వీకరిక్కు-న్బడియైయుమ్, ఇరువరుమ్ పురుషకారత్తై మున్నిడుకీఱతుతనక్కు-ప్రయోజనమిన్ఱు తెన్ఱు మిడముమ్, ప్రపత్త్యధికారికల్లొర్ కుమ్పురుషకారమవర్జనీయమెన్ఱు మతువుమ్ శొల్లప్పట్టతు.

ప్రథమప్రకరణ త్తిలే పురుషకారవై భవకథనముఖేన శ్రీమత్పదార్థత్తైయుమ్, ఉపాయవై భవకథనముఖేన “నారాయణచరణాశరణమ్” ఎన్ఱిఱపదజ్గళిలర్థజ్జలైయుమ్ ప్రతిపాది త్తవనన్తరమ్, (౫) “ప్రపత్తిక్కు-దేశనియమముమ్” ఎన్ఱుతుడణ్ణి “ప్రపద్యే” ఎన్ఱిఱపదత్తాల్ శొల్లప్పట్ట ప్రపత్తియిన్ఱుడై యదేశకాలాది నియమాభావత్తైయుమ్, అతుక్కుపషయనియమమ్ శొల్లుకైక్కాక (౬) “గుణపూర్తియళ్ళవిడమే విషయమాకై” ఎన్ఱుతుడణ్ణి ముక్తకణ్ణమాకమీళవుమ్ నారాయణపదార్థత్తైయుమ్ (౭) “ఇతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణుమధికారికల్ మూవర్” ఎన్ఱు ఉత్తమనాలేఱిఱ్ఱీ ప్తనానవధికారియైయుమ్, ప్రపత్తియిల్ సాధనత్వసిల్లామైయైయుమ్, ప్రపత్త్యధికారాపేక్షీతమాన శక్తిలజ్ఞాయత్న నివృత్తిశమదమాతిశయమ్ ముతలానవల్ శ్రైయుమ్, ప్రపత్త్యజ్గతయాత్యాజ్యమాన ఉపాయాన్తర త్తిన్ఱుడైయదోషభూయన్తైయైయుమ్, తత్ప్రతికోటితయాప్రపత్తియిన్ఱుడై యనైర్దోష్యాదికల్తైయుమ్, ప్రపత్తిప్రసజ్గత్తాలేముఖభేదేన స్వగతస్వీకా

(౧) తి-వాయు	(౨) తి-వాయు-	(౩) తి-వాయు-౪-౯-౧౦.
(౪) ౧౪౨.	(౫) -౨౩.	(౬) ౩౪.
		(౭) ౪౨.

౧౬౦. తనక్కుత్తా తేడుమ్ నన్దే తీమైయా పతి

విలక్కాయిరుక్కుమ్.

రాసుపాయత్వత్తేయుమ్, పరగతస్వీకారోపాయత్వత్తేయుమ్, తత్త్వా
బల్యత్తేయుమ్, అనన్ స్వీకరిక్కు- మళవిలుమ్ పురుషకారత్తేమున్నిట్టే
స్వీకరిక్కు-మెన్నుమిడత్తేయుమ్, ఉభయరుమ్పురుషకారత్తేమున్నిడు
మతుక్కుడ్డానప్రయోజనవిశేషజ్ఞైయుమ్, అధికారిత్రయత్తేక్కుమ్
పురుషకారమనర్జనీయమెన్నుమత్తేయుమ్ ప్రతిపాదిక్కెయాలే, ఇన్వ
శవుమ్ పూర్వఖడ్గార్థై యరుళిచ్చెయ్ తారాయిల్లు. ఇప్పిరణాది
యిలే (౧) “ఉపేయత్తుక్కు” ఎన్దుతుడగ్గిఉపేయాధికారముమ్ శిలశొల్లి
ల్లద్రేయాకిలుమ్ అతుపానజ్జికమిత్తనై.

౧౬౦. ఇనిఉపేయాధికారపరమానప్రకరణశేషత్తాలుమ్ ఉత్తర
ఖణారత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్. అతుశేయ్ కిటవిడత్తిల్ భాష్యకారర్
గద్యత్తిలు త్తరఖణార్థ మనునన్దిత్తరునక్రమత్తిలే సమశ్చబ్దార్థమ్ము
న్నాకవరుళిచ్చెయ్ కిటార్. అతిల్ ఇన్దనమస్సతాన్ ప్రాప్యవిరోధి
నివృత్తి ప్రతిపాదకమాత్తేయాలే ప్రాప్యవిరోధకశానవత్తై దర్శిప్పి
ప్పతాకత్తిరుపుళ్ళమ్ ప్పశ్శి ప్రథమమ్ అవత్తీలేయైన్దై యరుళిచ్చెయ్
కిటార్, (తనక్కుత్తా) ఎన్దుతుడగ్గి. కీర్తే (౨) “శ్రీభరతాత్వా
నుక్కు నన్దై తానే తీమైయాయిల్లు” ఎన్దున్వగతప్రపత్తి శరణ్యహృద
యానుసారియల్లాతపోతు తీమైయాయ్ త్తలైక్కట్టుమ్బుడిశొన్నవితాలే,
ఉపాయదైయిల్ తనక్కుత్తా తేడుమ్ నన్దై తీమైయామెన్నుమిడమ
రుళిచ్చెయ్ తారాయ్, ఇప్పిసగ్గత్తిలే ఉపేయదైయిలుమ్ తాన్ తనక్కు
త్తేడుమ్ నన్దై తీమైయామెన్నుమిడమరుళిచ్చెయ్ కిటారెన్దుకీర్తోడితుక్కు
సగ్గతి. (తనక్కు) ఇత్యాది. అతావతు - శేషియానవకభాగదైయిల్
తక్ వ్యామోహతాలే (౩) “ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు” ఎన్ను
మ్బుడితనీతిత్తిల్ మికవుమ్ తాన్దిన్దుపరిమాటుమళిల్, “నామ్ శేష
భూతరన్దో? నమ్ శేషత్వత్తేనోక్కవేణ్ణావో?” ఎన్దు స్వనై చ్చాయనన్దాన

౨౦౦ శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౬౧. అహకుక్కిట్టశఁటైఅత్తైక్కైక్కు- విరోధియామాపోలే.

౧౬౨. (౧) “హరోఽపి.”

౧౬౩. పుణ్యమ్మోలే

త్రాలేపితాల్లిత్తు, తనక్కుత్తాల్ తేడుకిఱశేషత్వమాకిఱనన్తై, అనాది కాలమ్ “స్వతన్త్రోఽహమ్” ఎన్దిరున్దతీమైయోపాతి అవకాభోగత్తుక్కు ప్రతిబద్ధకముమాయరుక్కుమెన్తై. (తీమై)ఎన్దు అకృత్యకరణాదిక తైచ్చొల్లవుమామ్.

౧౬౧. శేషియినున్దైయ విరుష్నత్తుక్కుడలాయ్ ఆత్మాపుక్కల జ్ఞానమాయరుక్కిఱ శేషత్వమ్, భోగవిరోధియాకిఱపడియెజ్జనేయెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అహకుక్కిట్టశఁటై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - (స్త్రీ) అహకుక్కిట్టశఁటై నాయకనుకర్షక్కు విషయముమాయ్ అవళుక్కల జ్ఞానముమాయరున్దతేయాకిలుమ్, భోగదళైయిల్ అలిజ్జనవిరోధియా మాపోలే, ఇతువుమ్భోగవిరోధియామెన్దు పడి.

౧౬౨. అహకుక్కుడలానతుఅనుభవవిరోధియామెన్నుమిడమ్, శేషి వచనత్రాలే దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (హరోఽపి) ఎన్దుతుడగ్గి, “హరోఽపినార్పితః కణ్ఠే స్పర్శసంరోధభీరుణా । ఆవయోరన్తరేజాతాః పర్వతాన్సరితోద్రుమాః” ఎన్దు సంశ్లేషదళైయిల్ స్పర్శవిరోధియామెన్ను మచ్చత్రాలే పిరాట్టి తిరుక్కణ్ణుత్తిలారు ముత్తువడముట్టడ పూర్వణ్ణ తిల్లై ఎన్టారితే పెరుమాళ్. “భీరుణా” ఎన్ది అలిజ్జవృత్తయమా ర్షమ్—అన్తిక్కై, అహకుక్కిట్టతఁటైక్కైక్కు- విరోధియామెన్ను మిడమ టివిక్కైయ్ ప్రయోజనమాక్కి, లిజ్జానుగుణమాక పెరుమాళ్ తమ్మ శవిలే యోజిక్కవుమామ్.

౧౬౩. ఆనాల్ పిన్నై పాగతన్త్ర్యమేయోనల్లతెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (పుణ్యమ్మోలే) ఎన్దుతుడగ్గి. (పుణ్యమ్) ఎన్దిఱతు-

పారతన్యముమ్ పరానుభవత్తుక్కువిలక్కు.

౧౬౨ర. గుణమ్యాలే దోషనివృత్తి.

కీర్తీ (౧) “నన్తై” ఎన్నిజొల్లాలేజొన్న శేషత్వత్తై; అతుకీర్తీచ్చొన్న పడియే స్వనైచ్చానుసన్ధానత్తాలే ఇతాయ్కైక్కుఱుప్పాయ్కొణ్ణు యాతొరుపడి భోగవిరోధియాకానిఱుమ్; అప్పడియే భోగదశైయిల్ అవనుక్కుఎతిర్ విభీకొడాతే అచిత్తుప్పాలే కిడక్కైక్కుఱుప్పాన కేవల పారతన్యముమ్, †ఎతిర్ విభీసాపేక్షనాన వీశ్వరనుడై యభోగత్తుక్కు మిడఱుపిడియామెన్దపడి.—అన్తిక్కే (పుణ్యమ్) ఎన్నిజతు సత్కర్తై యాయ్, అతుయాతొరుపడి పాపత్తిత్కాట్టిల్ వ్యావృత్తమాయరుక్కుచ్చెయ్తే భగవత్ప్రిప్తి ప్రతిబంధకమాకానిఱుమ్, అప్పడియే ఇతాయ్కైక్కుఱుప్పాన శేషత్వత్తిత్కాట్టిల్, అచిత్తుప్పాలే ఎతిర్ తలై యిట్టతువఱిక్కాయరుక్కైక్కుఱుప్పానై యాలే వ్యావృత్తమాన పారతన్యముమ్, ఎతిర్ విభీకొడుక్కైక్కుఱుప్పల్లామెయాలే పరనుడై యవనుభవత్తుక్కు ప్రతిబంధకమామెన్దపుమామ్. ఇత్తాలే, కేవల శేషత్వముమ్ కేవలపారతన్యముమ్ ఓరోరాకారజ్ఞాలే భోగవిరోధి యాకా నిఱుమ్; పారతన్యత్తోడకూడిన శేషత్వమే ఉద్దేశ్యమెన్ద.

౧౬౩ర. ఇప్పడి ఉపేయదశైయిల్ శేషత్వపారతన్యజ్ఞో పరానుభవత్తుక్కు విలక్కు-మ్మడియై యరుళిచ్చెయ్తవనన్తరమ్, ప్రాప్తి దశైయిలివనుడైయ నిర్బంధమూలమాక ఉణ్ణానదోషనివృత్తి పరానుభవత్తుక్కు విలక్కు-మ్మడియై. యరుళిచ్చెయ్కితార్, (గుణమ్యాలే దోషనివృత్తి) ఎన్టు. (గుణమ్) ఎన్నిజతు-కీర్తీ విరోధియాకచ్చొన్న శేషత్వపారతన్యజ్ఞిరణ్డెయమ్. ఇవై తానాత్తావుక్కు అన్తరంగిరూపక గుణమాయితే యరుప్పతు ; ఇతుపోలే (దోషనివృత్తి) ఎన్టు-ఇవ్వాత్తగుణద్వయముమ్ కీర్తీచ్చొన్న పడియే యాతొరుపడి పరానుభవత్తు

శ్రీ భగవద్ప్రియమానతే పుణ్యపదార్థమాకైయాలే భగవద్ప్రియమానశేషత్వత్తై పుణ్యమెన్నిజతు. † ఎతిర్ విభీ - భోగదశైయిల్ శేషత్వోపాయానుగుణమాకత్తానుమ్ శిశువ్యాపరిక్కై.

౧౬౫. ఆభరణమనభిమతమాయ్ అఘ్రుక్కభిమతమాయీరానిష్ఠతితే.

౧౬౬. “స్నానమ్ రోషజనకమ్” ఎన్నిటవారైయైస్థరిప్పతు.

క్కు విలక్కాకిటతు; అప్పడియేఱవక నిర్బన్ధిత్తు ప్పణ్ణవిత్తుక్కొళ్ళుకిట ప్రకృతిసమ్మనమాకిట దోష త్రినుడైయ నివృత్తియమ్, చరమశరీర మారైయాలే, ఇత్తోడేశిటితునాళ్ నై త్తనుభవిక్క విచ్చిక్కిట అనను డైయ అనుభవత్తుక్కు విలక్కామెన్దై. (గుణమోచ్చిలే)ఎన్ఱు పారతన్య మొన్ఱైయమ్ దృష్టాన్తిక్కిటతాకవుమామ్.

౧౬౫. దోషనివృత్తియిలా త్తస్వరూప మత్యన్తపరిశుద్ధమాయ్ భోగ్యమాయరుక్కుమ త్తనైయన్ఱో, ఆనపిన్బు, దోషనివృత్తి అనభిమ తమాయ్ దోషమభిమతమా యిరుక్కూడుమోవెన్ద; అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (ఆభరణమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-లోక త్తిల్ విషయప్రవణ రాయరుప్పార్క్కు అభిమతవిషయ త్రినుడైయ ఔజ్వల్యహేతువాన ఆభరణమ్ అనభిమతమాయ్, అనౌజ్వల్యహేతువాన అఘ్రుక్కభిమత మాయీరానిష్ఠతితేయెన్దై.

౧౬౬. ఇతుతాక తాకిక త్రిలన్ఱిక్కే పిరాట్టితిట త్రిలవన్ఱనక్కు మిప్పడియిరున్దమైక్కు సూచకమానవారైయై స్థరిప్పిక్కి తార్మేల్, (స్నానమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-పిరాట్టి తిరుమజ్జనమ్ శెయ్తువన్దతు పెరుమాళ్ళుక్కు రోషజనకమెన్నుమ తై ప్రకాశిప్పిక్కిట (౧) “దీపో నేత్రాతురస్యేవ ప్రతికూలాసిమేధ్రువమ్” ఎన్నిటవారైయై ఇవ్వర్థతు క్కుడలాక స్థరిప్పతెన్దై. (౨) “సపజ్కామనలజ్కారామ్” ఇత్యాది ప్పడియే పత్తుమాసమ్ తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణామ అఘ్రుక్కడైన్దిరున్ద వడివై క్కాణవారై ప్పట్టిరున్దనర్క్కు, ఇవళ్ తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణివన్ద వితు రోష జనకమాక చ్చొల్ల వేణ్ణావితే. ఆనాల్ (౩) “దీర్ఘముష్ణం వినిశ్చస్యమేది నీనువలోకయక” ఉవాచమేఘసజ్కాశం విభీషణముపస్థితమ్ | దివ్యా

శ్రీ నేత్రాతురస్య-కణ్ణోవుళ్ళవసుక్కు. (౧) రా-య-౧౧౮-౧౨.

(౨) రా-సు-౧౫-౨౧.

(౩) రా-య-

౧౬౭. (౧) “వజ్రాక్షశ్వుక్” (౨) “మజ్జవొట్టు”.

౧౬౮. వేర్ చూచుడుమవర్ కళ్ మణ్ పత్తుక్కుళిల్ రా
తాప్పోలేజ్ఞానియైవిగ్రహత్తోడేయాదరిక్కుమ్.

౧౬౭. ఇప్పడి అభిమతవిషయ త్రి లఘుక్కు-కర్కు-మాపోలే, ఆ త్త
జ్ఞానమ్ పిఱప్పవివక్ (౩) “అఘుక్కు-డమ్బు” ఎన్తుకట్టిక్కిఱవిద్దేహ తై, ఈశ్వ
రక్ విరుమ్బు ఎగ్గేకణ్డె తెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (వజ్రాక్షశ్వుక్) ఇత్యాది
యాల్. అతావతు- (౧) “వజ్రాక్షశ్వుక్” ఎన్తుతుడగ్గి (౨) “మజ్జవొట్టు”
ఎన్నుమళవాక త్తమ్మడైయ తిరుమేనియిలే అత్యాదర తైప్పణ్ణిలవననుభ
విత్రపడికళై యుమ్, అవ్వళవన్తి క్కే అతిచాపలత్తాలే ఇత్తిరుమేనియోడే
తమ్మై తిరునాట్టిలే కొణ్ణుపోవతాక అవనభినివిష్టనాయిరుక్కిఱ పడియై
క్కుణ్ణు. “పిరానే! ఇప్పడి శెయ్ తరుళవొణ్ణాతు” ఎన్తు నిర్బన్దిత్తు, ఇతి
నుడైయదోష తై యవనుక్కుణర్ త్తి, ఇప్పడి హేయమానవితు మఱ్ఱు
మ్బడి ఇశైయవేణుమెన్టుకాల్ కట్టి, అవన్ ఇత్తై విడువిత్తుక్కుణ్ణు పో
మ్బడివదన్ది ఇశై విత్తుక్కుణ్ణు పడియైయు మరుళిచ్చెయ్ తారిజేయాళ్వార్.

౧౬౮. అభిమతవిషయ త్రి లఘుక్కు-పోలే ఆదరిక్కిఱ మాత్ర
మన్తి క్కే, ఇవనుడై యజ్ఞానపరిమళమ్ ఇద్దేహ త్తిలే ప్రకాశిక్కైయా
లుమ్ ఇత్తైయాదరిక్కు-మెన్ను మిడ తై సదృష్టాస్తమాక వరుళిచ్చెయ్
కిఱార్, (వేర్) ఇత్యాదియాల్. అతావతు-మణ త్తిన్ వాళియటిను
వేర్ చూచుడుమ్ భోగికళానవర్ కళ్, మణ్ణైయతటిల్ మణమ్ కున్టుమెన్టు
మణ్ పత్తుక్కుళిల్ రాతే శూడుమాపోలే, పరమభోగియాన సర్వేశ్వ
రక్ జ్ఞానియాన ఇవనై విరుమ్బు అనుభవిక్కుమిడ త్తిల్ (౪) “ఆహ్లాద
శీతనేత్రామ్బుః” ఇత్యాదిప్పడియే జ్ఞానకార్యమాన వికృతికళుక్కుల్లా
మాశ్రయమాయ్ కొణ్ణు ఇవనుడై యజ్ఞానపరిమళ మెల్లామ్ తోల్ ము
మ్బడియిరుక్కిఱ విగ్రహత్తోడేకూడ విరుమ్బు మెన్టు పడి.

౧౬౯. పరమార్తనానభవనుడై యశరీరస్థితిక్కుమేతు
కేవలభగవద్యుచ్చయితే.

౧౭౦. (౧) “తిరుమాలిరుజ్జోలైమలైయే” ఎన్జిటపడియే

౧౬౯. ఇన్నముమ్ ముఖా నరత్తాలే ఇవణదేహత్తిలవణ విరు
ప్పత్తై దర్శిప్పిక్కితార్, (పరమార్త) ఎన్జుతుడగ్గి. (పరమార్తనాకి
తార్, (౨) “ఇన్నిన్జనీర్ మై యినియాముతామై” (౩) “ఎన్నాళో
యానున్నైయినివన్దుకూడువణ్” (౪) “ఎగ్గిని త్తలైప్పెయ్వణ్” (౫)
“నాళేలటియేణ్” (౬) “తరియేనిని” (౭) “కూవిక్కుళ్ళుమ్ కాల
మిన్నమ్ కుటుకాతో” ఎన్జు సంసారత్తిలడిక్కితిప్పాలమ్ భగవదను
భవత్తిల్ పెరువిచాయాలుమ్ ఇతుక్కుమేలిల్లెయెన్నుమ్బడి ఆర్తి
విలైన్దవణ్. ఏవమ్ముతనానవనుడై య శరీరస్థితిక్కుమేతు, ప్రారబ్ధ
కర్తమెన్నవొణ్ణాతితే, (౮) “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి” ఎన్జు
త్తోడు విరోధిత్తైయాలే; (౯) “ఆర్తానామాశుఫలదా సకృదేవకృ
తాహ్యసా । దృష్టానామపిజన్మానాం దేహా నరసివాణిః” ఎన్జితే ప్రప
త్తిస్వభావస్థానిరుప్పతు. ఆకైయాలే ఇవనుడై య శరీరస్థితిక్కుమేతు,
ఇన్నముమ్ శిలనాళివనై ఇశ్వరీరత్తోడైన్జుత్తనుభవిక్కువేణుమెన్జిట ఈశ్వ
రేచ్చెయ్యెట్టియ వేటొన్జిల్లామైయాలే, (కేవలభగవద్యుచ్చయితే) ఎన్జి
తార్. ప్రారబ్ధకర్తమడియాకవిరుక్కిట దృష్టప్రవిషయత్తిలుమ్, భగవ
ద్యుచ్చయెన్జాకైయాలే అత్తైవ్యావర్తిక్కిటతు కేవలశబ్దత్తాలే.

౧౭౦. ఇప్పడితేవిరుప్పత్తుక్కు విషయమాన ఇవణశరీరత్తై
అవణవిరుమ్ముమ్ ప్రకారమరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (తిరుమాలిరుజ్జో
లైమలై) ఎన్జుతుడగ్గి. అతానతు-తెఱ్ఱుత్తిరుమలైయైయుమ్ తిరుప్పాఱ్ఱు
డలైయుమ్ ఎన్నుత్తమాణ్ణత్తైయుమొక్క విరుమ్బానిన్దాణ్, శ్రీవైకుంఠ
త్తైయుమ్ నడక్కుత్తిరుమలైయైయుమ్ ఎన్నుడై యశరీర తైయుమొక్క

(౧) తి-వాయ్-౧౦-౭. (౪) తి-వాయ్-౭-౬-౪. (౭) తి-వాయ్-౬-౯-౯.

(౨) తి-వి-౧. (౫) తి-వాయ్-౯-౮-౪. (౮) గీ-౧౮-౬౬.

(౩) తి-వాయ్-౩-౨-౧. (౬) తి-వాయ్-౫-౮-౭. (౯) భగ-కా.

ఉకస్తరుళిననిలజశ్చెల్లావత్ శ్రీలుమ్పణ్ణమ్విరుప్పత్తై
ఇవనుడైయ శరీరై కదేశ త్తిలేపణ్ణమ్.

౧౭౧. అజ్గుత్తైవాసమ్సాధనమ్ ; ఇజ్గుత్తైవాసమ్సాధ్యమ్.

౧౭౨. (౧) “కల్లుమ్కనై కడలుమ్”

విరుమ్బానిన్టా నెన్టారితే ఆత్వార్. ఇప్పడి ఓరోరవయవజ్జళితే ఇరణ్డి
రణ్ణు తిరుప్పతియిల్ పణ్ణమ్విరుప్పత్తైపణ్ణినా నెన్టవితు, ఎల్లాత్తిరుప్పతి
కళిలుమ్పణ్ణినవిరుప్పత్తైఓరోరవయవజ్జళితేపణ్ణినా నెన్నుమతుక్కు-ఉపలక్ష
ణమ్. ఆకైయా లే ఇన్నాట్టిల్ శొల్లుకిటపడియే తనక్కభిమతమానదివ్య
దేశజ్జశ్చెల్లావత్ శ్రీలుమ్ పణ్ణమ్విరుప్పత్తై, జ్ఞానియాన ఇవనుడైయశరీ
రై కదేశ త్తిలే పణ్ణమెనితార్.

౧౭౧. ఉకస్తరుళిన నిలజశ్చెల్లావత్ శ్రీలుమ్పణ్ణమ్ విరుప్పత్తై
ఇవ్విషయమొప్పిలుమేపణ్ణమెన్టార్ కీర్; ఇవ్విషయమ్ సిద్ధితాల్ ఉకస్తరు
ళిననిలజ్జళిలాదరమ్ అవనుక్కు-సజు-చితమామెన్ను మిడ మరుళిచ్చెయ్
కైక్కాక, ఇరణ్డిడతుక్కుముణ్ణాన వాళియై యరుళిచ్చెయ్కితార్,
(అజ్గుత్తై) ఎన్టుతుడగ్గి. ఉకస్తరుళిననిలజ్జళిల్ విరుమ్బువ ర్తిక్కిటతు, ఉచి
తోపాయజ్జళాలే చేతనరై యకప్పడుత్తి కొళ్ళుకైక్కాకైయా లే,
(అజ్గుత్తైవాసమ్సాధనమ్) ఎన్గిటతు. ఇచ్చేతనకతిరున్ది ఇవకహృదయ
త్తినుళ్ళే తాననిక్కప్పై నివితు, అజ్గునిన్టుమ్పణ్ణిన కృషిఫలమాకై
యా లే (ఇజ్గుత్తైవాసమ్సాధ్యమ్) ఎన్గిటతు. (౨) “నాక త్తణైక్కుడన్దై”

(౩) “మలై మేల్ తాన్ నిన్టు” (౪) “పనిక్కడలుళ్ పళికోళై” ఇత్యాది
కళితే ఇవత్ శ్రీనుడైయ సాధనసాధ్యత్వజ్గళ్ తోన్ నైన్టతిత్.

౧౭౨. ఇన్దసాధనసాధ్యత్వప్రయుక్తమానఆదరతారతమ్యత్తై
యరుళిచ్చెయ్కితార్ “కల్లుమ్” ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-తమతిరువుళ్ళ
త్తిలే పుకున్దపిన్సు తనక్కు-ప్పటమొప్పిన్టులు మాదరమిలైయెన్టుతోర్లు

సన్నిపాదియేతిసిద్ధిత్తాల్

అవశ్ శ్రీలాదరమ్ మట్టమాయరుక్మమ్.

౧౭౩. (౧) “ఇశ్లోయిల్ కై విజేత్” ఎన్దు ఇవక ప్రార్థిక వేణు
మృడియాయరుక్మమ్.

౧౭౪. ప్రాప్యప్రీతివిషయత్వత్తాలుమ్ కృతజ్ఞతైయాలుమ్ పిన్ననై

మృడి అవన్ ఇతిలే అత్యానర తైప్పణ్ణి నిత్యవాసమ్ పణ్ణు కైయాలే, తిరు
మలైయుమ్, తకసన్నిధానత్తాలే ఘోషిక్కిఱ తిరుప్పాఱ్ఱుడలుమ్,
ఒరు త్తర్ కుమ్మెట్టాత పరమపదమానదేశముమ్, పుల్లియవాయిల్ శ్రీస
వో? ఎన్దారితే ఆత్వార్. ఇప్పడిసాధ్యమాన ఇచ్చేతనహృదయమ్ సిద్ధి
త్తాల్ ఇతుక్కుసాధనమాక మున్ముప్పిరుమ్మిప్పొన్ద దిన్యదేశజ్జలిలాదరమ్
సమ్మచితమాయరుక్మమ్మెన్దై. సాధ్యమ్ కై పుకురుమశ్రవమితే సాధనత్తి
లాదరమ్ మిక్కిరుప్పతు.

౧౭౩. ఆదరమ్ మట్టమామృడిక్కు అవధియైదర్శిప్పిక్కితార్, (ఇశ్
జ్లోయిల్) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - శ్రీపూతత్తార్, తమ్మైప్పెలుకై
క్కుఱుప్పాక మున్ముత్తావిరుమ్మిన దిన్యదేశజ్జలిల్ మున్ముత్తైయాదర
మిన్దిక్కే, తమేతిరువుళ్ళత్తిలే అత్యాదర తైప్పణ్ణి చ్చెల్లుకిపడియై
క్కణ్ణు, అవోదిన్యదేశజ్జలై క్కైవిదప్పకుకితానో వెన్దతిశ్చైప్పణ్ణి,
ఎకహృదయత్తిలే పుకురుక్కైక్కు బాలాలయమాన తిరుప్పాఱ్ఱుడలై
క్కైవిడాతోఱ్ఱియవేణుమెన్దారితే. ఆకై యాల్ ఇప్పడిఇవక ప్రార్థిక వే
ణుమృడియాయ్, అవశ్ శ్రీలాదరమ్ మట్టమామృడియెన్దై.

౧౭౪. ఇప్పడి ఇవనర్థిత్తాలుమ్, సాధ్యమ్ సిద్ధిత్తపిన్ను అవనుక్కు
నై యభినుతజ్జళాయిరుక్కుమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ప్రార్థ్య)
ఇత్యాదియాలే. (ప్రార్థ్యప్రీతివిషయత్వమావతు)- తనక్కు ప్రాప్య
భూతనాన ఇచ్చేతననుడై య ఉకప్పక్కువిషయమాయరుక్కై. (౨)
“కణ్డియూరరజ్గమ్ మెయ్యమ్ కచ్చిపేర్ మలై” ఎన్దు మణ్డియితే ఇవ

అభిమతజ్ఞఛాయరుక్కుమ్.

౧౭౫. ఆకై యాలే దోషనివృత్తిపోలే

నిరుప్పతు. (కృతజ్ఞతైయావతు)-ఇవోదేశవాసత్తాలేయన్తో నామివన్-
ప్పెల్లెత్తెట్టు అదేశమ్ తనక్కుప్పణ్ణిన ఉపకార తై యనుసన్ధిక్కై
ఇవైయిరణ్ణాలుమ్ సాధ్యమాన ఇచ్చేతనకై పుక్కున్దిరుక్క చ్చెయ్తే
యుమ్ అవనుక్కవోదేశజ్ఞభిమతజ్ఞఛాయరుక్కుమ్-మెన్దై.

ఆక (౧) “గుణమ్బాలే దోషనివృత్తి” ఎన్ఱు కీర్తించొన్న
శేషత్వ పారతన్యరూపఆత్మగుణమ్బాలే దోషనివృత్తియుమ్ (౧)
“పరానుభవత్తుక్కు విలక్కు” ఎన్ఱు ప్రతిక్షేపణ్ణి తదుపపాదనార్థమాక,
అభిమతవిషయ త్తిలక్కుక్కు-అభిమతమాయరుక్కుమ్బుడియైయుమ్, ఇవన్
“ఆక్కుక్కుడమ్బు” ఎన్ఱు కష్టకీ-అవితిలే అవనత్యాగర తై ప్పణ్ణమ్బు
డియైయుమ్, జ్ఞానియానవివనై సవిగ్రహమాక వాదరిక్కైక్కు-హేతు
విశేష తైయుమ్, పరమార్తనానఇవన్ దేహస్థితికొణ్ణే ఇవన్ దేహత్తి
లవన్ విరుప్పమఱియలామెన్ఱు మ తైయుమ్, అవన్ ఇవన్ దైయదేహత్తై
విరుమ్బుమ్ ప్రకార తైయుమ్, సాధ్యమానవితు సిద్ధిత్తాల్ సాధనాదరమ్
మట్టమామ్బుడియైయుమ్, అతినైల్లయైయుమ్, ఇవన్ “అవోదేశజ్ఞతై
క్కైవిడాతోఱ్ఱియవేణుమ్” ఎన్ఱుత్తాల్ స్వసాధ్యమ్ సిద్ధి త్తిరుక్క చ్చెయ్
తేయుమ్ హేతుద్వయత్తాలే అవనుక్కనై అభిమతజ్ఞఛాయరుక్కుమ్
మ్బుడియైయుమ్ అరుళిచ్చెయ్తార్.

౧౭౫. ఇప్పదిదోషనివృత్తి పరానుభవత్తుక్కు-విలక్కు-న్నుమిడమ్
సుస్పష్టమామ్బుడియాన హేతుక్కల్ పలవన్దైయు మరుళిచ్చెయ్తై
యాలే అత్తైసిద్ధిప్పిత్తారాయ్, అతుతనై న్నదృష్టా న్తమాక్కి-సింహావలో
కనన్యాయత్తాలే కీర్తించొన్న శేషత్వపారతన్య రూపాత్మగుణ త్తిను
డైయ పరానుభవవిరోధిత్వతై స్థిరీకరిక్కి-తార్, (ఆకై యాలే) ఎన్ఱు
తుడణ్ణి. (ఆకై యాలే) ఎన్ఱుకీర్తైసిద్ధిప్పిత్తవర్ధతైయనువదిక్కి-తార్ ;
(దోషనివృత్తిపోలే) ఎన్ఱు - దోషమ్ ధీకై స్వరూపాజ్జ్వల్యత్తుక్కు-

ఆ స్తరగుణమువిరోధియాయరుక్కుమ్.

౧౭౬. దోషనివృత్తితానే దోషమామితే.

ఋష్పాయరుక్కుచ్చయేతేయుమ్, దోష త్రైయేభోగ్యమాక విరుక్కుకిఱ ప్రణయియానవనసుక్కునభిమతమాకైయాలే యాశోగుపడిపరాను భవత్తుక్కు విరోధియాకిఱతు. అతుపోలేయెస్త్వపడి; (ఆ స్తరగుణమ్) ఎన్నిఱతు-శేషత్వపారతస్యోజ్జై. ఇవత్ ౨ (ఆ స్తరగుణమ్) ఎన్నిఱతు - జ్ఞానానందగిలిమ్కాట్టి లాత్తావుక్కు స్తరజ్ఞమాకైయాలే. ఇతిన్మదైయ పరానుభవవిరోధిత్వసకారమ్ కీర్త్యోచ్చొప్పిప్పట్టతీత్యే ఇవిజ్ఞానమ్ (ఆ స్తరగుణమ్) ఎన్నిఱతు పారతస్య మొదైయమాకవుచూమ్.

౧౭౭. ఇప్పడిశొల్లుకెక్కు దోషనివృత్తియిల్ సరుమ్ దోషమే తెన్న; వేటారుదోషముమ్ వేణా, ఇతుతానే దోషమెన్నితార్, (దోష) ఇత్యాదియాల్. అతావతు - కామినియానవల్ తన్నుడమ్మిల్లుకైక్కుక్కుత్తిల్ భోగత్తిలే యన్వయిక్కు-విచ్చిక్కుమాపోలే, స్వతఃపరిశుద్ధ మానవాత్మ స్వరూపత్తుక్కు వనేటియానదోష తైక్కుత్తిత్తు స్వశేషి క్కుభోగ్యమాక వినియోగప్పడవేణుమెన్దు స్వనిర్భవత్తాలే ఇనకవణ్ణు విత్తుక్కుఘృకిఱ దోషనివృత్తితానే, కామినియినడైయ అఱుక్కుకర్కుమ్ కాముకనైప్పోలే దోషమేయభిమతమాన్ ఇహోడేతనై భుజిక్కువాదరిక్కిఱపరనుడైయ భోగత్తుక్కు విలక్కాకైయాలే దోష మామితేయెన్దై. అవనుక్కునిష్ఠమామతితే దోషమావతు. (ఇతే) ఎన్దు ప్రసిద్ధిశోల్ సవరులిచ్చయేతతు, కీర్టుపపాది త్తయైల్లామ్నినైత్తు.

౧౭౮. ఆక (౧) “ననై తానే తీమైయాయ్ త్తై” ఎన్దుమ్ (౨) “తనక్కుత్తా తేడుమ్ ననై తీమైయోసాతి విలక్కాయరుక్కుమ్” ఎన్దుమ్, (౩) “దోషనివృత్తితానే దోషమామితే” ఎన్దుమ్ తనక్కుత్తా తేడుమ్ ననై హేయమెన్ను మిడమ్ శొల్లుకైయాలే, అనన్ తేడుమ్

§ (ఇవిడ త్రిలుమ్) ఎన్నిఱసముచ్చయత్తాల్ (గుణమ్మోలే) ఎన్దగుణపదజై సముచ్చయిక్కిఱతు. (౧) ౧౪౫. (౨) ౧౬౦. (౩) ౧౭౬.

౧౭౭. “తన్నాల్ వరుమ్ నన్నై విలై ప్పాల్ పోలే; అవనాల్
వరుమ్ నన్నై ములై ప్పాల్ పోలే” ఎన్ఱు పిళ్ళావాడై.

౧౭౮. అవనై యొత్తియత్తా తనక్కు నన్నై తేడుకై యావతు-
స్సనన్దయప్రజ్ఞైయెమాతాపితాక్కళ్ కై యిల్ నిన్ఱుమ్ వాణ్ణి
ఘాతుకనాన ఆట్టువాణియన్ కై యిలే కాట్టిక్కొడుక్కుమా
పోలేయిరుప్పత్తోన్ఱు.

నన్నైయే ఉపాదేయమెన్ఱు ఫలిత్తతితే. ఇప్పుడితాన్ తనక్కు తేడుమ్
నన్నై హేయమ్, అవన్ తేడుమ్ నన్నై ఉపాదేయమెన్ఱు మన్ఱై ఆ పవచ
నత్తాలే దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (తన్నాల్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. (తన్నాల్ వరుమ్
నన్నై యావతు) - స్వయత్నత్తాలే తాన్ తనక్కున్ఱాక్కిక్కొళ్ళుమ్ నన్నై.
(విలై ప్పాల్ పోలే) ఎన్ఱుతు-బౌపాధికముమాయ్ విరసముమాయ్ అప్రాప్త
ముమా యిరుక్కుమెన్ఱై. (అవనాల్ వరుమ్ నన్నై యావతు) - నిరుపాధిక
స్వామియాన అవన్ఱానే ఇవనుక్కితు వేణుమెన్ఱున్ఱాక్కుమ్ నన్నై. (ములై
ప్పాల్ పోలే) ఎన్ఱుతు-నిరుపాధికముమాయ్ సరసముమాయ్ ప్రాప్తము
మా యిరుక్కుమెన్ఱై.

౧౭౯. ఇవ్వళవన్ఱి క్కే ఎమ్మెరుమానై యొత్తియత్తా తనక్కు నన్నై
తేడవిత్తిన్దాల్, స్వవినాశమే ఫలిక్కుమెన్ఱు మిడతై సవిదర్శనమాక
వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అవనై) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - ప్రాప్తనుమా
యాప్తనుమానవన్ ఇవనుక్కు నన్నై తేడుమతోళియ, అతుక్కెత్తిర్
త్తాన తా తనక్కున్ఱొజ్జీవనార్థమాన నన్నై సమాద్దికై యావతు,
స్వరక్షణోపయోగియాన జ్ఞానశక్తికళాన్ఱుమిన్ఱి క్కే స్వమాత్రాదికళు
ణర్న్ఱు నోక్కవేణుమ్మడియాన స్తనన్దయప్రజ్ఞైయై, రక్షకరాసనూతా
పితాక్కళ్ కై యిల్ నిన్ఱుమ్ వలియవాణ్ణి, కొలైక్కుక్కుళాతేడయిర్
కొలై యాకొన్ఱు మాంసజ్ఞళోడేకలళి విల్ విడుమ్ ఘాతుకనాన
ఆట్టువాణియన్ కై యిలే, “ఇన్ఱై నోక్కిక్కొళ్ళో” ఎన్ఱు కాట్టిక్కొడుక్కు-

౧౭౯. తనై ౨త్తానేముడిచ్చెన్.

౧౮౦. తనై ౨త్తానేముడిక్కయవతు-అహజ్జారత్తెయుమ్
విషయజ్జెయుమ్ విరుమ్మై.

మాపోలేయిరుప్పతోన్దై. ఇత్తాల్ సర్వేశ్వరనేరతుకక, తాన్ తనక్క-
నాశక నెన్ను మిడమ్ శొల్ల ప్పట్టతు.

౧౭౯. శ్రీ ఇప్పడియినక తనై ౨త్తానేముడిత్తుక్కొళ్ళుమోనెన్ను,
అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (తనై ౨) ఎన్టుతుడజ్జి. అతావతు-సర్వేశ్వరనివన్తు
యుజ్జీవిప్పిక్కెక్క-సరప్రతిక్షనాయ్ పోరుమననాకైయాలే ఇవరు
డైయ వివాశత్తుక్కొరునాళు మవక సేతువన్తు; ఇవి (౧)† “అసన్నేవ”
ఎన్ను మ్మడితనై ౨ నశిప్పిత్తుక్కొళ్ళువాన్ తానేయియెన్దై. (౨) “యానే
యెనై ౨” ఎన్తిఅపాటిలే “యానే” ఎన్తు-ఎన్నియపు భగవత్కృతమల్లు.
అవక (౩)* ఎతిర్ శూళల్ పుక్కుత్తిరియానిఱ్ఱు నానేకిడిర్ వివాశత్తై
చ్చూళ్ళత్తుక్కొడై నెన్దారిటే ఆత్మార్.

౧౮౦. ఇవక తనై ౨త్తానేముడిక్కయవతే తెన్ను మాకాజ్జై
యిలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (తనై ౨త్తానే) ఎన్టుతుడజ్జి. (అహజ్జార
మావతు)-దేహత్తాభిమానముమ్ స్వాతన్త్ర్యాభిమానముమ్. (విషయజ్జ
శావన) విహితనిష్ఠవిషయజ్గల్ ఇవత్తై (విరుమ్మైక్కయవతు) ఇవత్తై శీలే
మికవుమ్ ప్రవణనాకై. అత్తస్వరూపమతా భగవదనన్వార్తాక్షేపమాయ్
భగవదేకభోగమాయితేయిరుప్పతు, తాదృశస్వరూపత్వై నశిప్పిక్కెయితే
ఇవత్తై శీలేయివక ప్రవణనాకై యావతు. ఉత్తరవాక్యనమశ్శబ్దార్థమే శొల్లు
కిఱారాకిల్ ఇవై యెల్లామెన్నెన్నిల్; ఉత్తరవాక్యత్తిల్ నమస్సిలే పురుషా
ర్థత్తుక్కిడై చ్చువరాన పిరోధిక శెల్లామ్ తళ్ళుణ్ణుమెన్ను మిడమ్ తోళ్ళై విటే

శ్రీ స్తోత్రః శ్రేమాద్వదనానతనై ౨త్తాన్ ముడిక్కై అసంభావితమెన్తుకజ్జొళ్ళి
ప్రాయమ్. † నిత్యమాన ఆత్మవస్తువుక్కునాశమ్ కూడామైయాలే (అసన్నేవ)
ఇత్యాది. (౧) తై-౨-౬-౧. (౨) తి-వాయ్-౨-౯-౯. (౩) తి-వాయ్-౨-౭-౬.

౧౮౧. అహజ్కారమగ్నిస్పర్శమౌలే.

౧౮౨. (౧) “నకామకలుషంచి త్తమ్”

(౨) “మనోవాక్కాయైః” ఎఱ్ఱతుడగ్గి మూఱ్ఱుమార్జెయాలే సకలవిరోధ నిన్మత్తియెయుమ్ భావ్యకార రురుళిచ్చెయ్తతు. ఇవర్తాముమ్ ముముక్షుప్పడియిలే ఇంద్రనమశ్శబ్దార్థమ్ శొల్లుకిఱవళవిల్ (౩) “ఇతి లే యః ద్యాదికళుమ్ కక్రియుణ్ణమ్” ఎఱ్ఱారిఱే; ఆకై యాలే, ఇవిడ్డత్తిలుమ్ దేహత్తాభిమానాదిరూపాహజ్కారమ్, తత్కార్యమానవిషయ ప్రావణ్యమ్, తదుభయకార్యమాన భాగపతాపచారమ్ ముతలానవిరోధికళై యెల్లామ్ ప్రసక్తాను ప్రసక్తమాకనరుళిచ్చెయ్ కిఱారాకై యాలే విరోధముల్లె.

౧౮౧ ఇవ్వహజ్కారాదికళికొడుమైయై విస్తరేణుడపపాదిష్సు తాక త్తిరువుళ్ళమ్పల్లీ, ప్రథమమ్ అహజ్కారత్తిన్ కొడుమైయెయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (అహజ్కారమ్) ఎఱ్ఱతుడగ్గి. (అగ్నిస్పర్శమౌలే) ఎఱ్ఱతు - అగ్నిస్పర్శమానత - అన్వయి త్తవిడమెఱ్ఱమ్ శుట్టుడరువభిక్కుమాపోలే, † ఇతువుమాశ్రయాశియాన్ స్వరూప తైనేరాకడరువభిత్తు విసుమెన్దె.

౧౮౨. ఇవ్వహజ్కారత్తిన్ దైయకార్యత్తుక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టు కిఱార్ మేలే ; అతిల్ ప్రథమత్తిలే ఋగ్వేదఖిలమాన జితన్తావచన తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ “నకామకలుషంచి త్తంమమతే పాదయోస్థితమ్ | కామయేవైష్ణవత్వన్తు సర్వజన్తసు కేవలమ్.” ఇతుక్కుర్థమ్- నిరుపాధిక శేషిగూన్ నిరతిశయభోగ్యరాన దేవర్ తిరువడికళిలే వ్యసస్థితమాన నెన్నెఱ్ఱానతు, శ్రీవైకుంఠాదికళాకిఱ వేట్రాన్దై స్వయంపురుషార్థమాక నిన్దైత్తుక్కులగ్గియిరుక్కిఱతన్తు ; సర్వజన్తజుళిలుమ్ దేవర్ కే రనమా

† ఉపమానోప మేయజ్ఞానఅగ్నిస్పర్శహజ్కారజుక్కుపాధారణధర్మమాక పావనత్వాది వివక్షణమనుపపన్నమైకైయాలే, ఆశ్రయాశియాన్ కిఱార్.

(౧) “సహిమే జీవితేనార్థః” (౨) “నదేహమ్”

వృద్ధియిరుక్కిరియదాస్యజ్ఞేయే ఆశైష్వర్యానిష్టతైస్తు కేవలపదతాల్, ఇత్యై
 లైక్కుమాయిరుక్కుమిరుప్పైక్కల్లీక్కిరియతు. తుశ్చమనధారణార్థమ్.
 ఇత్యాల్, మోక్షపర్యస్తమాక తన్నుకప్పాల్ వరుమ త్తెల్లామ్ అహజ్కా
 రగర్భనూకైయాలే త్యాజ్యమెన్ను మిడమ్ శొల్లప్పట్టతు. అనస్తరమ్
 పిరాట్టినచనత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, “సహిమేజీవితేనార్థో వైవాత్తైర్ని
 చభూషణైః । వసన్త్యాహుసీమధ్యే వినారామంమహారథమ్” ఇతుక్కు
 ర్థమ్ - మహారథరాన పెరుమాళ్లైప్పిరిన్దు రాక్షసికల్ నడువే వసియాని
 ట్కిరియెనక్కు, ప్రాణనాలారు ప్రయోజనమిల్లై, అర్థజ్ఞళాలు మొరు
 ప్రయోజనమిల్లై, అధరణ్ణళాలు మొరుప్రయోజనమిల్లైయెప్పు, ఇత్యాల్,
 ప్రాణాదికల్లెల్లా మత్తలైయిల్ వినయోగత్తుక్కాక వన్తిక్కేతనక్కాన
 పోతు అహజ్కారస్పర్శియాకైయాలే త్యాజ్యమెన్ను మిడమ్ శొల్ల
 ప్పట్టతు. అనస్తరమ్, పరమాచార్యరాన ఆశపన్దార్ నచనత్తై యరుళి
 చ్చెయ్కితార్, “నదేహంసప్రాణాన్ నచసుఖమశేషాభిషేతం నచా
 త్మానంనాన్యత్కిమపితవశేషత్సవిభవాత్ । బహిర్భూతం నాథక్షణమపి
 సహాయాతు శతథా వినాశంతత్సత్యం మధువధన విజ్ఞాపనమిడమ్”
 ఇతుక్కుర్థమ్ - ఎనక్కువకుత్త శేషియానవనే! ఉన్నట్టైయ శేషత్వ
 మాకిరి వైశ్వర్యత్తుక్కు ప్పొటమ్మానదేహత్తైయుమ్ త్తణముమ్ సహి
 యేక; ఇద్దేహత్తుక్కు ధారకజ్ఞళాన ప్రాణస్థైయుమ్ సహియేన్; ఎల్లా
 రాలుమాశైప్పడప్పట్ట సుఖత్తైయుమ్ సహియేక; పుత్రమిత్రకళిత్రా
 దికళాన మద్ర్త్రొన్దైయుమ్ సహియేక; ఇవైయిత్తనెక్కుమ్ భోక్తా
 వాన్యవాత్తాతనైయుమ్ సహియేక; ఇతెల్లామురుక్కాణవొణ్ణతపడి
 శతథావాక నశిత్తుప్పొకవేణుమ్; ఇన్దవిజ్ఞాపనంసత్యమ్; ఇజ్జనన్తాకిల్

శ్రీ “నచాత్మానమ్” ఎన్దవిడత్తిల్ చశబ్దమ్ ప్రాధాన్యత్తిత్తు మభిప్రాయత్తైలే
 (అన్తాత్తనైయుమ్) ఇత్యాది. (౧) రా-సు- (౨) పో-ర-౫౭.

(౧) “ఎమ్మావీట్టు త్తిఱముమ్.”

౧౮౩. ప్రతికూలవిషయస్పర్శమ్ విషస్పర్శమ్యాలే ;
అనుకూల విషయస్పర్శమ్ విషమిశ్ర భోజనమ్యాలే.

దేవర్ కుప్పొయ్యనానమధుపట్టతుపడుకిత్తేనన్తు. ఇత్తాల్ అత్తలైయిల్ శేపత్తత్తుకుప్పొయ్యనత్తెల్లామ్ అహజ్కార దుష్టమాకైయాలే త్యాజ్యమెన్ను మిడమ్ శొల్లపట్టతు. అన నరమ్ * మయర్ వఱమ తినలమరుళప్పెల్ నరర్ కళిల్ తలైయానవర్ నచనత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఎమ్మావీట్టు త్తిఱముమ్) ఎన్తు. అతావతు-“అర్భీర్ ! మోక్ష తైక్కొళ్ళుమ్” ఎన్న, ఎన్నుకప్పుక్కాక త్తరుకిఱమోక్షమ్ ఎప్ప్కారత్తా లుమ్ విలక్షణమాయిరున్దలేయాకియమ్ అతినిడై యాట్టముమ్ ప్రసగ్గి క్కక్కడవో మల్లోమెన్దై, ఇత్తాల్, తన్నుకప్పాలవరుమ్ మోక్షముమ్ అహజ్కారగర్భమాకైయాలే, ఐశ్వర్యాదికళోపాతి త్యాజ్యమెన్ను మిడమ్ శొల్లపట్టతు.

౧౮౩. ఆక, అహజ్కార త్తికొడుమైయై యరుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్ ; అన నరమ్ విషయజ్గళిక్ కొడుమైయైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (ప్రతికూలవిషయస్పర్శమ్) ఎన్తుతుడగ్గి. (ప్రతికూలవిషయమానతు)- లోకవిరుద్ధముమాయ్ నరకహేతువుమాయిరున్దుళ్ళ నిషిద్ధవిషయమ్ ; తత్సర్వత్తై (విషస్పర్శమ్యాలే) ఎన్తుతు- ప్రాణబాధకత్వేన ప్రసిద్ధ మాకైయాలే ప్రాతికూల్యమ్ తోల్ నీన్తు ప్రాణనై ముడిక్కుమ్ విషస్పర్శమ్యాలే, శాస్త్రనిషిద్ధతయా ప్రసిద్ధమాకైయాలే ప్రతికూల మెన్తే తోల్ నీయిరున్దు స్వరూపనాశ తైప్పణ్ణుకైయాలే, (అనుకూలవిష యమానతు)- లోకవిరుద్ధముమన్తిక్కే నరకహేతువుమన్తిక్కే విశిష్ట నేషానుకూలమాయిరున్దుళ్ళ విహితవిషయమ్ ; తత్సర్వత్తై (విషమి శ్రభోజనమ్యాలే) ఎన్తుతు - విషమిశ్రాన్నభోజనమ్ అతఱియాతవను క్కనుకూలమెన్తే తోల్ నీయిరున్దు అవక్ ప్రాణనై ముడిత్తు విషమా

శ్రీ విషయస్పర్శమ్ సుఖకరమాక ప్రత్యక్షసిద్ధమాయినుమ్ ప్రాణబాధకత్వమ్ శాస్త్రనిషిద్ధమాకైయాలే “విషస్పర్శమ్యాలే” ఎన్తుతు. (౧) తి-వాయ్-౨-౯-౧.

౧౦౪. అగ్నిజ్వాలైయైవిభుక్తి విడాయ్ కెడవిన్దైక్కుమాపోలే
యమ్, ఆడుకిటపామ్మిన్ నిమిలిలే యొతుజ్జన్దైక్కుమా
పోలేయుమ్, విషయప్రవణనాయ్ సుఖక్కన్దైక్కై.

పోలే, శాస్త్రవిహితతయా ప్రసిద్ధమాకైయాలే అనుకూలమోలే
తోడబ్రియరుదు ఆత్మవిన్నయ అనన్యభాగత్వరూపమాన స్వరూ
పతై నశిప్పిక్కైయాలే (౧) “విషస్యవిషయాణాశ్చ దూరమత్యస్త
మస్తరమ్ । ఉపభుక్తంవిషంహన్తి విషయాః స్తరణాదపి” ఎన్దు భుజ
క్కవుమ్ వేణ్ణాతే స్తరణమాత్రతాలుమ్ ముడ్డిక్కైయాలే, విషత్తిలుమ్
కాట్టిల్ విషయమతిక్కురమెన్నానిష్టతై.

౧౦౪. ఇప్పడివివాశకరమానవిషయజ్గళితేప్రవణనాయ్ సుఖక్క
న్దైక్కుమతు విపరీతజ్ఞానకార్యమెన్నుమతై ప్రమాణ ప్రసిద్ధదృష్టా
న్తముఖేన వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అగ్నిజ్వాలై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-
(౨) “అస్వాద్యదహనజ్వాలా ముదన్యాశమనంయథా । తథావిషయ
సంసర్గాత్సుఖచిన్తాశరీరిణః” ఎన్దుమ్ (౩) “విషయాణాన్తు సంసర్గాద్యో
బిభర్తిసుఖంసరః । నృత్యతఃఫణినశ్చాయాం విశ్రమానూశ్రయేతసః”
ఎన్దుమ్ శొల్లుకిటపడియే తన్జేర్క్కు విడాయ్ పట్టనక విపరీతజ్ఞానత్తాలే
తాపహేతువాన అగ్నిజ్వాలైయైవిభుక్తి త్కవిడాయ్ తీర నిన్దైక్కుమా
పోలేయుమ్; ఆదిత్యకిరణజ్గళాలే యతిమాత్రత ప్రనానవక అన్దతాపతై
యాన్ బుకైక్కాక, నిమిలెగ్గిటమాత్రతైక్కొణ్ణ ఆగామ్యనర్థతైనిహ
పియాలే అత్యన్తకుపితమాయ్ పడతైవిరిత్తు నిష్టాడుకిట పామ్మిన్ది
లిలే యొతుజ్జన్దైక్కుమాపోలేయు మిరుప్పతోన్దు, బాధకమాన విష
యజ్గళై సుఖావహమాకభ్రమిత్తు అవ్బోలిలే ప్రవణనాయ్, అవ్బోలై
యసుభవిత్తు సుఖక్క నిన్దైక్కుమతైన్ద పడి.

౧౦౫. విషయస్పర్శమ్ స్వరూపనాశకమ్, విషయప్రవణనాయ్
సుఖక్క నిన్దైక్కుమతు విపరీతజ్ఞానకార్యమెన్దితై కీర్తించొల్లినిష్టతు;

౧౮౫. అశుణమాముడియుమాపోలే, భగవదనుభ
వై కపరనాయ్ మృదుప్రకృతియాయరుక్కు-
మవక్ విషయదర్శనత్తాలే ముడియుమ్మడి.

౧౮౬. (౧) “కాట్టిప్పడుప్పాయో” ఎన్నక్కడవతితే.

౧౮౭. అజ్ఞనాన విషయప్రవణక్ కేవలనా స్థిక నైపోలే;

అవిషయస్వర్కమేవేణ, భగవద్గుణశ్చితే వై ద్విరుక్కుమవక్ ఇవన్ బ్ర
క్కాణవే ముడియుమెన్గితార్ మేల్, (అశుణమా) ఎన్తుతుడగ్గి. అతా
వతు - అశుణమాఎన్గిటపట్టి అతి మధురమాన గాన శ్రవణత్తాలే నెఱ్ఱు
సిర్ పుణ్ణమాయిళకినదశైయిలే, అతికఠినమానపత్తయైయడిక్కేట్టు
పుట్టుక్కిడక్కుమాపోలేయాయ్ బు, భగవదనుభవ మొన్బిలుమేతత్పర
నాయ్ తద్గుణసత్తిలేనైన్దు ఇతరవిషయద్గళిక్ పేర్ క్కేట్కిలుమ్
మాన్తుమ్మడి మృదుప్రకృతియా యరుక్కుమవక్, భగవదేభోగత్వ
రూప స్వరూపనాశకజ్గళాన విషయద్గళైక్కణ్ణమాత్రత్తిలే యేజ్జిముడి
యుమ్మడియెన్.

౧౮౮. ఇవ్వర్థత్తై ఆప్తవచనత్తాలే యితైవిక్కిత్తార్, (కాట్టి)
ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు- అల్పరసజ్గళాయ నేకవిధజ్గళాయరున్దుళ్ళ దుర్విష
యద్గళైక్కాట్టి, అవన్ బ్రోడుపారున్దాతపడియాయ్, అవన్ బుక్కుప్పా
జ్గాన నిలత్తిలే యరుక్కైక్కిడానపాప తైప్పణ్ణినవెన్నై ముడిక్కప్పార్
క్కితాయో ఎన్తుపడి.

౧౮౯. ఏవమ్భూతవిషయదోష తైయజియామైయాలేయితిలే
ప్రవణనామవనుక్కుమ్ ఇతైయజిన్దువైత్తై ప్రవణనామవనుక్కుమ్
వాళియై యరుళ్ళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (అజ్ఞనాన) ఎన్తుతుడగ్గి. (అజ్ఞనాన
విషయ ప్రవణనాకితాక్) - విషయద్గళిన్దుడైయ దోషభూయస్సైయై
యమ్ స్వరూపవిరుద్ధతైయైయు మఱియాతే, అవన్ బ్రైయాతైప్పట్టు
మేల్ విఘ్నకిటవక్ ; (కేవలనా స్థికనాకితాక్) - ధర్మాధర్మపరలోకచేత

జ్ఞానవానానవిషయప్రవణ్ ఆ స్తికనా స్తికనైస్సోలే.
౧౮౮. కేవలనా స్తికనై త్తిరు త్తలామ్;
ఆ స్తికనా స్తికనై యోరునాళుమ్ తిరు త్తవాణ్ణాతు.

నేశ్వరాదికళుక్కు ప్రతిపాదకమాన శాస్త్రుత్తిల్ ప్రామాణ్యబుద్ధి
యొప్పు మిన్టికే నైర్వరసజ్ఞాపరనాయ్ తిరికితి శుద్ధనా స్తికన్.
(జ్ఞానవానాన విషయప్రవణనాకితాన్) - విషయజ్ఞాన్ దోషదుష్టతై
యైయుమ్ స్వరూపవిరుద్ధతైయైయు మఱిన్దనైశ్చే, అపద్యైవిరుమ్బి
మేల్ విఘ్నకిటవణ్. (ఆ స్తికనా స్తికనాకితాన్)-ధర్మాధర్మాదిసకల ప్రతి
పాదకమాన శాస్త్రుత్తై ప్రమాణమెన్టిశై కై యాలే ఆ స్తికనైస్తు శొల్ల
లామ్బుడి యిరుప్పనాయ్, అన్దశీ శాస్త్రుమర్యాదైయిలజ్ఞాతేతోద్యై
ద్యైయిచ్చెయ్తుతిరికై యాలే నా స్తికసమనాయురుక్కు-మనన్.

౧౮౮. దృష్టాన్తభూతరానవివర్కళిరువర్క్కుమ్ విశేషమేనెన్ను;
అరుళిచ్చెయ్కితార్, (కేవల) ఇత్యాదీయాలే, అతావతు - శాస్త్రుత్తై
యిల్లెయెన్డు తోద్యైద్యైయిచ్చెయ్తు తిరికితివనై, శాస్త్రాస్తిక్యమ్పిటి
కైక్కు-కుటుప్పాన ఉపదేశజ్ఞతైప్పణ్ణి విధినిషేధవశ్యనామ్బుడి తిరు త్త
లామ్; † శాస్త్రాస్తిక్యముడైయనాయ్ తత్ప్రతిపాద్య ప్రమేయజ్ఞతై
యుమఱిన్దనైత్తు పాపభయమిన్టియే, నా స్తికవత్సైర్వరమ్ సజ్ఞరిక్కి-
వనైచ్చొల్లి యటివిక్కు తక్కు లొన్టిల్లామెయాలే ఉపదేశముఖత్తాలా
రునాళుమ్ తిరు త్తవాణ్ణాతెన్దై. ఇత్తాలే, అజ్ఞనాన విషయ ప్రవణనై
విషయదోషాద్యుపదేశముఖత్తాలే విరక్తనామ్బుడి తిరు త్త లామ్; జ్ఞాన
వానాన విషయప్రవణనై, విషయదోషాదికతై వ్యక్తమాకవఱిన్దనైశ్చే
ప్రవర్తిక్కిటవనాకై యాలే తదుపదేశత్తా లొరునాళుమ్ తిరు త్తవరిత్తెన్ద
తాయ్ద్యై. † (౧) “అజ్ఞస్సుఖి † మారాధ్యస్సుఖితర మారాధ్యతే

† శాస్త్రుమర్యాదైయిల్-శాస్త్రబోధిత ప్రవృత్తినివృత్తియిల్. † శాస్త్రా
స్తిక్యమ్ - శాస్త్రప్రామాణ్యబుద్ధి. † అజ్ఞః - గుణదోషవివేచనమిల్లాతవన్.
‡ ఆరాధ్యః-గుణదోషవివేచనత్తినాన్ అన్యదోషజ్ఞిన్ ప్రవృత్తినివృత్తికళితే
శీతియుడైయవన్. (౧) భ-హ-మా-ప-౧

౨౦౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౮౯. ఇన్ద్రైరణ్ణమ్ స్వరూపేణముడిక్కుమళవన్తిక్లే
భాగవతవిరోధతైయుమ్ విశ్లేతుముడిక్కుమ్.

౧౯౦. నామరూపజగ్గైయుడైయరాయ్ భాగవతవి
రోధమృణ్ణి ప్పొరుమవర్కళ్ దగపటమ్బాలే.

విశేషజ్ఞః | * జ్ఞానలవదుర్విదగం బ్రహ్మపినరం నరజ్ఞయతి" ఎన్న
క్కడవతితే. అక్రయాల్, అవనిలుమినన్ నిక్కవతమనెన్తుకరుత్తు.

౧౮౯. (౧) "తన్నైత్తానే" ఎన్నిటవాక్యతిలేస్వరూపనాశకజ్ఞభా
కచ్చొన్న అహజ్కారత్తినుడైయవుమ్ విషయజ్ఞశినుడైయవుమ్ కౌ
ర్యతై త్తని త్తనియే యరుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్త్ ; ఉభయత్తుక్కు ముళ్ళ
తోరు కౌర్యవిశేషతై స్తత్త్రేణవరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (ఇవై) ఎన్తు
తుడణ్ణి. అతావతు - ఉక్తదోషయుక్తమాన ఇన్ద్రహజ్కారముమ్ విష
యప్రావణ్యముమాకిటవివై యిరణ్ణమ్, తానానవాకారత్తాలే నిన్తునశి
ప్పిక్కు-మళవన్తిక్లే, భాగవతాపచారమాకిటనుహానర్థతైయుమ్ విశ్లేతు
స్వరూపనాశతైప్పణ్ణమెన్దై. (స్వరూపేణ) ఎన్తు-స్వేనరూపేణవెన్తుపణ్ణి.
అహజ్కారాదికళిలే ప్రవణనానా లుళ్ళవళవన్తితే భాగవతాపచారమ్
పణ్ణినాలుళ్ళ భగవన్నిగ్రహమ్.

౧౯౦. ఆనాల్ భాగవతవిరోధమ్ విశ్లేద్దసోతే స్వరూపనాశమ్
పిటక్కుమాకిల్. భాగవతవిరోధతైప్పణ్ణి ప్పొరానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే స్వరూ
పానురూపమాన నామరూపజగ్గైయుడైయరాయ్ కొణ్ణిరుక్కిఱపడి
యెజ్జనేయెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (నామరూపజగ్గై) ఎన్తుతుడణ్ణి.
అతావతు - వైన్ద్రునత్వచిహ్నమాన దాస్యనామతైయుమ్ తదనుగుణ
మాన * రూపతైయుముడై యరాయ్ కొణ్ణి, ఉళ్ళొరుపళైయిన్తిక్లే

* జ్ఞానలవదుర్విదగమ్-అల్పజ్ఞానముణ్ణాయుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ అజ్ఞేనపదేయే
శెయ్యామన్ అజ్ఞైప్పొలేయిరుక్కిఱవన్దై. స్తత్త్రేణ-ఒరేవాక్యత్తాలే.

* రూపమ్-తిరువిలచ్చునై-తిరుమణ్ కాప్పముతలానవై. (౧) ౧౭౯.

౧౯౦. మడిప్పుడైవై వెన్దొల్ ఉణ్డెయిమ్ పావు మొత్తు

క్కిడక్కుమ్ ; కాత్తడి త్తవాతే పటన్దుపోమ్.

౧౯౧. “ఈశ్వరనవతరిత్తుప్పణ్ణినలై త్తొట్టిలే కళెల్లామ్

భాగవతాపచారమ్ పొతామై” ఎన్దు జీయరుళిచ్చెయ్ వర్.

† అహమ్కారాదివశ్యరాయ్ భాగవతర్ కళ తిఱిత్తిలే † విరోధజ్ఞెప్పణ్ణెప్పొరుమనర్ కళ, ఉరుక్కులైయ వెన్దిరుక్కుచ్చెయ్ తే, ఉరువుడైత్తుప్పొలే త్తోత్ శ్రియిరుక్కుమ్ దగ్గపటత్తోడు సదృశరెన్.

౧౯౦. దగ్గపటత్తిన్నడి తన్నె దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (మడి) ఎన్దుతుడణ్ణి. అతావతు - త్తట్టిమడి త్తిరుక్కిఱ పుడైవెయనతు తట్టరుప ఎఱుమ్ వెన్దిరుక్కుచ్చెయ్ తే * ఉణ్డెయిమ్ పావుమ్ మున్నుపోలే ఒత్తిరుక్కుమ్ ; బరుకాత్ బువన్దు శితఱవడి త్తవాతే ఉరుక్కాణవొణ్ణాత పడి † పాటిప్పటన్దుపోమెన్, అప్పడియే అపచారాగ్ని దగ్ధరాయ్ నైత్తు నామరూపజ్ఞతోడే యిరుక్కిఱవర్ కళుమ్ భగవన్నిగ్రహవిశేషత్తాలే † పాఱవడియుణ్డు ఉరుమాయ్ న్దుపోవర్ కళెన్దుకరుత్తు.

౧౯౧. భాగవతాపచారమ్ పణ్ణినాల్ ఈశ్వరనసహమాననాయ్ ఉచి తదణ్ణమ్ పణ్ణుమెన్నుమత్తైఱ ప్రవచనత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఈశ్వరణ్) ఎన్దుతుడణ్ణి. అతావతు-సజ్కుల్పనూత్రత్తాలే సర్వత్తైయుమ్ నిర్వహి క్కువల్ల సర్వశక్తియాన సర్వేశ్వరణ్, తన్నె యథ్రియమాటి ఇతర సజాతీయనా యవతరిత్తు* క్కైత్తోడనాయ్ నిన్దు శెనొతహిరణ్యరావణాది నిరసనరూపాద్యతిమానుష చేష్టితగ్గళెల్లామ్, ప్రహ్లాదకమహర్షి కళ తుడక్కుమాన అవ్యోభాగవతవిషయగ్గళిల్ అన్వవర్ పణ్ణిన అపచారమ్ సహియామైయాలేయెన్దు, ఆత్మమరాననజ్ఞీయరుళిచ్చెయ్ వరెన్.

† అహమ్కారాది ఎన్గిఱఱదియినాల్ - విషయప్రావణ్యమ్ శొల్లప్పడుకిఱతు.

† విరోధమ్-తైరమ్. * ఉణ్డె-మఱుక్కి-త్తై. † పావు-నెట్టిత్తై. † పాటి-ఒడి-

† పాఱ-నన్దాక. * కైతుడనాయ్-కై య్గళితోటననాయ్.

౨౨౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౯౩. (౧) “అవమానక్రియా”

౧౯౪. భాగవతాపచారస్తాననేకవిధమ్.

౧౯౫. అతితేయోస్తు అవర్కళోపక్కుల్ జన్మనిరూపణమ్.

౧౯౬. ఇతుతాన్ అర్చావతార త్రిలుపాదాన స్మృతియిలుమ్

౧౯౩. ఇంద్రభాగవతాపచార త్రినుడైయ కౌర్యత్తిల్ భగవదక్షియై దర్శిప్పిక్కితార్, (అవమానక్రియా) ఎన్దు. “యాప్రీతి ర్తయినఁ వృత్తా మద్భక్తేషుసదాస్తుతే! అవమానక్రియా తేషాం సంహరత్యఖిలఁ జగత్” ఎన్దానితే.

౧౯౪. ఇప్పడిప్పట్ట భాగవతాపచార త్రినుడైయ వైవిధ్యతై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (భాగవతాపచారస్తాన) ఎన్దుతుడగ్గి (అనేకవిధమ్) ఎన్దుతు-జన్మనిరూపణమ్, జ్ఞాననిరూపణమ్, వృత్తనిరూపణమ్, స్వ ఆకారనిరూపణమ్, బద్ధనిరూపణమ్, † వాసనిరూపణమ్, ఇత్యాదికళాళే పలపడిప్పట్టిరుక్కుమెన్దుపడి.

౧౯౫. అవర్కళోవైత్తుక్కుణ్డజన్మనిరూపణ త్రినుడైయ కౌర్యత్తై యరుళిచ్చెయ్వతాక, అత్తై ఉపాదానమ్పణ్ణుకితార్, (అతితేయోస్తుఅవర్కళోపక్కుల్ జన్మనిరూపణమ్) ఎన్దు. (జన్మనిరూపణమావతు). నికృష్టకులగ్గళితే యవతీర్ణరాన భాగవతర్కళై, భగవదీయత్నప్రయుక్తమాన నూహత్త్యత్తైప్పారాతే నికర్బుద్ధ్యా తత్త జన్మజ్ఞే నిరూపిత్కై.

౧౯౬. ఇతినుడైయ కౌర్యన్దనై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతాన్) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఇతుతాన్) ఎన్దు భాగవత జన్మనిరూపణత్తై పురామన్నిక్కిఱతు. (* అర్చావతార త్రిలుపాదాన స్మృతియావతు) - ఆశ్రితమకన్దతేతేను మొరుద్రవ్యత్తై త్తనక్కుత్తిరుమేనియాకక్కుణ్డ అతితే

స్వ ఆకారమ్-పణ్ణుత్వప్రకత్వాది. † వాసమ్-అరణ్యచిహ్నాలవాటికాది. * ఆర్చాప్రతిమై. అవతారమ్-ఆవిర్భావమ్, ఉపాదానమ్-పరిణామశ్రయద్రవ్యమ్. (౧)

కాట్టిల్ క్రూరమ్.

౧౯౭. అత్తైమాతృయోనిపరీత్తైయోడొక్కుమెన్రుశాస్త్రమ్ శొల్లుమ్.

౧౯౮. త్రిశబ్బువైప్పిలే

అపాశ్చతదివ్యవిగ్రహాత్తిల్ వణ్ణమ్ విరుప్ప తైప్పణ్ణి యెఱున్దరుళి యిగుక్కిఱ వైభవతైయతియాతే నికర్ణబుద్ధిపణ్ణి, “విగ్రహోపాదాన ద్రవ్యమిన్నతన్మో” ఎన్దు చిన్దిక్కె ; (అతిలుమ్ కాట్టిల్ క్రూరమాకైయావతు)- అత్తైప్పన్ శ్రీవుమ్ సర్వేశ్వరనుక్కత్వన్త నిగ్రహహేతువాకై.

౧౯౭. అతుతన్నినుడైయ కార్యన్దానెవ్వళవెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (అత్తై) ఇత్యాదియాలే. (౧) “అర్చావతారోపాదాన వైష్ణవోత్పత్తిచిన్తనమ్ । మాతృయోనిపరీత్తాయా స్తుల్యమాహుర్ధనీపిణః” ఎన్నానిష్టతితే. ఇప్పడి ఉభయ తైయుమ్ మాతృయోనిపరీత్తా సమమాక శాస్త్రమ్ శొల్లిల్ ద్రేయాకిలుమ్, అతుఅర్చావతార త్రిలుపాదాన స్మృతిక్కు నిదర్శనమామిత్తనై ; వైష్ణవోత్పత్తి చిన్తనమ్ అతిలుమ్ క్రూరమెన్దివర్ కరుత్తు. (మాతృయోని పరీత్తాయావతు)- అన్యస్త్రీయోనివైలక్షణ్యావైలక్షణ్య నిరూపణవాసనైయాలే ఇత్తైయుమప్పడి నిరూపిక్కె. (అత్తోడొక్కుమ్) ఎన్దుతు-ఇప్పడినిరూపితాల్ అతుక్కెత్తనై పాపముణ్డ, అర్చావతార విగ్రహోపాదాన చిన్తనత్తిలుమత్తనై పాపముణ్డెన్దపడి.

౧౯౮. ఇవ్వపచారత్తుక్కుళలమ్, దగ్ధపటమ్బాలే నప్తకల్పనాయురున్దు దేహోపసానత్తిలే ఉరుమాయన్దు పోమళవేయల్ల ; ఇవ్వపచారమ్ పణ్ణినపోతే కర్తృపణ్ణాలనాయ్ విడుమెన్దితార్, (త్రిశబ్బువైప్పిలే) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - ఇత్వోకునంశ్యనాయురుక్కిఱ త్రిశబ్బువాకిఱ రాజా, తక్కులగురువాయురుక్కిఱ వసిష్ఠమహర్షియై “సశరీరస్వగ్ధావాప్యర్థమాక ఎన్నెయజిప్పిక్కవేణుమ్” ఎన్న ; మహర్షి “అతుసమ

౨౨౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

కర్తృచణాలనాయ్ మార్ విలిట్టయజ్ఞోపవీతమ్
తానే వారాయ్ విడుమ్.

కులశక్యమ్ ఎన్న; అట్లు నిన్దుమ్ లిత్తుత్తర్కళ తపస్సుపణ్ణుకిఱవిడ
త్తిలేశెన్దు ఇచ్చయ్తియైచ్చిల్లి అవర్కళై మికవు మనున ర్తిత్తు “నీజ
శ్శెన్నై యిప్పడి యజ్ఞపిక్కవేణుమ్” ఎన్దు నిర్బన్ధిక్క; “నీదుర్బద్ధియా
యిరున్దాయ్; మహర్ని పోకాతు ఎన్దుత్తై ఎగ్గళాల్ శెయ్యప్పోమో?”
ఎన్న; (౧) “తేమాంతద్వచనంశ్రుత్వా క్రోధపర్యాకులాక్షరమ్ । సరా
జాపునరేనైతానిదంవచనమబ్రవీత్ । ప్రత్యాఖ్యాతోభగవతా గురు
పుత్రైస్తథైవచ । అన్యంగతిం గమిష్యామి స్వస్తి వోస్తుతపోధనాః”
ఎన్దు అవక్ క్రుద్ధనాయ్ గురువాన అవరుమ్ తత్పుత్రరాన నీజ్ఞభుమ్
“మాట్టమ్” ఎన్దికోళాకిల్ నామన్ ద్రిరిడ త్తిల్ పోకిత్తే, నీజ్ఞళ
సుఖమేయిరుజ్జోశెన్న; (౨) “ఋషిపుత్రాస్త్రుతచ్ఛ్రుత్వా వాక్యం ఘో
రాభినంహితమ్ । శేషుః పరమసంక్కుద్ధాశ్చణ్ణాలత్వంగమిష్యసి” ఎన్దు
స్వాచార్యనై యమ్ తత్పుత్రరాన తజ్జళైయుమ్ ఇవన్ అవమతిపణ్ణిచ్చిన్న
వారైయైక్కేట్టు అవర్కళ మికవుమ్ క్రుద్ధరాయ్ “నీచణ్ణాలనాకక్క
డవై” ఎన్దు శపిక్క; (౩) “అథరాత్మాంవ్యతీతాయాం రాజాచణ్ణాల
తాగ్గతః । నీలవస్త్రధరోనీలః పురుషోద్ధ్వస్తమూర్ధజః । చిత్రమాల్యాగ్గ
రాగశ్చ ఆయసాభరణోభవత్” ఎన్దిఱపడియే అన స్తరమవక్ కర్త
చణ్ణాలనాయ్ విట్టానితే. అప్పడియే భాగవతాపచారమ్ పణ్ణినపోతే
కర్తృచణాలనాయ్ బ్రహ్మవర్చసత్వత్తుక్కుఱుప్పాకమార్విలిట్టయజ్ఞోపవీత
ద్దాక్ చణ్ణాలవేపత్తుక్కడై త వారాయ్ విడుమ్మెన్దై. అట్లు శాపసిద్ధమా
కైయాలే ప్రత్యక్షమాయ్దు ; ఇట్లు శాస్త్రసిద్ధమాకైయాలే జ్ఞాన
దృష్టివిషయమాక ఇరుక్కుమ్. (౪) “అనాచారాదురాచారా నజ్ఞా
త్కాహీనజన్మనః । మద్భక్తాశ్శ్రోత్రియోనిన్దక్ సద్యశ్చణ్ణాలతాంప్ర
జేత్” ఎన్నక్కడవలితే.

(౧) రా-బా-౫౮-౬. (౨) రా-బా-౫౮-౮. (౩) రా-బా-౫౮-౧౦.
(౪) బ్రహ్మపు.

౧౯౯. జాతిచణ్డాలనుక్కు క్కాలాన్తరత్తిలే భాగవతనా
కైక్కుయోగ్యతైయుణ్డ, అతువుమిల్లెయివనుక్కు.

౨౦౦. అతావతనాకైయాలే.

౨౦౧. ఇతుతనక్కు అధికారినియమిల్లె.

౨౦౨. (౧) “తమర్కళిత్తలైవరాయ శాతి

౧౯౯. చణ్డాలనోపాతియాకిలుమ్ ఇనను మొరుకాలత్తిల్వైయాజ్జి
ఁమెన్టునిన్దైక్కు అవకాశమిల్లాతపడి జాతిచణ్డాలనిత్ కర్తవ్యాలను
క్కుళ్ళ తణ్డెయెరుళిచ్చెయ్కితార్, (జాతిచణ్డాలనుక్కు) ఎన్టుడణ్డి.
అతావతు-జాత్యాచణ్డాలనానవనుక్కు తజ్జన్తత్తిలేయాతల్ జన్తాన్తర
త్తిలే యాతల్ భాగవత్కటాక్షముళ్ళతోరు కాలనిశేష తిలేనామరూప
జ్జలైయుడైయనాయ్ భాగవత్సన్మధ నిరూపితనాకైక్కు యోగ్యతై
యుణ్డ; అన్దయోగ్యతైయుమిల్లె భాగవతాపచారరూప కర్తతాలే
చణ్డాలనాన ఇప్పిప్పిన్దునుక్కు.

౨౦౦. అతుక్కుడి భాగవతత్వమాకిఁ డయర్ న్దనిలత్తిలేయేటి
(౨) “పద్మకోటిశతేనాపి నతుమామి” ఎన్నుమ్మడి అతిక్రూరమాన
భాగవన్నిగ్రహత్తుక్కు హేతునాన భాగవతాపచారతాలే పాటవడి
యుణ్డ అధిపతిత్తవనాకైయాలేయెన్దె.

౨౦౧. ఇతుతాక జన్తాదికళాలుమ్ జ్ఞానాదికళాలు మపకృష్ట
రాసవర్కళి ఉత్కృష్టవిషయత్తిల్ పణ్ణమళవిలేయో, అవత్తాల్తుక్కు
ష్టగానవర్కళి అపకృష్టవిషయత్తిల్ పణ్ణమళవిలు మొక్కుమో
వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతనక్కు) ఇత్యాదియాలే. అతావతు-
భాగవతాపచారత్తుక్కుప్పడియిరుప్పతో రధికారినియతియిల్లెయెన్దె.

౨౦౨. ఇతుతనక్కు ప్రమాణముణ్డోవెన్ను మాకాత్తైయిలే
యరుళిచ్చెయ్కితార్, (తమర్కళిత్) ఎన్టుడణ్డి. అతావతు - సాజ్

యస్థగర్కళేఱుమ్” ఎన్దెయాలే.

౨౦౩. ఇష్టిడత్తిలే వైనతేయవృత్తాన్తత్తెయమ్

మాక సకలవేదజ్ఞశ్చైయు మధ్యయనమ్పణ్ణి తదీయశ్రేష్ఠగుమాఁ
ఉత్కృష్టజన్మాకళుమా యరుద్దొకళేయాకిఱుమ్, దేవర్ తిరువడికళి
సమ్మన్దకనిరూపకరాన శ్రీవైష్ణవర్కళై జన్మాదికళై యిట్టు నిద్దిప్పర్
కళాకిల్, కాలాన్తరే దేశాన్తరేయన్దిక్కే అప్పోతే అష్టిడన్దన్ని
అనర్కళ తాజ్జళ, చణ్ణాలరుమ్ ఇపర్కళుక్కొరుపోలిమాత్రమెన్నుమ్మ
అనర్కళితాట్టి లత్యన్తసీచరావరెన్తు తత్త్యయాథాత్త్య దర్శికళా
శ్రీతోజ్జరడిప్పొడి యాథ్విరయళిచ్చెయ్ కైయాలేయెన్దె.

౨౦౩. ఇన్వర్థవిషయమాక ఇరణ్ణెతిన్యైత్తె సరెప్పిక్కి-తార్, (ఇష్టి

డత్తిలే) ఎన్తుతుడజ్జి. (వైనతేయవృత్తాన్త మావతు) - విశ్వామిత్రన్
పక్కలిలే విద్యైకళెల్లా మధికరి త్తగాలవనెన్దిల బ్రాహ్మణ్, గురువఱ్ఱి
జైయెక్కొమత్త లొట్టియ సమక్కివ్విద్యైకళే నిలైనిల్లా తెన్తుపార్తు
“నానిఱ్ఱు తెక్కు దఱ్ఱిజైయూక త్తర తక్కు తేతు” ఎన్తుకేట్క, “నీన
మక్కొన్తుమ్ శెయ్య వేణ్ణా, నామున్ను జైయ శిశూన్దెయాలమ్ భక్తి
యాలమ్మికవుమ్ ప్రీతరానోమ్, ఇనిఉన్ను జైయ ఇష్టత్తిలేపోయరు” ఎన్తు
పలకాలుమ్ శొన్న వళవిలుమ్, ఇవనతు శెయ్యతే, “సర్వభావస్సకళిలే
దఱ్ఱిజై వాగ్గొళ్ళ వేణుమ్” ఎన్తు అతినిర్బన్దమ్పణ్ణై యాలే, (౧) “కిళ్ళి
దాగత్య సంరమ్బా విశ్వామిత్రోబ్రవీదిదమ్! ఏకతః శ్యామకర్ణానాం
శతాన్యమేతు దేహిమే । హయానాంచస్త్రీశుభ్రాణాం గచ్ఛగాలవమా
చిరమ్” ఎన్తుఅవక్ కుపితనాయ్ ఇవనై ప్పార్తు ఉడమెన్బుమ్ చస్త్ర
మణ్ణలమ్బొలే వెళుతురు శెవిపచ్చెయాయరుక్కు మెణ్ణాఱుకుత్తిరైసమ
కుక్కొణ్ణవన్తుతావెన్న, ఇజ్జైక్కేట్టుమహాన్యాకులనాయ్, ఇతుక్కిని
చ్చెయ్ వతెన్దెన్తుబసముఖమాక విచారిత్తు సర్వావేషిత ప్రదనాన
సర్వేశ్వరన్తెయ్ పాసిప్పొ మెన్తుఉద్యోగిక్కిఱవళిలే, మున్నేయివనుక్కు

సఖానాయురుక్కిఱ పెరియతిరువడినాయనార్ ఇవనుక్కువన్దు మున్నిఱ్ఱు, అవనై స్తోత్రమ్ పణ్ణి “ఇతుక్కుచ్చెయ్యనమప్ప తెక్క” ఎన్దు కేట్టు, అవర్, “ఉన్నై నానిబ్బునియెఱ్ఱుమ్ కొణ్ణుపోకితే, ఇరువరుమ్ కూడ ఆరాన్ మోమ్ నా” ఎన్దు ఇవనై యిడుక్కికొణ్ణు తిరికిఱవళవితే, ఇతై ప్పాననాతే “ఇళై ఇళై ప్పాటి స్పొకక్కడవోమ్” ఎన్దు మేల్ సముద్ర త్తిల్ ఋషభ మెగ్గిఱ పర్వత త్తిన్ మేల్ వసియానిత్పాళాయ్ జ్ఞానాథి కైయాయురుక్కిఱ శాణ్డలైయెగ్గిఱ భాగవతైయైచ్చెన్దు కణ్ణు అభివాద నాదికళై ప్పణ్ణి, అవళత్తాదరత్తోడే మికవుమ్ సత్కరిక్క, అనన్తరమ్ విశ్రాంతరాయ శయిక్కిఱవళవితే, “ఇప్పడివిలత్తునై యాయురుక్కిఱ వివళో ఒరువిలత్తుణదేశజళితే వసిక్కప్పెల్లొత్తిల్లై” ఎన్దు పెరియతిరు

వడినాయనార్ విచారిత్తు, “ఇవనై యిఱ్ఱునిత్తుమ్ నామొరుదిన్వదేశజళితే కొణ్ణుపోయ్ వైక్కక్కడవోమ్” ఎన్దు నినైత్తుకొణ్ణు కిడక్కచ్చెయ్ తే, అన్దభాగవతైయిరున్దదేశతై క్కుఱైయనినైత్త ఇన్వపచార త్తాలే శిఱకుకళుముతిర్ న్దు నిశ్చేష్టరాయవిడ, ఇతైక్కూడప్పొన బ్రాహ్మణకణ్ణు, (౧) “కిన్ను తేమనసాధ్యాత మశుభంపతతాంవర । నహ్యాయంభవతస్స్వల్పో వ్యభిచారోభవివ్యతి” ఎన్దు, ఏతేను ముమ్ముడైయ తిరువుళ్ళత్తాలే తీర్థుకళో ‘నినైత్తుణ్ణో? దేవరీక్కల్పముమ్*వ్యభిచారమ్ వరుకైక్కు యోగ్యతై యిలైయేయెన్న, “ఉణ్డాయిల్ ముకాణ్” ఎన్దు తామన్ద భాగవతైవిషయత్తిల్ నినైత్తప్రకార తై అవనుక్కురుళిచ్చెయ్ తు; అనన్తరమ్, “ఇతైప్పొలుక్కవేణుమ్” ఎన్దు అవనైచ్చెప్తునువర్తిత్తు, అవళనుగ్రహత్తాలే అన్వపచారమ్ సీజ్జ మున్నుపోలేయానా రెగ్గిఱతు. ఇతుతా శ్రీకృష్ణ శ్రీతూతెఱ్ఱున్దరుళినపోతు నారదాదిమ హ్నికళో పలరుమ్ వన్దిరుక్కిఱవళవితే కృష్ణ తిరువుళ్ళక్కరు తై ప్పిక్

* వ్యభిచారమావతు - భగవద్భాగవతానుభవకైజ్జర్యజ్ఞుక్కు ఇట్టుపిఱన్ద కరణకళేవరగ్గైకొణ్ణు దోషగ్రహణాదికళై ప్పణ్ణుకై. (౧) భార-ఉదోష్

పిల్లైప్పిల్లైయూళ్వానుక్కు-

ఆళ్వాన్ పణి త్తవారైయైయుమ్ స్థరిప్పతు.

శెల్లుక్కైక్కులు ప్పాకధృతరాష్ట్రినైక్కుఱిత్తు పలకథై కళుమ్ శొల్లివరుకిఁ
ప్రకరణత్తిలే, శ్రీనారదభగవా ననుగ్రహి త్తతాక ఉద్యోగపర్వత్తిఁ
ఉత్తమాకై యాలే, వేదాన్తోపబృంహణ సిద్ధమితే.

(పిల్లైప్పిల్లైయూళ్వానుక్కుళ్వాన్ పణి త్తవారైయావతు).

పిల్లైప్పిల్లై యూళ్వానై యక్కికరి త్తనాళిలే, ఇవర్ ఆభిజాత్యాదికళావే
ఉత్తప్పరాకై యాలే భాగవతవిషయభిల్ † అవినయమాకవ ర్తిత్త
క్కొణుపోరుకిఱిపడియైక్కణు, “ఇవర్ క్కు ఇబ్బాగవతాపచారమ్ ఇవ
రుడై యజ్ఞానానుష్ఠానజ శెల్లావత్ శైయుమ్ కీర్త్తుడు త్తి త్తానేమేలాయ్
వినాశ పర్వస్తమాక్కివిడుమ్, అతుక్కు- † వేలియిట్టనైక్క వేణుమ్”
ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పత్ శి, ఓరయన త్తినన్ఱు నీరాడియేఱివనళవిలే, ఇవరై
స్సార్ త్తు, “ఎల్లారుమ్ దానమ్ పణ్ణుకిఱి కాలత్తిలే నీరుమ్ నమక్కొ
రుదానమ్ పణ్ణమాట్టిరో” ? ఎన్న, అడియే నత్తైదానమ్ పణ్ణవతు,
ఎల్లమన్ఱుడై యతాయరువతే” ఎన్న ; “అర్థస్థితీయన్తోవతు, * అవ్వళ
వుపోరాతు, కరణత్రయత్తాలుమ్ భాగవతాపచారమ్ పణ్ణమల్
వర్తిక్కక్కడవేన్” ఎన్ఱు నజ్జెయిలే ఉదకమ్ పణి త్తర వేణుమ్”
ఎన్న ; అప్పడి ఇవరు ముదకమ్ పణిక్కొడు త్త వనన్దర్మ్ ఒరుభాగ
వతదోషత్తై పూర్వహాసనై యాలే నిన్ఱెత్తు “నామిని ముడిన్దోమ్”
ఎన్ఱు భయప్పట్టు మూడిక్కొణు తమేతిరుమాళికైయిలే కణివళర;
ఇవర్ మున్నువరుకిఱి కాలత్తిల్ వరక్కాణామైయాలే ఆళ్వానివర్ తిరు
మాళికైయిలే యెఱున్దరుళి, “ఎన్ఱాక, ముళిప్పెన్?” ఎన్ఱు వినవియ
రుళ; తామమనస్సాల్ నిన్ఱెత్తై విణ్ణప్పమ్ శెయ్తు, “కరణత్రయత్తాలు
మపచారమ్ పుకురాతపడి ఇద్దేహాత్తోడువ ర్తిక్కై యరితాయైరానిన్ఱు,

† అవినయమాక - భాగవతర్ కళుడైయ జన్తాద్యపకర్షావిష్కారముక్తమాక.

వేలి-వ్యవస్థ. * అవ్వళవు పోరాతు-కాస్త్రసిద్ధమానస్సామ్యవిపోరాతు.

౨౦౪. జ్ఞానానుష్ఠానశ్లోకైః యోగీంద్రాలుమ్ పేదో ముక్తుః ఆవర్తకశో
పక్కల్ సమ్మన్తమేయమైకితాహ్వానే అనైయుజ్ఞానా
లుమ్ ఇహివుక్తుః అవర్తకశో పక్క లపచారమేహోరుమ్.

ఎకశైయ్యక్కడవేన్" ఎత్తు తిగువడికడైక్కట్టిక్కొట్టా కిడ్డు క్లేశిక్క,
"ఇత్తనై అనుతాపమివర్తుక్తాః ప్పెదో హోమే!" ఎత్తుకడ్డుతి, సగున
సానలే నినైత్తుతుక్కుఅనుతాప ముడ్డాకవే ఈశ్వరక తమిత్తునభుమ్,
ప్రత్యక్షదణ్డభయత్రాలేకాయికమాకబరునరై యుమ్నలియక్కుచాతు,
ఆనపిన్పుఅనైయిరణ్ణముమక్కుక్కట్టిత్తు తనోమ్, ఇహివాక్కివైయుమ్
నన్తాకక్కుఁజిక్కొట్టా నర్తిత్తుహోరుమ్" ఎత్తురుశిచ్చెయేతరు.

౨౦౪. భగవల్లాభహేతువాన జ్ఞానానుష్ఠానశ్లోకైరణ్ణమ్ పరిపూ
ర్ణమాక పుడైయానోరువనుక్కు భాగవతాపచార ముడ్డాయిదోతా
కిలుమ్, భగవానతుక్కు లఘువానోరు దణ్డశ్లోషణ్ణి క్కుట్టిక్కొట్టా
విడానో; అనైయిరణ్ణ మసత్సమమాయ్, అపచారమే ప్రబలమాయ్,
ఎమ్మెరుమానై యిడ్డదేహోయేవిడుమ్ ఎన్నలామోఎన్న; ఆరుశిచ్చెయేకి
తార్, (జ్ఞానానుష్ఠానశ్లో) ఎత్తుతుడణ్ణి. ఆతానతు- (౧) "ఉభాభ్యా
మేవపక్షాభ్యా మాకాశేపక్షీణాంగతిః తతైవజ్ఞానకర్తృభ్యాం ప్రాప్యతే
భగవాహారిః" ఎత్తుమ్, (౨) "వీశుమ్ శిఱికాల్ పతిత్తీర్ విణ్ణాడు
నుడ్డల్కొళితు" ఎత్తుమ్ శొల్లుకిఱపడియే భగవల్లాభహేతువాన తత్త్వ
జ్ఞానముమ్ తదనురూపానుష్ఠానముమిన్ది క్కే యోగీంద్రాలుమ్, భగవల్లా
భత్తుక్కు (౩) "పశుర్ననుప్యః పక్షీవా యేచ వైష్ణవసంశ్రయాః
తేనైవతేప్రయాస్యన్తి తద్విష్ణోః పరమంపదమ్" ఎత్తుమ్, (౪) "యం
యంస్సృశేతిచాశిభ్యాంయం యంపశ్యతిచక్షుషాః స్థావరాణ్యపిముచ్య
నే కిమ్పునర్భాస్థవాజనాః" ఎత్తుమ్ శొల్లుకిఱపడియే భాగవతసమ్మన్దోమే
నిరపేక్షసాధనమాకితాహ్వానే, అన్తజ్ఞానానుష్ఠానశ్లోకైరణ్ణమ్ కుడైపతి

౧౨౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౦౫. ఇతిల్ జన్మవృత్తాది నియమమిల్లె.

౨౦౬. ఇవ్వర్థమ్

ఉడ్డాయిస్ తాకిలుమ్, భగవద్విషయ త్తెయిన్దుపోకై క్కు-భగవదభిమ తరాన అన్దభాగవతర్కళో విషయ త్తిల్ పణ్ణమపచారమే నిరపేక్ష సాధనమాక పోరుమెన్దపడి.

౨౦౫. ఇతిల్ జన్మవృత్తాది నియమముణ్డోవెన్నుమాకాత్తెయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతిల్) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఇతిల్) ఎన్దుతు-“పేల్, టు క్కు-భాగవతసమ్మన్దమేయమైయుమ్, ఇళువుక్కు-అవర్కళో పక్క లపచారమేపోరుమ్” ఎన్దుశొన్న విన్దై యిరణ్ణిలుమెన్దపడి. (జన్మవృత్తాదినియమ మిల్లె) ఎన్దుతు - జన్మవృత్తాదికళాల్ ఉత్కృష్టరాన భాగవతర్కళోడు ణ్డాన సమ్మన్దమేపేల్, టుక్కు పేతువావతు; అవల్, ట్రాలపక్కప్టరాన వర్కళోట్టై సమ్మన్దమ్ పేల్, టుక్కు పేతువాకాతెన్దిట నియమముమ్, జన్మవృత్తాదికళా లుత్కృష్టరానవర్కళో తిట త్తిల్ పణ్ణమపచారమే ఇళువుక్కు-డలావతు; అవల్, ట్రాలపక్కప్టరానవర్కళో తిట త్తిల్ పణ్ణ మపచారమ్ అప్పడిఇళువుక్కు-డలా కాతెన్దిట నియమముమిల్లెయెన్దపడి.

౨౦౬. ఇవ్వర్థమ్ కాణలామిడముణ్డోవెన్ను; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - చరకకులోద్భవనాన సోమశర్కావా కిట బ్రాహ్మణ, యాగ త్తెచ్చెయ్వతాక ఉపక్రమిత్తు యథాక్రమమ నుష్ఠియామల్ అతు సమాపిప్పతఱ్కు-మున్నే మరిప్పతుమ్ శెయ్కై యాలే బ్రహ్మరాక్షసనాయ్పిటన్దు తిరియూనిట్రు, (౧) “మద్భక్తంశ్చప చంవాపి” ఎన్దిటపడియే జన్మసిద్ధమాన నైచ్చ్యత్తెయ్దుడై యరాయ్. భగ వద్భక్తియే నిరూపకమామ్మడి యిరుప్పొరుభాగవతర్, *ఉత్తానై కా దళియనన్దు రాత్రి సిద్ధాశ్రమచూన తిరుక్కుఱుజుడియిలే నమ్మియై ప్పాడిప్పత్తెకొళోవతాకవీణాపాశియాయ్ కొణ్ణుపోకానిట్రు-చ్చెయ్తే,

కైశికవృత్తాన్తత్త్విలుమ్,

అవరై భక్షిష్టతాక వందడర్క్క, అవర్ ముణ్ణువరుకైక్కుఱుప్పాన
అనేకశపథజ్జలై పుణ్ణిక్కొడుత్తు తదనుమతికొణ్ణుపోయ్ యథామనోర
థమ్ సేవిత్తు హ్యుష్టరాన్, అన్ద బ్రహ్మరాక్షసన్ నిన్దవిడ త్తిలే మీళవుమ్
విన్దెన్దవన్ద, “యథేష్టమిన్యిఎశరీర తైసీభుజి” ఎన్న; అవన్ ఇవరుడైయ
సత్యవాదిత్వాది వైభవతైక్కుణ్ణ “సీగన్ద్రుపాడినపాట్టి” ఫలత్తైత్తా,
నానున్నైప్రాణనోడేపోకవిడుమ్మడి” ఎన్న; అవర్ అతుక్కి శైయాతొ
ఘ్రియ; “అర్ధరాత్ర త్తిల్ ఫలమ్, ఏకయామ త్తిల్ ఫలమ్” ఎన్దొత్పలే
శొల్లిక్కొణ్ణువన్దవళవిలుమ్, “నానతు శేయవత్తిల్లెమున్నుసీశొన్న పడియే
ఎన్నై భక్షిక్కుమ త్తనై” ఎన్దొ ఒరున్దిలెన్దపడియాలే, (౧) “త్వం
వై గీతప్రభావేన నిస్తారయితుమర్హసి | ఏవముక్త్యాఽభచణ్ణాలం రాక్షస
శ్వరణ్దతః” ఎన్దిపడియే నీడన్నుడైయ గీతప్రభావత్తాలే ఎన్నై ఇ
ప్పావ త్తిల్ నిన్దమకరైయేన్, వేణుమెన్ద్రుశరణమ్ పుకుర; అన్ద భాగవతర్
(౨) “యన్తయాపశ్చిమంగీతం స్వరం కైశికముత్తమమ్” ఇత్యాదిప్ప
డియే తామ్ పిన్సుపాడిన కైశికమాకిట పణ్ణిక్కు ఫలత్తైక్కుఱుత్తు కర్త
దోషత్తాల్ వన్ద రాక్షసవేష త్తైక్కుఱిత్తు మున్నుపోలే బ్రాహ్మణనాయ్
అతుక్కుమేలే భాగవతనుమాయుజ్జవిక్కుమ్మడి పణ్ణినారెన్దిట కైశికవృ
త్తాన్త త్తిలే, జన్దాదికళాల్ త్కృష్టరానభాగవతర్ కళోత్పై సమ్మన్దమే ఉజ్జీ
వన హేతువావతు; అవన్ గ్రాలపకృష్టరానవర్ కళోత్పై సమ్మన్ద ముజ్జీవన
హేతువాకా తెన్దిట నియమమిల్లెయెన్నుమతు కాణలామ్.

ఋషికళుమ్ దేవర్కళుమ్ తన్ పక్కలిలే ధర్మసన్దేహమ్ కేట్టు
మ్మడి విద్యాధికనుమాయ్, స్వవర్ణానురూప వృత్తమాత్రమన్తిక్కే
సాత్వతతన్ద్రనిష్ఠాతనాయ్ భగవదారాధన తత్పరనాయ్ కొణ్ణుపోరు

సీ (పా) ఎన్నై. + (పా) తు. (౧) కైశికమాహాశ్లేష్. (౨) కైశికమాహాశ్లేష్.
సీ సాత్వతతన్ద్రనిష్ఠాతనాయ్-శ్రీహర్షరాత్రిమ్.

ఉపరిచరననువృత్తాన్త త్తిలుమ్ కాణలామ్.

కైయాలే వద్దవృత్తాధికనుమాయ్, స్వతపోబలత్తాలే సవాహన పరివార
నాయ్కొణ్ణు అన్తరిక్షచరనాయ్ త్తిరియుమ్ ఉపరిచరననువెన్దిరాజా
నాననక, యాగార్థమానపశునిమి త్రమాక ఋషికళుమ్ దేవర్కళుమ్
తజ్జలిల్ వివాదమ్ పణ్ణుకిటనశవిలే, (౧) “మార్గాగతోస్థపశ్చేష్టస్థం
దేశం ప్రాప్తవాన్ వసుః । అన్తరిక్షచరశ్రీమాన్ సమగ్రబలవాహనః ।
తందృష్ట్వా సహసాయాన్తమ్ వసుం తేత్వన్తరిక్షగమ్ । ఊచుర్విజాత
యోదేవా ఏషచ్ఛేత్స్య తిసంశయమ్” ఎన్తు, అకాశశ్రీలే సోకానిష్ట
ఇననైక్కణ్ణు, ఇవకనమ్ముడైయ సంశయత్తై యతుక్కవల్ల నెష్టలుతి
యిటు, ఇననై చ్చెన్తుక్కిట్టి “శైయ్యనదుష్పతేను?” ఎన్తు కేల్కు; అవక
“ఉద్దాముడైయ మతస్థళే తన్నైచ్చొల్లుజ్జళే” ఎన్న; (౨) “ధాన్త్యై
ర్యష్టవ్యుమిత్యేష పక్షోఽస్తాకం నరాధిప । దేవతానాం హి పశుభిః పక్షో
రాజన్ వదస్వనః” ఎన్తు, † ధాన్యాధికళాలే యజిక్కప్పమమెన్దెగ్గళుక్కు
ప్పక్షమ్, పశుక్కళాలే యజిక్కవేణుమెన్తు దేవర్కళుక్కు ప్పక్షమ్,
నాజ్జళే శైయ్యమజ్జే? శోల్” ఎన్తు ఋషికళే కేల్కు, (౩) “దేవానాన్తు
మతం శ్రుత్వా వసునా పక్షసంశ్రయాత్ । * ఛాగేనాజేనయప్తవ్యమేవ
ముక్తం వచస్తథా” ఎన్దిటపడియే, అవక దేవర్కళళవిల్ పక్షపాత
త్తాలే “ఛాగత్తాలేయజిక్కవేణుమ్” ఎన్న; (౪) “కుశితాస్తేషదాసశ్వే
మునయస్సూర్యవర్చసః । ఊచుర్వసుం విమానస్థం దేవ పక్షార్థవాదినమ్ ।
సురపక్షోగ్రహీతస్తే యస్తాత్తస్తాద్దినః పత । అద్యప్రభృతితేరాజన్నా
కాశేవిహతాగతిః । అస్తచ్చాపాభిఘాతేన మహీంభిత్యాప్రవేక్ష్యసి ।
విరుద్ధం వేదసూత్రాణాముక్తం యదిభవేన్నృప । నయం విరుద్ధవచనాయది
తత్రపతామహే” ఎన్తు ఋషికళెల్లారుమ్ కుపితరాయ్, దేవపక్షార్థ

* ఛాగేనాజేన-అడాకిటయాలొరు అజ్జబ్దవాచ్యుణ్ణు, అత్తాలే యజిక్క
వేణుమెన్దెపడి, ధాన్యత్రినాల్ శైయవశు కూడా లెన్దెక్కాక. “ఛాగేన” ఎన్తు విశేషి
త్తకు. † (పా) ధాన్యజళాలే. (౧) భార-మోక్షధర్తే. (౨) భార-మోక్షధర్తే.
(౩) భార-మోక్షధర్తే. (౪) భార-మోక్షధర్తే.

౨౦౭. బ్రాహ్మణ్యమ్ విలై శైలుకిటలు

నాదియాయ్ విమానస్థనాయుక్కిట ఇవనైచ్చార్తు 'సిశోన్నతువేద
 మాత్రజభుక్కు విరుద్ధమాకిల్, దేవపక్షపాతియాయ్ వార్తైశోన్నసి
 వ్యావిల్ నిస్తు మధఃపాతియాయ్, ఇహోతుతుడక్క ఉన్నుడైయ ఆకాశ
 మనముమ్నూటి పాతాళ త్రేవిఱిక్కడనై; నాగళ తా విరుద్ధనచనమ్
 శోన్నమాకిల్ అప్పడియే పాతాళ త్రిలేవిఱిక్కడనోమ్' ఎరుశ్శిక్క, (౧)
 తత స్తస్థిముహూర్తేతురాజోపరిచర స్తథా అథోవై సమ్యభూవాశు
 భూమేర్వివరగోనృపః" ఎన్గిటపడియే అహోతే పాతాళ త్రిలే విఱున్దూ
 న్గిట ఉపరిచరనసు వృత్తాస్తత్రిల్, ఋషికళుమ్ ధర్మసద్దేహాద్భో
 తనై క్కేట్టుమ్మడివిద్యాదికళాల్ అనర్కళిలుత్కృష్టనాననా అనర్
 కళో తిట త్తి లపచారత్తాలే అధఃపతి త్తమైకాన్దాయాలే, జన్మవృత్తా
 దికళాలుత్కృష్టర్ తిట త్రిల్ అపకృష్టర్ పణ్ణమపచారమే ఇహువుక్కు
 డలావతు, అవధౌత్రాలుత్కృష్టరాననర్కళో అపకృష్టర్ తిట త్రిల్ పణ్ణ
 మపచారమ్ ఇహువుక్కుడలాకా తెన్గిటనియమమిల్లయెన్ను మతుకాణలా
 మెన్దై. జన్మాధిక్యమ్ ఋషికళుక్కున్దూ నాలుమ్ జ్ఞానాధిక్యమిననుక్కున్దూ కై
 యాలే అనర్కళిలివనుక్కేన్దూ శొల్లక్కుత్తయిల్లై. జన్మముమ్ జ్ఞానా
 దికళు మొరుతలైయానాల్ జ్ఞానాదికళో ప్రబలదగ్ధళాయితే యిరుప్పతు.
 కై శికవృత్తాస్తమ్ శ్రీవరాహపురాణ త్రిలే శ్రీభూమిప్పిరాట్టిక్కు శ్రీవరా
 హనాయనా రదుళిచ్చెయ్ తతాకైయాయిమ్, ఉపరిచరనసువృత్తాస్తమ్
 పశ్చిమవేదమాన మహాభారత త్రిలే మోక్షధర్మ త్రిలే ధర్మపుత్రర్క్కు
 శ్రీభీష్మరాలే శొల్లప్పట్టతాకై యాయిమ్, ఇవైతానా పుషమాణసిద్ధమితే.

౨౦౭. ఇప్పడి జన్మాదికళాల్ నరుముక్కుర్ త్రిల్ పశ్చైయిల్లయెన్దు

శొల్లలామా, శాస్త్రుదగ్ధెల్లామ్ బ్రాహ్మణ్యతై అత్యావరమపణ్ణిచ్చొల్లా
 నిఱుచ్చెయ్ తేయెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (బ్రాహ్మణ్యమ్) ఎన్దు

వేదాధ్యయనాదిముఖతాలే భగవల్లాభహేతువైష్ణు;
అతుతానే ఇమృతకృణుప్పాకిల్ త్యాజ్యమామితే.

౨౦౮. జన్మవృత్తజళినుడైయఉత్కర్షముమపకర్షముమ్

తుడగ్గి. (విలె శెల్లుకై యావతు)- విరుప్పత్తుక్కు విషయమాయ్ చెల్లు
కై. (వేదాధ్యయనాదిముఖతాలే భగవల్లాభహేతువాకై యావతు)-
(౧) “సర్వే వేదాయత్పదమామనన్తి” ఎన్టుమ్, (౨) “వేదైశ్చ సర్వై
రసామేవ వేద్యః” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటపడియే ఆరాధనస్వరూపత్తైయుమ్
ఆరాధ్యస్వరూపత్తైయుమ్ పూర్వోత్తరభాగజ్ఞతాలే ప్రతిపాదియానిన్టు
కొణ్ణు భగవదేకపరమాయిరుక్కిటవేదతై, (౩) “స్వాధ్యాయోఽధ్యై
తవ్యః” ఎన్టిట విధిపరతన్త్రినాయ్ అధ్యయనమ్ పణ్ణి, పీమాంసాదిక
తాలే తదర్థనిర్ణయమ్ శెయ్తు; భగవదుపాసనాదికళితే యిత్తిన్టు భగవ
ద్విషయతై ప్పెఱుకైక్కుఱుప్పాకై. (అతుతానే ఇమృతకృణుప్పా
కిల్) ఎన్టు - అన్తబ్రాహ్మణ్యమ్ తానే అహజ్జారహేతువాయ్ కొ
ణ్ణు; (౪) “మద్భక్తా శ్రోత్రీయోనిన్దక సద్యశ్చణ్డాలతాన్వజేత్”
ఎన్టిటపడియే భగవదత్యన్తనిగ్రహ హేతువాన భాగవతాపచారత్తై
ప్పణ్ణిభగవద్విషయత్తుక్కళలాయ్ ప్పొకైక్కుఱుప్పాకిలెన్టుపడి. (త్యాజ్య
మామితే) ఎన్టు, ప్రసిద్ధితోన్ నివరుళిచ్చెయ్తతు - యాతోన్టు భగ
వల్లాభత్తుక్కుఱుప్ప, అతు ఉపాదేయమ్; యాతోన్టు తదలాభత్తుక్కు
ఱుప్ప, అతు త్యాజ్యమాయ్ నిసిన్పు, ఇతువు మిత్తువుక్కుఱుప్పాన
పోతే అప్పడియాక క్కుఱైయిల్లై ఎన్టిటనిశ్చయత్తాలే.

౨౦౯. ఇప్పడి ఉత్కృష్ట జన్మాదికళిమృతకృణుప్పాకిల్ అపకృష్ట
జన్మాదికళితాన్ పేన్దుక్కుడలామోవెన్ను, అరుళిచ్చెయ్కితార్,
(జన్మవృత్తజళినుడైయ) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-జన్మవృత్తజళినుడైయ
ఉత్కర్షముమ్ పేన్దుక్కు-మిత్తువుక్కుమ్ ప్రయోజకమన్టు; అవన్దు
నుడైయ అపకర్షముమ్ వైయరుక్కుమ్ ప్రయోజకమన్టై. - అన్టిక్కే,

పేదీ బుక్కు మిక్కుపుక్కు మప్రయోజకమ్.

౨౦౯. ప్రయోజకమ్ భగవత్సమృద్ధముమ్, తదసమృద్ధముమ్.

“ఇతిల్ జన్మవృత్తాది నియమమిల్లె” ఎన్నతు, “ఇమ్మపుక్కులుప్పాకిల్ త్యాజ్యమామితే” ఎన్నతా కానిస్తిర్, ఇజ్జసేళొల్లలామో, వేదాధ్యయ నాదిముఖతాలే భగవల్లాభహేతువాకై యాలే జన్మవృత్తజ్ఞినుడైయ ఉత్కర్షమ్ పేదీ బుక్కుడలాకవుమ్, అవదీశీనుడైయ అపకర్షమ్ అధ్యయనాదికళుక్కు అసర్వమాకై యాలే ఇమ్మపుక్కుడలాకవుమ్ కొళ్ళ వేడ్డావోవెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్, (జన్మవృత్తజ్ఞినుడైయ) ఎన్నతు డగ్గి, అతావతు-జన్మవృత్తజ్ఞినుడైయ ఉత్కర్షమ్ పేదీ బుక్కు ప్రయో జకమస్తు; అవదీశీనుడైయ అపకర్షముమ్ ఇమ్మపుక్కు ప్రయోజకమన్తెన్దె.

పేజ్జిపుకళావన - భగవల్లాభతదలాభజ్గళే, ప్రయోజకమావతు - ఫలి ప్పిక్కుమతు. ఉత్కృష్ట జన్మవృత్తజ్ఞుడైయవర్కళిల్ శిలర్మిప్పారుమ్ శిల్ ప్పెలువారుమాకక్కాన్దెయాలమ్, అపకృష్టజన్మవృత్తజ్ఞుడైయ వర్కళిలు మప్పడియే ఇరణ్ణువకైయ ముణ్ణాకక్కాన్దెయాలమ్, ఇవె యిరణ్ణుమిరణ్ణుక్కుమ్ ప్రయోజకమన్తెన్నుమిడమ్ ప్రత్యక్షసిగమితే.

౨౧౦. ఆనాల్ పేజ్జిపుకళుక్కు ప్రయోజకమావతే లెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రయోజకమ్) ఎన్నతుడగ్గి, అతావతు-భగవల్లా భమాకిఱ పేదీ బుక్కు ప్రయోజకమ్, నామ్భగవదసన్యార్జ శేషభూత రెచ్చిరుక్కైయాకిఱ భగవత్సమృద్ధమ్; తదలాభమాకిఱ మిక్కుపుక్కు ప్రయోజకమ్, తదసన్యార్జ శేషత్వ జ్ఞానాభావమాకిఱ తత్సమృద్ధా భావమెన్తపడి.

౨౧౧. ఉత్కృష్టాపకృష్టజన్మాక్కుళిరువర్కుమ్ భగవత్సమృద్ధ ముణ్ణానాల్ భాగవతత్వ సామ్యమన్తోఉళ్ళతు, అత్తోజే జన్మోత్కర్ష ముడైయవా మదీశైయవనైప్పుమ్ శ్రీ విశిష్టనన్దోనెన్దు నిన్తెత్తుప్పణ్ణుకిఱ

౨౩౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౧౦. భగవత్సమృద్ధముణ్ణానాలిరణ్ణమొక్కుమోవెన్నిల్;

౨౧౧. ఒవ్వాతు.

౨౧౨. ఉత్కృష్టమాకభ్రమిత్తజన్తమ్ భ్రంశసమ్భవనై
యా లే (౧) “శరీరేచ” ఎన్నిటపడియే భయజనకమ్.

ప్రశ్న తై యనువదిక్కితార్, (భగవత్సమృద్ధముణ్ణానాలిరణ్ణమొక్కుమోవెన్నిల్) ఎన్టు. (ఇరణ్ణమ్) ఎన్టు ఉత్కృష్టపాపకృష్ట జన్తజన్త
చొట్టుకొనితను.

౨౧౩. ప్రప్టానానవక్ ఉత్కృష్టమాక నిన్తైత్తై అపకృష్టమా
కవుమ్ అపకృష్టమాక నిన్తైత్తై ఉత్కృష్టమాకవుమ్ తిరువుళ్ళమ్
పర్దీ, అతుక్కుఉత్తర మరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఒవ్వాతు) ఎన్టు.

౨౧౪. అత్తై ఉపపాదిక్కితార్, (ఉత్కృష్టమాక) ఎన్టుతుడగ్గి.
ఆభిజాత్యాదికళాలే ఆహజ్కరిత్తు నశిక్కైక్కుటుప్పాకైయాలే అప
కృష్టమాయరుక్కిఱివైత్తై ఉత్కృష్టమాకనిన్తైత్తు ప్రశ్నమ్ పణ్ణియై
* అతస్మిన్ సద్బుద్ధియాలే యెన్నుమిడమ్తోర్. (ఉత్కృష్టమాకభర
మిత్తజన్తమ్) ఎన్తితార్. (భ్రంశసమ్భవనైయూపతు)- ఉపాయాన్త
గ్గళిలన్వయత్తాలే అనన్యోపాయత్వమాఱిఅధికార త్రిల్ నిన్టుమ్ నఱువు
తల్ వరుక్కైక్కు యోగ్యమాయరుక్కై. (శరీరేచ ఎన్నిటపడియే భయ
జనకమ్) ఎన్టు - (౧) “కాలేష్వపిచ” ఎన్టుతుడగ్గి ఉపాయాన్తరాను
ష్ఠానతుక్కు యోగ్యజ్జళాకైయాలే భయహేతుక్కుళానవమ్ తై చొచ్చ
ల్లివరుకిఱవ డెపిలే అవైయెల్లావమ్ శీలుమ్ ప్రధానమాక (౧) “శరీరేచ
వర్తతేమే మహద్భయమ్” ఎన్టు శొల్లుకొనిపడియే స్వరూపయాభాత్వ
విత్తుక్కుళాయ్ ఉపాయాన్తరగన్ధాసహరాయిరుక్కు మధికారికభుక్కుమ్
“ఇతుఇరుక్కువిరుక్కు ఎన్ శైయ్యత్తైడుకిఱతు” ఎన్నుమ్ భయత్తై విశై
క్కుమతాయిరుక్కుమెన్తుపడి.

౨౦౩. అతుక్కు-స్వరూపప్రాప్తమాననై చ్యవ్ భావిక్కు-వేణుమ్.

౨౦౪. అపకృష్టమాకభ్రమి తడత్కృష్టజ న్నత్తుక్కు.

ఇరణ్ణుదోషముమిల్లె.

౨౦౫. నై చ్యవ్ జ న్నసిద్ధమ్.

౨౦౬. ఆకై యాలేడత్కృష్టజ న్నమే శ్రేష్ఠమ్.

౨౦౩. ఇన్న ముమితుక్కురుదోషమరులిచ్చెయ్ కితార్, (అతుక్కు-) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. (అతుక్కు-) ఎన్ఱు కీర్త్ చ్చొన్న జ న్నత్తై పురామర్కిక్కి-అతు. (స్వరూపప్రాప్తమాననై చ్యవ్ + భావిక్కు-వేణుమ్) ఎన్ఱుతు- భాగవతానువర్తనాదికలివన్దాల్ శేషత్వమాకిట స్వరూపత్తుక్కు-త్తుకుతి మాన తాల్ చ్చి, పిఱర్ శెయ్ కిటతుకణ్ణునకరిత్తు క్కు-అ-వేణు మెన్ఱపడి.

౨౦౪. ఏతత్ప్రతిరోటియాన జ న్నత్తినుడైయ దోషాభావత్తై మరులిచ్చెయ్ కితార్, (అపకృష్టమాక) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. ఆభిజాత్యాదికళాల్ వరు మహజ్జూరయోగ్యతై యిన్ఱిక్కే శేషత్వానుకూలమా యిరుక్కెయాలే, డత్కృష్టమాయిరుక్కి-అవి తై అపకృష్టమాకనినై త్తుమ్ అతస్మిన్ స్తద్భుద్ధి యెన్నుమిడమ్ తోన్ (అపకృష్టమాక భ్రమిత్త డత్కృష్టజ న్నమ్) ఎన్ఱితార్. (ఇరణ్ణుదోషముమిల్లె) ఎన్ఱుతు - భ్రంశ సమ్భావనై యాలేవరుమ్ భయజనకత్వముమ్, స్వరూపప్రాప్తమాన నై చ్యవ్ భావిక్కు-వేణుకై యు మాకిట దోషద్వయముమిల్లెయెన్ఱ పడి.

౨౦౫. భ్రంశసమ్భావనై యన్తో ఇల్లాతతు, నై చ్యభావనై యిల్లై యోవెన్న; అరులిచ్చెయ్ కితార్, (నై చ్యవ్ జ న్నసిద్ధమ్) ఎన్ఱు. అతావతు- భాగవతానువర్తనాదికలుక్కు-అప్పానతాల్ చ్చి పిఱన్ఱుడై మైయాయిరుక్కెయాలే, భావిక్కు-వేణు తే పళ్ళమడై యాయిరుక్కు-మెన్ఱపడి.

౨౦౬. ఇవ్వర్థతై నిగమిక్కి-తార్, (ఆకై యాల్) ఎన్ఱు తుడణ్ణి. (ఆకై యాల్) ఎన్ఱుతు-ఇప్పడి. అతుసదోషముమ్ ఇతునిర్దోషముమాకై మాలెన్ఱ పడి. (డత్కృష్టజ న్నమే శ్రేష్ఠమ్) ఎన్ఱుతు- శేషత్వోచితమాన్య

౧౩౩ శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౧౭. (౧) 'శ్వపచోఽపిమహీపాల'

౨౧౮. నికృష్టజన్మత్తాల్ వద్దదోషమ్ శమిప్పతు విలక్షణసమృద్ధతాల్

౨౧౯. సమృద్ధత్తుక్కు యోగ్యతైయుణామౌబ్బతు

కొణ్ణుఉత్కృష్టమాయరుక్కిఁగిన్దజన్మమే, తదనుచిత జన్మకైప్పన్, శ్రేష్ఠమెన్దపడి.

౨౧౭. ఇవ్వర్థత్తుక్కుప్రమాణమ్కాట్టకితార్, (శ్వపచోఽపి మహీపాల) ఎన్దు. (౧) 'శ్వపచోఽపిమహీపాల విష్ణుభక్తోద్విజాధికః విష్ణుభక్తివిహీనస్తయత్తిశ్వపచాధమః' ఎన్దు ఎత్తనైయెనుమ్ నికృష్టజన్మావాయరున్దానేయాకిలుమ్, భగవద్భక్తనానవక్ ద్విజనిత్కాట్టి లధికః; ఉత్కృష్టజన్మానానవశవన్తికే ఉత్తమాశ్రమియాయరున్దానే యాకిలుమ్, భగవద్భక్తిహీననానవక్ శ్వపచనిత్కాట్టి లధమన్ ఎన్దు వర్ణాశ్రమజగిత శరక్కలుత్తు భగవత్సమృద్ధమే ఉత్కర్షహేతువాక చొన్లుకైయాలే, భృంశసమ్భావనాదికళాలే తత్సమృద్ధవిరోధియాన జన్మజ్ఞిత్కాట్టి. తదనురూపమానజన్మమే శ్రేష్ఠమేన్దుకనుత్తు. ఇజ్జనన్తాకిల్ కీడ్చొన్నవర్థత్తుక్కు ఇతు ప్రమాణమాకమాట్టతితే.

౨౧౮. ఆక నికృష్టత్కృష్ట జన్మభిన్నతెన్దు నిశ్చయిక్కప్పట్టతు కీడ్; అతిల్ నికృష్టజన్మత్తాల్ వద్దదోషమ్ శమిప్పతెత్తాలే యెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్మేల్, (నికృష్ట) ఇత్యాదియాలే. ఆతావతు-అహజ్కార హేతుతయా నికృష్టమాన జన్మమడియాకవన్ద నైచ్చమ్ భావిక్క వేణుకై ముతలానదోషమ్ మఱువలిడాతపడి మాఱువతు, జన్మసిద్ధమాన నైచ్చతైయుడైయరాయ ఉపాయాన్తరాన్వయ యోగ్యతా గన్ధరహితరాయరుక్కుమ్ విలక్షణాధికారికళోడుణ్ణాన శేషత్వరూప సమృద్ధతాలేయెన్.

౨౧౯. తత్సమృద్ధయోగ్యతై సమృదిక్కుమ్బడియెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (సమృద్ధత్తుక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. ఆతావతు-అన్దవిలక్షణ

జన్మకొత్తై పోక వేణుమ్.

౨౨౦ జన్మత్తుక్కుక్కొత్తైయుమ్ అతుక్కు ప్పనిహనిముమ్

(౧) “పముతిలావొమ్మకల్”

ఎన్ఱిఅపాటిలే యరుళిచ్చెయ్ తాల్.

కోట్టై సమ్మన్మత్తుక్కుర్న్దై ఇవనుక్కుణ్డామ్బాత్తు, తన్నున్దైయ జన్మ తమాన † కొత్తైకళియ వేణుమెన్ఱ పడి.

౨౨౦. జన్మత్తుక్కుక్కొత్తైపితు, తత్పనిహనిమేతుఎన్ను మాకా త్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితాల్, (జన్మత్తుక్కుక్కొత్తైయుమ్) ఎన్ఱుతుడన్ఱి అతావతు * వయర్ వఱుమతి నలమరుళప్పెల్లై తత్పనిహనిసర రాయ్ తదీయ శేషత్వ సీమాభూనియాన శ్రీతొణ్ణుడిప్పడియాన్దార్ (౧) “పముతిలావొమ్మకల్” ఇత్యాదియాలే, బ్రహ్మతుడన్ఱి తన్మత్తుక్కుమ్ సర నెఱుకప్పొరుకిఱవంశప్రవాహాత్తిల్ ఒరుదొవవిన్ఱి క్కేయిరుక్కుమ వర్కళాయ్ పలరాయిరుక్కిఱ చతుర్వేదికాల్! ఇతిల్ కీర్తీ ప్పట్టణ్ఱై యెన్నుమ్ నిహీనకులత్తిలే పిఱన్దార్ కళేయాకిలుమ్, ఎన్నొడున్ఱాన అసాధారణసమ్మన్మత్తైయతిన్ఱు అన్దజ్ఞానానురూపమాన స్వాచార త్తైయు డైయరాకిల్, సీగళి అవర్కళి కాలిలేవిమ్మిన్ఱు ఆరాధియున్దోళి; అవర్కళి జగళి పక్కలిలే జ్ఞానాపేత్తై పన్దోల్ సీగళాదరిత్తున్ఱొల్లున్దోళి, అవర్కళి భగవదాన తై యుజ్గళుక్కు ప్రసాదిక్కిల్ కేటకృతార్థరాకున్దోళి; ఎన క్కుమేల్ పూజ్యరిల్లామైయాతే ఎన్ఱాత్రమాకిలు మవర్కళై యారా ధిత్తునల్ వట్టిపోకున్దోళెన్ఱు, ఇన్దపరమరహస్యత్తై (౨) “భక్తిరిప్పవిధాప్యే షాయ స్త్రిక్ మేచ్చేపివర్తతే. తన్నైదేయంతతో గ్రాహ్యం సచపూజ్యో యథావ్యాహమ్” ఎన్ఱు పరమాప్తరాన దేవరుళిచ్చెయ్ తపిన్ఱు ఇతి లొరు సంశయమున్దో? ; ఇప్పడి ఉపదేశమాత్రమాయ్ ప్పొకాణే కోయిలిలేవన్దరుళి లోకసారన్ద మహిమునితలైయిలే తిరుప్పాణాన్దొరై వైత్తు ఇన్దర్నత్తై వ్యాపరిపిత్తు కాట్టిల్ శీరోవెన్ఱు; ఇన్ఱాట్టిలే, అభి † కొత్తైదొవన్. ‡ వ్యాపరిపిత్తు-అనుష్ఠానపర్యన్తమాక్కి. (౧) తి-చూ-౪౨. (౨)

౨౩౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౨౦. వేతకప్పొన్నోలే ఇవర్కళోట్టెసమ్మన్నమ్.

౨౨౧. ఇవర్కళోపక్కల్ సామ్యబుద్ధియు మాధిక్యబుద్ధియుమ్ నడక్కవేణుమ్.

౨౨౩. అతావతు - ఆచార్యతుల్యరెన్టుమ్ సంసారికళిలుమ్

జనాద్యభిమానమ్ జన్మకొత్తై, అన్ద దురభిమానమిల్లాత విలక్షణ రాన తదీయరళవిల్ పణ్ణుమనువర్తన విశేషమ్ అతుక్కు ప్పరిఘోరమ్ ఎన్టు సువ్యక్తమాక వరుళిచ్చెయ్తారెన్దై.

౨౨౦. ఏవమ్భూతమాన జన్మకొత్తైకట్టిన్దు విలక్షణరోజే సమ్మన్నముణ్ణాకవే ఇవనుమ్ విలక్షణనాయ్ ఏమమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (వేతకప్పొన్) ఎన్టుతుడగ్గి. వేధకమ్ ఎన్ఱిఱవిత్తై వేతకమెన్టు దావిడోక్తియాలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (వేతకప్పొన్నావతు)- అనేక సిద్ధాపదజ్జళై యిట్టు పలకాలురుక్కి గుళికైయాకప్పణ్ణి రసవాదికళ కైయిలిరుక్కుమ్ స్పర్శ వేధియానపో; అతుస్పర్శమాత్రత్తాలే ఇరు మ్మైప్పొన్నాక్కు-మాపోలే యాయిల్లు, జన్మసిద్ధమాననైచ్చాదికళై యుడైయ విలక్షణరాన ఇవర్కళోట్టెసమ్మన్నమ్, నిక్మప్తజన్మత్తాల్వన్ద దోషత్తైప్పొక్కి ఇవనైయుమ్ విలక్షణనాక్కి-విడుమ్మడి.

౨౨౧. ఇప్పడి స్వసమ్మన్నత్తాలే ఇత్తలైయిల్ దోషత్తైక్కట్టిన్దు స్వసామ్యాపత్తియైత్తరుమ్ విలక్షణరానవర్కళై ఎజ్జనే ప్రతిపత్తిపణ్ణి యిరుక్కువేణుమెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవర్కళోపక్కల్ సామ్య బుద్ధియు మాధిక్యబుద్ధియుమ్ నడక్కవేణుమ్) ఎన్టు.

౨౨౩. ఇత్తైవివరిక్కితార్, (అతావతు) ఎన్టుతుడగ్గి. (ఆచార్య తుల్యరెన్టు నిన్దైక్కైయావతు)- (౧) “గురురేవపరం బ్రహ్మ” ఇత్యాదిప్పడియే తనక్కు సర్వప్రకారోద్దేశ్యనాన ఆచార్యనోడుఇవర్కళై సమరాక ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై. (సంసారికళి లభికరాకనిన్దైక్కై యావతు)- జాత్వాదికళై యిట్లు సంసారికళోడు సమబుద్ధిపణ్ణాత్తే జ్ఞానాదికళాల్వన్ద

తన్నిలుమ్ ఈశ్వరనిలుమ్ అధికరెన్టుమ్నినైక్కై.

౨౨౪. ఆచార్యసామ్యత్తుక్కడి ఆచార్యవచనమ్.

౨౨౫. ఇప్పడినినై యాతొత్తికై యుమపచారమ్.

వ్యావృత్తియాలేతదధికర్ ఎన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై (తన్నిలధికరెన్టు నినైక్కైయావతు)- సంసారికళిల్ వ్యావృత్తి తనక్కు ముణ్ణాకై యాలే అత్తైయిట్టు తన్నోడొక్క నినై త్తిరుక్కై యన్బిక్కై, తనక్కు శేషి కళాన ఆకారత్తాలే తన్నిలధికరెన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై, (ఈశ్వరనిలధికరెన్టు నినైక్కైయావతు)- శేషిత్వత్తైయిట్టు “నమక్కు అవనమ్ ఇవర్ కళు మొక్కుమ్” ఎన్బిరాతే, కర్తానుగుణమాక లీలై యిలుమ్ వినియోగమ్ కొళ్ళక్కడవనాయ్, స్వచరణకమలసమాశ్రయణ దత్తైయిల్ పురుష కారమ్ వేణుమ్బడియాయ్, ఉకన్దరుళిన నిలగళిలే సన్నిహితనా యగు క్కచ్చెయ్ తేయుమ్, అర్చానతార సమాధియాలే వాయ్తిఱన్దారు వారైశొల్ల క్కడవనుమన్బిక్కేయరుక్కుమవనైప్పొలన్బియే, స్వరూపానుగుణమాక వే వినియోగమ్ కొళ్ళుమవర్ కళాయ్, స్వాశ్రయణ త్తిల్ పురుషకార నిరపేక్షరాయ్, వాయ్తిఱన్దు త్యాజ్యోపాదేయజ్జళై యుపదేశిత్తు నోక్కిక్కొణ్ణుపోరుమవర్ కళాకై యాలే తదధికరెన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై.

౨౨౪. ఆచార్యనోడొరు విషయత్తైయుమ్ సమబుద్ధిపణ్ణుకై అయు క్తమాయరుక్క, ఆచార్య సామ్యబుద్ధిక్కడియే తెన్నుమాకాన్డై యిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్య) ఇత్యాదియాలే. అతావతు- ఆచార్యసామ్యప్రతిపత్తిక్కుమూలమ్, “శ్రీనైష్ఠవర్ కళైక్కణ్ణాల్ నమ్మై క్కణ్ణాత్పీలేకాణుమ్” ఎన్టుడపదేశ సమయ త్తిలే ఆచార్యనరుళిచ్చెయ్ తవచనమెన్దై.

౨౨౫. ఇప్పడినినై యాతపోతు వరుమనర్థముణ్ణోవెన్న; అళిరుచ్చెయ్ కితార్, (ఇప్పడి) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-జన్మాదికళైయిట్టు. నికర్ బుద్ధి పణ్ణుకై అపచారమానాత్పీలే, ఇప్పడి గౌరవిత్తు నినై యాతొత్తికై యు మపచారమాయ్ త్తలైక్కట్టు మెన్టపడి.

౨-౨౬. ఇష్టార్థమ్ ఇతిహాస పురాణజ్ఞలిలుమ్

౨-౨౬. ఇష్టాదిష్టభాగవత వై భవమిత ప్రవచనజ్ఞలిల్ విశదమా
 కక్కాణలా మిడగ్గళుడ్డో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (ఇష్టార్థమితిహాస
 పురాణజ్ఞలిలుమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (ఇష్టార్థమ్) ఎన్ఱు, కీర్థి విస్తరేణో క్తమాన
 భాగవతవైభవ తై స్పరామర్శిక్కిటతు. (౧) “మద్భక్తం శూద్రసా
 మాన్యా దసమన్య నియేనరాః । సరకేష్వవతిష్ఠన్తి వర్షకోటిర్నరాధ
 మాః । చణ్డాలమపిమద్భక్తం నావమన్యేతబుద్ధిమాన్ । అవమానాత్పు
 తత్యేవ రారవే సరకేచనః” ఇత్యాదియాలుమ్, (౨) “నశూద్రాభగ
 వత్సక్తా విప్రాభాగవతా స్తస్మృతాః । సర్వవర్ణేషు తే శూద్రా యే హ్యభక్తా
 జనార్దనే” ఇత్యాదియాలుమ్, (౩) “మద్భక్తజనవాత్సల్యం పూజా
 యాఞ్చ నుమోదనమ్ । స్వయమభ్యర్చనజ్ఞాపన మదర్థే దమ్యవర్జనమ్ ।
 మత్కథాశ్రవణేభక్తిః స్వరనేత్రాబ్జవిక్రియా ॥ మమానుస్సరణనిత్యం
 యచ్చమాంనోపజీవతి । భక్తిరష్టవిధా హ్యేషా యస్మిన్లేచ్ఛేపివ ర్తతే
 సవిపేన్ద్రోమునిశ్శీమాన్ సమతీస్సచపణ్డితః । నమేపూజ్యశ్చతుర్వేదీ
 పూజయన్భక్తివర్జితః । సమేపూజ్యస్సదాచాసౌ మద్భక్తశ్శ్వపచోఽపి
 యః । తస్మై దేయంతతో గ్రాహ్యం సచ పూజ్యోయథాహ్యహమ్” ఇత్యాది
 యాలుమ్ పలవిడగ్గళిలుమ్ భాగవతవైభవమ్ ప్రతిపాదితమ్. ఇతిహా
 సోత్తమత్తిలే (౪) “శూద్రంవాభగవత్సక్తమ్ నిషాదంశ్వపచంతథా
 వీక్షతేజాతిసామాన్యా త్సయాతినరకంసరః” ఇత్యాదియాలే భాగవత
 ప్రభావమ్ ప్రకీర్తితమ్. ఇన్నము మితిహాసత్తిలే పలవిడగ్గళిలుమ్ భాగ
 వతమాహాత్మ్యప్రతిపాదనమ్ వన్దవిడగ్గళిలే కణ్ణుకోళ్ వతు. శ్రీవరాహ
 పురాణత్తిలే (౫) “మద్భక్తంశ్వపచంవాపి నిన్దాఙ్కుర్వన్తియేనరాః ।
 వద్దకోటిశతేనాపి నీనక్షమామివనుస్థరే” ఇత్యాదియాలే భాగవతవైభవ
 మప్రోక్తమ్; శ్రీభాగవతత్తిలే (౬) “శ్వపచోఽపిమహీపాల విష్ణుభక్తో

ద్విబాధకః । విష్ణుభక్తీవిహీనస్తు యతిశ్చైవ్యపచాధమః” (౧) “విప్రా
ద్విషమస్థానాయుతాదరవిప్రనాభ పాదారవిష్ట వినుభాన్మృదవచంపకీప్యమ్!
మన్యేనదర్శిత మనోవచనేహితాన్ధ్రాణాః పునాతిసకలం సతంధూరి
మానః” ఇత్యాదికళాలే భాగవతనైభవమ్ పలవిద్యశిలుమభిహితమ్.
అర్జున్తీలుమ్, (౨) “వైష్ణవానాం విశేషః సైవిష్ణురాయతనంమహత్ ।
జగ్గమశ్రీవిమానాని హృదయానిమసిషిణామ్ ! యఃపశ్యతి సుభాచారం
వైష్ణవంవీతకల్పమమ్, యస్మిన్కాకస్మిన్కాకులేహతం ప్రణమేద్యవచ్ఛుది”
ఇత్యాదియాలే భాగవతనైభవమ్ ప్రతిపాదితమ్. ఇప్పటి భాగవత
మాహాత్మ్య ప్రతిపాదనమ్ పలపురాణజ్ఞులు ముష్టానై నూనై త తత్
ఫలగ్ధులై కల్లుకొశవతు. ఇతిహాసాదికళాలేపా త్తవచనద్వితీయే, భాగవతర్
కతై జన్మనిరూపణేనావమతిశేయజ్ఞాల్ వసుమనస్థపశేషముమ్, భాగ
వతరాసపోతే అవర్క శపకృష్టజాతీయస్కర్ ఉత్కృష్టజాతీయతుల్య
కెన్ను మిడముమ్, ఉత్కృష్టజాతీయరిలుమ్ శ్రేష్ఠరాయ్ అవర్కకళుక్కు
జ్ఞానప్రదాతృతయా గురుక్కుళుమాన్ చరమశేషియాన వీశ్వరనోపాతి
పూజ్యుమావర్కకళెన్ను మిడముమ్, అవర్కకళే పిఱత్తిలపచారమ్కాలత
త్వముభ్యతనైయు మీశ్వరకౌపాతానెన్ను మిడముమ్, కరణత్రయవ్యా
పారత్తోడు అర్థత్తోడు ప్రాణాదికళోడు వాళియఱ భగవద్విషయత్తిలే
నమర్పిత్తు నిరభిమానరా యిరుక్కుమనర్కకళే స్ఫుర్పాననకెన్ను మిడ
ముమ్, అవర్కకళుడైయ హృదయమీశ్వరనుక్కు జగ్గమవిమానమెన్ను
మిడముమ్, అవర్కకళైక్కుణ్డాల్ దణ్ణవత్ప్రణామమ్ శేయవానెన్ను
మిడముమ్ శొల్లప్పట్టతితే. ఇప్పటి ఇతిహాసపురాణజ్ఞులుమ్; సమ్మా
త్వార్ (౩) “పామ్మిడల్ శేర్వదవమనై పుయిలుమ్ తిరువుడై
యార్ - పయిలుమ్ పిఱప్పిడై తో తెమ్మైయాళుమ్పరమరే” ఎన్ఱుతుడణ్ణి
భగవద్గుణచేష్ఠితాదికళాలే ప్రవణరాసభాగవతర్కకళే నమక్కుశేషికళె
న్ను మిడత్తై ప్రతిపాది త్తరుళుకిఱవిడత్తిల్, (౩) “యవరేలుమచర్

(౧) * పయిలుమ్ శుదరో (౨) * నెడుమాఱ్కుడిమైయిలుమ్

కట్టోర్” (3) “కుమ్బినరకర్కళేత్తువలేలుమవర్కట్టోర్” (౪) “ఎత్తనె
సలన్దానిలాతశశ్శాళశశ్శాళర్కళాకిలుమ్” ఎత్తు జన్మాదికళాలె త్తనె యేనుమ్
తట్టయి నేమాకిలుమ్ శేవత్వవిరోధియాన జన్మాద్యభిమాన మిల్లాతవర్
కళోకిడిర్ నమక్కు మికవుముద్దేశ్య రెన్వరుళిచ్చెయేత * పయిలుమ్ శుడ
రోయిలుమ్; (5) “కొంబమావిన్దె యేనవనడియారడియే కూడుమితు
సన్దాల్ - వియకమాపులకు పెణినుమ్ - వినుమాతెన్దె త్తెన్దన్దో” ఎత్తు
తుడన్దే భాగవతర్కళే తమక్కు పరమప్రాప్యరెన్నుమిడన్దై ప్రతిపాది
క్కిఱనభిల్, జన్మవృత్తాదివిభాగమన్దై క్కే, (౬) “శయమేయడిమై
త్తలై నిన్దార్” (౭) “అవనడియార్” (౮) “మణిమలై పోల్ కిడన్దా
న్దమర్కళే” (౯) “కోతిలడియార్” (౧౦) “నీక్కమిల్లానడియార్”
ఎత్తు భగవత్సన్దేశ్యదికళితే తోల్ శీరుక్కుమాకారమే అవర్కళుక్కు
నిమాపకమాక వరుళిచ్చెయేత * నెడుమాఱ్కుడిమైయిలుమ్ ; తిరుమన్దై
యాభ్యోర్, (౧౧) “తణ్ శేత్తై యెమ్మెరుమాక తాళే తొమ్మివార్ కాణ్
మినై తలై మేలారే” ఎత్తుతుడన్దే, అర్చావతార ప్రవణరాన శ్రీవైష్ణవర్
కళే సమక్కు శిరసావాహ్యార్, సదాభ్యేయర్, సూరికళిలుమ్ కై జ్ఞా
ర్యసమృద్ధియైయవర్కళే, అవర్కళై యెరుక్షణకాలముమ్ పిరియత్తు
మనల్లెక, అవర్కళుక్కు హృదయమ్ (౧౨) * తేనూటియెప్పోతుమినితా
కానిన్దతు, అవర్కళై క్కణ్ణమాత్రత్తిలే కణ్ణికోళేయెన్నుడైయ మనో
వృద్ధికళే కళిక్కిఱపడి, అవర్కళళవిలే యాకానిన్దతు ఎన్నన్బానతు,
అవర్కళై నెన్దాల్ నిన్దెక్కవే మృత్యువుక్కుమ్ పాపత్తుక్కు మణ్డ

(౧) తి-వాయ-౩-౭.

(౭) తి-వాయ-౧౦-౪-౩.

(౨) ,, ౮-౧౦.

(౮) ,, ,, ,, ,, ౮.

(౩) ,, ౩-౭-౮,

(౯) ,, ,, ,, ,, ౯.

(౪) ,, ,, ౯.

(౧౦) ,, ,, ,, ,, ౧౦.

(౫) ,, ౮-౧౦-౧.

(౧౧) తి - మొ ౭- ౪- ౧.

(౬) ,, ,, ,, ౨.

(౧౨) ,, ,, ,, ,, ౫.

(౧)*కణశోరవెట్టురులియులుమ్, (౨)*నన్జాతవాళపుణలియుమ్,

(౩) * తేట్టరుమ్తిఃఠ్ఠీదేనిలుమ్(౪) *మేమ్మెరుళిలకుమేలిల్

వేణా, ఎన్నుడై య హృదయమలవరకళ విషయ త్తిలే ఇదేకటకడి కణ్ణి
కోళే, ఎన్నిప్పడి యరుళిచ్చయేకటవిడగిల్ జన్మా ప్రసజ్జమట నరుళి
చ్చయేత * కణశోరవెట్టురులియులుమ్; (౧)*కణల్ మల్లెల్లల కయన
మాలెట్టుమ్ వెట్టుడై యారవెచ్చెమాల్ వాళే” ఎన్ను న్తెనుమజ న్నన్మ
త్తాదికై యుడై యరాక న్నమామ్, తిరుక్కడల్ మల్లెల్లలకయన త్తయను
సన్నిక్కుమవరకళ నిన్మ విలైకళితే ప్రమాణమ్ కాట్టా తేనవ్వుక్కా యిమ్
కొచ్చువరియా రెట్టురుడడ్డి, (౬) “భావ త్రినాళియురునై నిన్మ వా రెన్నా
యకర్” (౭) “అనరెజ్జళి కుల తెయేనమే” ఎన్ను ఉకన్మరుళినిల త్తిలే ప్రమా
ణాయరుక్కుమవరకళే నమక్కు శేషికళెన్మరుళిచ్చయేత *నన్జాతవాళ
పుణలియుమ్; శ్రీకులశేఖర పెరుమాళ్, (౮) “మెయ్యడియాకళ
తమ్మాట్టమ్ కణ్ణిడక్కుమమేలతు కాణుమ్ కణ్ణయనానతు” (౯)
“తోణ్ణడిప్పడియాడనామ్ పెళిల్ కడెసిర్ కుడై న్నామ వేళై యెన్నా
నతు” ఇత్యాదికళాళే తమ్ముడై య భాగవతప్రమ ప్రకర్షణై ప్రతిపాది
క్కిటవళిలిల్, జన్మామృత్కర్మాపకర్ష ప్రసజ్జమిన్మియేభగవద్భక్తపారవశ్యమే
అవరకళుక్కు నిరూపకమాక వరుళిచ్చయేత * తేట్టరుమ్ తిఃఠ్ఠీదే
నిలుమ్; శ్రీతోణ్ణడిప్పడియాథ్వార్ ద్వయనిష్ఠర్ పక్క లీళ్వరనుక్కు
ణ్ణాన ఉకప్పై యరుళిచ్చయేత “మేమ్మెరుళి” ఎన్నిటాట్టాక్కు
మేల్, ఎత్తనైయేనుమ్ తణ్ణియజ న్నజ్జళిలే పిఱ్ఱార్ కళేయాకలుమ్
*మేమ్మెరుళిల్ శొన్నజ్జాన త్తిలే నిన్మెయ్యెయ్యడై యరాకీల్ తిరుత్తుళా యో
పాతి ఈళ్వరనుక్కు శిరసావాహ్యరేన్మమ్, జ న్నతాల్ వన్మ తణ్ణైయే
యన్మిక్కే ఎత్తనైయేనుమ్ తణ్ణియవృత్తమ్మైయారు నిన్మజ్జాననిష్ఠరా

(౧) తి-మొ-౭-౪.	(౪) తి-మొ-౩౮.	(౬) తి-మొ-౨-౬-౪.
(౨) ,, ౨-౬.	(౫) తి-మొ-౨-౭-౨.	(౮) పెరు-తిరు-౩-౧.
(౩) పెరు-తిరు-౨.	(౬) ,, ౨-౬-౩.	(౯) ,, ,, ౨.

౨౦౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

పాట్టుక్కళిలుమ్ విశదమాక క్కాణలామ్.

౨౨౭. శ్రుతియనానవిశ్వామిత్రకబ్రహ్మర్షియానాక్.

కీల్ అనదుష్కృతఫలమనుభవియారెన్టుమ్, తద్గతుక్కు జన్మన్మత్తాది కళాల్ వసుమ్కుత్తై యిల్లామెయేయన్టు, తద్గళోడు సమ్మన్ధిత్త సంచారి కళుమ్ తద్గళే స్రవాసస్వీకారత్తాలే పరిశుద్ధరామ్మడియాన ఉత్కర్షము డైయారెన్టుమ్, జన్మన్మత్తాదికళాల్ కుత్తైయనిన్టే ఇన్దజ్ఞానముడైయ వరకళే, ఇన్దజ్ఞానవిమరతాయ్ జన్మన్మత్తాదికళాలుయర్నవరకళుక్కు సర్వేశ్వరనోపాతిపూజ్యరాయ్ జ్ఞానదానప్రతిగ్రహజ్గళుక్కుర్వారావరెన్టుమ్, జన్మన్మత్తాదికళుక్కుమేలే జ్ఞానాధికరమానవరకళే జన్మన్మత్తాది వైలక్షణ్యమిన్టిక్కే ఇన్దజ్ఞానముడైయరానవరకళై భగవత్ప్రభావత్తాలే వద్దవైలక్షణ్యతై బుద్ధిపణ్ణతే కర్తవిబధనమాన జన్మాన్యపకర్న డైయే బుద్ధిపణ్ణ త్తానినైత్తారకళాకీల్ అన్యక్షణ్టిలే అనరకళే కర్తవ్యులరానరెన్టుమ్, ఇప్పడి సత్తిపాదిత్తవద్దగళే సమ్మవిక్కు మెన్ను మిడమ్, బ్రహ్మాదికళుక్కు దుర్లభమాన పేర్తై తిర్వగ్గాటియిలే పితన్దా నొరువక్ పేర్తైపిన్న్ శొల్ల వేణుమోవెన్టు మరుళిచ్చెయ్తె అఱు పాట్టుక్కళిలుమ్ ; (విశదమాక క్కాణలామ్) ఎన్టతు - సంకయవిపర్యయమఱి దర్శిక్కలామెన్టుపడి.

౨౨౭. ఇప్పడిఇతిహాసాదికళేభాగవతవైభవమ్ శొల్లప్పట్టతే యాతీలుమ్ (౧) “నశూద్రాభగవద్భక్తా విప్రాభాగవతా స్త్వత్సాః” (౨) “సవిప్రేన్ద్రోముని శ్రీమాన్ సయత్సచపణ్ణితే” ఎన్టుశొన్న విప్రత్వాదికళర్థనాదమామిత్తనైయల్లతు, అపకృష్టజన్మానానవక్ అన్ద శరీరన్దన్ని లే ఉత్కృష్టనాకక్కుడుమోవెన్న్; కూడుమెన్ను మిడల్లిక్కు ఉదాహరణతయా పరుళిచ్చెయ్కేతార్, (శ్రుతియనాన) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - శ్రుతియకులోద్భవనాన విశ్వామిత్రక అజ్జన్మలే తాన్ పణ్ణిన తపోవిశేషమడియాక వసిష్ఠవాక్యత్తాలే శ్రుతియత్వమ్ పిన్నాట్టా తపడి బ్రహ్మర్షియాయ్ విట్టానితే. ఆకైయాలే అత్యన్తాపకృష్టకులోద్భవ

౨౨౧. విభీషణునై రాజం (౧) “కులపాంసనమ్” ఏన్ద్రా, పెరు
మాళ్ ఇత్తవ్వుకులంబ్యరాకనినైత్తు వాచైయరుళిచ్చెయ్తార్.

రానాలుమ్ అర్జునరీరమ్ తన్నుడే అపవధిక క్రికభగవత్తుమ్మమ్మరూప
సంస్కార విశేషత్తాలే, అత్తవ్వుత్తుమ్మకుల జానువర్తసియరామ్మడి
ఉత్తుమ్మ తమరాకమ్మలైయిలైయైన్. అల్లరక్రిక వసిష్ఠవాక్యమ్ శెయ్
తపసికణ్ణాల్ సర్వక్రిసమ్మమ్మ విశేషమ్ ఎకశైయ్యమాట్టారు?

౨౨౨. ఇతిహాసాది ప్రమాణముఖత్తాలే భాగవతవైభవత్తై కర్మ
ప్రీత్తార్ కీర్తీ ; ఇత్తురకభుత్తైయ అచారముఖత్తాలుమ్ భాగవత వైభ
వత్తై దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (౨) “ధర్మజ్ఞనమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ”
ఎన్దు ఆత్మప్రమాణమానవేనత్తుక్కుమున్నె యెరుక్కుమ్మడియితే ఇట్ట
చారత్తినుత్తైయ ప్రామాణ్యమిరుప్పతు. అతిల్ ప్రథమత్తీలే, అపవద్ధ
జాతీయరావరకళే అన్దరరీరత్తోడే సజాతీయవ్యాన్మత్తరాయ్ ఉత్తు
ప్రతమరావరకళెన్దు కీర్తీచ్చొన్నవర్తతై స్థిరీర్క్కైక్కాక, రావణాను
జనైక్కుళిత్తు పెరుమాళ్ రుళిచ్చెయ్తెవారైయైయరుళిచ్చెయ్కీతార్,
(విభీషణునై) ఎన్దుతుడక్కి. అతానతు- (౩) “ప్రదీయతాం దాశరథాయ
మైథిరీ” ఎన్దు తనక్కు హితత్తైచ్చొన్న ధర్మాత్తావాన శ్రీవిభీషణా
త్తోనై, పాపిష్ఠనానరావణక కుపితనాయ్, (౧) “త్యాన్మధిక్కుల పాం
సనమ్” ఎన్దుఇక్కులత్తు*క్కిల్లుక్కాక ప్రిఅన్దవున్నె వేణ్డేనెన్దు పరుషిత్తు
త్తర్మివిట్టాక ; ఇత్తోకుకులనాథరాన పెరుమాళ్ ఇవనై ఆదరపూర్వ
కమాక అక్కికరి త్తవనన్దరమ్, (౪) “ఆఖ్యాహిమమత త్తేన్దన రాక్షసానాం
బలాబలమ్” ఎన్దు రాక్షసరుత్తైయ బలాబలమిరుక్కుమ్మడి సమక్కు
చ్చొల్లుమెన్నెయాలే, ఇవనై రాక్షసజాతీయనాకనినైయాలే తిరు త్తమ్మి
మారోపాతీయాక వభిమానిత్తు వాచైయరుళిచ్చెయ్తారెన్దై. ఇవ్యాక్య

(౧) రా-య-౧౬-౧౫.

(౨) ఆపస్త-౧౪.

(౩) రా-య-౧౪-౩.

(౪) రా-య-౧౯-౬.

* ఇత్తోక్కాక-అశమవాక.

౨౪౬ శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨ ప్రకరణమ్.

౨౨౯. పెరియవుడైయార్ కు ప్పెరుమాళ్
బ్రహ్మమేధసంస్కారమ్ పుణ్ణియరుళినాన్.

౨౩౦. ధర్మపుత్రర్

త్తిలే రావణాపరిత్యజి త్తమైయుమ్ పెరుమాళ్ పరిగ్రహి త్తమైయుమ్ శొల్లుకైయాలే, భగవదానుకూల్యముజ్ఞాకవే ప్రాకృతర్ “ఇనా నమ క్కుడల్లన్” ఎన్దు కై విడువకళెన్నుమిడముమ్, భగవాన్ విరుమ్పి మేల్ విరున్దు పరిగ్రహిక్కుమెన్నుమిడముమ్ శొల్లప్పట్టతు.

౨౨౯. ఇప్పడి ఉక్తిమాత్రతాలవిక్కి భాగవతవైభవచ్చైవృత్తి యాలుమ్ పెరుమాళ్ వెళియిట్టపడియైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (పెరియవుడైయార్ కు) ఎన్దుతుడన్. (౧) “మర్యాదానాశ్చలోకస్య కర్తాకార యితాచసః” ఎన్గిటపడియే లోకమర్యాదాస్థాప నార్థమాక నవతరిత్తు పితృవచన పరిపాలనాదికళాలే సామాన్యధర్మ స్థాపనశీలరా యిరుప్పా రొరువరితే పెరుమాళ్; ఏనమ్మాతరాననర్, పిరాట్టి పిరివుళ్ళు పొలు క్కమాట్టామల్ తమ్మైయమ్మియమాటిన పెరియవుడైయార్ కు, జన్మ వృత్తాదికళాలే ఉత్కృష్టరానవర్కళుక్కు తత్పుత్రశిష్యర్కళే పుణ్ణిమ్ బ్రహ్మమేధసంస్కార తై, అవరుడైయ ప్రేమాధిక్యమే హేతువాక, త్తిరుత్తమ్మియారుమ్ కూడనిట్కచ్చెయ్తే తామే సాదరమాక పుణ్ణి యరుళినారితే. ఇత్రాల్, జన్మాద్యుత్కృష్టరానవర్కళే అవన్ శాల్ కుత్తెన్దిరుక్కుమ్ విలక్షణ భాగవతవిషయత్తిల్ పుత్రకృత్యమనుష్టిక్కు లామెన్నుమిడమ్ కాట్టప్పట్టతు.

౨౩౦. ఇన్ద్రధత్తై ధర్మపుత్రరనుస్థానత్తాలుమ్ తెళివిక్కితార్, (ధర్మపుత్రర్) ఎన్దుతుడన్. పెరుమాళ్ పరార్థమాక సామాన్యధర్మ తైపుణ్ణిహ్విన్దారేయాకిలుమ్ విశేషధర్మత్తిలే తిరువుళ్ళమ్ ఊర్ శ్లోరు క్కైయాలే అవర్ కుచ్చెయ్యలామ్; ఇవర్ శేయతతితేయదితు. స్వన ర్గధర్మతైయే ఉద్దేశ్యమాకవిన్దైత్తు సర్వావస్థైయలుమతుక్కురు న్దు

అశరీరివాక్యప్రాయమ్ జ్ఞానాధిక్యప్రాయవోక్తమ్
 శ్రీవిమలరత్నబ్రహ్మమేధతాతే సంస్కరితార్.

౨౩౧. ఋషికల్ ధర్మవ్యాధకవాశలితే తుల్యవిధర్మసంపాద్యై శమి
 ప్తిమిక్కుజ్ఞానకల్.

పుటల్ నారాతపసి సావధానమాక నడత్తిక్కుజ్ఞాన బాగుమనరితే
 యిచిత్. ఇప్పడియిరుక్కిఱిచివర్ శ్రీవిమలరత్న సంస్కరిక్కిరితైయిల్
 అనుటైయనర్లై ప్పార్వతు జ్ఞానాధిక్యప్రై ప్పార్వతాయ్. “ఏక
 శైయ్యక్కడనోమ్” ఎన్దువ్యాకులప్పుడా నిజుచ్చెన్దై, (౧) “ధర్మ
 రాజస్త్రుతత్రైవం సజ్జుస్కరియిషు స్తథా । చర్మకామోఽభవన్విద్యా
 సఖాకాశేనచోఽబ్రవీత్ । భోభోరాజస్య చర్మస్యమేతద్విమరసంఙ్గిమ్ ।
 కళేబరుమైత త్తే నైషసర్కససనాతనః । లోకవైలక్షణోనామ భవ
 ష్యత్యస్యస్థానిన । యతిధర్మ మనాప్తోఽసౌ సశోచభరత్స్వభ” ఎన్దు
 ఇచిత్ బ్రహ్మమేధసంస్కారార్హ రెడ్డుశొన్న అశరీరివాక్యత్రాయమ్, సమ్మి
 తిపన్నమాన ఇమరుడైయ జ్ఞానాధిక్యత్రాయమ్ సన్దేహమల్లి, నైదికా
 గ్రేసరర్కుచ్చెయ్యక్కడవబ్రహ్మమేధసంస్కార త్రాతేసంస్కరితారితి.

౨౩౧. అన సరమ్, జన్మాద్యుత్కృష్టరాన ఋషికల్ తదవశ్యప్తన్
 పక్కలితే ధర్మశ్రవణమ్ పణ్ణినపడియై యరులిచ్చెయికితార్. (ఋషికల్)
 ఎన్దుతుడగ్గి, చతుర్వేదధర రాయసర్వోత్కృష్టరాయిణేఋషికలిగుప్పతు;
 ఏనమ్భూతరాననోకల్, వేదశ్రవణ యోగ్యతై యిల్లాత కులత్తిలే
 పిఱున్దుననాయ్, జాతిస్మృతియోడే జాతనాకైయాలే పూర్వజన్మసిద్ధ
 మానజ్ఞానత్తిల్ భృంశమిల్లమైయాలుమ్ మాతాపితృ శిశ్రూషా
 విశేషత్రాయమ్ సకలధర్మ సూక్ష్మజ్ఞాననాయిరుక్కిమ్ ధర్మవ్యాధకవాశ
 లితేశెన్దు, మాతాపితృ శిశ్రూషైకపరనాయిరుక్కిఱి అవనవసరమ్
 పార్తువన్దు జ్ఞాతవ్యజ్ఞాన ధర్మజలిల్ తగ్గుకు సద్విగ్గజ్ఞానవైయె
 ల్లామనన్ పక్కలిలేకేట్టులితిల్ సన్దేహజ్ఞైప్పొక్కిక్కుజ్ఞానకల్నై. (౨)
 “అశ్చిద్విజాతిప్రవరో వేదాధ్యాయా తపోధనః । తపస్వీధర్మశీలశ్చ

కాశికోనామభారతాస్థానోపనిషదాకావేదానానీతేద్విజనత్రనుః | సవృక్ష
 మూలేకస్త్రిస్త్విద్వేదానుచ్ఛారయన్ స్థితః | ఉపరిష్టాచ్ఛవృక్షస్యసలంకా
 సవ్యలీయత | తయాపురీషముత్సృప్తం బ్రాహ్మణస్యతదోరసి” ఎఱుతు
 డగ్గి, కాశికనెఱు పేరై యుడైయనాయ్ అఫీతసాన్దసశిరన్దు సకలవేద
 నాయరుప్పనొరు బ్రాహ్మణోత్తమక, ఒరువృక్షమూలత్తిలే వేదజ్ఞై
 యుముచ్చరిత్తుక్కొణ్ణు నిఱుచ్చెయ్ తే, అతికమేలేయరున్దతొరుకొమ్మ
 ఎచ్చమిట్టతు తికమాకపిలేవన్దు పట్టనాతే క్రున్దనాయ్ ప్పార్ త్త
 పార్ నై యిలేఅగుపట్టువిట్ర, అత్తైక్కణ్ణుతత్తుచిత్తనాయ్ కనక్కశోకిత్తు
 “రాగద్వేషబలాత్కృతరాన్దొక్కొణ్ణు అక్కత్తైచ్చెయ్ తోమ్” ఎఱు
 పలకాలుమ్ శొల్లిక్కొణ్ణు, ఆసన్నమానతొరుగ్రామత్తిలే భిక్షార్థమాక
 ప్పొయ్, ప్రథమమొరుగృహత్తిలేశెన్దు “భిక్షాందేహి” ఎఱు యాచి
 త్తవళవిలే, అన్దగృహిణియానవళ “నిల్లుమ్ వరుకితేన్” ఎఱు శొల్లికర
 గుద్ద్యాదికైప్పణ్ణ భిక్షైక్కొణ్ణువరువతాక ఉన్యోగియానిఱుచ్చెయ్ తే,
 భర్తావానవక అతవ త్తుధార్తనాయ్ వన్దుపుకుర, అవళ పతివ్రతైయా
 కైయా లే భిక్షైక్కొణ్ణు వరుకితైప్పిటు పాద్యాచమనీయాసనప్రదానాది
 కళాలే అవనై శిశూషిక్కిఱపరాక్కిలే బ్రాహ్మణన్ నిఱుఱుత్తైమఱన్దు
 నెఱుమ్మాతునిన్దు, పిన్నై అవక నిఱుఱుత్తైక్కొణ్ణు నడుక్కి భిక్షైక్కొణ్ణు
 వన్దవళవిలే, “ఎన్నై నిఱుఱుచ్చొల్లి ఇత్తనైపోతు నీపుఱప్పడాతిరుప్ప
 న్నన్” ఎఱు అవక కుశితనానవాతే, అవళ అవనై సాత్త్వనమపణ్ణి
 “ఇత్తైప్పొఱుక్కవేణుమ్” ఎఱు వేణిక్కొణ్ణు, “నాక భర్తావేదైవమె
 వ్విరుప్పొరుత్తి, అవనిశైత్తువరుకైయా లే తచ్చిశూన్రైప్పణ్ణిన్దే నిత్త
 నై” ఎన్న ; “ఉనకు భర్తావేయన్దో సత్కరిక్కవేణువతు, బ్రాహ్మ
 ణవళవిలే గౌరవప్రతిపత్తియిల్లైయ్” ఎఱు వ్యభిక్రమాకచ్చొల్లి, “గృహ
 భర్తత్తిలే వర్తిక్కిఱ నీబ్రాహ్మణరై అవమతిపణ్ణి లాకాతుకాణ్”
 ఎన్న ; “నానొరుకాలుమ్ బ్రాహ్మణరై అవమతిపణ్ణేక, బ్రాహ్మణరు
 డైయ వైభవమిల్లామ్ నన్దాకవతివన్” ఎఱు పరక్కచ్చొల్లిక్కాట్టి

ఇవ్వపరాధ ప్రాప్తులుక్క-వేణుమ్, భర్తావేదనమెత్తిరుక్తైయా లేతచ్చు, శ్రూపైయిలే పరవశైయా యేనిస్తే నిల్లై, ఎన్నుడైయ వనిశుశ్రూపైయినుడైయ బలత్తైప్పారీర్, ఉమ్ముడైయరొషత్తైలే అక్కొక్క యా తొరువడి దగ్గమాయిల్లై, అతువు మెనక్కు వినిలిమ్ కాణుమ్" ఎత్తుశొల్లి (౧) "క్రోధశ్శత్రుశ్శరీరభా మనుష్యాణాం ద్విభోత్తమః। యఃకోధమోహాత్యజతి తం దేవాబ్రాహ్మణంవినుః" ఎత్తుశొల్లి, కామ క్రోధాదికళే బ్రాహ్మణనుక్కా-కాతు, సత్యావ్వాదికళుక్క వేణుమెత్తు విస్తరణ తాప్రతిపాదిత్తు, (౨) "భవానపిచధర్మస్సాస్వాధ్యాయ నిరతస్సుచిః। నతుతత్త్వేనభగవత్ ధర్మకవేత్సీతిమేనుజిః। మాతా పితృభ్యాం తుశూషుస్తత్యవాదీజితేన్ద్రియః। మిథిలాయాం వనకవ్యాధ సుతేధర్మకప్రవక్ష్యతి। తత్రగచ్ఛస్వభద్రస్తే యథాకామంద్విభోత్తమః। వ్యాధఃపరమధర్మాత్తా సతేఛేత్సృతిసంశయాన్" ఎత్తు, నీరుమ్ ధర్మజ్ఞర్, వేదాధ్యయన నిరతర్, శుద్ధర్, ఆయిరుక్కచ్చెయితేయుమ్ ధర్మజ్ఞైయుళ్ళపడి యతియారెన్దైనక్కు నిలైవు; మాతాపితృతుశూషువాన్ సత్యవాదియాయ్ జితేన్ద్రియనాయ్కొణ్ణ మిథిలైయిలే యిరుక్కి-అన్యాధనుమక్కు ధర్మజ్ఞైచ్చొల్లిక్కడవక, అట్లేపోమ్, ఉమక్కు నన్దైయుణ్ణావతాక, పరమధర్మాత్తావాయిరుక్కి-అన్యవ్యాధక వేన్దినపడి ఉమ్ముడైయసంశయజ్ఞై యెల్లావ్ పొక్కక్కడనెన్న; అనకొ ప్రితనాయ్ ఇవ్తైక్కనక్క స్తోత్రమ్పణ్ణి, అజ్ఞునిష్టుమ్ మిథిలైయిలే శెన్టు, (౩) "పశ్చాకాని పవిత్రాణి శిష్టాచారేషునిత్యదా। ఏతస్తహా మతేవ్యాధ ప్రబ్రహ్మిహయథాతథమ్" ఎత్తు శిష్టాచారజగితే ఎప్పొతు ముళవాయిరుక్కి-అ పవిత్రజగళుమెనై, మహామతియానవనే! అత్తైచ్చొల్లివేణుమెన్న; (౪) "యజ్ఞోదానం తపోవేదాస్తత్యజ్ఞా ద్విజసత్తమః। పశ్చాతాని పవిత్రాణి శిష్టాచారేషునిత్యదా" ఎత్తు, యజ్ఞముమ్ దానముమ్ తపస్సుమ్ వేదజగళుమ్ సత్యముమాకీట పవిత్రజగళాన ఇనై

(౧) భార-ఆర.

(౩) భార-ఆర.

(౨) భార-ఆర.

(౪) భార-ఆర.

౨౩౨. కృష్ణకీర్త్య ద్రోణాదిగృహజ్ఞశైలిష్టు

యైశ్చమి శిష్టాచారగళితే ఎహితు ముఖవాయిరుక్కుమెన్టు ఇత్యాది యాలే అనని తైయపదేశిక్క, మేల్ మేలుమ్ తనక్కు సంశయమాననై యెల్లా మినక కేట్కుక్కేట్టు ఉపదేశముఖతాలే నకలధ ర్తసంశయజ్ఞ శైయమ్ ధర్తన్యాధనలు తప్రకార తై ధర్తపుత్రర్కు మార్కణ్డేయ ననుగ్రహి తతాక, అరణ్యపర్వతిలే ఇరనూతామధ్యాయమ్ తొడగ్గి పతిన్ మూన్తధ్యాయతాలే పరక్కచ్చిల్లప్పట్టతే. ఇన్నము మిప్పడి పలరు మినక వాశలిలే తువణ్ణు ధర్తసద్దేహజ్ఞశ్ శమిప్పిత్తుక్కొణ్డమై పల విడగ్గలిలుముణ్డు. ఇతాల్, జన్మాద్యత్కృష్టరానవర్ కళుక్కు తదపకృష్ట రానవర్ కళ జ్ఞానాధికరాయిరుక్కిల్ అవర్ కళ వాశలిలే తువణ్ణు జ్ఞాత వ్యారజ్ఞశ్ కేట్ కక్కుతైయిల్లెయెన్ను మిడమ్ కాట్టప్పట్టతు.

౨౩౨. అనంతరమ్ (౧) “యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః” ఎన్తుకృష్ణనా చరితపడియై యరులిచ్చెయ్ కితార్, (కృష్ణన్) ఎన్తుతుడగ్గి. (౨) ధర్తసంస్థాప నార్థమాకవనతిరి త్తరుగ్, (౨) “లోకసజ్జహేమేవాసి సంవశ్యోక ర్దుమ ర్హసి” ఎన్తు జ్ఞానియానాలుమ్ లోకసజ్జహేపార్ తు వర్ణాశ్రమధర్త జ్ఞశై నన్తాకవనుసిక్క వేణుమెన్టుపదేశిత్తుమ్, (౩) “యదిహ్యహంనవరే యం జాతుర్వణ్యతిద్ధితః । మమవర్తానువర్తంతే మనుష్యాః పార్థ సర్వతః” ఎన్తు ఒరుకాల్ కర్తత్తిల్ శోమ్బాతే నాకప్రవర్తియేనా కిల్ మనుష్యరెల్లా మెకవట్టియై ప్పికళెల్లుమెన్టుపడియే పరార్థమాక త్తాక! కుఱిక్కొణ్డనుస్మిత్తుప్పొరుమ్ స్వభావనితే కృష్ణక; ఏవమ్బూత నానవక శ్రీతూర్కొణ్డరుళినపోతు, (౪) “భీష్మద్రోణానతిక్రమ్య మా జ్ఞైవమధుసూదన । కిమర్థంపుణ్డరీకాత్ భుక్తం వృషశభోజనమ్” ఎన్ను మ్మడి ఉత్కృష్టపర్త వృత్తరాయ్ “ఇగ్గే ఎఱ్ఱుద్దరుళువర్” ఎన్తు పార్ తు కొణ్డరున్ద భీష్మాదికళుడైయ గృహజ్ఞశై యుపేయీత్తు, వర్ణాద్యత్కర్ష

౧ అన్యధాసిద్ధిశక్తైయిల్లెయ్ నైక్కాక (ధర్తే త్యాది.) † కుఱిక్కొణ్డు-మేల్ పరుమత్తై యుపసద్ధిత్తు. (౧) గీతె-౩-౨౧. (౨) గీతె-౧౦-౨. (౩) గీతె-౩-౨౧. (౪) భార-ఉద్యో-

శ్రీవిదుర్కోతిరుమాళికై యలే అముతుశెయ్తానీ.

౨౩౨. పెరుమాళ్ శ్రీశబరై యాలే అముతుశెయ్తానీ నానీ.

రహితరాయ్, అత్రా లే “ఇగ్గోయ్యున్దురుళివర్” ఎన్నుక్కొన్దై వ్రుమశ్చేరున్దు
 శ్రీవిదుర్కోతిరుమాళికై యలే సావరమాకచ్చెచ్చువుక్కు. (౧) “సమ్మిమై
 స్తుప్యగోవిన్దపీతన్నపరమః ధనమ్” ఎన్దుభక్తిపరవశరాన ఆచరపణ్ణిన
 సమ్మిమగ్నై యెల్లామ్ కట్టకన్దు, (౨) “విరురాన్నానిబుభుతే తుచ్చిని
 గుణవన్దిన” ఎన్నిటపడియే అహక్కారోపమాత మల్లామెయాలే పు
 మపావనమాన్, భక్త్యుపపాతమానై యాలే పరమభాగ్యమాయిరు
 క్కిరి అన్నతై, అద్దపావనత్వభాగ్యత్వజ్ఞశీయాక అత్తావరమ్ పణ్ణి
 అముతుశెయ్తానీతే.

౨౩౩. పిత త్పూర్వావతారత్తిరు మిప్పడి యనున్మితై ప్రకా
 రత్తై యరుళిచ్చెయ్కీతార్, (పెరుమాళ్) ఎన్దుతుడన్ది. అతావతు-రిఘు
 కులతిలకరాయ్ ఆచారప్రధానరాన పెరుమాళ్, (౩) “శబర్యాపూజ
 తస్మయ్య గ్రామోదశరథాత్మజః” ఎన్నుమ్మడి వేమవిచ్చియాయ్ వైతై
 గురుశుశ్రూషైయలేపట్టుత్తుజ్ఞానాధికై యాయ్, తన్ నావుక్కు ఇనితా
 యిరున్ద ఫలమూలాదికల్లెల్లామ్, “ఇజ్జుత్తెక్కు” ఎన్దు సజ్జయిత్తుక్కొన్డు
 వరపుపార్ త్తిరున్దశ్రీశబరి, తన్నాదరానుగుణమాక త్తకై యాలే యము
 తుశెయ్యప్పణ్ణి, అతిసన్దుప్టరా యముతుశెయ్తారెన్దై. ఇత్తాల్, అభి
 జనాదికళాల్ వరు మభిమానగన్ధమన్, జ్ఞానప్రేమాధికరుడైయ అభి
 మానస్పర్శముళ్ళవై అత్తగుడైకదర్శికళాన విశేషజ్ఞర్ క్కు అతీనపావన
 భాగ్యజ్ఞళాయరుక్కు మెన్నుమిడమ్ కాట్టప్పట్రు.

౨౩౪. ఇప్పడిశ్రీరామాయణ మహాభారతసిద్ధమాన శిష్టాచా
 రణ్ణళాలే భాగవతవైభవత్తై ప్రకాశిప్పిత్తార్ కీర్త్తి ; ఇన్నముమివ్వన్దవిమ
 యమాక పూర్వాచార్యవచనత్తై స్తరిప్పిక్కితార్, (మాటనేదెన్ను)

౨౫౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౩౪. మాటనేరినమ్మి విషయమాక పెరియనమ్మి
ఉడైయవర్క్కరుళిచ్చెయ్తవార్తైయై స్థరిప్పతు.

౨౩౫. (౧) “ప్రాదుర్భావైః” ఇత్యాది.

ఎన్నతుడక్క, అతావతు - అభిమానహేతువాన జన్మవృత్తాదికన్జిన్జిక్కై
ఆళివన్దార్ శ్రీపాద తైయుడైయరాయ్ కిలధ్యాత్తజ్ఞాన పరిపూర్ణరాయి
రుక్మిణి మాటనేరినమ్మి, తమ్ముడైయ అన్తిమదశైయిలే, “ఆళివన్దార్ అభి
మాని త్తరుళిన ఇదేహ తై ప్రకృతిబంధుక్కల్ స్పర్శిక్కిల్ శెయ్వతేన్?”
ఎన్నతిశడై పట్టి, † సబ్రహ్మచారియాన పెరియనమ్మియెప్పార్ త్తు, “పురో
దాశ శైనాయ్ క్కిడా తేకిడిర్” ఎన్నరుళిచ్చెయ్తు తిరునాట్టుక్కెఱ్ఱున్ద
రుళ, పెరియనమ్మియమప్పడియే పిల్వకైయిల్ కాట్టిక్కొడాతే
తామేపళిపడుత్తు వన్దెఱ్ఱున్దరుళియిరుక్క ; ఇతై ఉడైయవర్ కేట్టరుళి
పెరియనమ్మి శ్రీపాద త్తిలేవన్దు, “జీయా! మర్యాడెకిడక్క క్కారియమ్
శెయ్యవేణ్ణావో? దేవరీర్ శెయ్తరుళవేణ్ణిన్దో?” ఎన్న ; “ఆళిటన్ది
త్తోవో? నాక పెరుమాళిత్కాట్టిలుత్కొప్పన్దో? ఇవర్ పెరియన్దై
యారిత్కాట్టిలపక్కన్దో? (౨) “పయిలుమ్ శుడరోళి” (౩) “నెదు
మాఱ్ఱుడిమై” కడలోశైయోపాతియో? ఆత్మార్రురుళిచ్చెయ్త వర్ణశై
శితితురుత్తైయవాకిలు మాచరిక్కవేణ్ణావో?” ఎన్నరుళిచ్చెయ్తవార్తై.

౨౩౫. ఇనిభాగవతజన్మాది శ్లాఘ్యతాకథనపూర్వకమాక అభా
గవతోత్కర్షనిన్ద్యతైయై ప్రకాశిప్పిక్కితార్, (ప్రాదుర్భావైః ఇత్యాది)
ఎన్న. (౧) “ప్రాదుర్భావై స్సురనర సమో దేవదేవ స్తదియా జాత్యా
వృత్తైరపిచ గుణతస్తాదృశోనాత్రగర్వా । కిన్తు శ్రీమన్భవనభవన త్రాణ
తోఽన్యేషు విద్యావృత్త ప్రాయోభవతి విధవాకల్పకల్పః ప్రకర్షః”
ఇత్యాల్, * అయర్ వఱుమమరర్ కళతిపతియానవక్ ప్రాదుర్భావన్ద
ళాలే సురనర సజాతీయనా కానిఱ్ఱుమ్, తదీయరుమ్ జాతియాలుమ్
వృత్తజ్ఞాలుమ్. గుణత్తాలు మప్పడియే ఇతరసమరాయిరుప్పర్ కళ్,

(౧)

(౨) తి-వాయ-౩-౭. (౩) తి-వాయ-౮-౧౦.

† అధ్యాత్మజ్ఞానమ్ - ఆత్మపరమాత్మ యాథాత్మ్యా శ్మనసాయమ్. † సబ్రహ్మ
చారిక్ - ౭. రాచార్యుడై యాశ్రయిత్తవర్ కళ్.

౨౩౧. “భాగవతనన్ది క్షే వేదార్థజ్ఞానాదిక శైయ్యుడైయవః
కుంజుమమ్ కుమస్తకమ్ పైయోపాతి” ఎన్తు శొల్లానిష్ఠతితే.

౨౩౨. రాజావానశ్రీకులశేఖర పెరుమాళ్

ఇతిల్ గడ్డైయిలై, జ్ఞాపైయేయుళ్ళుతు ; ఉభయరు మిప్పడినిక్కిఱతు
ఇన్దలొగిరతుణవిరుత్తమాక ; ఇని అభాగవతర్ పక్కలుడ్డాన విద్యా
వృత్త బాహుళ్యమావమాన ఉత్కర్షమ్ విధవాలక్కారమ్మాలే నిస్వ
మాకానిష్ఠ తెన్దిఱతు.

౨౩౩. భాగవతకళన్తెన్నా అవర్క కుంజుత్తాన వేదవిద్యాదికల్
వ్యర్థమామోవెన్న ; అప్పడి ప్రమాణమ్ శొల్లానిష్ఠతితేయెన్దితార్, (భాగ
వతనన్ది క్షే) ఎన్తురుడగ్గి. అతావతు-(౧) “చతుర్వేదవోవిప్రో వాసు
దేవంపద్ధతి । వేదభారభరాత్రాస్తస్యవై బ్రాహ్మణగర్వభః” ఎన్తు వేద
తాత్పర్యమానభగవదీశ్వానాదికళిల్లామెయాలే భాగవతనన్ది క్షే వేదా
ధ్యయనత్తోడే అతిల్ స్థూలార్థీశ్వానాదిక శైయ్యుడైయ నాయిరుక్కుమవః,
భోగి కాయిరుప్పర్ విరుమ్ముమ్ పరిమళద్రవ్యమాన కుంజుమ పై
చ్చునున్దు తిరియినిక్కిచ్చెయ్ తే అతికవాళియతియూత కమ్మతైవోలే,
పూర్వోత్తరభాగజ్ఞతాలే ఆరాధన స్వరూప తైయు మారాధ్యస్వరూప
తైయుమ్ ప్రతిపాదియానిష్ఠుకొణ్ణ భగవదేక పరమాయిరుక్కిఱ వేద
మాకిఱవిలక్షణవస్తుభార తై క్కినియచ్చుమన్దు కొణ్ణిరుక్కచ్చెయ్ తే,
అతికగునడతియూత బ్రాహ్మణకమ్మతైయెన్తు వేదోపబృంహణమాన
ప్రమాణమ్ శొల్లానిష్ఠతితేయెన్దే.

౨౩౪. భగవత్సమ్మన్దరహితమాన జన్మాదికల్ సద్గర్వితమెన్ను
మతై దర్శిప్పిత్తార్ కీర్తీ ; తత్సమ్మన్దరహితమాన తిర్యగాదిజ న్ముమ్
సత్సృష్టమెన్ను మతై దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్. (రాజావాన) ఎన్తురుడగ్గి.
అతావతు - ద్వితీయవర్ణరాన ఏర్న్దైయెడైయ శ్రీకులశేఖర పె
రుమాళ్, తిర్యక్ స్థానరజ న్మణ్ణానవై, (౧) “వాచితైః పక్షిమృగతామ్”

(౧) (౨) శ్రీ ఆదియినాల్-భక్తిశొల్ల
ప్పడుకిఱతు. † ఇన్ద ఆదియినాల్-శ్రద్ధారాహిత్యమివక్షితమ్.

తిర్యక్ స్థానరజ స్తజ్జలై యా శైష్వట్టర్.

౨౩౨. బ్రాహ్మణో త్రిమరాన పెరియాళ్వారుమతిరుమకళాటమ్
గోపజ స్తజై యాస్థానమ్ పణ్ణినార్కళ.

ఇత్యాదిః శాలే పాపయోనికళాక చ్చొల్లప్పడానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే, (౧)
“వేడ్డత్తుక్కో నేరివాఱుమ్ కురుకాయప్పిటిప్పేనే” (౨) “మీనాయ్
ప్పిటిక్కుమ్ వితియుడైయేనావేనే” (౩) “శెణ్ణికమాయ్ నిఱ్ఱుమ్ తిరు
వుడైయేనావేనే” (౪) “తమ్మకమాయ్ నిఱ్ఱుమ్ తవముడైయేనావేనే”
ఎఱ్ఱు తిరుమలై యాళ్వారోడు సమ్మస్థముడైయ తిర్యక్ స్థానరజ స్తజ్జలై
పైతాప్పేతాక ఆశైష్వట్టరైస్తపడి.

౨౩౩. ఇప్పడియా శైష్వట్టవళవచ్చిక్కేతాల్ నజ స్తజై యాస్థానమ్
పణ్ణినవర్కళై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (బ్రాహ్మణో త్రిమరాన) ఎఱ్ఱుతుడక్కి.
అతావతు - “ఇని ఇతుక్కుమేలిల్లై” ఎన్నుమ్మడియానవర్ణ త్రిలేయవత
రిత్తు విద్యామాహాత్మ్యాదికళాలే తజ్జాతీయ సకలోత్తమరాన పెరి
యాళ్వారుమ్, (గీ)*వేతప్పయ్ కొళ్ళవల్లవర్ తమ్మెప్పోలేవే శైష్వరువ
త్రిలేవేదసారార్థవి తమ్మెయూయిదుక్కుమ్ అవర్ తిరుమకళానలక్ష్మణుమ్,
శ్రీకృష్ణావతారానుభవత్తిల్ అభినివేశాతిశయత్రాలే, (౬) “మిడుక్కిలా
మైయూల్ నాక మెలిన్దేకనక్కాయ్” (౭) “ఎకమకళోవిన్దక” (౮)
“పన్నిరుతిజ్జళ్ వయిల్ శీల్ కొణ్డవప్పాన్గినాల్” ఇత్యాదియాలుమ్, (౯)
“ఆయ్ ప్పాడిచ్చెల్ వచ్చిటుమీర్కాళ్” (౧౦) “నాముమ్ నమ్మావై
క్కు” (౧౧) “ఆయ్ క్కులత్తున్దనై ప్పిటివి పెఱున్దనై పుణ్ణియమ్ యాము
డైయోమ్” ఇత్యాదియాలుమ్ తానవళాక ప్పేశుమ్మడి తాజ్జళవతరిత్తవర్ణ
త్తుక్కు-మూన్తామ్ వర్ణమాకై యాలే తణ్ణితాయరున్దళ్ళ (౧౨)*అఱివొన్తు
మిల్లాత గోపజ స్తజై పుర్వై యఱపటిట్టుక్కొణ్డార్కళైన్.

గీ (పా) సకలలోకోత్తిమరాన.

(౧) పెరు-తిరు-౪-౧.	(౫) పెరి-తిరు-౨-౮-౧౦.	(౯) తి-పా-౧.
(౨) పెరు-తిరు-౪-౨.	(౬) పెరి-తిరు-౧-౨౯.	(౧౦) తి-పా-౨.
(౩) పెరు-తిరు-౪-౪.	(౭) పెరి-తిరు-౧-౫-౧.	(౧౧) తి-పా-౨౮.
(౪) పెరు-తిరు-౪-౫.	(౮) పెరి-తిరు-౨-౨-౮.	(౧౨) తి-పా-౨౮.

౨౩౯. కస్తూర్కళింద్రాల్ సర్వోక్కుమ్ (౧) * నారీణాముత్త
మైయుడై యిలవన్ పరిశుభ్రతాయుక్కుమ్.

౨౪౦. ఆఱుప్రకారత్తాలే పరిశుభ్రాత్తస్వరూప
త్తుక్కుత్తత్సాన్యముజ్జాయుక్కుమ్.

౨౩౯. ఇప్పటికితైప్పడుడై యమ్ ఆహానమ్ పణ్ణుడై యుమ్మొయి, కస్తూర్కళింద్రాల్ సర్వరూపమిరుక్కుమ్మడి తానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (కస్తూర్కళింద్రాల్) ఎఱ్ఱతుడణ్ణి. అతావతు - ఇప్పడి విశిష్టవేషప్రయుక్తమానసతారతమ్యాచక్కుళిన్ద్రే, కస్తూర్కళింద్రాల్ సకలాత్మాక్కుళుక్కుమ్ పరుమవస్థైతానే తెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితా రాకవుమామ్, (కస్తూర్కళింద్రాల్) ఇత్యాది. అతావతు - ఆత్మస్వరూపత్తై ఉళ్ళవడి ప్రకాశియాతపడి అనాదికాలమభిభవిర్తుప్పొద్ద వడ్డేటియాన అవిద్యాదిదోషమ్, భగవత్ప్రసాద విశేషత్తాలే పిన్నాట్టతపడి సనాసనమాక పోనాల్, సకలాత్మాక్కుళుక్కుమ్, (౧) “సర్వలక్షణ సమ్పన్నానారీణా ముత్తమావధూః” ఎన్నిటపడియే స్త్రీత్వలక్షణజ్ఞ శెల్లావత్తొత్తొమ్ కుజైవత్తు, స్వేతరసకలస్త్రీణా ముత్తమైయా యిరుక్కుమ్ పెరియ పిరాట్టియారుడైయ నిలై తన్నడైయ వరక్కడవతాయిరుక్కుమ్మెన్దై.

౨౪౦. అతెజనేయెన్ను మపేత్తైయిలే అత్తై ఉపసాదిక్కి-తార్, (ఆఱుప్రకారత్తాలే) ఎఱ్ఱతుడణ్ణి. అతావతు - అనన్యార్క శేషత్వమ్, అనన్యశరణత్వమ్, అనన్యభాగ్యత్వమ్, సున్లేషత్తిల్ ధరిత్తై, విన్లేషత్తిల్ ధరియామై, తదేక నిర్వాహ్యత్వమ్, అకిట ఆఱుప్రకారత్తాలే నిశ్శేషనివృత్తావిద్యావిదోషతయా పరిశుద్ధమాన ఆత్మస్వరూపత్తుక్కు, ప్రకారమట్టు పరిపూర్ణైయాన పిరాట్టియోడు సామ్యమ్ నైసర్గికమాక ఉడ్డాయిరుక్కుమ్మెన్దై. ఇంద్రసామ్యమట్టుత్తెనినై తిజ్జే (౨) “కడి

౨౪౧. గృష్ట త్రిలుక్మర్షమ్ అహజ్కారతాతే; అదృష్ట త్రిలుక్మర్షమ్ అహజ్కారరాహిత్యతాతే.

౨౪౨. బ్రహ్మవాన్మున్దుపోతల్, ఇదై చ్చియాన్ పెన్ద్ర బువిడు తల్ శెయ్యుమ్మడియాయరుక్కుమ్.

మామలర్ ప్పానైయొప్పాల్” ఎన్దు ఆహ్వారదుళిచ్చెయ్తతు. ఆక ఇన్దు రణ్ణవాన్యముమ్ ప్రాసక్తిమ్.

౨౪౧. ఇని, అవర్కళ ఉత్కృష్టమాన జ నజశై యుపేక్షిత్తు నికృష్టమానజ నజశై విరుమ్మవా నెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (దృష్ట త్రిల్) ఎన్దుతుడక్కి. ఆతావతు - ఆభిజాత్యాదికలు మోక్ష్యాముమాకిఱ దృష్టపురుషార్థ త్రిల్ ఒరువనుక్కుణ్ణామ్ ఉయర్ త్రి విశ్వామిత్రాదికలై ప్పొలే తాన్ నిన్దునిలైక్కుమేలే ఉత్కృష్టమ్ శేషస్పృణ్ణమహజ్కారతాతే యుణ్ణామ్; శేషత్వాదికలుమ్ కైజ్కర్యసమ్ త్తుమాకిఱ అదృష్టపురుషార్థ త్రిల్ ఒరువనుక్కుణ్ణామ్ ఉయర్ త్రి ఇన్ద్రోన్దుడైయ ఆభివృద్ధియిలా శైయినాలే కినిలైక్కునిలై తామృహ్మడియాన అహజ్కారరాహిత్య తాతే ఉణ్ణామెన్దై.

౨౪౨ ఇన్ద్రహజ్కారతద్రాహిత్యజ్గళ ఇన్దువుపేఱుకలుక్కుడలా మ్మడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (బ్రహ్మవాన్) ఎన్దుతుడక్కి. ఆతావతు- దృష్టోత్కర్షాతిశయత్తుక్కుత్తక్కు అహజ్కారాధికనాన బ్రహ్మవాన్, (౧) “ద్విపరాధావసానేనాం ప్రాప్తున్దు సీప ద్దజ” ఎన్దుమ్, (౨) “కడిక్కమలత్తుళిరున్దుమ్ కాణిలాన్ కణ్ణనడిక్కమలన్దున్నైయయన్” ఎన్దుమ్ శొల్లుఁజపడియే ఇన్దువుపోతల్; అహజ్కార పేతుక్కుళొన్దు మిల్లామెయాలే తద్రహితైయాయ్ ఇడక్కెనలక్కెయఱియాత ఇదై చ్చియాన చిన్తయన్దియాన్ (౩) “ముక్కిం గతాన్యాగోపకన్యకా” ఎన్నుమ్మడి అవకతిరువడికలై పెన్ద్ర బువిడుతల్ శెయ్యుమ్మడియాయరుక్కుమ్ ఇన్ద్రహజ్కార తద్రాహిత్యజ్గళిన్ స్వరూపమెన్దై. ఇప్పడి

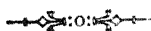
శ్రి నిలైక్కునిలై - అవకళిళోఱుమ్.

(౧) (౨) ౧-తిరుమొలై. (౩) వి-పు-౧-౧౩-౨౨.

౨౪౩. ఇప్పడి సర్వప్రకారత్రాలుమ్ నాశహేతువానలహజ్కారత్తు
కుమ్, అతిసుడైయకార్యమానవిషయప్రావణ్యత్తుకుమ్

అహజ్కార తద్రూపాత్మ్యజ్ఞో ఇననైయిక్కుత్తుమమ్ పెణుకైక్కు
ముడలాకైయాలే, శ్రీకులశేఖరప్పెరుమాళ్ మఱిలానవర్కళ్ అహ
జ్కారహేతువాన జన్మజ్జలై అనాదరిత్తు తద్రూపాత్మజన్మజ్జలై యానరి
త్తార్కజ్జెన్దు కరుత్తు.

సిద్ధోపాయనిష్ఠర్ వైభవప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

ప్రపన్నదినచర్యాప్రకరణమ్.

౨౪౩. (౧) "తనై త్రానేముడిక్రైయానతు" ఎన్దుతునక్కిఇవ్వళవాక
అహజ్కారాదికర్ణిదోష ముసపాచిక్కప్పట్టు; అనన్తరమ్, ప్రాప్య
ప్రాపకర్ణిరణుమన" ఎన్దుకుక్కుమ్ ప్రపన్నాధికారియైడైయ దిన
చర్యాచిశేషమ్ శొల్లప్పడుకిఱు, (ఇప్పడి సర్వప్రకారత్రాలుమ్) ఎన్దు
తునక్కి. "సదాచార్యప్రసాదత్తాలే నర్థిక్కుమ్బడి పణ్ణిక్కొణు పోరక్క
డవన్" ఎన్నునుళవాక. (ఇప్పడి) ఎన్దు-క్కియై క్తమాన ప్రకారత్తై పురా
మర్కిక్కిఱు. (సర్వప్రకారత్రాలుమ్ నాశహేతు వాకైయానతు)-
స్వరూపేణముడిత్తుమ్ భాగవతవిరోధత్తై విశ్లేత్తుముడిత్తుమ్ భాగవల్లాభ
విరోధియాముమ్ ఎల్లాప్పడియాముమ్ (౨) "అసన్నేన" ఎన్దుఅపడియే
అనత్కల్పనూమ్బడి స్వరూపత్తై యురువభియ పణ్ణమతాయురైక్కు.
అహజ్కారమతా దేహత్వాభిమాన రూపమాయుమ్ దేహాతిరిక్తాత్త
విషయత్తై స్వాతన్త్ర్యాభిమాన రూపమాయుమ్ ఇరణువకై ప్పట్టితేయి
రుప్పతు. ఇప్పడి త్రిలవై యిరణుమ్ శేరచ్చొల్లప్పడుకిఱు. (అతిసుడై
యకార్యమాన విషయ ప్రావణ్యత్తుకుమ్) + దేహత్వాభిమానముమ్
+ స్వాతన్త్ర్యాభిమానముమ్ విషయజ్జలై స్వభాగ్యత్వేన విరుమ్బుకై కుమ్

† దేహత్వాభిమానమ్-దేహత్తిల్ అత్తభిమమ్. ‡ స్వాతన్త్ర్యాభిమానమ్-స్వశేషత్వభి
మముమ్, స్వాధీనస్వాధ్యభాక్త్యత్వభిమముమ్. (౧) ౧౫౦ (౨) తైత్తియి-౨౦౦.

౨౫౮ ప్రేమచనభూషణమ్ సన్న్యాసశ్లోకమ్-౨-ప్రకరణమ్.

విలై నిలమ్ తానాకై యాలే, తనైక్కణ్డాలే
శత్రువైక్కణ్డాత్పాలేయుమ్, అవల్ ముక్కువర్ధకరాన
సంసారికలైక్కణ్డాలే సర్పతైక్కణ్డాత్పాలేయుమ్,

మూలమాకై యాలే విషయప్రావణ్యతై అహజ్కారకార్యమెన్నిటను.
విషయశబ్దతాలే - క్షీనుకూలమాకవుమ్ ప్రతికూలమాకవుమ్ శొల్ల
ప్పట్ట విహితవిసిద్ధరూప విషయద్వయతైయుమ్ శొల్లకిటను. (విలై
నిలమ్ తానాకై యాలే) ఎట్టతు- ఇవైయిరణ్ణుక్కుమ్ జన్మభూమి, భగ
వత్స్వరూప తిరోధానాదికలైప్పణ్ణక్కడవ గుణత్రయాత్తక ప్రకృతిపరి
ణామరూపమాయ్ స్వకర్త విశేషారబ్ధమా యిరుక్కిట శరీరవిశిష్టనాన
తానాకై యాలే యెట్టపడి. కర్మానుగుణమాక రజస్తమస్సుక్కళాలే
కలజ్గనడిక్కుమ్ శరీరవిశిష్టతై యాలే మతిమయగ్గి, తానల్లాతదేహతై
తానాకవుమ్ తనక్కురియ నల్లాతతనై స్వతస్త్ర)నాకవు మభిమాని
ప్పతుమ్, తనక్కనర్ధకరమాన విషయగ్గిలై అత్యాదరతై ప్పణ్ణవతు
మననా నేయిడే.

(తనైక్కణ్డాలే) ఇత్యాది. ఇప్పడి అనాదికాలమ్ పోన్దవనాయ్
ఇప్పొతుమతుక్కు యోగ్యమాన శరీరవిశిష్టనా యిరుక్కిట తనై
దర్శితాలే, “కొన్దల్లతు విడేన్” ఎన్దు సాయుధనాయ్ పల్కవ్విత్తిరి
యుమ్ శత్రువైక్కణ్డాత్పాలేకుడల్కరిత్తుత్తనక్కు నాశకనాకనినైత్తుమ్.

తదగుడై యడ్కికళాలే దుర్వాసనైయెక్కిశప్పి అహజ్కారా
దికలై మేల్ మేలుమ్ వశరుమ్బడిపణ్ణమ్ తదుభయవశ్యరాన సంసారి
కలై క్కణ్డాతిరేకణ్డాలే, అణుకిల్ మేల్ విఱున్దు అళిక్కిళ్ళుమ్ అతి
క్రూరమాన సర్పతైక్కణ్డాత్పాలేయుమ్ ఆజ్ఞనదుగ్గి ప్పిత్కాలిత్తు నమ
క్కుబాధకలెన్దే నినైత్తుమ్.

అవత్ బుక్కు నివర్తకరాస శ్రీనైష్ఠవర్కలై
క్కణ్డల్ బుక్కులైక్కణ్డల్ ప్పిలేయుమ్,
ఈశ్వరనైక్కణ్డల్ పితావైక్కణ్డల్ ప్పిలేయుమ్,

తదగుణైయ ఉపదేశానుష్ఠానజగిత్రజ్జాలమ్ అపాజ్కారాదికళి
పోషదర్శన తైష్ఠిణ్ణవిత్తు, తత్ప్రసక్తిలే భీతభీతనామ్బుడివణ్ణి సచానన
మాక అవత్ బై నివర్తిప్పిక్కుమ్మేమధ్యమపదవిత్తరాస శ్రీనైష్ఠవర్కలై
క్కణ్డల్ ప్పిలేయుమ్, తన్నులైయ అనర్థాభ్యుదయగ్గళిరణ్ణమ్ తద్యతా
య్ ప్తీయతువిలక్కు నల్లత్తిల్ నూట్టి రత్తిక్కుమా ప్పబ్బుక్కులైక్కణ్డల్
ప్పిలే అత్యాచారవణ్ణి “నమక్కు నత్ బుడైయానవర్కళి” ఎన్ఱు
నినైత్తుమ్.

అడియిలే కరణకళేబరకలైత్తు అవత్ బైక్కణ్ణు వ్యభిచరి
యామల్ నల్ వట్టి నడక్కుమ్బడి శాస్త్రజ్ఞలైక్కాట్టి అకృత్యకరణాది
కళిల్ శిషిత్తు సర్వావస్థాయిలుమ్ తన్నుడైయ హితమేపార్తు ప్పొరు
మీశ్వరనై * అర్చున్దలజ్జళిలే కణ్డళారక్కణ్డల్, ఉత్పాదకనాయ్
విద్యాప్రదనాయ్ అపథేప్రవృత్తనాకాతపడి నియమిత్తు నడత్తిక్కణ్ణు
పోరుమ్ హితైషియాన పితావైక్కణ్డల్ ప్పిలే స్నేహాసాధ్యస వినయ
జ్జలై యుడైయనాయ్క్కణ్ణు “నమక్కు హితపరన్” ఎన్ఱునినైత్తుమ్.

అనాదికాలమ్ (౧) “అనన్వేష” ఎన్ఱుమ్బడి కిడన్దతనై భగ
వత్సమ్బున్దతైయటివిత్తు సత్తావానాక్కి మేన్దేలుమ్ తన్నుపదేశత్తాలే
జ్ఞానవైరాగ్యభక్తికలై విలైత్తు (౨) “* కైయిక్కునియెన్ఱు భగవద్వి
షయత్తైక్కాట్టిత్తురుమ్ మహాపకారకనాయ్ (౩) “ఉళిశిశేడియి
క్కుయిరాయ్” ఎన్ఱుమ్ (౪) “ఉన్దన్దైయిక్కి అగ్గియశీరన్ద పేణ్డిలన్”
ఎన్ఱుమ్ శొల్లుమ్బడి గుణవిగ్రహజ్జళాలే తనక్కు ధారకభోగ్యనాయరు

శ్రీ మధ్యమపదమ్-నమఃపదమ్. * పరవ్యూహానికిల్ కాట్టిక్కున్దసజ్జమిల్లామై
యారే (అర్చున్దలజ్జళిలే యిత్యాది.) † సాధ్యసమీధయమ్.

(౧) లై-ఉ-౨-౬-౨.

(౨) ఇరా-నూ-౨౫.

(౩) ఇరా-నూ-౧౦౪.

అచార్యనై క్కణ్డాల పశియశోధోదై క్కణ్డాత్వో
 లేయుమ్, శిష్యనై క్కణ్డాల అభిమతివిషయజై క్కణ్డాత్వో
 లేయుమ్ ని నైత్తు; అహజ్కారార్థకామజ్జో మూన్టమ్,
 అనుకూలర్ పక్కలనాదర జైయుమ్,

క్కుమాచార్యనై క్కణ్డక్కిలక్కామ్బడికణ్డాల, కణ్డామ్బులై యిడుమ్
 పెరుమ్బుళియక ధారకముమాయ్ భోగ్యముమానశోదై క్కణ్డాత్వో లే
 అత్యభినివేశతోడే అనుభవిత్తు “నమక్కు ధారకభోగ్యవిషయమ్”
 ఎన్దెని నైత్తుమ్.

సాధ్యాస్తరనివృత్త్యాది సమస్తస్వభావ సమ్పన్నతయా సమ్యక్
 జ్ఞాన ప్రేమవానాయరుక్కుమ్ సచ్చిష్యనై క్కణ్డాల, తనక్కానన్దా
 వహమాన అభిమతివిషయజై క్కణ్డాత్వో లే భగవద్గుణానుసన్ధానదశై
 యిల్ నామ్ శొల్లుకీట భగవద్గుణజ్ఞైయాదరిత్తు క్కేట్ పతు అనుభాషి
 ప్పతువిధనావతామాకారజ్గళినా లేనమ క్కానన్దావహన్’ ఎన్దెని నైత్తుమ్.

(అహజ్కారార్థకామజ్జో మూన్టమ్) ఇత్యాది. ఇవై మూన్టలుమ్
 వైత్తుక్కిణ్డు (అహజ్కారమనుకూలర్ పక్కల్ అనాదర జై ప్పిటిప్పి
 క్కుమ్) అతావతు - శేషత్వజై త్తకసన్నిధియిల్ జీవిక్కవొట్టా తపడి
 యితే అహజ్కార త్తికబలమిరుప్పతు. అహజ్కారియాననక (౧) “నన
 మేయమ్” ఎన్దెరుక్కుమతోట్టియ ఒరువిషయ త్తిలుమ్ తలెత్తాత్తక్క
 విళైయానే; అత్తైయాలే అహజ్కారమ్ మేలిడుమాకిల్ * స్వరూప
 వర్ధకరాయ్ క్కిణ్డు అనుకూలరాయరుక్కుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కళై క్కణ్డాల
 నన్మడైయ శేషికళైన్దు తుడైసడుజ్జి యెమ్మిన్దిరున్దు ప్రణామాది పూర్వ
 కనూక అనువరనజ్జళై ప్పణ్ణివొట్టాతే, తనై అవర్కళిలధికనాకవా
 తల్ అవర్కళై త్తన్నోడు సమరాకవాతల్ బుద్ధిపణ్ణి అనాదరి త్తిరుక్కు
 మ్బడి పణ్ణమెగ్గె;

(ప్రతికూలర్ పక్కల్ ప్రావణ్యతైయుమ్, ఉపేక్షిక్కుమవర్ కళో పక్కలపేత్తైయైయుమ్ విఱప్పిక్కుమెన్దళై;

(అర్థమ్ ప్రతికూలర్ పక్కల్ ప్రావణ్యతై ష్పిఱప్పిక్కుమ్) అతా వతు-“అరై యాకిలుమ్ శెన్దనువ ర్తిన్దు ఒరుకాశుపెన్ద తాయ్ విడవేణుమ్” ఎన్నుమ్మడియితే అర్థరాగమిరుక్కుమ్మడి; అరై యాలే, అతు స్వరూపనాశక త్వేన ప్రతికూలరాససంసారికతై క్కణ్ణాల్ శి వెరువియోడి ప్పొక వేణ్డియిరుక్క, ఒరుకాతై † నచ్చి అవర్ కళోడే ఉఱపుపణ్ణి అవర్ కళిరుద్దవిడదళితే పలకాలుమ్ శెల్లువతు, అవర్ కళైయైత్తైత్తు విరుద్దిడు వతు, అవర్ కళో గుణకీర్తనమ్ పణువతామ్మడి అవర్ కళో విషయత్తిలే ప్రావణ్యతైయుణ్ణాక్కుమెన్దై.

(కామమ్ ఉపేక్షిక్కుమవర్ కళో పక్కలపేత్తైయైవిఱప్పిక్కుమ్) “కామ్యతఱ్ఱికామః” ఎన్గిఱపడియే కామశబ్దత్తాలే విషయసమ్మోగ సుఖతైవ్విల్లుకటతు; అతు- (౧) “ఈశిపోమిన్” ఇత్యాదిప్పడియే దారిద్ర్యవార్థకాదికళిడియాక త్తన్నైముఖమ్ పారామల్ తళి క్కతవ డైత్తు ఉపేక్షావాదమ్ పణ్ణుమ్ స్త్రీకళో పక్కలిలే (౨) “పేత్తైయర్ తా మిళ్ళప్పచ్చెల్ వర్” ఎన్గిఱపడియే అవర్ కళుపేక్షావాదమ్ మఃతలానవై తన్నైయే ఉదేశ్యమాకక్కొణ్ణు శెల్లుమ్మడి విలక్షణర్ కేట్టాల్ శిరిక్కుమ్మడియాన హేయాపేత్తైయై విలైక్కుమెన్దై.

ఆక, ఇప్పడి అహక్కారాదికళో మూన్దుమ్ స్వరూపనార్థకరై అనాదరిక్కుమ్మడియమ్ స్వరూపనాశకరై అదరిక్కుమ్మడియమ్ స్వరూపనాశక తైయోడే ఉపేక్షాగుమాయిరుక్కు మవర్ కళై అపేక్షిక్కుమ్మడియమ్ పణువెన్దు అవర్ కళికొడుమైకళై యనుసన్దిత్తు “ఎక శైయ్య త్తేమకటతో” ఎన్దళై — (అర్థకామాభిమానదర్శో మూన్దుమ్) ఎన్దు

ఆ త్తగుణజ్ఞో నమ్మూలుమ్ పిఱరాలుమ్ పిఱప్పిత్తుక్కొళ్ళవొణ్ణా
తు, సదాచార్యప్రసాదమడియాకవరుకిఱ భగవత్ప్రసాదత్తాలే
పిఱక్కుమ త్తనైయెత్తు తుణిన్దు ; దేహయాత్తైయిలుపేత్తైయు
మ్, ఆ త్తయాత్తైయిలుపేత్తైయుమ్,

పాపమానాలుమ్ (౧) “గర్వోఽభిమానోఽహంకారః” ఎఱిఱపడియే
అభిమానశబ్దత్తాలేఅహంకార తైచ్చొల్లుకిఱతాకైయాలే (అనుకూలర్
పక్కల్) ఇత్యాదియైన్దిరనిత్తైయాక్కాతే యథాయోగమ్కొణ్ణ కీర్థ్
చ్చొన్నప్రకారత్తిలే యోజకక్కడవతు.

(ఆ త్తగుణజ్ఞో) ఇత్యాది. శమదమాద్యా త్తగుణజ్ఞో అనాదికాలమహ
జ్ఞారాదికళుక్కు విళై నిలమాయ్ అనా త్తగుణజ్ఞై క్కుడుపూరి
త్తుక్కొణ్ణ క ర్తవరత స్త్రీరాయరుక్కిఱ నమ్ముడైయ యత్నత్తాలుమ్
ఆ త్తగుణోదయవిరోధికళాన అహంకారాదికళుక్కు వరకరాయ్ అనా
త్తగుణపరిపూర్ణరాయ్ క ర్తవశ్యరాయరుక్కిఱ పిఱరుడైయ యత్నత్తా
లుమ్ పిఱప్పిత్తుక్కొళ్ళవొణ్ణాతు ; ఆ త్తగుణజ్ఞభుక్కెల్లామ్ కొళ్ళకల
మాయ్ అడియిలే తన్నుడైయ నిర్దేతుకక్కపెయాలే నమ్మెయగ్గీకరిత్త
రుళి “ననుక్కా త్తగుణముణ్ణావ తెప్పోతో?” ఎత్తు పలకాలుమ్ కరై
వతు భగవానై యర్థిప్పతాయ్కొణ్ణపోరుమ్ సదాచార్యనుడైయ
ప్రసాదమడియాకవరుకిఱ నమ్ముడైయ ఆ త్తగుణోదయవిరోధి పాపక్ష
యమ్ పిఱక్కుమ్బడి (౨) *అమలజ్ఞళాకవిభిక్కుమ్ భగవానుడైయ
పరిపూర్ణప్రసాదత్తాలే పిఱక్కుమత్తనై యెన్దధ్యవసిత్తు.

(దేహయాత్తై)యిలుపేత్తైయావతు)- దేహరక్షణార్థమాన వ్యా
సారత్తిల్ విరుప్పమత్ శీరుక్కై.

(ఆ త్తయాత్తై)యిలుపేత్తైయావతు)- శేషత్వమే వడివానవా
త్తావుక్కు ధారకాదికళాన గుణానుభవకైజ్ఞర్యప్రవృత్తియిల్ పెత్ ౨
వళవాల త్తప్తనాయారాతే మేమేలుమూకైప్పడుకై.

శ్చ నిరనిత్తైయాక్కాతే-యథాసభ్యమవ్యయియాతే. (౧) అమరకో-కా-౧.

(౨) తి.చాయ్-౧.౯౯.

ప్రాకృతవస్తుక్కలిల్ భోగ్యతాబుద్ధినివృత్తియమ్, దేహధారణమ్ పరమాత్మసమారాధనసమాప్తిప్రసాదప్రతిపత్తియైన్దిటబుద్ధివిశేషముమ్, తనక్కొరుక్లేశముజ్ఞానాల్ కర్తృఫలమెన్తాతల్ కృపాఫలమెన్తాతల్ పితక్కుమ్ ప్రీతియమ్,

(ప్రాకృతవస్తుక్కలిల్ భోగ్యతాబుద్ధి నివృత్తియానతు)-అశనాచ్ఛాదనజగతుక్కులుప్పాన ప్రాకృతపదార్థజగతి లాభరత్తు క్కుడియాన భోగ్యత్వబుద్ధి తవిరుకె.

(దేహధారణమ్) ఇత్యాది. అతావతు-అప్తప్రాకృతవస్తుక్కలిల్ దేహమ్ ధరిక్కైక్కు-త్కవశవుభుజిక్కై, పరమాత్మావాన సర్వేశ్వరనుడైయ సమారాధనత్తిక సమాప్తిరూపైయాన ప్రసాద ప్రతిపత్తియైన్దిట బుద్ధివిశేషముమ్-అన్తిక్కై, (పరమాత్మసమారాధనసమాప్తి) ఎన్దిటబుద్ధివిశేషముమ్, (తత్ప్రసాద ప్రతిపత్తియైన్దిట బుద్ధివిశేషముమ్) ఎన్నవుమామ్.

(తనక్కు) ఇత్యాది. అతావతు - ముముక్షువాన్ ప్రపన్ననానాలుమ్ ప్రారబ్ధశరీరమిరుక్కు-మశ్రవంతాపత్రయమ్వరుకై తవిరాతితే; అకైయాల్, ఇశ్వరీరత్తోడె యిరుక్కిట తనక్కు- తాపత్రయజగతి లేతేను మొరుక్లేశముజ్ఞానాల్, “ఇతు అనుభవవినాశ్యమాన ప్రారబ్ధకర్తృఫలమన్తో, ఏవమూర్తకర్తృభుశ్చవై కథీయుమశవన్తో ఇశ్వరీరత్తోడు నమ్మై యెమ్మెరుమాకవైక్కిటతు, ప్రాప్తిప్రతిబద్ధకర్తృజగతి యెన్తాకిలుమ్ కథీయప్పెల్లోమే” ఎన్దిటవనుసన్ధానత్తాలేయాతల్, “దుర్వాసనైయాల్ ఇవృడమ్మైవిడవిలైయామల్ ప్రాకృతపదార్థజగతి యుజ్జీవిత్తుక్కొణ్ణు సంసారత్తుక్కుళ్ళే పారున్దియిరుక్కిటనమ్మై దుఃఖదర్శనత్తైప్పణ్ణువిత్తు ఇతిల్ పల్లెట్టుత్తుక్కొణ్ణుపోక నిన్దెక్కిట సర్వేశ్వరనుడైయ కృపైయిక్కుఫలమన్తో ఇతు” ఎన్దిట వనుసన్ధానత్తాలేమాల్ యుజ్జీకక్కడవ ప్రీతియు

౨౩౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాభ్యాసమ్-౨-ప్రకరణమ్.

స్వానుష్ఠాన త్తిల్ సాధనత్వబుద్ధినివృత్తియుమ్,
విలక్షణగుడైయ జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞిల్ వాఙ్మోచయుమ్,

మెన్దె. కీపూర్వాఘమ్ †ఉత్తరాఘమ్ ‡ప్రారభ్యజ్ఞమ్ ఎల్లామ్ కట్టిక్కిఱ
వనుక్కు వర్తమానశరీర త్తి లనుభాస్యక ర్తమిత్తనైయుమ్ కట్టిక్కిఱ
అరితన్బితే; క ర్తఫలమాన దుఃఖపరమృతై క త్తై యనుభవియా నిన్బాలుమ్
ఇద్దేహ తైవిద వేన్బాలి శైయాతవివనై నిర్దుఃఖనాక్కినై పోమాకిల్, ఇశ్వ
రీరత్తోడేనెడుక్కలమిరుక్క విచ్చిత్తల్, ఇన్ను మొరుశరీరమ్ తన్నై యిచ్చి
క్కురిల్ శైయ్యమాకై యాలే ఇశ్వరీరత్తుక్కుళ్ళక ర్తమనుభ విత్తేయిరు
క్కక్కడననెన్బితే వైక్కిఱతు ; ఆనపిన్బు, మల్ ముణాన క ర్తగళెల్లామ్
కట్టిత్తతు సంపార త్తిల్ నిన్బు మిననైక్కడుక త్తిరువడికళిలే శేర్తు
క్కుళ్ళుకై యిలుణ్ణాన కృపెయాలేయానాతోపిలే, ఇ త్తనైయుమ్ కట్టి
యానుల్ వై త్తతుమ్ కృపెయాలేయితే; అనాదికాలమ్ పరిగ్రహి త్త శరీ
రన్దోటుమనుభవి తదుఃఖమ్ భగవన్నిగ్రహఫలమ్, ఇతులవననుగ్రహ
ఫలమ్. (౧) “యస్మానుగ్రహమిచ్ఛామితస్య విత్తం హరామ్యహమ్”
ఎన్బానితే ; అకై యాలే ఇత్తై (కృపాఫలమ్) ఎన్గిఱతు.

(స్వానుష్ఠాన త్తిల్ సాధనత్వబుద్ధి నివృత్తియావతు)- ప్రపన్న
వాన తన్నుడైయ వధికారానుగుణమాక వనుష్ఠిత్తుక్కుణ్ణు పోరుమ్
వల్లొమ్మక్కజ్జిళై ప్పేల్ ముక్కు సాధనమాక నినై యాతోట్టికై.

(విలక్షణగుడైయ జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞిల్ వాఙ్మోచయావతు)- (౨)
* నాట్టారోడియల్ వొట్టిన్దు నారణనై నణ్ణియిరుక్కై యాలే, ని ర్తలజ్ఞాన
భక్తిక రాయారుక్కుమ్ విలక్షణరాన పూర్వార్ కళుడైయ విలక్షణమాన
అన్దజ్ఞానముమ్ అనుష్ఠానముమ్ నమక్కుణ్ణాక వేణు మెన్నుమాళై.

కీ పూర్వాఘమ్-ఉపాయపరణత్తుక్కు పూర్వమిపణ్ణిన పుణ్యపాపజ్ఞి. †ఉత్తరా
ఘమ్-ఉపాయపరణాన పరమిపణ్ణిన పుణ్యపాపజ్ఞి. ‡ప్రారభ్యమ్-జేహాన్తరాను
భావ్యమాయ సవ్యంఘప్రదానోష్ఠభూమానక ర్తమ్. (౧) గీతై- (౨) తిహాయ-౧౦-౬-౨.

ఉకన్తరుచిననిలజ్జలి లాదిరాతిశయమున, మద్గళాశాసనమున,
ఇతరవిషయజ్జలి లరుచియున్, ఆర్తియున్, అనువర్తననియతి
యున్, ఆహారనియతియున్,

(ఉకన్తరుచిననిలజ్జలి లాదిరాతిశయమావతు)-(౧) "తానుకన్తఊర్"
ఎన్నిటపడియో సర్వేశ్వరనుకన్తు వర్తిక్కిట దివ్యదేశజలైవార్ (౨)
"కణ్డియారరజ్జమ్ మెయ్యున్ కచ్చివేమత్తెయ్యెన్లు ముడ్డనార్" ఎన్నిట
పడియో మనస్సులజ్జేమణ్డివిల్లున్బడి మేళమేలున్ మెరుగుకటినాదిరమ్.

(మద్గళాశాసనమావతు)-అవ్వోదివ్యదేశజలై విరుప్పిన ర్తిక్కిట
అవనుడైయ (సౌందర్యతైయుమ్) సౌగుమార్యతైయుమ్ వానియచ్చిన్లు
నోక్కుమ్ పరివరిల్లామైయెయుమ్, ప్రతికూలవర్గజ్జలి సతిశయ తైయుమ్
నినైత్తేజ్జి, "ఎళాశెయ్యత్తేడుకిటతు" ఎత్తు వయితెర్దిన్లు ఇరవున్పెళలుమ్
చిరుప్పల్లాణుపాడుకై.

(ఇతరవిషయజ్జలిలరుచియావతు)-భగవద్వ్యతిరిక్తగళానహేయ
విషయజ్జలిల్ దోషదర్శనాదికళాలే విరుప్పమల్దీరుక్కై.

(ఆర్తియావతు)-ఇతరవిషయప్రావణ్యహేతువాన ఇవ్వడమ్పొడై
(3) *ఇనుళేతరుమాఖాల త్తిలిరుక్కిటవిళిలడిక్కొతిప్పలున్ ప్రావ్యనైల
క్షణ్యదర్శనత్తోల్ వద్ద ప్రాప్తివిలమ్పాసహత్వత్తాలుమ్ పడుమ్జేళమ్.

(అనువర్తననియతి యావతు)- భగవద్భాగవత విషయజ్జలిల్
స్వశేషత్యానుగుణమాక నీచోక్తి నీచవృత్తికళాలే పణ్ణుమనువర్తనజై
ప్రాకృతవిషయజ్జలిల్ మఱిదుమ్ శెయ్యుతోట్టికై.

(ఆహారనియతియావతు)- శ్రీ జాత్యాశ్రయనిమిత్తాదుష్టగళాయ్
సర్వేశ్వరనుడైయవున్ తదీయరుడైయవున్ ప్రసాదజ్జళాన నన్తుక్కలై

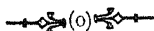
శ్రీ కుణ్డిలిశంకవచ్చిన్నాప్తి. శ్రీ జాతిదుష్టమ్-లకునాది. ఆశ్రయగుష్టమ్-పతితాన్నాది.
నిమిత్తగుష్టమ్-నూతకాన్నాది. ఇకు-కాలక్రిమిసంసర్తహేతుకదోషహన్యజగుక్కుము
పలకుణమ్. కాలగుష్టమ్-తైవాద్యస్పృష్టసన్యసితాదికమ్. క్రియాదుష్టమ్-ఘృతానన్విత
ఉచ్చిషకాన్నాది. సంసర్తగుష్టమ్-క్రిమికేకాదియక్తమ్. (౧) తి-సె-౬-

(౨) తి-మలు-౧౯.

(౩) తి-వాయ్-౧౦-౬-౧.

అనుకూలసహవాసముమ్, ప్రతికూలసహవాసనివృత్తియుమ్,
సదాచార్యప్రసాదతాతే వర్ధిక్కుమ్బుడి పణ్ణిక్కుణ్ణుపోరక్కడవన్.
పీత్తైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

యే ఆహారమాకక్కొళ్ళుమతోభీయ, తదితరజ్జళానవై కొళ్ళక్కడవో
మల్లోమెన్బిరుక్కై.

(అనుకూలసహవాసమావతు)-స్వసంసర్గతాతే జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళై
వర్ధిప్పియానిఱ్కు మనుకూలరానవర్ కళుడనే తుణకాలముమ్ పిరియాతే
కూడివర్తిక్కై.

(ప్రతికూలసహవాసనివృత్తియావతు)- స్వసంసర్గతాతే జ్ఞానా
నుష్ఠానజ్గళై నశిప్పియానిఱ్కుమ్ ప్రతికూలరానవర్ కళుడన్ తుణకాల
ముమ్ కూడి వర్తియాతోభీకై. ఇజ్జుచ్చొన్న అనుకూలముమ్ ప్రతికూ
లముమ్ ఇన్నా రెన్నుమిడమ్ మేలే తామేయరుళిచ్చెయ్యక్కడవరితే.

(సదాచార్యప్రసాదతాతే వర్ధిక్కుమ్బుడి పణ్ణిక్కుణ్ణు పోరక్కడ
వన్) అతావతు- కీర్తోచ్చొన్న వివైయిత్తైయుమ్ జ్ఞానానుష్ఠాన పరి
పూర్ణనాన సదాచార్యనుడైయ సర్వమజ్జళావహమాన ప్రసాదతాతే
తన్నడైయే మేకమేలు మభివృద్ధమామ్బుడి శెయ్తుకొణ్ణు పోరక్కడవ
నెన్బపడి. సదాచార్యప్రసాదతాతే వర్ధిక్కుమ్బుడి ఇవన్ పణ్ణిక్కుణ్ణు
పోరుకైయావతు. తత్ప్రసాదకజ్గళైచ్చెయ్తు కొణ్ణుపోరుకై. తత్ప్రసా
దకజ్గళావన-ఇతినుడైయ † ఉపపాదనస్థలత్తి లరుళిచ్చెయ్తుకీటవై. (పోర
క్కడవన్) ఎన్బ విధిరూపేణ వరుళిచ్చెయ్తుతతు-ఇతినుడైయ అవశ్యా
నుష్ఠేయత్సమ్ తోర్మియైక్కైక్క.

ఇరణ్ణామ్ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

† “కర్తవ్యమ్ ఆచార్యకైజ్జ్యర్యమ్” ఇత్యాదిస్థలభిరే.

ప్రేమతో రామానుజాయ నమః.

శ్రీ న చ న భూ ప ణ మ్.

మూన్టామ్ ప్రకరణమ్.

అరర. మగ్గళాశాసనమ్ స్వరూపవిరుద్ధమన్తోవెన్నిల్; జ్ఞానదత్తైయిల్
రత్వరతుకభావమ్ తకకప్పిలే కడక్కుమ్; ప్రేమదత్తైయిల్

అరర. ఇద్ద దినచత్తైయిల్ శొన్నవజ్జిల్ వివరిక్కవేణమమ్
శ్రీదై వివరిప్పతాక త్తిరువుళ్ళవోపజ్జి, ప్రథమత్తిల్ మగ్గళాశాసనమ్
వివరిత్తరుళుకితార్, (మగ్గళాశాసనమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. హేయప్రత్యక్షక
నాయ్ కల్యాణైకతాననాయ్ స్వేతరవకలరతుకనాయిత్తే సర్వేశ్వరనిరు
వుతు ; ఇప్పడియిరుక్కిటవనైక్కొండు తనక్కుజ్ఞాన అమగ్గళగ్గి
సోప్పి ఇల్లాతమగ్గళగ్గి యుజ్జాక్కొక్కొళ్ళక్కడవ తద్రత్వభూతనాన
ఇవన్ తనక్కు రతుకనాన అవనుక్కుత్తాన్ మగ్గళగ్గి యాశాసిక్కై
తదేకరత్వత్వరూపమాన స్వరూపత్తుక్కు విరుద్ధమన్తో వెన్టికజ్జై
యై యనువదిక్కితార్. (మగ్గళాశాసనమ్ స్వరూపవిరుద్ధమన్తోవెన్నిల్)
ఎన్టు. అత్తైప్పరిహరిక్కితార్, (జ్ఞానదత్తైయిల్) ఎన్టుతుడగ్గి (జ్ఞానదత్తై
యావతు)-సర్వేశ్వర సేతుకనాకవుమ్ తాన్ అవనుక్కు రత్వభూతనాక
వుమ్ ప్రణవత్తిల్ శొల్లుకిటపడియే తెలియక్కడనుసన్నిక్కుమ్దత్తై.
అన్దదత్తైయిల్ (౧) “కత్తై వాయ్ తున్పుమ్ కత్తై యాతోజీవాయ్” ఇత్యా
దిప్పడియే తన్నుడైయ అనిష్టనివృత్త్యాదికలుక్కు అవనే కడవన్బెరు
క్కైయాలే, రత్వరతుకభావమ్ తనక్కడై త్త ఆశ్రయ త్తిలేకడక్కుమ్.
(ప్రేమదత్తై యావతు)- సర్వేశ్వరనుడైయ సౌందర్య సౌకుమార్యగ్గి
యనుసన్నిత్తు “ఇవిషయత్తుక్కై వరుకిటతో” ఎన్టు అస్థానేభయ
శ్చైప్పణ్ణ, అవన్ స్వరూప తైయనుసన్నిక్కుతు. మరన్బిక్కై నెన్జు + మటు

క ఆస్థానే-అవిషయత్తిల్, + మటుకుమ్మడి-సన్దపిక్కుమ్మడి. (౧) తి-వాయ్-౧-౨-౩.

౨౬౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

తట్టుమాటిక్కిడక్కుమ్.

౨౮౫. అవస్వరూపతై యనుసన్నితాల్ అవనై క్కడకాకక్కొణ్ణు
తన్నెనోక్కుమ్; సాకుమార్యతై యనుసన్నితాల్ తన్నె
క్కడకాకక్కొణ్ణు అవనెనోక్కుమ్.

౨౮౬. ఇవ్వర్థమ్, చక్రవర్తి,

కుమ్మడియానదళై. అద్దదళైయిల్ ఈశ్వరనైరక్షిక్కవళితేడి త్తడు
మాటుకై యాలే ఈశ్వరన్ పక్కలిలే రక్షభావముమ్ చేతనన్ పక్క
లిలే రక్షకభావముమాయ్, తనక్కడైత్తత్రయ త్తిలన్బిక్కే మాతాడి
క్కిడక్కుమ్మెన్దపడి.

౨౮౭. ఉక్తార్థతై విశదీకరిక్కిఱార్, (అవస్వరూపతై) ఎన్దుతు
డగ్గి. అతావతు-ప్రథమాక్షరత్తిల్ శొల్లుకిఱపడియే సర్వజ్ఞనాయసర్వ
శక్తియాయ్ సర్వరక్షకనాన అవనుడైయస్వరూపతై యనుసన్నితాల్,
అవనై త్తనక్కనిప్టనివారకనాకక్కొణ్ణు అజ్ఞనాయ్ అశక్తనాయ్ అప్రాప్త
నాన తన్నెరక్షిత్తుక్కొళ్ళుమ్; † వేశప్పిశకుమ్మడియాన అవనుడైయ
సాకుమార్యతై యనుసన్నితాల్, అవనుడైయ సర్వశక్తిత్వాదికళైమఱ
న్దు కుళైచ్చరక్కాకనినైత్తు, తన్నెరక్షకనాకక్కొణ్ణు మజ్జభాశాన
నమ్మపణ్ణి అవనైరక్షిక్కుమ్మెన్దై. ఇవ్విడత్తిల్ సాన్దర్భమ్ శొల్లిల్ శీల్లయే
యాకిలుమ్ అతువుమ్ మగ్గభాశానన హేతువాకై యాలుమ్*మేలేశొల్లు
కై యాలుమ్, సాకుమార్యమ్ ఇతుక్కుముపలక్షణమ్.

౨౮౮. ఇప్పుడి సాకుమార్యాదికళైక్కొణ్ణు కలగ్గి రక్షకనాన అవను
డైయ శక్తివైభవతై మఱన్దు, తానవనైరక్షిక్కుమ్మెన్దిఱ ఇవ్వర్థ మెన్దే
కాణలామెన్ను మపేత్తైయిలే, ఇతు శిషాచారసిద్ధమెన్ను మిడమ్ కాట్టు
కిఱార్ మేల్, (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. చక్రవర్తి, పెరుమాళ్ పిరాట్టియై

† వేశప్పిశకుమ్మడియాన-వేశినాల్ నలుగుమ్మడియాన.

* మేలేశొల్లుకై యాలుమ్ ఎన్దుతు-పెరుమాళ్ ముఖత్తిలేవిట్టిత్తవర్కళై వడెప్పుకు
పడుత్తుమ్ పాడాయిల్ ముచ్చతుమ్ ఎన్దుశొల్లుకై.

శ్రీజనకరాజ తిరుమకళే,

తిరుమణమ్పుణార్దు మ్మిల్లుదురుకానిట్లు, మునురామణిన్దు ఖో
ద్రీనవళవిలే, తాటకాతాటకేయ నిరసనగ్ధాలే ఇవరుడైయ శక్తివైభ
వతై వ్యక్తమాక నటిదుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, ఇవరుడైయ బాల్వతై
యుమ్ సాకుమార్వ తైయుమే పార్తు, “ఎన్నాకప్పుకుటితో” “ఎట్టభీతనా
య్, తామున్నే యోడిచ్చెన్డు (౧) “తుత్రోపాత్ప” శాస్త్రస్వరూపా
ణ్చెనుహయళా! బాలానామమపుత్రాణా మభయం దాతుమర్హసి”
ఎట్టు శరణమ్పుక్కు, పిన్నెయు మనక పెరుమాళ్ మేలేయడన్దు
శెల్లుకిటపడియొక్కణ్ణ నిమ్మిణనాయ్నిన్దు, (౨) “గతోరామఇతిశు
త్వాహ్మస్తః ప్రముదితోనృపః | పునర్జాతం తదామేనే సుతానాత్తాన
మేవచ” ఎగ్గిపడియే అవన్తోల్లు మ్మిల్లుపోనానెట్టు కేట్టపిన్దు తా
నుమ్ పిల్లైకళుమ్మటుపిటవిటన్దారాక నిన్దె తిరున్దానితే.

శ్రీజనకరాజ తిరుమకళే, తలెనీర్ ప్పాట్టలే ఇవరుడైయనైభవ
మెల్లామతియు మవళాయరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, తిరునభిషేకమ్పణ్ణుకె
క్కాక అలఙ్కృతదివ్యగాత్రరాయ్కొణ్ణు చక్రవర్తి తిరుమాళికె
క్కెల్లుదురుకుటిపోతు, ఇవరుకిలేతోల్లు “ఇతుక్కేవకుటితో”
ఎట్టు ప్రేమత్తాలేకలగ్గి, (౩) “పతిసన్తానితాసీతా భర్తారమసిజేక్షణా |
ఆద్యారమనువవ్రాజ మగ్గళాన్యభిదధ్యమ్” ఎట్టు తిరువాళలళవుమ్ తా
మగ్గళాశాసనమ్పణ్ణొక్కొణ్ణు పికళెన్దు, (౪) “పూర్వాదిశంవజ్రధరో
దక్షిణంపాతుతేయమః | వరుణఃపశ్చిమామాశాం ధనదస్తూత్రరాం
దిశమ్” ఎట్టు దిక్పాలకర్కలై ఇవర్క్కు రక్షకరాక వపేక్షితాళితే.

(శ్రీజనకరాజ) ఎట్టుమ్ (తిరుమకళే) ఎట్టుమ్ విడిత్తుచ్చొల్లవు
మామ్. అపోవైక్కు, శ్రీజనకరాజ, మహేశ్వరధనుర్భజతాలే పెరు
మాళుడైయశక్తివైభవతైక్కణ్ణిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, (౫) “ఇయంసీతా

(౧) రా-బా-౨౫-౬.

(౩) రా-ఆ-౧౬-౨౧.

(౨) రా-బా-౨౨-౬.

(౪) రా-ఆ-౧౬-౨౪.

(౫) రా-బా-౨౩-౨౭.

విశ్వామిత్రన్, శ్రీదండకారణ్యవాసికళానఋషికల్, తిరువడి,

మమసుతా సహధర్మచరితవ । ప్రతిచ్ఛచ్చై నాంభక్రంతే పాణిం గృహ్ణీ
ప్రపాణినా” ఎన్టు అభిజాత్యాదికళాల్ వీటుడై యళాన ఇవళైక్కై
కొండ్రుభుమెన్టు కాట్టిక్కొడుక్కిటవళవిలే, ఇనరుడైయవళైక్కై యమ్
సాకుమార్యతైయుమ్ కణ్ణుకలగ్గి ఇచ్చేర్ త్తిక్కొరు తీజువారాతొట్టి
యవేణుమెన్టు “భద్ర నే” ఎన్టు మజ్జళాశాసనమ్ పణినాన్దై.

విశ్వామిత్రన్, తన్నుడైయ అధ్వరత్రాణార్థమాక పెరుమా
తైయత్తైత్తు కొండ్లుపోరుకిటపోతు, నడువే తాటకై పెరియ ఆర్ప్పరవ
త్తోడే ఆక్రమిత్తుకొండ్లువరుకిటపడియైక్కణ్ణు, (౩) “అహం వేద్దిమ
హంతానం రామంసత్యపరాక్రమమ్” ఎన్టిటపడియే పెరుమాళుడైయ
శక్తి వైభవతైయటిన్దిరుక్కచ్చేయతేయుమ్ సాకుమార్యతైప్పార్త్తు
క్కలగ్గి, (౨) “విశ్వామిత్రస్తు బ్రహ్మర్షిర్హృషీకేణాభిభర్తస్య తామ్ ।
స్వస్తిరాఘవయోరస్తు జయశ్చౌవాభ్యభాషత” ఎన్టిటపడియే తాన్
మున్నేనిన్టు అవళై హుజ్జురిత్తు పెరుమాళుక్కుమ్ తిరు త్తమ్మియా
ర్క్కుమ్ ఒరుతీజు వారామైక్కాక మజ్జళాశాసనముమ్ శేయతానితే.

శ్రీదండకారణ్యవాసికళాన ఋషికల్, (౩) శీతేతంసోమమిహో
ద్యంతం దృష్ట్వావైధర్మచారిణః । మజ్జళాని ప్రయుజ్జానాః ప్రత్యగృహ్ణాన్
దృఢప్రతాః” ఎన్టు త్తజ్జళాపన్నివృత్తియైయుమ్ అభిమతసిద్ధియైయుమ్
పణ్ణిత్తురువారివరే యెన్టు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణుకిట తాజ్గళ్, ఇవర్
సన్నిహితరానవాతే అవల్లైమటన్టు, ఇవర్ వడివళుకిలేతువక్కుణ్ణు మజ్జ
ళాశాసనమ్ పణినాన్దై కళితే.

తిరువడి, ప్రథమదర్శనత్తిలే, (౪) “ఆయతాశ్చ సువృత్తాశ్చ బా
హవఃపరి ఘోషమాః । సర్వభూషణభూషార్థాః కిమర్థం సవిభూషితాః”
ఎన్టు † కణ్ణైయజ్గళ్ పోలే యిరుక్కిట తిరుత్తోళ్ కళిల్ మిడుక్కైక్కణ్ణు

§ అద్వైతత్రాణార్థమాక-యాగరక్షణార్థమాక. (౧) రా-బా-౧౯-౧౪.

(౨) రా-బా-౨౬-౧౪. (౩) రా-ఆ-౧-౧౧. (౪) రా-కె-౩-౧౪.

† కణ్ణైయమ్-అనైకట్టుమకమ్మమ్.

శ్రీనందగోపర్,

క్కాట్టియుమ్ న కపోతోపాఖ్యానమ్ కణ్ణాపాఖ్యానమ్ ఇనైయరుళిచ్చె
యతుమ్, తెళివిత్తు భయత్తె క్కెడుత్తు, (౧) “అనయైనంహరిశ్రేష్ఠ”
ఎన్న వేణ్ణుమ్బడి పెరుమాళ్లై క్కుడైచ్చరక్కాకనినైత్తు క్కాత్తు
క్కొణ్ణు పోనానితే.

(మహారాజర్) ఎన్నిటతు - శ్రీజటాయమహారాజరై యెన్టమ్
శొల్లువర్కళ్ ; అతావతు - శ్రీజటాయమహారాజర్, పిరాట్టిక్కాక
రావణనోడేపారుతుక్కుడు బుయిరాయ్ క్కిడక్కిటత్తె మైప్పెరుమాళ్ వన్డు
కణ్ణవళివే, జనస్థాన త్తిలిరున్ద పతినాలాయిరమ్ రాక్షసరై యుమ్తని
వీరమ్ శెయ్తు నిన్టుక్కొన్ట తోళ్ వలియై యజ్జిరుక్క చ్చెయ్తేయుమ్,
(౨) “యామోషధిమివాయుష్షన్న్వ స్వేషసిమహావనే సాదేవీమమచప్రా
ణారావణేనోభయంహృతమ్” ఎన్టు అరుమరున్దు తేడువారటవిజోటుమ్
తడుమాటుమాపోలే యావళారు త్తియై యిన్దవరన్దక్కాట్టిలేతేడిక్కొణ్ణు
తిరికిటిర్, ఉమక్కు నిత్యమ్ ప్రాణసమైయాన అవళుమ్ ఎన్నుడైయ
ప్రాణజ్గళు మిరణ్ణుమ్ రావణనాకిటపైయలాలే అపహృతనూయిల్ బు
కాణుమెన్టు శొల్లానిన్కొచ్చెయ్తే, ఇవరుడైయ విరహాక్లేశత్రాల్ వన్ద
తళర్ త్తియైయుమ్ సాకుమార్యత్తైయుమ్ రాక్షసరొట్టై వాకపత్తైయ
యుమ్ నినైత్తు “ఎన్నాకత్తేడుకిటతో?” ఎన్టజ్జి, “అయుష్క” ఎన్టు
అయుస్సైప్రాధితారితే.

శ్రీనందగోపర్, పూతనానిరససత్తాలే కృష్ణనుడైయ దివ్యశక్తి
యోగత్తె క్కణ్ణిరుక్క చ్చెయ్తేయుమ్, * శైశవప్రయుక్తమాన సాకు
మార్యత్తైయే పార్తుక్కలజ్జి వయితెరిన్దు, (౩) “రక్షతుత్వామశేషా
ణాంభూతానాం ప్రభవోహరిః । యస్యనాభిసముద్భూత పఙ్కజాదభ
వజ్జగత్” ఎన్టు సర్వజగత్కారణ భూతనాయ్ సకలవిగోధి నిరసనశీల
నాన సర్వేశ్వరనుమ్మై రక్షిస్సానాక వెన్టు రక్షైయిట్టారితే.

న ఇన్దిరణ్ణు ఉపాఖ్యానజ్గళుమ్-శ్రీరామాయణత్తిల్ పతిస్త్వేవావతుసగ్గమ్-౨౪-
౨౬-శ్లోకజ్గళిల్ కాణ. † కుడ బుయిరాయ్-అల్పప్రాణరాయ్- † తనివీరమ్-అసహాయ
యుద్ధమ్.* శైశవమ్-బాల్యమ్. (౧) రా-య-౧౩-౨౪. (౨) రా-౨౬౭-౧౫. (౩) భార-

క్రీవిమరత్, పిచ్చైయుఱ్ఱావిల్లిదానర్,
తుడక్కమానవకోకల్ ఇక్కలిలే బాగలాన్.

క్రీవిమరత్, కృష్ణన్మత్తైయ సర్వజ్ఞత్వ సర్వోక్తిత్వాదికత్తైయ
జీర్ణిరుక్కచ్చైయ్ తేయుమ్, మర్యోధనగోళియిలే మొట్టొప్పునకినహాను
పొయ్యాసనమిట్టపడియై క్కణ్ణజ్జ, ప్రేమాన్ద్రైయాలే (౧) “సంస్కృత
న్నాసనంశౌలే ధ్వమనమనఃమహి” ఎన్దు తన్నుత్తైయతిరుమాళై
యిల్ తామిట్ట ఆసన త్తైయున్ అతిశక్తైవన్దై ప్పిత్తైయనాలే అము
క్కిచ్చార్ త్తైరితే.

పిచ్చైయుఱ్ఱావిల్లిదానర్, అత్తైయిల్ జ్ఞానశక్త్యాదిక
శైల్లామజీర్దు “పెరుమాళ్ నమక్కు రత్తకర్” ఎన్దిరానిఱ్ఱుచ్చైయ్ తే
యుమ్, ప్రేమపరవశరాకై యాలే శీ పెరుమాళులావియరుళుమ్పాతు
ఎడేను మొరుచలనమ్పిఱిక్కిల్ నమ్ప్రాణనై విడుమిత్తనైయెన్దుశో
త్తైయై యురువిప్పిడిన్దుక్కొణ్ణ సేవిప్పరెన్దు ప్రసిద్ధమితే.

తుడక్కమానవకోకశైన్దిఱివిత్రాల్, (౨) “స్త్రీయోష్ఠిష్ఠా నరు
ణ్యశ్చ సాయంప్రాతస్సమాహితాః । సర్వాదేవాణానమస్యన్తి రామ
స్యాశ్లేయశస్విసః” ఎన్దు తిరువయోధ్యావాసిజనర్గల్ ; (౩) “యన్దగ్గ
ళంసుపర్ణస్య వినతాకల్పయత్పురా । అమృతంప్రాగ్ధయానస్య తత్తేభవ
తుమగ్గళమ్” ఎన్దు శ్రీకాసలైయార్ ; (౪) “జాతోఽసిదేవదేవేశ శబ్ద
చక్రగదాధర । దివ్యరూపమిదంచేన ప్రసాదేనోపసంహర” ఎన్దు శ్రీవసు
దేవర్ ; (౫) “ఉపసంహరసర్వాత్మక రూపమేతచ్చతుర్భుజమ్ । జానా
తు మావతార వ్రే కంసోఽయందితిజన్మజః” ఎన్దు దేవస్త్రిరాట్టిముతలా
నారై యెల్లామ్ నిన్దైక్కిఱతు.

శీ పెరుమాళులావియరుమ్పాతు-న మ్మెరుమాళ్ పుణప్పానుగొండనుమ్పాను.
† శోత్తై-తురితే. (౧) భార-ఉద్యో- (౨) రా-ఱ-౨-౫౭, (౩) రా-ఱ-౫౭-౩౩.
(౪) వి-పు-౫-౩-౧౦. (౫) వి-పు-౫-౩-౧౩.

౨౭౪ శ్రీవచసభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

౨౭౭. ఇతైయ పెరుమాళై శ్రీగుహప్పెరుమాళితశక్తై పణ్ణి, ఇరువరై యు మతి శక్తై పణ్ణి శ్రీగుహప్పెరుమాళ్ పరికరమ్ పెరుమాళై నోక్కిల్లిరై.

౨౭౭. ఇవిషయనై అక్షయమ్ ఎల్లారై యమ్ మజ్జతాశాసన త్తిలే మూట్టుమెన్ను మిడత్తుక్కు ఇన్ను మెరు ఉదాహరణమ్ కాట్టుకితార్ (ఇతై య పెరుమాళై) ఎన్టుతుడగ్గి అతావతు-శృగ్గి బేరపుర త్తి లేయెడ్డునరుళి శ్రీ గుహప్పెరుమాళై విషయికరి తరుళినవన్టు, పాజ్జిన్టు ఇతైయ పెరు మాళ్ పడుత్తుక్కొడు త్తపర్ణశ మ్యైయిలే పెరుమాళుచు పిరాట్టియుమ్ పళిక్కొడ్డరుళానిట్టు, (౧) * బాల్యాత్పభృతినుస్సిగ్ధరాకై యాలే ఎన్ నరుకిటతోవెన్టుళ్ళి, ముతుకిలిట్ట అమ్మతాత్తూణియుమ్ కట్టినవిరత్పుర డుమ్ నాణయేట్టిట్ట నడుక్కొత్తుప్పిడి త్తవిల్లుమ్ తాముమాయనడై యా డుమ్ మతిళ్ పాలే వరై యవరుకిట ఇతైయ పెరుమాళైక్కణ్ణు, శ్రీగుహ ప్పెరుమాళ్, “ఒరుతమ్మితాయైక్కొణ్ణు రాజ్యత్తైవాగ్గి కట్టినకాప్పోడై కాట్టిలేతళివిట్టా, ఇవనుమవ్వోపాతి ఒరుతమ్మియన్తో, తనియిడ త్తిలే ఎన్ శెయ్యునినై తుఇప్పడితయ త్తమాయ్ నిన్టానన్టు తెరియాతు” ఎన్టుతి శక్తై పణ్ణి, “అప్పడివ తేను మెరుతీజునినై క్కిల్ ఇవన్టన్నై తీర కాణ క్కడవోమ్” ఎన్టు విల్లుమ్ * కోలుమాయ్క్కొణ్ణు ఇవరిట్టనడియిలేయ డియిట్టునిట్టు; శ్రీగుహప్పెరుమాళ్ ఏవల్ తొట్టిల్ శెయ్తు తిరియుమ్ పరికరమ్, “అవన్ జ్ఞాతి, ఇవన్ కుటుమ్మనానవన్యన్, ఇవన్ కళిరువరు మాక ఇవిషయ త్తై ఎన్ శెయ్యుత్తేసుకితార్ కళో?” ఎన్టు ఇరువరై యుమతి శక్తై పణ్ణి, “అప్పడితైయ్యిల్ ఇవర్ కళై యభియచ్చెయ్తుమ్ నామ త్తలై యెనొక్కక్కడవోమ్” ఎన్టు తని త్తనియేకై యమ్ విల్లుమాయ్క్కొణ్ణు పెరుమాళై రక్షి త్తతితెయ్నై. శ్రీభరతాద్వానుక్కు విశేషమ్ శొల్లు

+ అనుత్తనాయ-సన్ననాయ. * కోల్-బాణమ్. శ్రీ కుటుమ్మన-కుటిలవృత్తికన్.

౨౪౮. బరునాళ్ ముక త్రిలేచ్ఛి త్రివర్కన్త వడివత్తుకురుమన్మన
చాచాయిత్ శ్రీతు.

౨౪౯. ఇవర్కళ్

కిఱవిడ త్రిలే శ్రీగుహ ప్పురుమాళ్, (౧) వియమ్యకృష్ణేతు తలాన్తాత్ర
వాక్ శరై స్సుపూణ్ణామిమృశింపరంతిహః । ముహూర్తమన్మనమహా
లక్ష్మణో నికామత్తిచ్చ త్త్వరితోఽస్య కేసలామ్ । తతః స్వహృద్ధృత్తమ
చాప బాణభృత్ స్థితోఽభవం తత్ర సయత్ర లక్ష్మణః । అతిస్వోద్ధృతిభిరా
త్తకాత్తు కై ర్హృద్ధృత్ కల్పంపరిసాలయం స్తదా ఏన్దుఃఖత్ శైరాత్రియిత్
వృత్తాన్త దైచ్చిన్నానితే.

౨౪౮. శ్రీగుహ ప్పురుమాళుక్కుమ్ పరికరత్తుక్కుమ్ అన్తుకణమాత్ర
మొక్కియ పెరుమాళుడక్ మున్ను వాసనై యిల్లైయితే ; ఇవ్వుడియరు
క్కచ్చెయ్ తే ఇవర్కళ్ కుక్కిన్వారమ్ కూడినపడియెన్నెన్న; అరుళిచ్చె
య్ కితార్, (బరునాళ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అలావతు - నెదునాళ్ వాసనై
పణ్ణుకై యన్దిక్కే- బరునాళ్ ముఖదర్శనమ్ పణ్ణినవర్కన్త యమ్, అనక్
విగ్రహనై లక్షణ్యమ్ పదుత్తుమ్బడియాయిత్ శ్రీతునెన్తే. (౨) * సదాపశ్యన్తి
పణ్ణినారోపాతి సకృద్దర్శనమ్ పణ్ణినారై యమ్, ప్రేమాన్ధరాన్ అన్తానే
భయశక్తైర్యాలే అనుకూలరై యు మతిశక్తై- పణ్ణి ప్పడిన్దునోక్కు
మ్బడిపణ్ణవన్ ద్రాయితే భగవద్విగ్రహసౌందర్య మిరుప్పతు.

౨౪౯. ఇన్నముమివ్వర్కత్తుక్కు- ఉదాహరణమాకక్కి- ధోచ్చిన్నవర్క
ళిత్కాట్టిల్ వ్యావృత్తరాన ఆత్వార్కళ్ కుడైయ మగ్గళాశాసననిష్ఠయై
యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవర్కళ్) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఇవర్కళ్) ఎన్దు చక్ర
వర్తిముతతాకక్కి- ధోచ్చిన్న వళికారికలైయడైయ పరామర్శిక్కి- అతు.
అనాల్ పిరాట్టియైయు మొక్కచ్చిల్లలామోవెన్నీల్; ఆత్వార్కళ్ కళిల్
తలైవరాసనన్తాత్వారిలుమ్ కాట్టిల్ పెరియాత్వార్ కుమ్ పోమ్ పొల్లు

+ అత్ శైరాత్రి- అన్తైరాత్రియితే. (౧) రా-ఆ-౨-౨౪. (౨) ఋగ్వేదమ్.

సముద్రాయోగియిలే యెన్నున్మృజియాయిన్ బ్రహ్మార్కళనితై.

೨೫೦. ಆಫ್ರೈಕ ಶೆಲ್ಲ್ಯಾರೈ ಯುಎಂಪೊಲಲ್ಲರ್ ಪೆರಿಯಾಫ್ಟಾರ್.

౨౫౧. అనర్ కళక్కు ఇతుకాదాచిత్కమ్, ఇవర్ క్కు ఇతునిత్యమ్.

కిటివోపాతి, భోగపరవశైయాన అవశిష్టాష్టోత్ మజ్జాశాసనస్తి
 బూహితై అశ్వాకళుక్సేనమ్ శొల్లక్కుత్తైయిత్తై. ఆనాలుమ్

(నమ్మచేయగోటియిలే) ఎన్నలామోవెన్నిల్; ఇవ్వర్థనిష్టెయిలవర్కళు

జ్ఞాన అభివృద్ధి నర్మిష్టికై-కా-క చొన్నతాకై యాతే విరోధ
విత్త, ఆత్మయాత్ర, ఇవిషయవైలక్షణ్యకలుషచిత్తరాయ్ “ఇతుక్తే”

వనుకొంటో? "ఎన్నుపరెన్నునోక్కినవర్కళాకన్గీత్తుచ్చొల్లపట్టవర్కళెల్లారుమెన్నుపడి. (నమ్ముడైయకోటియిలే యెన్నున్నుడియాయిల్లు) ఎన్నతు- ఇవ్విషయత్తిలే యన్వయితిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, ప్రేమాభావతాలే మగ్గళాశాసనత్తి లూర్నిమన్దీరుక్కిట నమ్మోల్వార్మాత్రమెన్ను శొల్లలామ్బుడియాయిల్లైస్తపడి.(అత్వార్కళన్తిలై) ఎన్నతు- *మయర్ వటమతిసలమ్ పెన్దీనవర్కళాకైయాలే నిరతిశయ ప్రేమయుక్తరాస అత్వార్కళుడైయ మగ్గళాశాసన నిష్ఠైయెన్నపడి.

అ.వి. ఇ.వ్యాఖ్యార్కళ తా.గళ మగ్గళాశాసనత్తిల్ వద్దాల్
తగ్గళిలొప్పర్కళోనెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితామేల్, (అ.వ్యాఖ్యార్కళ)ఎన్న
తువ్వి. అతావతు- (౧) * మగ్గళాశాసనత్తిల్ మ.బుళ్ళఅ.వ్యాఖ్యార్కళ
కు.మె పెరియార్వారుకు.మె నెమవాళియడెన్దె.

౨౫౧. అనర్కతైష్ఠీ^౧ ఇవర్క్కి^౨తిలే^౩ మేతెన్న; అరుళి
చ్చెయ్కీతార్, (అనర్కళుక్కి^౪తు) ఎత్తుతుడక్కి. అతావతు- * మయర్
వఱమతివలమ్ పె^౫మ్మై యొత్తిరుక్క-చ్చెయ్తే^౬ వయిరవురుక్కాయ్
ఆణ్ణళైయుమ్ పెణ్ణుడైయుడుత్తుమ్ భగవద్విగ్రహ వైలక్షణ్యతై యను
సన్దితాల్, ఉత్తరోత్తరానుభవకామరాకానిక్కుమ్మమ్మై యాహ్వా^౭ర్

౨౫౨. అవరోహణము అట్లాల్ తానే ఇవరోకు మేదా
యరుక్కున్.

౨౫౩. అవరోహణము ఉభయశేషత్వమైయునుభిత్తుస్వరూపమై

కరుక్కు పరసమృద్ధియై ప్రయోజనమొక ఇష్టమృగళాశాసనమ్ ఎప్పుడు
మొక్కవిష్టకే. ఎట్లను మొదలవలెనై తేడిప్పిడిక్క- పేరున్నడియా
యరుక్కున్; తద్వైలత్య నర్కనానధురమ్ తదనుభవపరరాశైయ
స్థితే. అంతేభయశతైవజ్ఞ తిరుప్పజ్జానాచమ ప్రమస్వభావ
రాన ఇవరోకు ఇష్టమృగళాశాసనమ్ సర్వకాలవర్తియాయచ్చెల్లుమెన్.

౨౫౪. ఆరుకు సేరువెన్నెన్; ఆరుచ్చెయ్ కితార్, (అ
వరోకరుక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-అనుభవపరరానావరోకరై దృష్టి
చిత్తావరోమపణ్ణి అట్లాల్ పడుతునువనుడైయ సాన్దరిద్దానే,
“అతుక్కేవరుకీఱి?” ఎన్దు భు మేమేలుమ్ కాప్పిదుమ్మడి మృగళా
శాసనపరరానవివరోకు త్తరియ్నిన్దు మృగళాశాసనమ్ పణ్ణుకైక్కిడాన
నిలమాయిరుక్కుమెన్.

౨౫౫. అతెజ్జసేయెన్దు మప్పేయిలే యరుచ్చెయ్ కితార్,
(అవరోకరుక్కు ఉభయశేషత్వమై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-భగవ
దనుభవైకపరరాయ్ తదలాభత్తిలాల్ త్తామై కరై పురళుమ్మడి యరు
క్కుమ్ మత్తైయార్కళుక్కు (౧) “కణ్ణపుర మొన్దుడైయాను
క్కడియేనొరువరోక్కురియేనో” ఎన్దుమ్, (౨) “ఉన్దుత్తమున్నడియా
ర్క్కడిమై” ఎన్దు మనుసనిక్కుమ్మడి, ప్రభమమధ్యమపదసిద్ధమాన
భగవచ్చేషత్వముమ్ తత్కాస్తేయాన భాగవతశేషత్వముమాకీఱి
ఉభయశేషత్వమైయమ్ (౩) “నమక్కేనలమాతలిల్” ఎన్నుమ్మడి
స్వప్రయోజనత్తిలేమూట్టియమ్, విలమ్మరోషత్తాలే (౪) “పోకునమ్మి”

(౧) తి-మొ-౮-౯-౩.

(౨) తి-మొ-౯-౪-౯,

(౩) తి-మొ-౮-౯-౩,

(౪) తి-వాయ్-౬-౨-౨.

క్కుమిత్తోనీరుణ్ణప్పణ్ణమతు, ఇవళుక్కు ఉభయవృద్ధి
క్కుమ్ హేతువాయ్ స్వరూప తైక్కరైయేల్లుమ్.

౨౭౯. భయ నివర్తకజ్ఞభుక్కు భయప్పడువతు,

(౧) “కళికమేతేల్ నమ్మి” ఎన్నుమ్మడియాక్కియుమ్, స్వప్రవృత్తియా
కాతెన్నుమళవిల్ (౨) “ఉజ్జళోడెజ్జళిడైయిల్లై” ఎన్ఱు ఉతలుమ్మడిపణ్ణి
యుమ్, (౩) “నెజ్జెత్తెప్పళ్” ఇత్యాదియాలేవెలుత్తు వారైశొల్లువిత్తు
మళ్ళిత్తు, పరాతిశయకరత్వమేవడివానస్వరూప తై మజ్జళాశాసనమెన్ను
తొన్ఱుఱియాలపడి తన పక్కలిలేమగ్నమాకప్పణ్ణమతాన భగవత్సద్వ
ర్యమ్ ; అన్తసాన్తర్యదర్యవత్తిల్ అనుభవత్తిల్ నెజ్జుశెల్లాతే “అతు
క్కేవరుకిఱితో” ఎన్ఱు వయితెరిన్ఱు కాప్పిడుమవరానఇవర్ కు(౪)
“ఉక శెవ్విడి శెవ్వితిరుక్కాప్ప” (౫) “మడైయుమ్ పల్లాణ్ణ” “శుడ

రాళ్ళియుమ్ పల్లాణ్ణ” “అప్పాజ్జశన్నియముమ్ పల్లాణ్ణ” ఎన్ఱు తద్విష
యత్తుక్కుమ్ తదీయవిషయత్తుక్కుమ్ మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణువిక్రై
యాలే ఉభయశేషత్వవృద్ధిక్కుమ్ హేతువాయ్, స్వరూప తై త్తన్న
క్కల్ మగ్నమాకాతపడి నడత్తుమెన్ఱుపడి. ఆక, అవర్ కళుక్కుప్పడి
స్వరూప తై క్కుమిత్తోనీరుణ్ణప్పణ్ణకిఱిఅవను డైయసాన్తర్యమ్ ఇవర్ క్కి
ప్పడి శెయ్ కైయాలే, అవర్ కళుడైయ ఆహ్లాల్ తానేఇవర్ కుమేడా
యిరుక్కైయాలే, అవర్ కళుక్కుప్పాలే కాదాచిత్కమాకైయన్ఱిక్కే,
మజ్జళాశాసన మివర్ కు నిత్యమాయ్ చెల్లుమెన్ఱుతాయ్లు.

౨౮౦. మల్లైయార్ కళుక్కు మజ్జళాశాసనమ్ కాదాచి
త్కమాక చెయ్తే, ఇవర్ కు నిత్యమూకైక్కు నిదానమిన్న తెన్ఱు
పర్చిప్పితార్ కీర్త్తి; ఇతుతానివర్ కు నిత్యమాయ్ చెల్లుమ్మడి తన్ఱై
వ్యక్తమాక పరుళిచెయ్ కితార్ మేల్, (భయనివర్తకజ్ఞభుక్కు) ఎన్ఱు
తుడగ్గి. ఆతానతు త్త సాకునూర్య తై క్కుణ్ణుకలగ్గి “ఇవ్విషయత్తు

(౧) తి-వా-య-౬-౨-౬.

(౪) తిరుప్ప-౧.

(౨) తి-వా-య-౮-౩-౭.

(౫) తిరుప్ప-౨.

(౩) తి-వా-య-౧-౪-౧.

ప్రతికూలరై యమనుకూలరాక్షిక్కోఽశ్శునతు, అతీతకాలజ్గలిల
పదానశ్శుక్కు ఉత్తరకాలత్తిలేవయితోరివతు,

కై-కవరుకిఱిఱో” ఎన్ఱు మఱుకుఱిఱి ఇవర్థయత్తై పురిహరిక్కై-
క్కాక, మల్లవర్గత్తై అనాయాసేన అభిత్త తోళ్వలియైక్కాట్ట, ఇన్ఱ
తోళ్వలియై నిన్ఱైత్తు మతియాతే అనురరాక్షసయన్ఱైత్తిలేవుకి లేన్నా
కక్కడవత్తెన్ఱు అతులనక్కు భయప్పట్టు మద్దళాశాసనమ్ పణ్ణవతు;
ఉడ్డానఅమద్దళశ్శో పోకైక్కుమ్ ఇల్లాత మద్దళజ్జుళుక్కుమ్ తక్
కటాక్షమేయమైదిరుక్కిఱి ఇవళ్ (౧) “అకలకిల్లేనిఱైయమ్” ఎన్ఱు
నమ్మెప్పిరియమాట్టాతేయిరుక్క, నమక్కునరువతోరు అమద్దళజ్జుళుక్కుమ్?
ఎకశైయ్యప్పడుకిఱి” ఎన్ఱు లక్ష్మీసమ్మనత్తైక్కాట్ట, ఇచ్చేర్ త్తితన
క్కిరుతీఱువరిల్ శెయ్వతెన్ఱైన్ఱజ్జి, “మడైయమ్పల్లాణ్ణ” ఎన్ఱు మద్ద
ళాశాసనమ్పణ్ణవతు ; ఇన్ఱభయత్తై పురిహరిక్కైక్కాక “ఇచ్చేర్ త్తి
క్కిరు తీఱునారాతపడి కల్మతిశ్శిట్టాత్తోలేయిరుక్కిఱి ఇవర్కత్తై
ప్పారీర్” ఎన్ఱు ఇరణ్డిడత్తిలుమేన్ఱిన ఆత్వారికత్తైక్కాట్ట, అవర్కత్తై
తద్దళుక్కిరుతీఱువరిల్ శెయ్వతెన్ఱైన్ఱజ్జి, “శుడరాభీయమ్పల్లాణ్ణ”
“అప్పాజ్జశెన్నియముమ్పల్లాణ్ణ” ఎన్ఱు మద్దళాశాసనమ్పణ్ణవతు; ఆనన్య
ప్రయోజనతయా అనుకూలరాన భగవచ్చరణారికత్తై మద్దళాశాసన
త్తుక్కు త్తునైయాక క్కుట్టిక్కిణ్ణవళవాల్ పర్యాప్తి పిఱివామై
యాలే, ప్రయోజనాన్తరపరతయా ప్రతికూలరాన కేవలరైయమ్
విశ్వర్యాధికత్తైయమ్ తిరుత్తి మద్దళాశాసనత్తు క్కాళామ్మడి అనుకూ
లరాక్షిక్కోళ్వతు ; (౩) “ఇలన్దైపాఠాళాకప్పడైపారుతానుక్కు
ప్పల్లాణ్ణకూఱుతుమ్” ఇత్యాదియాలే కీర్తీక్కట్టిన్ఱ కాలత్తిలవకశెయ్
తవపదానశ్శుక్కుప్పిఱ్కొలత్తిలే సమకాలత్తిలేపోలేవయితోరిన్ఱమజ్జ

(౧) పెరి-తిరు-౫-౨౯.

(౨) తి-వాయ-౬-౧౦-౧౦.

(౩) నిఱుప్ప-౨.

౨౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

ప్రాప్తిఫలముమితవేయెన్నతు, అనిమిషరైప్పార్ త్తు (౧)
 “ఉటకలుటకల్” ఎన్నతాయ్కోణ్ణ ఇతుతా నేయావై
 యాయ్ నడక్కుమ్.

౨౧గి. అల్లాతవర్ కళైప్పోలే కేటోకిటవర్ కళుడైయవుమ్ శొల్లు
 టిటవర్ కళుడైయవుమ్ తనిమైయై త్తవిర్ క్కైయన్బిక్కే,

భాశాసనమ్ పణ్ణవతు ; (౧) “శూభ్ర్ నిరుద్దేవర్ పల్లాణ్డే” ఎన్దు భగ
 వత్సాస్తిక్కు-ఫలముమ్ అన్దమజ్జభాశాసనమేయెన్నతు ; (౩) “సేహ
 దస్థాసరత్తొవ్యసనిభిరభయం శార్దచ్చ కాసిము క్ష్యః” ఎన్దిటపడియేఅస్థా
 నే రత్తొవ్యసనికళాకై యాలే అనిమిషరాయరుక్కిఱదివ్యాయుధాహ్వార్
 కళో ములలానారైప్పార్ త్తు గుణవిధరాయ్ నజ్జుణ్డారైప్పోలే ఉన్దామై
 యఱియూతిరు త్తల్ అనుభన త్తీలేయిళిన్దు కై జ్జుర్యపరరాయరు త్తల్
 శెయ్యూతే ఉణర్ న్దు నోక్కుళ్ళోళెన్దు పలకాలుమ్ శొల్లువతాయ్కోణ్ణ
 ఇన్దుజ్జభాశాసనమే వృత్తియాయ్ చెన్బుమెన్దే.

౨౧గి. ఇప్పడి మజ్జభాశాసనత్తుక్కు ఆల్ తేడి ప్రతికూలరై
 అనుకూలరాక్కుకైక్కు పుణ్ణటిట ఉపదేశమ్ తిరుప్పల్లాణ్డొన్బిలుమన్త్త
 వుళ్ళతు, మేలివరుపదేశి త్తవిడజ్జలిల్ అల్లాతారుపదేశ త్తిత్కాట్టల్ వ్యా
 వృత్తియెన్బిగిట క్కైయిలేయరుళిచ్చెయ్ కిటార్. (అల్లాతవర్ కళైప్పో
 లే) ఎన్దుతుడన్ది. అతావతు-పరోపదేశ త్తిల్ వన్దాల్ మనోబుళ్ళవాహ్వార్
 కళైయుమ్ ఆచార్యర్ కళైయుమ్మాలే ఉపదేశిక్కిటవర్ కళేటోకిట
 సంసారికపడైయ అనాద్యజ్ఞానత్తాలే ననోబుడైయాన భగవద్విషయత్తై
 యకన్తుతిరికై యాలే వన్దలేనిమైయైయుమ్, వక్తాక్కళాన త్తజ్జుడైయ
 భగవన్మణానుసన్ధానవన్దైయిల్ (౩) * బోధయన్దుః పరస్పరమ్ పణ్ణకై
 క్కు ఉశాత్తుడైయిల్లామైయాలే వన్ద తనిమైయైయుమ్ తవిర్ క్కై
 ప్రయోజనమాక ఉపదేశిక్కైయన్బిక్కే, సాకుమార్యానుసన్ధానత్తాలే

(౧) “అభిమానాత్” పిన్ధితవనుత్తై య తనిమైయై త్తవిత్ తై-
క్కాకవాయిత్తు భావ్యకారయ నివరుమువదేశివ్వుతు.

౨౫౨. అల్లాతార్ కున్నతానమృద్ధికళ

వయిటుమటుకిన అక్వార్ అకాన్మపార్ త్తవిడత్తిల్ అడైయ అన్య
పరకాయ్ త్తోత్తో ముకై యాలే “ఉభయవిభు-తియిలుమ్ పరికైక్కాళిల్లై,
తమోవాళియత్తిరుపర్న్మి నొర్క్కుకై క్కుమ్ పీరాళుమాళుకిటిలదే!” ఎన్దు
పెళుమ్మడియిరుక్కిట నిరతిశయసాకుమార్యయుక్తనాన సద్దేశ్వరను
డైయ తనిమైత్తనమృద్ధికాశాననర్థక్కు-ఇవర్ కి కాళాక వేణుమెన్దు, ఇతువే
ప్రయోజనమాకవాయిత్తు ప్రామాణికరాసకచార్యోకళిల్ భావ్యకా
రయమ్, *మయర్ నటమతినలమరుళప్పెత్తో నివర్ కళిల్ ఇవ్వాళ్వారుముప
దేశి త్తరుళువతెన్దై. ఆకైయాల్, ఇవ్వాళ్వార్ ప్రతికూలరై యనుకూ
లమాక ఉపదేశిక్కుమిడమెల్లామ్ మృజాశాననార్థమాక నెన్నక్కుత్తై
యిల్లైయెన్దుకరుత్తు. ఎమ్పెరుమానారెన్నా తేభావ్యకారరెన్దుతు-శ్రీభావ్య
ముఖతాలే వేదాంతతత్పర్యనిర్ణయమ్ పణ్ణి యరుళినవరెన్నమ్ వైభ
వమ్ తోత్తో ముకై క్కా-క.

౨౫౩. *మయర్ నటమతినలమడై నివర్ కళైల్లార్ క్కుమ్
సత్తానమృద్ధికళ భగవద్దర్శనానుభవకై జ్ఞుర్వజలాలే యాకవన్తో
తోత్తో ముకిటతు, అవ్వాకారమివర్ క్కుమ్ మొవ్వాతో, అప్పొత్తెక్కు
మృజాశాననమేయాత్త్రైయాక నడక్కుమెన్నుమితు కూడుమ్మడియె
న్నెన్దిట శ్చెన్దైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అల్లాతార్ క్కుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి,
సత్తైయావతు - తాగ్గళుళరాకై. ఇతు భగవద్దర్శనానుభవ కై జ్ఞుర్వ
కామరాన మద్రైయోళ్వార్ కళుక్కు, అవనైక్కాణాతపోతు ధరిక్కు
మాట్టాలే (౨) “కాణవారాయ్” ఎన్దు కూప్పిడుకై యాలే తద్దర్శన
త్తాలేయాయగుక్కుమ్ ; (౩) “ఆవరావెతువరాముక్ - అవర్ వీతియె

(౧) తి-నా-య-౨-౩-౩. (౨) తి-నా-య-౨-౫-౨. (౩) తి-నా-య-౧-౪-౬.

దర్శనానుభవకైశ్చర్యజ్ఞశాలే; ఇవర్ కుమజ్జశాశాసనతాలే.

రునాళ్ అరుళాత్తిప్పట్ కడవీర్” ఎన్ఱు ఎజ్గళ్ సత్తైడిక్కైక్కున్ జాలక రన్ద్రితాలేయాకిలు మొరుకాల్ కాణుప్పడి ఎజ్గళ్ తెరువేయొరునాళ్ పోకవమెయుమెన్ఱు శొల్లెన్దెయాలే, దర్శనమ్ సత్తాహేతువెన్నుమిడమ్

సిగ్గమితే. (సమృద్ధియావతు). ఉళరాయిరుక్కిఱమాత్ర మన్ఱిక్కే మేలుణ్ణాయ్ చెల్లుచు తత్తైప్ప. అతుఅవర్ కళుక్కు, (౧)*అన్దామ త్తన్ను (౨)*ముడిచోతి తుడక్కమానవల్ శీతోల్పిలుణ్ణాన వనుభవతాలుమ్, (౩)*బుట్టివల్ కాల త్తిప్పడియే శెయ్యుమ్ కైజ్చర్యతాలుమాయరుక్కుమ్.

అన్ఱిక్కే, దర్శనానుభవజ్ఞశిరణ్ణాలుమ్ సత్తైయుమ్, కైజ్చర్యతాలే సమృద్ధియుమాక చొల్లవుమామ్.

అజ్ఞనుమన్ఱిక్కే, (౪) “అన్దసత్తై ప్రావణ్యకార్యమాన వనుభవ మిల్లాతపోతు కులైయుమ్” ఎన్ఱు ఇవర్ తామే కీర్తయరుళిచ్చెయ్ కై యాలుమ్, నాకై వినియోగమ్ కొళ్ళుకితోమెన్నిల్ అఱుకవుమ్ కూడసత్తై యిలైయెన్ఱు కైజ్చర్యమ్ సత్తాహేతువాక † అనుసన్ధానత్తిలే శొల్లుకే యాలుమ్, (౫) “కణ్డకళిప్ప” ఎన్ఱు దర్శనన్దాక సమృద్ధిహేతువాక వుమ్ తోల్ బుకైయాలుమ్, సత్తైక్కుమ్ సమృద్ధిక్కుమ్ మూన్ఱుమ్ కారణమెన్నువుమామ్. *మయర్ వఱిమతిసలమ్ పెల్ శివన్ఱుముతల్ భగవత్సేతుమార్యాదికళై క్కణ్డ “ఇవల్ బుక్కై వరుకిఱతో?” ఎన్ఱు వయితెరిన్ఱు మజ్జశాశాసనాభినివిష్టరానవివర్ కు, మజ్జశాశాసన విచ్చేదమ్ వరిల్ తాముళరాకమాట్టామెయాలుమ్, అప్పడి అవిచ్చిన్నమాయ్ చెల్లుకై తానే తత్తైప్పకుండలాయరుక్కైయాలుమ్, సత్తైయుమ్ సమృద్ధియుమిరణ్ణుచే మజ్జశాశాసనతాలేయాయరుక్కుమ్. ఆకైయాలే ఇవర్ కుమజ్జశాశాసనమ్ నిత్యమాయ్ చెల్లు త్తట్టిలైయెన్ఱుకరుత్తు.

‡ జాలకరన్ద్రిమ్-గవాక్షరన్ద్రిమ్. † అనుసన్ధానత్తిలే-“అనుసన్ధానమ్” ఎన్ఱి గ్రన్థత్తిలే. (౧) తి-వాయ్-౨-౫-౧. (౨) తి-వాయ్-౩-౧. (౩) తి-వాయ్-౩-౩. (౪) (౫) తి-వాయ్-౧౦-౨-౨.

౨౫౭. ఉత్తరమగ్నినిలజ్జై యనుసన్నితాల్ ఊణుముఱ్ఱము
మిన్మిక్కే-ఇవరుడై యయాత్రైయే నమక్కెల్లార్ క్కుమ్
యాత్రైయాక వేణుమ్.

౨౫౮. ఆత్రైయాలే మజ్జళాశాసనమ్ స్వరూపానుగుణమ్.

౨౫౭. ఆక, మజ్జళాశాసన త్రిల్ పెరియాళ్వార్ క్కుమ్
అనవరతనిష్ఠయై వర్ణిష్ఠిత్తార్ క్కీర్తి; ఇనిమేల్ అనరుడై యయాత్రైయే
ననుక్కెల్లార్ క్కుమ్ యాత్రైయాక వేణుమెట్టు (౧) “ఉత్తరమగ్నినిల
జ్జలి లావరాతిశయముమ్ మజ్జళాశాసనముమ్” ఎత్తు మున్నుదినచర్తై
యిలు క్తమాన మజ్జళాశాసన త్తినుడైయ అవశ్యక ర్తవ్యతైయై యమళి
చ్చెయ్ క్కీర్తార్, (ఉత్తరమగ్నినిలజ్జై) ఎత్తుతుడజ్జి. అతావతు - ఆత్మస్వ
సుకుమారనాన సర్వేశ్వరక ఆశ్రితసులభత్వార్థమాక త్తన్నైయమై
త్తుక్కొణ్ణు, (౨) “తానుకన్దపూర్” ఎన్నుమ్మడి తానత్కాదర తైప్పణి
వర్తిక్కుమ్ కోయిల్ తిరుమలైముతలాన దివ్య దేశజ్జై యనుసన్నితాల్,
“అపాయబహుళమానదేశమాకైయాలే ఇజ్జెట్టున్దరుళినిఱ్ఱి-అనిలైక్కు
ఏతేను మొరుత్తిజ్జుకళ్ వరిలెన్నాకక్కడవతు?” ఎన్నుమ్ వయితెరిచ్చ
లాలే, ఆహారనిద్రైకళిలు మన్వయమిన్మిక్కే నిరతిశయ ప్రేమయుక్త
రాన ఇవ్వాత్వారుడైయ నిరస్తర మజ్జళాశాసనయాత్రైయే శేషభూత
రాన నమక్కెల్లార్ క్కుమ్ యాత్రైయాక వేణుమెట్టు.

౨౫౮. ఉత్తరజ్జైనిగమి త్తరుళుకితార్, (ఆత్రైయాలే) ఎత్తు
తుడజ్జి. అతావతు - ఇప్పడి శేషభూతరానవర్కళుక్కెల్లా మవశ్య
క ర్తవ్యమాయిరుప్ప లొన్ఱాకైయాలే, మజ్జళాశాసనమ్ స్వరూపత్తు
క్కుచ్చెరుమెన్ఱై. శేషవస్తువాకిల్ శేషిక్కతిశయ తైవిళైత్తే తక స్వరూప
సిద్ధియాకైయాలే, శేషిక్కతిశయతై యాశాసిక్కి-అవితు శేషభూత
నాన ఇవనుడైయ స్వరూపత్తు క్కునుగుణమితే.

౨౧౯. అనుకూలరాకితార్ జ్ఞానభక్తివైరాగ్యజల్ ఇట్టు
మాటినాటోలే, వడివిలే తొడైకొళ్ళలామ్బడియరుక్కుమ్

౨౧౯. ఇప్పుడి దినచర్యైలు క్తమాన మజ్జళాశాసన త్రి
నుడైయ స్వరూపవిరుద్ధత్వశ్చేయై పురిహరి త్తవన సరమ్, (౧) “అను
కూలసహవాసముమ్” ఎన్టవిడ త్రిత్తున్న అనుకూలరుడైయలక్షణ తై
యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అనుకూలర్) ఎన్టుడుడక్కి. (అనుకూలరాకితార్)
ఎన్టు-జ్ఞానాదివర్ధక రాకై యాలే సహవాసయోగ్యరాక క్కీ-ఁ చొల్ల
ప్పట్ట అనుకూలరాకితార్ నెన్టపడి. (జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యజ్ఞాన)-† తత్త్వ
యాథాత్మ్యజ్ఞానముమ్ భగవదేకవిషయేయానభక్తియుమ్, తదుభయ
కార్యమాయవరుమ్ భగవద్యతిరిక్త విషయవిరక్తియుమ్. ఇవైతా
వైష్ణవాలజ్ఞానరజ్జితే, ఇవన్ శైయిట్టితే శ్రీవైష్ణవర్ కళుక్కు-పన్ శ్రీమ్ శౌ
ల్లువతు. ఆకై యితే నాథమునికళుడైయ దివ్యవైభవ తై యరుళిచ్చెయ్
కిఱ ఆళవన్దార్, (౨) “అచిన్త్యాద్భుతాక్షిప్తజ్ఞాన వైరాగ్యరాశయే-
అగాధభగవద్భక్తినిధవే” ఎన్టరుళిచ్చెయ్ తతు. (ఇట్టుమాటినాటోలే) ఎన్ట
తు-ఒరుపదార్థమిరున్ద పాత్ర త్రిలే పదార్థాన్తర తైయిట్టు మున్దిరున్ద తై
మాన్ శీనాల్ అతు వేయుళ్ళ తాయ్ త్రోన్ శ్రీమాహోలే, ఇన్దజ్ఞానాదికళి
మూన్టుమ్ ఏకాశ్రయగతమాయరుక్కు-చ్చెయ్ తే ఇవన్ శీలోరొన్టైయే
పార్ కు-మళవిల్ ఒన్టైయిట్టు మన్ శైయవన్ శై మాన్ శీనాటోలే
ఇతు వే ఇన్వాశ్రయ త్రిలుళ్ళ తైన్టు తోన్ శ్రీమమ్బడియరుక్కు. (వడివిలే
‡ తొడైకొళ్ళలామ్బడియరుక్కు-యావతు)- ఇవర్ కళి వడివుకణ్డపోతే
ఇవన్ శోడివర్ కళుక్కు-ణ్డాన సమ్మన్దమ్ గ్రహిక్క-లామ్బడి యరుక్కు.
త్యాజ్యోపాదేయ వీవేకపూర్వకమాన పరిమాన్ శ్రీత్తాలే, జ్ఞానమ్
వడివిలే తొడై కొళ్ళలామ్; (౩) “అహ్లాదశీత నేతా”మ్మ; (౪) “కా
లుమెళాకణ్ణిరుమ్ నిల్లా” ఇత్యాదిప్పడియే యరుక్కు-యాలే భక్తి

† తత్త్వమ్-స్వస్వరూపాదికమ్. ‡ తొడై-సంబంధమ్-కొన్టే-గ్రహిక్కు-అతా
వతు-అనుమితిరూపజ్ఞానమ్. (౧) ౨౪౩. (౨) స్తో-ర-౧.

పరమార్థం.

౨౬౦. ఒరుశెయ్ నిరన్యసిర్ నిన్టాల్ అకల్ శెయ్ పాశెన్టు కాట్టు మాపోలే, ఇన్వైయిల్లాతార్ క్కుమ్ ఇవర్ కళోత్తెనన్పు

సత్తాలే ఉతావుతల్ తీరక్కడవతా యిరుక్కుమ్.

౨౬౧. ఆఱుసిర్ పరవదేత్తానాల్ అతుక్కున్దాన వత్తైయాళజ్

వడివిలేతో ఉకొళ్ళలామ్; ఇతరవిషయజ్జైక్కజైక్కనియామలిరుక్కై యాలే వైరాగ్యమ్ వడివిలే తొడైకొళ్ళలామ్. అత్తిక్కే, జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యజ్జో మూన్టుమ్ నవనవోన్దేషశాలికళాయ్ వరుక్కయాలే అపూర్వమాన జ్ఞానాదికళైయిల్లు పూర్వత్తివర్ శ్రైమాన్ శివాన్బోలే, తత్తళే వడివిలే ఇవై కాణూమ్బడియిరుక్కుమ్ పరమార్థ రెన్నవుమామ్. (పరమార్థం) ఎన్దుతు- సంసారత్తిల్ పొరున్దామైయాలుమ్, భగవద్విషయ తైక్కిట్ట ప్పెతామైయాలుమ్, ఇనియిరుక్కు మేలిల్లై యెన్నుమ్బడి యాన ఆర్తియెయ్యున్దై యవర్ కళెన్దై.

౨౬౨, ఇవర్ కళోత్తెననవాసత్తాల్ సిద్ధిక్కుమతే తెన్న; అరు శిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (ఒరుశెయ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతానతు - ఒరువయ లిలేనిన్టెయసిర్ నిన్టాల్, సిరన్బు ప్రతావిక్కిడక్కిఱుళిళల్ వయల్ తదా సత్తియాల వన్దపొళివాలే వాట్టమ్బుక్కిడక్కుమాపోలే, జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యజ్జోకిఱ ఇన్వైయిల్లామైయాలే స్వరూపముతావి క్కిడక్కిఱ వర్ కళుక్కుమ్ ఇవర్ కళోపరిపూర్ణరాన ఇవర్ కళోత్తెననవాసరూప సమ్మనత్తాలే ఇవర్ కళిలే శిఱితు అన్వయముణ్డాయ్, ఇవై నేరాక ఇల్లామై యాఱున్దాన ఉతావుతల్ తీరక్కడవతాయిరుక్కుమెన్దై.

౨౬౩. ఏతత్సహవాసత్తాల్ ఇప్పడి ఉతావుతల్ తీర్న్దు కిడ క్కుమ్ శవోనెన్నిల్; ఇవ్వళవుమన్దు, ఇన్దస్వభావవిశేషజ్జో ప్రాప్తిక్కుమున్నే పూర్ణమాక విన్దెన్దుమెన్దితార్, (ఆఱుసిర్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతా

౧౮౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్న్యాసానమ్-3-ప్రకరణమ్.

ఘట్టానూపాలే, ప్రాప్తియణితానవాతే ఇంద్రస్వభావ
విశేషజ్ఞో తన్నడైయే విశ్లేయక్కడవతాయరుక్కుమ్.

౧౬౨. ఇహోక్తాకొండ్లు చరమశరీరమెస్తు తనక్కే యటుతియిడ
లాయరుక్కుమ్.

౧౬౩. ప్రతికూలరాకితార్ దేహత్యాభిమానికఘమ్స్వతస్త్రిరుమ్

వతు - వహోశీక్కిడక్కిట అటు నీర్ వరత్తుఆనన్నమానవాతే తత్సూచక
మాన మణల్ పొశ్చికెముతలాన అడైయాశ్శఘ్టానూపాలే, భగవ
త్ప్రాప్తి ఆసన్నైయానవాతే తత్సూచకమాన ఇంద్రజ్ఞానాది స్వభావ
విశేషజ్ఞో స్వయమేవ విశ్లేయక్కడవతాయరుక్కుమ్మెన్దై.

౧౬౨. ఇన్దై యిప్పడివిశ్లేను వరప్పక్కాల్ ప్రాప్తియణి
తైస్తు తోశీక్కియరుక్కుమోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇహోక్తా
కొండ్లు) ఎస్తుతుడగ్గి. అతావతు- ఇప్పడి మేళమేలుమ్ పుతుక్కణిత్తు
విశ్లేనువరుకిట జ్ఞానభక్తివైరాగ్యజ్ఞైకొండ్లు, “ఇని నమక్కొరుశరీర
పరిగ్రహమిల్లై, ఇతుచరమశరీరమ్” ఎస్తు తామనస్సుక్కే నిశ్చయిత్తు
క్కొళ్ళలాయరుక్కుమ్మెన్దై.

౧౬౩. ఆక, ఇప్పడిసహవాసవిషయమాక దినచర్యైయిల్
శోన్న అనుకూలరుడైయ లక్షణతైయుమ్ తత్సహవాసఫలతైయు
మరుళిచ్చెయ్ తు, తదనన్తరమ్, సహవాసనివృత్తివిషయమాకచ్చొన్న
ప్రతికూలరిన్నా రెన్నుమిడ మరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (ప్రతికూలరాకి
తార్) ఎస్తుతుడగ్గి. (ప్రతికూలరాకితార్) ఎస్తుతు- జ్ఞానాదినాశకర్తాయా
లే సహవాసయోగ్యరల్ల రాకక్కిచ్చొన్న ప్రతికూలరాకితార్ రెన్దపడి.

(దేహత్యాభిమానికళే) ఇత్యాది. (దేహత్యాభిమానికళాకీతార్)
కాణ్ణి దేహత్తుక్కవ్వరుకోర్తాడజ్జెన్ద్రతియితే దేహత్తిలేఅహముబ
ద్ధియైప్పణ్ణి ఇతైయే ఆత్మావాక వభిమానిత్తిరుక్కుమవర్కళే.

(స్వతస్త్రిరాకితార్)- దేహతిరిక్తమాన ఆత్మవస్తువై యతిని
రుక్కచ్చెయ్ తే ఆత్మైత్తనక్కురితాకవేనినైత్తు ఒరువిషయత్తిలుమ్ శేష
త్వత్తుక్కు ఇతైయాతవర్కళే.

అన్య శేషభూతము ఉపాయాస్తరనిష్ఠము స్వప్రయోజనపరము.

౨౬౮. ఇవర్కళుక్కు ఉద్దేశ్యముఉపాయాపేయజ్ఞము భేదితిరుక్కుమ్.

(అన్య శేషభూతరాకీతార్)- శేషత్వజై ఇతేన్దిగుక్కచ్చెయ్తే అజై అప్రాప్తివిషయజ్ఞళితే వినియోగితిరుక్కు మవర్కళి.

(ఉపాయాస్తరనిష్ఠరాకీతార్)- ప్రాప్తిశేషివిషయ శేషత్వజై యుజైయరాన్వైతే తత్ప్రాప్తియపాయమ్ తచ్చరణారవిష్ట శరణాగతియైతిరుక్కుయన్దిశే, కర్మాద్యపాయజ్ఞశ్చ ప్నోనిజ్ఞిఅవర్కళి.

(స్వప్రయోజనపరరాకీతార్)- ప్రాప్తిశేషిచరణ కమలజ్ఞజై ఉపాయమాకప్నోనియిరుక్కుచ్చెయ్తే, తాజ్ఞళిపనపదజై ఉపాయమాకనినైత్తుమ్, ఉపేయమాన జ్ఞజ్ఞర్యజై స్వభాగ్యమాక నినైత్తుమిరుక్కుమవర్కళి. ఇప్పడియిరుక్కిఅఇవర్కళి, ప్రణవ త్రిల్కత్యతీయాక్షరత్తాలే, ఆత్మావినుజైయ దేహాతిరక్తజైయెయమ్, † ప్రథమాక్షరత్తిల్ చతుర్థియాలే భగవచ్ఛేషత్వజైయమ్, ‡ మధ్యమాక్షరత్తాలే తదనన్యార్హత్వజైయమ్, * మధ్యమపదత్తాలే అనన్యశరణత్వజైయమ్, ¶ చరమపదత్తాలే అనన్యభాగ్యత్వజైయమ్ దర్శితిరుక్కు మధికారిక్కు ప్రతికూలరితే.

౨౬౯. ఇప్రప్రాతికూల్యజై యుపపాదిక్కైక్కాక ఇవర్కళుజైయవిప్రతిప త్తి నిబన్ధనమాన ఉద్దేశ్యాదిభేదజ్ఞజై యరుళిచ్చెయ్కీతార్ మేల్, (ఇవర్కళుక్కు) ఎన్టుడుగ్గి. (ఉద్దేశ్యరాకీతార్)- ఆదరణీయర్, అవర్కళాకీతార్- ఇవ్విడ త్తిల్ స్వాభిమతప్రదరానవర్కళి, (ఉపాయజ్ఞభావన)- స్వాభిమతపురుషార్థసాధనజ్ఞళి. (ఉపేయజ్ఞభావన)- స్వాభిమత పురుషార్థజ్ఞళి. ఇనై (భేదితిరుక్కుయావతు)- తత్తద్విప్రతిప త్యనుగుణమాక వేటుపట్టిరుక్కు.

§ తృతీయాక్షరమ్-మకారమ్. † ప్రథమాక్షరత్తిల్ చతుర్థి-అకార త్రిన్ మేలేటి లుప్తమాన చతుర్థి. ‡ మధ్యమాక్షరమ్-ఉకారమ్. * మధ్యమపదమ్-సఖ్యజనమపదమ్. ¶ చరమపదమ్-చక్రవర్తివర్తమాన నారాయణపదమ్.

౨౬౫. దేహత్వాభిమానికళుక్కుదేశ్యో దేహవర్ధకరాన మనుష్యో
కళో, ఉపాయమర్థమ్, ఉపేయమైహికభోగమ్ ; స్వత స్త్రో
క్కుదేశ్యో స్వగ్రాదిభోగప్రదర్, ఉపాయమకర్మానుష్ఠానమ్,
ఉపేయమ్ స్వగ్రాదిభోగమ్ అన్య శేషభూతర్ కుక్కుదేశ్యో బ్రహ్మ
రుద్రాదికళో, ఉపాయమ్ తత్సమాశ్రయణమ్, ఉపేయమ్
తత్సాయుజ్యమ్ ;

౨౬౫. అతుత నైయడై వే ఉపపాదిక్కి-తార్ మేల్, (దేహ
త్వాభిమానికళుక్కు) ఎన్తుతుడక్కి. అతావతు - దేహ తైయే తానాకవభి
మాని త్తిరుక్కి-అవర్ కళుక్కు ఉదేశ్యో-ధారకపోషక భోగ్యపదార్థజలై
యిట్టు దేహ తై సప్తాకవళోత్తుక్కొణ్ణ పోరుమ్ మనుష్యో. అభిమతసిద్ధి
క్కుపాయమ్-సువర్ణాదియానధనమ్. అభిమతమాన ఉపేయమ్ - ఇహ
లోక త్తిలుణ్ణాన (స్వన్న పానాదివిషయానుభవమ్.

దేహాతిరిక్తనాయురుప్పానారు ఆత్మాఉళళై, అవస్తాజ్ఞాత్మత్వ
కర్తృత్వ భోక్తృత్వయుక్తనాయురుక్కు-మెన్నిఱమాత్ర తై శా(స్ర)మృఖ
త్తాలే యజ్ఞిన్దు తజ్జలై స్వత స్త్రాక ని నై త్తిరుక్కు-మవర్ కళుక్కు ఉదే
శ్యో - అనుష్ఠితసాధనత్తుక్కు ఆనుగుణమాక స్వగ్రాద్యాముష్ఠిక
భోగజ్జలైక్కొడుక్కుమ్ అగ్నిన్ద్రాదికళానదేవతైకళో, ఉపాయమ్(౧)
“జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామాయజేత” ఇత్యాదికళాలే శొల్లప్పడుకి
ఇలాభిసన్నిసహితమాన యాగాదికర్మానుష్ఠానమ్, ఉపేయమ్ ఐహికభో
గాద్విలక్షణమాన స్వగ్రాద్యనుభవమ్.

జగత్తు దైవాధీనమ్ ఎన్నుమత్తైశాస్రజ్జళిల్ కేట్ కై యాలే
శేషత్వతై యిశైన్దువైత్తే అత్తై పరదేవతాపర్యంతమాక పోషకవతి
యాలే ఆపాతప్రతీతిసిద్ధజ్జళిలే ఒత్తైప్పల్ బ్రీనిఱు-మన్య శేషభూతర్ కుక్కు
దేశ్యో జగత్స్వగ్రాదికర్తృతయాపరత్వబుద్ధ్యర్థరాన బ్రహ్మరుద్రాదికళో,
ఉపాయమ్ దురారాధరానవర్ కళో పక్కల్ పుణ్ణమ్ దుష్కరసమాశ్ర
యణమ్, ఉపేయమ్ అవర్ కళోడు సమానభోగ్యనాకైయాకిఱ సాయు

ఉపాయాత్మక నిష్పరకృతశ్లోకా మేలాప

ర్యాపియాప సర్వేశ్వర, ఉపాయమ్ కష్టానామహమ్,

జ్యోమ్. (౧) “సాయుజ్యముభయోరత్ర ఘోర్వృష్ట్యానిర్జితా । పృథ్విః
తాతత్రభగవ్య తారతమ్యనిరీకతా” అన్న శ్లోకమున్నది.

అక్షస్వరూపమ్ భగవదనన్యార్థేషమెన్నునికడై పేరొత్త
ముఖేననచిన్నవైతే అభినుతలాభస్తుక్కు అన్యదైయే ఉపాయమాక
ప్రతిగ్రహాక్క నటియాలే ఉపాయా పురనిష్కరానవోభక్తు ఉత్తేష్టక
అగ్నిస్తాది దేవతైకభక్తుక్కు స్తర్యామియాక వేర్వరక. ఇతం కర్తయోగ
తుక్కు స్వరసమ్ ; జ్ఞాన + యోగభక్తి యోగభక్తు అనాభాకణ
విగ్రహ విషయత్వముజ్ఞేయాకిలుమ్ కర్తాచస్తానమ్ + ఉళమాక వెల్లువి
చున్నవై యాకై యాలుమ్, కర్తారాధ్యనాననపనే స్వాసాధాకణ విగ్రహ
విశిష్టవేషతై నమక్కు ప్రకాశిప్పిత్రానెన్నుమ్ నిలైవు నడక్కియా
లుమ్, దేవతా స్తర్యామియే ఉద్దేశ్యనాకచ్చొల్లకిఱియైన్దు కొళ్ళవేణుమ్.
(ఉపాయమ్)- తనిత్తని మోక్షసాధనతయా శాస్త్రనిష్కర్తాక కర్తజ్ఞాన
భక్తియోగగ్గళ్. ఇనై తనిత్తని ఉపాయమామిడల్ త్ ఓహెన్దుక్కు
మద్రైయవై యిరణ్ణ మగ్గమాయిరుక్కుమ్. (౨) జ్ఞానభక్త్యన్వితం
కర్తజనకాదిషుదృశ్యతే । కర్తభక్త్యన్వితం జ్ఞానం ప్రాయోగభరతాది
షుకర్తజ్ఞానాన్వితాభక్తిః ప్రహ్లాదప్రముఖాశ్రయా” ఎన్నుక్కడవతిత్తే.

అవ్వితే, (కర్జూనశక్తికల్) ఎస్టివిడక్టిల్, వేదాప్రమర్యాదై
యా లే కర్జూనానుగృహితేయానశక్తియే ఉపాయమాయ తదన్వ
తనూ కర్జూనశక్తి ఉపాయమెన్వ ఉపచరిత్తున్వ యోగితాకప్రమామ్.

(ఉపేయమ్)- (3) "సోఽశ్ను తే సర్వాకామా సమాప్తాః
విపశ్నితా" ఇత్యాదిశ్రుతికథాలుమ్, (౪) "నిరస్తాతిశయాహ్వాదనుఖ

† ಯೋಗ ಮ-ಛಪಾಯಮ್.

† తళిమాక-తాళిమాక; ఆభవా-సలమాక.

(c)

(9)

(3) Phycochlorophyll

(౪) వి-పు-ఇ-ఎ-ఎఫ్.

౨౯౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

ఉపేయమ్ భగవదనుభవమ్; స్వప్రయోజనపరర్కు-ఉద్దేశ్య (౧) “నెజ్జినాల్ నినైప్పాన్యవన్” ఎన్నిటవన్, ఉపాయమ్ స్వకీయ స్వీకారమ్, ఉపేయమ్ స్వార్థకైజ్జుర్యమ్.

౨౯౧. ముతల్ శొన్నమూవరుమ్ నిగహత్తుక్కిలక్కు,

భావైకలక్షణా । భేషజం భగవత్త్వా ప్తిరేకాన్తాత్వ నిమీమాణా” ఇత్యాది శ్రుత్యుపబంహణజ్జలౌమ్ శొల్లప్పడుకితి నిరతిశయానందరూప భగవదనుభవమ్. ఇన్ద్రజిత్ తిల్ “భగవత్త్వా ప్తి” ఎన్నిటనితు భగవదనుభవమాకవితే నమ్మాచార్యర్కళ స్వప్రబంధజ్జళితే యరుళిచ్చెయితతు.

కర్తృద్యుపాయజ్జళితే దుష్కరత్వబుద్ధియా లే అవత్తైవిట్టు సుకరత్వబుద్ధ్యా ప్రపత్తియిలే యిట్టన్ద స్వప్రయోజనపరర్కు ఉద్దేశ్య (౧) “నెజ్జినాల్ నినైప్పాన్యవన్” ఎన్నిటపడియే ఆత్రితర్ తజ్జళితే నెజ్జినాల్ యాతొరుద్రవ్యత్తై తనక్కు త్తిరుమేనియాకక్కొలినార్కళ, అత్తైయే తనక్కు త్తిరుమేనియాకవభిమానితు అతిలే అప్రాకృతవిగ్రహాత్తిల్ పణ్ణు మాదరత్తైప్పణ్ణొణ్ణు అత్తైన్ద సులభనాయరుక్కిట అర్చావతారమాన సర్వేశ్వరక్; (ఉపాయమ్)- అనిష్టనిష్పత్తిక్కు మిష్టప్రాప్తిక్కు మవనై ఉపాయమాకనినైత్తు తాన్ పహ్ శీనపహ్ బు; (ఉపేయమ్)- తనక్కుకప్పకప్పణ్ణుమ్ కైజ్జుర్యమ్.

౨౯౨. ఆక, ఉద్దేశ్యాదిభేషత్తా లే అవర్కళుక్కుణాన అన్యోన్యనిశేషత్తైదర్శిప్పిత్తార్ కీర్త్తి; ఇవర్కళితే భగవద్విషయత్తోడు ఒట్టట నిష్టమూవర్క్కుమ్, భగవద్విషయత్తైయేపహ్ శీనిష్ట ఇరువర్క్కుముణ్ణానవిశేషత్తై దర్శిప్పిక్కిత్తార్ మేల్, (ముతల్ శొన్నమూవరుమ్) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు. దేహత్తాభిమానముమ్ స్వస్వాతన్త్ర్యము మన్యశేషత్వముమాకిట వివత్తుక్కువ్వరుకొన్దతియాయైయాలే భగవదస్వయగన్ధరహితరాసమూవరుమ్, (౨) “షీపామి” ఎన్నిటభగవన్నిగ్రహత్తుక్కు విషయమ్; ప్రకృతేఃపరమాన్ భగవదనన్యార్థ శేషమాన

మద్యై యిరువరు మనుగ్రహస్త్రి క్కీలక్కు.

౨౩౭. మూవరుడైయవుమ్ కర్తమనుభవ వినాశ్యమ్, నాలా
మధికారిక్కు ప్రాయశ్చిత్తవినాశ్యమ్, అజ్ఞామధికారి
క్కు పురుషకారవినాశ్యమ్.

స్వరూపతై యజ్ఞిన్దు భగవదనుభవ కైజ్జున్యజ్జై పురుషార్థమాక
క్కుళ్ళుకైయాలే అనన్యప్రయోజనరాయ్, కర్తజ్ఞానాదికారాన ఉపా
యాన్తరజ్జలియమ్ ప్రపదన త్రియమ్ నిష్కరానవిరువరుమ్(౧) “చదామి”
(౨) “మోక్షయిష్యామి” ఎన్నిట భగవదనుగ్రహత్తుక్కు విషయమై.

౨౩౮. ఇవర్ కళుక్కు కర్తపినాశహేతుభేదత్తాల్ వస్త
విశేషజ్జై దర్శిప్పిక్కిణాకోమేల్, (మూవరుడైయవుమ్) ఎన్జతుడజ్జి.
అతావతు - నిగ్రహత్తుక్కిలక్కాన మూవరుడైయవుమ్ అనాది కాలా
జ్జితమాన సవసత్కర్తమ్ (౩) “అవశ్యమనుభోక్తవ్యం కృతం కర్త
శుభాశుభమ్ । నాథు క్షంక్షీయతే కర్తకల్పకోటిశ్చైరపి” ఎన్నిటపడియ్
అవశ్యమ్ తత్ఫలముశ్చతనుభవితాలన్జిశియామైయాలే అనుభవవినా
శ్యమెన్జితార్. అనుగ్రహత్తుక్కిలక్కాకచ్చొన్న విరువరియమ్వైత్తు
క్కుణ్డ ఉపాయాన్తరనిష్ఠనాన నాలామధికారిక్కు, కర్తజ్ఞానభక్తిక
ళాకిట ఉపాయవిశేషజ్జలిలాన్జై యనుస్మితాల్ అజ్ఞైప్రాయశ్చిత్తసానీయ
మాక్కి ఈశ్వరక సర్వకర్తజ్జైయుమ్ కభీక్రైయాలే కర్తమ్ ప్రా
యశ్చిత్తవినాశ్యమెన్జితార్. ప్రపదననిష్ఠనానఅజ్ఞామధికారిక్కుఆశ్రయణ
వేత్తైయిలే, అనాదికాలకృతా పరాధభీతనాయ్, అవద్యైయడైయ
ఈశ్వరకపొణుక్రైక్కుఱుప్పాక ప్పిరాట్టైయ్పురుషకారమాక మున్ని
ట్టాశ్రయిక్రైయాలే అవళుక్కాక ఇవనుడైయ అపరాధత్తైయ్లామ్
పొణుత్తగ్గకరిత్తు ఇవనుడైయ అభిలకర్తజ్జైయుమ్ తళ్ళిప్పొకడుకై
యాలే పురుషకార వినాశ్యమెన్జితార్.

౨౯౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

౨౬౮. ఉపాయమ్ స్వీకారకాలత్తిల్ పురుషసాపేక్షముమాయ్
పురుషకారసాపేక్షమునూ యిరుక్కుమ్; కార్యకాలత్తి
లుభయనిరపేక్షమాయిరుక్కుమ్.

౨౬౯. స్వప్రయోజనపరరెల్లారై యుమ్

౨౬౮. ఇప్పుడి పురుషకారసాపేక్షమెన్నిల్ ఉపాయత్తిను
డైయ నైరపేక్ష్యహనివారాతో వెన్గిశక్కయిలే యరుళిచ్చెయ్కి
తార్, (ఉపాయమ్) ఎన్టుతుడగ్గి, అతావతు- సహాయానైర సంసర్గాసహ
మాన సిద్ధోపాయమ్, శరణవరణరూపస్వీకారకాలత్తిల్ స్వీకరణాన
పురుషనైయుమ్ స్వీకరిప్పిక్కుమ్ పురుషకారత్తెయు మపేక్షిత్తిరు
క్కుమ్; స్వీకృతమానతాన్ ఇవనుక్కనిష్టనిష్టత్తి పూర్వకేప్రప్రాప్తి
యైన్పణ్ణకైయాకిఱ కార్యకాలత్తిల్, పురుషనుమ్ పురుషకారముమా
కిఱ ఉభయత్తెయు మపేక్షియాతే తానేశెయ్తు తలైక్కట్టుమెన్గై,
కార్యకాలత్తిల్ సహకారిసాపేక్షముణ్ణాకిలితే ఉపాయత్తినుడైయ నైర
పేక్ష్యస్తుక్కు హనివరువతుఎన్టుకరుత్తు.

౨౬౯. స్వప్రయోజనపరరై (ప్రతికూలర్) ఎన్టు విశేషేణ
వరుళిచ్చెయ్తానితే; ఇన్దస్వప్రయోజనపరరై అనుకూలాగ్రేసరరాన
ఆధ్వారోకళ్ పక్కలిరుమ్ తోల్ శ్రియిరుక్కయాలే తన్ని బన్దనమాన
ప్రాతికూల్య మవర్కళ్ పక్కల్ వారాతపడి పరిహరిక్క వేణుమెన్టు
తిరువుళ్ళమ్ పల్ శ్రి, తద్విషయశక్త్యైయై యనువదిక్కితార్, (స్వప్ర
యోజనపరరెల్లారై యుమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. (౧) “సమక్సేనలమాతలిల్”
ఎన్టుమ్, (౨) “నామ్కణ్ణకన్దుకూత్తాడ ఇలత్తూడేనడవాయే” ఎన్టుమ్,
(౩) “కణ్ణనానున్నైయుకక్క” ఎన్టుమ్ ఇత్యాది వచనబ్ధాలుమ్, మడ
లెడుకైముతలాన ప్రవృత్తికళాలుమ్ ఆధ్వారకళుక్కుమ్ ఇన్దస్వప్ర
యోజన పరత్వముణ్ణాకత్తోల్ దానిన్టుతితే; అనవిన్బు స్వప్రయోజనపర

ప్రతికూలరాకని నైక్క-లామోవెన్నిల్;

౨౨౦. ఇట్లు స్వప్రయోజనమెన్నిటను ఆశ్రయదోషజన్యమూనై.

౨౨౧. ఆకై యాలే దోషమిట్లై.

రెల్లారై యుమ్ ప్రతికూలరెన్టు శొల్లప్పార్క్కల్ ఆళ్వార్కకై యు
పప్పడి నిన్కైక్కవేణ్డో వారాతోవెన్టు శబ్బైక్కభిప్రాయమ్.

౨౨౦. అత్తైప్పరిహరిక్కిఱార్, (ఇట్లు) ఎన్టుతున్కు అతా
వతు-ప్రతికూలమాక చొచ్చిట్టుకిఱవిన్వికత్తిల్ స్వప్రయోజనమెన్నిటను-
అనుభవన్తేజ్జుర్వర్జుళు క్కాశ్రయమానచేతననుడైయో అవిద్యాదిదోష
తాల్ వన్దు స్వప్రయోజనమైయెన్టై. ఇన్టై (ఆశ్రయదోషజన్యమ్) ఎన్టు
వతుక్కుకైయాలే, ఆళ్వార్కకళుడైయె స్వప్రయోజనమ్ విషయదోష
జన్యమెన్టుకరున్టు. ఇతు త్తెన్నే (౧) “విషయదోషత్తాల్ వరుమన్టై”
ఎన్నిటవాక్యత్తిలే వ్యక్తమాకవరుళిచ్చెయ్కిఱారిత్తే.

౨౨౧. ఇవ్వర్కతై నిగమిక్కిఱార్, (ఆకై యాలేదోషమిట్లై)
ఎన్టు. అతావతు-ప్రతికూల్యహేతువాక చొచ్చిట్టుప్పట్ట స్వప్రయోజనమ్
ఆశ్రయదోషజన్యమాయ్, ఆళ్వార్కకళ్ పక్కల్ స్వప్రయోజనమ్
విషయదోషజన్యమా యిరుక్కెయాలే, అన్టప్రతికూల్య మిపర్కకళ్
పక్కలిలుమ్ వరుమెన్నిటదోషమిట్లైయెన్టై.

౨౨౨. అన్టిక్కే, స్వప్రయోజనపరరై సామాన్యేనప్రతికూ
లరెన్టు శొల్లమళవిల్, అనుకూలరాన ఆళ్వార్కకళ్ పక్కలిలుమ్ ఇన్ట
స్వప్రయోజనపరరై తోడబుకైయాలే అవర్కకైయమ్ ప్రతికూల
రెన్టు నిన్కైక్కవేణ్డోవరుకైయాలే, స్వప్రయోజనపరరై ప్రతికూలరెన్టై
దోషమన్టోవెన్టునిన్టై పున్టుకిఱకత్తైయై యనునదిక్కిఱార్, (స్వప్ర
యోజనపరరెల్లారై యుమ్ ప్రతికూలరాకని నైక్క-లామోవెన్నిల్) ఎన్టు.

† అవిద్యా-తత్వజ్ఞానాభావమ్-అదియు నాల్-మచివాన్లైకళ్ శొల్లప్పకుఱిఱను.

౨౯౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

౨౭౨. విషయదోషత్తాల్ వరుమవై యెల్లామ్
దుస్త్వజమాయితే యరుప్పతు.

౨౭౩. (౧) “ఊమైయరోడు శెవిడర్ వార్తై” (౨) “కథమన్య
దిచ్చతి.”

౨౭౦. అత్తై పురిహరిక్కి-తార్, (ఇఱ్ఱు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అర్థమ్
పూర్వవత్.

౨౭౧. నిగమిక్కి-తార్, (అత్తై యాలే దోషమిల్లై) ఎన్ఱు. (అత్తై
యాలే) ఎన్ఱిఱివితుక్కర్థమ్ పూర్వవత్; (దోషమిల్లై) ఎన్ఱుతు. స్వప్ర
యోజనపరతై స్రతికూలరెన్ఱుశొన్నతిల్ దోషమిల్లైయెన్ఱై. ఎన్ఱిజ్జనే
యోజిక్కవుమామ్.

౨౭౨. ఇప్పడి ఆశ్రయదోషజన్యమన్ఱి కే విషయదోషజన్య
మానాలుమ్ స్వరూపవిరుద్ధమానతు త్యాజ్యమన్ఱొవెన్ఱు; అనుశిచ్చెన్ఱు
కితార్ మేల్, (విషయదోషత్తాల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - అనుభవ
విషయమాన అవనుడైయ వయిరవురుక్కాయ్ ఆన్ఱైయెమ్ పెన్ఱు
డై యుడుత్తుమ్బడియాన *విగ్రహవైలక్షణ్యమాకిఱిదోషత్తాలే వరుకిఱి
స్వప్రయోజనపరతై, తద్దేతువానప్రావణ్యమ్, తన్నిధ్యర్థమానవ్యాపా
రభిశాకిఱివివై యెల్లామ్ స్వరూపవిరుద్ధమెన్ఱు విడప్పార్ తాలుమ్ విడవ
రితాయితే యరుప్పతెన్ఱై. (విషయదోషత్తాలేవరుమతు) ఎన్ఱుపాతమా
నపోతు, స్వప్రయోజనమాత్ర తైయే శొన్ఱుకిఱు.

౨౭౩. విషయదోషత్తాల్ వరుమతిడు దుస్త్వజత్వత్తిల్ ప్రమా
ణమ్ కాట్టుకితార్ మేల్, (ఊమైయరోడు శెవిడర్ వార్తై, కథమన్య
దిచ్చతి) ఎన్ఱు. (౧) “మల్ శీరున్దీర్ కట్ కు” ఎన్ఱుతుడగ్గి “అత్తై యాలే
వేతెన్ఱుఱుతియిట్టాలే అవ్ వరుమశవుమ్ క్రమప్రాప్తిపార్ తు ఆఱియి.

* విగ్రహవైలక్షణ్యమేకాన్యగుణమాయినమ్, దోషత్వకథనమ్-స్వరూపవిరుద్ధ
స్వప్రయోజనాద్యాపాదకత్వత్తాలే. (౧) నా-తి-౧౨-౧. (౨) స్తో-౪-౨౭.

౨౭౪. ఇప్పడి యివై యిత్తనై యమ్ సదాచార్య

రుక్క వేణుక్లాణ్, సీగజ్జనేపతటలాకాతుకాణ్” ఎష్టతాయ్మానైక్కు
 తీత్తు, “ఇన్విషయత్తిల్ ప్రావణ్యమిన్త్రి క్కే ఎన్నుతై యన్తిలైక్కువేతా
 యిరున్దక్కురుక్కు ఎనక్కో-మకిఱదైయటియప్పొకాతు; అవన్ అవన్”
 ఎన్ఱు వాయ్పులర్ బుమ్మడి క్రియఃపతినిషయమాన ప్రావణ్యతైవఱు
 పాచురువపుడైయళాయ్, ఇప్పడి ఇననైయొమ్మియచ్చెల్లమైయున్జానాల్
 అవనిరున్దవిత్తే శెన్ఱు కిట్టుకై ప్రాన్తమాయురక్క, అతుక్కు కాల్
 ననై తారాతపడియిరుక్కిఱ వెనక్కు, నానవనోడైశెన్ఱు శేరామై
 క్కుఱుప్పాక సీగజ్జ శొల్లుమ్వారై, కేట్కైక్కు ప్పరికరమిల్లాత శెవి
 డరోడే శొల్లుకైక్కు-ప్పరికరమిల్లాత ఊమైకళీవారై శొన్నాత్పీలే
 యిరుప్పత్తోన్ఱు” ఎష్టఆణ్ణాళరుళిచ్చెయ్కైయాలమ్; (౧) “తనామృతస్య
 నిని” ఎన్ఱుతుడణ్ణి “నకుత్తశేషియాన దేవరుడైయ (౨)* తేనేమలరుమ్
 తిరువడిత్తామరైకళిల్ భోగ్యతైయిలే యథునిననెన్జుమర్ బొరుక్షుద్ర
 విషయత్తై విరుమ్ముమ్మడి యెజ్జనే? మధువే జీవనమాననణ్ణు, మధుపరి
 పూర్ణమాన తామరైప్పువానతు నిల్లానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే ఆతిశయవడటిన్ద
 తాణ్, కిట్టుకై యరితాయ్ కిట్టినాలుమ్ నాక్కుననైక్కప్పొకాతతాయి
 రుక్కిఱ ముళ్ళిప్పువిల్ శెన్ఱు పడియాతమాత్రమన్త్రికే, అత్తైక్కటా
 షీప్పతుమ్ శెయ్యాతిత్” ఎన్ఱు ఆళననారరుళిచ్చెయ్కైయాలమ్. విగ్ర
 హనైలక్షణ్యమ్కణ్ణు భగవద్విషయత్తిల్ ప్రవణరానవర్కలై మీట్క
 వరితెన్ఱు తోశ్ బుకైయాలే. విషయదోషత్తాల్ వరుమతు దుస్త్వజ
 మెన్నుమిడమ్ సిద్ధమితే.

౨౭౪. ఆక, దినచర్యోక్త మజ్జళాశాసన అనుకూలసహవాస ప్రతి
 కూలసహవాసనివృత్తికలై వివరిత్తార్ కీర్తీ; (౩) “సదాచార్య ప్రసాద
 త్తాలే వర్ధిక్కుమ్మడి ప్పణ్ణిక్కొణ్ణుపోరక్కడవణ్” ఎన్ఱుతై వివరిక్కితార్
 మేల్, (ఇప్పడి) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. (ఇప్పడి యివై యిత్తనై యమ్ సదాచార్య

ప్రసాదత్రాలే వర్ధిక్కు-మోక్షైక్కు,
 వస్తవ్యమ్ ఆచార్య సన్నిధియుమ్ భగవత్సన్నిధియుమ్;
 వక్తవ్యమ్ ఆచార్యవైభవముమ్ స్వనికర్షముమ్;
 జప్తవ్యమ్ గురుపరమ్పరై యమ్ ద్వయముమ్ ;

ప్రసాదత్రాలేవర్ధిక్కు-మోక్షైక్కు) ఎత్తుతు-క్తిఁ చొన్నప్రకార త్తిలే ఇష్ట
 స్వభావవిశేషస్థైర్యమ్ సదాచార్యనుడైయ ప్రసాదత్రాలేకొమ్మిందపట్టు
 వశిర్దు వరుమ్మోక్షైక్కు-స్తవడి. (వస్తవ్యమాచార్యసన్నిధియుమ్ భగ
 వత్సన్నిధియుమ్) అతావతు-ఇవనుక్కు వాసస్థలమ్, హి-తైషియామ్
 ఉపదేశాదికథాలే ఇవశ్చిక్కు ఉత్పాదకనానస్వాచార్యనుడైయసన్నిధి
 యమ్, అవకాశాట్టికొడుక్కు-క్కు-క్కు అవనుకస్తవిషయనూయ్
 తన్నక్కలిలే విశేష కటాక్షాదికలై పుణ్యకొణ్ణుపోరు సుర్చావతార
 మానభగవాన్ సన్నిధియుమెన్దై, ఇతుసముచ్చయముమత్తు, సమవికల్ప
 ముమత్తు, ఆచార్యసన్నిధియైప్రధానమ్; తడలాభత్తిల్ ఆర్చావతార
 సన్నిధియైప్రపడి. అకైయితే ఆచార్యసన్నిధియై ముట్టుడవరుళిచ్చెయ్
 తతు. (౧) “మద్భక్తస్సహసంవాస స్తదసిద్ధామయాపివా” ఎత్తితే భగ
 వదుక్తియుమ్. ఇని (వక్తవ్యమ్) తుడగ్గి మేలడైయసముచ్చయమ్.

(వక్తవ్యమాచార్యవైభవముమ్ స్వనికర్షముమ్) అతావతు-
 ఇవనుక్కు సర్వకాలముమ్ వాక్కాల్ శొల్లపుడుమతు- దుర్గతియేప
 థ్త్రాశాకత్తన్నై యక్షీకరిత్తరుళిన ఆచార్యనుడైయదయాక్షాన్త్యాది
 వైభవముమ్, ఎత్తనైయేనుమ్ దయాదిగుణపరిపూర్ణరు మేటిట్టుప్పా
 ర్క్కిల్ అరువరుక్కుమ్మడినిత్తు అనాత్తగుణపూర్తియాకితి తన్నుడైయ
 నికర్షముమాకితి వివైయెన్దై. శ్రీమధురకవియాభ్రావ్ (౨) “నన్దై
 యాల్” ఎన్గితిపాట్టుతుడగ్గి. ఇన్దై యిరణ్డైయుమ్ విశదమాక వరుళి
 చ్చెయ్తారితే.

(జప్తవ్యమ్ గురుపరమ్పరై యమ్ ద్వయముమ్) అతావతు-ఇవ
 నుక్కు క్కాలక్షేపత్తుక్కుమ్ భోగత్తుక్కు ముటుప్పాక రహస్యమాక

శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాసాచార్య-3-అక్షరములు. ౩౩౭

పరిగ్రహ్యమ్ పూర్వాచార్యోకళుత్తయ వచనము మనుస్థా-
నముమ్;

పరిత్యాజ్యమ్ అన్యైశ్చన జ్ఞానానుపాసము మభినూనముమ్;

వచనవిత్తిక్కొలువారవ్యవహరం-(౧)-జ్ఞానానుపాసమ్ శ్రీవచనమ్ (౨)
ఇత్యాదిముఖ్యజ్ఞానో సన్యాసార్థకా నమిషాత్మకైర్వ్యవహరమ్ (౩)
“సవాచార్యమశోక్తయః” (౩) “ఇవాచార్యవాచసానపానిత్యాదిగ
తత్త్వ” ఎన్నిటవడియే స్వాచార్యాదిపరమాచార్య భగవత్పర్యంతమన
గురుపరమైయమి, అగురుపరమైయకాచార్యమానో స్వాచార్యకా
తనమ్ తత్త్వమాన ఉపదేశితత్వయమమైయై, ఇత్యాది, గురుపరమపరా
పూర్వకమానన్వయమే ఇవయత్కు రిహస్యమానమనన్వితైర్వ్యవహర
పారపుమమైవడి. భాష్యకారకక్కుక్కాల్ జ్ఞేచప్రకారమరుచిచ్చయ
కిరివిడత్తిల్ (౪) “న్వయమథానుసంధానేనసహ సదైవంవక్తా” ఎన్నితే
పెరియ పెరుమాళరుచిచ్చయిలరు.

(పరిగ్రహ్యమ్ పూర్వాచార్యోకళుత్తయ వచనము మనుస్థా-
నముమ్) అతావతు- తనక్కు జ్ఞానానుపాసన్త హాత్ శీర్మక్కైర్వ్యవహర
ప్పాక క్కణ్ణకణ్ణవిడగళిలే ఇవనాల్ పరిగ్రహిక్కుప్పమమతు-నాథముని
కళో ముతలాక ఇవ్వరుమత్తపూర్వాచార్యోకళుత్తయ జ్ఞాతవ్యార్థ
ప్రకాశకమానదిన్యవచనగళుమ్, అన్యవచనానుపాసమాక మటువర్సి
వనుస్థానగళుమ్మై. (౫) “సున్యాహృతానిమహతాంసుకృతానితత స్తతః
సశ్చిన్వకాభీర ఆసీత శిలహాణి శిలం యథా” ఎన్నక్కడనతితే.

(పరిత్యాజ్యమన్యైశ్చనసహవాసము మభినూనముమ్) అతావ
తు- జ్ఞానానుపాసనాశకమిన్నుమ్ భయత్తాలే ఇవయత్కు సవాసన
మాక విడప్పమమతు- వైష్ణవలక్షణమిల్లుతవర్కళోక్తై సహవాసముమ్,

(౧) వరదరాజమ్-

(౨)

(౩)

(౪) వరదరాజిన్యైమ్.

౨౮౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

కర్తవ్యమాచార్యకైజ్జుర్యముమ్ భగవత్కైజ్జుర్యముమ్.
 ౨౭౫. కీర్తీచ్చొన్నభగవత్కైజ్జుర్యమఱివతు శాస్త్రముఖతాలే.
 ఆచార్యకైజ్జుర్యమఱివతు- శాస్త్రముఖతాలు మాచార్య
 వచనతాలుమ్.

అనర్కళే “ఇవన్ నమ్ముడైయవన్” ఎన్టు ఓరస్వయశ్శాలే తన్వెటత్తిల్
 ప్పణ్ణ మభిమానముమెన్దై.

(కర్తవ్యమాచార్య కైజ్జుర్యముమ్ భగవత్కైజ్జుర్యముమ్)
 అతావతు - ఇవనుక్కు స్వరూపానుకూలమాకవే ఎప్పొతుమ్ శెయ్య
 ప్పడుమతు, మహోపకారకనాన స్వాచార్యవిషయత్తిల్ ప్రేమపూ
 ర్వకమాకప్పణ్ణమ్ కైజ్జుర్యముమ్, తన్నియోగపరతన్త్రనాయ్ప్పణ్ణమ్
 భగవత్కైజ్జుర్యముమెన్దై. ఆక, దినచర్యైయిల్ శొన్న స్వభావవిశేష
 జ్జళెల్లామ్ (సదాచార్యప్రసాదతాలే వర్ధిక్కుమ్బడి పణ్ణిక్కొంజుపోరు
 కైయావతు)- ఇప్పడి యిరుదుళ్ళ వస్తవన క్తవ్య జస్తవ్య పరిగ్రాహ్య
 పరిత్యాజ్యకర్తవ్యజ్జళెయిన్దై ఇవశీలే నిష్ఠనాయ్ పోరుకైయెన్దై
 తాయిన్దై.

౨౭౬. ఇప్పడి కర్తవ్యమాన కైజ్జుర్యజ్జళిరణ్ణ మఱివతెమ్ముఖ
 తాలే యెన్నుమాకాత్తైయిలేయరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (కీర్తీచ్చొన్న)
 ఎన్టుడుగ్గి. (కీర్తీ) ఎన్దతు- వస్తవ్యాదికకైచ్చొన్న ఇన్దగణ్ణెయిలెన్దై
 పడి. (భగవత్కైజ్జుర్యమఱివతు శాస్త్రముఖతాలే) ఎన్దతు- భగవాని
 ననుక్కిప్పొతు వాయ్తిజన్దబ్బన్దై అరుళిచ్చెయ్యామెయాలే తత్ప్రతిపాద
 కమాన శ్రుతిస్తృత్యాది శాస్త్రముఖతాలే అఱియవేణుమెన్దై. (ఆచా
 ర్యకైజ్జుర్యమఱివతు శాస్త్రముఖతాలు మాచార్య వచనతాలుమ్)
 ఎన్దతు - ఆచార్యవిషయత్తిల్ శిశ్రూషాప్రకారజ్జళై ప్రతిపాదిక్కి-అ
 శాస్త్రముఖతాలుమ్, తనక్కిస్తానిష్టజ్జళిన్న తెన్నుమిడతైయవనరుళిచ్చె
 య్త వచనతాలుమెన్దై.

౨౧౬. కైబ్యర్వన్తానిరన్తు.

౨౧౭. అతావతు-ఇష్టమ్ కేన్ కై యమఅనిష్టమతని కై యమ్.

౨౧౮. ఇష్టానిష్టజ్ఞో వర్ణాశ్రమజ్ఞైశ్చ యమ్

౨౧౯. ఇనిమేలో కైబ్యర్వవేషస్తైశ్చ యశోవిక్రైశ్చాక-
(కైబ్యర్వన్తానిరన్తు) ఎన్గితార్.

౨౨౦. అతావతే తస్మిన్; (అతావత్తిష్టమ్ కేన్ కై యమ్ వనిష్టమ్
తవిరుకై యమ్) ఎన్గితార్.

౨౨౧. ఇవై తానిరన్తామైశ్చై యవలమ్మి త్తిరుక్కుమెన్ను; అనిశి
చ్చెయ్ కితార్ సేలో, (ఇష్టానిష్టజ్ఞో) ఎన్తుతుడగ్గ. అతావతు - క్రిన్
చ్చొన్నకైబ్యర్వ ప్రతిసమ్మన్ధిక శిరువరుడైయవు మిష్టానిష్టజ్ఞో ఇవ్వ
ధికారియుడై య వర్ణాశ్రమజ్ఞైశ్చ యమ్ ఆత్మస్వరూప తైయుమ్ వత్ శ్రీ
యిరుక్కుమెన్దై. (ఇష్టానిష్టజ్ఞో వర్ణాశ్రమజ్ఞైశ్చ వత్ శ్రీ యిరుక్కు-యా
వతు)-స్వవర్ణస్వాశ్రమోచితమానధర్మజ్ఞై పురాధబుద్ధ్యావనుష్ఠికై-
ఇష్టమాన్, స్వార్థబుద్ధ్యావనుష్ఠికై అనిష్టమాయుర్తుకై. పరాధ
బుద్ధ్యాఅనుష్ఠికై యావతు-లోక సజ్గిహతయావాకవుమ్ శిష్యపుత్రర్
కళుడైయ ఉజ్జీవనార్థమాకవుమ్ ఆన్మశంస్యతా లే అనుష్ఠికై. ఇవ్వర్వై
(౧) “ఇనియివత్ శీలో సమ్మాచార్యో కళనుష్ఠిక్కి అవై శిష్యపుత్రో కళు
డైయ ఉజ్జీవనార్థమాక ఆన్మశంస్యతా లే అనుష్ఠిక్కి తార్ కళి త్తన.
ఇప్పడియనుష్ఠియూతనోతు భగవద్విభూతిభూతరాస చేతనర్ కు-
నాశహేతువాకె యాలే ఈశ్వరను క్కనభిమత భూతనావకా ; ఆకై
యాలే యాతోరళవాలే లోక సజ్గిహమ్ పిఱక్కుమ్, యాతోరళ
వాలే శిష్యపుత్రో కళుక్కు జ్జీవనముణ్ణామ్, అవ్వళవుమనుష్ఠేయ మెన్తు
తాయ్ బు. ప్రవృత్తిధర్మమతానే అభిసన్ధిభేదతా లే నివృత్తిధర్మ
మానవోపాతి ఇన్వనివృత్తిధర్మముమ్ ప్రాప్యమాకక్కడవతు. ఇవ్విడ
త్తిలో ఆకరణే ప్రత్యవాయమ్ ఎమ్మెరుమానుడైయ అనభిమతత్వముమ్
తన్నుడైయ పురుషార్థహానియు, మాకక్కడవతు” ఎన్తు తనిళ్లోక త్తిలే
ఇవర్ తామేయరుళిచ్చెయ్ తారిటే. ఇనిస్వార్థబుద్ధ్యావనుష్ఠికై యావతు-

ఆత్మస్వరూపత్వేయమ్ అనలమ్బి త్తిరుక్కుమ్.

స్వవర్ణస్వాశ్రమోచితమాక విహితమాకై యాలే నమక్కినై యనుష్ఠి
 యాత్మాత్మయిల్ కృత్యాకరణరూపపాపమ్వరు మెన్దు ని నై త్తనుష్ఠిక్కై.
 (ఇష్టానిష్టజ్ఞాత్మ స్వరూపత్వైపున్ శీయిరుక్కై-యావతు)- “ఇచ్చైస్వ
 రూపమ్” ఎన్నిఅపడియే వినియోగదత్తైయిల్ శేషియైయై ఇచ్చాన్
 గుణమాక స్వరూపత్వైవినియోగప్పడుత్తుకై ఇష్టమాయ్, తట్టుమాటివిని
 యోగమేకొళ్ళుమళ్ళియిల్ తన్నుడైయ శేషత్వత్వైయిట్టు ఇతాయ్ తల్ పార
 తన్త్యైయిట్టు ఎతిర్ విత్తికొడైత్తల్ శేయ్కై అనిష్టమాయిరుక్కై
 అజ్ఞనన్దిక్కై, (ఇష్టానిష్టజ్ఞ) ఇత్యాదిక్కు, స్వవర్ణస్వాశ్రమో
 చితజ్ఞైచ్చైయ్కై ఇష్టమ్, తద్విరుద్ధజ్ఞైచ్చైయ్కై అనిష్టమెన్దుమ్.
 ఆత్మస్వరూపత్తుక్కుడచితనూనవత్తైచ్చైయ్కై ఇష్టమ్, తద్విరుద్ధజ్ఞైచ్చైయ్కై
 యనిష్టమెన్దుమ్ యోజిక్కువుమామ్.

అజ్ఞనమన్దిక్కై, బౌపాధికముమాయ్ అనిత్యముమాన వర్ణా
 శ్రమగ్గిలై ఊన్ శీరుక్కై అనిష్టమ్, నిరుపాధికనిత్యశేషమాన ఆత్మ
 స్వరూపత్తిలై ఊన్ శీరుక్కై ఇష్టమెన్దుమ్ యోజిక్కువుమామ్. ఇజ్ఞ
 నూన్ దత్తైయిట్టు చొల్లుకైయన్దిక్కై, అనిష్టమ్ వర్ణాశ్రమత్తై యనల
 మ్బిత్తుక్కుమ్, ఇష్టమాత్మస్వరూపత్తై యనలమ్బిత్తిరుక్కు మెన్దిజ్ఞ
 విభజ్జిత్తు వర్ణాశ్రమాచార తై అనిష్టకోటియాక చొల్లప్పార్క్కిల్, (౧)
 “శ్రుతిః స్మృతి ర్మమేనాఞ్చ యస్తా ముల్లజ్ఞిన ర్తతే । ఆజ్ఞాచ్చేదీమవ
 ద్రోహీ మద్భక్తోఽపి నవైష్ణవః” ఎన్దుమ్, (౨) “అవిస్లవా యధర్మాణాం
 పాలనాయకులస్యచ । సజ్గ్రహాయచలోకస్య మర్యాదాస్థాపనాయచ
 ప్రియాయమమవిష్ణోశ్చ దేవదేవస్య శార్దూభః । మనీషీవైదిశాచారంమన
 సాపినలజ్ఞయేత్ । యథాహివల్లభోరాజ్ఞో నదీం రాజ్ఞాప్రవర్తితామ్ ।
 లోకోపయోగినిరమ్యాం బహుసస్య వివర్ధనీమ్ । లఙ్ఘయత్ శూలమా
 రోహిణినపేక్షోఽపి తామ్ప్రతి । ఏవంబిలజ్ఞయత్ మర్యోమర్యాదాంవేద
 నిర్ధితామ్ । ప్రియోఽపి నప్రియోఽసౌమే మదాజ్ఞావ్యతివర్తనాత్ । ఉపా

౨౭౯. పుణ్యత్తుక్క-శ్శుకిఱవక్ పాప జైప్పణ్ణానితే.

౨౮౦. ఇవక్ పుణ్యత్తై ప్పపమెన్నిరుక్కుమ్.

యత్వగ్రహం త్రిత్రపజ్జయే న్నసనాసుధీః" ఎట్టుమ్ సచ్చేత్వరనుమ్ పరా
ట్టియు నురుళిచ్చెయ్ త వచనజ్జళోడుమ్ పూర్వాచార్యోకథుడైయ వచ
నానుస్థానజ్జళోడుమ్ నిరోధిక్కుమితే ; అసపిన్దు కీర్తించున్నపడియే
ఇన్యాత్తుక్కు ప్పొరుకాకక్కడనరు.

౨౭౯. ఇమ్మాన్దుయోజనైక్కుమ్ మేలిల్ వాక్యజ్జోడు సజ్జ
తియెన్నెన్నిల్ ; ప్రభమయోజనైయిల్, ఇప్పడి వర్ణాశ్రమానుస్థాన
త్తిల్ ప్రతిపత్తివిశేషజ్జళియమ్ ఆత్తస్వరూపత్తినుడైయ వినియోగద
నైయిల్ అనుకూల్య ప్రాతికూల్యగ్గిలుమాక ఇష్టానిష్టజ్జళిక్కు విష
యవిభాగమ్ పణ్ణపేణుమో ? వర్ణాశ్రమానురూపమాయుమ్ స్వరూ
పానురూపమాయు ముళ్ళవత్ జైచ్చెయ్ కై ఇట్టుమ్, అద్విరుద్ధజ్జళాన
అకృత్యానికజైచ్చెయ్ కై అనిష్టమెన్టాలోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్
మేల్, (పుణ్యత్తుక్కు) ఎన్టుడుగ్గి. ద్వితీయయోజనైయిల్, ఇప్పడివర్ణా
శ్రమవిరుద్ధజ్జళైయమ్ స్వరూపవిరుద్ధజ్జళైయమ్ శెయ్ కై అనిష్టమెన్టుఇవ
నుక్కుచ్చొల్లి త్తవిర్ప్పిక్కైతాక్ వేణుమో? ఎన్న ; (పుణ్యత్తుక్క-శ్శుకిఱ
వక్) ఎన్టుడుగ్గి యరుళిచ్చెయ్ కితార్. తృతీయయోజనైయిల్, ఇప్పడి
వర్ణాశ్రమజ్జళిలూత్ సమటుత్తాల్ అకృత్యకరణజ్జళోవన్దు పుకురాతో
వెన్న ; (పుణ్యత్తుక్క-శ్శుకిఱవక్) ఇత్యాదియాల్ యరుళిచ్చెయ్ కితార్.
(పుణ్యత్తుక్క-శ్శుకిఱవక్ పాప జైప్పణ్ణానితే) ఎన్టు - భగవదనుగ్రహ
హేతువాక శాస్త్రసిద్ధమాయరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ మోక్షవిరోధి
యెన్నుమత్తాల్ పుణ్యమ్ శెయ్ కైక్కుట్ పడ అశ్శుకిఱ ఇవ్వధికారి,
భగవన్నిగ్రహహేతువాక శాస్త్రసిద్ధమాయ్ సరకావహమెన్టు సానూ
స్వరుముట్ పడ చెయ్యారపాపజై యెరుకాలుమ్ శెయ్యానితేయెన్టె.

౨౮౦. ఇవక్ పుణ్యత్తుక్క-శ్శుమ్బడియెయుమ్ వత్తలనానవీశ్వ
రనుక్కు మిడమటుమ్బడి పాపప్రవృత్తియిలన్వయ ముత్తరుక్కుమ్బడి
యెయుమ్ నిర్విప్పిక్కితాక్ మేల్, (ఇవక్ పుణ్యత్తై) ఇత్యాదివాక్యై

అవక్ పాప తై పుణ్య మెన్బిరుక్కుమ్.

అవనుక్కు అతుకిడై యాతు, ఇవనతు శెయ్యూక్.

౨౨౧. కైజ్కర్యన్దాన్ భక్తి మూలమల్లాత

పోతు భీతిమూలమాయ్ వర వేణుమ్.

యత్తాలే. అతావతు, (౧) “తదావిద్వాన్ పుణ్యపాపేవిధూయ నిరజ్ఞానః పరమంసామ్యముపైతి” ఎన్నెయాలే పుణ్యపాపద్గళిరణ్డమ్ మోక్ష

విరోధియెన్బిరుక్కు మిన్వధికారి, నాట్టార్ సుఖహేతువెన్బు విరుమ్బియిరుక్కుమ్ పుణ్యతై భగవత్వాప్తి ప్రతిబద్ధకతయా అనిష్టావహమాకై యాలే, దుఃఖహేతువాన పాపమెన్బునినైత్తు వెరువియిరుక్కుమ్; అశ్రితర్ శెయ్తకుల్ నిమ్ నన్ ద్రమాక వే కొళ్ళుమతిమాత్రవత్సలనాన వీశ్వరన్, ఇన్వధికారి ఏతేను మొరుపాప తైప్పణిలుమ్ అత్తైక్కుల్ నిమాక నినై యాలే నన్ ద్రమాక నినైత్తుక్కొణ్డెరుక్కుమ్; అవనప్పడియిరున్దానే యాకిలుమ్ ఇన్వధికారి పాపప్రవృత్తియి లన్వయమన్ బు నియతనాయ్ వరిత్తై యాలే, పాప తైపుణ్యమాకక్కొళ్ళుమ్ వత్సలనానవనుక్కు అతుఆ శైప్పట్టుప్పొమి త్తనైయొట్టియక్కిడై యాలెన్దై. ఆక, కీర్తక ర్తవ్య

మాకచ్చొన్న కైజ్కర్యమణివతు ఇన్నత్తాలేయెన్బుమ్, కైజ్కర్యన్దాన్ ద్వివిధమెన్బుమ్, అతుతానిన్న తెన్బుమ్, తదుభయము మిన్న తై యవల మ్బితిరుక్కు మెన్బుమ్ శొల్లి, అతిల్ ప్రానగ్గిక శజ్కా-పరిహారమ్ పణ్ణప్పట్టతు.

౨౨౧. ఈదృశ కైజ్కర్యమివనుక్కు ఏతేను మొరువట్టియాలే యాకిలు ముణ్ణాక వేణుమెన్ను మితినుడైయ అవశ్యకరణీయత్వతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (కైజ్కర్యన్దాన్) ఎన్బుతుడక్కి. (భక్తి మూలమాయ్ వరు కై యావతు)- శేషియుడైయ ముకమలర్ త్తిక్కులు ప్పొనవైయే శెయ్తుకొణ్డ నిట్కా వేణుమ్బడినూన తద్విషయప్రేమ మడియాక వర్తుకై. (అల్లాతపోతు భీతిమూలమాయ్ వరు కై యావతు)- అతన్బి కేయొట్టిన్దాల్, (౨) “అకిచ్చత్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః”

౨౮-౨. అతువు మిల్లాతపోతు అధికార త్తిలుమ్

ఉసాయోపేయజ్జిలుమ్ అన్వయమిచ్చిక్కే యొక్కియుమ్.

౨౮-3. కైజ్జుర్యన్దన్దై ఫలసాధనమాక్కాతే ఫలమాక్కవేణుమ్.

౨౮-౪. అతావతు - తాకైయేలాతే అవన్దైక్కేయేఱ్ఱుప్పణ్ణుకై.

ఎన్నిటపడియే శేషత్వస్మత్తియిల్లాతపోతు శేషత్వహనిజుక్కుమెన్నుమ్ భీతియడియూకవరుక్తై. ఇతిల్ భక్తిమూలమానతువే ముఖ్యమ్, తదలా భక్తిల్ భీతిమూలనానాకియిమ్ వేణుమెన్దపడి.

౨౮-౨. అతుతానుమిల్లావిడిల్ శెయ్వతెన్నెన్న; అరుగిచ్చెయ్ కితార్, (అతువుమిల్లాతపోతు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- అముఖ్యమాన భీతిమూలకై జ్జుర్యన్దాను మిల్లాతపోతు, కిచ్చిత్కారాభావత్తాలే శేషత్వమాన వధికార త్తిలుమ్, అధికారి సాపేక్షమాయరున్దుళ్ళ శేషి యుడైయ కృపారూపమాన ఉసాయ త్తిలుమ్, ఇవనుడైయ అనుకూల స్మత్తి సాపేక్షమాన అవనుడైయ ముకమల్ త్తియాకిట ఉపేయ త్తిలు మన్వయమల్ బువిడుమెన్దై.

౨౮-3. ఆక, కీర్తిరణువాక్యతాలుమ్ కైజ్జుర్యావశ్య కర్తవ్యత్వ ముమ్ కైజ్జుర్యాభావ త్తిల్ వరు మనగ్ధవి శేషజ్గళుమ్ కాట్టప్పట్టతు; ఏవం విధకైజ్జుర్య త్తిల్ సాధనబుద్ధియై త్రివిర్క్కితార్ మేల్, (కైజ్జుర్య వన్దన్దై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-ఇప్పడి అవశ్యకరణీయమాక కీర్థిచ్చొ న్నకైజ్జుర్యన్దన్దై ప్పణ్ణుమళవిత్ దృష్టాదృష్టఫలజ్గళితేను మొన్దు క్కు సాధనమాక ప్రతిపత్తిపణ్ణాతే స్వయమ్మియోజనమాక ప్రతి పత్తిపణ్ణవేణుమెన్దై.

౨౮-౪. ఇత్తై వికడికరిక్కితార్ మేల్, (అతావతు) ఎన్దుతుడగ్గి. (అతావతు) ఎన్దుతు - ఇత్తైసాధనమాక్కాతే ఫలమాక్కుకైయావ తెన్దపడి. (తాకైయేలాతే అవన్దైక్కేయేఱ్ఱుప్పణ్ణుకైయావతు)-కై జ్జుర్యమ్ ప్పణ్ణుకిట తాకై అతుక్కు ఫలమాక అవకాపక్కలిలే ఒత్తైయధి

౨౦౧. కొడుత్తుక్కొళ్ళాతే కొణ్ణత్తుక్కు కైక్కుళి కొడుక్క వేణుమ్.

౨౦౨. శ్రీవిదురరై యుమ్ శ్రీమాలాకారరై యుమ్ కూన్దియెయు మ్మోలే కిచ్చిత్తురిత్తాల్ స్వరూపమ్నిఱుమ్ పెఱువతు.

౨౦౩. మడి తడవాతళోఱుమ్

యాతే స్వయమ్ప్రయోజనమాక చ్చెయ్యానిన్టకొణ్ణ, కైజ్కర్యమ్ కొళ్ళుకిఱవవనై (౧) “తాన్సర్వాశ్శిరసాదేవః ప్రతిగృహ్ణతివై స్వయమ్” ఎన్ఱిఱపడియే తళాపూర్తి పారాతే సాసేతునాయ్ విరుమ్మికైక్కు కొళ్ళుమ్మడిపణ్ణకై.

౨౦౪. ఇన్వళపుమ్పోరాతు, తాకొడు తత్తై అనకొణ్ణత్తుక్కు ప్రత్తుపకారమ్వణ్ణపుమ్ వేణుమెన్ఱిఱార్మేల్, (కొడుత్తు) ఎన్ఱుతుడక్కి అతావతు- (౨) “దేహిమేదదామితే” ఎన్ఱిఱపడియే తానననుక్కొన్ఱై సమర్పిత్తు అనకపక్కలిలే ఒరుప్రయోజనమ్కొళ్ళాతే, (౩) “ఇన్ఱు వన్ఱి త్తనై యు మముతు శెయ్తెడప్పెటిల్ నానొన్ఱు నూతాయిరమాక కొడుత్తు ప్పిన్నుమాళుమ్ శెయ్వళా” ఎన్ఱ పెరియాళ్వార్ తిరుమకళై ప్పిలే తాకసమర్పి తద్రవ్యత్తై అననగీకరి త్త ఉపకారత్తుక్కాక, అప్ప డియిరున్ఱుళ్ళవల్లై త్తన్న భినివేశానుగుణమాక నిన్ఱైయకొణ్ణువన్ఱు సమర్పియానిన్ఱుకొణ్ణ పిన్నైయుమడిమై శెయ్కైయాకిఱ కైక్కుళి కొడుక్క వేణుమెన్ఱై.

౨౦౫. ఇప్పడి యనన్యప్రయోజననాయ్ కిచ్చిత్తురిత్తాలాయి ప్పొలు స్వరూపము జ్జ్వలమాన తెన్నుమత్తై సదృష్టాన్తమాక వరుళిచ్చె య్కిఱార్మేల్, (శ్రీవిదురరై యుమ్) ఎన్ఱుతుడక్కి.

౨౦౬. దృష్టాన్తభూతరాసనకళే కిచ్చిత్తురి త్తప్రకారన్దనై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (మడితడవాత) ఎన్ఱుతుడక్కి. (మడితడవాతళోఱ వతు)-ముద్దఱవాదరత్తోడేఱ్ఱుమ్మిన్నై “ఇతుక్కుక్కా శుతరలాకాతో”

శురుళీ నాతాత పూవుమ్

శుణ్ణామ్ముపడాతశాన్దుమితే ఇవర్ కళీ కొడు త్తతు.

ఎన్ఱుక్కిమడిచ్చిరై శోధిక్కైక్కాక మడియైప్పిడిత్తు త్తడవి ఉణ్ణవన్ నెన్ఱు
 † ఉళై యుమ్బడిపణ్ణమ్ ప్రయోజనాన్తరపరిడుమ్ శోలుబొలన్ఱిక్కై,
 ఉణ్ణవన్ నెన్ఱు ఉక్కుమ్బడి అనన్యప్రయోజనమానశోలు. ఇప్పడియి
 రున్దుళ్ళశోతేతే (1) “భుక్తవత్సుద్విజాగ్యేషు నిషణ్ణః పరమాననీవిదు
 రాన్నా నిబుభుజేతుచీనిగుణవన్ఱిచ” ఎన్ఱుపావనత్వభాగ్యత్వ ప్రశ సమా
 మ్బడి శ్రీవిదుర్ అవనుక్కు సమర్పిత్తతు. (శురుళీ నాతాతపూవా
 వతు)- అగ్నిస్పర్శముణ్ణానాల్ శురుళీ నాటుమ్బడియితే పూర్విస్వభా
 వమిరుప్పతు; అప్పడియే ప్రయోజనాన్తరస్పర్శమాకిఅశురుళీ నాల్
 మిల్లాతఫడి అనన్యప్రయోజనత్వ పరిమళయుక్తమాక ఇడుమ్ పుష్పమ్.
 ఇప్పడి యిరున్దుళ్ళపూవితే (2) “ప్రసాదపరమానాథో మమగేహము
 పాగతౌ । ధన్యోహమర్చయిష్యామి త్యాహ మాలోపజీవనః” ఎన్ఱు
 విశేషజ్ఞర్ శ్లాఘిక్కుమ్బడి అత్యాదర పూర్వకమాక శ్రీమాలాకారర్
 అవనుక్కుకొడు త్తతు. (శుణ్ణామ్ముపడాతశాన్దావతు)- ఆయిరమ్ పొన్న
 ట్రియక్కుట్టియుమ్ శుణ్ణామ్ముత్తివలై పడ క్కెడుమ్బడియితే శాన్తి
 స్వభావమ్ ; అప్పడియే ప్రయోజనాన్తరస్పర్శమాకి అదోషమిన్ఱిక్కై
 అనన్యప్రయోజనమాన శాన్దు. ఇప్పడియిరున్దుళ్ళశాన్దితే (3) “సుగంధ
 మేత ద్రాజార్వం రుచిరం రుచిరాననే । ఆపయోగ్గాత్ర సదృశం దీయ
 తామనులేపనమ్” ఎన్ఱు అవనర్థిత్తవనన్తరమ్ పూశుమ్ శాన్దామ్బడి
 కూనికొడు త్తతు. ఆక, ఇప్పడి అనన్యప్రయోజనమాక క్కిళ్ళిత్తురిత్తా
 లాయిల్ ము కైజ్కర్యాశ్రయమాన స్వరూపముజ్జ్వలమావత్తెన్ఱై. ఆక,
 ఇవ్వళపుమ్ వస్త్రవ్యాదిగణనైయిల్ చరమోక్తమాన కర్తవ్యరూప
 కైజ్కర్యతైశోధిత్తు, తాదృశకైజ్కర్యతాలే స్వరూపముజ్జ్వలమామెన్ను
 మిడ తైయు మరుళిచ్చెయ్ తారాయిల్ ము.

† మడిచ్చిరై-మడియిరే కట్టినకాశుపై. † ఉళైయుమ్బడి-నోవుమ్బడి. ‡ శురుళీ-
 మయిర్. (1) భార-ఉద్యో (2) వి-పు-౫-౧౯-౨౧. (3) వి-పు-౫-౨౦-౬.

౨౦౮. కై జ్ఞర్యదైపోలే మున్ముళ్ళదైకళిలుమ్
స్వరూపత్తై ఉజ్జ్వల మాక్కవేణుమ్.

౨౦౯. మున్నే నాలుదశై యుణు.

౨౧౦. అతావతు-జ్ఞానదశై యుమ్, వరణదశై యుమ్,
ప్రాప్తిదశై యుమ్, ప్రాప్త్యానుభవదశై యుమ్,

౨౦౮. ఇప్పడి అనన్యప్రయోజననాయక్కిణ్ణు కై జ్ఞర్యమ్
శైయ్తా.లే స్వరూపముజ్జ్వలమావతెన్దు శొన్ననితిలే ముక్తావస్థైయిల్
కై జ్ఞర్యదశైయిల్ స్వరూపజ్జ్వల్యముమ్ అర్థాదు క్తమెన్దునినైత్తు.
ఇప్పడి కై జ్ఞర్యదశైయిల్ స్వరూపత్తై ఉజ్జ్వలమాక్కుమోపాతి ఏత
త్సూర్యదశా విశేషకళిలుమ్ స్వరూపత్తై ఉజ్జ్వలమాక్కవేణుమెన్దురుళి
చ్చెయ్కితార్ మేల్, (కై జ్ఞర్యదశై పోలే) ఎన్దుతుడగ్గి. (మున్ముళ్ళదశై
కళిలుమ్) ఎన్దుతు- కై జ్ఞర్యతుక్కు పూర్వదశైకళిలుమెన్దు పడి.

౨౦౯. మున్నే ఎత్తనెదశై యుణు ఎన్నుమాకాజ్జైయిలే యరుళి
చ్చెయ్కితార్, (మున్నే నాలుదశై యుణు) ఎన్దు.

౨౧౦. అన్ద నాలుదశై యున్దానే తెన్దు మపేత్తైయిలే యరు
ళిచ్చెయ్కితార్, (అతావతు) ఎన్దుతుడగ్గి. (జ్ఞానదశైయావతు)- ఆచా
ర్థ్యవదేశత్తా.లే తనక్కు-జ్ఞానమ్ పిఱన్దు శెల్లుకిఱదశై. (వరణదశైయా
వతు)- సిన్దోపాయభూతనాన నర్వేశ్వరనై తనక్కు ఉపాయమాక
నరిక్కి-ఱదశై. (ప్రాప్తిదశైయావతు)- సాంసారికసకలదురిత నివృత్తి
పూర్వకమాక అనన్తరువడికశై ప్రాప్తికిఱదశై. (ప్రాప్త్యానుభవదశై
యావతు)- ప్రాప్యభూతనానవనైక్కిట్టి యనుభవిక్కిఱదశై. ఇవ్వను
భవజనితప్రీతికారిత కై జ్ఞర్యమితే పరమపురుషార్థమ్. ప్రథమాపేక్షి
తగూన తత్త్వజ్ఞానముమ్, జ్ఞానఫలమాన ఉపాయవరణముమ్, వరణ
ఫలమానప్రాప్తియుమ్, ప్రాప్తిఫలమాన అనుభవముమ్, అనుభవజనిత
ప్రీతికారితకై జ్ఞర్యముమాయితే క్రమమిరుప్పతు. ఆకైయా.లే, కై జ్ఞ
ర్యదశై చరమదశైయాయ్, పూర్వదశైకళి నాలుమ్ ఇతిలేవడ్డెఱుకై
క్కిట్ట పడి యొక్కుజ్ఞాయగుక్కుమ్.

- ..౨౯౧. జ్ఞానదశైలైల్ అజ్ఞానతై మున్నిడుమ్ ;
 వరణదశైలైల్ అపూర్తియైమున్నిడుమ్;
 ప్రాప్తదశైలైల్ ఆర్తియై మున్నిడుమ్;
 ప్రాప్తానుభవదశైలైల్ అభినివేతైమున్నిడుమ్.
 ..౨౯.౨. అజ్ఞానమ్ పోవతు
 జ్ఞానమ్

..౨౯౧. ఇహ్వదశైకైల్ స్వరూపతై ఉజ్జ్వలమాక్కు-మృడియై దర్శిప్పిక్కి-చార్మేల్, (జ్ఞానదశైలైల్) ఎరుతుడగ్గి. (జ్ఞానదశైలైల జ్ఞానతై మున్నిడుకైయావతు)- ఆచార్యో మేత్తే తనక్కు-అజ్ఞాత జ్ఞాపనమ్ పణ్ణున్నుడి తత్త్వహితప్రసూరణగ్గిల్ తన్నుతైయ అజ్ఞానః పులకాలుమ్ విజ్ఞాపిక్కై. (వరణదశైలైల్ అపూర్తియై మున్నిడుకైయావతు)- (౧) “నోనోనోన్మితే” (౨) “సధర్మస్థోఽస్తి” (౩) “సత్కర్మనైవకీకృన్నసశ్చనోమి” ఇత్యాదియిట్టడియే పేర్దుక్కు-హేతువాక కొల్లెలావతారుసుకృతాదికళాన్తుమతనక్కిల్లామైయాకిఱ ఆకిజ్ఞాన్యతైప్పురన్మర్మిక్కై. (ప్రాప్తదశైలైలా ర్తియైమున్నిడుకైయావతు)- “పేర్దుపోతు పెరుకితోమ్” ఎన్దిరాజే (౪) “వాసులకమ్ తెలిస్తేయైవైతువతు” (౫) “తరియేనిని” (౬) “కూవికొల్లమ్ కాలమిన్నమ్ కుటుకాతో” ఇత్యాదిప్పడియే విలమ్బాసహత్వనిబంధనమాన తన్నుతైయ క్లేశాతిశయతై దర్శిప్పిక్కై. (ప్రాప్తానుభవదశైలైలభినివేతతై మున్నిడుకైయావతు)- పెరువిడాయనుక్కు-కుడి త్తతణ్ణి రారాతాప్పోలే అనుభూతాంశత్తాల్ తృప్తిపిఱవతే మేకమేలుమ్ తనక్కు-విలైదు శెల్లుకిఱ అనుభవాభినివేతతై ప్రకాశిప్పిక్కై. ఆక జ్ఞానదశైముతలాన నాలుదశైయిలుమ్ స్వరూపతై ఉజ్జ్వలమాక్కుకైయావతు - ఇహ్వఅకారజ్గళై మున్నిడుకైయెచ్చురుత్తు.

..౨౯.౨. ఇప్పడి ఇవనివర్తైమున్నిట్టాల్ ఇవనుక్కినై శమిప్ప తెత్తాలేయెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్మేల్, (అజ్ఞానమ్ పోవతు) ఎన్దు

శ్రీ ఆదియనార్-జ్ఞానయోగభక్తియోగభక్తి గ్రాహ్యభక్తి. (౧) తి-నాయ్-౫-౨-౧,
 (౨) స్తో-౪-౨౨. (౩) వెకుణ్డ-౪-౨౬. (౪) తి-మె-౬-౩-౮,
 (౫) తి-నాయ్-౫-౮-౩. (౬) తి-నాయ్-౬-౯-౯.

ఆచార్యజ్ఞానతాలే; అపూర్తిపోవతు ఈశ్వరపూర్తియాలే;
ఆర్తిపోవతు అరుళాలే; ఆభినివేశమ్ పోవతు అనుభవతాలే.

౨౯౩. అజ్ఞానత్తుక్కుడి అపరాధమ్; అపూర్తిక్కుడి జ్ఞానపూర్తి;
ఆర్తిక్కుడి అలాభమ్ ;

తుండగ్గి. అతావతు- † తత్త్వహితాదికభిల్ ఇవనుక్కుళ్ళ అజ్ఞానమ్ సవాసనమాక నివృత్తమావతు అవద్దై అలకలకాకదర్శిప్పిత్త అజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్ పణ్ణుకై క్కీడాన ఆచార్యనుడై యజ్ఞానతాలే. పేర్ బుక్కు హేతువాయిరుద్దుళ్ళ సత్కర్తాదికళొన్ఱుమ్ తనక్కిల్లామైయాకిఱ అపూర్తిశమిప్పతు, ఇత్తలెయిలుళ్ళతోన్ఱై యమపేక్షియామల్ కార్యవ్ శెయ్యు ముపాయభూతనాన ఈశ్వరనుడై య సహకారినై రపేక్ష్యమాకిఱ పూర్తియాలే. ఆవిలమ్మేన తిరువడికలై ప్రాపిక్కుప్పెత్తామై యాలుణ్ణాన ఆర్తితీరువతు, ఆర్తికణ్ణాల్ ఆర్ బిమాట్టాతే అప్పోకే కార్యమ్ శెయ్ తు తలైక్కుట్టుకై క్కుఱుప్పాన పరదుఃఖాసహిష్ణుత్వ మాకిఱ అవనుడై యశ్చపెయాలే. అనుభవదలైయి లనుడుణమ్ పిఱ క్కుఱుభినివేశమడఱువతు, అవ్వివయలై మేమేలు మనుభవిక్కై యాలేయెనై.

౨౯౩. ఇవ్వజ్ఞానాది చతుష్టయత్తుక్కుమ్ హేతువేతెన్నమాకాణ్డైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అజ్ఞానత్తుక్కు) ఎన్ఱుతుండగ్గి. అతావతు - జ్ఞానదలైయిల్ మున్నిడుకిఱ అజ్ఞానత్తుక్కు-మూలమ్-అనాదికాల కృతాకృత్యకరణ కృత్యాకరణాదిరూపమాన అపరాధమ్. వరణదలైయిల్ మున్నిడుకిఱ అపూర్తిక్కు-నిదానమ్ - పేర్ బుక్కు హేతువాక నినైక్కులావతోన్ఱుమ్ తనక్కిల్లామైయై దర్శిప్పిక్కైక్కుడలాన జ్ఞాన పూర్తి. ప్రాప్తిదలైయిల్ మున్నిడుకిఱ ఆర్తిక్కు-హేతు-ప్రాప్యవస్తువై శీఘ్రమాక క్కిట్టప్పెత్తామైయాకిఱ అలాభమ్. ప్రాప్యానుభవదలై

† తత్త్వమ్-స్వరూపమ్, హితమ్-ఉపాయమ్, అదియి నాల్, పురుషార్థమ్ శొల్లప్పడుకిఱతు.

అభినివేశత్తుక్కుడి అర్థము.

౨౦౮. ఆర్తియునుభినివేశముమిరుక్కుమ్మడి

అర్చిరాదిగతియిలే శోనోమ్.

౨౦౯. ఇవన్తనక్కు నాలుదశైపోలే నాలుగుణములు.

యిల్ మున్నిడుకిట అభినివేశత్తుక్కు క్కారణమ్-అనుభవిత్తవళవాల్
త్తప్పిపిఱవ్వాతే మేళమేలు మాళైప్పడప్పణ్ణ మవళవడివ్వుకనై.

౨౦౮. ఆర్తిభినివేశ వేషమిరుక్కుమ్మడి యెన్నెన్న ; అరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆర్తియు నుభినివేశము మిరుక్కుమ్మడి అర్చిరాది
గతియిలే శోనోమ్) ఎన్టు. (౧) “ఇన్నిన్టసిర్ మై యినియాముతామై”
ఎన్టుతుడగ్గి (౨) “తిరువాణ్ణెనిన్నాణ్ణకణ్ణాయ్” ఎన్టు తడుత్తుమ్ వళై
త్తుమ్ పెటవేణుమ్మడి పరమభక్తితలై యెడుత్తల్” ఎన్ను మళవాక
ఆర్తియిరుక్కుమ్మడియైయుమ్; (౩) “శెయ్యప్పడైయుమ్ తిరుముకముమ్
శెణ్ణివాయుమ్ కుళులమ్ కణ్ణు” ఎగ్గిటపడియే మున్నున్ శైయళుకై యనుభ
విత్తు” ఎన్టుతుడగ్గి, “తన్నై పెన్ శ్రీతీయిల్ వన్దశెవ్వియైయనుభ
విత్తు” ఎన్ను మళవాక అభినివేశమిరుక్కుమ్మడియైయుమ్ అన్తప్రబన్ధత్తిలే
సుస్పష్టమాక అరుళిచ్చెయ్ తారిణి. ఆక, కైజ్జుర్యదశైక్కుము న్సేనాలు
దశైయణ్ణెన్టుమ్, అనై తానిన్న టెన్టుమ్, అవ్వవదశానుగుణమాన అజ్ఞా
నాదికళై మున్నిడవే అవ్వవదశైకళిల్ స్వరూపముజ్జ్వలమా మెన్టుమ్,
అవ్వజ్ఞానాదికళై వ్పొక్కుమ్మనై ఆచార్యజ్ఞానాదికళెన్టుమ్, అవ్వజ్ఞానాది
కళుక్కు నిదానకళుమ్ శొల్లిల్ గ్రాయ్ బు.

౨౦౯. ఇన్ద్ర దశాచతుష్టయ ప్రసన్దత్తిలే ఇవనుడైయగుణ
చతుష్టయతైయు మరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (ఇవన్తనక్కు) ఎన్టుతుడగ్గి.
అతావతు-ఇవ్వధికారిక్కు స్వరూపజ్జ్వల్యత్తుక్కుడలాక క్కీల్ చొచ్చున్న
దశాచతుష్టయమ్మోలే స్వరూపజ్జ్వల్యహేతువాన గుణచతుష్టయము
ముణ్డెన్.

300 శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

౨౯౧. అతావతు-జ్ఞానముమ్, అజ్ఞానముమ్, శక్తియుమ్, అశక్తియుమ్.

౨౯౨. ఇతుతా నవనుక్కుముణ్ణు.

౨౯౩. అవనుడైయ జ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఇవనుడైయ గుణమ్,
అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఇవనుడైయదోషమ్,

౨౯౪. అవైతానైవైయెన్ను మాకాత్మైయిలే (అతావతు జ్ఞానముమ్ అజ్ఞానముమ్ శక్తియుమ్ శక్తియుమ్) ఎన్ఱు అన్దగుణజ్ఞల్ తనై ఎయరుళిచ్చెయ్కితార్.

౨౯౫. ఇవనుడైయ గుణచతుష్టయమ్ శొన్నప్రసజ్జత్తిలే ఈశ్వరనుక్కు మివైయడైన్ను మిడతై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతా నవనుక్కుముణ్ణు) ఎన్ఱు. (అవణ) ఎన్ఱు-కీఱ్ఱొచ్చొల్లిక్కొణ్ణువన్ద ఈశ్వరనై పురామర్కిక్కిటతు.

౨౯౬. ఇప్పడియిరున్దళ్ళ ఇరువరుడైయగుణజ్ఞులక్కు విషయజ్ఞళైవైయెన్ను; అవన్దై విభజత్తు అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అవనుడైయ) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. కీఱ్ఱొడు త్తవడైవిలన్ఱిక్కి ఈశ్వరగుణవిషయజ్ఞళై మున్దటవరుళిచ్చెయ్తతు, చేతనగుణవిషయజ్ఞల్ శొల్లిముడిత్తాల్ అతిమేలే ప్రాసణ్ణికమాక నిషిద్ధచాతుర్విధ్యతై విన్దరేణ వరుళిచ్చెయ్కైక్కాక. (అవనుడైయజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు-ఇవనుడైయగుణమ్) ఎన్ఱుతు-(౧) “యన్సర్వజ్ఞః” ఎన్ఱుమ్, (౨) “సహస్రాంశుః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లికీటపడియే సర్వజ్ఞాన అవనుడైయ దివ్యజ్ఞానత్తుక్కు-విషయమ్, అద్వేషాభిముఖ్యమ్ తుడణ్ణి ఇచ్చేతనన్పక్కలుణ్ణాన ఆత్మగుణమెన్దై. (అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు-ఇవనుడైయదోషమ్) ఎన్ఱుతు- (౩) “అవిజ్ఞాతాసహస్రాంశుః” ఎన్ఱుమ్, (౪) “అవిజ్ఞాతాహిభక్తానా మాగన్సుకమలేక్షణః | సదాజగత్సమస్తాచ్యుపశ్యన్నపిహృదిస్థితః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లికీటపడియే సర్వజ్ఞానాయుక్కుచ్చెయ్తే అవిజ్ఞాతావాయుక్కు-మవనుడైయఅజ్ఞానత్తుక్కు-విషయమ్,

శ్రీ సహస్రాంశుః-అపరిమితమాన జ్ఞానతైయుడైయవన్. (౧) ముణ్ణ-౧-౧.

(౨) సహస్రనామ.

(౩)

శక్తిక్కిలక్కు ఇననుడైయ రక్షణమ్,
అశక్తిక్కిలక్కు పరిత్యాగమ్.

౨౯౯. ఇననుడైయ జ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఆచార్యగుణమ్,
అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఆచార్యదోషమ్,
శక్తిక్కిలక్కు ఆచార్యకైజ్జుర్యమ్,

ప్రకృతినశ్యసాన ఇనకవణ్ణు మక్కత్తకరగాదిదోషమైనై. (శక్తిక్కిలక్కు-ఇననుడైయరక్షణమ్) ఎన్ఱతు- (౧) “పరాస్యశక్తిర్వివిధైనత్రాయతే” ఎన్ఱిటపడియే సర్వశక్తియానఅననుడైయ అనుబంధమునాసానుభవనూకిట శక్తిక్కు-విషయమ్, ఇననుడైయ సకలావిషయజ్ఞైయమ్ పోక్కి స్వరూపానుగుణమాన సకలేష్వజ్ఞైయమ్ కొనుక్కైయాకిట రక్షణమైనై. (అశక్తిక్కిలక్కు-పరిత్యాగమ్) ఎన్ఱతు- అప్పడి సర్వశక్తియాన అననుడైయ అశక్తిక్కు-విషయమ్, దుస్సహమాక ఇనకశైయ్యమ్ దోషజ్ఞానలే శీఱ్ఱిక్కువిడుక్కైయైనై.

౩౦౦. ఇప్పడి ఈర్వరగుణవిషయజ్ఞైయరుళిచ్చెయ్తు మేల్ చేతనగుణవిషయజ్ఞైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇననుడైయ)ఎన్ఱతుడన్ఱి. (ఇననుడైయజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు-ఆచార్యగుణమ్)ఎన్ఱతు-ఇచ్చేతననుడైయ జ్ఞానత్తుక్కు విషయమ్, మహాపకారకనాన ఆచార్యనుడైయ సద్గుణ సమూహమైనై. (అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఆచార్యదోషమ్) ఎన్ఱతు- ఇననుడైయ అజ్ఞానత్తుక్కు-విషయమ్, ఆచార్యకాతిరుమేనిస్వభావజమాయ్ శిరగ న్తుకమాయుళ్యదోషమైనై. (శక్తిక్కిలక్కు ఆచార్యకైజ్జుర్యమ్) ఎన్ఱతు- ఇనకప్రవృత్తిశక్తిక్కు-విషయమ్, స్వాచార్యనుక్కు ఉకప్పాక

† “త్యక్తధర్మంచవిశ్రేణిం గురుప్రాజ్ఞోనకల్పయేత్” ఎన్ఱిటపడికారలే ఆచార్యుమ్మా మానసదోషమిక్కిడైయాత్తాకైయారే(తిరుమేని స్వభావసమాయ్)ఎన్ఱతు. శ్లో “అన్యవానతిక్తాన్తమ్-పాపకోగవివర్జితమ్”ఇత్యాదికారలే ఇక వాక్రయిక్కుమ్మా తు తిరుమేని దోషమిల్లామైయారే (అగన్తుకమాయ్) ఎన్ఱతు. (౧) శ్లోతావ్య-౬.

300 శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

అశక్తిక్కిలక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానమ్.

300. నిషిద్ధానుష్ఠానమ్ నాలుపడియాయరుక్కుమ్.

300. అతావతు-అకృత్యకరణముమ్, భగవదపచారముమ్,
భాగవతాపచారముమ్, అసహ్యపచారముమ్.

300. అకృత్యకరణమావతు-పరహింసై, పరస్తోత్రమ్,
పరదారపరిగ్రహమ్, పరద్రవ్యాపహారమ్,

చ్యయ్యమ్కైజ్జుర్యమెనై. (అశక్తిక్కిలక్కు-నిషిద్ధానుష్ఠానమ్) ఎన్ఱతు-
ఇవన్ఱుడైయ అశక్తిక్కు విషయమ్, స్వహాహాపాయ పురుషార్థవిరోధి
కళాన శాస్త్రనిషిద్ధజ్ఞినుడైయ అనుష్ఠానమెనై.

300. ఇప్పడియన్ఱుళ్ళ నిషిద్ధత్తినుడైయపడియై యరుళి
చ్యయ్కితార్, (నిషిద్ధానుష్ఠానమ్) ఎన్ఱతుడక్కి. అతావతు-ఉపాదేయమాన
గుణచతుష్టయమ్మోలే హేయమాన నిషిద్ధానుష్ఠానచతుర్విధమాయరు
క్కుమెనై.

300. అన్నాలుపడియాన అతుతానేతెన్ను మప్పేయైలే
(అతావతు అకృత్యకరణముమ్ భగవదపచారముమ్ భాగవతాపచా
రముమ్ అసహ్యపచారముమ్) ఎన్ఱుఅవైతన్నై యుద్దేశిక్కితార్.

300. ఇవన్ఱీనుడైయ వేషన్ఱానేతెన్ను మాకాన్ఱైయైలే ఇత్తై
అడైవేవివర్కితార్, (అకృత్యకరణమావతు)ఎన్ఱతుడక్కి. (పరహింసై
యావతు) (1) “సహింస్యాత్ సర్వాభూతాని” ఎన్ఱివిధియై యతిక్ర
మిత్తుప్పణ్ణమ్ ప్రాణిపీడై. (పరస్తోత్రమావతు)- ప్రాప్తవిషయస్తోత్రా
ర్హమాన వాక్యైక్కింఱ్ఱు అప్రాప్తవిషయజ్ఞలై స్తుతిక్కై. (పరదార
పరిగ్రహమావతు)-పిఱర్క్కు అనన్యార్హమానస్త్రీవిషయజ్ఞలై మోహ
దికళాలే స్వీకరిక్కై. (పరద్రవ్యాపహారమావతు)- పిఱరుడైమెయాన
వన్ఱై అవర్కకళిచైవిన్ఱిక్కై యరుక్కు ప్రకాశమాకవాతల్ అప్రకా
శమాకవాతల్ గహిక్కై.

అసత్యకథనమ్, అభివ్యభతకథనమ్ రుచిక్కుమాననై.

3౦౩. భగవదపచారమానతు-దేవతా స్తరజ్జలోదొక్క ఈశ్వరనై నిన్దైక్రైయమ్, రామకృష్ణాద్విరతారణ్గిల్ మనుష్య సజాతీయతాబుద్ధియమ్,

(అసత్యకథనమానతు)- యథాశక్తిస్థాభివిషయమున భు-తమాత మునుష్టి క్షేయిరుక్కుమ్ నచనై చ్చిన్దైక్రైయమ్. (అభివ్యభతకథనమానతు)- జాత్యాశ్రయనిమిత్తముప్రకారాన్కొల్ల తనకు-భక్త్యనుష్టి క్షేయిరుక్కు-మనల్లైభక్తీక్రై. (రుచిక్కుమాననై) ఎట్లను- (౧) “పరవ్రవ్యేష్యభిభావంమనసాన్విష్టచిత్తవత్ | వితిభాభివేతశ్చ త్రివిధం కర్తవ్యమాననమ్ | పాపమ్యచుష్పత్యైవైవై మనఃజ్ఞైవనర్వశః | అనిబద్ధప్రలాపశ్చ వాజ్ఞయంస్యాచ్చతుర్విధమ్ | అనత్తానామపాదానం హింసాచైవావిభాసతః | పరదారోపసేవాచ శారీరంత్రివిధం స్త్రవమ్” ఇత్యాదికళాతేమన్వాది స్మృతికలిల్ శొల్లపుషకిటనై అనేకమాత్తయూలే.

3౦౩. అనస్తరస్ భగవదపచార తైవివరిక్కితార్, (భగవదపచారమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. (దేవతా స్తరజ్జలోదొక్క ఈశ్వరనైనిన్దైక్రైయానతు)- (౨) “యేతుసాఘాన్యభావేన మన్యవై పురుషోత్తమమ్ | తేనైపాషణ్ణోన్మేయాః సర్వకర్తృబహిష్కృతాః | యస్తనారాయణం దేవం సామాన్యేనాభిమన్యతే | సయాభిసరకం ఘోరం యావచ్చస్త్రీ దివాకరమ్” ఎన్దు దేవతా స్తరజ్జలోడు ఈశ్వరనైసమబుద్ధిప్రణాళితైన్దు శాస్త్రమ్శొల్లానిట్లు, (3) “అన్యఃప్రవిష్టశ్శాస్త్రజనానాం సర్వాత్మా” (౪) “తకుశ్వరాణాంపరమంమహేశ్వరమ్” (5) “సతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ చ్యవ్యతే” ఎన్దిఅపడియే స్వేతరసకలనియామకనాయ సమానాధికరహితనాన ఈశ్వరనై, (౬) “అజ్ఞాన్యన్యాదేవతాః” ఎన్దు తచ్చరీర తయాభిహితరాన బ్రహ్మదిదేవతైకళోడు సమబుద్ధిప్రణాళితై. (రామకృష్ణాన్యవతారణ్గిల్ మనుష్యసజాతీయతాబుద్ధియానతు)- (2) “అజోఽసన్న

(౧) మనుస్మృతి-౧౨-౫. (3) అశ్వామ-3-౨౧. (౫) శ్వేతాశ్వ-౬.

(౨) (౪) శ్వేతాశ్వ. (౬) తైత్తి. (౭) గీ-౪-౬.

వన్ధాశ్రమ విపరీతమాన ఉపచారముమ్, అర్చావతార
త్తి ల్ ఉపాదాననిరూపణముమ్,
ఆత్మాపహారముమ్, భగవద్ద్రీవ్యాపహారముమ్

వ్యయాత్మాభూతానామీశ్వరోపిసకా । ప్రకృతింస్వామధిస్తాయ సమృద్ధివా
మ్యాత్మమాయయా” ఎన్దిటపడియే అజహత్స్వభావనాయ అప్రాకృత
దివ్యసంస్థాన తై ఇతర సజాతీయమాక్కిక్కొండ్లు (౧) “*తుయరిల్ మలి
యుమ్ మనిశర్ పిటవియిల్ తోష్టి నిఱ్ఱిణినిలై యైయఱియా తే అవతార
త్తిల్ మెయ్ ప్పాట్టుక్కాక అవకాశేయ్ తుక్కాట్టిన గర్భవాసజననశోక
మోహాదికలై యిట్టు కన్యశ్యరాన మనుష్యరోడు సజాతీయనాక
నినై కైక్కి. (వన్ధాశ్రమవిపరీతమాన ఉపచారమావతు)-తదారాధనదశై
యిల్ త్రైవర్ణకార్పనమాన వైదికమస్త్రీగృహాలే చతుర్థవర్ణరానవర్
కళారాధితల్, ఉత్తమాశ్రమికల్ ముతలానార్ గృహస్థనత్ తామ్బూల
+నివేదనాదికలై పుణ్యతల్ తుడక్కమానవై. (అర్చావతార త్తి లుపా
దాననిరూపణమావతు)- (౨) “తమరుకన్దతైవ్యరువ మవ్యరువమ్”
ఇత్యాదిప్పడియే అశ్రితర్ క్కభిమతమానతేతేను మొరుద్రవ్యతై త్తిరు
మేనియాక వగ్గీకరిత్తు, అతిలే అపాకృతవిగ్రహత్తిల్ పుణ్యమాదర తై
పుణ్యేయొద్దురుళియిరుక్కిఱవ్విన్దై యఱియాతే, మాతృయోనిపరీక్ష
కరైప్పోలే “ఇతు ఇన్నద్రవ్యమన్తో” ఎన్దు విగ్రహోపాదానతై నిరూ
పిక్కి. (ఆత్మాపహారమావతు) (3) “యోఽన్యథా సస్తమాత్మాన
మన్యథాప్రతిపద్యతే । కిస్తేనకృతంపాపం చోరేణాత్మాపహరిణా”
ఎన్దు సకలపాపమూలమాకచ్చొల్లిప్పుడుకిఱ భగవదేక శేషభూతమాన
ఆత్మవస్తువిల్ స్వతస్త్రిబుద్ధి. (భగవద్ద్రీవ్యాపహారమావతు)- అముతు
పడి శాత్తుప్పడిక్కర్హమానవత్తై ప్రకాశనూక వాతల్ అప్రకాశనూక

§ ఉత్తమాశ్రమ - సన్యాసి. ముతలానార్ ఎన్దు-బ్రహ్మచారి, పత్నీహీనముత
లానవర్కలై చొచ్చొంకిఱుతు. + ఆదియినార్-స్వయముత్పాటిత పత్రపుష్పాదికల్
సస్థిహీతజ్జల్. (౧) తి-వాయ్-౧౦-౬, (౨) ౧-తియ-౪౪.
(3) బార్హస్పత్య-

అయోచితమాకవుమ్ పరిగ్రహిక్తైయుమ్,
భగవానుక్కు అనిష్టమాయురుక్కుమ్.

30౧. భాగవతాపచారమావతు - అహజ్కారార్థకామజ్ఞ
శడియాక శ్రీవైష్ణవర్కభుక్కు ప్పణ్ణుమ్ విరోధమ్.

30౨. అసహ్యపచారమావతు-

నిర్ని బద్ధనమాక భగవద్భాగవతవిషయమెన్టాల్ అసహ
మాననాయురుక్తైయుమ్,

వర్కళ పక్కలిలే శిలవత్తైయ పేక్షిత్తు వాక్కిక్కొళ్ళుక్తై. (అయోచిత
మాక ప్పరిగ్రహిక్తైయావతు)- “నామ పేక్షిత్తిహోమే” ఎన్టుని నెన్టు
అవర్కళ తాజ్జళే తరుమవత్తైవాజ్జుక్తై. (భగవానుక్కు అనిష్టమాయురు
క్కుమ్) ఎన్టు- ఇన్టెయిత్తనైయుమ్ ఇవన్టుడైయ ఉజ్జీవనపరనాయ్
క్కసె. పణ్ణిప్పోరుమ్ స ర్వేశ్వరక్ తిరువుళ్ళుత్తుక్కు అనభిమతమాయురు
క్కు-మెన్టై.

30౩. అనన్తరమ్ భాగవతాపచార తై వివరిక్కి-తార్, (భాగ
వతాపచారమావతు) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు- పహోత్కర్షమకణ్ణు సహి
యామైక్కుమ్ స్వోత్కర్ష బుద్ధిక్కు-ముడలాన అహజ్కారమడియాక
వుమ్, అవర్కళ వైష్ణవాకార తై బుద్ధిపణ్ణి “ఇవర్కళానైప్పట్ట తొన్టా
కిల్ ఇవత్తై విట్టుప్పహోమ్” ఎన్టురుక్కుమాట్టామల్, అర్థకామజ్ఞ
శడియాకవుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కభుక్కు-చ్చెయ్యుమ్ విరోధమెన్టై.

30౪. అనన్తరమ్ అసహ్యపచార తై వివరిక్కి-తార్, (అసహ్య
పచారమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. అల్లాత అపచారజ్గళిలుమ్ కాట్టిల్ ఈశ్వర
నుక్కు ఇతు అత్యన్తాసహ్యమాయురుక్తైయాలే అసహ్యపచార మెన్టి
ఱతు. (౧) “భగవదసహనీయాగసిరతిః” ఎన్టితే భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు.
(నిర్ని బద్ధనమాక భగవద్భాగవతవిషయమెన్టాలసహమానననాయురుక్తై
యావతు)- కీర్తించొన్న పడియే అర్థకామాది నిబద్ధనమాక నన్టిక్కే-

ఆచార్యపచారముమ్, తస్మాత్కావచారముమ్.

302. ఇనై యొస్తుకొన్తు క్రూరజ్ఞభూమాన్

హిరణ్యనైష్ఠే భగవద్విషయముమ్ భాగవతవిషయముమ్చాల్ కాణక్కేట్టు ప్పొతాతపడియిరు క్కై. (ఆచార్యపచారమావతు)- అననరుళిచ్చెయ్త వర్తతిన్పడి యనుశ్రియామైయుమ్, ఆననుపదేశిత మత్త్రతవర్జితై అల్పప్రయోజనజ్ఞనైనచ్చి అసఫహాసిభుక్కు ఉపదేశి క్కైయుమ్ తుడక్కమాననై. (తస్మాత్కావచారమావతు)- ఆచార్య భక్తరాన సబ్రహ్మచారికభవన్ వికరస్యముగ్ధాయ్ వర్తివేదీయిరు క్కు అతుశెయ్యాతే అవకశత్ తిలైల్ వల్లువసూమైయుమ్ అచ్యు యుమ్ తుడక్కమాననై.

302. ఇప్పడి యకృత్యకాది చతుష్టయ తైయు మ్మైతే వివరి త్తరుళి, ఇవన్ శ్రీనుజ్జయ క్రూరవిశేషజ్ఞై యుమ్, ఇనైతా నిన్న తుక్కు విరోధియాయురుక్కు మెన్ను మ్మైయు మరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (ఇనై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (బ్రహ్మకొన్తు క్రూరజ్ఞభూమావతు)- అకృత్యకరణ త్తిల్ భగవదపచారమ్ క్రూరమాన్, అతిలుమ్ భాగ నతాపచారమ్ క్రూరమాన్, అతుతన్నిలు మసహ్యపచారమ్ క్రూర మాయురు క్కై. ఇతుక్కడిపూర్వపూర్వజ్ఞాట్టి లు తరో త్తరజ్ఞత్తిల్ భగవన్నిగ్రహమతిశయి త్తిరుక్కై. అకృత్యకరణ త్తిల్ స్వాజ్ఞాతిలజ్ఞ నమడి యానశీర్మిమితే; అవ్వళవన్ఱితే ఇవ్వాత్తావుక్కాత్తావాన్ అతికన తైయే పిడిత్తునోక్కిక్కొన్ఱుపోరుమ్ తన్ఱిల త్తిలపచారత్తాల్ నరుమ్ శీర్మిమ్ ; అవ్వళవుమన్ఱితే (1) “జ్ఞానీత్వా తైవ” ఎన్ఱుపడియే తన కుండయిరాకనినై త్తిరుక్కుమ్ భాగవతవిషయజ్ఞత్తిల్ అహజ్కారాది కళడియాక ప్పణ్ణమపచారత్తాల్ నరుమ్ శీర్మిమ్ ; అతు తన్నళవుమన్ఱితే నిర్ని బద్ధనమాక తన్ పక్కలిలుమ్ తన్నుజ్జయార్ పక్కలిలుమా తల్, ఉభయనైభన జ్ఞాపకనాన్ ఉభయాభిమతనాన ఆచార్యన్ పక్క లిలేయాతల్ మూనర్ క్కుమభిమతరాన తన్ఱుక్తర్ పక్కలిలేయాతల్

ఉపాయ విరోధికభూమాయ్ ఉపేయవిరోధికభూమాయరుక్కుమ్.

శైయ్యనుపచారత్తాల్ వరుమ్ శీర్మమ్; ఆకైయాల్ ఒన్ఱుక్కొన్ఱు క్రూరమాయరుక్కుమ్. అకృత్యకరణత్తిలే భగవదపచారాదికభూమ్ అన్ఱర్భవిక్కుమాయరుక్కు- త్తని త్తని ఇప్పడిసిరిత్తువొన్ఱుకిఱు- ఇనల్ శ్రీ నుడైయ క్రొర్యవిశేషజ్గళై పుల్ శివితే. (ఉపాయవిరోధికభూమాయ్ ఉపేయ విరోధికభూమాయరుక్కు-యావతు)-ఇన్వాత్తావినుడైయ ఉజ్జీవనత్తిలారుప్పట్టు మేల్ మేలుమ్ కృషిపణ్ణుకై కుఱుప్పన ఎమ్మెరుమానుడైయ కృపైక్కుమ్, ఎప్పోతుమివనుక్కు- ప్రాప్యమాయరున్ఱుళ్ళ అవనుడైయ ముఖోల్లానత్తుక్కుమ్ విలక్కాయరుక్కు- (౧) “ఇరక్కము పాయమ్ ఇనిమైయుపేయమ్” ఎన్నక్కడవతితే. ఆకైయాల్ ఇవ్వకృత్యకరణాదికళ్ నీరిలేనెరుప్పెరుమాపోలే అన్ఱరువుళ్ళత్తిలే నిగ్రహత్తే క్కిశప్పి, అవనుడైయకృపైయుముకప్పుమ్ ఇవన్ పక్కలఱుమ్మడిపణుకై యాలే ఇనల్ ఉపాయోపేయ విరోధికళెన్ఱు తట్టితే.

(౨) “తనక్కుత్తా తేడుమ్ నె” ఎన్ఱుతుడగ్గి నమళ్ళ బార్థత్తై విప్రరేణ ప్రతిపాదిక్కు-యాలుమ్, (౩) “ఉకన్ఱరుళిన నిలజ్గలి లాదరాతిశయముమ్” ఎన్ఱు ఉకన్ఱరుళిన నిలప్రసగ్గత్తాలుమ్, మేలే (౪) “భగవత్కై జ్ఞర్యమ్” ఎగ్గిఱవిడత్తిల్ భగవచ్చబత్తాలుమ్, కైజ్ఞర్య ప్రతినమ్మగ్గిప్రతిపాదకమాన శ్రీమత్పదనారాయణపదార్థజ్గళై సూచిప్పిక్కు-యాలుమ్, మగ్గళాశాసనప్రకరణత్తాలుమ్, (౫) “క్షరవ్యమాచార్య కై జ్ఞర్యముమ్ భగవత్కై జ్ఞర్యముమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి, (౬) “కిచ్చిత్తరత్తాల్ స్వరూపమ్ నిఱుమ్ పెఱువతు” ఎన్ను మళవాకవుమ్ చతుర్థ్యర్థత్తై యరుళిచ్చెయ్ కై యాలుమ్, నిసిద్ధచాతుర్థ్యప్రతిపాదనముఖేన ప్రాసగ్గికమాకవీశవుమ్ నమళ్ళ బార్థత్తై పేగుకై యాలుమ్, ఇన్వశవుమ్ ఉ తరఖణ్ణార్థత్తై యరుళిచ్చెయ్ తారాయిల్.

(౧)	(౨) ౧౬౦-	(౩) ౨౪౩-
(౪) ౩౧౦-	(౫) ౨౭౪.	(౬)

304. తాకహితోపదేశమవస్థామూలం

అక, ఇష్టకలత్రాల్, క్రియక్రపాయ పక్ష్యాన్ని ఉదయ శైవ్య
అమ్ చేతననుక్కు ఉపాయోపయోగకాన ప్రధానానుభవైయమ్,
ప్రాపకాస్తర పరిత్యాగహేతువాన స్వరూపనానకత్వానియమ్,
ప్రపత్తియిక స్వరూపానుకూలత్వానియమ్, స్వగతస్వకారాను
పాయత్వైయమ్, పరగతస్వకారోపాయత్వైయమ్, తిక్త్యానియ
త్వైయమ్, అవనేస్వకరకుమితత్వైయమ్ పురుషులకు మున్ముషువ్యుడి
యైయమ్, ఉభయనుమ్ మున్ముషుమనుకుక్కు ప్రయోజనకరేయత్వై
యమ్, ఉభయదత్తైయైయమ్ ప్రాప్తికైయైయమ్ మిదకరేయత్వై పార
తస్త్రిజ్జఘమ్ స్వరూపనివృత్తియమ్ పరామధన విరోధినివృద్ధియై
యమ్, తన్నాల్ పరుమ్ సన్తైయల్ అనచాల్ పరుమ్ సన్తైయమ్ శ్చవాశియై
యమ్, ఈశ్వర సేవకక తాక తనకునాశక సన్నమైయమ్, తన్నై
తాన్ సశిప్తిక్కుమ్ ప్రకార తైయమ్, అహత్కారముమ్ విషయజ్ఘమ్
స్వరూపేణవుమ్ భాగవతవిరోధ తై విత్తైయమ్ ఇనక స్వరూప తై సశిప్తి
క్కుమ్మనియైయమ్, భాగవతావచారికౌర్య తైయమ్, తత్త్వ సద్భక్తిలే
భాగవతమాహా త్త్వైయమ్, ఇనక దినచరైయైయమ్, దినచర్యోక్త
జ్జశజైయ సదాచార్యప్రసాదత్రాల్ వర్ణకు-మూర్తిక్కు-అవతీతమాన
సస్తవ్యానియైయమ్, తన్నరమాక్త కర్తవ్యరూప కైయైయమ్ వేష తై
యమ్, కైయైయమ్ తత్త్వార్వసత్తైకలిల్ స్వరూప కై ఉద్వలనూక్కు-
వ్యుడియైయమ్, ఇననుక్కుణాన గుణచతుష్టయ తైయమ్, తద్విషయవి
భాగ తైయమ్, అతిల్ అశక్తవిషయనిషిద్ధిచాతుర్వ్యతైయమ్ శొల్లు
త్రయాల్ అధికారినిష్ఠాక్రమమ్ శొల్లుపట్టతు.

ప్రపన్న దినచర్యాప్రకరణమ్ సమూహ్యమ్.

సదాచార్యలక్షణ ప్రకరణమ్.

305. అనస్తరమ్, (తాకహితోపదేశమ్ పక్షామూలం) ఎన్దు
తువ్వి, (౧) “ఉకన్యముప కారస్త్రియమ్ నదెక్కు-పేణమ్” ఎన్దు

320 శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాశ్యాసమ్-3-ప్రకరణమ్.

తన్నైయుమ్ శివ్యనైయుమ్ ఫల తైయుమ్
మాతాడి నిన్నైక్కై, క్రూర నిసిద్ధమ్.

30౯. తన్నైమాతాడినిన్నైక్కైయావతు.

మళవాళివ్యధికారిక్కుక్కీడ్ చొన్న వర్ధవిశేషజ్ఞుకెల్లా ముపదేష్టా
వాన ఆచార్యవిషయ త్రిలుక్కాక వేణుమ్ ప్రతిపత్త్యనువర్తన ప్రకార
జ్ఞై దర్శిప్పిక్కైక్కాక, సదాచార్యలక్షణమ్ సచ్చివ్యలక్షణమ్ తదు
భయరుడైయ పరిమాల్ శిమ్ ఇనైయిరుక్కుమ్బడియై ప్రసక్తాను ప్రస
క్తమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్. ఇవ్యధికారిక్కు అశక్తివిషయమాన
నిసిద్ధజ్ఞల్ శొన్నప్రసక్తిలే అవైయెల్లావల్ శీలుమ్ క్రూరనిసిద్ధమ్
పరోపదేశసమయ త్రిల్ విప్రతిపత్తి యెన్దురుళిచ్చెయ్ కితార్, (తాహి
తోపదేశమ్ పణ్ణమ్బాతు) ఇత్యాదివాక్యతాల్. అతావతు. క్కీడ్ ప్రకరణ
త్రిల్ శొల్లప్పట్ట అధికారిలక్షణజ్ఞైల్లావల్ శాలుమ్ కుత్తెవల్ శీరున్దుళ్ళ
తా, ఉజ్జీవిషుక్కుళాయ్ వన్దు తన్నై ఉపనత్తి పణ్ణినవర్కళుక్కు
ఉజ్జీవనహేతువాన మన్ద్రూపహిత త్తై ఉపదేశిక్కుమ్ కాల త్రిల్, ఉప
దేష్టావాన తన్నైయుమ్ ఉపదేశపాత్రనాన శివ్యనైయుమ్ ఉపదేశ
ఫల తైయుమ్ విపరీత ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై పూర్వోక్తనిసిద్ధజ్ఞిత్యాట్రిల్
క్రూరనిసిద్ధమెనై. అవ్వునిసిద్ధజ్ఞల్ ఇవ్ తనక్కు నాశకమి త్తనైయితే;
అవ్యళవన్తిక్కై ఇవనుక్కుమ్ ఉపదేశమ్ కేట్టననుక్కుమ్ కేడాకై యాలే
ఇత్తై అవల్ శీలుమ్ కాట్రిల్ క్రూరనిసిద్ధమెన్దిటతు. (౧) “ఇరువర్ కుమ్
స్వరూపసిద్ధియిల్లై.” ఎన్ది తే మేల్ శొల్ల శ్లేడుకిటతు.

3౦౯. తన్నైయుమ్ శివ్యనైయుమ్ ఫల తైయుమ్ మాతాడినిన్నై
క్కైయావతే తన్నైమాతాడినిన్నైక్కై యుపపాదిక్కితార్,
(త్తన్నైమాతాడినిన్నైక్కైయావతు) ఎన్దుతుడగ్గి, అతావతు. ఉపదేష్టా
వాన తన్నై ఉళ్ళవడినిన్నైయామల్ మాతాడినిన్నైక్కైయావతు. ఉప
దేశసమయ త్రిల్ తన్నైయై ఆచార్యనైయే ఇవనుక్కు ఉపదేష్టావాక

తన్నై ఆచార్యనెన్దు నిన్దైక్కై; శిష్యునైమాతాడి నిన్దైక్కై
యావతు-తనక్కు శిష్యునెన్దునిన్దైక్కై; ఫల తైమాతాడినిన్దై
క్కై యావతు-దృష్టప్రయోజన తైయుమ్, శిష్యునై యెడజ్జీ
వన తైయుమ్, భగవత్కై-జ్జగర్మ తైయుమ్, సహవాస తై
యుమ్, ఫలమాకనిన్దైక్కై.

౩౧౦. నిన్దైయాతిరుక్క ఇన్నాలుఫలముమ్ సిద్ధిక్కిఱవడియెన్నెన్నిల్

వుమ్ తానజ్జు తైక్కు క్కరణభూతనాకవుమ్ ప్రతిపత్తిపత్తికొణ్ణు ఉప
దేశిక్కవేణ్ణిరుక్కు, అత్తుశిష్యుతే, స్వాచార్య పరతత్త్వనాయి
రుక్కిఱ తన్నై ఇవనుక్కు ఆచార్యనెన్దు నిన్దైక్కై. ఉపదేశపాత్రనాన
శిష్యునై ఉభృపడినిన్దై యామల్ మాతాడినిన్దైక్కై-యావతు- తన్నై
పాతి ఇవనైయుమ్ తన్నుడైయ ఆచార్యనుక్కు శిష్యునాక ప్రతిపత్తిపత్తి
ఉపదేశిక్కవేణ్ణిరుక్కు, అత్తుశిష్యుతే ఇవనై తనక్కు శిష్యునెన్దు
నిన్దైక్కై. ఉపదేశఫల తై ఉభృపడినిన్దై యాతే మాతాడినిన్దైక్కై
యావతు-పరోపదేశమ్ పణ్ణుమళవిల్ ఇవ్వాత్తా తిరున్ది (౧) “అభిమా
ళార్” ఎన్నిఱవిషయత్తుక్కు మజ్జళాశాసనత్తుక్కు ఆళాక వేణ్ణుమెన్ను
మితు వేఫలమాక ఉపదేశియాతే, ఇవనాల్ వరుమ్ అర్థశుశ్రూషాప
మాన దృష్టప్రయోజన తైయాతల్, శిష్యునానవివక్ సంసారాదు తీర్ణ
నాయ్ వాఱుకై యాకిఱ ఉజ్జీవన తైయాతల్, తిరునన్దనవనాదికలై చ్చె
య్ కిఱిలుమ్ కాట్టిల్ ఓరాత్తానై తిరు తినాల్ ఎమ్మెరుమాన్ తిరువుళ్ళ
ముక్కై యాతే ఇప్పడియిరున్దుళ్ళ భగవత్కై-జ్జగర్మ తైయాతల్, సం
సార తిలిరుక్కుమ్ నాల్ త్త తినిమై తిరక్కుడి వర్తిక్కై యాకిఱ సహ
వాస తైయాతల్ ఉపదేశత్తుక్కు ఫలమాకనిన్దైక్కై యెన్దపడి.

౩౧౦. ఇప్పడి ఇవన్ నిన్దైయాతిరుక్క ఇన్నాలుఫలముమ్ సిద్ధిక్కిఱ
పడితానెన్నెన్నిఱ తజ్జిళ్ళను ప్రశ్న తై యనుననిత్తుకొణ్ణు, అవై సిద్ధి
క్కుమ్ వభియరుశిచ్చయ్ కిఱాల్, (నిన్దైయాతిరుక్క) ఎన్దుతుడజ్జీ.

శేషభూతనానశిష్యకానినై వాలేదృష్టఫలమ్
సిద్ధిక్కుమ్ ; ఈశ్వరకానినై వాలే ఉజ్జ్వలనమ్ సిద్ధిక్కుమ్ ;
ఆచార్యకానినై వాలే భగవత్కైజ్జ్యమ్ సిద్ధిక్కుమ్ ;
ఉపకార స్మృతియాలే సహవాసమ్ సిద్ధిక్కుమ్.

(శేషభూతనానశిష్యకానినై వాలే దృష్టఫలమ్ సిద్ధిక్కుమ్) ఎవ్వరు-శిష్య
నానవకతనక్కు శేషత్వమెస్వరూపమెవ్వనుసన్నిత్యకొండ్రుక్కెయాలే,
కిచ్చిత్కారమిల్లాతపోతు శేషత్వమకూడా తెచ్చు తకస్వరూప లాభతు
క్కాక తన్నాలాన కిచ్చిత్కారమ్ పణ్ణికొండ్రుక్కెయాలే అర్థశు
శ్రూపైకళాకితి దృష్టఫలమ్ సిద్ధిక్కుమ్ మెన్లుపడి. (ఈశ్వరకానినై వాలే
ఉజ్జ్వలనమ్ సిద్ధిక్కుమ్) ఎవ్వరు- (౧) * ఎతిర్ శూర్తుల్ పుక్కు త్తిరిన్దు తక
విశేషకటాక్షభళాలే ఆద్యేషాదికళైయుణ్డాక్కి ఆచార్యసమాశ్రయణ
త్తిలేమ్మాట్టి ఇవ్వాచార్యనుడైయ ఉపదేశాన్వయ తైయుణ్డాక్కి అత
డియాక “ఇవనై సంసారత్తిల్ నిన్దుమక్కురై ప్పడుత్త వేణుమ్” ఎన్నిట ఎమ్మెరు
మానుడైయ కృపాకార్యమాన నినై వాలే శిష్యనానవనుడైయ ఉజ్జ్వ
లనమ్ సిద్ధిక్కుమ్ మెన్లుపడి. (ఆచార్యకానినై వాలే భగవత్కైజ్జ్యమ్ సిద్ధి
క్కుమ్) ఎవ్వరు- ఇవకహితోపదేశమ్ పణ్ణి మజ్జళాశాసనత్తుక్కాళా
మ్మడి చేతనరై త్తిరుత్తుకితివితు ఎమ్మెరుమాత్తిరువుళ్ళత్తుక్కు- మికవు
ముకప్పకైయాలే “ఇతుభగవత్కైజ్జ్యమన్తో” ఎవ్వనుసన్నితిరు
క్కుమ్ తన్నుడైయ ఆచార్యకానినై వాలే ఉపదేశావాసతనక్కుభగ
వత్కైజ్జ్యమ్ సిద్ధిక్కుమ్ మెన్లుపడి. (ఉపకార స్మృతియాలే సహవా
సమ్ సిద్ధిక్కుమ్) ఎవ్వరు- “అనాదికాల మహాజ్కార మమకారభళాలే
నప్తప్రాయనాయ్ క్కిడన్లువెన్నై నిర్వై తుకమాకవణ్ణీకరితు అజ్ఞాతజ్ఞాపన
ముఖత్తాలే అవశ్శిల్ రుచియెమాశ్శి మజ్జళాశాసనత్తుక్కాళా
మ్మడి పణ్ణిన మహోపకారకనన్తో” ఎన్నిట ఉపకార స్మృతియాలే, శిష్య
నానవక క్షణకాలముమ్ పిరియక్షమనన్లు క్కే కూడివడ్డక్కెయాలే
అవనోడుణ్డాన సహవాసమ్ తన్నుడైయ సిద్ధిక్కుమ్ మెన్లుపడి.

300. సాక్షాత్ఫలముమ్, ఆచార్యత్వముమ్ సిద్ధిక్కి-అవడి యెన్నె
న్నిల్, తాన్ నిజై వాలు మీశ్వరన్ నిజై వాలుమ్ సిద్ధిక్కుమ్.

301. ఇప్పడియొట్టియ ఉపదేశిక్కిల్ ఇరువర్ కుమ్
స్వరూపసిద్ధియైలై.

300. ఇప్పడి ఇనా నిజై యాతిరుక్కు- ఇప్పలచతుష్టయముమ్
శిష్యేశ్వర స్వాచార్యకల్ నిజై వాలే సిద్ధిక్కుమ్ నుమిన మరుళి
చ్చెయ్తు, ఉపదేశత్తుక్కు- సాక్షాత్ఫలమాయుళుమ్, ఉపదేష్టావాన
ఆచార్యపరత స్త్రమక్కు ఉపదేశ సాత్రమాన ఇన నైక్కు- ఉత్పన్నమాచా
ర్యత్వముమ్ సిద్ధిక్కుమ్- ముడియై ప్రశ్నీ తరనూ పేణమరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(సాక్షాత్ఫలముమ్) ఎస్తుతుడగ్గి. (సాక్షాత్ఫలమావతు)- ఉపదేశ సాత్ర
మానవివక్ తిరుద్ది మద్దళాశాసనత్తుక్కు- శాకై. ఇతు (తన్నినైనాలే
సిద్ధిక్కు-యావతు)- ఉపదేష్టావాన తాన్ + విప్రతిప త్తిశాస్త్రమిచ్చి ఇతువే
ఫలమాక నిజైత్తు ఉపదేశిక్కువే, అవనప్పడితిరుద్ది మద్దళాశాసనాధి
కారియాకై. (ఆచార్యత్వమావతు)- తన్నై ఆచార్యపరత స్త్రనాకవే
యనుసన్నితిరుక్కి- అ ఇనా తన్ పక్క లుపదేశమ్ కేట్ కిటవనుక్కు
ఆచార్యనాకై. ఇతు (ఈశ్వరన్ నిజై వాలే సిద్ధిక్కు-యావతు)- “ఇప్పడి
తన్నై యుమ్ శిష్యనైయుమ్ ఫలత్తైయుమ్ విప్రతిప త్తివణ్ణాతే ఉభృపడి
యనుసన్నిత్తు ఉపదేశిక్కుమ్ పరిపాకముడై యనానవివక్ ఇననుక్కు-చా
ర్యన్” ఎస్తునిజై ప్పిటరుళుకై యాలే ఇననుక్కు-చార్యత్వముణ్ణాకై.

301. ఇజ్జనన్దిక్రూరనిషిద్ధమాక అడియిచ్చొన్న విప్రతిప త్తియోడే
ఉపదేశిక్కిల్ ఉభయస్వరూపముమ్ సిద్ధియా తెన్దితార్, (ఇప్పడియొట్టి
య) ఎస్తుతుడగ్గి. (ఇరువర్ కుమ్ స్వరూపసిద్ధియైలై) ఎగ్గితు- కీర్త్
చ్చొన్న పడియే యథాప్రతిప త్తియోడే ఉపదేశిక్కి-లోట్టియ ఈశ్వరన్
ఇవనై ఆచార్యనాక నిజై ప్పిడామైయాలే ఉపదేష్టావుక్కు ఆచార్యత్వ
మాకేట స్వరూపసిద్ధియైలై; అప్పడి యథాప్రతిప త్తియోడే ఇననుపదేశి

3౦౩. ఆచార్యనుక్కు శిష్య౯పక్కల్ కృపైయుమ్,
స్వాచార్య౯పక్కల్ పారతన్యముమ్ వేణుమ్.
3౦౪. కృపైయా లే శిష్యస్వరూపమ్ సిద్ధిక్కుమ్;
పారతన్యత్తా లే త౯స్వరూపమ్ సిద్ధిక్కుమ్.

యాతవళవిల్ ఉపదేశ శుద్ధియిల్లామైయా లే ఉపదేశ పాత్రమానవవ
నుక్కు- శిష్యత్వమాకిత స్వరూప సిద్ధియిల్లెయెన్.

3౦౩. ఆచార్యనుక్కు ఇరణ్ణుగుణముమ్ అవశ్యమ్ వేణుమెన్దితార్,
(ఆచార్యనుక్కు) ఎన్ఱుతుడణ్ణి, అతావతు-ఉపదేశావాన ఆచార్యనుక్కు-
ఉజ్జిణివిషువాయ్ వద్దు ఉపసన్న నాన శిష్యన్యకల్ “ఐయా” ఎన్ఱిరణ్ణి
అవనుజ్జివిక్కైక్కు-ఱుప్పాన ఉపదేశాదికలైప్పణ్ణికైక్కి-డాన కృపైయుమ్,
తన్నై క్కర్తావాక నిన్ఱయా లే అత్తలెక్కు క్కరణభూతనాక అను
సన్ధికైక్కి-డాన స్వాచార్యవిషయ త్తిల్ పారతన్యముమ్ అవశ్య
ముణ్ణాక వేణుమెన్.

3౦౪. ఇవన్ బాల్ ఫలిక్కు-మవన్ తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (కృపై
యా లే) ఎన్ఱుతుడణ్ణి, అతావతు - అప్పడి అవశ్యరూపమ్ తిరున్దుమళ
వుమ్ ఉపదేశాదికలైప్పణ్ణి పోరుమివశ కృపైయా లే నాళుక్కు-నాళుమ్
స్వరూపమ్ నిర్లమాకై యా లే శిష్యనుజ్జైయ స్వరూపమ్ సిద్ధిక్కుమ్;
స్వకర్త౯బుద్ధియన్ బు స్వాచార్యకరణభూతనాక తన్నైయనుసన్ధి
కైక్కుమ్, మన్ బుమ్ సర్వకాల త్తిలుమ్ తదధీననాయ్ వర్తిక్కైక్కు-
ముడలాన పారతన్యత్తా లే ఆచార్యనానతన్నుజ్జైయ స్వరూపమ్
సిద్ధిక్కు-మెన్.

ఆక, కీర్త్తైచ్చెయ్ తతాయన్ బతు-హితోపదేశ సమయ త్తిల్ న్నవి
షయ త్తిలుమ్ శిష్యవిషయ త్తిలుమ్ ఫలవిషయ త్తిలుముణ్ణామ్ విప్రతి
పత్తికల్ క్రూరనిషిద్ధమెన్ఱుమ్ అన్దవిప్రతిపత్తి తా నిన్ఱు తెన్ఱుమ్, ఇవన్

† కృపైయావతు-స్వాధీనరక్షేయన పరదుఃఖానహిష్టుతై.

307. నేరేఆచార్యనెన్నతు సంసారనివర్తకమాన

పెరియ తిరుమన్ శ్రీతై యుపదేశి త్తవనై.

నైయాతిరుక్కడ్యప్రయోజనాదికళో వస్తుసిద్ధిక్కుమ్నభయమ్, సామో
ఫలాచార్యత్వస్థగళో సిద్ధిక్కుమ్నభయమ్, ఇష్టసియన్దియే విప్రోపత్వై
ఃపదేశిక్కిల్ ఉభయస్వరూపముమ్ సిద్ధియామైయుమ్, ఆచార్యనాన
సుక్కు అవశ్యాపేక్షిత గుణవ్యయముమ్, తదుభయఫలముమ్ శొల్లి
యైదు.

308. ఇష్టడి ఉపదేశానుగుణనియమజ్జకై గర్విప్పి త్తవన స్తరమ్
ఃపదేశిక్కుమళిల్ ఇన్నమన్ శ్రీతై యుపదేశి త్తవనైయే సామోదా
చార్య నెన్న తెన్దితార్, (నేరే) ఎన్తుడుక్కి. (నేరేఆచార్యనెన్నతు) ఎన్ది
తు - ఆచార్యత్వమ్ కుత్తవతివిన్దియిరుక్కచ్చెయ్తే ప్రతీతిమా
త్తమ్కొణ్డు శొల్లుమళవన్దిక్కే సామోదాచార్యనెన్తు శొల్లువ తెన్తుపడి.
సంసారనివర్తకమాన పెరియతిరుమన్ శ్రీతై యుపదేశి త్తవనై.

ప్రతు - (1) “విహితాకికమైశ్వర్యమ్” ఇత్యాదిష్టడియే అభిలష
పదమాయిరున్దతేయాకిలుమ్ అన్యఫలజగిల్ తాత్పర్యమిన్దిక్కే మా
ఓఫల త్తిలే నోక్కాయిరుక్కేయాలే, (2) “సర్వవేదాన్తసారార్థస్సం
సారార్థవత్తారకః । గతిరస్తాక్షరోన్మాణామపునర్భవకాక్షిణామ్” ఎన్దితి
పడియే సంసారనివర్తకమాయ్, అతపవ (3) “మన్త్రాణాం పరమో
మన్త్రో గుహ్యనాంగుహ్యము త్తమమ్ । పవిత్రశ్చపవిత్రాణాం మూల
సన్తస్సనాతనః” ఎన్దితిపడియే సర్వమన్త్రాన్తరోత్కృష్టమాన పెరు
మయైయుడై త్తాన తిరుమన్ శ్రీతై. సంసారనివర్తకత్వ ప్రతీప త్తియోడే
ఃపదేశి త్తవనై యెన్దెద్వయమ్ పూర్వోత్తరవాక్యజ్గళాలే ఇతిల్ మధ్యమ

సరమపద వివరణమాయ్, చరమశ్లోకమ్ పూర్వోత్తరార్థజ్గళాలే
తిల్ పూర్వోత్తరవాక్య వివరణమాయిరుక్కేయాలే, మద్రై
హస్యద్వయముమ్ ప్రథమరహస్యమాన ఇత్తోడ నన్యమాయిరుక్కే

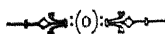
బౌపాధికమ్.

390. చేతననుజైయరుచియాలే వరుకై యాలే.

ప్రతిష్ఠై పురామర్శిక్కిఱతు. (బౌపాధికమ్) ఎన్ఱతు-ఉపాధిప్రయుక్త మాయవస్థ తిత్తవై యెన్ఱై.

390. అజై యపపాదిక్కిఱార్, (చేతననుజైయరుచియాలే నరుకైయాలే) ఎన్ఱు. అతానతు-భగవన్తస్సన్దళాకైయాలే మోక్షప్ర దత్విత్రేయుమున్ఱొయిరుక్కచ్చెయ్తే, ఇవన్దీననుజైయన్ఱద్రఫలప్రవ త్తమ్, ప్రకృతిపశ్యనాన చేతననుజైయన్ఱద్రఫలరుచియాలే నరుకై యాలేయెన్ఱై. ఐశ్వర్యకామర్క్కుగోపాలమన్త్రాదికళుమ్, పుత్రకామ ర్క్కు † రామమన్త్రాదికళుమ్, విద్యాకామర్క్కు ‡ హయగ్రీవమ న్త్రాదికళుమ్, విజయకామర్క్కు సుదర్శన § నారసింహాదిమన్త్రజ్జ ణుమ్, ఇష్టాదినియమేన్ఱద్రఫలజ్జలైయే కొడుత్తుక్కొన్ఱుసోరుకీఱివిత్రు, చేతననుజైయరుచ్యనుగుణమాక “ఇవ్వుమ్ సన్దళివ్వుఫలజ్జలై కొడు క్కొక్కడవతు” ఎన్ఱు ఈశ్వరకానియమేన కల్పిత్తువైక్కెయ్తే; అతుతాన్ చేతననుజైయరుచ్యనుగుణమాక కల్పిత్తతాకైయాలే అవన్దుక్కు వై స్వాభావికమన్ఱు, బౌపాధికమెన్నలామితే.

సదాచార్యలక్షణ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

§ ఆదియినాల్-వరాహమన్త్రమ్ గ్రాహ్యమ్. † ఆదిపదమనైన గోపా లమన్త్రపరమ్. ‡ ఇవాదిపదమ్-మత్స్యనూర్తిమన్త్రపరమ్. § ఇక్కుళ్ళిఆదిపదమ్-కల్కిమన్త్రపరమ్.

3-౨౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

3-౨౯. శిష్యనెన్నతు సాధ్యాన్తరనివృత్తియుమ్, ఫలసాధనశుశ్రూషై
యుమ్, ఆర్తియుమ్, ఆదరముమ్,

సచ్చిష్యలక్షణ ప్రకరణమ్.

3-౨౯. ఆక, (౧) “తాహితోపదేశమ్ పణ్ణుమ్బాతు” ఎన్ఱుతుడగ్గి,
(౨) “ఆచార్యత్వపూర్తియై” ఎన్నునుశవుమ్ ఆచార్యస్వరూపశోధ
నమ్ పణ్ణి, అనన్తరమ్ అతిమేల్ వన్ద ప్రాసక్తికశక్త్యైకత్వైయుమ్ పరి
హరిత్తాకీర్త ; మేల్ శిష్యస్వరూప శోధనమ్ పణ్ణుకిత్తార్, (శిష్యనె
న్నతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (శిష్యనెన్నతు) ఎన్ఱుతు-ఉపదేశశ్రవణమాత్రమ్ కొండ్లు
మేలెట్టున్దవారియాక చొల్లుకైయన్ఱిక్కే శిష్యనెన్ఱు ముఖ్యమాక చొల్
లువ తెన్ఱపడి. (సాధ్యాన్తరనివృత్తియావతు)- *స్వరూపవిరోధియాన
విశ్వర్యకై వల్గ్యశాకిట ప్రాప్త్యాన్తర తిల్ మఱున్దమ్ అన్వయమౌశి
రుక్కే. అన్ఱిక్కే, “ఇవ్యాచార్యన్ఱై యొచ్చియ వేతారు ప్రాప్యవన్ఱు
వటియేన్” ఎన్ఱిరుక్కేయాకవుమామ్. (ఫలసాధనశుశ్రూషైయా
వతు)-(3) “గురుశుశ్రూషయా విద్యా” ఎన్ఱిటపడియే ఆచార్యన్ఱై తా
పణ్ణుకిట శుశ్రూషైయా లే సన్తోషిన్ఱు జ్ఞానోపజీవనమ్ పణ్ణుకై ప్రాప్త
మాకై యాతే, ఆచార్యత్వనకు- ఉపకరికి-టత త్వజ్ఞానమాకిట ఫల
త్తినుడై యసిద్ధికు- సాధనమాయిరున్ద శృతచార్యపరిచర్యై. అన్ఱిక్కే,
స్వరూపానురూపమానఫల తిలుమ్ శోతుమిచ్చేయాకవుమామ్. అథ
వా, ఆచార్యముఖోల్లాసమాకిట ఫలత్తుకు- సాధనమాన తత్పరిచర్యై
యెన్నవుమామ్. (ఆర్తియావతు)- (౪) “ఇరుళ్ తరుమాళాలమ్”
ఎన్ఱిటపడియే పిఱన్దజ్ఞానత్తుకు- విరోధియాన ఇవ్విభూతియిల్ నిన్ఱుమ్
కడుకప్పొక పెత్తామైయా లే ఉళ్ళక్కేమ్, అన్ఱిక్కే, ఆచార్యవిగ్రహ
నుభవాలాభత్తిల్ క్లేశమాకవుమామ్. (ఆదరమావతు)- ఉత్తరోత్త
రమనుబుభూషైవితైయుమ్ పడి ఆచార్యనరుళిచ్చెయ్కిట భగవద్గుణాను

* స్వరూపమ్-అనన్యభోగ్యత్వమ్. (౧) 3౦౮. (౨) 3౧౬.
(3) (౪) తి-వాయ-౧౦-౬-౧.

అనసూయైయుముడై యవనై.

3-౨౨. మన్త్రముమ్ దేవతైయుమ్ ఫలముమ్ ఫలా
నుబద్ధికళుమ్ ఫలసాధనముమ్ విహికభాగముమ్

భవత్రిల్ మేకమేలు ముణ్ణాకానిట్కిఱ విరుప్పమ్. అన్తిక్కే, (౧)
* ఆచార్యనైక్కణ్ణాల్ పళియకళోన్దై క్కణ్ణాణ్ణోలే తననుభవ
కైజ్జుర్కళితే మణ్ణివిల్లుమ్మడియాన విరుప్పమాకవుమామ్. (అన
సూయైయావతు)- ఆచార్యక భగవద్భాగవత వైభవజ్జలై పురక్క
ఉపపాదియానిట్టాల్ (౨) “ప్రవక్ష్యామ్యనసూయవే” ఎన్నుమ్మడి అతిల
సూయైయబ్బీరుక్కై. అన్తిక్కే, ఆచార్యనుడైయ ఉత్కర్షతైయుమ్
సప్రహ్లాచారికళుడైయ ఉత్కర్షతైయుమ్కణ్ణాల్ అతిల్ అసూయైయబ్బీ
రుక్కైయెన్నవుమామ్. (3) “అసూయాప్రసవభూః” ఎగ్గిఱవితుక్కు
“హిమేశోన్నవనుడైయ ఉత్కర్ష మేయాయబ్బీరుప్పతాతతు” ఎన్తితే
పూర్వార్ కళరుళిచ్చెయ్తతు. భగవద్విషయత్తిరుట్ పడ అసూయైపణ్ణా
నిట్టాల్ తదీయవిషయత్తిల్ శొల్ల వేణుమో? (౪) “ఇదన్తుతేగుహ్యత
మంప్రవక్ష్యామ్యనసూయవే” ఎన్టానితే. ఆక ఇప్పడియిరుప్పళ్ళ సద్గుణ
సమ్మన్ననై యాయబ్బీరు నేరేళిష్యనెన్నతు.

3-౨౨. ఇప్పడి ఉక్తలక్షణయుక్తనాన శిష్యుక్కు స్వాచా
ర్యవిషయత్తిలుణ్ణాక వేణుమ్ + ప్రతిపత్తివిశేషతై విధిక్కిఱార్ మేల్,
(నున్త్రముమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. ఆతావతు-“మన్తారంతాయత ఇతిమన్త్రః”
ఎగ్గిఱపడియే అనుసన్ధాత్పరక్షకమాయిరుప్పళ్ళతిరుమన్త్రముమ్, తత్ప్ర
తిపాద్యపరదేవతైయుమ్, తత్ప్రసాదలభ్యమాన కైజ్జుర్కళిరూప మహా
ఫలముమ్, తద్దనుబద్ధికళాన + అవిద్యాదినివృత్తి పూర్వకమాన స్వస్వ
రూపావిర్భానముమ్ * సాలోక్యాదికళుమాకిఱివైయుమ్, తథావిధిఫల
ప్రదమానసాధనముమ్, పుత్రదార గృహక్షేత్ర పశ్వన్నాద్యవభవ

౧ పూర్వార్ కళ-నమ్మిక్కైయుతలానవర్ కళ. † ప్రతిపత్తి-అనుసన్ధానమ్.

‡ అదిపడమ్-కర్తవ్యసాధుచి ప్రకృతిసంబద్ధపరమ్. * అదిపడమ్-సామీప్యాదిపరమ్.

(౧) ౨౪౩. (౨) గీ-౯-౧. (3) స్తో-౪-౬౨. (౪) గీ-౯-౧.

ఎల్లామ్ ఆచార్యనేయెన్టు నిన్దెక్కక్కడవక.

3-23. (1) “మాతాపితాయువతయః” ఎన్దితి శ్లోక త్తిలే

ఇవ్వర్థతైప్పరమాచార్యరుమరుళిచ్చెయ్ తార్.

3-24. ఇతుక్కడి ఉపకార స్మృతి.

రూపమాన ఇహలోక త్తిల్ భోగ్యమాకిట ఇవైయెల్లామ్, నమక్కు నమ్ముడైయ ఆచార్యనేయెన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణక్కడవనెన్దె. (2) “గురు రేవపరంబువ్వు గురురేవపరాగతిః । గురు రేవపరావిద్యా గురురేవ పరాయణమ్ । గురు రేవపరఃకామో గురురేవపరంధనమ్ । యస్మాత్తదుప దేహాసౌతస్సాదురుతరోగురుః” ఎన్టుమ్, (3) “ఐహికాముష్మికంసర్వం సచాస్తాక్షురదోగురుః । ఇత్యేనంయేనమన్యస్తే త్యక్తవ్యాస్తేమనీషిభిః” ఎన్టుమ్ ఇప్పడి శాస్త్రబ్రహ్మ శొల్లుకైయాలే (నిన్దెక్కక్కడవక) ఎన్టు విధిరూపేణ అరుళిచ్చెయ్ కితార్.

3-23. ఇప్పడి తామరుళిచ్చెయ్ త ఇవ్వర్థ త్తి లా ప్తిక్కుడలాక ఇతుపరమాచార్యవచనసిద్ధము మెన్దరుళిచ్చెయ్ కితార్, (మాతా) ఎన్టు తుడగ్గి. అతావతు- “మాతాపితా యువతయ స్తనయావిభూతిః” ఎన్టు ఐహికభోగ్యలైయమ్, “సర్వమ్” ఎన్టు అనుక్తసకలకథనత్తాలే మన్తదేవతాఫలాదికలైయమెడుత్తు, ఇత్తనైయ మాత్వార్ తిరువడి కళే యెన్దరుళిచ్చెయ్ కైయాలే, అన్దశ్లోక త్తిలే ఇవ్వర్థతై పురమాచార్యరాన ఆశవన్దారు మరుళిచ్చెయ్ తారెన్దె.

3-24. ఇప్పడి ఎల్లామినే యెన్దనుసన్దిక్కెక్కడియే తెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతుక్కడి ఉపకార స్మృతి) ఎన్టు. అతావతు-ఇప్పడి ఆచార్యనే నమక్కు సకలము మెన్దనుసన్దిక్కెక్కుహేతు, నిత్యసంసారియాయ్ క్కిడవత్త నై ఉపదేశాదికళాలే తిరుత్తి నిత్యసూరికళుడైయ అనుభవత్తుక్కుర్చానామ్బడిపణ్ణి ఉపకారానుసానమెన్దె.

3-౨1. ఉపకార స్మృతిక్కు ముతలడి ఆచార్యస్కల్

కృతజ్ఞతై; ముడిన్దనిలమ్ ఈశ్వరస్కల్ కృతజ్ఞతై.

3-౨౬. శిష్యునుమ్ ఆచార్యునుమ్ అన్యోన్యమ్ ప్రియహితజ్ఞతై నడ త్తక్కడవర్కళ్.

3-౨2. శిష్య్ తా ప్రియ తైనడ త్తక్కడవర్,

3-౨1. ఇవ్వపకార స్మృతి ప్రసజ్జతిలే అతినుజైయ ప్రథమ చరమావధికతై దర్శిప్పిక్కితార్, (ఉపకార స్మృతిక్కు) ఎన్ఱుతుడన్ది. ఇచ్చేతనా మున్దుటవనుసన్నిప్వతు. అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖతైలే తనక్కుఅఖిల తైయుమటివిత్తు భగవద్విషయతైక్కెప్పడు త్తిన ఆచార్యన్ పణ్ణనఉపకార తైయూకైయూలే (ఉపకార స్మృతిక్కు-ముతలడి ఆచార్యన్ పక్కల్ కృతజ్ఞతై) ఎన్నిటను. కృతజ్ఞతైయు ముపకార స్మృతియుమ్ పర్యాయమ్. ఆచార్యగౌరవమ్ నెజ్జిల్ పడప్పడ అవిషయ త్తిలే తన్నెక్కొణ్ణువన్దు శేర్ త్త ఈశ్వరపణ్ణన కృపిపరమ్మరైయైప్పిన్నెయనుసన్నిక్కైయూలే (ముడిన్దనిలమీశ్వరపక్కల్ కృతజ్ఞతై) ఎన్నిటను. ఇతువుమీశ్వర పక్కలుపకార స్మృతియైన్దపడి. ఇత్తాల్, భగవద్విషయ తైయుపకరిత్త ఆచార్యపణ్ణన ఉపకార తై యనుసన్నిక్కువిట్టిన్దాల్ అవనుజైయవై భవమ్ నెజ్జిలే ఊర్ మీరున్దవాటే, “ఇప్పడియిరుక్కిఅవిషయ తైనామ్ పెర్ శతు ఎమ్మెరుమానాలేయన్ఱొ” ఎన్ఱు తత్కృతోపకారానుసన్ధాన త్తిలే శెన్ఱు తలైక్కట్టుమెన్ద తాయీర్లు.

3-౨౬. ఇని ఇన్ద సదాచార్యసచ్చిష్యుర క్ఖిన్దయ పరిమాన్ శుమిరుక్కుమ్బడియై యరుచ్చెయ్కితార్ మేల్, (శిష్యునుమాచార్యునుమ్) ఎన్ఱుతుడన్ది. (అన్యోన్యమ్ ప్రియహితజ్ఞతైనడత్తు కైయావతు)- శిష్యునాచార్యునుక్కు ప్రియహితజ్ఞలిరజ్జైయుమ్ నడత్తుకైయుమ్, ఆచార్య శిష్యునుక్కు ప్రియహితజ్ఞలిరజ్జైయుమ్ నడత్తుకైయుమ్. (నడ త్తక్కడవర్కళ్) ఎన్ఱుతు-ఇతినుజైయ అవశ్యకరణీయత్వమ్తోర్లుకైక్కాక.

3-౨2. ఇరువరుమిర జ్జైయుమ్ అన్యోన్యమ్ నడత్తుమ్ క్రమమెన్నెన్ఱు; అరుచ్చెయ్కితార్, (శిష్య్) ఎన్ఱుతుడన్ది. అతావతు-శిష్యన్

ఈశ్వరనైక్కొండ్లు హితత్వై నడత్కడవన్;
ఆచార్యమాతాడి నడత్కడవన్.

3౨౮. శిష్యున్ ఊకప్పిలే యూన్తిపోరుమ్;
ఆచార్యన్ ఊజీవనత్తిలే యూన్తిపోరుమ్.

ఆచార్యనుక్కిరణైయుమ్ నడత్తుమిడత్తిల్ తత్త్వస్వరూపానుగుణమాశ
“ఆచార్యముఖోల్లాసమే పురుషార్థమ్” ఎన్ఱునినైత్తు తన్నుడైయ కిచ్చి
త్కారాదికళాలే తానాచార్యనుక్కు సర్వకాలముమ్ ప్రియతైనడత్తి
పోరక్కడవన్. మజ్జళాశాసనపరనాకైయాలే “ఇద్విభూతిస్వభావ
త్తాల్ తిరువుళ్ళత్తిలిరుకలక్కమ్ వారాత్తోయవేణుమ్” ఎన్ఱుమ్,
“అప్పడియేతేనుమొన్ఱు వర్ధకాలత్తిల్ ఇత్తైప్పొక్కి త్తనరుళవేణుమ్”
ఎన్ఱుమ్ ప్రార్థిత్తు ఈశ్వరనైక్కొండ్లు హితత్వై నడత్కడవననై. (ఆచా
ర్యమాతాడినడత్తుకైయావతు)- హితైకపరనాకైయాలే ఇవనుక్కు
స్వరూపహానివారాతపడి హేయోపాదేయజ్ఞానుడైయ హానోపాదాన
జ్ఞిల్ స్థాలిత్యమ్పిఱవామల్ నియమిత్తు, సర్వకాలముమ్ నల్వభీనడ
త్తిక్కొండ్లు పోరుకైయాకిఱ హితత్వైత్తాన్డత్తి, సద్వృత్తిల్ సజ్గో
చత్తాలే ఇవన్మికళుమ్ నలజ్జుమళవిల్ “ఇరున్దనాల్లైక్కు ఇవన్ నలజ్జా
మల్ ఇనైయుచువనుక్కుణ్ణామ్బడి తిరువుళ్ళన్ పశ్శి యరుళవేణుమ్”
ఎన్ఱున్ఱిత్తు, ఈశ్వరనైక్కొండ్లు ప్రియతైనడత్కడవననై.

3౨౯. ఇప్పడిశెయ్తు పోరుమిడత్తిల్ ఇరువర్క్కు మిరణ్ణుమ్
సమప్రధానమాయరుక్కుమో వెన్ఱిఱశ్చక్రైయలే యరుళిచ్చెయ్కి
తార్, (శిష్యున్ ఊకప్పిలే) ఎన్ఱుతుడగ్గి, అతావతు-శిష్యున్ శేషభూతనాకై
యాలే శేషియానఆచార్యనుడైయప్రితియిలే ఊర్ శిష్యాన్ పోరుమ్;
ఆచార్యున్ పరమకృపావానాకైయాలే తన్నుడైయ శిష్యవాసవివన్
సంసారాదు తీర్ణనాయ్ ఊజీవిక్కైయిలే ఊర్ శిష్యాన్ పోరుమెన్ఱె.

సద్వృత్తిల్ సజ్గోచత్తాలే-శరీరధారణోపయుక్త ఆశనాచ్ఛాదనాదికల్
దార్శభ్యతాలే.

329. ఆకైయాల్ శిష్యులచార్యునుడైయ
హర్షత్తుక్కు ఇలక్కాకై యొడ్డియ
రోషత్తుక్కిలక్కాకైక్కు అపకాశమిల్లె.

330. నిగ్రహత్తుక్కుప్పాత్రమామ్బాతు అతుహతరూప
మాకైయాలే ఇరువర్క్కు ముపాదేయమ్.

ఆకైయాలే, శిష్యునుక్కు ప్రియకరణముమ్ ఆచార్యునుక్కు హితకరణ
ముమే ప్రధానమెట్టుకరుత్తు.

329. కీర్తించున్నవర్తమాల్ ఇలిక్కునుత్తైయరుశిచ్చెయ్
కితార్, (ఆకైయాలే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- శిష్యుచార్యునుడైయ
ప్రియకరణముమ్ ఆచార్యు శిష్యునుడైయహితకరణముమ్ ప్రధాన
మాక నడత్తిప్పొరుకైయాలే, శిష్యునాన ఇవనై ఆచార్యునుడైయప్రీతిక్కు
విషయమాయ్ పొరుకైయొడ్డియ, అనిష్టకరణాదికళాలే నిగ్రహత్తు
క్కువిషయమాకైక్కు ఇడన్దా ముతలిలేయిల్లెయెన్దై. (ఆకైయాల్)
ఎన్ఱు- (ఉకప్పిలే యూన్ఱిప్పొరుమ్) ఎన్ఱు శొన్నత్తోన్ఱైయ మనువదిక్కిఱ
తాకవుమామ్.

330. ప్రకృతినవృన్దతోడే యిరుక్కిఱిఇవనుక్కు ఎప్పోతు
మొరుపడిప్పట్టిరుక్కుమా, కాటువ్యభిజ్ఞాకాతో? అతిడియాక నిగ్ర
హపాత్రమామ్బాతు అన్దనిగ్రహమిన్దొత్తలైక్కు మెజ్జనేయాకక్కడవ
తెన్నిల్; అరుశిచ్చెయ్కితార్, (నిగ్రహత్తుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-
అనిష్టకరణాదికళిడియాక ఆచార్యునిగ్రహత్తుక్కు ప్పాత్రమామ్దై
యిల్, అన్దనిగ్రహమ్ శిష్యునాన ఇవనై అపభేదప్రవృత్తనాకాతపడి
నియమిత్తు నల్వధినడత్తుకైక్కుఱుప్పాయ్కోణ్ణు హితరూపమాయి
రుప్పొన్ఱైయైయాలే, “ఇప్పడి నమ్మెనిగ్రహిప్పతే” ఎన్ఱు ఇవనెన్జు
ఉల్లేతల్, “ఇవనై. యిప్పడినిగ్రహిక్కవేణ్ణుకిఱితే” ఎన్ఱు ఆచార్యు.

33౧. శిష్యునుక్కు నిగ్రహకారణమ్ త్యాజ్యమ్.

33౨. నిగ్రహన్దా భగవన్నిగ్రహమ్బాలే ప్రాప్త్యాన్తర్గతమ్.

నెజ్జున్య ఉత్తైతల్ శైయ్ కైయన్తి కే, నిగ్రహవిషయమానభవనుక్కుమ్
నిగ్రహశ్రయమాన ఆచార్యనుక్కుమ్ అన్తీకార్యమెనై.

33౧. 'నిగ్రహముపాదేయమాకిల్ నిగ్రహకారణము ముపా
దేయమాకాతోవెన్న, (శిష్యునుక్కు నిగ్రహకారణమ్ త్యాజ్యమ్) ఎన్తి
తాల్. అతావతు-నిగ్రహముపాదేయమెన్టునినైత్తు, మీశవుమ్ తత్కా
రణత్తైన్తైయ్యవొణ్ణతు ; యాతారుకారణత్తాలే నీరిలే నెరుప్పెట్టు
మాపోలే తకవిషయత్తిల్ కుళిర్న్దు తెల్లిన్దిరుక్కిట ఆచార్యహృదయ
త్తిల్ నిగ్రహమెట్టున్దిన్దుత్తు, అన్తక్కారణత్తై మటువలిడాతపడి విడ
వేణుమెనై.

33౨. కీర్తించున్దు ఆచార్యనిగ్రహమ్ హితరూపమెన్టు
వైధమాక ఉపాదేయమామళవన్తి కే, భవనుక్కు ప్రాప్యకోటిఘటిత
మాయరుక్కు మెన్నుమత్తై 'సదృష్టాన్తమాక' వరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(నిగ్రహన్దా) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు - స్వాచార్య స్వవిషయత్తిల్
హితరూపేణపణ్ణుకిట నిగ్రహన్దా స్వవిరోధి నివృత్తిక్కుటుప్పావై
యాలే, (౧) "కొండశీర్థ్ మొన్టుణ్ణు" (౨) "శైయ్యోల్ తీవినై" ఇత్యా
దికళిల్ శొల్లుకిట భగవన్నిగ్రహమ్బాలే పురుషార్థకోటియిలే అన్తీ
రూపితమెనై. "ఆచార్యసద్గతామజ్గళిలే నశైయర్ నవనాకై యాలే అవై
హేతువాకప్పొటుక్కువుమ్ వెటుక్కువుమ్ ప్రాప్తియిల్లై ; ఇని భవను
డైయ హితరూపమాక వెటుత్తానాకిల్ అతువుమ్ ప్రాప్త్యాన్తర్గతమాక
క్కడవతు" ఎన్తు ఇతుత్తనై మాణిక్యమాలైయిలే ఆచ్చాన్తిశ్శే
యరుళిచ్చెయ్ తారిటే.

333. ఆచార్యో శిష్యునైయ స్వరూపతై ప్షేణక్కడవః;
శిష్యన్ ఆచార్యునైయ దేహతై ప్షేణక్కడవః.

33౪. ఇరణ్ణమ్ ఇరువర్క్కుమ్ స్వరూపముమాయ్,
భగవత్కైర్జ్యముమా యిరుక్కుమ్.

333. కీర్త్ ఇరువర్క్కుమ్ ప్రధానకృత్యజ్ఞాకచ్చొన్న హిత కరణ ప్రియకరణజ్ఞి వేషతై విశదమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్య) ఎన్తుతుడగ్గి, అతావతు- ఉజ్జీనపరనాన ఆచార్య, ఉజ్జీనవిషు వాయ్ వద్దు ఉపసత్తివణ్ణి ఉకప్పిలే యాచ్చిప్పొరుకిట శిష్యునైయ స్వరూపతై ప్రామాదికమాకవు మొరుపట్టుతు వారాతపడి ఏకాగ్ర చిత్తనాయ్ కొణ్ణు ఉపదేశాదికళాలే నోక్కికొణ్ణు పోరక్కడవః; ప్రియపరనానశిష్య తన్నుడైయ ఉజ్జీనపరనాయ్ త్తకస్వరూపరక్షణమ్ పట్టికొణ్ణుపోరుకిట ఆచార్యునైయ తిరుమేనియై ఉచితకైర్జ్య ర్యజ్ఞాలే సర్వకాలము మేకాగ్రచిత్తనాయ్ నోక్కికొణ్ణు పోరక్కడ వనెనై.

33౪. ఇప్పడి యిరువరుమిరణ్ణయమ్ పేణినాల్ ఇరణ్ణుతై క్కుమ్ ఫలిక్కుమతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇరణ్ణమ్) ఎన్తుతుడగ్గి, అతావతు-ఆచార్యనానాల్ శిష్యునైయ స్వరూపతై ప్షేణకై యమ్, శిష్యనానాల్ ఆచార్యునైయ దేహతై ప్షేణకై యమ్ స్వాసాధారణాకారజ్ఞాకైయాలే ఇరణ్ణమ్ ఇరువర్క్కుమ్ స్వరూపము మాయ్, (౧) “అహమన్నమ్” ఎన్గిటపడియే అవనుక్కు భోగ్యమా కైక్కు యోగ్యమాయ్ నైత్తు అనాదికాలమప్పడి వినియోగప్పడ ప్పె తామల్ కిడన్ద ఇవక స్వరూపమ్ తాదృశవినియోగార్థమాక త్తిరుద్దు మ్బడి పేణి కొణ్ణు పోరుకై యమ్, (౨) “నన్గెన్నుడలమ్ కైవిడా” ఎన్గిటపడియే అవనుక్కు-విట్టుప్పిడిక్క సహాయతపడి భోగ్యమాయరు క్కిట ఆచార్యవిగ్రహతై ప్షేణి కొణ్ణు పోరుకై యమ్ భగవానుక్కు-

33౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

33౧. ఆచార్యనుక్కు దేహరక్షణమ్ స్వరూపహాని ;

శిష్యనుక్కు ఆ త్తరక్షణమ్ స్వరూపహాని.

33౨ ఆచార్యన్ ఆ త్తరక్షణమ్ పణ్ణమిడ త్తిల్ అహజ్కారమ్
విరోధి ; శిష్య్ దేహరక్షణమ్

మికపు ముకప్పకై నూలే, ఇవై తాన్ వస్తుగత్యాభగవత్తైబ్బర్యము
మాయరుక్కుమెనై.

33౧. ఇప్పుడి వ్యవస్థితమాకవేణమో, ఆచార్యనుక్కు-
త్తన్నయ దేహరక్షణత్తియమ్ శిష్యనుక్కు త్తన్నడైయ స్వరూప
రక్షణత్తియ మన్వయముణ్ణానాల్ ఎరుగు తెన్నెన్న ; అరుచ్చెయ్
కితార్, (ఆచార్యనుక్కు) ఎఱ్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - తన్నడైయదేహ
యాత్తైయిల్ తానుపేక్షకనాయరుక్కు, శిష్యనానవక్ “ఇతువేనమ
క్కుస్వరూపమ్” ఎఱ్ఱ తన్నడైయదేహత్తైప్పేగొణ్ణు పోరుకైయొ
ఱ్ఱియ, తన్నడైయదేహత్తైతాన్ రక్షిత్తైయాకిఱవితు ఆచార్యనుక్కు
ఆచార్యత్వమాకిఱ స్వరూపత్తుక్కుహాని; తానాచార్యకృత్కలి లేన్యస్త
భరనానపిన్దు తక్ స్వరూపత్తై అనక్ పేగొణ్ణు పోరక్కణ్ణిరుక్కై
యొఱ్ఱియ, తాన్తన్నా త్తరక్షణమ్ పణ్ణకైయాకిఱవితు, శిష్యనుక్కు
శిష్యత్వమాకిఱ స్వరూపత్తుక్కు హానియెనై ఆకైయూల్ మఱిన్దుమ్
శిష్యనుక్కు త్తన్నడైయ స్వరూపరక్షణముమ్ ఆచార్యనుక్కు త్తన్న
డైయ దేహరక్షణముమ్ కర్తవ్యమైన్దైన్దై.

33౨. ఇని, ఆచార్యనుమ్ శిష్యనుమ్ ఇప్పుడితద్దాముక్కు-వ్యవస్థితజ్ఞ
శాన ఆ త్తరక్షణ దేహరక్షణజ్ఞత్తై ప్పణ్ణమిడ త్తిల్ అనశ్యమ్ పరిహరణీ
యజ్ఞశాన విరోధికత్తై యరుచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్యనా త్తరక్షణమ్
పణ్ణమిడ త్తిల్) ఎఱ్ఱుతుడగ్గి. అతావతు. హితపరనాన ఆచార్య స్వోపదేశా
దికళాలే శిష్యాత్తరక్షణమ్ పణ్ణమిడ త్తిల్, నాన్ రక్షిత్తుగొణ్ణు పోరు
కితేన్” ఎఱ్ఱ ఆహజ్కారమ్, ఆచార్యపారతన్యమాకిఱతన్నధికార
విరోధి ; ప్రియపరనాన శిష్య్ ద్రవ్యాదికళాలే ఆచార్యదేహరక్షణమ్

పణ్ణమిడ త్తిల్ మమకారమ్ విరోధి.

332. ఆచార్యత్వన్నుడై యదేహరక్షణమ్ తత్ నస్తువైక్కిణ్ణు
పణ్ణక్కడవత్; శిష్యక్ స్వదేహరక్షణమ్ ఆచార్యక్
వస్తువైక్కిణ్ణు పణ్ణక్కడవత్.

33౩. ఆచార్య శిష్యక్ వస్తువైక్కిళ్ళక్కడవనల్లత్ ;

పణ్ణమిడ త్తిల్, “ఎన్నుడైయ ద్రవ్యజ్ఞానము కరణజ్ఞానము ఇప్పుడి
రక్షిత్తుకొణ్ణుపోరుకిణ్ణే” ఎన్నిట మమకారమ్, “శరీరార్థప్రాణాదిక
జెల్లా మాచార్యశేషమ్” ఎన్నిరుక్కక్కడవ తన్నధికారవిరోధియెనై.

332. ఆచార్యనుక్కుమ్ శిష్యనుక్కుమ్ తన్తాముడైయ దేహ
రక్షణదత్తైయిల్ ప్రతిప్రత్తివిశేషజ్ఞతై వరుత్తరుశిష్యైయకితార్ మేల్,
(ఆచార్యన్) ఎన్ఱుతుడజ్జి. (ఆచార్యక్ తన్నుడైయదేహరక్షణమ్ తత్
వస్తువైక్కిణ్ణు పణ్ణక్కడవత్) ఎన్ఱుతు- (౧) “శరీరమర్థంపాణిజ్ఞా
సగ్గురుభ్యోనివేదయేత్” ఎన్నిటపడియే శిష్యసర్వస్వముమ్ అడియిలే
సమర్పితమాకైయాలే, స్వదేహరక్షణత్తుక్కులుప్పాక అవత్కాలోచి
తమాక కిచ్చిత్కరిక్కుమవల్లై అవన తెన్నుమ్నినై విన్ఱిక్కే తన్ను షేను
వాన్ఱి వినియోగమకొళ్ళక్కడవనెనై. (శిష్యక్ స్వదేహరక్షణమ్ ఆచా
ర్యక్ వస్తువైక్కిణ్ణు పణ్ణక్కడవత్) ఎన్ఱుతు-తనక్కరుడైమెయిన్ఱిక్కే
సకలముమాచార్యశేషమాకైయాలే, స్వదేహరక్షణత్తుక్కులుప్పాక
వినియోగమకొళ్ళునువల్లై ఆచార్యనుడైమెయిన్ఱు ప్రతిప్రత్తిపణ్ణి విని
యోగమకొళ్ళక్కడవనెనై.

33౩. ఆచార్యదేహరక్షణ త్తిల్ వన్దాల్ శిష్యక్ తనకుళ్ళుజెల్లామ్
అజ్ఞుడైయైమెయెన్నుమ్ నినైవాలే కొడుక్కైయమ్, ఆచార్యనుమ్
తాదృశవస్తువైవాజ్ఞుకైయమెట్టియ, శిష్యనుడైయ మమతాధూషిత
మానవస్తువైశ్చరవరుమ్కొళ్ళువుమ్కొడుక్కవుమ్కడవర కళ్ళల్లరెన్ఱితార్,
(ఆచార్యశిష్యక్ వస్తువై) ఎన్ఱుతుడజ్జి. (శిష్యక్ వస్తువైకొళ్ళక్కడవ

33౨ శ్రీవచనభూషణమ్ నవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

శిష్యౌ తౌ వస్తువై క్కొడుక్కక్కడవనల్ల
 3౩౯. కొళ్ళిల్ మిడియనామ్, కొడుక్కిల్ కళ్ళనామ్.
 3౪౦. కొళ్ళే కొడై యుణ్ణనాల్

నల్ల) ఎన్నతు- ఇవ౯ “మదీయమ్” ఎన్నభిమాని త్తిరుక్కుమ్ వస్తువై మఱుమ్ అగ్గీకరిక్కక్కడవనల్లనెన్. శిష్యౌ తౌ వస్తువై క్కొడుక్కక్కడవనల్ల) ఎన్నతు- “స్వకీయమ్” ఎన్నభిమాని త్తిరుక్కుమ్ వస్తువై “అహజ్జారమమకారస్పర్శముళ్ళవై విమ్” ఎన్న వెరువియిరుక్కుమ్ మృదుప్రకృతియాన ఆచార్యనుక్కు, విషత్తైయిడుమాపోలే సమర్పి క్కొడుక్కడవనల్లనెన్.

3౩౯. అప్పడికొళ్ళుతల్ కొడుత్తల్ శెయ్తాల్ వరువతె న్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కీతార్, (కొళ్ళిల్) ఎన్నతుడగ్గి. అతావతు-శిష్యౌ “ఎన్నతు” ఎన్నిరుక్కుమ్ వస్తువై చ్చాపలత్తాలే స్వీకరిక్కిల్, “ఈశ్వర౯ అఖిలభరనిర్వాహకనాయ్ పోరుకై యాలే నమక్కెన్నకుత్తె యుణ్ణ” ఎన్నిరుక్కుమ్ పూర్ణనానతా౯, దేహయాత్తైక్కుమ్ కూడ ముతలల్ దరిద్రనాయ్ విడుమ్ ; “ఎన్నతు” ఎన్న బుద్ధిపణ్ణి ఒత్తై ఆచార్యనుక్కు కొడుక్కిల్, (౧) “శరీరమర్థమ్” ఇత్యాదిప్పడియే అడియిలే సమర్పితమాకై యాలే తదీయమాయిరుక్కిటవతిలే మదీయత్వబుద్ధిపణ్ణికై యాలే ఆచార్యస్వాపహరియాయ్ విడుమ్.

3౪౦. ఇవ్వళవేయన్తు, సమ్మన్ధహనియుమ్ వరుమెన్గితార్, (కొళ్ళే కొడై) ఎన్నతుడగ్గి. అతావతు- శిష్యాచార్యత్వమాకిట సమ్మన్ధముణ్ణనాల్, శ్రేష్ఠభూతనానశిష్యౌ (౧) “శరీరమర్థమ్” ఇత్యాదిప్పడియే “సర్వమునుబ్బుత్తైయతు” ఎన్నుమ్ నిన్దై వాలే సమర్పిక్కెయమ్, అప్పడిస మర్పి తవల్ శిషియాన ఆచార్యనగ్గీకరిక్కెయమ్ ముత్తైయాయురుక్కు, ఇవ౯ “ఎన్నతు” ఎన్ను అభిమాని తవల్ ఆచార్య స్వీకరిక్కెయమ్,

సమృద్ధిమక్కులైయుమ్.

380. ఇవన్ మిడియనాకై యాలే కొడాఁ;

అవన్ పూర్ణనాకై యాలే కొళ్ళా.

381. అవనుక్కుప్పుర్తియాలే స్వరూపమ్ జీవిత్తతు;

ఇవనుక్కుమిడియాలే స్వరూపమ్ జీవిత్తతు.

ఇవన్ “ఎన్నతు” ఎన్ఱు అభిమాని తత్తోనై ఆచార్యసుక్కు సమృద్ధియమాకిట ముత్తైకేడాన కొళ్ కొడైయుణ్డానపోతు, శిష్యాచార్యత్వరూపసమృద్ధిమక్కులైన్దువిడుమెనై.

380. ఇప్పడి దారిద్ర్య శీద్రవ్యాపహరణ్ణళ్ వరువతుమ్ సమృద్ధిమక్కులైవతుమ్ కొళ్ కొడైతానుణ్డాకిలితే, అతుతానవర్ కళ్ శెయ్యార్ కళెన్నుమిడ తై సహేతుకమాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవన్) ఎన్ఱుతుడన్ణి. అతావతు- శిష్యనానవివన్ “సకలముమాచార్యస్వమ్, ‘నన్నతు’ ఎన్ఱు సమర్పిక్కలావతోన్ఱుమిలై” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ మిడియనాకై యాలే, “నా మజ్జుత్తైక్కొన్ఱైక్కొడుక్కితోమ్” ఎన్ఱుకొడాఁ; ఆచార్యనానవన్, “ఈశ్వరన్ సకలభరనిర్వాహకనాయ్ నడత్తిక్కొణ్ణుపోగుకై యాలే నమక్కిని యెన్నుకుత్తైయుణ్ణు?” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ పరిపూర్ణనాయరుక్కై యాలే, ఇవనభిమాన దుష్టమానవై యెన్ఱైయుమగ్గీకరియానెనై.

381. ఇన్ఱపూర్తిదారిద్ర్యణ్ణళా లిరువర్ కుమ్ ఫలిత్తవన్ఱై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అవనుక్కు) ఎన్ఱుతుడన్ణి. అతావతు- ఆచార్యసుక్కు ఇవనభిమాన దుష్టమానవై యెన్ఱైయుమ్ కొళ్ళామైక్కుడలాన పూర్తియాలే ఆచార్యత్వమాకిటస్వరూపమ్ జీవిత్తతు; శిష్యనానవివనుక్కు స్వకీయత్వబుద్ధ్యా ఒన్ఱైయుమ్ సమర్పిక్కైక్కు యోగ్యతైయిల్లాత సకల తదీయత్వ ప్రతిపత్తిసిద్ధ దారిద్ర్యతాలే శిష్యత్వమాకిట స్వరూపమ్ జీవిత్తతెన్ఱై.

343. ఆనాల్ శిష్యన్ ఆచార్యనుక్కు-పృణ్ణు
ముఖకారమ్ బిస్తుమిల్లెయోవెన్నిల్ ;

344. ఆచార్యనినై వాలేడ్డు.

345. అతావతు-జ్ఞాన వ్యవసాయ ప్రేమ సమాచారజ్ఞల్.

346. ఆచార్య ప్రీత్యర్థమాక ఇవనుక్కు-త్తవిరవేణువతు

343. ఇని శిష్యనాచార్యనుక్కు-పృణ్ణుముపకారమిన్న తెన్త
రుళిచ్చెయ్ వతాక తద్విషయప్రశ్న తె యనువదిక్కితార్, (ఆనాల్ శిష్య
నాచార్యనుక్కు-పృణ్ణుముపకార మొస్తుమిల్లెయోవెన్నిల్) ఎన్తు. అతా
వతు- ఇప్పడి కొళ్ కొడైకళుక్కు యోగ్యతైయిల్లెయాకిలుమ్ ఉపకార
స్మృతియుడైయశిష్యన్ మహోపకారకనాన ఆచార్యనుక్కు-పృణ్ణుము
పకార మొస్తు మిల్లెయోవెన్ని లెన్తె.

344. అతుక్కు-త్తర మరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్యనినై
వాలేయుణ్ణు) ఎన్తు అతావతు-స్వరూపజ్ఞనాన శిష్యన్ నినై వాల్ బరు
కాలు మొస్తు మిల్లె; స్వకృపి ఫలసన్తుప్తనాన ఆచార్యనినై వాలేయుణ్ణెన్తె.

345. అతేణెన్తు ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అతావతు) ఎన్తుతు
జ్ఞానవ్యవసాయ ప్రేమసమాచారజ్ఞావన-స్వరూపయాథా త్య
జ్ఞానిముమ్, తదనురూపజ్ఞతాన ఉపాయాధ్యవసాయముమ్, ఉపేయప్రే
మముమ్, ఇనైమూస్తుక్కు-మనురూపమాన సమ్యగనుష్ఠానముమ్.
ఇత్తాల్, తిరుమన్త్రిల్ పదత్రయత్తాలుమ్ ప్రతిపాదిక్కి-పుడుకిట
స్వరూపాపాయపురుషార్థజ్ఞిల్ జ్ఞానవ్యవసాయప్రేమజ్ఞతైయుమ్, తదను
రూపానుష్ఠానజ్ఞతైయుమ్ శొల్లుకిటతు.

346. ఆచార్యనుక్కు ఉకప్పాకవివకపణ్ణుమ్ కై జ్యూర్యన్తా
ప్రవృత్తినివృత్తిరూపమాయిరుక్కైయాలే ప్రవృత్తిరూపమానవత్తై
యరుళిచ్చెయ్ తవన న్తరమ్, నివృత్తిరూపమానవత్తై యరుళిచ్చెయ్
కితార్ మేల్, (ఆచార్య ప్రీత్యర్థమాక ఇవనుక్కు-త్తవిరవేణువతు)

భగవద్ద్రీవ్యతై యపహరిక్మయమ్,
భగవద్భోజనతైవిలక్కుతై యమ్, గురుమస్త్రీదేవతా
పరిభవముమ్.

382. భగవద్ద్రీవ్యాపహరమావతు - స్వాత స్త్రీముమ్ అన్య
శేషత్వముమ్. భగవద్భోజనతై విలక్కుతైయావతు-

ఎన్వతుడగ్గి. (భగవద్ద్రీవ్యతై) ఇత్యాదియాలే ఇనై తన్నై ఉద్దేశిక్కి
తార్.

582. ఇప్పడి ఉద్దేశి తనన్ద్రీక్ ప్రకారజ్జైల జైవే విశదీకరి
క్కితార్ మేల్, (భగవద్ద్రీవ్యాపహరమావతు) ఎన్వతుడగ్గి. (భగవద్ద్రీ
వ్యమెన్గిటతు) (1) “పిఱిన్ నన్బొరుళ్” ఎన్నుమ్మడి శ్రీకాస్తుభమ్మాలే
ఈశ్వరనుక్కు స్పృహణీయమాన ఆత్మద్రవ్యతై. (స్వాత స్త్రీ)మా
వతు)- శేషత్వైకనిరూపణీయమానవన్ద్రీ తనక్కురితాకనినైత్తిరు
త్కై. (అన్య శేషత్వమావతు)- భగవదేక శేషమానవన్ద్రీ త్తదితర
శేషమాక నినైత్తిరుత్కై. ఇతుతాక్ మాతాపిత్రాది దేవతానర
పర్యస్తమాయురుక్కుమ్. ఇనైయిరణ్ణమ్ ప్రథమాక్షరత్తిల్ చతుర్థి
యాలుమ్ మధ్యమాక్షరత్తాలుమ్ కట్టక్కప్పడుకిటవైయితే. ఇతు
తన్నై (2) “కిన్దేనకృతంపాపం చోరేణాత్మాపహణిణా” ఎన్వ
సకలపాపమూలనూక చొల్లానిస్తతితే.

(భగవద్భోజనమ్) ఇత్యాది. రక్షణతై భగవద్భోజనమెన్గిటతు-
రక్ష్యవర్గత్తినుడైయ రక్షణమ్ అవనుక్కు, పశి త్తవనుక్కుణ్ణోలే
ధారకమాయురుత్కైయాలే (3) “మణ్ణమ్ విణ్ణమెల్లాముడనుణ్ణ” ఎన్గిట
విడత్తిల్, (4) “రక్షణమవనుక్కు ధారకమాయురుత్కైయాలే ‘ఉణ్ణ’
ఎన్గిటతు, ఇల్లెయాకిల్ ‘కాక్కుమ్’ ఎన్న వమైయుమ్” ఎన్గితే నమ్మిల్వై

అవనుడైయరక్షకత్వత్తైవిలక్కుకై.

38౧. అవనుడైయరక్షకత్వక్రమమ్ ప్రపన్న పరిత్రాణ త్తిలేశొన్నోమ్.
గురుపరిభవనూవతు - కేట్టవర్థత్తిన్నడి యనుస్థియాతోట్టికై
యుమ్, అనధికారికభుక్కుపదేశిక్కైయుమ్.

యరుళిచ్చెయ్ తతు. ఏవమ్బాతమాన అవనుడైయ రక్షకత్వత్తై విలక్కుకై యావతు - (౧) “అవ-రక్షణే” ఎన్నిఱాతువాలే నిరుపాధిక సర్వరక్షకనాక చొచ్చిల్లప్పడుకిఱ అవనుక్కురక్షీక్క-ఇడమటుమ్బడిన్వయ త్నత్తాలే యాతల్ పిఱరాలేయాతల్ తన్నైరక్షిక్కైయిలే ప్రవృత్త నాకై. ఇతుతా భగవదేకరక్ష్యత్వ ప్రతిపాదకమాననమస్సాలే కట్టి క్కప్పడుకిఱితే.

38౨. అవ రక్షిత్తురుభుమ్ క్రమద్దానెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అవనుడైయ) ఎత్తుతుడణ్ణి. అతావతు-సర్వరక్షకనాన అవనుడైయ రక్షకత్వక్రమమ్ ప్రపన్న పరిత్రాణమెన్నిఱ ప్రబంధత్తిలే విశద మాక చొన్నోమ్, అక్షేకణ్ణుకొళ్ వత్తెన్నే. అతిలే, అవనై యొట్టిందాడ జలుమ్ సీరక్షకరల్లరెన్నుమ తై ప్రతిపాది తవన న్తరమ్, “ఈశ్వర మా తాపితాక్కళ్ కై విట్టవవస్థైయులుమ్ (౨) “విన్ను నిష్టడియేనుక్కుల్ నా నాయ్ వళర్ త్తు” ఎన్నిఱపడియే తన్నురుక్కెడుత్తువేద మరుక్కొణ్ణుతామ్ ముకమ్ కాట్టిఱన్ శొల్ శొల్లియుమ్” ఎత్తుతుడణ్ణి, “ఇవ నేయెల్లార్ క్కుమ్ రక్షక” ఎన్నిఱతళవాక అవనుడైయ రక్షకత్వక్రమ తై సువ్యక్తమాక వరుళిచ్చెయ్ తారిజే.

(గురుపరిభవమ్) ఇత్యాది. (కేట్టవర్థత్తిన్నడి యనుస్థియా తోట్టికై యావతు)-స్వోజ్జీవనార్థమాక అవనరుళిచ్చెయ్య కేట్ట త్యాజ్యో పాదేయరూపమాన అర్థవిశేషజ్ఞభుక్కు త్తకుతియాయరుద్దళ త్యాగ స్వీకారరూపమాన అనుష్ఠాన తై ప్పణ్ణాతోట్టికై. (అనధికారికభుక్కుపదేశిక్కై యావతు)- తనక్కు త్తజ్ఞమాక అవనుపదేశి త్త సారాథ

మ స్త్రీపరిభవమావతు-అర్థత్తిల్ విస్తృతియుమ్, విపరీ
తార్థప్రతిపత్తియుమ్. దేవతాపరిభవమావతు-కరణత్ర
యత్రైయు మప్రాప్తవిషయజ్ఞశిలే ప్రవణమాక్కుకై
యుమ్ తద్విషయత్తిల్ ప్రవణమాక్కాతోభీకైయుమ్.

జ్ఞశిలే నాస్తిక్యాదికళాలే ఇతుక్కుధికారికళల్లాతవర్కభుక్కు ఖ్యాతిలా
భాదికళై నచ్చియుపదేశిక్కై.

(మ స్త్రీపరిభవమ్) ఇత్యాది. (అర్థత్తిల్ విస్తృతియావతు)-ఆచార్య
న్ అన్దమ స్త్రీత్తుక్కురుళిచ్చెయ్తయభార్థజ్ఞశిలే పులకాలుమనుసన్ధితు
నోక్కి-కొంఱుపోరుకైయన్తిక్కే బొదాసీన్యత్రాలే మఱిదువిడుకై. (విప
రీతార్థప్రతిపత్తియావతు)- ఆచార్యనరుళిచ్చెయ్త ప్రకారమన్తిక్కే
మ స్త్రీత్తుక్కు విపరీతమాయురుక్కు మర్థజ్ఞశిలే ఇతుక్కుర్థమెన్దు భాన్తి
యాలే ప్రతిపత్తివణ్ణియురుక్కై.

(దేవతాపరిభవమ్) ఇత్యాది. (కరణత్రయత్రైయుమప్రాప్తవిషయజ్ఞ
శిలే ప్రవణమాక్కుకైయావతు)- (౧) “విచిత్రాదేహసన్పత్తిశ్వరా
యనివేదితుమ్” (౨) “మాయావత్తనై వణజ్ఞవై త్తకరణమివై” ఎన్ది
అపడియే భగవత్పరిచర్యార్థమాక సృష్టజ్ఞశిలే, (౩) “ఉశిన్నముమ్
తిరుమూర్తియుమ్ శిన్దిత్తేత్తిక్కేతోమై” ఎన్దిఅపడియే అవనైనినై
క్కైక్కుమ్ స్తుత్తిక్కైక్కుమ్ వణజ్ఞుకైక్కు ముఱుప్పానమనోవాక్కా
యజ్ఞశిలే, స్వరూపప్రాప్తమల్లాత హేయవిషయజ్ఞశిలే, మేట్టిల్ నీర్ పళ్ళ
త్తిలే విఱుమాపోలే ప్రవణమామ్మడిపణ్ణుకై. (తద్విషయత్తిల్ ప్రవ
ణమాక్కాతోభీకైయావతు)- (౪) “నాత్తఱుమ్మొనారణావెన్ద్రైత్తు
మెయ్తఱుమ్మొమ్మైత్తి” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లకిఅపడియే స్వరూపప్రాప్త
మాన అవిషయత్తిల్ మణ్ణివిఱుమ్మడి పణ్ణువియాతోభీకై. ఆక (౫)
“మస్తేతద్దేవతాయాళ్ళ తథామస్త్రీప్రదేశుకా । త్రిషుభక్తీస్సదా
కార్యా” ఎన్దుమ్, (౬) “మస్త్రీనాథం గురుంమస్త్రీం సమత్వేనాను

3౪౯. ఇవనుక్కుశరీరావసానత్తశవుమ్ ఆచార్యవిషయత్తిల్
(౧) “ఎన్నైత్తీమనమ్ కెడుత్తాయ్” (౨) “మరువి
త్తోఱ్ఱుమ్ మనమేతన్దాయ్” ఎఱ్ఱు ఉపకార స్మృతి నడక్క
వేణుమ్.

3౫౦. మనస్సుక్కు త్తీమైయావతు-స్వగుణ త్తెయుమ్, భగవ

భావయేత్” ఎఱ్ఱుమ్ పూజ్యమాకచ్చొల్ల పృథుకిఱ ఇమ్మాన్ఱు విషయ
త్తెయుమ్ పరిభవి క్కెయానతివెయాయ్ బు.

3౪౯. ఆకఇప్పడి ఆచార్యప్రీత్యర్థమాక చెయ్యవేణుమవై
యుమ్ తవిరవేణుమవైయు మరుళిచ్చెయ్తారాయ్ నిన్ఱార్ క్కీర్; ఇన్న
ముమ్ ఇవనుక్కుశరీతమా యిరుప్పత్తోన్ఱై యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్,
(ఇవనుక్కు) ఎఱ్ఱుతుడణ్ణి అతావతు- ఇవ్వధికారిక్కు శరీరత్తోడిరు
క్కుమ్ కాలమి త్తనైయుమ్ మహాపకారకనాన ఆచార్యన్ పక్కలిల్
“ఎన్నుడైయ తియమన్నసైప్పొక్కి-నాయ్, అనన్య ప్రయోజనమాక
అనుకూలవృత్తికలై ప్పణ్ణుమ్ మనసైత్తన్దాయ్,” ఎఱ్ఱు ఉపకార స్మృతి
యనువ ర్తిక్కవేణుమెన్ఱై.

3౫౦. మనస్సుక్కు త్తీమైయావతే తెన్ను మాక్కాణ్ఱెయిలే
యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (మనస్సుక్కు) ఎఱ్ఱుతుడణ్ణి. (స్వగుణ త్తెన్నినై
క్కెయావతు)- శమదమాద్యాత్మగుణజ్ఞో తనక్కుణ్డానాళుమ్ (3)
“నితైవాన్ఱుమిలే” (౪) “నలన్దానొన్ఱుమిలే” ఎన్నిఱపడియే నమ
క్కో-రా త్మగుణముమిలైయెఱ్ఱు త్తెవెణుమైయై యనుసన్ధిక్కవేణ్ణియిరు
క్క, “ఇవైయెల్లామ్ నమక్కిప్పొత్తుణ్ణు” ఎఱ్ఱు తనక్కుణ్డానసద్గుణజ్ఞలై
ప్పొరప్పొలియనినై క్కె. (భగవానుడైయదోష త్తెన్నినై క్కె-యావతు)-
తనక్కుప్పరతన్రమాన ఇవ్వాత్తవస్తునై త్తన్ను పేత్తెయాలే అనాది
కాలమ్ కర్తతై వ్యాజమాక్కి క్కె-విట్టిరుద్దవణ్, అవ్వశవుమన్ఱి క్కె-నిర్ద

ద్భాగవత దోష తైయుమ్ నిన్దైక్కె.

346. దోషమ్ నిన్దయాతోఽభీకితతు, గుణమౌపి

ను రెప్పోలే యథాకర్తృఫలదాయురూయ నిరయజ్గళిల్ తిత్తియఱుత్త
అత్తు త్తీర్ తుమ్ అవన్ కైక్కొణ్ణాలుమ్, నిరజుళశస్వతన న్నినాత్తయాలే
“ఇన్నఘోతిన్న పడి శెయ్యుమ్” ఎన్దు విశ్వసిక్కవొణ్ణాతవక ఎన్ఱాత్పొల
వుమ్, కృష్ణావతార త్తిలే స్వైరవిహరజ్జైయిట్టు “ధర్మసంస్థాపనమ్
పణ్ణప్పిటన్దవనుక్కు ఇజ్జకశెయ్ కై ముత్తెమెయాయుర్దుత్తిల్లయే”
ఎన్ఱాత్పొలవుమ్ నిన్దైక్కె; అల్లతు సమస్తకల్యాణగుణాత్తకమాన
విషయ త్తిల్ నిన్దైక్కలావతోరుదోషమిల్లెయిడే. ఇని (భాగవతదోష
తైన్దైక్కెయావతు). తిరుమేనియోడే యిరుక్కెయాలే మేలెఱుత్తో
బొలితి ఆకారజ్జైయిట్టు ప్రకృతివశ్యర్ అహజ్కారగ్రస్తర్ ఎన్ఱా
త్పొలే నిన్దైక్కె; ఆక ఇతు (స్వగుణ తైయుమ్ భగవద్భాగవతదోష తై
యుమ్ నిన్దైక్కెయావతు).

347. ఆనాల్ తనక్కుచ్చిలగుణముణ్ణాయరుక్క అతున్నినై
క్కలాకాతెన్దితాప్పోలే, అత్తలెక్కుమ్ శిలదోష ముణ్ణాయరుక్క
నిన్దైక్కలాకాతెన్దితావోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (దోషమ్ నిన్దయా
తోఽభీకితతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - భగవద్భాగవత విషయజ్గళిల్
దోషమ్ నిన్దయాతోఽభీకితతు, తనక్కుగుణముణ్ణాయరుక్క అతున్నినై
యాతోఽభీకితాప్పోలే, ఉణ్ణాయరుక్కనిన్దయాతోఽభీకితతన్దు; ముతలిలే ఇ
విషయజ్గళిల్ అతిల్లామెయాలేయెన్దై ఎజ్జనేయెన్నిల్, సర్వము క్షీప్రసద్దమ్
వారాతపడి తానిట్టకట్టలైయిలే అజ్గకరిక్కైక్కాక, (1) “ఒన్దియొన్ది
యులకమ్ పడైత్తా” ఎన్ఱుమ్, (2) “ఎతిర్ శూళల్ వుక్కు” ఎన్ఱుమ్
శొల్లుకితి పడియే సకలాత్తాక్కళుడై యెడజ్జీనినత్తుక్కు సృష్ట్యవతారాది
కళాలే కృషిపణ్ణొక్కొణ్ణుపోరుకైయాలే, “అనాదికాల ముడేక్షకనాయ్

ఉణ్ణాయరుక్కవస్తు ; ఇల్లామెయాలే.

34.1. దోషముణ్ణెన్టునినైక్కిల్

కైవ్విరుద్దాన్" ఎన్నవొణ్ణాతు ; నిర్దయరైప్పోలే . కర్తానుగుణమాక
దణ్ణిక్కిఱతుమ్, మణ్ తిప్రప్రజైయై నాక్కిలే కుటియిట్టజ్జప్పణ్ణుమ్ మా
తావైప్పోలే పితపరనాయ్ చ్చెయ్కైయాలే ఉజ్జవనత్తుక్కుడలామి
త్తనై ; నిరజ్కుశస్వాతన్యైమ్ పూర్వమ్ బన్ధహేతువాయ్ పోప్పన్దతే
యాకియమ్ కృపాపరతన్రనాయజ్జీకరిత్తపిన్బు. నిత్యసంసారియై నిత్య
సూరికళోడు సమానభోగభాగియాక్కుమళవిల్ నివారకరఱచ్చెయ్
కైక్కుఱుప్పామి త్తనైయాకైయాలే శ్లాఘ్యమామి త్తనై. కృష్ణావతా
రత్తిల్ పైర్విళారమ్, (1) "యదిమేబ్రహ్మచర్యంస్యాత్" ఎన్నిఱపడియే
తనక్కిన్దభోగ త్తిలొట్టిల్లామైయైవెళియిడుకై క్కాకవుమ్, (2) "గోప్యః
కామాత్" ఎన్నిఱపడియే అన్వభియా లే యవర్కళై త్తనపక్కల్
ప్రవణరాక్కి ఉన్దరిప్పిక్కైక్కాకవుమ్ శెయ్తతాకైయాలే గుణమి త్త
నైయల్లతు కున్ద్రుమస్తు. ఇని భాగవతర్కళుమ్, (3) "కున్ద్రుమిన్ది
క్కుమామ్ పెరుక్కి" ఎన్నిఱపడియేనిర్దోషరాయ్నిరవధికగుణరాయరుక్కై
యాలే ఉహ్మిఱవారాయ్దుపార్తాల్ అవర్కళి పక్కలియమ్ కాణ
లావతారు దోషమిల్లెయితే. మన్ద్రుమిప్పడైకళిలే భగవద్భాగవత
విషయబ్బళిల్ దోషబ్బళి తోన్ద్రీన్ద్రాకిల్ పరిహారబ్బళి కణ్ణుకోళవతు.
ఇనైయెల్లామ్ తిరువుళ్ళమ్ పన్ద్రీయాయ్ద్రు(ఇల్లామెయాలే) ఎన్టు ఇవర
రుళిచ్చెయ్తతు.

34.2. (దోషమిల్లె) ఎన్టు స్వపక్షత్తాలే సాధితార్కీర్త్ ; ఇని

పరపక్షత్తాలే దోషసద్భావతై యజ్జీకరిత్తుక్కుణ్ణు తత్పరిహారతైయరు
ళిచ్చెయ్కికారమేల్, (దోషముణ్ణు) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - కీర్త్ చొప్ప
న్నపడియన్దిక్కై భగవద్భాగవతవిషయబ్బళిల్ దోషముణ్ణెన్టునినైక్కిల్

అతుపరదోషమస్తు, స్వదోషమ్.

3గీ3. స్వదోషమానపడి యెన్నెన్నిల్ ;

3గీ4. స్వదోషత్తాలుమ్ బన్దత్తాలుమ్.

3గీ5. స్వదోషమిల్లెయాకిల్ గుణప్రతిపత్తి నడక్కుమ్.

అవర్కళి పక్కల్ తనక్కుత్తోడ్ బుకిటదోషమ్ అవర్కళి దోషమస్తు;
తద్ద్రష్టావాన తన్నుడై యదోషమెన్దె.

3గీ3. అతుస్వదోషమానపడియై సాధితైక్కాక తద్ద్రష్టవయ
ప్రశ్నతై యనువదిక్కితార్, (స్వదోషమానపడియెన్నెన్నిల్) ఎన్దు.
పరగతమాయ్తోడ్ బుకిటతనుస్వదోషమానపడియెజ్జనేయెన్ని లెన్ద్రపడి.

3గీ4. అతుక్కుత్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వదోషత్తాలుమ్)
ఇత్యాదియాలే. అతానతు - కాచాదిదుష్టదృష్టిమానుక్కు చన్ద్రద్వి
త్వాదికళి తోడ్ బుమాపోలే, నిర్దోషమానవిషయజ్గళిలే దోషమ్
తోన్దుమ్మడియాన దుర్గాసనాదుష్టచిత్తజైయాకిట స్వదోషత్తాలుమ్,
పుత్రాదికళి దోషమ్ పిత్రాదికళతామాపోలే అవర్కళిక్కుణ్ణానదో
షమ్ తన్నుతామ్మడి అవర్కళిడు తనక్కుణ్ణాన బన్దవిశేషత్తాలుమెన్దె.
(స్వదోషత్తాలుమ్) ఎన్గిటవితు, అత్తలైయిల్ దోషాభావతైప్పల్లి
చ్చొల్లుకిటతు ; మద్రైయతు దోషవతైయై యక్కిరితుక్కుణ్ణా
ళొల్లుకిటతు.

3గీ5. (స్వదోషత్తాలే) ఎన్నలావతు దోషన్దానుణానాలన్దో
వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వదోషమిల్లెయాకిల్) ఎన్దుతుడక్కి. అతావ
తు-చన్ద్రద్విత్వదర్శనహేతువాన చక్షుర్దోషమిల్లాతపోతు చన్ద్రైకత్వమే
తోడ్ బుమాపోలే, దోషదర్శనహేతువాన స్వచిత్తదోషమిల్లాతపోతు,
భగవద్భాగవతవిషయజ్గళిల్ గుణప్రతిపత్తియెనడక్కుమెన్దె. అతునడ
వామైయాల దోషముణ్డెన్దు కొళ్ళవేణుమెన్దుకరుత్తు.

3౪౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

3౫౬. నడన్దతిల్లెయాకిల్ దోషజ్ఞానమే దోషమామ్.

3౫౭. ఇతుతనక్కు-అవసరమిల్లె.

3౫౮. స్వదోషత్తుక్కుమ్.

3౫౬. నడన్దతిల్లెయాకిల్ వరుమ్ దోషమెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (నడన్దతిల్లెయాకిల్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - గుణప్రతిపత్తి నడవాత్తోన్దొల్ దోషప్రతిపత్తియితే నడప్పతు ; అన్దదోషజ్ఞానన్దానే ఇననుక్కు భగవన్నిగ్రహహేతువాన దోషమామ్. ఇతడియాక వేఱూ రుదోషముణ్ణా మెన్న వేణ్ణావెన్లె. ఇత్తాల్, ఇతు అవశ్యమ్ పరిహరణీయ మెన్నుమిడమ్ శొల్లిన్ దాయీన్ బు.

3౫౭. ఇతుతానెల్లామ్ శొల్ల వేణ్ణువతు ఇతుతనక్కు-అవకాశమివ నుక్కుణ్ణానాలితేయెన్దితార్ మేల్, (ఇతుతనక్కు-వసరమిల్లె) ఎన్దు. అతా వతు - భగవద్భాగవతదోష చిన్తనమాకిఱ వితుతనక్కు అవసరన్దా నివనుక్కు ముతలిలేయిల్లెయెన్లె.

3౫౮. అత్తెత్తాలేయెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (స్వదోషత్తుక్కుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-(౧) “నీశ సేన్ నితైవాన్దుమిలే” (౨) “పాయ్ నిన్ద్రానముమ్ పొల్లావొమ్ముక్కు-మమ్ముక్కు-డమ్ముమిన్ద్రానీర్ మై” (౩) “అమర్యాదఃకుద్రః” (౪) “విద్వేషమానమదరాగ విలోభ మోహోద్యజ్ఞానభూమిః” (౫) “అతిక్రామన్నాజ్ఞాం తవవిధిపే ధేషు భవతేష్యభిప్రహ్యాన్యాగ్ధీకృతిభిరపి భక్తాయనతతమ్ | అజానన్ జానన్వా భవదసహసీయాగసిరతః” (౬) “శ్రీరక్తేశ త్వద్గుణానామివా స్తద్దోషాణాంకః పారదృశ్యాయతోహమ్” ఇత్యాదికలిల్ శొల్లుకిఱపడియే అన వధికమాన తన్నుడైయ దోషానుసన్ధానత్తుక్కుమ్, అన్దదోషతైప్పా

(౧) తి-వాయ్-3-౪. (౩) స్తో-౨-౬౨. (౫) (౨) తి-వి-౧- (౪) వ-స్త-౨౬. (౬) ర-స్త-౨-౯౪.

భగవద్భాగవతగుణజ్ఞభక్తుక్కుమే కాలమ్ పోరుకై యాలే.

రామలక్ష్మీకరీ త్తరుళిన భగవానుడైయవుమ్, (౧) “వేతమ్ వల్లార్ కళై కొణ్ణు” ఎన్ఱుమ్, (౨) “బోధయ న్నఃపరస్పరమ్” ఎన్ఱుమ్, (౩) “అవ నడియార్ శిఱుమామనిశరాయెన్నె యాణ్ణార్ జేతిరియ-నఱుమావిరై నాణ్ మలరడిక్కిన్ఱ్ ప్పకుతల్ - ఉఱుమో” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే పురుషకారము ముశాత్తుడై యుమ్ ప్రాప్యరుమాన భాగవతర్ కళుడై యవుమ్, (౪) “సమ స్తకల్యాణగుణామృతోదధిః” (౫) “అసజ్ఞేయ కల్యాణగుణగణౌఘమహర్ణవ” (౬) “యథార త్నా నిజలధేర సజ్ఞేయాని పుత్రక! తథాగుణాహ్యోనస్తస్య అసజ్ఞేయామహత్తనః” (౭) నాహం సమర్థో భగవత్ప్రియాణాం వక్తుం గుణాన్ పద్మభువోప్యగమ్యాన్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే అసజ్ఞేయమాయరుద్దుళ్ళ గుణానుసన్ధానజ్ఞభక్తుక్కుమే కాలమ్ పోన్దు మసోబొన్ఱు క్కువకాశమిల్లామైయాలే యెన్నె. (ఇవసోబుక్కే కాలమ్ పోరుకై యాలే) ఎన్ఱెయాలే స్వగుణ స్తరణత్తుక్కువకాశమిల్లె యెన్నుమిడము మథాత్సిద్ధమితే.

౩౫౯. ఆక, (౮) “మనస్సుక్కు త్తీమైయావతు” ఎన్ఱుతుడక్కి ఇవ్వళవుమ్ భగవద్భాగవతదోష స్తరణమాకాతెన్నుమిడముమ్, అవర్ కళుడైయ వైర్దోష్యముమ్, దోషముణ్ణెన్ఱునినై క్కిల్ అతుతద్దోషమన్ఱు స్వదోషమెన్ఱుమ్, అతుస్వదోషమాకైక్కు నిదానజ్ఞభక్తుమ్, స్వదోషా భావశక్తైక్కుఉత్తరముమ్, దోషప్రతిపత్తినడక్కిల్ అతుతానే ఇవ సుక్కుమహదోషమెన్ఱుమ్, స్వదోష భగవద్భాగవతగుణానుసన్ధానత్తు క్కే కాలమ్ పోరుకై యాల్ ఇతుతనక్కు ఇవనుక్కువసరమిల్లెయెన్ఱుమరుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్తి; ఇప్పడి తనక్కుఉద్దేశ్యమాన భగవద్భాగవత విష

(౧) తి-వాయ్-౪-౬-౮.

(౪) స్తో-౪-

(౭)

(౨) గీతై-౧౦-౯.

(౫) గ-త్ర-

(౮) 3౫౦-

(౩) తి-వాయ్-౮-౧౦-౩.

(౬)

370 శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

371. సంసారికళో దోషమ్స్వదోషమెస్తు నిన్దైక్కక్కడవన్.

380. అతుక్కుహేతు బద్ధజ్ఞానమ్.

381. (1) “ఇతైప్పొయ్తుమెణ్ణోమ్”

యజ్ఞశీలో దోషమ్నిన్దై యామలుమ్, ని నైతానాకిలుమ్ అతు తన్నుడై య దోషమాక నిన్దై త్తిరుక్కవేణు మెన్దరుళిచ్చెయ్త ప్రసజ్జ త్తిలే, సంసారి కళో దోషవిషయానుసన్ధానముమ్ ఇన్న పడియాక వేణు మెన్దితార్ మేల్, (సంసారికళో) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు- సంసారికళుక్కుణ్డాన భగవద్వై ముఖ్యమ్ * అనాత్మన్యాత్మబుద్ధి అస్వేస్వబుద్ధి ముతలాన దోషమ్ కణ్డాల్ అన్దదోషజ్జైయిట్టు అవర్కళై ఇకళ్దన్దు “ఇవర్కళుక్కుమ్ నమక్కుమ్ పణియెన్?” ఎన్దిరాతే, అవర్కళుడై యదోషముమ్ తన్ను డై య దోష మెన్ద నుసన్ది త్తిరుక్కక్కడవనెన్దై.

380. అతుక్కుహేతువెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అతు క్కుహేతుబద్ధజ్ఞానమ్) ఎన్దు. అతావతు - తనక్కు శేషికళాన భగవ ద్భాగవతర్కళోదోషమ్ స్వదోషమాక వనుసన్దిక్కైక్కుహేతు, అవర్ కళోడు తనక్కుణ్డాన సమబ్ధజ్ఞానమానాత్పిలే, సంసారికళో దోష తై త్తన్నుడై య దోషమాక వనుసన్దిక్కైక్కుహేతు, నారాయణత్వై ప్రయుక్తమాన సమబ్ధజ్ఞానమెన్దై. ఎల్లార్క్కు మీశ్వరనోడు సమబ్ధ మొత్తిరుక్కైయాలే అవ్వళియాలే తనక్కు మవర్కళుక్కుమ్ సమబ్ధ సమున్డాకైయాలే, తనక్కు అవర్జనీయరాన ప్రకృతిబద్ధక్కుళుక్కువన్దదో షమ్ తనక్కువన్దతాకనిన్దై త్తిరుక్కు-మోపాతి, సంసారికళుక్కుణ్డానదో షమ్ తన్నుడై యదోషమెన్దై నిన్దైక్కక్కటైయిల్దైయితే.

381. ఇతుతా వేణువతు అవర్కళోదోషన్దా నివనుక్కు త్తోన్దిలితే, అతుతా ముతలిలే యివనుక్కు త్తోన్దా తెన్దితార్ మేల్, (ఇతైప్పొయ్తుమెణ్ణోమ్) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు- (1) “కడల్ మల్లై

ఎన్నెయాలే అతుతాతోన్ద్రాతు.

3౬౨. తోన్ద్రవతు నివర్తనార్థమాక.

తలశయనతుత్తెవారై యెన్జాతేయిరుప్పారై యిత్తెప్పొయ్యుతుమెన్జోమే" ఎన్దు పరమపద త్తిలే నిత్యసూరికళే పరిన్దుపరిచరైయ పణ్ణవిరుక్కుమ్ పెరుమైయెయ్యుడైయనాయ్ వెత్తు త్తిరుక్కడల్ మలైయిలేవన్దు త్తజ్జళై పెయ్టు కైక్కాకత్తరైక్కిడైకిడక్కి-అసీర్ మైయెయ్యుడైయవనై, "ఇతోరు సీర్ మైయిరుక్కుమ్మడియెన్!" ఎన్దు అన్నీర్ మైయిలేతోన్ద్రా అనవరతానుసన్ధానమ్ పణ్ణవేణ్ణియిరుక్క, అననిడైయాట్టమ్కొణ్ణు కార్యమన్ద్రా, కేవలదేహపోషణాదిపరరాయిరుక్కి అ సంసారికళై మ్మణకాలముమ్ నినై యోమెన్దైయాలే, సంసారికళే దోషన్ద్రా ఇవ్వధికారిక్కుతోన్ద్రా తెన్ద్రై. తిరుమొక్కయార్థ్వా రరుళిచ్చెయ్తవితు శ్రీవైష్ణవర్కళెల్లార్ కుమ్మెక్కుమితే.

3౬౩. (తోన్ద్రాతు) ఎన్నప్పోమో, (౧) "శొన్నాల్ విరోతమ్" (౨) "ఒరునాయకమ్" (౩) "ఊణ్డపెణ్డోర్" ఇత్యాదియిలే ఆత్మార్ కుమ్మట్ పడ సంసారికళే కుమ్మోమ్ తోన్ద్రానీలైయోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్తవితు, (తోన్ద్రవతు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - సంసారికళే దోషమ్ తోన్ద్రవతు అన్దదోషగళిల్ నిన్దుమ్ అవర్కళై నివర్తిప్పిక్కైక్కాక వెన్ద్రై.

(౧) *శొన్నాల్ విరోతమ్ ముతలాసవన్ద్రాల్ ఆత్మారు మతిల్ తిరువుళ్ళమ్ వైత్తతు అసేవ్యసేవాదికళిల్ నిన్దు మవర్కళై నివర్తిప్పిక్కైక్కాక వితే ; అతెల్లార్ కుమ్మెక్కుమ్మెన్దుకరుత్తు.

3౬౩. ఆక, ఇవ్వధికారి సంసారికళే దోషమ్ కణ్డాలనుసన్ధిక్కుమ్ ప్రకారముమ్, తద్దోషన్ద్రా నివనుక్కుతోన్ద్రా తెన్నుమిడముమ్, తోన్ద్రవతు ఇన్దుతుక్కాక వెన్దు మరుళిచ్చెయ్తాల్ కీర్త్ ; ఇప్పడి కాదాచిత్తు

3-3. పిరాట్టి రాక్షసికల్ కుశ్లమ్ పెరుమాళుక్కుమ్ తిరు
వడిక్కుమ్ అతివియాతాప్పోలే, తనక్కు ప్పిఱ్
శెయ్తకుశ్లమ్ జ్జై భగవద్భాగవతవిషయజ్జలి లటివిక్కు
క్కడవనల్లఁ.

3-4. అతివిక్కుడిరియనకప్పడ వాయ్తిఱవాతే,

మాకత్తోస్తుమ్ సంసారికల్ దోషజ్జై స్వదోషమాకన్నినైత్తుమ్, తన్ని
వర్తకనాయమ్ పోరుమళవన్తి క్కే, స్వవిషయత్తిలే కుశ్లమ్ జ్జైచ్చెయ్
తాల్ ఇవనిరుక్కువడుక్కుమ్బడి యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (పిరాట్టి)
ఎన్ఱుతుడజ్జి. అతావతు - ఏకాక్షి ఏకకర్ణి ముతలాన ఎఱునూఱుగాక్ష
సికల్ ఏకదివనమ్బోలే పత్తుమాసమ్ తర్జనభర్తనమ్ పణ్ణవిరున్దపిరాట్టి,
ఇవర్కళప్పడి శెయ్తకుశ్లమ్ జ్జై, భగవద్విషయమాన పెరుమాళుక్కుమ్
భాగవతవిషయమాన తిరువడిక్కు. మఱివియాతాప్పోలే, తక్విషయ
మాకప్పిఱ్ శెయ్తకుశ్లమ్ జ్జై, భగవద్విషయత్తిలాతల్ భాగవత
విషయత్తిలాతల్ మఱిన్ఱుమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్క్కడవనల్లనెన్ఱై. (అతివి
క్కడవనల్లఁ) ఎన్ఱిఱు - అవర్కల్ తిరుపుళ్ళత్తిలే పున్బట్టాల్
పణ్ణేయభీన్దకిడక్కిఱ ఇవర్కళుక్కు మికవుమ్ వినాశహేతువామెన్ఱు
నినైత్తు.

3-5. ఇళుకిమ్మునర్నాయసిన్దమామ్బడి ఈశ్వరన్ పడియై
యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అతివిక్కుడిరియనక) ఎన్ఱుతుడజ్జి. అతావతు-(1)
“ఎతిర్ శూఱిల్ పుక్కు” ఎన్ఱిఱుపడియే తన్నుడైయ శీలసాలభ్యాదికల్
క్కాట్టి సంసారిచేతనరై త్తప్పామలకప్పడుత్తి క్కొళ్ళువతాక వన్దవత
రిన్ఱు, తమక్కడియార్ వేణుమెన్ఱ పేక్షితాల్ అవర్కళప్పడి యనుకూ
లరాయ్ త్తోన్ఱాతోభీన్దాలుమ్, “ఇవర్కల్ శెయ్తపడి శెయ్కితార్
కల్, నామివర్కళుక్కుఱుప్పాకప్పేల్లోమిఱే” ఎన్ఱు అతుతానే
భోగ్యమాకవిరుప్పర్ ; అతుక్కుమేల్ “అవర్కల్ వేముళ్ళమ్ పణ్ణి

సర్వజ్ఞవిషయజ్ఞభిక్షుక్కుమ్ ముక్షైక్కు-మెన్నా నిష్ఠురే.

3౭౫. కుశ్లమ్ శైవతవర్కళే పక్కల్ చాక్షయమ్,

కృపైయమ్, శిరిష్టమ్, శుకవృమ్,

నాకళే” ఎన్ను అవర్కళే కుశ్లమ్ తై వైనియిరుప్పిలే పిరాట్టిక్కు మరు
లిచ్చెయ్యార్ ఎ్విట (౧) “శూభ్రే వ్వియా” ఎ్విట పట్టలే చేతనర్
శైవత కుశ్లమ్ తై త్తకతిరువుప్పిక్కు ఉత్తవర్కళే అట్టివిత్తై
క్కు-ప్రాప్తనాన సర్వేత్తరుముట్టున త్తకతిరుప్పవమ్ తిట్టరులిచ్చె
య్యారే, తానరులిచ్చెయ్యార్ త్తివ్విటమ్ అట్టియన్లు సర్వజ్ఞవిషయ
జ్ఞభుక్కుమ్ ముక్షైక్కు-మెన్ను శ్విన్వానిష్ఠురేయై. ఇత్రాల్, అవనుట్టున
ఇప్పడిమత్తైయానిన్టాల్ ఇవనుక్కు ప్పిన్నై శ్విన్వానై మోనైవడి.

3౭౬. ఇప్పడి ఉదైశ్యవిషయజ్ఞభిక్షులతినియానికుమ్ ముమాత్ర
ముమ్ పోరాతు, కుశ్లమ్ శైవతవర్కళే విషయమాక తుమాదయాది
కళుమ్ నడక్కనేణు మెన్లితాక్ మేల్. (కుశ్లమ్ శైవతవర్కళే
పక్కల్) ఎన్నుతుడగ్గి. (ప్రాక్షయూవతు)- అవర్కళే శైవతకుత్రిత్తు
క్కుత్తా మెరు ప్రతిక్రియైపణ్ణుతల్, నెజ్జలే కన్దియిరుత్తల్ శైయ్యమై
యాకిట అవరాధనహత్వమ్. (కృపైయావతు)- “నామ్ పాటు త్తిరున్దో
మాకిలు మెమ్మెరుమాను చితదణ్ణమ్ పణ్ణవన్దోపుకకితాక, ఐయో! ఇని
యిరుక్కై శైవోమ్” ఎ్విట పరదుఃఖానహిష్టుత్వమ్. (శిరిష్టా
వతు)- “అవృష్టవిరోధమాక ఇవర్కళాల్ శైయ్యలావత్తోన్ది లైయితే, పారు
ప్యాదిముఖత్రాలే ఖ్యాతిలాభాదిదృష్టవిరోధజితే ఇవర్కళాల్ శైయ్య
లావతు; అప్పడి శిలవన్ద్రైచ్చెయ్తాల్ త్తజ్జళోపాతి నామునివన్ద్రీలే
చపలరాయ ఇవర్కళిన్దైయహనియైప్పన్ నెజ్జాటల్ పట్టు త్తళర్
వుతో మెన్దిరున్దార్కళాకాతే, ఇవర్కళటినిలి త్తనమిరున్దవడి యెన్!
ఎన్ను పణ్ణమ్ హాన్యమ్. (ఉకప్పావతు)- అవర్కళే పణ్ణమ్ పరిభవాదిక
భుక్కు విషయమానశరీరై త్తనక్కు-శత్రువాకవుమ్, అవర్కళే హాని

ఉపకార స్మృతియుమ్ నడక్కవేణుమ్.

పణ్ణమ్ దృష్టపదార్థజ్ఞత్ తనక్కుప్రతికూలజ్ఞానవుమ్ నిన్దనైత్తిరుక్కై-
యాలే, తన్నుడైయ శత్రువిషయమాక ఒరువక్ పరిభవాదికళై ప్పణ్ణ
తల్ తనక్కు ప్రతికూలజ్ఞానవల్ తై పోక్కుత్తల్ శైయ్తాలుకక్కు-
మాపోలే, అనర్కళళవిల్ పిఱక్కుమ్ప్రీతి. (ఉపకార స్మృతియావతు)-
“సమ్మడైయదోషజ్ఞళై నామ్మఱింద్దిరుక్కుమ్ దళైకళిలేఱ్ఱణ్ త్రియుమ్,
నమక్కివ్విరుప్పిల్ నళైయఱుమ్మడియాన శెరుప్పక్కళై చ్చెయ్తుమ్
ఇవర్కళే నమక్కుప్పణ్ణకిఱిఉపకారమెన్టాన్”! ఎన్దిరుక్కుమ్కృతజ్ఞతై.
(నడక్కవేణుమ్) ఎన్టతు- ఇవైయి త్తనైయుమ్ కుల్ శిమ్ శైయ్తవర్విష-
యత్తిలే ఇవనుక్కులవశ్యముణ్ణాయ్పోర్ వేణుమెన్టుతోల్ శిమ్మకైక్కాక.

ఆక, ఇప్పకరణత్తాల్, హితోపదేశసమయత్తిల్ విప్రతిపత్తి
విశేషజ్ఞభుమ్, తద్రహితమాక ఉపదేశిక్కవేణుమెన్నుమిడముమ్, ఉప-
దేశసాక్షాత్ఫలముమ్ ఉపదేష్టావినాచార్యత్వముమ్సిద్ధిక్కుమ్ వట్టిక-
భుమ్, విప్రతిపత్తియుడనుపదేశిక్కిలుభయర్క్కుమ్స్వరూపసిద్ధియిల్లా-
మైయైయుమ్, ఉపదేష్టావానాచార్యను క్కులవశ్యాపేక్షిత గుణద్వయ-
ముమ్, సాక్షాదాచార్యత్వమిన్నమన్త్రై యుపదేశితవనుక్కెన్టుమ్
శొల్లుకెయాలే సదాచార్యలక్షణత్తైయుమ్; తదనన్తరమ్ సచ్చిష్యలక్ష-
ణత్తైయుమ్, తదుభయరుడై యపరిమాల్ శిజ్జళైయుమ్, శిష్యనుక్కులచా-
ర్యవిషయత్తిల్ (౧) “తీమనమ్ కెడుత్తాయ్” ఇత్యాదిప్పడియే యావ-
చ్చరీరపాత ముపకారస్మృతి నడక్కవేణుమెన్నుమ్మళైయుమ్, మన-
స్సుక్కుత్తీమై ఇన్నతెన్నుమిడత్తైయుమ్, , అతిలుపపాదనీయాంతి-
నుపపాదనత్తైయుమ్, తత్ప్రసజ్జత్తిలేమల్ శిమ్మవనుక్కులపేక్షితమాన-
అర్థవిశేషజ్ఞళైయుమ్ ప్రతిపాదిక్కెయాలే, కీర్తోచ్చొల్లివన్దద్వయ నిష్ఠ-
నానవధికారిక్కు తదుపదేష్టావానాచార్యవిషయత్తి లుణ్డాక వేణుమ్
ప్రతిపత్త్యనువర్తన ప్రకారజ్ఞభుమ్ శొల్లప్పట్టతు.

సచ్చిష్యలక్షణ ప్రకరణమ్ సమ్పూర్ణమ్.

3౬౬. స్వదోషానుసన్ధానమభయహేతు ; భగవద్గుణానుసన్ధానమభయహేతు.

భగవన్నిష్ఠైతుక విషయీకార ప్రకరణమ్.

3౬౬. ఇని (స్వదోషానుసన్ధానమభయహేతు భగవద్గుణానుసన్ధానమభయహేతు) ఎన్టుతుడగ్గి, (౧) “నివర్త్యజ్ఞానమ్ భయహేతు; నివర్తకజ్ఞానమభయహేతు” ఎన్నుమళవాక, ఇవ్వధికారిక్కు, అనాది కాలార్జిత కర్తవినాశకారణమాయ అద్యేషమ్ముతలాక ప్రాప్తిపర్యస్తమాక నడువుళ్ళ పేటుకళుక్కెల్లామ్ ప్రధానహేతువాన భగవన్నిష్ఠైతుక కృపావైభవమ్ శొల్లప్పడుకిటతు.

సంసారికభోదోషముమ్ స్వదోషమెన్టు నిన్తెక్కెముతలాక ప్రసక్తానుప్రసక్తమాయవస్త అర్థవిశేషజ్గళై ప్రతిపాదితు త్తలెక్కట్టిన వనస్తరమ్, కీర్తీ, (౨) “స్వదోషత్తుక్కుమ్” ఇత్యాదివాక్యత్తిలే ఇవనుక్కు అనవరతకర్తవ్యమాకచ్చొన్న స్వదోషభగవద్భాగవత గుణానుసన్ధానజ్గళిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు భాగవతగుణానుసన్ధానమ్ ప్రతిపాద్యాంశత్తుక్కు ఉపయుక్తమల్లామెయాలే ఇతైవిట్టు, అతుక్కు ఉపయుక్తమానస్వదోష భగవద్గుణానుసన్ధానజ్గళై యగ్గీకరిత్తుక్కొణ్ణు అవైయిరుణ్ణుక్కుమ్ ప్రయోజనమిన్న తెన్నితార్ మేల్, (స్వదోషానుసన్ధానమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. (స్వదోషమావతు) అనాత్మగుణాదికళుమ్, అతుక్కు మూలమాయ అనాదికాలమేపిడిత్తు కాక్తీ ప్పేటిక్కిడక్కి అవిద్యాదికళుమ్; ఏతదనుసన్ధానమ్, ఇతువితువాక ఇన్నుమ్ సంసరణమ్ వరిల్ శెయవతెన్నెన్నుమ్ భయత్తుక్కు హేతు. (భగవద్గుణమావతు)- ఇద్దోష తైప్పార్ తు ఇకథోమలగ్గీకరిత్తు ఇవోల్లొప్పొలుత్తు ఇవ్వాత్తావై తిరువడికళిలే శేర్ త్తక్కొళ్ళుకైక్కుడలాన అవనుడైయ దయాతూన్వ్యాదికళి; ఏతదనుసన్ధానమ్, అనాదికాలమ్ సంసార హేతువాయ్ పోద్దస్వదోషబల తైప్పార్ తు. “ఇన్నముమత్తుడియాకిల్ శెయవ కేన్?” ఎగ్గితి భయత్తిన్నుడైయ నివృత్తిక్కు హేతు

322. భయాభయజ్జలిరణ్ణమ్మాతాడిల్ అజ్ఞతైయేసిద్ధిక్కుమ్

వెన్నై. (౧) “దురస్తస్యానాదేరపరిహరణీయస్య మహతో నిహీనాచా రోఽహం నృపశురశుభస్యాస్పదమపిదయాసిద్ధోఽన్ధోనిరవధికవాత్సల్య జలధే తవస్థారంస్తారం గుణగణమితీచ్ఛామి గతభీః” ఎన్నక్కడవతితే.

322. ఇప్పడి ఇప్పడత్తిలే భయాభయహేతుక్కళాక సకల దోషగుణజ్ఞతైయమ్ శేరచ్చొల్లియిరుక్కుచ్చెయ్తే, (౨) “ఇహపుక్కడి కర్తమ్, పేర్బుక్కడికప్పై” ఎన్తుమ్, (3) “కర్తఫలమ్మోలే కృపా ఫలముమనుభవితే యః పేణుమ్” ఎన్తుమ్ కర్తతైయమ్కప్పైయైయమ్ ఇహపు పేఱుకళుక్కుహేతువాక చొల్లిక్కొణ్ణుపోయ్, (౪) “భయహే తుకర్తమ్, అభయహేతుకారుణ్యమ్” ఎన్తు నిగమిత్తతు, ఇన్నెయెల్లా వర్బీలు మిననుక్కు సంసారమోక్షజ్ఞుక్కు ప్రధానహేతుక్కళవై యాకైయాలే ; ఇన్నెయిరణ్ణయమ్ పిక శెల్లుమ్మర్బుళవైయు మిన్నె పుక్కవిడత్తేతానే నన్దువిడుమితే. ఇజ్జనన్దిక్కే అవన్పడియెనినైత్తుభయ ముమ్ తన్పడియెనినైత్తుఅభయముమామళవిల్ ఆటివిలిత్తనమ్ ఫలిక్కు మ్మెన్దితార్, (భయాభయజ్జలిరణ్ణమ్) ఎన్తుకుడగ్గి. అతావతు- క్కీర్తచ్చొ న్నవడియన్దిక్కే “అనాదికాలమ్ తనక్కుపురతన్త్రమానఆత్మవస్తువై కర్తవ్యాజత్తాలే సంసరిప్పిత్తు ప్పొన్దవనన్తో, నిరజ్కుశస్వతన్త్రనానవ నిన్ముముమ్ సంసరిప్పిక్కిల్ శెయ్వతెన్?” ఎన్తు అవన్పడియెనినైత్తు భయప్పడుకైయమ్ ; “మున్బుపోలన్దిక్కే, ననుక్కిప్పొత్తాత్త గుణజ్ఞ భుక్తాకైయాలే పేర్బుళిల్కణ్ణభివిల్లై” ఎన్తు తన్పడియెనినైత్తు భయమ్ కెడుకైయుమామళవిల్ ; తాన్తనక్కునాశకనెన్దు భయప్పడుకైయమ్ ఈశ్వరనే రక్షకనెన్దు భయమ్ కెడుకైయుమాకిఱ జ్ఞాతృత్వవేషమిల్లా మెయాలే అజ్ఞతైయేసిద్ధిత్తు విడుమెన్నె.

3౩౮. అనాల్ (౧) “నలివానిన్న మెణ్ణుక్కిన్టాయ్” (౨) “అల్లై వాల్ ముమ్మొల్లన్జుక్కిన్టా” ఎణ్ణిపాశురభక్తుక్కు అడియెన్నెన్నిల్;

3౩౯. బద్ధానుసన్ధానమ్.

3౩౮. (అణ్ణైయేసిరిక్కుమ్) ఎన్నున్జై త్తప్పురైక్కాళ అత్తవైర్ కల్ పాశురభక్తొణ్ణు ప్రభువధానమ్ పణ్ణనకోకల్ శత్తైయై యనువమ్కితార్, (అనాల్) ఎన్నులంబర్, అతావతు- ఇప్పడియాకిల్ తత్త్వవిదగ్రేసరరాన ఉన్నకోకల్ (౧) “ఉణ్ణిలావియవైఎరాలేకుమై తీర్ శీ యెన్నైయ్ పాతపజ్జయమ్ నణ్ణిలావనైయే నలివానిన్న మెణ్ణుక్కిన్టాయ్” ఎన్నుమ్. (3) “కాట్టిప్పడుప్పయో” ఎణ్ణిపడియే విషయజ్ఞైక్కాణిల్ ముడిముప్పడియాన వైచ్చై, ఉళ్ళేసిరి వ్రరవాసమ్ పణ్ణురైయాలే ఆ వ్రరశత్రుక్కళాయుక్కి-ఱ ఇణ్ణియర్గైవ్వాలుమ్ నలివుణ్ణు మ్పడిపణ్ణి, ప్రా వ్రమునూయ్ భోగ్యమునూన ఉన్ తిరువడికలై క్కిట్టాత పడియాకవే, శరణాగతనానశిన్ముమ్ సంసార త్తిలేనైత్తు నలియన్జ్ఞా నిన్టాయెన్ముమ్; (౨) “ముక్కిల్ తోర్ బక్కుభ్రోళోర్ బువిప్పాయ్ కొలెన్బి న్నమాల్ శిజరై వాల్ ముమ్మొల్లన్జుక్కిన్టా” ఎన్ను-మనుష్యోకభుక్తయ గర్భస్థాన త్తిలే ఎన్నురైయ కర్తానుగుణమాక ఇన్నమ్ సంసరిప్పిక్కి తాయోవెన్ము, “ఇప్పోలిప్పోతుపోయిల్ బు” ఎన్నున్పుడి భయస్థానమాన అల్ శిజరైయలే వర్తిక్కి-ఱునర మ్మోలే, ఉక్ ప్పాత వ్రిత్తై నినైత్తు అజ్ఞానిన్జ్ఞేన్ముమ్ అరుళిచ్చెయ్ త పాశురభక్తుక్కు నిదానమెన్నెన్నిలేన్.

3౩౯. అతుక్కు ఉత్తమరుళిచ్చెయ్ కితార్, (బద్ధానుసన్ధానమ్) ఎన్ను, అతావతు- పేఱ్ఱివుకళిరణ్ణు మవనాలేయెన్నులామ్మడి నిరు పాధికరక్షకనానవనోడు తద్గభక్తుక్కుడాన సమ్మన్భత్తిరురైయ అను సన్ధానమెనై.

31౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

32౦. ప్రజై తెరువిలే ఇడటి త్తాయ్ముతుకిలేకుత్తుమాపోలే,
నిరుపాధికబద్ధవాయ్ శక్తనాయరుక్కిఱవ్ విలక్కా
తోభిన్దోల్ అప్పడిశొల్లలామితే.

32౧. ప్రజై యొక్కిణ్ శీకరై యిల్ నిన్దుమ్ వాణ్ణాతోభిన్దోల్
“తాయ్తళినాల్” ఎన్నక్కడవతితే.

32౦. బద్ధానుసద్ధానత్తాలే ఇప్పడి తన్నాల్ వరుమవల్ అవ్
కుత్తెయాక చొల్లలామోవెన్న; ఆమెన్నుమిడతై సదృష్టాస్తమాక
వరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రజై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - క్రీడార్థమాక
తైరువిలేయోడిత్తికిఱప్రజై, అగ్గేయిడటి క్కాల్ నొన్దవాతే అట్టుతు
కొణ్ణు అకత్తిలేవద్దు, తనక్కుఇవ్వేదనై వన్దుతుతాయాలేయాక నిన్దు
అవ్ముతుకిలే కుత్తుమాపోలే, ఓరుపాధిప్రయుక్త మల్లామెయాలే
(౧) *బుక్కివొట్టియాతబద్ధతైయుడై యవనుమాయ్ ఇచ్చే తననుడైయ
కర్తతోడు ప్రకృతి ప్రాకృతజ్జోడు వాళియఱ సర్వముమ్ స్వాధీన
మొక్కెయాలే, కర్తానుగుణమాక ప్రకృతిప్రాకృతజ్జాలే ఇవ్ పడు
కిఱ నలివైత్తవిర్ కైక్కు శక్తనుమాయరుక్కిఱవ్, నలివుపడవిట్టు
విలక్కాతోభిన్దోల్, “అవనివల్ యిట్టు నలివిక్కితాన్” ఎన్నలా
మితేయెనై.

32౧. విలక్కాతమాత్రమ్ కొణ్ణు అవ్ శెయ్ తానెన్నలామో
వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రజైయై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - కిణ
్ శీకరైయిలే ప్రజైయరుక్కిఱ పడియొక్కణ్ణ మాలావానవల్
అప్పోతేయోడిచ్చెన్దు కిణ్ శీకరై నిన్దుమ్ వాణ్ణాతోభిన్దోల్, కిణ్ శీలే
ప్రజై విట్టున్దవళిల్ “తాయప్పోతే శెన్దెడుత్తాళాకిల్ ఇప్రజై విట్టు
మో? కిణ్ శీకరైయిలిరుప్పై ఇవళనుమతిపణ్ణియిరుక్కెయాలే
యన్దోవిట్టున్దుతు, ఆనపిన్బు ఇవళన్దో తళినాల్” ఎన్దు లోకమ్ శొల్లక్క
డవతితేయెనై.

32.2. ఇవనుడైయ అనుమతి పేర్ బుక్కు హేతువల్లాతాహ్మలే,
అవనుడైయ అనుమతియుమ్ ఇళివుక్కు హేతువన్టు.

32.3. ఇరణ్ణు మిరువర్ కుమ్ స్వరూపమ్.

32.4. ఇళివుక్కుడిక ర్తమ్, పేర్ బుక్కుడికృపై.

32.2. ఆనాల్ “అప్రతిష్ఠమనుమతమ్” ఎగ్గిఱన్యాయత్తాలే విలక్కామైయావతు అనుమతియాయ్ శిషిన్కు, అవననుమతియో పిన్నై ఇవన్మివుక్కు హేతువెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (అవనుడైయ) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - రత్నభూతనాన ఇవనుడైయ రత్న త్వానుమతి అచిద్వ్యావృత్తవేష మూకైయాలే భగవల్లాభత్తుక్కు హేతువల్లాతహోపాతి, రత్నకనాన అవనుడైయ సంసారానుమతియుమ్, స్వాజ్ఞారూపశాస్త్రమర్పాదై జీవిక్కెక్కాక “క్రమేణాన్తీకరిప్పోమ్” ఎన్టు ఇవన్ రుచిపార్ త్తిరుక్కిఱ విరుప్పూకైయాలే తదలాభత్తుక్కు హేతువన్టెన్టే.

32.3. ఇవ్వను మతిద్వయముమ్ పిన్నై యేతావతెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇరణ్ణుమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. (ఇరువర్ కుమ్ స్వరూపమ్) ఎన్టుతు - పరత స్త్రీనాయుమ్ స్వత స్త్రీనాయుమిరుక్కిఱ విరువర్ కుమ్ స్వాసాధారణాకారమెన్టుపడి. అతావతు - పరత స్త్రీనాన ఇవనుక్కు స్వరత్నత్వానుమతి స్వరూపాతిరేకియల్లామైయాలే స్వరూపమ్; స్వత స్త్రీనాన అవనుక్కు స్వరత్నవస్తురత్నణత్తిల్ స్వాజ్ఞారూపశాస్త్రాను గుణ నిర్వహణార్థమాన సంసారానుమతి స్వాత స్త్రీవేషమూకైయాలే స్వరూపమెన్టే.

32.4. ఆనాల్ ఇళివు పేటుకళుక్కుడియెవైయెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇళివుక్కుడి) ఎన్టుతుడగ్గి-అతావతు-భగవద్విషయత్తై అనాది కాలమ్మిక్కెక్కు హేతు (1) “మున్ శెయ్ తముఱువినై” ఎన్టుమ్మడి అనాది కాలసంబంధమాన ఇవనుడైయక ర్తమ్; ఇప్పడియిళిన్టుకిడన్దవిన్

32గ. మన్ శ్రౌష్పడిశొల్లిల్ ఇళువుక్కుఱుప్పామ్.

32ఁ. ఎడుక్కున్దైక్కిఱవనై “తల్లినాయ్” ఎన్దై ఎడామై
క్కుఱుప్పిఱే.

అవ్యయముపై పెరుక్కు-హేతు (౧) “వీతివాయ్ క్కిన్దు కాప్పా
రార్” ఎన్నుమ్మడిఱుకరైయమఱియ పెరుకుమ్ భగవత్కృపైయెన్దై.

32గ. ఇజ్జనన్ది క్కే మాటిచ్చొల్లుమళవిల్ వరుమనర్థతై యరు
శిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (మన్ శ్రౌష్పడి) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-ఇప్పడియ
న్ది క్కే-(౨) “భయాభయజ్జిరణుమ్మాతాడిల్” ఎన్దిఱవిడత్తిల్ పోలే
ఇళువుకడి ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమ్ పేర్బుక్కడి శేతనసద్గుణమెన్దు
ఇళువుపేరుకళుక్కు హేతువైమాన్ శ్రొచ్చొల్లిల్ ఈశ్వరకృతవాఙ్మ
కైయాలే, అవన్దిరువడికై పె్పెతామ ల్లిన్దుపోకైక్కుడలాయెన్దై. అథ
వా, (మన్ శ్రౌష్పడి) ఇత్యాదిక్కు, ఇళువుక్కుడిచేతనకర్తమ్ పేర్బుక్కడి
ఈశ్వరకృపైఎన్దు ఇళువుఇవనాలుమ్ పేరు అవనాలుమాకచ్చొన్నపడి
యన్ది క్కే, ఇళువుపేరుకళిరణుక్కుమడి ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమెన్దు అనా
దికాలమిళున్దుతుక్కుమడి, అవనాకచ్చొల్లిల్ అవకై వాఙ్మకైయాలే,
ఒరుకాలము మవనై పె్పెతామలిళున్దుపోకైక్కుడలాయెన్ది మెన్న
వునామ్.

32ఁ. ఇప్పడిశొల్లుమళవిల్ ఈశ్వరకృతవాఙ్మ మెన్నుమత్తై
యుపజీవిత్తుక్కొణ్డు దర్శిప్పిక్కితార్, (ఎడుక్కున్దైక్కిఱవనై) ఎన్దుతు
డగ్గి. అతావతు - అన్దన్దికణ్దోన్దిల్ త్తకకర్తానుగుణమాక అవనభావ
త్తాలే విళున్దవనై, అరుకున్దిన్దానారు కృపావానానవ నెడుప్పతాకయత్తి
క్కిఱవళవిలే, తాకవిళుకిఱపోతు అవనాసన్న నెన్దిఱ మాత్రతైక్కొణ్డు,
అవన్ తన్నై తల్లినానాకన్దైత్తు. ఇక్కిణ్దోన్దిలేయెన్దై తల్లినాయమ్
సీయన్దో” ఎన్దో, “నాకైయ్యాతకారియ తైయివకశొల్లువతే” ఎన్దు
శీర్మమెళున్దిరున్దు ఎడామల్ కై వాఙ్మకై క్కుఱుప్పామాపోలే, స్వకర్త

322. (౧) “శీర్షముళ” ఎన్త వన స్తర త్తిలే ఇన్వర్తతై త్తామే
యరుళిచ్చెయ్తారితే.

32౮. శీర్షముణ్డెన్తటన్ద్రాల్ శొల్లుమ్బడియెన్నెన్నిల్, అరుళుమ్
త్తాలే సంసారమాకిటపడుకుట్టయిలే విళున్దుకిడక్కిటత న్నై ఎమక్కన్దినై
క్కిట కృపావానాన ఈశ్వర నై “ఇ త్తనై కాలముమ్మెన్నై సంసార త్తిలే
తల్లివిట్టునై త్తాయుమ్నీయే” ఎన్ద్రాల్ శీర్షిక్కై-వాణ్ణి “పట్టతుపడుకితాన్”
ఎన్దిరున్దువిడుకై కుటుప్పామితేయెన్దై.

322. అప్పడిశొల్లుకై ఈశ్వరనుక్కు శీర్షిత్తుక్కు-డలెన్ను
మితు తాకికన్యాయమ్కొణ్ణు శొల్ల వేణుమోత త్త్వదర్శికళాన తిరుమణ్డై
యాథ్యోర్ పూర్వోక్తికన స్తర త్తిలే తామే యరుళిచ్చెయ్తారితే
యెన్దితార్, (శీర్షముళ) ఎన్తుతుడణ్ణి. అతావతు- (౧) “ఇన్నమ్-
మక్కళ్ తోర్ బుక్కుట్టోర్ బువిప్పాయ్కొల్” ఎన్తు ఈశ్వరకతక
స్వాత స్త్రీత్తాలే సంసరిప్పిక్కితానాకచ్చొన్న వితు కర్తానుగుణమాక
సంసరిక్కిటవాత్తావై సంసార త్తిల్ నిన్దుమెడుక్కైక్కుక్కప్పి పణ్ణిప్పరు
మవన్దిరువుళ్ళమ్ శీటుకై కుటు-డలెన్దునినై త్తు, కీర్థ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్త వార్తై
యా లే తిరువుళ్ళత్తుక్కు శీర్షముణ్డెన్త ముతల్ వార్తైకన స్తర త్తిలే,
ఇళువుక్కడి అవనాకచ్చొల్లుకై నిగ్రహజనకమెన్ను మిన్వర్తతై మున్సు
ప్పడి యరుళిచ్చెయ్తతామే యరుళిచ్చెయ్తారెన్దై.

32౮. (౧) “శీర్షముళ” ఎన్త పిన్బుమ్ (౧) “ఆకిలుమ్
శెప్పవళ” ఎన్తు మున్సుశొన్నతు త్తనై యేశొల్లుకైక్కు హేతువై
ప్రశ్నోత్తరరూపేణ ప్రకాశిప్పిక్కితార్, (శీర్షము) ఎన్తుతుడణ్ణి. అతా
వతు- కీర్థ్-చ్చొన్నవితాలే ఈశ్వరక తిరువుళ్ళత్తుక్కు శీర్షముణ్డెన్త
న్ద్రాల్ పిన్దైయు మిన్వార్తైయెక్కుళామల్ తిరుమున్నే శొల్లుమ్బడి
యెన్దినైయెన్నిల్, అవళశీర్షిక్కై త్తకసన్నిధియిల్ జీవిక్కవొట్టాత
వరదుఃఖాసహిణ్ణుత్వరూపైయాన కృపెయమ్ ; శీర్షము కణ్ణి

ఆర్తియుమ్ అనన్యగతిత్వముమ్ శొల్లప్పణ్ణమ్.

32౯. శీతినాలుమ్ కాలైక్కట్టిక్కొళ్ళలామ్బడియరుప్పానొరు
వనై పెప్పిల్లై ఎల్లామ్ శొల్లలామితే.

వాయ్ మూడవొట్టాతపడి కరైయభిన్దు శెల్లుకిఱ సంసారార్తియుమ్;
శీతీయెడు తైతియిలుమ్ వేటుపుకలిల్లామైయాకిఱ అనన్యగతిత్వముమ్
శొల్లప్పడి పణ్ణమెన్దై. ఇత్తిరు మొట్టియిలే (౧) “అడైయవరుళాయెన
క్కున్దనరుళే” (౨) “తుణియేనిని నిన్నరుళల్ల తేనక్కు” (3) “తొ
ణ్డరానవర్క్కిన్నరుళే శెయ్ వాయ్” ఎన్దు పలవిడజ్జళిలు మననరుళైయు
మ్, (౪) “అల్ నిజరై వాల్ మరమ్బొలజ్జుకిన్దై” (౫) “కాల్ నిత్తి
డైప్పట్టకలవల్ మనమ్బొలాల్ నిత్తుళక్గానిట్టుక్” (౬) “పామ్బొడొ
రుకూరైయిలే పయిన్దొప్పోల్ తాక్గాతుళ్ళమ్ తళ్ళమ్” (౭) ఇరుపాడెరి
కొళ్ళియినుళ్ళెటుమ్ పోలురుకానిట్టుమ్ మెన్నళ్ళమ్” (౮) “వెళ్ళత్తి
డైప్పట్ట నరియినమ్బొలే ఉళ్ళమ్ తుళక్గానిట్టుక్” ఎన్దు పలదృష్టాన్తజ్జ
ళాలుమ్ తమ్ముడైయ ఆర్త్యనన్యగతిత్వజ్జలైయు మరుళిచ్చెయ్ తారితే.

32౯. ఇప్పడి అనన్యగతిత్వాదికళుణ్డనాలుమ్ అవనక్కు శీల్ నిమ్
పిఱక్కుమ్బడి శిలవల్లై చొల్లలామోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(శీతినాలుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి, అతావతు- శీతినకాల తిలుమ్ శీల్ నిత్తుక్కు
విషయమానవర్ కళుక్కుచ్చెన్దు తిరువడికలై ప్పూణ్ణ కొళ్ళలామ్బడి పర
మకృపావానాయరుప్పానొరువనై పెప్పిల్లై నిన్దై పడియెల్లామ్
శొల్లలామితేయెన్దై.

3౩౦. శీతినదలైయిలుమ్ కాలైక్కట్టి కొళ్ళలాయరుక్కు
మ్బడిక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్, (కృపదూపర్యపాలయల్ అరిశిన

(౧) తి-మొ-౧౧-౮-౬.

(౫) తి-మొ-౧౧-౮-౨.

(౨) తి-మొ-౧౧-౮-౮.

(౬) తి-మొ-౧౧-౮-౩.

(౩) తి-మొ-౧౧-౮-౯.

(౭) తి-మొ-౧౧-౮-౪.

(౪) తి-మొ-౧౧-౮-౧.

(౮) తి-మొ-౧౧-౮-౫.

3౮౦. (౧) “కృపయాపర్యపాలయత్” (౨) “అరిశినత్తాల్”.

పిత్తైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

త్తాల్) ఎన్ఱు. అతావతు-“సతెనిపతితంభూమా శరణ్యశ్శరణాగతమ్ |
వధార్త్తమపికాకుత్స్థః కృపయా పర్యపాలయత్” ఎన్ఱు అపరాధత్తై త్తిర
క్కట్టియచ్చెయ్తుబ్రహ్మస్తుక్కిలక్కాయ్వుఱుమ్మపుకలల్ నవాతే
వన్ద తిరువడికళితే విళున్దకాకత్తై కృపైయాలే రక్షితారాకై యా
లుమ్ ; “అరిశినత్తాల్ నిన్దతాయకల్ శ్రీడినుమ్ మన్ శివల్ తనరుల్ నిన్ద
నేయళుమ్ కుళువియతువే పోన్దిరున్దేనే” ఎన్ఱు పెళున్దై కుళువన్ది వర
క్షిడన్దు పెల్ శతాయానవల్ ఇతు శెయ్ తత్తైమ్మైక్కణ్ణు అరిన్దపొకడ
వేణ్ణుమ్ శిర్ శిత్తైయుడైయళాయ్ కొణ్ణుకీట్టవరన్మాట్టామల్ తళిన్దిట్టాలుమ్
వేళుపొక్కడియల్ నిరు శీటియెడు తైటికిఱనవళుడైయ ముక త్తిరక్కణ్ణై
యేన్దైన్ఱు, అళుతుకాలై తళువిక్కొళ్ళుమ్ కుళువిపోల, ఎన్నపరాధత్తై
క్కణ్ణు అరుకువారాతపడి దేవర్ తళిన్దిట్టప్పొక్కీలుమ్, తిరువడికళ్ళుతు
వేళుపొక్కడియల్ నిరున్దేన్ఱు శ్రీకుల శేఖర పెరుమాళరుళిచ్చెయ్ కై
యాలుమ్, “శీటినాలుమ్ కాలై క్కట్టిక్కొళ్ళులామ్మడి యిరుప్పనొరు
వన్” ఎన్నుమిడమ్ సిద్ధమెన్దై. ఇప్పడి ఆహ్వారరుళిచ్చెయ్ త ఇవ్వర్థత్తై.

(3) “నిరాసకస్యాపి నతావదుత్సహే మహేశ హతుం తవ పాదపద్మ
జమ్ | రుషానిరస్తోఽపి శిశు స్తనన్ధయోనజాతుమాతు శ్చరణౌజిహాసతి”
ఎన్ఱు ఆళవన్దారరుళిచ్చెయ్ తారితే.

ఆక ఇవ్వళ్ళవుమ్ (౪) “భయాభయజ్గళిరణ్ణుమ్ మాఱాడిలజ్జ
తైయే సిద్ధిక్కుమ్” ఎన్ఱిఱితిమేల్ వన్దశక్కాపరిహరజ్గల్ వణ్ణప్పట్టతు.

మూన్తామ్ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

శెరియజీయర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ న చ న భూ షణ మ్.

నాలామప్రకరణమ్.

3౮౧. త్రిపాద్విభూతియిలే

3౮౧. ఇని, (౧) “భగవద్గుణానుసన్ధాన మభయపేతు” ఎన్ఱు కీహిరుళిచ్చెయ్త తై విశదీకరిక్కైక్కాక, ఈశ్వరక ఇవాత్తోజ్జీవనత్తు క్కుప్పణ్ణమ్ కృషిపరమ్మరైయై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (త్రిపాద్విభూతి యిలే) ఎన్ఱుతుడజ్జ. (౨) “త్రిపాదస్యామృతందివి” ఎన్ఱైయాలే నిత్య విభూతియై త్రిపాద్విభూతియెన్నక్కడవతితే. ఇతినుడైయత్రిపాత్త్వన్దాన్ పలపడియాక నిర్వహిక్కలాయరుక్కుమ్, ఎజ్జనేయెన్నిల్; (౨) “పాదో స్యవిశ్వాభూతాని త్రిపాదస్యామృతందివి” ఎన్ఱు ఇన్దవిభూతియిల్ ఎల్లా భూతజ్గళు మివనుక్కు నాలత్తొన్ఱెన్నుమ్మడి అల్పమాయరుక్కుమ్; పర మాకాశ త్రిలవనుడైయ నిత్యమానవిభూతి త్రిపాత్తెన్నుమ్మడి ముమ్మడ జ్ఞాయరుక్కుమ్; “ఇన్దవిభూతిద్వయ విషయమాన పాదశబ్దముమ్ త్రిపా చ్చబ్దముమ్, అల్పత్వమహత్త్వజ్గళుక్కు ఉపలక్షణ మి త్తనైయొద్దీయ పరిచ్ఛేదపరమన్ఱు; లీలావిభూతియిలజ్గళో తానే అసంఖ్యాతజ్గళాయితే యిరుప్పతు” ఎన్ఱు దీపప్రకాశ త్తిలే జీయరరుళిచ్చెయ్కైయాలే, ఇవ్వి భూతియిల్ కార్యరూపప్రదేశ తైప్పల్ శీ, ధరమాకాశ త్తిల్ నిత్యవిభూ తిముమ్మడజ్ఞాయరుక్కు మెన్నువుమామ్, అన్ఱిక్కే, (౨) “దివి ఇత్య ప్రాకృతం స్థానముచ్యతే, త్రిపాత్త్వజ్ఞు అప్రాకృతైర్భృగ్య భోగోప కరణ భోగస్థానవిశేషైర్వ్యా భూషణాస్తాదిరూపేణ జగదన్తర్గతవన్దైవి

పరిపూర్ణానుభవమ్ నడవానిట్లు, అతు ఉణ్ణతురుక్కాట్టాతే, దేశాన్తరగతనానపుత్త్రన్ పక్కలిలే పితృహృదయమ్ కిడక్కుమాపోలే,

మానిభిర్నిత్యైర్భగవదను భవమాత్రపరైశ్చనిత్యసిద్ధైర్నైకైశ్చాత్మభిర్వా సమ్భవతి” ఎట్టు శ్రుతప్రకాశికైయిలేభట్టరుళిచ్చెయ్ శవడియే అప్రా కృతమాయిరున్దుళ్ళ భోగ్యనిశేషజ్గల్ భోగోపకరణ విశేషజ్గల్ భోగ స్థానవిశేషజ్గళాకిఱమూన్తంశజ్గల్ జేకూడియిరుక్కైయాలేయాతల్, అ (స్ర్రుభూషణాధ్యాయ త్తిట్టడియే భూషణాస్త్రాదిరూపత్రాలేజగదన్తర్గత వస్త్యభిమానికళాన నిత్యరుమ్, కేవల భగవదనుభవపరరాయిరు క్కుమ్ నిత్యరుమ్, ముక్తరుమాయ్ ఇప్పడి మూన్తంశమాయిరు క్కు మాత్తాక్కలై యుడైత్రాకైయాలే యాతల్ త్రిపాత్తెన్నపు మామ్. ఆక ఇప్పడి లీలావిభూతియిల్ అత్యన్త వ్యావృత్తైయాకై యాలే నిరతిశయ సుఖావహైయాన నిత్యపిభూతియిలే. (పరిపూ ర్ణానుభవమ్ నడవానిట్లు) నిత్యముక్తరోడే కూడియిరున్దు ఓరొడ్డై నిర తిశయానన్తజనకమాన స్వరూపరూపగుణ విభూతికి శెల్లావత్ శ్రైయమ్ యుగపదేనానుభవ్కైయాకిఱ పరిపూర్ణానుభవమ్ అవిచ్చిన్నమాయ్ చ్చెల్లానిట్లువెన్తె. (అతుఉణ్ణతురుక్కాట్టాతే) అతావతు- అహోతహోతు వడిపుణ్ణు మాటినాట్పోలే పుతుక్కుణిత్తు వరప్పణ్ణుమన్ద అనుభవమొ న్దుమ్ వడివిల్ తోల్ శ్రాతేయెన్తె. (దేశాన్తరగతనాన పుత్త్రన్ పక్కలిలే పితృహృదయమ్ కిడక్కుమాపోలే, సంసారికల్ పక్కలిలే తిరువుళ్ళమ్ కుడియో) అతావతు- అనేకపుత్త్ర్ కళిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు ఒరువక స్వక ర్తానుగుణమాక దేశాన్తరమేపోనాల్, మల్ బుణ్ణాన పుత్త్రరుమ్ తాను మాయిరున్దు జీవియానిట్లుచ్చెయ్ తేయమ్, “ఇవర్ కళోపాతి అవనుమ్ కూడియిరున్దు వాఱుకెక్కిట్టుప్పిఱన్దువైత్తుమ్ ఇత్తైయొభిన్దుకిడక్కితానే” ఎట్టు, దేశాన్తరగతనాన అన్తపుత్త్రన్ పక్కలిలేపితావినుడైయహృదయమ్ కిడక్కుమాపోలే, నిత్యముక్తరుమ్ తానుమ్ కూడియిరున్దు వాఱుచ్చెయ్ తే,

సంసారికళోపక్కులిలే తిరువుళ్ళమ్కుడిపోయ్, ఇవర్
కళైప్పిరిన్దాలాల్ మాట్టాతే, ఇవర్ కళోడేకలన్దు పరిమా
ఱుకైక్కుక్కరణకళేబరజ్జళైక్కొడుత్తు, అవల్ తై

“ఇబ్బొగత్తిల్ ప్రాప్తియుణ్డాయరుక్క ఇచ్చేతనరిత్తై యిన్దుకిడప్పతే!”
ఎన్దుదేశాన్తరస్థరానసంసారికళోపక్కులిలేతిరువుళ్ళమ్ నేరాకప్పొయెన్దై.
(ఇవర్ కళైప్పిరిన్దా లాల్ మాట్టాతే) అతావతు - సంహృతిసమయ
త్తిల్, ప్రాప్తియుణ్డాయరుక్క, నిత్యవిభూతియిలే ఇస్సంసారి చేతనరై
ప్పిరిన్దు తానిరుక్కుమళవిల్ పుత్త్రపాత్తాదికళోడే జీవిత్తవక
అవర్ కళై యిన్దు తనియనానాళ్ళోలే (౧) “సపకాకీనర
మేత” ఎన్దిఱపడియే అవ్వియపుసహిక్కమాట్టా తేయెన్దై. సంహృత
రాయ్ క్కిడక్కుమళవిలుమ్ ఇవర్ కళై చ్చరీరమాకక్కొణ్డు తాన్ శరీ
రియాయరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, అత్తైయొరుకలవియాక నిన్దై యాతే,
కరణకళేబరసహితరాయ్ అవర్ కళో వర్తిక్కిఱకాలత్తిల్ అన్తరాత్త
తయా ప్రవృత్తినివృత్తికళై నిర్వహిత్తుక్కొణ్డుర్త్తై ముతలానవల్ తై
ఇవర్ కళోట్టైకలవియాకవుమ్, ఇవర్ కళో కరణకళేబర విధురరాయ్
(౨) *అచిదివిశేషితరాయ్ క్కిడక్కుత్తాన్ నిత్యవిభూతియిలేయరుక్కు
మిరుప్పు. ఇవర్ కళైప్పిరిన్దిరుక్కిఱ విరుప్పాకవుమ్ అవన్ నిన్దై త్తిరుక్కై
యాలే (ఇవర్ కళైప్పిరిన్దాల్) ఎన్దురుళిచ్చెయ్ కితార్. (ఇవర్ కళోడే
కలన్దు పరిమాఱుకైక్కు క్కురణకళేబరజ్జళైక్కొడుత్తు) అతావతు-
అన్తరాత్తజైయాలుమ్ అవతారార్చావతారజ్జళాలుమ్ ఇవర్ కళోడేకలన్దు
పరిమాఱుకైక్కుఱుప్పాక (౩) “విచిత్రాదేహసమ్మత్తిః” ఇత్యాదిప్ప
డియే స్వచరణకమల సమాశ్రయణోప కరణమాస కరణకళేబర
జ్జళై (౨) *దయమానమనావాయ్ క్కొడుత్తెన్దై. (అవల్ తైక్కొణ్డు
వ్యాపర్తిక్కిడాన శక్తివిశేషజ్జళై యుమ్కొడుత్తు) అతావతు-అన్దు

కొండ్లు వ్యాపరిక్రైక్కిచాన శక్తివిశేషజ్ఞైయుమ్
కొడుత్తు, కణ్ కాణనిట్కిల్ అజ్ఞైయిట్టు విలక్కువర్
కళైన్దుకణ్ణుక్కుత్తోన్ ద్రొతపడి, ఉజ్జుకిటప్రజైయై తా
య్ముతుకిలేయ్ జైత్తుకొండ్లు కిడక్కుమాపోలే, తాన
టిన్దసమ్మన్దమే హేతువాకవిడమాట్టాతే, అకవాయిలే
య్ జైత్తుకొండ్లు,

కర్తాకళేబరజ్ఞై కొండ్లు అజ్ఞయవేణుమవన్ ద్రై యజ్ఞైన్దు శెయ్గువేణు
మవన్ ద్రైచ్చెయ్తు తవిరవేణుమవన్ ద్రై తవిన్దు, ఇప్పడి వ్యాపరిక్రై
క్కిచాన చిచ్చక్కి ప్రవృత్తికై నివృత్తికైకళాకిట శక్తివిశేషజ్ఞై
యుమ్ కొడుత్తై. (కణ్ కాణనిట్కిలాజ్ఞైయిట్టు విలక్కువర్కళైన్దు కణ్ణు
క్కుత్తోన్ ద్రొతపడి) అతావతు-ఇ త్తనై యుమ్ శెయ్తు స్వామిత్వప్రా
ప్తితోన్ ద్రొ ఇవర్కళేకణ్ణుక్కు విషయమాయ్నిట్కిల్, (౧) “త్వం
మే” ఎన్టాల్ సహియామల్ (౧) “అహమే” ఎన్నుమ్ స్వతన్త్రైరా
కైయాలే, “ఫిల్గళేకణ్ ముకప్పిల్ నీయెరుకాలుమ్ నిట్కిక్కడవై
యల్లై” ఎన్దు తిరువాజైయిట్టు నిషేధిప్పర్కళైన్దు నినెత్తు, (౨) “నచ
తుషాపశ్యతికశ్చనైనమ్” (౩) “కట్కిలి” ఎన్దిపడియే ఇవర్కళే
కణ్ణుక్కురుకాలముమ్ విషయమాకాతపడియై.

(ఉజ్జుకిటప్రజైయైతాయ్ముతుకిలేయ్ జైత్తుకొండ్లు కిడక్కుమా
పోలే తానటిన్దసమ్మన్దమే హేతువాకవిడమాట్టాతే) అతావతు-
త్తనై యుమ్ తాయ్ముమటియాతే కిడన్దుజ్జుకిటప్రజైయై వత్సలై
యానవళే తానటిన్దరత్కరత్కభాన సమ్మన్దమడియాక ముతుకిలేయ్ జై
త్తుకొండ్లు కిడక్కుమాపోలే, (౪) * అనాదిమాయయాసుప్తరాయ్
స్వపరస్వరూపద్వళిలాన్తైయు మటియామల్ కిడక్కిట ఇచ్చేతనరై,
శేషియాన తానటిన్ద రత్కరత్కసమ్మన్దమే హేతువాక విడమామనన్ది
క్కే, (౫) “యత త్తనితిష్ఠ” ఎన్దిపడియే అన్తరాత్తత్వేనఇవన్ ద్రై

(౧) భట్టర్ము.

(౩) టి-వాయ్-౨-౩.

(౫) బృహ-౫-౩.

(౨)

(౪) మాణ్డా-

ఆట్ చియిల్ తుడర్చిన నైన్దు విడతే, సత్తెయె నోక్కి ఉడక
కేడనాయ్ ఇవర్ కళసత్కర్తజలిలే ప్రవర్తిక్కుమ్మోతు
మీట్ కమాట్టాతే, అనుమతి దానత్తెప్పణ్ణి ఉదాసీనరై
పోలేయిరున్దు, మీట్ కెక్కిడమ్ పార్తు

స్పర్శిత్తుక్కొణ్ణెన్. (ఆట్ చియిల్ తుడర్ చ్చిన నైన్దు విడతే సత్తెయె
నోక్కి) అతావతు- ఒరువనుడైమైయె ఒరువనపహరిత్తాళానిల్కు ఉడై
యవనాయ్ వెత్తు ఉడైమైయె యిల్లన్దువక తన్ను తెన్ను మిడమ్తోడ
ప్పలనాళుమ్ తుడర్ న్దుపోన్దుల్ పిన్సు వ్యవహార తిల్ విజయ హేతు
వాక నిఱ్ఱుమితే, అప్పడియే (౧) “అనుభవవిభవాత్” ఎన్నిట చేతనరు
డైయ ఆట్ చియిలుమ్ “నమ్రతు” ఎన్ను మిడమ్తోడ ఒరుత్తలై
పర్తిక్కిణ్ణు పోరుకిట తుడర్ చ్చి ప్రబలమెన్దునినైత్తు, అన్తరాత్తత
యావస్థితనానతా ఇవర్ కళై యెరుకాలుమ్ కై విడతే ధారకనాయ్
క్కొణ్ణు ధార్యభూతరాన ఇవర్ కళ సత్తెయభీయామల్ నోక్కి యెన్. (ఉడక
కేడనాయ్) అతావతు- ఇప్పడి సత్తాధారకతయా స్వర్గ నరక
ప్రవేశాది సర్వావస్థైలు మివర్ కళుక్కు త్తుణ్ణెయాయ్ పోరుకై. (ఉ
డక కేడక) ఎన్నతు- ఇవక కేడు తక కేడాయరుక్కు మవనైయితే.
(ఇవర్ కళసత్కర్తజలిలే ప్రవర్తిక్కుమ్మోతు మీట్ కమాట్టాతే యను
మతి దానత్తెప్పణ్ణి ఉదాసీనరై పోలేయిరున్దు మీట్ కెక్కిడమ్ పార్తు)
అతావతు- (౨) “ఆదావీశ్వరద త్తయెవపురుషః స్వాతన్త్ర్యశక్తియాలే స్వ
యం తత్తద్దాన చిక్కిర్ణ ప్రయతనాన్యుత్పాదయకవర్తతే” ఎన్నిటపడి
యే అడియిలేతాకొడు త్తజ్ఞాతృత్వరూప స్వాతన్త్ర్యశక్తియాలే స్వ
రుచ్చనుగుణమాక ప్రవృత్తికళైప్పణ్ణిక్కొణ్ణు పోరుకైక్కు యోగ్య
రాన ఇచ్చేతనర్, దుర్వాసనాబలత్తాలే పాపకర్తజలిలే ప్రవర్తిక్కు
మళవిలుమ్, అన్తర్యామియానతా నిన్తెత్తాలే మీట్ కలాయరుక్కు

న నైయైస్తు పేరిడలావతోరుతీమైయుమ్ కాణాతే,
నో శ్రీయై కొత్తిప్పార్ త్తాల్ ఒరువభీయాలుమ్
పశై కాణా తో శ్రీన్దాల్, అప్రాప్యమైస్తు కణ్ణ
నీరోడేమీళువతు;

చెప్పయేతేయుమ్, అప్పడి శెయ్యమళవిల్ స్వాళ్ళానుచరాశ్రు వినియో
గమటుమెన్నుమై ప్పూర్ న్నివుమ్, సర్వము శ్రీప్రసక్తిమ్ వరుమెన్ను
మై ప్పూర్ న్నివుమ్ మీట్ కమాట్టాతే అనుమతిదానమై ప్పణ్ణియుమ్,
ఉదాసీననన్ది క్కేయిరుక్క-చెప్పయేతే, ఇవర్ కళై ఎన్ పట్టాల్ నల్లతు" ఎన్ని
రుక్కుముదాసీనరై ప్పొలే యిరున్దుమ్, అతిల్ నిన్దుమవర్ కళై మీట్
కై క్కుటుప్పక చ్చొల్లికొళ్ళైత్తక్క-తోరు న నైయాకిట అవకాశమ్
పార్ తైన్దె.

(న నైయైస్తు పేరిడలావతోరు తీమైయుమ్ కాణాతే) అతానతు-
ఇప్పడి ఇడమ్ పార్ త్తు ప్పొరుమళవిల్ శాశ్రుమర్యాదానుగుణమాక
వాతల్, తానటిన్దతాక వారోప్పిత్తుక్కొణ్ణాతల్, ఇవర్ కళై అసత్కర్త
త్తిల్ నిన్దుమ్ మీట్ కైక్క-వకాశమా యిరుప్పతోరున నై కాణాతవళ
వన్దిక్కే, అవ్వసత్కర్తగళే తన్నిలే న నైయైస్తు పేరిట్టు కొళ్ళలావ
తోరు తీమైతానుట్ పడక్కాణప్పైతాతేయైన్దె. (న నైయైస్తు పేరిడలావ

తోరుతీమైయావతు)- పరహింసై శెయేతుక్కొణ్ణ తిరియానిట్టు-చెప్పయేతే,
భగవద్బాగవత విరోధికళాయిరుప్పారై యాదృచ్ఛికమాకహింసిక్కై.
విషయప్రపణనాయ్ భగవద్దాసికళై ప్పిన్ పశ్రీ ప్పలకాలుమ్ గోయిల్ క
ళిలే పుక్కుప్పటప్పడుకై; వయల్ తిన్దు పశువైత్తుడర్ న్దవాతే అతోరు
గోయిలై వళైయవరుమాకిల్ అత్తైయడిక్కైయిలుణ్ణాన ఆగ్రహత్తాలే
తానుమత్తైవళైయవరుకై; నిన్దార్థమాక త్తిరునామగ్గళై చ్చొల్లుకై
ముతలానన్దె. (నో శ్రీయై కొత్తిప్పార్ త్తాల్ ఒరువభీయాలుమ్ పశై కా
ణాతో శ్రీన్దాలప్రాప్యమైస్తు కణ్ణనీరోడేమీళువతు) అతానతు- సర్వదష్ట
రాయ్ మృతకల్పరాగవర్ కళై మన్తాదికళాలే యెఱుప్పకైక్కుప్రాణ

తనక్కేఱువిడమ్ పెన్దోనవళవిల్, “ఎన్నురై చొన్నాయ్,

స్థితి పరీక్షార్థమాక నో న్దీయొక్కొత్తి ప్పార్ త్తాల్ బరుప్రకారముమ్ ర క్తప్పశై కాణాతవళవిల్, “ఇవ్విషయమ్ ‘సమక్కినికై పుకుకితాన్’ ఎన్దిరాతే ఇల్లివోడే వాఙ్ము బన్ధుక్కలై ప్పొలే, నన్దై కాణాతవళవిల్, విడాతే నన్దైయెన్దు పేరిడలావళొరుతీమైతానుణ్ణో వెన్నుమళవాక ప్పార్ త్తనళవిలుమ్ బరుప్రకారత్తాలు మివర్ కళ పక్కల్ ప్పలై కాణావిట్టాల్ “ఇవ్విషయమ్ సమక్కు ప్రాపిక్కప్పడుమళల్ల, ఇత్తైయిన్దోమ్” ఎన్ద్రుతు కణ్ణనోడేమిళువ తెన్దె. - అన్దిక్కే, (నన్దైయెన్దు పేరిడలావళొరుతీమై) ఎన్దితు (౧) “శ్యేనేనాభిచరన్ యజేత” ఎన్దు ఆ సిక్యజనకమాక విహితమాకైయాలే నన్దైయెన్దు పేరిడలాయిగు క్కుమ య్, పరహింసైయొకైయాలే తీమైయాయిరుక్కిఱ శ్యేన విధ్యనుసాన తైయాయ్, అజీకారత్తుక్కుడలానతొరు నన్దైకాణాత వళవన్దిక్కే, శాస్త్రమర్యాదైయాలే మేల్తానాకిలుమాక్కిక్కొళ్ళు కైక్కు యోగ్యమాన శాస్త్రా సిక్యత్తు క్కుడలానవతుతానుముట్ పడ ఇవర్ కళ పక్కల్ కాణప్పెత్తాతే యెన్నపుమామ్ ; అప్పొత్తైక్కు (నో న్దీయొక్కొత్తి ప్పార్ త్తాల్) ఇత్యాదియాల్, జ్ఞాతసుకృతయోగ్యతై యిల్లామైయాలే అజ్ఞాతసుకృతదానుణ్ణో వెన్దారాయ్న్దు అతువుమిల్లామై యాలే ఒరువళినుాలు మగ్గీకారయోగ్యతైయోన్దు ఇల్లివోడే మీళు న్బడిశొల్లుకిఱతు.

(తనక్కేఱు విడమ్ పెన్దోనవళవిల్) అతావతు - ఇప్పడి మీణ్డాటొప్పలే మీణ్డువిడుకైయన్దిక్కే ఇవర్ కలైయుజ్జీవిప్పికై క్కువ కాశమ్ పార్ త్తు త్తిరియుమ్ తనక్కేఱు అవకాశమ్ పెన్దోనవళవిల్ తెన్దె.

(ఎన్నురై చొన్నాయ్) ఇత్యాది (ఎన్దైటొప్పలే శిలవన్దోయే టిట్టు) అతావతు-అవ్వురివ్వురెన్దు ఇవక పలవూర్ కలైయుమ్ శొల్లా నిట్ట, కోయిల్ తిరుమలై ముతలాక త్తానుకన్దూర్ కళిలే ఏతేను

ఎన్ పేరైచ్చొన్నాయ్, ఎన్నడి యారై నోక్కినాయ్
అవర్ కళ్ విడాయైత్తీర్ తాయ్, అవర్ కళ్ళుక్కొత్తుజ్జ
నిళిలైక్కొడుతాయ్” ఎన్నాళ్ళోలే శిలవల్ శైయేట్టు,
మడిమాళ్ళాయ్ట్టు,

మొట్టెచ్చొన్నాల్ అమ్మాత్రిమే పోద్రాశాక “ఎన్నుడైయడారైచ్చొ
న్నాయ్” ఎన్టుమ్; అవరివరెన్టాళ్ళోలే శొల్లానిట్టు, ఒరువన్ పేరైచ్చొ
ల్లుటితాక త్తిరునామజ్జళిలే యొన్టెచ్చొన్నాల్ అన్వళవైక్కొడ్లు “ఎన్
పేరైచ్చొన్నాయ్” ఎన్టుమ్; శిలభాగవతర్ కాట్టలేవ్ళిపోకానిట్టు అవర్
కల్లైహింసిత్తుక్కైయిల్లుళుతపహరిప్పతాక వ్ళిపటిక్కారరువోగిక్కిరి
వళవిలే, స్వకార్యత్తిలే పోకితానారుశేవక అవర్ కళ్ విన్నేతోష్ట,
అవనై తనక్షణార్థమాక వరుకితానాకనినైత్తు అవర్ కళ్ భయత్పట్టు
ప్పటియాళోళియ, అతుపన్ ద్రాశాక అన్దశేవకనై “ఎన్నడియారై
నోక్కినాయ్” ఎన్టుమ్; ఒరువన్ ఘర్తకాలత్తిలే తన్వయల్ తీయప్ప
క్కవాతే నీరుళవిడత్తిల్ నిన్టు వయలిశేవర నెడుమ్దూరత్తిలే తులై
యిట్టితైయానిట్టు, మరుభూమియిలే నెడుమ్దూరమ్నడన్టు “ఇల్లనై
జలమ్ పెటిల్ నమ్ ప్రాణాధరిక్కుమ్” ఎన్నుమ్మడిఇల్లైత్తువరుకితార్ కళ్
శిలభాగవతర్ అవనటియామ లన్దనీరిలే తజ్జళ్ శ్రీపాదమ్ ముతలాన
నన్ దైవిళక్కి ఇల్లైప్పటిపోనాల్ అతడియాక “ఎన్నడియార్ విడాయై
త్తీర్ తాయ్” ఎన్టుమ్; ఒరువన్ తనక్కుశూతుశతురజ్జమ్ పొరుకైక్కుమ్
కాన్ దుఅపేక్షి తమానపోతువనిర్దుక్కైక్కుమ్ ఇవన్ దుక్కాక ప్పుట్టి
ణ్ణకట్టివైక్క, వర్ష పీడితరాయ్ “అణ్ణేయైతుజ్జువోమ్” ఎన్టు వరుకితార్
శిలభాగవత రణ్ణేయైతుణ్ణిరున్దుపోక, తావన్ద్రాత్రతైలే “ఎన్నడియార్
క్కొత్తుజ్జనిళిలైక్కొడుతాయ్” ఎన్టుమ్; ఇప్పడైకళిలే శిలవల్ శైఅవర్
కళ్ళటియాతిరుక్కత్తానే యారోపిత్తెన్టె. (మడిమాళ్ళాయ్డుత్తై యావతు)

పాణవాణియక పాన్నై ఉరైకల్లిలేయురైత్తు మెఱ్ఱు
కాలేయెడుత్తుక్కాల్ కళిజ్జన్తు తిరట్టుమాపోలే, జన్మప
రమ్మరై కళ తోఱుమ్, యాదృచ్చికమ్ ప్రాసగ్గికమ్ ఆను
షగ్గికమెగ్గిఱు సుకృతవిశేషజ్గళై క్కట్టిత్తుక్కొణ్ణు,
తానే అవర్ తై ఒన్టుపత్తాక్కి నడ త్తిక్కొణ్ణుపోరుమ్.

3౮-౧. లలితాచరితాదికళిలే ఇవ్వర్థమ్ శురుక్క-మొఱ్ఱియక్కా-
ణలామ్.

మాక్ళాయెడామల్ నెఱుమనే వట్టిపోకిటవకమడియిలే మాక్ళాయై
మత్తైత్తుక్కొణ్ణుశెన్దిట్టు “మాక్ళాయ్ కళపుకణ్ణాయ్” ఎనై. ఇతువలియ
ఆరోపిక్కు మతుక్కు దృష్టా న్తమ్.

(పాణవాణియక) ఇత్యాది, (ఒన్టుపత్తాక్కి నడ త్తి
క్కొణ్ణుపోరుమ్) అతావతు - పాణవాణియమ్ శెయ్ వానొరువక
ఆరేనుమ్ పరీక్షిక్కైక్కుక్కాట్టినపాన్నై ఉరైకల్లిలేఉరైత్తు ఒన్టుమ్
ళోరాతపడి మెఱ్ఱుకాలేయైత్తియెడుత్తు, నాళ వట్టతుడనే “కాలేపా
న్నాయ్ లు, కళిజ్జుపొన్నాయ్ లు.” ఎన్తు తిరట్టుమాపోలే, ఒరుజన్మ
మిరణ్ణు జన్మత్రళవన్దిక్కే చేతనరుడైయ జన్మపరమ్మరైకళ తోఱుమ్,
“విడాయైత్తిరత్తాయ్ ఒతుజ్గ నళిలైక్కొడుత్తాయ్” ఎన్టాఱ్పిలే ఉణ్ణా
క్కుమ్ యాదృచ్చికమ్, “ఉరైచ్చొన్నాయ్ పేరైచ్చొన్నాయ్” ఎన్టా
ఱ్పిలేనరుమ్ ప్రాసగ్గికమ్, “అడియూరైగొక్కినాయ్” ఎన్టాఱ్పిలే
ఉణ్ణామానుషగ్గికమెగ్గిఱు సుకృతవిశేషజ్గళే, శాస్త్రవిహితముమ్ చేత
నవీదితముమన్టియిరుక్క త్తానేకల్పిత్తుమ్; కల్పితమానవై తన్నై ఒన్టై
అనేకమాక్కి నడ త్తిక్కొణ్ణుపోరుమెన్టై.

3౮-౧. ఇవ్వజ్ఞాత సుకృతమడియాక ఈశ్వరసగ్గీకరిక్కుమెన్ను
మతు కాణలామిడముణ్ణోవెన్న, (లలితాచరితాదికళిలే ఇవ్వర్థమ్ శురు
క్క-మొఱ్ఱియక్కాణలామ్) ఎన్ఱితార్. అతావతు - విదర్భరాజసుత్తై
యాయ్ కాశీరాజమహిషియానలల్లై, సపత్ని కళాన మున్నుఱు స్త్రీ)

కళితక్లాష్ట్రోఽభిరూఢ్యమ్ అతివశ్యభ ర్తృమ దై దేహ తేజస్సు సర్వగుణ
సమ్పత్తి ఇవై యుజైయణాయ్, అహోరాత్రవిభాగముల భగవత్సన్నిధి
యిలే అనేకమ్ తిరువిళక్కేల్ శ్రీ అతిలేనిరనై యాయ్ పోరుకటపడియై
క్కణ్ణు, “ఉనక్కిన్వాభిరూఢ్యాదికభక్తుమ్ దీపారోపణకై జ్ఞాన్య ప్రా
వణ్యత్తుక్కుమ్ కారణమెన్?” ఎత్తు సపత్నికళ్ కేట్క, అవళి జాతి
స్తృతియోడే పిఱవనళాకై యాలే (౧) “తదేహాకథయామ్యేత ద్య
ద్వృత్తం మమశోభనాః” ఎత్తుతుడగ్గి, (౨) “సావీరరాజస్య పురామై
త్రేయోఽభూత్పురోహితః। తేనచాయతనంవిఙ్గః కారితం దేవికాతలై
అహన్యహనిశుశ్రూషాం పుష్పధూపామ్బులేపనైః । దీపాదాహాదిభి
తైచైవ చక్రేతత్రవనకాద్విజః” ఎత్తు సావీరరాజ పురోహితనాన మై
త్రేయక, దేవియూర్బిజరై యిలే ఓరెమ్మెరుమాణ్ కోయిలైయుణ్ణాక్కి
అగ్గే నాల్ తోటుమ్ సకలకై జ్ఞాన్యజ్ఞశైయుమ్ పణ్ణి నన్దిల్లిపడియై
యుమ్ ; (3) “కార్తికేదీపితోదీప ఉపా తస్తేనచైకదా । ఆసీన్నిర్వాణ
భూయిష్టో దేవస్యపురతోనిశి । దేవతాయతనేచాసం తత్తాహమపి
మూషికా । ప్రదీపవర్తిగహణే కృతబుద్ధిర్వగాననాః । గృహీతాచమ
యావర్తి పృషదంశోరరావచ । నష్టాచాహంతత స్తస్య మార్జాలస్య
భయానుగా । నక్త్రీపాన్దేననశ్యన్త్యా సదీపః పేరితోమయః । జజ్వాల
పూర్వవదీప్త్యా తస్మిన్నాయతనేపునః” ఎత్తు కార్తికమాసంతిలే అవ
నన్ద ఎమ్మెరుమాణ్ సన్నిధియిలే శ్రీనతిరువిళక్కవియ త్రేడుకటపళవిలే,
అన్దక్కొయిలిలే ఒరు పెణ్ణెలియాయ్ క్కొణ్ణు “నర్తిక్కిఱతాణ్ అత్తిరు
విళక్కీల్ తిరియైక్కవ్విక్కొణ్ణు పోవతాకని నెత్తుచ్చెత్తు కవ్వివనళవిలే,
ఒరుపూనై క త్తివ కురలై క్కేట్టజ్జి మరణ తైయడైయానిఱ్కు, అప్పోతు
భయత్తాలే నడుజ్గుకిఱ తణ్ మూజ్జియాలే అత్తిరితూణ్ణుప్పట్టు మున్ను
పోలే అత్తిరువిళక్కు పృళపళత్తైరిన్దపడియైయుమ్; (౪) “మృతాచా
హంతతోజాతా వైదగ్భీరాజకన్యకా । జాతి స్తరాకాన్తిమతీ భవతీనాం

పరాగుణైః” ఎఱ్ఱ అనన్తరమ్ తామరిత్తు విదర్భరాజనుక్కు పుత్రి యాయ్ జాతిస్మృత్యాదికళోడే పిఱన్దపడియెయుమ్, (౧) “ఏషప్రభా వోదీపస్య కార్తికేమాసిశోభనాః । దత్తస్యవిష్ణాయతనే యస్యేయం వ్యప్తిరుత్తమా । అసంకల్పితమప్యస్య ప్రేరణాయత్కృతంమయా । విష్ణాయతనదీపస్య తస్యైగతద్భుజ్యతేఫలమ్ । తతోజాతిస్మృతిర్జన్మ మానుష్యం శోభనంవపుః । వశ్యఃపతిర్దేసర్వాసాం కిమునర్దీపదాయినామ్” ఎఱ్ఱ అన్దవజ్ఞాతసుకృతఫలమాక తనక్కివ్వేన్ బిడ్డలెల్లా ముణ్ణా సపడియెయుమ్ శొన్నా లెఱ్ఱు శ్రీవిష్ణుధర్మత్తిలే లలితాచరితమ్ విస్తరేణ శొల్లప్పట్టితే.

ఇనిఆదిశబ్దతాలే, తత్త్వవితాయరుప్పా నొరుబ్రాహ్మణుడైయ పుత్రియానసుప్రతై, అతిబాల్యత్తిలేమాతృహీనెయాయ్ అనుతో, నా తపడి పరమదయాభువాన పితా వర్ధిప్పిత్తుక్కొణ్ణుపోర వళన్దు, ఇని యెరువర్కైయిలే ప్రదానమ్పణ్ణ ప్రాప్తమెన్నుమళవిలే, అన్దపితా వ్రమ్ మర్క్కైయాలే అతివశోకార్తైయాయ్, (౨) “యేనసంవర్ధితా బాలా యేనాస్థిపరిరక్షితా । తేనపిత్రావియక్తాహం నజీవేయంకథ జ్ఞున । నద్యాంవానిపతిష్యామి సమిద్ధేవాహుతాశనే । పర్వతాద్వా పతిష్యామి పితృహీనానిరాశయా” ఎఱ్ఱ దేహత్యాగోద్యుక్తేయాన వళవిలే (౩) “ఆగత్యకరుణావిప్లవో యమస్సర్వహితేరతః । స్థవిరో బ్రాహ్మణోభూత్వా ప్రోవాచేదంవచస్తథా” ఎన్నిఱపడియే సర్వప్రాణి కళుడై యవ్రమ్ హితత్తిలే నిరతనాయరుక్కుమ్ యమక, కృపావిప్లవాయ్ ఒరు వృద్ధబ్రాహ్మణవేషత్తైక్కొణ్ణువన్దు, (౪) “అలంబాలే విశాలాక్షి రోదనేనాతివిహ్వాలే । నభూయఃప్రాప్యతేతాతస్తస్మాన్నార్హ తిశోచితుమ్” ఇత్యాదియాలే ఇవళుడైయ శోకాపనోదనత్తైప్పణ్ణి, (౫) “తస్మాత్త్వం దుఃఖముత్సృజ్య శోతుమర్హసిసుప్రతే । పితృభ్యాంవిప్ర

యోగోయం యేనాభూత్కర్తృణాతవ" ఎఱ్ఱు ఆకై యాలున్నుడై యదుఃఖత్తైవిట్టు ఇనమాతాపితృవియోగమ్ ఉన్నుడై యయాతోరుకర్తృతాలే యుక్తాయీర్దైన్దు తైచ్చొల్లకైక్కెన్దు తాళోల్లి, (౧) "పురాత్వంసుస్థరీనామ వేశ్యాపరమసుస్థరీ । నృత్తగీతాదినిపుణా వీణావేణువిచక్షణా" ఎఱ్ఱుతుడగ్గి నీపూర్వజన్దత్తిల్ సుస్థరియెన్నాళోరువేళైన్దు, ఉన్నాల్ వశీకృతనాయ్ ఉన్నుడనే సంసర్తత్తుప్పురువానోరు బ్రాహ్మణపుత్రనై ఉన్నియత్తమాక స్తుత్తైయాలే ఒరుశూద్రకవధిక్క, అవనుడై యమాతాపితాక్కళో "ఎజ్గళే పుత్రనైక్కొల్లువిత్తనీ ఇనియెరుజన్దత్తిల్ మాతాపితాక్కళైయిన్దు మఱుకిప్పరితపిప్పాయ్" ఎఱ్ఱుశపిత్తపడియాలే కాణనక్కిన్దళోకమ్వన్దతెన్న; ఆనాలిన్దపాపినియాన నానుత్తమజన్దత్తిలేపిట్టక్కైక్కు హేతువెన్నెన్దుకేట్క, (౨) "శృణుతస్య మహాప్రాణ్ణే నిమిత్తంగదతోమమ । యేనత్వం బ్రాహ్మణస్యాస్య కులే జాతామహాత్మనః" ఎఱ్ఱుతుడగ్గి, జ్ఞానాధికనాయ్ ఒన్నిలుమ్ పోల్లి సర్వత్రసమదర్శియాయ్ భగవద్ధ్యానపరనాయ్ గ్రామైకరాత్రన్యాయతాలే ఎఱ్ఱుమ్ సజ్జరిప్పానోరు భాగవతక్ ఒరురాత్రి ఉక్వాశల్ పుటత్తిన్దైయిలే, ఒత్తగ్గినవళిలే, తలారిక్కారర్ అవనై కళళన్దు పిడిత్తుక్కట్ట, అవ్వళిలే నీయోడిచ్చెన్దు అక్కటైవిమవిత్తు అన్దభాగవతనై ఉక్గృహత్తిలేకొణుపుక్కు ఆశ్వసిప్పిత్తాయ్, అతాలే ఇతు ఉనక్కుణ్డాయీర్దైన్దు ఇతిహాససముచ్చయత్తిలే శొల్లప్పట్ట సువ్రతోపాఖ్యానముమ్;

ఇన్నముమ్, ఒరుస్త్రీ యమభటరాలే అత్యన్తపీడితైయాయ్ అకాశత్తిలే రక్షకాపేక్షైతోర్లకూప్పిట్టుక్కొణ్డు వారానిట్టు, అశ్వత్థతీరత్తిలే చిరకాలమ్ తపస్సుపణ్ణియిరున్దమాతలి అత్తైక్కణ్డు కృపెపణ్ణి తానోరునాళోశెయ్త తపఃఫలత్తై అవళుక్కుక్కొడుక్క, అప్పోతే యమభటరుమ్ ఒఱ్ఱుభూతరాయ్ యామ్యుమార్గముమ్ సుఖో

త్తరమాయ యాతనాశరీరముమహాయ విలక్షణరూపమాయ ఇవశై
యుమ్కొణ్ణ అవర్కళో యచుసన్నిధియిలే శైష్టవశవిత్, (౧) “పితేవ
ధర్మరాజోఽభూత్తస్యాంతత్ప్రియదర్శనః । సాన్త్యయన్ సమహతేజా
వ్యాజహంచతామ్ప్రతి” ఎన్తు పితృవత్ప్రసన్నవదననాయ ఇవశైక్కు
టిన్తు ఇకోశోల్లుచ్చొల్లియమన్ (౨) “భద్రదేవ్యయాసుష్మకృతం నకింశ్చిది
హవిద్యతే । ఇతోద్వాదశజన్తాన్తే త్వాం కశ్చిత్సిద్ధప్రవిశత్ । విష్ణుభక్తో
నివాసార్థం రాత్యాన్తతవవేత్సని । తత్సన్నిధానప్రభవస్తవ సాధున
మాగమః । సాహవైబ్రహ్మవిదుషీ శ్రీమద్రజముపాశ్రితా । తత్రతీర్థోత్త
మం శ్రీమదశ్వత్థం నామ సంశ్రితా । ధర్మజ్ఞా ధర్మపరమాయస్యాస్తే
సజ్జమోఽభవత్ ” ఎన్తు మాతలియినుడైయ అగ్గీకారమునక్కు వరు
కైక్కుటుప్పాక నీరుజియచ్చెయ్తతోరునన్దెయిల్లై ; ఇజ్జన్తుక్కు
ప్పన్నిరణ్ణామ్జన్తతిలే ఒరురాత్రి ఉన్నుడైయ గృహత్తిలే తగ్గిప్పొ
కైక్కాక ఒరుభాగవత్కవన్దుడ్కిన్దెక్కిట్టియిరున్దుహాన్, తత్సన్నిధా
నతాలే యుణ్ణానతుకా ణునక్కిన్ద సాధుసమాగమమెన్తు మున్నేయు
ణ్ణానతో రజ్ఞాతసుకృతతై ఇవళో పేర్ముక్కుడియాక చొన్నాన్గెట
గారుడపురాణత్తిలే కోయిలో మాహాత్మ్యత్తిల్ కధైయుమ్ ముతలా
నవ్వుచొన్నుకిటతు. (శురుక్కుమొట్టియక్కాణలామ్) ఎన్తు-విస్త
రేణకాణలామెన్తుపడి. ఇవ్వజ్ఞాతసుకృతజగ్గడియాన. భగవత్కటాక్షమే
ఇవర్కళుక్కివోవ్వఫలజల్ వరుకైక్కుహేతువాకైయాలే అజ్ఞాతసుకృ
తజగ్గై పున్ద్రాశాకక్కొణ్ణ ఈశ్వరనగ్గీకరిక్కుమెన్నుమితుక్కు ఇవై
ఉదాహరణమాకలామితే.

3౨౩. ఆక సర్వేశ్వరన్ తన్ నిర్హేతుకకృపైయాలే సంసారిచేత
నరై ఉజ్జివిష్టిక్కైయిలే ఉమ్యక్తనాయ, కరణకళేబర ప్రదానాదికళై
ప్పణి స్వాజ్ఞారూప శాస్త్రానిగుణమాక ఇవర్కళో పక్కలిలే శిలసుకృత
విశేషమ్ కణ్డగ్గీకరిక్కులామ్ వట్టియుణ్ణోవెన్తుహొత్తు, తదభావత్తిల్

3౧౩. అజ్ఞరానమనుష్యౌకళీ
వాళాతన్దానెన్ద్రిరుప్పర్కళీ.

3౧౪. జ్ఞానవాన్తళీ, (౧) “ఇన్ద్రైన్ద్రైప్పొరుళాక్కి త్తన్నైయె
న్నుళ్ వైత్తా” (౨) “ఎన్నన్ద్రిశెయ్తేనా వెన్నెజ్జల్
తికల్ వతువే”

సర్వముక్తి ప్రసక్తముమ్ వైషమ్యైర్ఘృణ్యముమ్ వారామైక్కాక
అజ్ఞాతసుకృతజ్ఞతై త్తానేకల్పిత్తు, అవైత్తన్నై జన్మపరమ్పరైకళీ తో
ఋమొన్దుపత్తాక్కినడత్తిక్కొణ్ణు పోరుమ్బడియైన్ద్రరేణమరుళిచ్చెయ్తు,
అజ్ఞాత సుకృత మక్లేకారహేతువామ్బడియైయుమ్ దర్శిప్పిత్తారాయ్
నిన్దార్కీర్తీ ; ఇన్ద్రిచ్ఛేతుక విషయీకారవాళియతియాతవర్కళీ
ఇతుక్కిశెన్దువైత్తే ఏతదనుసన్ధానేన విద్ధరాకామలిరుప్పర్కళైన్దితార్
మేల్, (అజ్ఞరానమనుష్యౌకళీ) ఎన్దుతుడగ్గి. (అజ్ఞరాకీతార్)- నిన్ద్రే
తుకవిషయీకార వైభవమతియాతవర్కళీ. (వాళాతన్దానెన్ద్రిరుప్పర్
కళీ) ఎన్దుతు-“ఇప్పడి యుపకరిత్తరుళువతే” ఎన్దు తలైశీయ్తు ఈడుప
డవేణ్డియిరుక్క, అతు శెయ్యమల్ వెఱుమనేయుపకరిత్తానెన్దితి మా
త్రన్దై యనుసన్ద్రిత్తిరున్దువిడువర్కళైవడి.

3౧౪. ఇతివాళియతిన్దవర్కళీడుపడుమ్బడియై యరుళిచ్చెయ్
కితార్, (జ్ఞానవాన్తళీ) ఎన్దుతుడగ్గి. (జ్ఞానవాన్తళాకితార్)- నిన్ద్రేతుక
విషయీకారవైభవత్తై యుళ్ళపడి యతియుమవర్కళీ. (ఇన్ద్రైన్ద్రైప్పొ
రుళాక్కి త్తన్నైయెన్నుళ్ వైత్తా) ఇత్యాది- అనాదికాలమ్ అవన్దు
వాయ్క్కిడన్దవైన్ద్రై ఇన్దువన్దువాక్కి నిత్యసూరికళుక్కు మవ్వరుకాన
త్తన్నై నిత్యసంసారికళు క్కివ్వరుకాన ఎన్నుడైయ హేయమాన
నెజ్జలేవైత్తా, పెరియప్పడైయారెప్పోలే తడైయోడముడిన్దేనోతిరు
వడియైప్పోలే (3) “దృష్టాసీతా” ఎన్దువన్దేనో? అన్దిక్కే, తన్నుడైయ
అజ్ఞానవర్తనమ్ పణ్ణినేనామ్బడి విహితకర్తజ్జై యనుస్థితైనో? ఎన్ను

(౧) తి.వాయ్-౧౦-౨-౯.

(3) రా.శా-౧-౨౯.

(౨) తి.వాయ్-౧౦-౬-౨.

- (౧) “నడువేవద్దుయ్యక్కొళ్ళికిన్వనాతక” (౨) “అటి
యాతన వటివిత్తవత్తా నీశెయితనవడియే నటియేనే”
(౩) “పోరుళల్లాతవెన్నై పోరుళాక్కియడిమైకొణ్డాయ్”
(౪) “ఎన్నైత్తిమనమ్ కెడుత్తాయ్” (౫) “మరువి
త్తోముమ్మనమే తన్దాయ్” ఎన్దు ఈడుపడానిట్పొరకళ్ళి.

నకమైశెయ్తేనాక వెన్నెన్జలే పుకున్దు పెణ్ణా ప్పేటు పెన్ద్రానాయ్ విళ
ఙ్గికిటతు ; విషయప్రవణనాయ్ పోకానిట్కు నడువేవద్దుజీవిప్పియా
నిష్టస్వామీ ! ఎనక్కు అజ్ఞాతజ్ఞాపన తైప్పణి స్వామియాననీ శేషభూత
నాన ఎన్బక్కల్ పణినడపకారమ్ ఉపకరిత్తనీయటియిలటియు మిత్త
నై, ఎన్నాల్ శొల్లిత్తలెక్కట్టపోమో? (౬) “అసన్నేవ” ఎన్గిటపడియే
అసత్కల్పనాయ్కిడన్దవెన్నై (౭) “సన్తమేనమ్” ఎన్గిటపడియే
సత్తానానాయ్ ఒరువస్తువామ్బడిపణి అన్దసత్తై నిలైనిట్కుమ్మడికై జ్ఞ
ర్యత్తైయుమ్ కొణ్డరుళినాయ్ ; అమృతత్తైయుమ్ విషత్తైయుమొక్క
విరుమ్బువారైపోలే ఉన్నైయుముకన్దు తుద్రవిషయజ్గళై యు ముక
క్కుమ్ పొల్లాతనెజ్జాపోక్కినాయ్ ; అనన్యప్రయోజనమాయ్కొణ్డు
ఉన్నైయే యనుభవిక్కుమ్ మనస్సైత్తన్దాయ్; ఎన్దు అనక నిర్హేతుక
మాకప్పణిన ఉపకారవిశేషజ్గళై యనుసన్దిత్తు త్తలెళియేత్తు ఈడు
పడానిట్పొరకళెన్దై.

3౨౩. అన్తిక్కే (అజ్ఞర్) ఇత్యాదిక్కు (వాళార్ తన్దార్) ఎన్దు
పాఠచూకిళ్, ఇప్పడి సర్వేశ్వరక తన్నిర్హేతుకకృపైయాలే తజ్గళై
యజ్జీవిప్పిక్కకృషిపణిక్కుణ్డవరుమ్ ప్రకార తైయటియాతమనుష్యర్,
వాళోవలియాలే జీవిత్తుత్తిరివార్ తజ్గళుక్కు వన్దతొరు సమ్మద్దియై
“నమ్ముడైయవాళార్ తన్దార్” ఎన్దు నిన్దైత్తిరుక్కుమాపోలే, నిర్హేతుక
మాకవన్ద భగవదగీకార తై తజ్గళే సుకృతబలత్తాలేవన్దతాక నిన్దైతి

(౧) తి-వాయ-౧-౭-౫.

(౪) తి-వాయ-౨౭-౪.

(౨) తి-వాయ-౨-౩-౨.

(౫) తి-వాయ-౨-౭-౭.

(౩) తి-వాయ-౫-౩-౩.

(౬) తై-భృ-

3౨౫. భావ్యకారకకాలత్తిలే ఒరునాల్ పెరుమాల్ పుట
వట్టరుళునై యుమ్పార్ తు పెరియతిరుమణ్ణవత్తుక్కు-
క్కిఱ్ఱాక ముతలికళెల్లారుమ్ తిరళవిరున్దవళిలే ఇన్ద
రమ్ ప్రస్తుతమాక, పిన్బుపిన్దవా చైకళై న్దవ్వుతు.

రుప్పర్ కళెన్దు పారుళాకక్కడవతు. 3౨౪. అప్పొత్తెక్కు, సకలముమన
నరుళాలేవన్దతెన్దు తెళియక్కణ్డనర్ కళ్, అన్ద నిన్దై తుకమాకప్పన్దన
ఉపకారవిశేషణ్డలై యనున్దత్తు ఈడుపడుమ్బడియై యరుళిచ్చెయ్ కి
తారెన్దు మేలిల్ వాన్దత్తుక్కు-సజ్జతి.

3౨౫. ఇన్నిరైతుక విషయికారణాపకమానతోరు వితిహ్య
త్తైన్దరిప్పిక్కితార్, (భావ్యకారకకాలత్తిలే) ఎన్దుతుజ్జి అణావతు-
సకలవేదాన్త తాత్పర్యార్థణ్డకెల్లార్ సంతయవిపర్యయముట వజన్దు
శెల్లుకిట నల్లడిక్కాలమాన భావ్యకారకకాలత్తిలే, ఒరునాల్ పెరు
మాల్ పుటవట్టరుళునై యుమ్పార్ తు పెరియతిరుమణ్ణవత్తుక్కుక్కి-
ఱ్ఱాక జ్ఞానాధికరాన ముతలికళెల్లారుమ్ తిరళవిరున్దవళిలే, ఒరు శ్రీ
నైషవర్, “ఇతునెడుజ్జాలమ్ ఆర్ వాళలిలే అనర్ కళ్ పుటప్పాడు
పార్ త్తిరున్దోమో ఎన్దు తెరియాతు, ఇన్దు వకుత్తళేపియాన పెరు
మాల్ పుటప్పాడుపార్ త్తువన్దిరుక్క ఎన్న సుకృతమ్ వణ్ణిన్ మ్” ఎన్న,
తత్ప్రసజ్జతిలే “నిత్యసంసారియాయ్ ప్పొన్దననుక్కుభగవద్విషయ త్తిలే
రుచిపిటైక్కెక్కడియెన్?” ఎన్దు విచారిక్కచ్చెయ్ తే, యాదృచ్ఛిక
సుకృతమెన్న అజ్ఞాతసుకృతమెన్న ప్పిటన్దతాన్, అవ్వళవిల్ కిడామ్బి
పెరుమాళిరున్దవర్, “నమక్కు భగవద్విషయమ్బాలే సుకృతదేవ
రెన్దు మొరువరుణ్ణోఆశ్రయణీయర్” ఎన్న, ప్పిళ్ళెతిరునత్తెయూరరై యర్
“సుకృతమెన్దుశొల్లుకిటతుమ్నినై క్కిటవిషయన్దన్దైక్కాన్” ఎన్దురుళి
చ్చెయ్య, ఆక ఇప్పడి పిన్బు పిన్దవా చైకళై ఇన్దిడ త్తిలేన్దెప్ప
తెన్దవడి. ఇక్కఱ్ఱతా (౧) “తరుతుయరమ్ తడాయేల్” ఎన్దిటపాట్టిల్

3౮౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

3౮౧. ఆకైయాల్ అజ్ఞాతమాసన నైకలై యే
పద్రాశాకక్కొణ్ణు కటాక్షియానిఱ్ఱుమ్.

3౮2. ఇవైయుజ్గాడ ఇవనుక్కువ్విళైయుమ్మడియితే ఇవన్దన్నై
ములలిల్ అవణ్ సృష్టితతు.

వ్యాఖ్యాన త్తిలే సజ్గ్రహేణ పూర్వార్థక భరుళిచ్చెయ్తు వైత్తార్థకళితే. ఇత్తాలే, అజ్ఞాతసుకృతముణ్ణాయ్ పద్రాశిలుమ్ ఆతుఫలహేతువన్దు, అజ్ఞాత వ్యాజమాక్కి యజ్గీకరిక్కుమీశ్వరనే ఫలహేతువెన్దుతాయ్ పదు.

3౮౩. కీఱ్ఱుక్తమానవర్ణతై నిగమిక్కితార్, (ఆకైయాల్) ఎన్దు తుడగ్గి. అతావతు- కీఱ్ఱ్ చొన్నప్రకారత్తాలే సర్వముక్తి ప్రసక్తాది కల్ వారామైక్కాక ఇచ్చేతననటియామలే విళైయుమవైయాన శిలసుకృతవిశేషజ్గళైయే, ఇవనై యజ్గీకరిక్కైక్కు పద్రాశాకప్పిడి త్తుక్కొణ్ణు విశేషకటాక్షతై ప్పణ్ణానిఱ్ఱుమెన్దై.

3౮4. ఇప్పడి అజ్ఞాతసుకృతజ్గళైయాకిలుమ్ హేతువాకక్కొణ్ణు కటాక్షిక్కుమళివిల్, అజ్గీకారమ్ సహేతుకమాకాణోవెన్న; అరళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవైయుమ్కూడ) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - ఇన్దయా దృచ్చికాది సుకృతజ్గళుముట్ పడ ఇవనుక్కుణ్ణామ్మడియితే ఇవన్దుక్కుమ్ యోగ్యతైయిల్లాతపడి కరణకళేబర విధురనాయ్కిడన్ద ఇవన్దన్నై సృష్టికాలత్తిలే కరణాదికలైక్కొడుత్తు అవనుణ్ణాక్కిల్లైన్దై ఇత్తాలే, కటాక్షహేతువాకచ్చొన్న యాదృచ్చికాదికళుమ్ అవన్దుడైయకృషిఫలమెన్దై. చళబ్దత్తాలే తుల్యన్యాయ జ్ఞాతసుకృతఫలజ్గళుక్కుమడి అవణ్ కృషియెన్దితు, - అన్దిక్కే వక్ష్యమాణ నిరూపణ విశేషజ్గళై సముచ్చయిక్కిఅతాకవుమామ్, సృష్టితాకచేతన కర్తాను గుణమన్తోవెన్నిల్ ; సృష్టిప్పతు కర్తైక్కుటాక్షి త్రేయాకిలుమ్ యాగ పద్యమనుగ్రహకార్యమితే.

౩౦౮. అతుతన్నై నిరూపిత్రాల్ ఇవన్టనక్కు ఒన్టమ్ శెయ్య వేణ్ణాతపడియా యిరుక్కుమ్.

౩౦౯. పత్తైయతాక ఉఱువతు నడువతు విలైవతాయ్పోరుమ్ త్తేత్రత్తిల్ ఉతిరిములైత్తు ఫలపర్యన్తమామాపోలే, ఇన్వై తాతన్నడై యేవిలైయుమ్బడియాయ్మై, (౧)
* పత్తియుళవకపళిమ్బున తై న్నైత్తకట్టలై.

౩౦౯. తన్నిరూపణత్తిల్ ఇవనుక్కునమ్మవిక్కుమ్ తై యరు శిచ్చెయ్కితార్, (అతుతన్నై) ఎన్టతుడక్కి. అతావతు-(౨) * అచిద విశేషితమాయ్ క్కిడక్కిఅన్దలైయిలే ఉన్జీవనోపయోగియాన కరణ కళేబరజ్జలై పురమదమైయాలే అనాతన్దపడియై యనున్దిత్రాల్, తద ధీనసత్తాదికనాన ఇవన్టనక్కు స్వోన్జీవనాంశత్తిల్ అనాశెయ్తపడి కణ్డొక్కైయొట్టియ తానొరుప్రవృత్తి పణ్ణవేణ్ణాతపడియా యిరుక్కు మ్మెన్.

౩౦౯. ఈశ్వరస్సృష్టియాలివనుక్కువిలైయు మగ్గీకారప్పోద్రా శుకళో యాదృచ్చికాదికళో మాత్రమేయన్ట, ఇన్నుమ్ శిలఉన్దొన్ట దర్శి ప్పిక్కైక్కాకనాతల్ ; కీర్తొచ్చొన్న ఇన్వైతానున్డామ్ ప్రకారత్తై ఉపపాద్విక్కైక్కాకనాత లరుశిచ్చెయ్కితార్మేల్, (పత్తైయతాక) ఎన్టతుడక్కి. అతావతు - పుతిశాక త్తరిశుతిరు త్తినతప్పిక్కే పత్తైయ తాక ఉఱువతు నడువతువిలైవతాయ్క్కొన్ట శెయ్కాలాయ్పోరుమ్ త్తేత్రత్తిలే, కర్నకన్ అతుక్కొన్నబరు కృషియుమ్పణ్ణాతిరుక్క, ఉతిరి యానతుములైత్తు విలైన్ట త్తలైక్కట్టుమాపోలే, మేత్పొల్లప్పదుకిఱ నిరూపణవిశేషజ్జలాతల్, కీర్తొచ్చొన్న యాదృచ్చికాదికళాతల్, ఇతు క్కొన్నవొరుకృషి శెయ్యవేణ్ణాతే ఇచ్చేతనర్ పక్కలిలే తన్నడై యేవిలై యుమ్బడియాయ్మై, భక్తిక్కు కర్నకనానవీశ్వరక ప్రవాహరూ పేణ నడక్కిఅనంసారమాకిఱ పళిమ్బున తై న్నైత్తు త్తిరుత్తుమెన్టపడి.

3౯౦. అవైతానైవైయెన్తాల్;

3౯౧. పూర్వకృత పుణ్యపుణ్యఫలజ్ఞులై చ్చిరకాలమ్ భుజిత్తు ఉత్తరకాలత్తిల్ వాసనైకొణ్ణు ప్రవర్తిక్కును త్తనై యెన్నుమ్మడికెయ్యెట్టిన్దదైయిలే, “నామార్, నామ్ నిన్దనిలై యేతు, నమక్కినిమేల్ పోక్కిడియేతు?” ఎన్ద పిఱప్పన శిల నిరూపణ విశేషజ్ఞభుణ్ణు; అవైయాతల్ మున్నుశొన్నవైయాతల్.

3౯౦. (ఇవై) ఎన్దు కీతిరుళిచ్చెయ్ తవన్ దై విశదీకరిక్కెక్కాన్ తద్విషయప్రశ్నతై యనువదిక్కితార్, (అవైతానైవైయెన్తాల్) ఎన్దు

3౯౧. అతుక్కు ఉత్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పూర్వకృత ఇత్యాదియాలే. అతావతు - మున్ను శైయ్యప్పట్ట పుణ్యపాపరూప కర్మ ద్వయత్తినుడైయవుమ్ ఫలజ్ఞులై స్వర్గనరకాదికళిలే నెడుక్కాలమనుభ విత్తు, మేలుశ్శకాలత్తిల్ పూర్వకర్తవాసనైకొణ్ణు పుణ్యపాపరూప కర్మజ్ఞులై ప్రవృత్తిక్కును త్తనైయెన్దు శొల్లత్తక్కతామ్బడి అచ్చ కర్తావాయ్ కర్మఫలానుభవత్తిల్ కెయ్యెట్టిన్ద నిన్దదైయిలే, “కాణ్ణిఁ దేహమా? దేహతిరిక్తరో? స్వతన్త్రో? పరతన్త్రో? నామార్?” ఎన్దుమ్, “నశిక్కుమ్బడినిన్తోమా? పిఠైక్కుమ్బడినిన్తోమా? నామ్ నిన్ద నిలై యేతు?” ఎన్దుమ్, “ఇప్పడినిన్ద నమక్కినిమేల్ డేలుకెక్కిడాన్ పోక్కిడియేతు?” ఎన్దుమ్ తన్నుడైయే యుక్తావన శిలనిరూపణవిశేషజ్ఞ భుణ్ణు, అన్నిరూపణవిశేషజ్ఞభాతల్, పూర్వోక్తజ్ఞాన యాదృచ్ఛికాణ్ణు సుకృతజ్ఞభాతలెన్ద.

3౯౨. ఇన్నిన్దైతుక విషయికారక్రమమ్ శాస్త్రుత్తిలెన్దై శొల్లిన్దైన్దు; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (యథాహ) ఎన్దుతుడక్కి. భగవచ్చా శ్రుమ్ నూన్ దైట్టుసంహితై యాయితేయిరుప్పతు; అతిలేయెన్బిఠేఅహి ర్భుద్భవసంహితై. (౧) “పశ్చరాత్రస్యకృత్సన్యవక్తానారాయణాన్య

యమ్” ఎన్నిటపడియే సకలత్తుక్కు మాదివత్తా భగవానాయరుక్కు
 చెప్పయే తత్తత్సంహితైకశ్తోటమ్ అవాన్తరవత్తాక్కుభుముణ్ణితే;
 అతిల్ ఇన్ద్రసంహితైక్కు అహిర్బుధ్న్యసంజ్ఞితనానరుద్రా వత్తావా
 యరుక్కుయాలే ఇతై అహిర్బుధ్న్యసంహితైయైటను. ఇన్ద్రసంహితై
 యిలే, (౧) “నున్లుణ్ణావిల్ నీలాన్ కణ్ణత్తమ్మాన్” ఎన్నిటపడియే
 సత్వమ్ తలైయెడు త్తపోతు సూత్తకస్కియాంయరుక్కుమ్రుద్రనై, దేవ
 ర్నియాయ్ బ్రహ్మవిత్తమనాన శ్రీనారదభగవాన్ శెన్ద్రనువర్తిత్తు స్వ
 సంశయగ్గశెల్లామ్ కేట్క, అవన్ నిర్ణయిత్తుక్కుణ్ణు వారానిట్రు, పతి
 నాలామధ్యాయత్తిల్ ఇన్ పణ్ణిన ప్రశ్నత్తుక్కుడి త్తరమాకసంసారమో
 తుహేతుక్కుళాక నిగ్రహశక్తి అనుగ్రహశక్తియెన్దు సర్వేశ్వరనుక్కి
 ర్ణు శక్తియుణ్ణెన్దు ప్రతిజ్ఞెపణ్ణి, అతిల్ (౨) “తిరోధానకరీశక్తిస్సా
 నిగ్రహసమాహ్వయాప్రమాంసంజీవసంజ్ఞంసాతిరోభావయతిస్వయమ్”
 ఎన్దుతుడగ్గి నిగ్రహత్తికైయానశక్తియాలే తిరోహితస్వస్వరూపాదిక
 నాయ్ జీవాత్మాసంసరిక్కుమ్బుడియై విన్దురేణప్రతిపాదిత్తు, అనన్తరమ్,
 అనుగ్రహత్తికైయాన శక్తియాలే సంసారాన్దుక్తనామ్బుడియై ప్రతి
 పాదిప్పతాక, (3) “ఏవంసంస్మృతిచక్రస్థే భ్రామ్యమాణే స్వకర్తభిః
 జీవేదుఃఖాకులేవిష్టాః కృపాకాప్యపజాయతే సమీక్షితస్తుదాసోఽయం
 కరుణావర్షరూపయా । కర్తసామ్యంభజత్యేవ జీవోవిష్టుసమీక్షయా ।
 శక్తిభావస్సవైజీవ ముత్తారయతిసంస్మృతేః । కర్తణీచసమేతత్ర తూష్టి
 మ్భావముపాగతే” ఎన్దు సంసారచక్రస్థనాయ్ దుఃఖాకులనాన జీవా
 విషయమాక సర్వేశ్వరనుక్కురు కృపై జనిక్కుమ్బుడియైయుమ్,
 అన్దకృపైయడియూక ఉణ్ణాన అవన్ కటాక్షత్తుక్కు విషయభూతనాయ్
 క్కుణ్ణు ఇవన్ కర్తసామ్యతై భజిక్కుమెన్దు మత్తైయుమ్, అన్ద అను
 గ్రహత్తికైయాన శక్తియున్డైయ సద్భావ మివనై సంసార త్తిల్ నిన్దు

3౯-౨. (౧) “యథాహి మోషకాఃపాథ్” ఎఱ్ఱుతుడగ్గి ఇతిను
డైయక్రమతై భగవచ్చాస్త్రుత్తిలేశొల్లిల్లు.

ముద్ధరిప్పిక్కు మెన్నుమిడతైయుమ్, కీర్తీకర్తసామ్యమెఱ్ఱతికరుతై
యుమ్ సజ్గిహేణశొల్లి, (౧) “యథాహి మోషకాఃపాథ్” పరిబర్హ
ముపేయుషి. నివృత్తమోషణోద్యోగా స్తదాసన్తడదాసతే. అనుగ్ర
హాత్తికాయాస్తు శక్తేఃపాతక్షణేతథా. ఉదాసాతేసమీభూయ కర్తణీతే
శుభాశుభే. తత్పాతానన్తరం జన్తుర్యుక్తోమోక్షసమీక్షయా. ప్రవర్త
మాన వైరాగ్యో విశేషేభినివేశవా. అగమాననుసజ్చిన్త్యగు
రూనప్యపసర్వచ. లబ్ధసత్తఃప్రకారైస్తైః ప్రబుద్ధోబోధపాలనః.”
ఇత్యాఖ్యాధ్యాయశేషతాలే, వర్తిహేతివక్ సంభారతైవైత్తు మతైయ
నిష్టవశవిల్ అవనుడైయసమ్భారతై అపహరిప్పతాక ఉద్యోగిక్కిఱ
తన్మరర్, అన్తసమ్భారతై అవక్వన్దు కైప్పజ్జీనీవశవిల్ యాతొరు
పడి నివృత్తమోషణోద్యోగరాకానిన్తుకొణ్ణు ఎప్పొతు ముదాసీనరా
యిరున్దు విడువర్కళి, అప్పడియే భగవదనుగ్రహాశక్తి ఇవక్పక్క
లిలే వన్తక్షణత్తిలే, ఇవ్వాత్తావైత్తవర్తియే యిల్లుప్పతాకానిన్తు
పుణ్యపాపకర్తజ్జిరిణ్ణుమ్, ఇవనైవన్దుమేలిడామలుదాసీని త్తిరున్దువిడుమ్;
అన్త అనుగ్రహాత్తికైయాన శక్తి తన్మక్కల్వన్త వనన్తరమ్ ఇచ్చే
తన్వక్ మోక్షసమీక్షాయుక్తనాయ్ ప్రవృత్తమాన వైరాగ్యనాయ్
ఏవేకాభినివేశియాయ్ శాస్త్రప్రవణనాయ్ సదాచార్యసమాశ్రయణమ్
పణ్ణి లబ్ధసత్తాకనాయ్ లబ్ధజ్ఞాననాయ్ అన్తజ్ఞానతైరక్షీత్తుకొణ్ణు సార
గ్రాహియాయ్ సముచితోపాయ పరిగ్రహతాలేసంసారాదు త్తీర్థనాయ్
పరమపదతై ప్రాపిక్కుమెన్తు శొన్నానితే. ఆకైయాలే, “యథాహి
మోషకాఃపాథ్” ఎఱ్ఱుతుడగ్గి ఇన్నిర్వేతుక విషయీకార తినుడైయ
క్రమతై ఆప్తప్రమాణమాన భగవచ్చాస్త్రుత్తిలే శొల్లిల్లైన్దితార్.

3౫3 (౧) “వెఱి తేయరుళ్ శేయవర్” ఎన్ఱు ఇన్ఱర్తై స్పష్టమాక వరుళిచ్చెయ్తారితే.

3౫౪. (౧) “శేయ్ వార్ కట్ కు” ఎన్ఱు అరుళుక్కు హేతు సుకృతమెన్నానిన్ఱ తేయన్నిల్ ; అప్పోతు “వెఱి తే” ఎన్ఱివిడమ్ శేరాతు.

3౫3. ఇప్పడి శాస్త్రమశొన్నవశవచ్చిక్కే నిర్దేశతుకవిషయా కారత్తుక్కునేరే పాత్రభూతరాయ్, ఆత్మతనూత్రేనరరాన ఆత్మోదివ్వ ర్తై తైళియవరుళిచ్చెయ్తారెన్ఱిత్తార్ మేల్, (వెఱి తే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. “వెఱి తేయరుళ్ శేయవర్” ఎన్ఱుతు-నిర్దేశతుకమాక క్కువైపణ్ణవరెన్ఱ పడి. (ఇన్ఱర్తై స్పష్టమాకవరుళిచ్చెయ్తార్) ఎన్ఱుతు - ఇన్ఱిర్దేశతుక విషయాకారమాకిఱ రహస్యార్తైసంశయవిపర్యయమఱి సకలరుమఱి యుమ్బడి ప్రకాశమాక వరుళిచ్చెయ్తారెన్ఱై.

3౫౪. ఆన్ఱదివ్వసూక్కిన స్తోక్తియి లభిప్రాయ మఱియా తార్శ్నక్కైయై యనువదిత్తు పురిహరిక్కిత్తార్, (శేయ్ వార్ కట్ కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - అరుళ్ శేయవరెన్ఱవన స్తరమ్ ఆర్ క్కుత్తా నెన్ఱు మప్పేత్తైయిలే “శేయ్ వార్ కట్ కు” ఎన్ఱు-అరుళుక్కుఱుప్పాక త్తిరువుళ్ళముకక్కుమ్బడి శిలవల్లైచ్చెయ్యి మవర్ కక్కు-నైయాలే, అవకృపై పణ్ణకైక్కుహేతు చేతనసుకృతమెన్నానిన్ఱ తేయన్నిల్ ; అప్పడిశొల్లుమ్బాతు నిర్దేశతుకవాచకమాన “వెఱి తే” ఎన్ఱివిడమ్ సన్ఱతమాకాలెన్ఱై ; అక్కైయాల్ “శేయ్ వార్ కట్ కు” ఎన్ఱుతు-తాశేయ్యనినై తనర్ కళుక్కెన్ఱపడి.

3౫5. ఆభిముఖ్యత్తుక్కు భగవత్కృపైకారణమ్, అద్వేషత్తు క్కుసుకృతమ్ కారణమెన్ఱునినైత్తు చొల్లువార్ వచన తై యనువది

౩౯౫. భగవదాభిముఖ్యమ్ సుకృతత్రాలస్తి క్కే భగవత్కృపై
యా లే పిఱక్కిఱతు, అద్వేషమ్ సుకృతత్రాలేయెన్నిల్;
అన్దఘలవిశేష త్తుక్కుల తై సాధననూక్కవొణ్ణాతు.

౩౯౬. శాస్త్రముమ్ విధియాతేనాముమఱియాతే యిరుక్కిఱ
విత్తై, సుకృతమెన్దు నామ్ పేరిడుకిఱపడియెన్మెన్నిల్;
నామన్దు, ఈశ్వరన్ ఎన్దు కేట్టిరుక్కైయాయిరుక్కుమ్.

త్తుక్కుణ్ణు పరిహరిక్కితార్, (భగవదాభిముఖ్యమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతా
వతు - అనాదికాలమ్ విముఖనాయప్పొన్ద ఇచ్చేతననుక్కు, భగవద్విష
యత్తిల్ పిఱక్కిఱ ఆభిముఖ్యమ్ ఇవనుడైయ సుకృతనిబన్ధనమాక
వన్దిక్కే కేవలభగవత్కృపైయాలే పిఱక్కిఱతు, తత్పూర్వభావి
యాన అద్వేషమ్ సుకృతమడియాక ప్పిఱక్కిఱతెన్దు శొల్లప్పార్క్కిల్,
అఖిలాత్తగుణాదియాయ్ ఆత్మోజ్జ్వలనాజ్కురమాయిరున్దుళ్ళ భగవదద్వే
షనూకిఱ ఇప్పలవిశేషత్తుక్కు అతిత్తుద్రమాన యాదృచ్చికాది
సుకృతతై క్కారణమెన్దు శొల్లవొణ్ణాతెన్దై. ఆకైయాల అద్వేషత్తు
క్కుమ్ భగవత్కృపైయే కారణమెన్దు శొల్లవేణుమెన్దు కరుత్తు.

౩౯౭. శాస్త్రావిహితముమాయ్ చేతనావిదితముమాన ఇన్దయా
దృచ్చికాదిక్కుసుకృతమెన్దు పేరిట్టారిన్నా రెన్నుమిడతై శజ్కాపరిహర
రూపేణ పరుళిచ్చెయ్కితార్, (శాస్త్రముమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు.
“ఇదంకుర్యాత్” ఎన్దు శాస్త్రావిహితముమాయ్ కర్తృభూతరాన
చేతనరాలే బుద్ధిపూర్వేణానుష్ఠితముమానతోన్దైయితేసుకృతమెన్దు
అప్పడియే ఇత్తైచ్చెయ్వానెన్దు శాస్త్రముమ్ విధియాతే, ఇన్న
సుకృతమ్ పణ్ణిన్మెన్దు తత్కర్తాశాన నాముమఱియాతే యిరుక్కిఱ
ఇన్దయాదృచ్చికాదియెసుకృతమెన్దునామ్ పేరిడుకిఱపడియెజ్జనేయెన్నిల్;
“ఇతుక్కుసుకృతమెన్దు పేరిడుకిఱ్మనామన్దు, సర్వముక్తిప్రసగ్గమ్
వాతామైక్కాక సత్వజ్ఞనాన ఈశ్వరన్ సుకృతమెన్దు పేరిట్టువెత్తాన్” ఎన్దు

3౯2. ఇవ్వర్థవిషయమాక ఆత్మార్కళ పాశురజలిల్

తత్త్వదర్శకళాన ఆచార్యార్కళరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టిరుక్కైయాయరు క్కుమెన్జై. ఆకక్కీర్త్త “వెటితేయరుళ శేయవర్” ఎన్ఱు * మయర్ వతి మతినలమ్ పెన్ శివర్ కళిల్ తలై నరాన నమ్మాత్మార్ నిర్దేతుకవిష యీకారమాకిఱ ఇవ్వర్థతై విశదమాక వరుళిచ్చెయ్ తపడియై చర్చి ప్పిత్తు అత్తిమేల్ నన్దశక్కాపరిహారజ్జళుమ్ పణ్ణియరుళినారాయన్ దు.

3౯2. ఇని ఇవ్వర్థవిషయమాక ఆత్మార్కళ పాశురజలిల్ అన్యోన్యవిరుద్ధమోల్లేతోన్ దు మనన్ దుక్కు ప్పరిహారముమ్, ఇవ్వ ర్థసావకమాక మన్ దుమ్ శొల్లవేణుమ్ ప్రమాణతర్కజ్జళుమ్ ఇవ్విడ త్తిల్ తామరుళిచ్చెయ్యామెక్కు హేతువిన్న తెన్దితార్, (ఇవ్వర్థవిషయ మాక) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - నిర్దేతుకవిషయీకారమాకిఱ ఇవ్వర్థ విషయమాక, ఇవ్విషయీకారత్తుక్కిలక్కాయ్ * మయర్ వతిమతి నలమ్ పెన్ శివార్ కళుడైయ భగవదగ్గికారప్రకాశకజ్జళాన పాశురజ లిల్ (౧) “వెటితేయరుళ శేయవర్” (౨) “ఎన్నన్ఱిశేయ్ తేనావెన్న జ్జిల్ తిక్కన్ వతువే” ఎన్ఱుమ్, (3) “తిరుమాలిరుజ్జిలై మలైయెన్ఱే నెన్న” (౪) “మాతవ నెన్ఱ తేకొణ్ణ” ఎన్ఱుమ్, (౫) “నల్లతోరఱమ్ శేయ్ తుమిలే” ఎన్ఱుమ్, (౬) “నోన్ శోక పల్ పిఱవి” ఎన్ఱుమ్, (౭) “యా నె త్తవత్రాల్ కాణ్ మిణ్ కొలిన్ఱు” ఎన్ఱుమ్, (౮) “యా నేతవమ్ శేయ్ తే” ఎన్ఱుమ్ ఇత్యాదికళాలే, భగవదగ్గికారహేతుక్కళొన్ఱుమ్ తజ్జళ పక్కల్లెయెన్ఱుతు ఉణ్ణనాట్పోలే శొల్లువత్తాకెయాలే కరు త్తతి యాతవర్ కళుక్కుప్పరస్పరవిరుద్ధమోల్లే ప్రతిభాసిక్కుమెన్జై. అనన్ దు

(౧) తి-వాయ్-౨-౭-౨. (౪) తి-వాయ్-౨-౭-౩. (౭) ౨-తిరు-౨౬.
(౨) తి-వాయ్-౧౦-౬-౨. (౫) తి-మొ-౧-౯-౪. (౮) ౨-తిరు-౭౪.
(౩) తి-వాయ్-౧౦-౨-౧. (౬) తి-మొ-౧-౯-౨.

పరస్పరవిరుద్ధమౌ లేతోద్ బుమ్; అనద్ బీల్ శొల్లుకితి
పరిహారముమ్, మద్ బుముణ్డాన వక్తవ్యజ్ఞభుమ్ విస్తర
భయత్రాలే శొల్లుకితిలోమ్.

అచ్చిల్లుమ్ పరిహారజ్ఞభావన-(౧) 'మాతవక్' (౨) 'మలై' ఎన్నిటవై వ్యా
వృత్త్యక్తిమాత్రమాకై యాల్ అనద్ బీయారోపితువన్దు మేల్ విఘ్నకితి
భగవత్కృపైయేయజ్గీకారహేతు, అవైహేతువన్దెన్నుమిడమ్ సిద్ధమ్;
(౩) 'నోద్ బీల్ పల్ పిఱవి' ఎన్దతు - ఎనక్కు పులజ న్దజ్ఞభుణ్డామృడి
యాక వాయిద్ బు నాక సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణిద్ బైన్దు న్దనికర్షమ్ శొన్న
విత్తనై; అనేకజ న్దమిడన్దై పెఱుకై క్కు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణినే న్దన్ద
పడియన్దు, (౪) 'యానేతవమ్ శెయ్ తే' ఎన్దతు- (౪) * ఇరున్ద
మిథ్ నకమాలై యిన్దైయడిక్కే శొల్ల పెన్ద బీ ప్రీత్యతిశయత్రాలే
ఎన్దై స్పీలేభాగ్యమ్ పణ్ణినార్తిలైయన్దు ఇప్పెఱు పెన్ద బీ తమ్మై శ్లాఘి త్ర
మాత్రమెన్దు ఇప్పుడైకళితే నిర్హేతుకవచనవిరోధమ్ వారాతపడి సహే
తుక మౌలత్తోద్ బుమవద్ బుక్కు చొల్లుమ్ పరిహారజ్ఞ. (మద్ బు
ముణ్డాన వక్తవ్యజ్ఞభావన)- మద్ బుమిన్ని ర్హేతుక స్థాపనార్థమాక చొల్లు
వేణుమవై యాన, (౫) 'ఎవంసంసృతిచక్రన్దే భామ్యమాణేస్వక ర్తభిః
జీవేదుఃఖాకులేవిష్ణోక్య పాకాప్యపజాయతే' (౬) 'నిర్హేతుకకటాక్షేణ
మదీయేనమహామతే | ఆచార్యవిషయీకారాత్పూర్వవన్ది పరాజ్ఞ
తిమ్' (౭) 'నాసౌపురుషకారేణచాప్యస్యేనహేతునా | కేవలంస్వే
చ్ఛయైవాహం ప్రేక్ష్యేకశ్చిత్కదాచన' ఇత్యాదిప్రమాణజ్ఞభుమ్.
(విస్తరభయత్రాలే శొల్లుకితిలోమ్) ఎన్దతు- ఇన్దై యెల్లామ్ శొల్ల ప్పార్
క్కుమళవిల్ గ్రన్దపరప్పవరుమెన్దజ్జే శొల్లుకితోమిలైయెన్దపడి.

(౧) తి-వాయ్-౨-౭-౩.	(౪) ౨-తిరు-౭౪.	(౭) పాఞ్చ-
(౨) తి-వాయ్-౧౦-౮-౧.	(౫) అహిర్బుధ్న్య-	
(౩) తి-మొ-౧-౯-౮.	(౬) పాఞ్చ-	

౩౮౮. ఆకై యాల్ ఇవ్విముఖనానదశైయిలుమ్కూడ ఉజ్జీవి
త్తైక్కుక్కప్పిపణ్ణిన వీశ్వరనైయనుసన్ధితాల్, ఎప్పో
తుమ్ నిర్భరనాయే యిరుక్కుమిత్తనై.

౩౮౯. (౧) “ఎతిర్ శూఢల్ పుక్కు.”

౩౮౮. ఆక, కీర్త్తి, (౨) “భగవద్గుణానుసన్ధానమభయహేతు”
ఎన్దు ప్రతిజ్ఞైక్కు ఉపపాదకమాక (౩) “త్రిపాద్విభూతియిలే” ఎన్దు
తుడగ్గి, ఇన్వళపుమ్ ఈశ్వరనివ్వొత్తోజ్జీవనార్థమాక విముఖనదై యేసిడిత్తు
క్కప్పిపణ్ణిప్పొరుమ్మడియై విస్తరేణవరుళిచ్చెయ్ తార్; అతుత్తనై నిగ
మిక్కితార్, (ఆకై యాల్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - ఈశ్వరనివ్వొత్తో
జ్జీవనత్తుక్కు- క్కప్పిపణ్ణమ్ కట్టళైయితువాకై యాలే ఇప్పడి ఇచ్చె
తనకై తన్బక్కల్ విముఖనానవనైయిలుముట్ పడ ఇననుజ్జీవ్త్తైక్కు
క్కప్పిపణ్ణిప్పొన్దు గుణాధికనానవనై యనుసన్ధితాల్, ఏవమ్భూతనాన
అవన్ ఇన్వనస్థాపన్న రాక్కినమైక్కర్తానుగుణమాక సంసరిక్కవిడా నెన్దు
తగ్గువిశ్వాసత్తాలే సర్వకాలముమ్ నిర్భరనాయేయిరుక్కుమిత్తనై,
భయప్రసజ్మిలైయెన్దు పడి.

౩౮౯. (౪) “విముఖనానదశైయిలుమ్కూడ ఉజ్జీవిక్కప్పిపణ్ణిన
వీశ్వరనైయనుసన్ధితాల్” ఎన్దుతామ్ కీర్తురుళిచ్చెయ్ త వర్తతిలా ప్తిక్కు
డలాక జ్ఞానాధికరుడైయ వనుసన్ధానవిశేషతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(ఎతిర్ శూఢల్ పుక్కు) ఎన్దు. (౧) “ఎతిర్ శూఢల్ పుక్కు” ఎన్దుతు-
ఎనక్కుత్తప్ప వొణ్ణాతపడి పార్ త్తవిడమెట్టుమ్ తానేయామ్మడియాన
వ్యాప్తియిలే ఉళిపుక్కెన్దు పడి. “ఎతిర్ శూఢల్” ఎన్దిటతు-అవతా
రపరమాక మద్దుముళ్ళారాలే న్యాఖ్యాతమాయిల్ గొకిలుమ్, ఇప్పొతి
వరివ్విడత్తిల్ వ్యాప్తిపరమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్; అనేకయోజ్జనై
కళుణ్ణాయితే యిరుప్పతు.

౪౦౦. ఒరువనైప్పిడిక్కనినైత్తు ఊరైవళైవారైప్పోలే వ్యాప్తి
యుమ్.

౪౦౧. సృష్ట్యవతారాదికలైప్పోలే స్వార్థమాకవెన్ఱితే జ్ఞానాధి
కరనుసన్ధిప్పతు.

౪౦౨. కర్కళలమ్బాలైక్కపాళలమునునుభవిత్తేయఱవేణుమ్.

౪౦౦. అతుక్కుదృష్టాస్తమరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఒరువనైప్పిడి
క్కనినైత్తు ఊరైవళైవారైప్పోలే) ఎన్ఱు. అతావతు - ఒరువనైప్పిడి
క్కనినైత్తు తవళ అవనైత్తప్పామల్ పిడిక్కవేణుమెన్నుమభినివేశత్రాలే
అవ్వూరైచ్చేరవళైయమాపోలేయాయ్దు ఓరాత్తావెయకప్పడుత్తి
క్కుళ్ళుకైక్కాక సకలచేతనాచేతనజగళిలుమ్ వ్యాపిత్తునిఱ్ఱుమ్బడి;
ఆకైయాలే వ్యాప్తియుమ్ స్వార్థమాకవెన్ఱితే జ్ఞానాధికరనుసన్ధిప్ప
తెన్ఱితార్. (వ్యాప్తియుమ్) ఎన్ఱతు - సర్వసత్తాపేతువాన అతువు
ముట్ పడ వెన్ఱపడి.

౪౦౧. సృష్ట్యవతారాదికలై స్వార్థమాక వనుసన్ధిక్కైయై
సిద్ధవత్కరిత్తు, ఇతుక్కుదృష్టాస్తమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్, (సృష్ట్యవ
తారాదికలైప్పోలే) ఎన్ఱు. (౧) *సున్నీర్ ఇల త్రిల్ ముతత్వాటిలే సృష్టి
యైస్వార్థమాకవుమ్, ఇరణ్ణామ్ పాట్టిలుమ్ మూన్ఱామ్ పాట్టిలుమ్ అవతార
జలై స్వార్థమాకవుమ్ ఇనర్ తామెయనుసన్ధిత్తరుళినాదితే. (అవతారా
దికల్) ఎన్ఱు అవిడ త్రిల్ అవతారతాలే గుణచక్రతాదికలై చ్చొల్లుకిఱతు.

౪౦౨. ఇప్పడి ఇవళ విమలనానదళైయిలుమ్ సృష్ట్యవతా
రాదికలాలే ఇవనుడైయ ఉజ్జేవనత్తక్కుఅవళ కృషిపణ్ణిప్పొరుకిఱతు
తన్నుడైయ నిర్హేతుకకృపైయాలేయితే; తాదృశకృపాళలమివనుక్కు
అవశ్యానుభావ్యమెన్నుమిడతై నదృష్టాస్తమాక వరుళిచ్చెయ్యానిన్ఱు
క్కుణు, కీర్ట్ (౨) “నిర్భరనాయిరుక్కుమిత్తనై” ఎన్ఱవల్ త్రైస్థితికరిక్కి
తార్ మేల్, (కర్కళలమ్బాలై) ఎన్ఱతుడగ్గి. అతావతు - తాళశెయ్త

౪౦౩. కృపై పెరుకప్పుక్కాల్ ఇరువర్ స్వాత స్త్రిత్రాలుమ్
తక్కెయవొణ్ణాతపడి ఇరుకరై యు మళ్ళీయ ప్పెరుకుమ్.

పుణ్యపాపరూపక ర్తఫలమ్, (౧) “అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్” ఎన్నిటపడియే
అనుభవిత్తే యటవేణుమోపాతి, నిత్యసంసార హేతువాన క ర్తత్తై
త్తల్లి నిత్యసూరికళోడు సమానభోగభాగియాక్కుకైక్కు హేతువాన
అవనుడై యకృపాఫలమ్ ఇవనుక్కిచ్చెయిల్లెయేయాకిలుమ్ అవశ్యమను
భవిత్తే విడవేణుమెన్దై.

౪౦౩. ఏనమ్భూత కృపై అనాదియాయరుక్కచ్చెయ్తే, కర్త
కర్తావాన చేతననుడై యవుమ్ తత్ఫలభోక్తావాన ఈశ్వరనుడై య
వుమ్ స్వాత స్త్రిత్రాలే తక్కెయప్పట్టుకొడన్దుసొన్దతు, ఇన్నముమప్ప
డియానాలోనెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (కృపై పెరుకప్పుక్కాల్)
ఎత్తుతుడక్కి. అతావతు-కృపాగుణమ్, నిఱుక్కుశస్వత స్త్రినానవీశ్వరక
తానిట్టకట్టలై యిలే వన్దవాతే యగ్గరిక్కక్కడవోమెన్దు ఇచ్చేతననై
క్కర్తానుగుణమాక నిర్వహిక్కుమళవిల్, ఇరువర్ స్వాత స్త్రిత్రాలుమ్
తక్కెయప్పట్టు నిఱుక్కుమతోళ్ళీయ, అక్కట్టలైయిల్ వారామెయాలే
దుర్గతియేపల్ శాశాక ఇవనై అవన్తానే మేల్ విఱున్దగ్గరిక్కై కుడ
లామ్బుడి పెరుకుమళవిల్, స్వాశ్రయమానవీశ్వరనుడై య చేతనకర్తా
నుగుణమాక వే నిర్వహిక్కక్కడవోమెన్దు స్వాత స్త్రిత్రాలుమ్, స్వ
విషయమానచేతననుడై య (౨) “శుతి స్సృతి ర్తమైవాజ్ఞాయస్తాముల్ల
భ్యుప రతే” ఎన్నిటపడియే ఈశ్వరాజ్ఞయై యతిలభ్యత్తు నడక్కైక్క
డియాన స్వాత స్త్రిత్రాలుమ్ నిరోధిక్కవొణ్ణాతపడి (౩) “వితివాయ్
క్కిన్దు కాప్పారార్” ఎన్నిటపడియే ఉభయస్వాత స్త్రిత్రూపమాన
ఇరణ్ణకరై యు ముడైన్ద్రభీయుమ్బుడి యెరుమట్టిల్ నిల్లామైమేల్ మేలుమ్
పెరుకానిఱుక్కుమెన్దై.

౪౦౪. భయహేతు కర్తమ్ ; అభయహేతుకారుణ్యమ్.

౪౦౫. భయాభయజగ్గిరణ్ణమ్ మాటిమాటి ప్రాప్తియశవుమ్ నడక్కుమ్.

౪౦౪. ప్రకరణాదియిల్ భయాభయహేతుక్కళాకచ్చిన్న స్వదోషభగవద్గుణజ్ఞిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు, కర్తకారుణ్యజ్ఞిల్ ప్రధానజ్ఞానాకైయాలే అవత్తైయుపపాదిత్తుక్కొణ్ణు వద్దార్కీర్తి ; అతుత్తన్నై నిగమితరుళుకితార్మేల్, (భయహేతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-ఈశ్వరనే ఉపాయమెన్ఱిరుక్కిఱ ఇన్వధికారిక్కు ఇన్నముమ్ సంసారమను వర్తిక్కిల్ శెయ్వతెన్నెగ్గిఱ భయత్తుక్కుహేతు, అనాదికాలమ్ సంసరిక్కిక్కుక్కా రణమాయప్పొన్ద స్వకర్తస్థరణమ్ ; (౧) “శూఢ్రి పిఱప్పమ్ మరుజ్జేవరప్పెఱుమే” ఎన్ఱిఱపడియే సంసారమ్ నమ్మరుకుమ్ వరమాట్టాతు, శరీరావసానత్తిల్ భగవత్ప్రాప్తిక్కుమ్కణ్ణభివిల్లె యెన్ఱు నిర్భయనాయిరుక్కిక్కుహేతు, కర్తజ్ఞైప్పారామలగ్గీకరిత్తు సంసారత్తై యడియఱుత్తు త్తై తిరువడికళిలే శేర్త్తుక్కొళ్ళుకైక్కుఱుప్పాన అవ నుడైయ నిర్దేతుక కారుణ్య స్థరణమెన్ఱె. (౨) “స్వదోషానుసన్ధానమ్”

(౨) “భగవద్గుణానుసన్ధానమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గిన తైనిగమిక్కిఱ విడనూకై యాలే(కర్తమ్)(కారుణ్యమ్)ఎన్ఱిఱవిడత్తిల్ స్థరణపర్యన్తమ్వివక్షితమ్.

౪౦౫. ఇబ్బయాభయజగ్గిరణ్ణ మివసుక్కెవ్వళనాక నడక్కుమెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (భయాభయజగ్గిరణ్ణమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - భగవత్కృపావిషయమాయ్, ప్రకృతియోడే యరుక్కైయాలే యనాదికాలమ్ సంసరణహేతువాయప్పొన్ద స్వకర్తజ్ఞైయనుసన్ధిప్పతు, అజ్ఞైప్పారాతే అగ్గీకరిత్రభగవత్కారుణ్యత్తైయనుసన్ధిప్పతాయ్కోణ్ణితే ఇన్వధికారియిరుప్పతు. అతిల్ కర్తైయనుసన్ధిత్తపోతు భయముమ్, కారుణ్యత్తై యనుసన్ధిత్తపోతు అభయముమాయ్ ఇరణ్ణమ్మాటిమాటి ప్రకృతిసమ్మన్దమల్లు భగవత్ప్రాప్తిఫణ్ణమశవుమ్ నడక్కుమెన్ఱె.

౪౦౬. నివర్త్యజ్ఞానమ్ భయహేతు, నివర్తకజ్ఞానమభయహేతు.

౪౦౬. ఇప్పుడి ఉభయముమ్ మాటిమాటి ప్రాప్తియశవుమ్ నడక్కిఱతె? తద్గుణవిశ్వాసత్తాలే ఎప్పోతుమొక్క నిర్భయనాయిరు క్కనాణ్ణతోవెన్న; అనుశిచ్చెయ్ కితార్, (నివర్త్యజ్ఞానమ్) ఎన్టుడుడగ్గి. అతావతు - అవన్తుడైయ కారుణ్యత్తాలే నివర్తిక్కుప్పడుమతాన అవి ద్యాకర్తవాసనారుచి ప్రకృతి సమ్బంధవిషయజ్ఞానమ్, ఇన్వైకిడక్కెయాలే ఇన్నముమ్ సంసారమ్ మేల్పిల్వాలే శెయవ తెన్నెన్గిఱభయహేతు; (౧) “సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్టు సర్వేశ్వరనివర్తతైత్తల్లిప్పొకడుమ్బడిపణ్ణుకైయాలే ఇవర్బుక్కు నివర్తమాన అవన్తుడైయ కారుణ్యవిషయజ్ఞానమ్ తద్భయరాహిత్యహేతువెన్టె. నివర్తకబలమటి న్దాలుమ్ నివర్త్యమేకిడక్కు-మశవుమ్ భయముమ్ నడునడువే కలశిచ్చెల్లుమెన్టుకరుత్తు.

ఆక, ఇప్రకరణత్తాలే-ఇననుక్కు భయాభయహేతుక్కుళుమ్, తదుభయవిపర్యయ త్తిల్ సిద్ధిక్కు-మతువుమ్, తన్ని బద్ధనశక్త్యాపరిహారబద్ధ భుమ్, సర్వేశ్వరక సంసారికభుక్కుజ్జీవన త్తిల్ కృషిపణ్ణుమ్బడియుమ్, అజ్ఞాతసుకృతభగవదగ్గీకారహేతుత్వముమ్, ఇన్ని ర్దేతుకవిషయీకార నై భవానభిజ్ఞర్పడియుమ్, ఏత్తద్వైభవాభిజ్ఞర్పడియుమ్, ఇవ్వర్థ మభి యుక్తవచన సిద్ధమెన్నుమతువుమ్, అజ్ఞాతసుకృతవ్యాజేన అవనగ్గీకరి క్కుమ్బడియుమ్, అగ్గీకారహేతువాక్కు మజ్ఞాతసుకృతబద్ధి తత్కృషి ఫలత్వముమ్, తన్ని రూపణఫలితముమ్, అగ్గీకారప్పర్ణాశామనై కాదా చిత్కమాక స్వయమేవ విశ్లేక్కెక్కుడియుమ్, అవర్ణీకర్తవ్యవిధ్య ముమ్, ఏవమ్భూతవిషయీకార శాస్త్రసిద్ధత్వముమ్, ఇవిషయీకార మ్ పెన్గి నవర్ ఇత్తైవేలియాకప్పేళినపడియుమ్, ఏతదనభిజ్ఞవచనపరిహార ముమ్, ఆభిముఖ్యవదద్వేషతత్కృపాజనితత్వముమ్, యాదృచ్ఛికాది కళిల్ సుకృతనామమీశ్వర కృతమెన్నుమతువుమ్, ఏతదర్థవిషయాభియు

క్తవచన పరస్పరవిరోధ పరిహారాద్యనుక్తి హేతువుమ్, కీర్తీపరక్క ఉపపాదిత్తువస్తతిఃఫలితముమ్, తదాప్తిహేతుతయా జ్ఞానాధికరను సన్ధానముమ్, నిర్దైతుక కృపాఫలావశ్యానుభావ్యత్వముమ్, ఈదృశ కృపాప్రవాహదుర్నివారకత్వముమ్, ప్రకరణాది ప్రతిజ్ఞాతార్థనిగమన ముమ్, భయాభయానువర్తనకాలావధియుమ్, ఏతదుభయహేతు భూత జ్ఞానవిశేషజుఘమ్ శొల్లుకైయాలే ఇవ్యధికారిక్కు అద్యేపాది మోక్ష పర్యంతాఖిల లాభహేతువాన భగవదాకస్తిక కృపాప్రభావమ్ విస్తరేణ ప్రతిపాదిక్కప్పట్టతు. ఇత్తాల్, ద్వయోపదేష్టభూతాచా ర్యోపసత్త్వాదికభుక్కుమ్, తదుపదిష్టద్వయార్థ జ్ఞానాదికభుక్కుమ్ హేతువాన భగవన్నిర్దైతుక కృపావైభవమ్ శొల్లుప్పట్టతు.

నిర్దైతుకకృపావైభవప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

చరమప్రాప్య ప్రాపకప్రకరణమ్.

౪౦౭. ఇప్యబిన్దత్తిల్ ఉపక్రమమేషిడిత్తు ఇవ్యళవాక, సిద్ధోపా యభూతనాన సర్వేశ్వరనే చేతనర్క్కు పురమపురుషార్థలక్షణ మోక్షసిద్ధిక్కు. నిరపేక్షసాధనమెష్టరుళిచ్చెయ్తు, ఉపాయభూతనాన సర్వేశ్వరక కర్తనిబన్ధనమాక సంసరిష్టిక్కవుమ్, కారుణ్యనిబన్ధనమాక ముక్తనాక్కవుమ్ వల్లనిరజుక్క శ్వత్తన్త్రానైయాలే, అవనై ఉపాయమాకప్రశీయిరుక్కు మవర్కభుక్కు స్వకర్తానుసన్ధానత్తాలుమ్ తత్కారుణ్యానుసన్ధానత్తాలుమ్వరుమ్ భయాభయజ్గళ యావత్ప్రి మాఱిమాఱి నడక్కుమ్మడియెయుమ్ దర్శిప్పిత్తార్కీర్తీ ; ఇనిమేల్, (౧) “సాక్షోన్నారాయణోదేవః కృత్వామర్త్యమయీంతనుమ్” ఎన్తుమ్, (౨) “తిరుమామకళే కొఱ్ఱునకతానేరురువాకి” ఎన్తుమ్ శొల్లుకైయాలే అన్దసిద్ధోపాయ బహిర్భూతమన్తియే తచ్చరమావధియాయ్, బన్ధమో

౪౦౨. స్వతంత్రునై ఉపాయమాకత్వా పునఃశీనపోతితే ఇప్రు
సజ్జనానుభృతు.

క్షుజ్గళిరణ్డుక్కుమ్ పొతువాయిరుక్కైయన్తిక్కే మోక్షైకహేతువా
యిరుక్కైయాలే తన్నిష్ఠర్ కు భయప్రసజ్గమిన్తియే ఎప్పొతుమొక్క
నిర్భయరాయ్ కొణ్ణిపక్కలాప్పడియాయ్, చరమావధియానస్వరూప
ప్రాప్యజ్గళుక్కులనురూపమానచర మోషాయమ్ సదాచార్యాభిమాన
మేయెన్తు సకలవేదాన్తసారవిత్తమరాన పూర్వాచార్యర్ కళే తజ్గళు
క్కు తజ్జమాకవనుసన్నితు మువదేశిత్తుమ్ పోన్ద రహస్యార్థతై సకలరు
మఱినుజ్జవిక్కుమ్బడి ప్రబన్ధశేషతాల్ముమ్ సుస్వప్తమాక వరుళిచ్చెయ్
కితార్.

అతిల్, ఇప్పడి భయాభయజ్గళిరణ్డుమ్ మాఱిమాఱి యనువర్తి
యామల్ ఎప్పొతుమొక్క నిర్భయనాయిరుక్కలావతోరు వట్టియిల్లై
యోవెన్నుమాకాజ్జైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (స్వతంత్రునై) ఎన్తు
తుడగ్గి. అతావతు - కర్తానుగుణమాక సంసరిప్పిక్కవుమ్ కారుణ్యాను
గుణమాక సంసారివృత్తియైప్పణ్ణి త్తిరువడికళిలే శేర్త్తుక్కొళ్ళవుమ్
వల్ల నిరజుక్క శ స్వతంత్రునానవీశ్వరనై ఇష్టానిష్టప్రాప్తి పరిహారజ్గ
ళుక్కు ఉపాయమాకపునఃశీనపోతితే, యావత్ప్రాప్తి భయాభయజ్గ
ళిరణ్డుమ్ మాఱిమాఱి నడక్కుమెన్నుమిప్పిసజ్జనానుభృతై. పర
తంత్రస్వరూపనాయ్ మోక్షైకహేతువానన్వాచార్యనై యుపాయమాక
పునఃశీనాల్ ఇప్పిసజ్గమిల్లై; సతతనిర్భయనాయిరుక్కలామెను కరుత్తు.
(ఉపాయమాకత్వా) ఎన్తుబరుముఱుచ్చొల్లిత్తనై.

౪౦౩. ప్రమాణాత్పమేయ నిశ్చయమ్ పణ్వేణుమితే, ఇవ్వ
ర్థమేకొణ్ణు నిశ్చయిక్కడవోమెన్నుమాకాజ్జైయిలే యరుళిచ్చెయ్

౪౦౮. ఉణ్ణపోత్తోరువార్తైయుమ్

కితార్, (ఉణ్ణపోతు) ఎన్ఱుతుడన్. * మయర్ వఱుమతినలమ్ పెల్లి
భగవదనుభవైక ధారకరాయరుక్కు మాత్వార్ కళుక్కు, ఉణ్ణపోతు
ముణ్ణతపోతుమావన - భగవదనుభవతదలాభకాలన్ ; ఆతిల్ భగ
వదనుభవమ్ పణ్ణి హృష్టరాసపోతు, తద్దాస్యవివృద్ధికామతయా తదీయ
దాస్యత్తిలేయూత్తి, (౧) “పయిలుమ్ పిఱప్పిడైతోతెమ్మైయాళుమ్
పరమర్” (౨) “నాళుమ్ పిఱప్పిడైతోతెమ్మైయాళుడై నాతర్” (౩)
“నరుమైయు మిమ్మైయుమ్ నమ్మై యళిక్కుమ్ పిరాక్కళ్” (౪) “శలిప్పిన్ఱి
యాడైమ్మై చ్చున్ఱన్దన్దన్దమ్ కాప్పర్” (౫) “నన్దై పెలు తెమ్మై
నాళుయ్యక్కొళ్ కిన్ఱనమ్బర్” (౬) “ఎమ్మల పిఱప్పిడైతోతెమ్మై
కులమ్ తాన్దళ్” (౭) “అవనడియార్ శిఱుమామనిశరాయెన్ఱై యా
ణ్ణార్ శేతిరియ - శేన్దామరై క్కట్టిరుక్కుఱళన్ నఱుమావిరై నాణ్ మల
రడిక్కిన్ఱ్ పుకుతల్ - ఉఱుమోపావియేనుక్కు” ఎన్ఱుమ్, (౮) “ఆరె
ణ్ణమ్ నెఱ్ఱుడైయారవరెమ్మైయాళ్ వారే” (౯) “భానత్తి నొళియుర్నవై
నినై వారెన్నా యకరే” (౧౦) “నచ్చిత్తోమ్మవారై నచ్చెన్ఱకనన్ఱై
జ్జై” (౧౧) “పేరాళక పేరొతుమ్ పెరియోరై యెరుకాలుమ్ పిరికి
లేనే” (౧౨) కణ్ణరక్కణ్ణరుకి క్కైయారత్తోమ్మవారై క్కరుతుమ్
కాల్-ఉణ్ణతు వెమ్కూన్ మోవాతుపావన్దళ్ శేరా” ఎన్ఱుమ్, (౧౩)
“ఱుట్టమ్ కణ్డక్కుడుమేలతు కాణుమ్ కణ్ణయనావతే” (౧౪) “తొ
ణ్ణరడిప్పొడియాడనామ్మెటిల్ కణ్డేసీర్ కుడైన్దాడుమ్ వేట్టైయెన్నావతే”
(౧౫) “ఇన్బుఱుమ్ తొణ్ణర శేనడియే త్రివాన్ఱ్ త్తుమ్ నెన్ఱైజ్జమ్” ఎన్ఱుమ్
ఇత్యాదికళాలేతద్విషయ త్తిలుమ్ కాట్టిల్ తదీయ రేనమక్కు శేషికళుము

(౧) తి-వాయ్-౩-౭-౧.	(౬) తి-వాయ్-౩-౭-౮.	(౧౧) తి-మొ-౭-౪-౪.
(౨) తి-వాయ్-౩-౭-౨.	(౭) తి-వాయ్-౮-౧౦-౩.	(౧౨) తి-మొ-౭-౪-౮.
(౩) తి-వాయ్-౩-౭-౫.	(౮) తి-మొ-౨-౬-౨.	(౧౩) పెరు-తిరు-౨-౧.
(౪) తి-వాయ్-౩-౭-౬.	(౯) తి-మొ-౨-౬-౩.	(౧౪) పెరు-తిరు-౨-౨.
(౫) తి-వాయ్-౩-౭-౭.	(౧౦) తి-మొ-౨-౬-౫.	(౧౫) పెరు-తిరు-౨-౪

ఉణ్ణాతపోతొరు వా రైయుమ్ శొల్లువార్ పత్తుప్పేరుణ్ణితే,
అవర్ కళ్ పాశురమ్ కొణ్ణు ఇవ్వర్ మఱుతియిడువతు.

పాయోపేయభూతరు మెన్టుఅత్త్యాదర తైప్పణ్ణిప్పేశువతు; భగవదనుభవా
లాభక్లిష్టరాసపోతు, అప్పడి పరమశేషికభుమ్ పరమప్రాప్య ప్రాపక
భూతరుమాన తదీయర్ సన్నిహితరాయరున్దాలుమ్ అవర్ కళ్
పక్కల్ నెణ్ణు శెల్లామల్ భగవద్విషయమే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకము
మాకనినైత్తు, (౧) “కాణవాగాయ్” (౨) “కాణుమాటరుళాయ్” (౩)
“నరికొళ్ వెణ్ణై వళైవిత్తమెన్దునమ్ వనిలనెన్ శెయ్ కేక్” (౪) “వెణ్ణ
మత్తడుశరమ్ తురన్ద వెన్డుడికభుమ్ వారానాల్” (౫) “వాశుతేవా వుక్
వరవుపార్ తు-వార్ మణల్ కున్దిల్ పులరనిన్జేక్” ఎన్దు ఇత్త్యాదికళాలే
ఆర్తిపరవశరాయ్ అలల్ మువతుడొడువతు, (౬) “వెణ్ణైత్తప్పళ్” (౭)
“ఉణ్ణోడెట్టియైల్లై” ఎన్దు ఇత్త్యాదికళాలే వెలుప్పతుడొడువతాకై
యాలే, (ఉణ్ణపోతొరు వా రైయు ముణ్ణాతపోతొరు వా రైయుమ్ శొల్లు
వార్) ఎన్దితార్. అహ్వార్ కళెల్లారు మేకప్రకృతికళాయ్ ఏకకణ్ణరా
యరుక్కెయాలే (పత్తుప్పేరుణ్ణితే) ఎన్దితార్. (అవర్ కళ్ పాశురమ్
కొణ్ణు ఇవ్వర్ మఱుతియిడువతు) ఎన్దుతు-మయర్ వఱుమతి నలమ్ పె
న్దోవర్ కళాకై యాలే ప్రథమపర్వత్తిక్కాట్టిల్ చరమపర్వత్తుక్కుళ్ళ
తన్నేన్దోమడైయత్తెళియక్కణ్ణు పేళినార్ కళేయాకిలుమ్, చరమపర్వ
కనిష్ఠరన్దియై ప్రథమపర్వత్తిలేనుణ్ణి, తదనుభవహృష్టరాసపోతొన్దైచ్చొ
ల్లువతు, తదలాభక్లిష్టరాసపోతొన్దైచ్చొల్లువతాయ్ ఒరుపడిప్పొడరల్లా
తవర్ కళ్ పాశురమ్ కొణ్ణు ఆచార్యనే ఉపాయమెన్దివ్వర్థ నిశ్చయమ్
పణువతెన్దై.

(౧) తి-వాయ్-౮-౫-౨.

(౫) పెరు-తిరు-౬-౧-

(౨) తి-వాయ్-౮-౧-౨.

(౬)

(౩) తి-మొ-౮-౫-౬.

(౭) తి-వాయ్-౮-౨-౮.

(౪) తి-మొ-౮-౫-౭.

౪౦౯. అవర్కళై చ్చిరి త్తిరుప్పా రొరువరుణ్ణితే ; అవర్ పాశు
రమ్కొణ్ణు ఇవ్వర్మమఱుతియిడక్కడవోమ్.

౪౧౦. పిన్నెయార్ పాశురమ్ కొణ్ణుఱుతియిడువతెన్న ; అరుళి
చ్చెయ్కితార్, (అవర్కళై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు, (౧) “మేవినేన
వకాపాన్నడి-తేవుమన్ శతీయే” ఎన్ఱు స్వాచార్యరాననమ్మాళ్వార్ తిరు
వడికళే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమాకప్పరైయఱప్పన్ శీ అవిదితాన్య
దేవతరాయ్, (౧) “నావినాల్ నవిన్ శ్రీన్బమెయ్తినే” ఎన్ఱు తత్ప
జ్జీర్తనానన్దనిర్భరరాయ్ (౨) “అడియే శతీర్ త్తే” ఎన్ఱు ఉఱువతఱిన్ఱు
పన్ శీనచతురరాయ్ కైయాలే, చరమపర్వత్తిలేన్ శీమఱిన్ఱు పేళా
నిఱ్ఱుచ్చెయ్తే తదేకనిష్ఠరన్ఱియే ప్రథమపర్వత్తిలేమన్ఱి తద్వైలక్షణ్య
పరవశరాయ్ ఉణ్ణిపోతొరువార్తైయు ముణ్ణాతపోతొరువార్తైయుమ్ శో
ల్లుకిఱ ఆళ్వార్కళే పత్తి న్నరైయుమ్, “అడియిలే యోరాచార్యక తిరు
వడికళైప్పన్ శీ అనవరతసుఖకళాయరుక్కప్పెఱాతే స్వవైలక్షణ్య
త్తాలే పిచ్చేన్ఱుమభగవద్విషయత్తిలే మున్దఱమున్నమిళిన్ఱు తదను
భవదళైయిలొన్ఱైచ్చొల్లువఱు తదలాభదళైయిలొన్ఱై చ్చొల్లువతాయ్
ఇవర్కళే పడుకిఱనాడెన్!” ఎన్ఱు పరిహస్తిరుక్కుమ్ శ్రీమధురకవి
యాళ్వారొరువరుణ్ణితే ; చరమపర్వనిష్ఠరాయ్ సదైకరూపవచనరాన
ఇవరుడైయ పాశురమానకణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బైకొణ్ణు ఇవ్వర్మత్తై సంశ
యవిపర్యయగఢమఱి నిశ్చయిక్కడవోమ్మెన్.

అథవా, (ఉణ్ణిపోతు) ఇత్యాదిక్కు, భగవదనుభవమ్ పణ్ణిన
పోతు, (౩) “ఉణ్ణుకళి త్తేఱుమ్మరైకరుత్తై” (౫) “యావర్ నికరకల్
వానత్తే” (౫) “మాఱుళితోవిమ్మణ్ణిమిశై” ఎన్ఱు ఇప్పడి అనుభవజనిత
హర్షప్రకర్షగర్వితమానతొరు వార్తైయుమ్, తదనుభవమ్ పెఱాత

(౧) క-శి-౨- (౩) తి-వాయ్-౧౦-౭. (౫) తి-వాయ్-౬-౬-౯.
(౨) క-శి-౫. (౪) తి-వాయ్-౪-౫-౮.

౪౧౦. స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్ న్దిరుక్క వేణుమితే ప్రాపకమ్.

పోతు, (౧) “మతియెల్లముళ్ళ కలగ్గి మయజ్జుమాల” (౨) “శాయలొడుమణిమామైతళిర్ దేన్ నాన్” (౩) “కాణవారాయెనైత్తు కణ్ణమ్ వాయుమ్ తువర్ న్దు” (౪) “తీయోడుడన్ శేర్ మెళుకాయులకిల్ తిరివేన్” ఎన్దు ఇప్పడి శోక వేగజనితమాన తొరువా రైయుమ్ శొల్లువారొరువరిదువరన్దు క్కే పత్తుప్పేరుణ్ణితే ; తదీయరే శేషికళు ముసాయో పేయభూతరుమెన్దు తిద్దిరుక్కచ్చెయ్ తే, తదనుగుణమాక నిఱ్ఱుమాట్టామల్ భగవద్విషయవైలక్షణ్య పరవశరాయ్ ఇప్పడి ఉణ్ణిపోతొరువారై శొల్లుకటవర్ కళు క్కీకొణ్ణు స్వాచార్యచరణయగళమే ఉపాయోపేయ మెన్దిట ఇప్పరమార్థనిరయమ్ పణ్ణవతు ; ఆహ్వాన్ తిరువడికలైయే తమక్కు త్తణ్ణమాకప్పూర్తి, (౫) “తేవుమన్ తియేన్” ఎన్దిరుక్కేయాలే, ప్రథమపర్వత్తిలేమణ్ణి హర్షశోకపరవశరాయ్ పేరుకటవర్ కలై ప్పరిహస్తిరుప్పొరువరుణ్ణితే; అప్పడియరుదుళ్ళు శ్రీమధురకవికళో దివ్యసూక్తియొక్కొణ్ణు ఇవ్వర్థనిశ్చయమ్ పణ్ణక్కడవోమెన్దు ఇజ్జనేయోజికవుమామ్.

౪౧౦. ఇప్పడి ప్రమాణసిద్ధమానవర్ తై ఉపపత్తియాలే సిరికరిక్కితార్ మేల్, (స్వరూపత్తుక్కుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. స్వరూపాయ పురుషార్థజలై నిష్కర్షిక్కుమళవిల్, ప్రథమమ్ స్వరూప తైయుళ్ళవడి నిష్కర్షిత్తు, అనన్తరమ్ ప్రాప్యతై తదనురూపమాక నిష్కర్షిత్తు, ప్రాపక తై తదుభయానురూపమాక నిష్కర్షిక్క వేణుమితే; వ్యుత్పత్తిదలైయిల్ ఉపేయమ్ ముట్టుట్టు ఉపాయమ్ పిట్టిటిరుక్కుమ్, అనుమానదలైయిల్ మాతాడియరుక్కుమ్ ; స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేరామైయాలేయితే ఉపాయాన్తర తై ప్పరిత్యజ తతు ; ఆకైయాలే (స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్ న్దిరుక్క వేణుమితే) ఎన్దితార్. ఇని స్వరూపన్దన్నై నిరూపితాలే జ్ఞానానన్దభుమ్ పుటవితైన్నుమ్మడి భగవదన

(౧) తి-వాయ్-౧-౪-౩. (౩) తి-వాయ్-౨-౫-౨.

(౫) క-శి-

(౨) తి-వాయ్-౧-౪-౨. (౪) తి-వాయ్-౨-౯-౨.

౪౦౧. వడుకనమ్మి అత్తానైయుమ్ అత్తానైయుమ్ ఇరుక్కరైయ
రెన్నర్.

స్వార్థ శేషత్వమేవడివాయ్, అతినుడైయయాథాత్త్యమ్, తచ్చేషత్వ
ముమ్ పుటవిత్తన్నుమ్మడితదీయశేషత్వమే వడివాయితేయిరుప్పతు;
ఏవమ్భూత స్వరూపానురూపమానప్రాప్యతైనిరూపితాల్, తత్తైజ్జ-
ర్యమ్ ప్రథమావధియాయ్ తదీయకైజ్జర్యమ్ చరమావధియాయరు
క్కుమ్ ; స్వరూపప్రాప్యవేను మితువాకైయాలే తదుభయూనుగుణ
మానప్రాపకమ్ తదీయరేగూకవేణ్ణియితే యిరుప్పతు; ఇని అన్దత్తదీ
యరిల్ వైత్తుక్కుణ్ణు, ముతలడియిలే తన్నైయన్ణీకరిత్తు, తత్త్వజ్ఞాన
ప్రదానత్తైప్పణ్ణిన మహాపకారకనాన స్వాచార్యసుక్కు శేషమాయి
రుక్కై సమస్తభాగవతరుద్దైయ ఉకప్పమాయ్ తకస్వరూపత్తినుడై
యెల్లై నిలముమాయరుక్కుమ్ ; ఇన్దస్వరూపత్తుక్కును రూపమాన
ప్రాప్యముమ్ స్వాచార్యకతిరువడికళిల్ పణ్ణుమ్ కైజ్జర్యమాయరు
క్కుమ్ ; ఇప్పడి స్వరూపప్రాప్యజ్ఞానాల్ ఇన్దైయిరణ్ణుక్కుమ్
సదృశమానప్రాపకమ్ స్వాచార్యచరణయుగళమాకవేణుమెన్దై, ఇతువే
స్వరూపప్రాప్యజ్ఞభుక్కుచ్చేర్ న్దడిపాయమెన్దైయాల్, ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్య
భీత్యా నిర్భయత్వత్తైప్పన్ ఇతిల్ పోన్దవళవల్ల, ముఖ్యోపాయమితువే
యెన్నుమిడమ్ సమ్మితిపన్నమితే.

౪౦౧. ఇవ్వరవిషయమాకటరైతిహ్యత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్
మేల్, (వడుకనమ్మి) ఎన్దుతుడణ్ణి, అతావతు - అత్తార్ తిరువడికళిల్
శ్రీమధురకవికళిరున్దాత్తోలే, “ప్రాప్యప్రాపకజ్జళిరణ్ణు మెమ్మెరుమా
నార్ తిరువడికళే” ఎన్దుప్రతిపత్తిపణ్ణి(౧) “తేవునున్ణియేక” ఎన్దిరు
క్కుమ్ వడుకనమ్మి, ఎమ్మెరుమానార్ క్కు నిళిలుమడితాటుమ్మాలే
అవినాభూతరాయ్, (౨) “రామానుజస్యచరణౌశరణప్రపద్యే” (౩)
“రామానుజార్యవళగః పరివర్తిషీయ” ఎన్దుడపాయోపేయజ్జళే అవర్

౪౦౨. ప్రాప్యతుక్కు ప్రథమపర్వమ్ ఆచార్యకై జ్ఞర్యమ్;
మధ్యమపర్వమ్ భగవత్కై జ్ఞర్యమ్;

‘తిరువడికళమ్ అత్తిరువడికళిల్ పణ్ణమ్ కై జ్ఞర్యము మెన్దిరుక్కుమ్ కూరత్తాత్తాన్దైయుమ్ తాదృశరాన ముతలియాణ్డానైయుమ్, సంసార త్తిలిరుప్పిడిక్కొత్తిప్పాల్ వన్ద ఆర్తియిమికుతియాలేకలన్గి కాదాచి త్కమాక ప్పెరుమాళి పక్కలిలుమ్ శెన్దు పల్ కాట్టువతు, తద్వైలక్షణ్యమ్కణ్డనాతే ప్రవణరాయ్ పోరువతా మివ్వళవైక్కొణ్ణు, “ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడికళే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమానాల్, (౧) ‘తేవు మన్ శిరియేన్, ఎన్దిరుక్కువేణ్డావో, అజ్జనన్ది కే, చరమావధియిలుమ్ ప్రథమావధియిలుమ్ కై వైత్తునిక్కిటవర్క శిరుకరైయర్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ వరెన్దుపడి.

౪౦౨. (౨) “స్వరూపతుక్కుమ్ ప్రాప్యతుక్కుమ్ శేర్ నిరుక్కువేణుమితే” ఎన్దువిడత్తిల్ స్వరూపత్తై యొరువన్బియాలిశెన్దు, భగవత్కై జ్ఞర్యమన్దో ప్రాప్యమ్, ప్రాప్యతుక్కు సదృశమాక వేణుమెన్దు పడి యెజ్జనెయ్ న్బారుడైయ శజ్జెయై ప్పరిహార్ కైక్కాక, ప్రథమమ్ ప్రాప్య వేషత్తై ఓడవైత్తుక్కాట్టుకితార్, (ప్రాప్యతుక్కు) ఎన్దుతుడన్గి. (ప్రాప్యమావతు)-శేషత్వైకనిరూపణీయమాన ఆత్మవస్తువుక్కుప్పురు షార్థమానకై జ్ఞర్యమ్. పర్వశబ్దమలంకవాచి; ఇజ్జు ప్రథమపర్వమాక చ్చొల్లుకిట ఆచార్యకై జ్ఞర్యమావతు- (౩) “తిరు త్తిత్తిరుమకళి కేళ్వనుక్కాక్కియప్పిన్” ఎన్గిటపడియేముతలడియిలే తన్నెయగ్గీకరిత్తు భగవద్విషయత్తుక్కాళామ్మడి తిరు త్తినఆచార్యనుక్కు కప్పాకప్పణ్ణమ్ భగవత్కై జ్ఞర్యమ్ ; మధ్యమపర్వమాక చ్చొల్లుకిట భగవత్కై జ్ఞర్యమావతు-(౪) “అడియార్ క్కెన్నేయ్యాట్ పడు త్తవిమలన్” ఎన్గిట పడియే తానుకన్దారైత్తన్నడియార్ క్కడిమైప్పడుత్తుమ్ భగవానుక్కు-

(౧) క-శి-౧-

(౩) ఇగా-నూ-౩౦.

(౨) ౪౦౦.

(౪) అమల-౧-

చరమపర్వమ్ భాగవతకైజ్జుర్యమ్.

౪౦౩. స్వరూపప్రాప్తియై శాస్త్రమ్ పురుషార్థమాక చ్చొల్లానిఱ్ఱు,
ప్రాప్తిఫలమాయ్కొండ్లు కైజ్జుర్యమ్ వరుకితాహ్సలే,

కప్పాకప్పణ్ణమ్ భాగవత కైజ్జుర్యమ్ ; చరమపర్వమాక చ్చొల్లా
కిఱ్ఱ భాగవతకైజ్జుర్యమావతు. ఆచార్యపర నెట్టు కక్కుమవర్ కళాయ్
ఆచార్యవై భవజ్ఞాపకరాయ్ ఆచార్యకైజ్జుర్య త్తినేన్ శిష్యుతియుమవర్
కళాన భాగవతర్ కళెల్లార్ కు ముకప్పాకప్పణ్ణమాచార్యకైజ్జుర్యమ్.
ఆక, ఆచార్యప్రీతివిషయమాన భగవత్కైజ్జుర్య త్తై ఆచార్యకైజ్జుర్య
మెన్టుమ్, భగవత్ప్రీతివిషయమాన భాగవతకైజ్జుర్య త్తై భగవత్కై
జ్జుర్య మెన్టుమ్, భాగవతప్రీతివిషయమాన ఆచార్యకైజ్జుర్య త్తై
భాగవతకైజ్జుర్య మెన్టుమ్ శొల్లిన్ ద్రాయ్ యిన్ ద్రు. ఆకై యాల్ ఆచార్య
కైజ్జుర్యమ్ ప్రాప్య మెన్టు శొన్న వితిల్ కుత్తెయిలైయెన్టు కరుత్తు.

౪౦౩ ఇప్పడి ఆచార్యకైజ్జుర్యమేచరమపర్వమెన్టు శాస్త్రమ్
శొల్లాతిరుక్కచ్చెయ్ తే ఇతువరుకిఱ్ఱవల్లతానెన్న్దిఱ్ఱిజ్జైయిలే యరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (స్వరూపప్రాప్తియై) ఎన్టుతుడక్కి. అతావతు-(౧)
“పరజ్ఞోతిరుపసమ్పద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్య తే” ఎన్టు పరప్రాప్తి
పూర్వకైయాయ్ అనాది కర్తనిబద్ధనాచిత్తమ్మనత్తాలే మలావకుణ్ణిత
మణి. ప్రభే పోలే తిరోహితమాన స్వాసాధారణాకార త్తినుడైయ్ ఆవి
రాగ్గినరూపైయానప్రాప్తియే వేదాన్తశాస్త్రమ్ పురుషార్థమాక చ్చొల్లా
నిఱ్ఱు, ఇప్పడి ఆవిరూపితమాన స్వరూప త్తైయిడైయవాత్తా, శేష
త్తైక నిరూపణీయతయా శేషినిషయ కిళ్ళిత్కారత్తాలల్లతు శెల్లాత
పడియాయరు క్కైయాలే, అన్ద స్వరూపప్రాప్తి ఫలమాయ్కొండ్లు
భగవదనుభవజనిత ప్రీతికారితకైజ్జుర్యమ్ వరుకితాహ్సలే, శేషియాన
భగవానుక్కు. స్వవిషయకిళ్ళిత్కార త్తిలుమ్ స్వకీయవిషయ కిళ్ళి
త్కారముకప్పాకైయాలే, అన్దభగవత్కైజ్జుర్యమాకిఱ్ఱ సాధ్యత్తి

సాధ్యవివృద్ధియాంకొంజుచరమపర్వమ్ వరక్కడవతు.

౪౦౪. ఇతుతాన్ దుర్లభమ్.

౪౦౫. విషయప్రవణనుక్కుఅత్తైవిట్టుభగవద్విషయత్తిలే వరు
త్తైక్కుళ్ళవరుమైపోలన్తు, ప్రథమపర్వత్తైవిట్టు చరమ
పర్వత్తిలే వరుత్తైక్కుళ్ళవరుమై.

౪౦౬. అజ్ఞు దోషదర్శనత్తాలే మీశలామ్;

పృద్ధిరూపమాయ్కొంజు మధ్యమపర్వమాన భాగవత్తైజ్జూర్యమ్ వర
క్కడవతాయ్, అన్తభాగవతర్ కళెల్లార్ కుమ్ న్నవిషయకిచ్చిత్తార్ త్తి
యమ్ తనక్కుపకారకనాన ఆచార్యవిషయత్తిల్ కిచ్చిత్తార్ మే ఉక
ప్పికైయాలే అన్తసాధ్యత్తినుడైయ విశేషవృద్ధియాంకొంజు చరమ
పర్వమాన ఆచార్యత్తైజ్జూర్యమ్ వరక్కడవత్తెనై.

౪౦౪. ఇన్ద్ర చరమపర్వలాభత్తి నరుమైయై దర్శిప్పిక్కితార్
మేల్, (ఇతుతాన్ దుర్లభమ్) ఎన్తు.

౪౦౫. ఇతుతన్నై వివరిక్కితార్ మేల్, (విషయప్రవణ
నుక్కు) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు-త్తుద్రవిషయజ్గళిల్ పుటప్పుచ్చాన
వైలక్షణ్యత్తిలే ఈడుపట్టు మీట్ కవొణ్ణాతపడి అవల్ శ్రీలే ప్రవణ
నాయ్ విన్దవనుక్కు అవల్ శ్రీత్తైక్కువ్విట్టు వకు త్రవిషయమాన భగవద్విష
యత్తిలే వరుత్తైక్కుళ్ళ వరుమైపోలన్తు, (౧) * పుంసాందృష్టి చిత్రాప
హరియాన భగవద్విషయ ప్రవణనాయ్ తత్తైజ్జూర్యనిరతనానవను
క్కు ప్రథమపర్వమాన అత్తైవిట్టు చరమపర్వమాన ఆచార్యత్తైజ్జూర్య
త్తిలే వరుత్తైక్కుళ్ళవరుమైయన్తుపడి.

౪౦౬. అత్తెజ్జనేయన్నమాకాణ్డైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(అజ్ఞు) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు-త్తుద్రవిషయజ్గళిల్ దేహదోషాదికభుమ్
అల్పస్థిరత్వాదిదోషజ్గళు ముణ్డాయరుక్కైయాలే అవల్ శ్రీదర్శిక్కువే
అరువరుత్తు మీశలాయరుక్కుమ్; విలక్షణవిగ్రహాయు క్తమాయ్ సమన్తు

౪౦౪. శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

ఇజ్జు అతు శైయ్యవాణ్ణాతు.

౪౦౭. దోషముణ్ణానాలుమ్ గుణమోప్పలే ఉపాదేయమాయిరుక్కుమ్.

౪౦౮. లోకవిపరీతమాయితే ఇజ్జిరుప్పతు.

కల్యాణగుణాత్తకమాయ్ నిత్యమాయ్ అపరిచ్ఛేద్యమాన ఇవ్వీషయత్తిల్ దోషగన్ధమిల్లామైయాలే, దోషదర్శనమ్పణ్ణి మీశహ్సాకాతెన్నే. (౧)
“సత్త్వైతుం వైవశక్యస్తే గుణా దోషాశ్చ శార్థిణః | ఆనన్త్యాత్ప్రథమోచాశి రభావాదేవపశ్చిమః” ఎన్నక్కడవతితే.

౪౦౭. తుద్రవిషయజ్ఞభుక్కు చ్చొల్లుకిఱదోషమొన్టు మిజ్జు చ్చొల్లలావత్తిలైయేయాకిలుమ్, స్వవిషయభక్తిపరవశర్క్కు స్వసంశ్లేషసుఖతై ఉరువనడతాతే విశ్లేషిత్తు దుఃఖతై విశ్లేక్కైయాలే, (౨) “కథియ్కొడియ్క” ఇత్యాదిప్పడియే శొల్లలామ్బడి తోల్ దువన శిలదోషముణ్ణే, అతుతా మీళుకైక్కుడలామోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (దోషముణ్ణానాల్) ఎన్టుతుడణ్ణి. అతావతు - అప్పడి అర్థా మైయాలేతోల్ దువన శిలదోషముణ్ణానాలుమ్, (౩) “కొడియవెన్నెజ్జు మవనెన్టేకిడక్కుమ్” ఎన్టు అవై తన్నైయేవిరుమ్మి మేల్ విఱ్ఱుమ్బడి యిరుక్కైయాలే హేయమాయిరాతు, విషయతైవిరుమ్మి మేల్ విఱ్ఱుకైక్కుడలాన గుణమోప్పలే ఉపాదేయమాయిరుక్కుమెన్నే.

౪౦౮. లోకత్తిల్ దోషమ్ హేయమాయ్ గుణముపాదేయమాయన్టో విరుప్పతు, దోషమ్ గుణమోప్పలే ఉపాదేయమోవెన్నె; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (లోకవిపరీతమ్) ఎన్టుతుడణ్ణి. అతావతు- దోషమ్ విడుకైక్కుడలాయ్ గుణమపర్థుకైక్కుడలాయిరుక్కుమ్ లోకప్రక్రియైయన్టియే, దోషముమ్ గుణమోప్పలే ఉపాదేయమాయితే ఇవ్వీషయ తిలిరుప్పతెన్నే.

౪౦౯. గుణ ముపాదేయమాకై క్షీడానహేతు దోషత్తుక్కు-
ముణ్ణతే.

౪౨౦. నిర్ఘృణనెస్తు వాయ్ మూడువతఱ్కుమున్నే

౪౦౯. ఎల్లామ్ శెయ్తాళుమ్ దోషమ్ గుణమ్మోలే ఉపాదేయ
మాకక్కుడుమోవెన్ను మాకాజ్జెయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (గుణ
ముపాదేయమాకై క్కు) ఎస్తుతుడగ్గి. అతావతు - భగవద్గుణమ్ తత్త్వ
వణార్ క్కుపాదేయమాకై క్షీడాన ప్రాప్తశేషితత్వమాకిటహేతు,
అవ్విషయ త్తిల్ తోబ్బుమిడిదోషత్తుక్కుముణ్ణతేయెన్దె. ఇత్తాల్, అనక
పక్కలుళ్ళు తెన్ను మత్తాలే గుణముపాదేయమాకిటవోపాతి అవన్బక్క
లుళ్ళు తెన్ను మత్తెప్పర్ దోషము ముపాదేయమాక క్కుత్తెయిల్లె
యెన్దెత్తాయ్ బ్బు. ఇప్పడియాకై యాల్ దోషముణ్ణానాలు మతు మీట్
కై క్కుడలాకా తెన్దుకరుత్తు.

౪౨౦. విశ్లేషదత్తైయిల్ తోబ్బుమ్ నెర్ఘృణ్యాదిదోష తై
యగ్గీకరిత్తు, అతుతా గుణవదుపాదేయమాయరుక్కుమ్బడియై యరు
ళిచ్చెయ్తార్ క్కీర్; అన్దనెర్ఘృణ్యాదిదోషన్దా ముతలిలే ఇవ్విష
య త్తిలిల్లెయెన్ను మిడ తై అభియు క్తవచనగ్గళాలేదర్శిప్పిక్కి-తార్ మేల్;
అతిల్ ముతలిలే ఆత్మోరుడైయవచన తై దర్శిప్పిక్కి-తార్, (నిర్ఘృ
ణా) ఎస్తుతుడగ్గి. అతావతు, (౧) “ఎనతవళవణ్ణర్ తకవుకళే” ఎస్తు
ఎజ్జనేయరున్దన శుద్ధస్వభావరాన ఉమ్ముడైయక్కపైకళే, నాట్టిలే ఇప్పడి
ఋజుక్కళుమాయ్ పరదుఃఖాసహిష్ణుక్కళుమాయరుప్పార్ శిలధార్తి
కర్ నడైయాడ అబలైకళుక్కు అభికితాకక్కుడిక్కిడక్కలాయరు
న్ద తెన్దు పెణ్ ప్పిల్లైయార్ మై క్కుతవాతతుకొణ్ణు తిరుత్తాయార్
నిర్ఘృణనెస్తు వాయ్ మూడువతఱ్కుమున్నే అవళే వాయై ప్పుత్తెత్తా
త్తోలే, (౨) “తకవుడైయవనే” ఎస్తు, కెడువాయ్! ఆకర త్తిల్ తకవు

౪౦౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సహ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

ఘృణావానెస్తు శోల్లుమ్బుడియాయరున్దతితే.

౪౨౦. ఇప్పడి శోల్లుమ్బుడిపణ్ణిల్లు కృపెయాలేయెన్దు సేహము మువకార స్తుతియుమ్ నడన్దతితే.

౪౨౧. నిర్ఘృణానాశశక్కిత్తుచ్చొల్లుమవన్దెయిలుమ్ కారణత్తై స్వగతమాకవితేశొల్లిల్లు.

మఱుక్కుమో, అతు నమ్కున్ జ్ఞానెన్దు ఘృణావత్తెమై చొల్లుమ్బుడియాయరున్దతితే యెన్దు పడి.

౪౨౦. ఇన్వక్తితా తాయార్ శొన్నగుణహనిక్కు ఒరుపరి హరమ్ పణ్ణినమాత్రమో, సహృదయమాకచ్చొన్నతో వెన్దితశక్కై యిలే, అతిక సహృదయత్వత్తై మూతలిక్కితార్, (ఇప్పడి) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు- గుణహనిశొన్నత్తై తల్లి గుణమ్ శోల్లుమ్బుడిపణ్ణిల్లు కృపెయాలేయెన్దు, (౧) “మికవిరుమ్బుమ్” ఎన్దు సేహముమ్, (౧) “పిరాక్” ఎన్దు ఉవకార స్తుతియుమ్ నడన్దతితే; ఆకైయాలే, (౧) “తకివుడైయవనే” ఎన్దువితు సహృదయోక్తియెన్దె.

౪౨౧. అనన్దరమ్ పిరాట్టియుడైయవచనత్తై దర్శిప్పిక్కితార్, (నిర్ఘృణానాక) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు - పిరివాన్ ద్రామైయాలే పెరుక క్కలగ్గిన శ్రీజనకరాజకతిరుమకల్ పెరుమాల్ తన్నాన్ ద్రామైక్కు ఉతవవన్దు ముకమ్ కాట్టప్పెతాత ఇన్నాప్పాలే, (౨) “ఖ్యతః ప్రాజ్ఞః కృతజ్ఞశ్చ సానుక్రోశశ్చరాఘవః | సద్వృత్తో నిరనుక్రోశశ్చ జ్ఞే” ఎన్దు పెరుమాళై నిర్ఘృణానాక శక్కిత్తుచ్చొల్లుమవన్దెయిలుమ్, (౨) “మద్భాగ్యసజ్జయత్” ఎన్దు ఇప్పడిశక్కిత్తైక్కడి ఎన్నుడైయభాగ్య హని యెన్దెయాలే, శక్కాకారణత్తై స్వగతమాకవితే శొల్లిల్లు.

౪-౨౩. గుణదోషజగిరణుమ్ త్సుద్రపురుషార్థ తైయుమ్
పురుషార్థకాష్టైయైయుమ్ కులైక్కుమ్.

౪-౨౩. (౧) ‘ప్రథమపర్వతైవిట్టు’ ఎన్నివిడత్తిల్ అర్థాదు
క్తమాన భగవత్సంశ్లేషముమ్, (౨) ‘దోషముణ్డానాలుమ్’ ఎన్ని
విడత్తిల్ అర్థాదు క్తమాన భగవద్విశ్లేషముమాకిఱ ఇవైయిరణుమ్
శెయ్యుమై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (గుణదోషజగిరణుమ్) ఎఱ్ఱతుడక్కి.
గుణమూవతు- స్వసాదర్యాదికళై అశ్రితర్క్కు ముల్ ముట్టాక వను
భవిక్కొడుత్తు కొణ్డెరుక్కుమ్కలవి ; దోషమూవతు - అవ్వను
భవాలాభత్రాలే అవర్కళే కణ్ణాళుళైయిట్టు త్తుడిక్క త్తాముకమ్
కాట్టాతిరుక్కైయాకిఱ పిరివు ; (ఇవైయిరణుమ్ త్సుద్రపురుషార్థతై
యుమ్ పురుషార్థకాష్టైయైయుమ్ కులైక్కైయావతు)- ఓరోణ్డై ఇరణ్డై
యుమ్ కులైక్కై ; ఇతిల్ గుణమిరణ్డైయుమ్ కులైక్కైయావతు- (౩)
‘‘యూత్పాల్ మనజ్జుభిష్ప మజ్జైయర్తోళికైవిట్టు’’ ఎఱ్ఱమ్, (౪)
‘‘మనైప్పాల్ పిఱందార్ పిఱందైయ్తుమ్ పేరిన్బమెల్లామ్ తుఱందార్
త్తొమ్మతారత్తోళి’’ ఎఱ్ఱమ్ తద్విషయవైలక్షణ్యత్రాలే త్సుద్రవిషయ
వైరాగ్యతై ప్పిఱప్పిక్కైయాలే, త్సుద్రపురుషార్థాన్వయతై క్కులై
క్కైయుమ్, (౫) * ‘‘పయలుజ్జుడరోళియిలే తదీయశేషత్వత్తిలే
యూన్ఱినఅత్వొరై, అన్దత్తదీయరుడైయన్వరూపనిరూపకత్వేన ప్రస్తు
తమాన తత్సోన్దర్య శీలాదికళాలే తదీయదాన్యరసత్తైమఱ్ఱు అవనై
యనుభవిక్కైయిలాలైకరై పురణు, అన్దరమ్ తిరువాయ్ మొళియిలే
తాముమ్ తమ్మడైయ కరణగ్రామజ్గళుమ్ పెరువిడాయ్ ప్పట్టు క్కూప్పి
డుమ్బడిపణ్ణినాత్తోలే, వేత్తోన్ఱు క్కాకప్పకున్దాలుమ్ త్తన్నైయొళియ
ప్పుఱ మొన్ఱుక్కాళాకాతపడిపణ్ణుమ్ (౬) * దృష్టిచిత్రాపహరియాన

అవకాశకలిలే శుభ్రీయాఱుపడు త్తిప్పురుషార్థకాష్టేయాన తదీయశేవ త్వత్తిల్. నిలైయైక్కులైక్కైయుమ్. దోష మిరణ్ణైయుమ్కులైక్కై యావతు - అనుభవాభాధక్లేశత్రాలే సర్వకాలముమ్ తకాపకలిలే మనస్సాయ్; (౧) “ఉణ్ణటియాళుఱక్కమ్ పేణాళ్,” (౨) “పన్దోడు క్కుల్ మరువాళ్ పెణ్ణిళియుమ్ పాలూట్టాళ్ పానై పేణాళ్” ఎణ్ణిఱ పడియే మున్నునుభవిత్తుప్పోన్దప్రాకృతభోగజ్ఞాకాఱిఱుద్రపురుషార్థజిల్ పొరున్దామైయై విత్తైక్కైయుమ్; (౩) “అవనడియార్ శిఱుమామనిశ రాయ్నై యాణ్ణారిక్లేత్తిరియ - శెన్దామరైక్కట్టిఱుక్కుఱళన్. నఱు మానిరై నాణ్ మలరడిక్కిల్ ప్పకుతల్ - ఉఱుమోపావియేనుక్కు” ఎన్దుమ్, (౪) “తనిమా తైయ్ వ తళిరడిక్కిల్ ప్పకుతలన్. యవనడి యార్ ననిమాక్కలవి యిన్బమేనాళుమ్ వాయ్క్కనజ్జటకు” ఎన్దుమ్ ఇప్పడి తద్విషయ సంక్లేషరసమ్ వేణ్ణాతపడి తదీయవిషయసంక్లేష రసమే అమైయుమెన్దిరుక్కుమవర్కతై యుమ్, అన్దత్తదీయగుడనేకూడి యిరున్దాలుమ్ అవర్కళ్ పక్కల్ నెళ్ళున్, అవనైయనుభవిత్తై యిలైయాలే, (౫) “కాణవారాయ్” (౬) “కాణుమాఱురళాయ్” ఎన్దుకూప్పిడువతు, (౭) “వెళ్ళైప్పళి” ఇత్యాదికళాలే అవర్కళ్ తజ్జోడవెఱుత్తు వార్తొల్లువతామ్బుడి పణ్ణుకైయాలే, పురుషార్థ కాష్టేయిల్ నెళ్ళుపన్ ద్రుతపడిపణ్ణుకై యుమ్.

౪౨౪. ఇతిల్ ఱుద్రపురుషార్థతైక్కులైక్కుమెన్దవిత్తు, తన్ పకలిలే యకప్పట్టరై ప్పుఱిమ్మొరువిషయమఱియాలతపడిపణ్ణు మివ్వి వయత్తిక్ స్వభావమ్ శొల్లుకైక్కాక కూట్టిక్కొణ్ణ విత్తనై, పురుషార్థకాష్టేయై క్కులైక్కుమెన్నుమతువే ఇవ్విడత్తిలపేక్షితమ్; ఆనవిన్బు ఱుద్రపురుషార్థభజ్జకత్వమ్ ప్రాసక్తికమాకైయాలే అణ్ణెవిట్టు

(౧) తి-సె-౧౨. (౪) తి-వాయ్-౨-౧౦-౭. (౭)

(౨) తి-మొ-౫-౫-౯. (౫) తి-వాయ్-౨-౫-౨.

(౩) తి-వాయ్-౨-౧౦-౩. (౬) తి-వాయ్-౫-౧-౨.

౪౨౪. “ * నిత్యశత్రువాయితేయిరుప్పతు.

ప్రాకరణికమాన చరమపురుషార్థభిజ్ఞాత్వతై మూతలిక్కితార్, (నిత్యశత్రువాయితే యిరుప్పతు) ఎన్టు. అతావతు, (౧) “శత్రు ఘ్నో నిత్యశత్రుఘ్నః” ఎన్టు పెరుమాళుక్కు అభిమతవిషయమాన శ్రీభరతాత్మానైయే తనక్కుడదైశ్యమాకప్పన్ శ్రీలననైయల్లతఱియూతే యిరుక్కుమ్ శ్రీ శత్రుఘ్నాత్వా భరతానువృత్తిక్కు విరోధియాన రాసుసాన్దర్యమాకిఱ నిత్యశత్రువై జయిత్తిరుక్కుమెన్దైయాలే, తదీయ కైజ్జర్యనిష్ఠనుక్కు నిత్యశత్రువాయితే భగవత్సన్దర్యమిరుప్పతెన్దై. ఆకై యాల్ ఇప్పడివిలక్షణమానవిషయత్తిల్ సున్దేషవిశ్లేషజ్గిరణ్ణమ్ పురుషార్థకాష్టైయై కులైక్కుమెన్దు కులైయిల్లెయెన్టుకరుత్తు.

౪౨౩. అన్తిక్కే, కీర్తించొన్న గుణదోషజ్గిరణ్ణమ్ శెయ్యు మత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (గుణదోషజ్గిరణ్ణమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. గుణ మావతు-(౨) “ఇద్దుఅతు శెయ్యువొణ్ణాతు” ఎన్గిఱవిడత్తిల్ శొన్న(౩)*పుం సాంద్యప్తి చిత్తాపహరియాన సాన్దర్యశీలాదికల్ ; దోషమావతు- (౪) “గుణమోబ్బలే ఉపాదేయమాయిరుక్కుమ్” ఎన్గిఱవిడత్తిల్ శొన్న, (౫) “కడియకొడియక” ఇత్యాదికల్. (౬) “ఇరణ్ణమ్ ఝుద్రపురుషార్థతై యమ్పురుషార్థకాష్టైయైయమ్ కులైక్కుమ్” ఎన్టుతు- ఓరొన్టే ఇరణ్ణై యమ్ శెయ్యుమెన్టు పడి. గుణమిరణ్ణైయమ్ శెయ్కై యావతు, (౭) “మనై ప్పొల్ పిఱన్దార్ పిఱన్దైయతుమ్ పేరిన్గ్గమెల్లామ్ తుఱన్దార్ తొమ్మితార ఘోళ” ఇత్యాదికల్ శొల్లుకిఱపడియే ఝుద్రపురుషార్థతై కులై క్కైయమ్, స్వనైలక్షణ్యతాలేఆహ్లాల్ పడుత్తిపురుషార్థకాష్టైయాన తదీయ శేషత్వనిలైయై కులైక్కైయమ్ ; దోషమిరణ్ణైయమ్ కులై

(౧) రా-అ-౧-౧.

(౪) ౪౧౭.

(౭) ౨-తిరు-౪౨.

(౨) ౪౧౬.

(౫) తి-వాయ్-౫-౩-౫.

(౩) గా-అ-౩-౨౯.

(౬) ౪౨౩.

౪౧౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

౪౨౧. ఇప్పడి ప్రాప్యతై యఱుతియిట్టల్, అతుక్కు సద్వశ
మాక వేణుమితే ప్రాపకమ్.

కైయావతు - గుణమౌలీ ఉపాదేయమాయ్, (౧) * అవనెట్టేకిడ
క్కుమ్బడిపణ్ణకై యాలే ఊణుఱక్కుమ్ పన్దు కళుల్ ముతలానవల్ శ్రీల్
పొరున్దామెయైవిళై తు ట్టుద్రపురుషార్థతై క్కులై క్కైయుమ్, (౨)
“శిఱుమామనిశరాయ్ నై యాణ్ణారిజేతిరియ - నఱుమావిరై నాన్
మలరడిక్కిళ్ళి ప్పుకుతల్ - ఉఱుమో” ఎన్నుమ్బడియాన పురుషార్థ
కాష్టైయై క్కులై క్కైయుమ్ ఎన్జిజనే యోజిక్కువుమామ్. ఇన్దయో
జినైక్కు (౩) “నిత్యశత్రు” ఎన్జిఱుతు-సౌన్దర్యాది గుణవిశిష్టవస్తువిష
యమాకక్కడవతు.

౪౨౩. అజ్జనుమన్జి క్కే, గుణమ్ పురుషార్థకాష్టైయై క్కులై
క్కుమ్, దోషమ్ ట్టుద్రపురుషార్థతై క్కులై క్కుమ్ ఎన్దు ఇజ్జనేవిభజిత్తు
యోజిప్పారుముణ్ణు ; అప్పోతైక్కుమ్, గుణమ్ పురుషార్థకాష్టైయై క్కు
లై క్కుమ్ మెన్ను మతుక్కుమ్ దోషమ్ ట్టుద్రపురుషార్థతై క్కులై క్కు
మ్ మెన్ను మతుక్కుమ్, పూర్వయోజనైశిఱిత్పిన్న పడియే పొరుళాకక్క
డవతు. ఇవ్విషయస్వభావమితువాకై యాలేచరమపర్వమానఆచార్య
కై జ్ఞుర్యమాకిఱ ఇతుతా దుర్లభమెన్దు సింహావలోకనన్యాయతాలే
క్కిళ్ళోడేయన్వయమ్.

౪౨౧. (౪) “స్వరూపత్తుక్కుమ్ పాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్ నిరు
క్క వేణుమితే ప్రాపకమ్” ఎన్జవితిల్ స్వరూపానురూపమానప్రాప్యమ్
చరమపర్వమాన ఆచార్యకై జ్ఞుర్యమెన్దు నిర్ణయితారాయ్ నిన్టార్
క్కిళ్ళి; ఇన్దప్రాప్యనురూపమాన ప్రాపకనిర్ణయమ్ పణ్ణుకిఱార్ మేల్,
(ఇప్పడి ప్రాప్యతై యఱుతియిట్టల్) ఎన్జుతుడక్కి. ఆతావతు - ఇప్పడి
ఆచార్యకై జ్ఞుర్యమే ప్రాప్యమెన్జుతియిట్టల్ ఇన్దప్రాప్యత్తుక్కు

(౧) తి-వాయ్-౫-౩-౫.

(౩) ౪౨౪.

(౨) తి-వాయ్-౪-౧౦-౫.

(౪) ౪౧౦.

౪-౨౬. అల్లాతపోతు ప్రాప్యప్రాపకజ్జభుక్కు-వశ్యమిల్లె.

౪-౨౭. ఈశ్వర నైష్ఠూర్ణమైకై యైష్ఠిడిత్తు క్కారియమ్కొళ్ళు మోపాతి;

త్రకుతియాక వేణుమితే వతత్ప్రాపకమైన్దై, ఇతాల్ ఆచార్యకైజ్జుర్య మాకిఱ చరమప్రాప్యత్తుక్కు ఆచార్యనే ప్రాపకనాక వేణుమెన్దపడి.

౪-౨౮. ఇప్పడి యల్లాతపోతు వరుమ్హనియే తెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అల్లాతపోతు) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు- ఇప్పడి ఇప్పొ వ్యత్తుక్కు సదృశమామ్బుడి ఆచార్యనై ప్రాపకనాక కొళ్ళాత్తే ఈశ్వరనై ప్రాపకనాక కొళ్ళుమోపాతు, ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ ప్రాప కత్తుక్కుమ్ తన్నిలైశ్యమిల్లెయైన్దై. ప్రథమపర్యత్తుక్కుజ్జాన ప్రాప్య ప్రాప్తకైక్యమ్ చరమపర్యత్తుక్కు మొక్కుమితే; ఆకైయాలేయితే ప్పిల్లె యముతనార్, (౧) “పేటాన్దుమన్ శీలైనిశరణన్ది. అప్పేఱిత్తత్కా టాన్దుమిల్లై మన్ శీలచ్చరణన్ది” ఎన్దు ప్రాప్యప్రాపకజ్జభిరణ్ణ మేకవిషయ మేయాక వరుళిచ్చెయ్తతు.

౪-౨౯. ఇప్పొబన్దత్తిలుపక్రమమేసిడిత్తు, (౨) “స్వతన్త్రినై” ఇత్యాదివాక్యత్తశశ్రుమ్, సిద్ధోపాయతయా సకలశాస్త్రసిద్ధనాన ఈశ్వ రనై పురమోపాయమాకవుమ్, ఆచార్యన్ ఆజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖేన ఉపకా రకనాకవుమితే శొల్లిప్పొన్దతు ; ఇప్పొతు ఈశ్వరనై విట్టు ఆచార్యనే ఉపాయమెన్ను మళవిల్ శాస్త్రవిరోధముమ్ స్వాక్షివిరోధముమ్ సమ్మ వియాతో, ఈశ్వరనై ఉపాయమాకప్పన్దుమతిత్కాట్టిల్ ఆచా ర్యనై ఉపాయమాకప్పన్దినాల్ వరుమేన్దినానేతోవెన్దిఱ శక్కై యిమ్మేలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఈశ్వరనైప్పన్దుకై) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు - ఈశ్వరనైప్పన్దుకై అవకైయైష్ఠిడిత్తు క్కారియమ్ కొళ్ళుమోపాతి ; ఆచార్యనైప్పన్దుకై అవకాలైష్ఠిడిత్తు క్కారి యమ్కొళ్ళుమోపాతియైన్దై ఇజ్జనరుళిచ్చెయ్తతు, ఈశ్వరవిషయత్తోడు

౪౧౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

ఆచార్యనైష్ఠుక్తుకై కాలైప్పిడిత్తుక్కారియమ్ కొళ్ళు
మోపాతి.

ఆచార్యవిషయత్తుక్కుడ్డాన అనన్యత్వముమ్, అవిషయతైష్ఠుక్తు
మతిల్ ఇష్విషయతైష్ఠుక్తుమతుక్కుడ్డాన కార్యసిద్ధియిలమోఘత్వముమ్
తోన్దుకైక్కాక ; అతెజ్జనేయెన్నిల్ ; చరణత్వోక్తియాలే తదనన్య
త్వమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్. (ఈశ్వరనైష్ఠుక్తుకై అవకైయైప్పిడిత్తు
క్కారియమ్ కొళ్ళుమోపాతి) ఎన్నెయాలే, మహాప్రభువానిరుప్పానొరు
వనై వశీకరిత్తు క్కారియమ్ కొళ్ళువానొరువక అవకైయైప్పిడిత్తు
వేణ్ణిక్కొణ్ణు కారియమ్ కొళ్ళప్పార్ కుమళవిల్, నీర్మెయాలే
నెజ్జళకిక్కారియమ్ శెయ్యవునూయ్, స్వాతన్యత్తాలే ఉతటివిడవు
మూయిరుక్కెయాలే ఇన్న పడి యెత్తఱుతియిడ వొణ్ణాతాప్పాలే
ఆశ్రితనాన ఇవనుడైయ వషేషీతమ్ తన్నుడైయ శృప్పెయాలే నెజ్జ
ళకిక్కారియమ్ శెయ్యిల్ ఫలిక్కుమ్బడియాయ్, స్వాతన్యత్తాలే
వ్విముఱుకిచ్చెయ్యూతోఱ్ఱియిల్ విఫలిక్కుమ్బడియాయ్ ఇరుక్కెయాలమ్;
(ఆచార్యనైష్ఠుక్తుకై అవకైకాలైప్పిడిత్తు క్కారియమ్ కొళ్ళుమో
పాతి) ఎన్నెయాలే, అప్పడి ప్రభువానవక తన్నెయే కాలైప్పిడిత్తు
వేణ్ణిక్కొణ్ణు కారియమ్ కొళ్ళుమళవిల్ దయాపవశనాయ్ కారియమ్
శెయ్తల్లతు నిల్లామెయాలే తప్పమల్ కారియమ్ సిద్ధిక్కుమాపాలే,
ఆశ్రితనాన ఇవనుడైయ అషేషీత మఱుతియాక ఫలిక్కుమ్బడి యిరు
క్కెయాలమ్ అమోఘత్వమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్.

౪౨౮. ఆక, ప్రాప్యనిర్ణయతైష్ఠిణి, (౧) “ఇతుక్కు సదృశ
మాక వేణుమితే ప్రాపకమ్” ఎన్ఱవిత్తాలే ఆచార్యకై జ్యర్యమాకిఱ
చరమప్రాప్యత్తుక్కు ఆచార్యనే సదృశోపాయమెన్నుమత్తై ప్రతిపా

౪౨౫. ఆచార్యన్ ఇరువర్క్కు ముపకారకన్.

౪౨౬. ఈశ్వరనుక్కు శేషవస్తువై యుపకరితాన్;
చేతననుక్కు శేషియై యుపకరితాన్.

౪౩౦. ఈశ్వరన్ తానుమాచార్యత్వై యాశై ప్పట్టినుక్కుమ్.

నిత్తు, అప్పడియట్టి కే - ఈశ్వరనై ఉపాయచూకక్కోళ్ళు మళివల్ వరుమ్ విరోధమకాట్టి, ఆచార్యనుక్కు ప్రాప్యత్వ మీశ్వరనోడన్వయత్తాలే యామోపాతి ప్రాపకత్వముమ్ తదనన్యత్వనిబద్ధనమెన్నుమత్తెయుమ్, ఈశ్వరనై ప్పూరుమహిల్ ఇవనై ప్పూరుమతుక్కుళ్ళ ప్పూర్ణత్తెయుమరుళిచ్చెయ్ తాన్ కీర్త్ ; ఇనిమేల్ పలహేతుక్కుళాలు మాచార్యవై భవత్తై ప్రకాశిప్పిక్కితాన్, ఇవిషయత్తై ఉపాయమాకప్పూరు మసర్ కళుక్కు రుచివిశ్వాసగ్గళ్ విత్తైక్కులుప్పాక. అతిల్ ప్రథమత్తిలే, ఈశ్వర చేతనర్ కళిరువర్క్కు మివనుపకారకనానమైయై యరుళిచ్చెయ్ కితాన్, (ఆచార్యన్) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు - ఇప్పడి ఉపాయమాక కీర్త్ చొచ్చిల్ల ప్పట్టనాచార్యన్, శేషి శేషభూతరాన ఈశ్వరచేతన రిరువర్క్కుమ్ అభిమతపస్సుకళైక్కొడుత్త ఉపకారకనెన్.

౪౨౬. ఇరణ్ణతలైక్కు మివనుపకరి తనై ఎవైయెన్న, ఆరుళిచ్చెయ్ కితాన్, (ఈశ్వరనుక్కు) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు - మే మేలుమ్ సృష్ట్యవతారాదికళైప్పణ్ణి వశీకరిక్కప్పార్ త్త విడత్తిలుమ్ ఓరాత్త వస్తువు మెట్టప్పడామెయాలే ఇహవాళనాయరుక్కిలు ఈశ్వరనుక్కు, శేషమాన ఆత్మవస్తువై అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖేనతిరుత్తి ఇచ్చవినియోగార్వా మామ్బడి కైప్పడుత్తినాన్ ; భగవద్దానాభావత్తాలే అనాదికాలమ సత్కల్పనాయ్ క్కిడన్దచేతననుక్కు, భగవత్సవ్యుత్తైయటివిత్తు శేషి యానవవనై క్కాట్టిక్కొడుత్తానెన్. ఇతాల్, ఆచార్యనుడైయ చేతనేశ్వరర్ కళిరువర్క్కు ముపకారకనాకై యాకిలవైభవమ్ శొప్పట్టతు.

౪౩౦. ఇన్నము మొరుప్రకారత్తాలే ఆచార్యవై భవత్తై ప్రకాశిప్పి-తాన్ (ఈశ్వరన్ తానుమ్) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు - ఇతుక్కిట్ట

౪౩౧. ఆత్మైతే గురుపరమ్పరైయిలే యన్వయి త్తతుమ్
శ్రీగీతైయమ్ అభయప్రదానము మరుళిచ్చెయ్తతుమ్.

౪౩౨. ఆచార్యనుక్కు సదృశప్రత్యుపకారమ్పణ్ణలావతు
విభూతిచతుష్టయము మీశ్వరద్వయము ముణ్డాకిల్.

ప్పిఱవత ఈశ్వరకాతానుమ్ ఇన్వాచార్యత్వత్తినేన్ తైప్పన్ ఇతిలే
మికవుమ్ శ్రద్ధైపణ్ణి యిరుక్కుమెన్దై.

౪౩౧. అతెజ్జేకణ్డతెన్ను మప్పేత్తైయిలే అత్తైమూతలిక్కితార్,
(ఆత్మైతే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఆచార్యత్వత్తై యాశైప్పటి
రుక్కైయాలేయితే, (౧) “సదాచార్యవంశోజ్జేయః” (౨) “ఆచా
ర్యాణామసావసావిత్యాభగవత్తః” ఎన్నుమ్బడి గురుపరమ్పరైయిలే
ద్వయోపదేష్టతేన అన్వయి త్తతుమ్, ఆచార్యకృత్యత్తై యేటిట్టు
క్కొణ్డు అద్దననైక్కుఱిత్తు, తత్త్వవివేకాది చరమోపాయపర్యన్తార్థ
ప్రతిపాదికైయాన శ్రీగీతైయరుళిచ్చెయ్తతుమ్, శ్రీవిభీషణాభ్యాన్
నిమిత్తమాక, (౩) “సకృదేవప్రపన్నాయ తవాస్థితిచయాచతే అభ
యంసర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతంమమ” ఎన్ఱు అభయప్రదాన
మరుళిచ్చెయ్తతుమెన్దై. ఇత్తాల్ ఈశ్వరను మాశైప్పడుమ్బడియన్దొ
ఆచార్యత్వత్తి పెరుమైయెన్ఱు ఆచార్యవైభవమ్మోల్లిల్ థాయ్దు.

౪౩౨. ఇన్నము మొరువభీయాలే ఆచార్యవైభవత్తై దర్శిప్పి
క్కితార్, (ఆచార్యనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- ఉభయవిభూతియై
యుమ్ విభూతిమానాన వీశ్వరనైయుమ్ తానిట్టతు వహక్కామ్బడిపణ్ణి
క్కొణ్డుత్త ఆచార్యపణ్ణిన ఉపకారతుక్కు సదృశమాన ప్రత్యుప
కారమ్పణ్ణలావతు, ఇప్పడియే ఇన్నము మిరణ్ణవిభూతియుమ్ విభూతి
మానాయరుప్పొనోరీశ్వరనుమ్ వేతేయుణ్డాకిలెన్దై. (౪) “యోదధ్యా

౪౩౩. ఈశ్వరసమృద్ధమ్ బద్ధమోక్షజ్గళిరణుక్కుమ్ పాతువా
యిరుక్కుమ్ ; ఆచార్యసమృద్ధమ్ మోక్షత్తుక్నే హేతు
వాయిరుక్కుమ్.

భగవద్జ్ఞానం కుర్యాద్ధర్మసేవనమ్ । కృతస్నిహపృథివీందద్యాన్న
తత్తుల్యం కథంచన” ఎన్నానిష్ఠతితే. ఇత్తాల్, ఆచార్యన్యడైయ
ప్రత్తుప్రకారావకాశ రహిత మహాపకారకత్వమాకిట వైభవమ్ శొల్లి
ల్ ద్రాయీల్లు.

౪౩౩. ఇన్నము మొరుముఖత్తాలే ఆచార్యవైభవతై యరుళి
చ్చెయ్ కిత్తార్, (ఈశ్వరసమృద్ధమ్) ఎన్ఱుతుడజ్జి. ఇవిడత్తిల్ (ఈశ్వర
సమృద్ధమ్) ఎన్ఱిటతు- (౧) “ఈశ్వరనైప్పదీల్లుకై” ఎన్ఱుక్కిచ్చొన్న
తదాశ్రయరూపసమృద్ధతై; అతు (బద్ధమోక్షజ్గళిరణుక్కుమ్ పాతువాకై
యావతు) కర్తానుగుణమాక సంసరిక్కువుమ్ కారుణ్యానుగుణమాక
ముక్తనాక్కువుమ్ వల్ల నిరజ్కుశస్వతన్త్రీనోడుణ్ణాన సమృద్ధమాకై
యాలే, ఉభయసాధారణమాయిరుక్కై. (ఆచార్యసమృద్ధమాకిటతు)-
(౧) “ఆచార్యనైప్పదీల్లుకై” ఎన్ఱుక్కిచ్చొన్న తదాశ్రయరూపసమృ
ద్ధమ్; అతు (మోక్షత్తుక్నే హేతువాకై యావతు) - కర్తానుగుణమాక
సంసరిక్కువుమ్ విడుమ్ స్వతన్త్రీనన్ఱిక్నే సర్వప్రకారత్తాలుమ్ ఇవనై
యజ్జీవిప్పిత్తేవిడుమ్ నిరతిశయకృపావానోట్టై సమృద్ధమాకై యాలే,
సంసారమోక్షభుక్కు పొతువన్ఱిక్నే సంసారిమోచనైక హేతు
వాయిరుక్కై. ఇత్తాల్, మోక్షైక హేతుత్వ నిబద్ధనమానవైభవమ్
శొల్లప్పట్టతు.

౪౩౪. ఉత్తారకత్వత్తిల్ ఆచార్యన్యడైయ ఆధిక్యతై యరుళి
చ్చెయ్ తార్ కీర్త్, ఉపకారకత్వత్తిల్ ఈశ్వరన్యడైయ ఆధిక్యతై
యరుళిచ్చెయ్ కైక్కాక అడికొణ్ణెదుర్దిరుక్కిత్తార్ మేల్, (భగవల్లాభమ్)

౪౧౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

౪౩౪. భగవల్లాభమ్ ఆచార్యనాలే.

౪౩౫. ఆచార్యలాభమ్ భగవానాలే.

౪౩౬. ఉపకార్యవస్తుశారవత్తాలే ఆచార్యనిత్యాట్టిల్ మిశపు
ముపకారకన్ ఈశ్వరక.

ఎస్తుతుడగ్గి, అతావతు - నిరుపాధికశేషియాయ్ నిరఙ్కుశస్వతంత్రినా
యిరుక్కుమ్ భగవానైలభిక్తై, తత్సమృద్ధ్యైక ప్రయోజననాయ్
కొండ్లు మగ్గళాశాసనత్తుక్కాళాక వేణుమెట్టు తన్నైయక్కికరిత్తు,
తద్వ్యామోహవిషయమాక్కిన స్వాచార్యనాలేయెనై.

౪౩౫. ఏవమ్భూతనాన ఆచార్యతన్నైలభిక్తైక్కు హేతు
వేతెన్ను మపేత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఆచార్యలాభమ్) ఎస్తు
తుడగ్గి, అతావతు - భగవల్లాభ హేతువాయ్ పరమప్రాప్యభూతనాన
ఆచార్యనైలభిక్తై, (౧) “ఈశ్వరస్యచ సాహార్దమ్” ఇత్యాదిప్పడియే
నిరుపాధికసుహృత్తాయ్ విశేషకటాక్షప్పల్ ద్రాశుకలైయుమ్తానేకల్పి
త్తుక్కొండ్లు విశేషకటాక్ష పైప్పణ్ణి, అద్వేష తైప్పిఱప్పిత్తు ఆభియుఖ్యై
యుణ్డాక్కి సాత్వికసమ్భూషణత్తిలేమూట్టి సదాచార్యప్రాప్తియెప్పణ్ణ
విక్కుమ్ నిర్వేతుకకృపావానాన భగవానాలేయెనై.

౪౩౬. ఆనాల్ ఇరువరు ముపకారత్తిల్ సమరోవెన్ను ; అరు
ళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపకార్యవస్తు) ఎస్తుతుడగ్గి, అతావతు - ఉభయరు
ముపకరిత్తవస్తుకలై చ్చీర్తూక్కిప్పార్తూల్, ఆచార్యోపకార్య
వస్తువాన బద్ధమోక్షోభయహేతువాయ్ ప్రథమపర్వముమా యిరు
క్కిఱ భగవద్విషయత్తిత్కాట్టిల్ భగవదుపకార్యవస్తువాన మోక్షైక
హేతువాయ్చరమపర్వముమాయిరుక్కిఱ ఆచార్యవిషయత్తిన్నడైయ
శారవత్తాలే, ఈశ్వరనై ఉపకరిత్తఆచార్యనిత్యాట్టిల్ ఆచార్యనై
యుపకరిత్తఈశ్వరక మహోపకారకనెనై.

౪౩౭. ఆచార్యసమ్మన్ధమ్ కులైయాతేకిడన్దాల్ జ్ఞానభక్తివైరా
గ్యజ్ఞభుక్తాక్కిక్కొళ్ళలామ్ ; ఆచార్యసమ్మన్ధమ్ కులై
న్దాల్ అవైయున్దానాలుమ్ ప్రయోజనమిల్లై.

౪౩౮. తాలి కిడన్దాల్ భూషణజ్ఞోపణ్ణిప్పుణలామ్ ; తాలి

౪౩౭. (౧) “అచిన్త్యాద్భుతాన్గీష్ట జ్ఞానవైరాగ్యరాశయే...
అగాధభగవద్భక్తిస్సీధవే” ఎన్నిటవడియే ఆచార్యత్వనక్కేసేమ్ జ్ఞాన
వైరాగ్యభక్తికళాలేయితే ; అన్దజ్ఞానవైరాగ్య భక్తికళున్దానవన్ ఇన్ద
ఆచార్యసమ్మన్ధత్తై నెక్కినిన్దానాకిలుమ్ అవైభగవల్లాభత్తు క్కుడలా
మోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితాన్ మేల్, (ఆచార్యసమ్మన్ధమ్ కులై యా తే
కిడన్దాల్) ఎన్ఱుతుడన్గి. అతావతు - కీర్తించొన్న పడియే ఉత్తారకను
మాయ్ ఉపకారకనుమాయరున్దుళ్ళ స్వాచార్యక్ “ఇననెన్నుడైయ
వన్” ఎన్ఱుభియానిత్తిపక్కుమ్బడి అన్కతిరువడికళిల్ తనక్కున్దాన
సమ్మన్ధమ్, స్వవిప్రతిపత్తియాలే కులైయాతవడి అత్తైన్కొక్కొన్దా
కిడన్దాల్, ఆత్మలక్ష్మారజ్ఞళాన తత్త్వజ్ఞానమ్ అప్రాప్తవిషయ వైరా
గ్యమ్ ప్రాప్తవిషయభక్తియాకిట ఆత్మగుణగ్గళిల్లెయాకిలుమ్, అవ్వా
చార్యప్రసాదాదికళాలే క్రమేణ ఉన్దాక్కిక్కొళ్ళలామ్ ; సర్వమజ్ఞళ
హేతువాన అన్దఆచార్యసమ్మన్ధమ్ స్వవిప్రతిపత్తియాలే కులైన్దాల్,
జ్ఞానాదికళానవవై పూర్వసుకృతజ్ఞళాలే శిటితున్దాయిత్రాకిలుమ్
భగవదగ్గీకార హేతువాకామైయాలే నిష్ప్రయోజనమెన్దై.

౪౩౮. ప్రయోజనమిల్లామైయేయన్ఱు, అవద్యకరము మెన్గితార్
(తాలికిడన్దాల్) ఎన్ఱుతుడన్గి. అతావతు-పత్రిన్దైయాన (స్త్రీక్కు ప్పట
సమ్మన్ధసూచకమాన తాలియెన్ఱుమ్ పోకామల్ కిడన్దాల్ భూషణజ్ఞ
ళిల్లెయేయాకిలుమ్ ముతలున్దానపోతు పణ్ణిప్పుణ్ణుక్కొళ్ళలాయరున్కుమ్;
“ఇత్తనై భూషణముణ్డే” ఎన్ఱునినైత్తు తాలియెవాగ్గిప్పొకట్టాల్, విధవా

౪౦౫ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

పోనాల్ భూషణజ్ఞెల్లా మవద్యత్తై విత్తైక్కుమ్.

౪౩౯. తామరై యైయల్ తక్కుడవ ఆదిత్యన్తానే నీరైప్పి
రిద్దాల్ అత్తై యుల్ త్తమాపోలే, స్వరూపవికాసత్తై
ప్పణ్ణ మీశ్వరన్తానే ఆచార్యసమ్మన్ధమకులైన్దాల్

లక్కార కల్పమాకై యాలే పూణ్ణభూషణజ్ఞెల్లా మవద్యావహజ్జ
ళాయరుక్కుమెన్దై. ఇత్తాల్, ఆ త్తభూషణజ్ఞళాన జ్ఞానవైరాగ్యభక్తి
శిల్లయేయాకిలుమ్ ఆచార్యసమ్మన్ధమాత్రమ్ కులైయామల్ కిడన్దాల్
అవణ ప్రసాదత్తాలే అవై క్రమేణ ఉణ్ణాక్కిక్కొళ్ళలామ్ ; ఆచార్య
సమ్మన్ధమి త్తనైయుమ్ కులైన్దాల్ ఆ త్తగుణముడైయవనుక్కు
శెల్లాముణ్ణానాలుమ్, అవై శ్లాఘ్యతాహేతువన్తిక్కే అవద్యావహ
మాయ్ విడుమెన్ద పడి.

౪౩౯. ఆచార్యసమ్మన్ధమీకడనాలుమ్ స్వరూప వికాసక సీశ్వర
నన్దో, అతు కులైన్ద తాకిలుమ్ ఇత్తనై ఆ త్తగుణముడైయవనుక్కు
అవణ స్వరూపవికాసత్తై ప్పణ్ణానోవెన్ది ఆ శక్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్
కితార్, (తామరైయై) ఎన్తుతుడజ్జి. అతావతు - జలజమెన్నుమ్మ
జలత్తిలే పిఱన్దు జలైకధారకమాయరుక్కుమ్ తామరైక్కు, (౧)
“శైజమలమన్దరమ్ శేర్ వెఱ్ఱిరోట్కల్లాలలరావాల” ఎన్నుమ్మడి నియ
మేన వికాసకనాయ్పోరు మాదిత్యతానే, స్వధారకమాన జలత్తై
విశ్లేషితాల్ అన్దత్తామరైయై వికసిప్పియాతమాత్రమన్తిక్కే శోషి
ప్పిక్కుమాపోలే, అచార్యాన్వయత్తాలే సత్తైపెర్దు స్వసత్తాధారక
మాన తత్సమ్మన్ధమకులైయాతే నిఱ్ఱుమళవిల్, ఇవనుడైయ స్వరూ
పత్తై జ్ఞానవికాసముఖేన, (౨) “ఉళ్ళవులకళవుమ్యానుముళనావణ”
ఎన్నుమ్మడి వికసిప్పిక్కు మీశ్వరన్తానే, స్వసత్తాధారకమాన ఆచార్య
సమ్మన్ధత్తై స్వవిప్రతిపత్తియాలే ఇవణకులైత్తుక్కొణ్ణకాలత్తిల్ తాణ
వికసిప్పిక్కడవ అన్ద స్వరూపత్తై వికసిప్పియాతమాత్ర మన్తిక్కే

అ తై వాడప్పణమ్.

౪౪౦. ఇ తైయొట్టియ భగవత్సమ్మన్దమ్ దున్దభమ్.

౪౪౧. ఇరణ్ణమమైయాతో, నడువిల్ పెరుజుడియెన్నెన్నిల్;

నాళుక్కునాళుమ్ నప్ప్రజ్జమాయ్ సజ్జో-చిత్తుప్పోమ్మడిపణ్ణమెన్దై. (౧)

“నారాయణోపిపిక్వతిం యాతి గురోః ప్రచ్యుతస్యదుర్బుధేః । కమలం జలాదపేతం శోషయతి రవిర్న తోషయతి” ఎన్నక్కడవతితే.

౪౪౦. ఇజ్జశొల్లుకిటతె, ఇవ్వాచార్యసమ్మన్దమ్ కులైన్ద తాకిలుమ్ (౨) “బిట్టిక్కవొట్టియాతు” ఎన్నిట భగవత్సమ్మన్ద ముజ్జీవన త్తుక్కుడలాకాతోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇ తైయొట్టియ) ఎన్దు తుడక్కి. అతావతు - అనాదిసిద్ధమాయరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, ఆచార్య నుణ్ త్తువతల్లుమున్ను అసత్కల్పనాయ్ అవనుణ్ త్తినప్పిన్పు ఇవ నుక్కు క్కార్యకరమాకక్కడవతొయిరుక్కుమతు, ఇవ్వాచార్యసమ్మన్దమ్ కులైన్దపోతు ఇతడియాకవన్దతానుమ్ కులైన్దపోమాకైయాలే, ఇవ్వాచార్యసమ్మన్ద తైయొట్టియ భగవత్సమ్మన్ద మివనుక్కు క్కిడై యాతెనె. ఆకైయాలే ఇతుపోయిల్ ఠాకిలుమ్ అతునమక్కు ఉజ్జీవనత్తు క్కుడలెన్దిరుక్క విరకిలైయెన్దు కరుత్తు.

౪౪౧. ఇప్పడి ఆచార్యసమ్మన్ద తైయొట్టియ భగవత్సమ్మన్దమ్ లభియామైయాలే ఆత్తోజ్జీవనత్తుక్కు ఇరణ్ణమ్ వేణుమెన్నుమతై దర్శిప్పిత్తవనన్దరమ్, భాగవతవిషయసమ్మన్దముమ్ అవ్వోపాతి ఇవను క్కవశ్యావేటితమెన్నుమతై దర్శిప్పిక్కైక్కాక తద్విషయప్రశ్నతై యనువదిక్కితార్, (ఇరణ్ణమమైయాతో నడువిల్ పెరుజుడియెన్నెన్నిల్) ఎన్దు, అతావతు- ఆత్తోజ్జీవనత్తుక్కు భగవత్సమ్మన్దస్థావకమాన ఆచార్యసమ్మన్దముమ్ తత్ స్థాపితమాన భగవత్సమ్మన్దముమాకిట ఉభ యముమ్ పోరాతో, ప్రాప్యమభ్యమపర్వోక్తతయా నడువిల్ పెరు

(౧) పురాణసమచ్చయే- ఆచార్యమాహాత్మ్య ప్రకరణే.

(౨) తి-పా-౨౮.

౪౪-౨. కోడియైక్కొల్ కోమ్మిలే తువక్కుమ్మాతు శుళ్ళిక్కాల్ వేణుమాపోలే, ఆచార్యాన్వయత్తుక్కు మితువేణుమ్.

జుడిపోలేయరుక్మిల భాగవతర్కలోడు, (౧) “సాత్వికైష్వమ్భూషణమ్” ఎన్ని సమ్బంధమైతెప్పడో వేణువత్తెన్నితాకిలెనై.

౪౪-౨. ఇప్ప)శ్చత్తుక్కుడు త్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్, (కొడియై) ఎన్తుతుడక్కి. అతావతు - ఉపఘ్నా పేక్షయాయ్ వళివతారుకొడియై అతికపరిణామత్తుక్కెల్లామిడమ్కొడుక్కత్తుక్క పెరియళిరు ఉపఘ్నత్తిలే శేర్క్కుమ్మాతు ముతలిలే అతుతిన్నడే శేర్క్కుప్పొక్కానై యాలే, త్తరైప్పడామల్ మున్దుట త్తానితుక్కాశ్రయమాయ్కొణ్ణు అణుకినిన్దు తిన్నట్టై యన్వయముఖేన కొల్ కోమ్మిలేకొమ్మిన్దువిక్కుమ్ శుళ్ళిక్కాల్ పేక్షితమామాపోలే, (౨) * కోల్ జేడియోడుమ్ కొమ్మిన్దు పోలే అభిముఖినాన ఇచ్చేతనక, ఆశ్రితర్ అధఃపతియామలుద్ధరిప్పి క్కుమ్ మహాదాశ్రయమాన ఆచార్యక తిరువడికళి లన్వయిక్కుమ్మాతు, ముతలిలే తదన్వయమ్సిద్ధికై అరితాకై యాలే మున్దుటత్తా జ్జళానన్నరాయ్నిన్దు తగ్గళోడే ఇణక్కువిత్తు అవ్వళియాలే ఆచార్యవిషయత్తిలే శేర్క్కుమ్ భాగవతర్కలోట్టై సమ్బంధమవశ్యాపేక్షితమెనై.

ఇప్పడి ఆచార్యాన్వయత్తుక్కుడి భాగవతర్కకళాకిల్, (౩) “ఆచార్య లాభమ్ భగవానాలే” ఎన్నానెన్నెన్నిల్; అతుక్కుక్కుత్తైయిల్లై, భాగవతాన్వయమ్తనక్కడి అవనాకై యాలే; అభిముఖ్యపర్యస్తమాకత్తానే కృషిపణ్ణిక్కొణ్ణవన్దు పిన్నై భాగవతర్కకళోడే ఇణ్ణి అవ్వళి యాలేయితే అవన్తానాచార్యవిషయత్తిలే శేర్వపు. ఇతి త్తనెయుమ్ ఇవరరుళిచ్చెయ్త దృష్టాన్తతిలేసిద్ధమ్; ఎజ్జనేయెన్నిల్; చేతననై కొడియిన్దుడైయ్థానేయాకవుమ్ ఆచార్యనైక్కొల్ కోమ్మిన్దుడైయ్థానేయాకవుమ్ భాగవతర్కకళై చుళ్ళిక్కాల్నిన్దుడైయ్థానేయాకవు మరుళిచ్చెయ్కై యాలే, కర్వకనాయిరుప్పొనరువక స్వప్రయోజనార్థ

మాక ముతలిలే విత్తైయిట్టు ముత్తైప్పిత్తు కొట్టున్దుశరిక్కుమళవుమ్
 వశర్ త్తుకొండ్లు పోన్దతొరుకొడియై, ఇతుక్కు ఇనియోరుపఘ్నుమ్
 వేణుమెన్డు తానే ఉపఘ్నుముమ్ తేడి అతిలే శెట్టైక్కుకైక్కు శుళ్ళికా
 లుమ్నాట్టి అన్వళియాలే ఉపఘ్నుత్తిలే శేర్ క్కుమాపోలే, సర్వశేషి
 యాన సర్వేశ్వరక స్వప్రయోజనార్థనూక ఇచ్చేతన్ననై ముతలిలే
 సృష్టిత్తు, (౧) “ఈశ్వరస్యవసానార్దమ్” ఇత్యాదిప్పడియేక్రమేణ అభి
 ముఖ్యపర్వ సమాకర్షితైర్ ఇవనుక్కోరాచార్యనైయు మిన్నా నెన్డు
 తానే తిరువుళ్ళమ్మవోలీ అవనోడేశేర్ క్కుమ్ భాగవతరకళోడే ముత
 లన్వయిప్పిత్తు అన్వళియాలే ఆచార్యవిషయత్తిలే యన్వయిప్పిక్కు
 మెన్ను మిడమ్ తోడబుక్తై యాలే; కొళి కొమ్మిలేయేఱవిట్ట కర్వకనుక్కే
 అన్దకొడియాలుళ్ళ ప్రయోజనమామాపోలే, ఆచార్యవిషయత్తి
 లీశ్వరకేశేర్ త్త చేతనాలుళ్ళ ప్రయోజనము. మీశ్వరన తేయెన్ను మిడ
 ముమ్ ఫలితమ్, ఇని అచేతనమాన కొళి కొమ్ముపోల్చియే చేతనోత్త
 మనాన ఇవ్వాచార్యకతానుమ్ పరసమృద్ధైక పరనాకై యాలే,
 స్వశేషియాన ఈశ్వరనుడైయ ప్రయోజనమే స్వప్రయోజనమాక
 నినై త్తిరుక్కుమితే.

౪౪౩. ఇని (స్వాభిమానత్తాలే) ఎన్దుతుడక్కి. (౨) “ఆచార్యాభి
 మానమే ఉత్తారకమ్” ఎన్నుమళవాక, ఇప్పడి తదీయర్ మున్నాక
 ప్పూర్వపుడుమ్ సదాచార్యనుడైయ అభిమానమే ఉజ్జీవనత్తుక్కు ఉచి
 తోపాయమెన్డు ఇప్పరిన్దతాత్పర్యతై ప్రకాశిప్పిత్తురుభక్తితార్. పెరు
 విలెయనాన అధరణత్తుక్కు నాయకక్కల్ పోలేయాయోడబు వచన
 భూషణత్తుక్కు ఇప్పిదేశమ్ నాయకరత్ననూ యిరుక్కుమ్మడి. ఇత్త
 నైయు మరుళిచ్చెయ్ కైయైప్పూర్ అధిష్ఠితై యిట్టుకొండ్లువన్దతు కీఱ
 డక్కిలుమ్, మేలడక్కిలు మితిల్ నిష్ఠైయై స్థాపిక్కిఱతు. అతిల్ ప్రథమ
 త్తిల్ ఇన్వర్థమ్ సత్సమ్మదాయసిద్ధమెన్డు సర్వరుమ్ విశ్వస్తిక్కైక్కు

౪౪౩. “స్వాభిమానతాలే ఈశ్వరాభిమానతై క్కులైత్తు
కొణ్ణ ఇవనుక్కు, ఆచార్యాభిమానమొత్తీయ గతి
యిలై” ఎన్ఱు ప్పిళ్ళైపలకాలు మరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టి
రుక్కైయా యిరుక్కుమ్.

౪౪౪. స్వస్వాతన్త్ర్యభయతాలే భక్తి నఱువిన్దు.

డలాక ఇతుతమక్కుఆప్రోపదేశలబ్ధమెన్ను మిడ తైయరుళిచ్చెయ్కితార్,
(స్వాభిమానతాలే) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావతు-అనాదికాలమ్, “నా నేయెనక్కు
నిర్వాహకన్” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ తన్నుడైయ దురభిమానతాలే, “ఇవన్
నమక్కు-శేషమ్, ఇవన్-కాఁదియమ్ నమక్కే-భరమ్” ఎన్ఱుత్తన్నైఉజ్జీవిప్పి
క్కైక్కుడలాన ఈశ్వరాభిమానతై యత్తిత్తుకొణ్ణ ఇవనుక్కు, దుర్గ
తియే పదాశాకవజ్జీకరిత్తు తన్నుడైయ ఉజ్జీవనత్తుక్కు క్కుప్పిపణ్ణి
ప్పొరుమ్ పరమదయాభువాన ఆచార్యన్, “ఇవన్ నమ్మడైయవన్”
ఎన్ఱుభిమాని త్తిరుక్కుమన్ద వభిమానమొత్తీయ, వేటుఉజ్జీవనోపాయమిలై
యెన్ఱు సకలశాస్త్రసారవిదగ్రేసరరాన నమ్మిళ్ళైతిరువడికలిలే ప్పఱు
క్కసేవిత్తు తదేకపరతన్త్రీరాయ్ సకలశాస్త్రతాత్పర్యజ్ఞతైయు మవ
రుళిచ్చెయ్య క్కేట్టు తన్నిష్ఠరాయరుక్కుమ్ నమ్మడైయ ఆచార్యరాన
ప్పిళ్ళై, తజ్ఞమాకప్పలకాలుమరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టరుక్కైయా యిరుక్కు.
మెన్ఱుపడి. ఆకైయల్, ఆచార్యాభిమానమే ఇహ్వాత్తాపుక్కు ఉజ్జీవనో
పాయమెన్ఱు కరుత్తు.

౪౪౪. ఇప్పడి “ఆచార్యాభిమానమొత్తీయగతియిలై” ఎన్ఱా
నన్, శాస్త్రసిద్ధజ్ఞాన భక్త్యాద్యుపాయ విశేషజ్ఞభుజ్జేయైన్ఱిఉశ్చై
యిలే, ఇతోఽన్ఱిన్దవైయెల్లా మివనుక్కు ఉపాయమన్ఱిక్కే నిన్ఱమైయై
అడైవే యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్. అతిల్ ప్రథమ త్రిలేభక్తి ఉపాయ
మన్ఱియే నిన్ఱపడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వస్వాతన్త్ర్య) ఇత్యాది
యాలే. అతావతు-భగవత్ప్రాప్తిసాధనలయా విహితైయాయ్ స్వయ
త్నసాధ్యాయానభక్తి భగవదేక పారతన్త్ర్యవిరోధియాన స్వస్వాతన్త్ర్య

౪౪౫. భగవత్స్వాత స్వభయత్తాలే ప్రపత్తి నమ్రువిశ్లు.

౪౪౬. ఆచార్యనైయుమ్ తాపహ్నుమ్పహ్ను అహజ్కార
గర్భమాకైయాలే, కాలన్కొణ్ణమోతిరమిడుమోపాతి.

౪౪౭. ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమ్.

స్వత్తై యుడ్డాక్కుమెన్నుమ్ భయత్తాలే ఇవనుక్కు ఉపాయమన్తి
యిలే నమ్రువినిష్ట తెన్తె.

౪౪౫. అనన్తరమ్, ప్రపత్తి ఉపాయమన్తియే నిష్టపడియెయరు
శిచ్చెయ్కితార్, (భగవత్స్వాత స్వభయత్తాలే) ఇత్యాదియాలే. అతావతు-స్వ
పారతన్త్ర్యానురూపైయామ్ మహావిశ్వాసరూపైయానప్రపత్తి, బన్ధ
మోక్షోభయ నిర్వాహకనాన భగవాన్ తత్స్వాత స్వత్తాలే మీశ
వుమ్ కర్తానుగుణమాక, (౧) * వైత్తళి నైవాజువిత్తు సంసరిష్కిల్
శేయవ తెన్నెన్తి మహాభయత్తాలే ఇవనుక్కు ఉపాయమన్తియిలే నమ్రువి
నిష్ట తెన్తె.

౪౪౬. అనన్తరమ్, ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వకీయస్వీకారము
పాయమన్తిక్కె యెట్టిన్దమైయె యరుశిచ్చెయ్కితార్, (ఆచార్యనై
యుమ్) ఎన్టుడన్తె. అతావతు-ఆచార్యనైయుమ్ ఉపాయమాకత్తాన్
స్వీకరిక్కిట స్వీకారమ్ స్వఫలిత్వక ర్పత్వరూపమాయ్ స్వరూపనాశ
కమాయరుక్కిట అహజ్కారత్తై ఉల్లే యుడ్డైత్తాయిర్నుక్కెయాలే,
స్వవివాశకరమాన కాలవైప్పరిగ్రహిత్తు అన్దప్పొన్నాలే అజ్గుళీయక
ధారణమ్ పణ్ణినాల్ అవద్యకరమామోపాతితన్నుడైయస్వరూపత్తుక్కు
అవద్యకరమాయరుక్కుమెన్తె. ఆకైయాల్ ఇతువు ముపాయమన్తియే
నిష్ట తెన్తుకరుత్తు.

౪౪౭. పారిశేష్యాల్ కీర్తితామరుశిచ్చెయ్తతే ఉపాయమెన్తు
తలైక్కట్టుకితార్, (ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమ్) ఎన్టు. అతా
వతు-మోక్షసాధనతయా శాస్త్రసిద్ధజ్ఞాన భక్త్యాదికళోన్తు ముపాయ

౪౪౮. కైప్పట్టపొరులై కైవిట్టు ప్పత్తై త్తపొరులై క్కణిశిక్క
క్కడవనల్లన్.

మన్నియిలేనిష్టపిన్బు, నిరతిశయ కృపావానాయ్ నిర్వేతుకమాక త్తన్నై
యన్దీకరి త్తరుళి నిరపాయమాక నోక్కిక్కొణ్ణుపొరు మాచార్యన్
“ఇవన్ నమ్మడైయవన్” ఎన్బిరుక్కు మన్ద అభిమానమే ఇవనై సంసార
త్తిల్ నిన్బు ముద్ధరిప్పిక్కుమెన్దై. ఆక, (౧) “స్వతన్త్ర” నై యుపాయమాక
త్తాన్ పగ్గీనసొతితే” ఎన్బుతుడన్దీ ఉపపాదిత్తుక్కొణ్ణువన్ద చరమో
పాయస్వరూప తై ఉళ్ళపడి శోధిత్తు నిర్ణయి త్తరుళినాగాయిల్ బు.

౪౪౯. అనన్తరమ్, ఇవ్వుపాయనిష్ఠనానవధికారిక్కు క్కర్త
వ్యాకర్తవ్య విశేషన్దై విస్తరేణ వరుళిచ్చెయ్ కణ్ణార్. అతిల్ ప్రథమ
త్తిలే, సులభమాన ఆచార్యవిషయ తైవిట్టు దుర్లభమాన భగవద్విష
య తై ఇచ్చిప్పానల్లనెన్నుమిడ తై దృష్టాన్తముఖేన వరుళిచ్చెయ్ కి
ణ్ణార్, (కైప్పట్ట) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - కైయిలే యిరుక్కిట
ధనమ్బాలే అళిసులభనాయిరుక్కిట ఆచార్యనై క్కుత్తెయనినైత్తు
అనాదరత్తాలే కైవిట్టు, భూమియిలే పిఱ్ పుత్తెత్తువై త ధనమ్బాలే
ఎట్టప్పడామైయాలే (౨) “అరుమ్మొరుళ్” ఎన్నుమ్మడిదుర్లభమాన భగ
వద్విషయ తై రక్షకమాకప్పున్ విచ్చిక్క క్కడవనల్లనెన్దై, (౩) సుల
భంస్వగురుంత్యక్వా దుర్లభంయఉపాసతే | లభంత్యక్వాధనంమూఢో
గుప్తమన్వేషతిషీతా” ఎన్బుమ్, (౪) “పగ్గీలుకురువై” ఎన్బుతుడన్దీ, (౫)
“తక్ కైప్పొరుళ్ విట్టారేసుమ్ కాళినియిల్ తామ్ పుత్తై త్త వప్పొరుళ్
తేడి త్తిరినానన్బు” ఎన్బుమ్ శొల్లక్కడవతితే.

౪౫౦. ఇన్నముమ్ శిలదృష్టాన్తముఖత్తాలే సులభమానఆచా
ర్యవిషయ తైవిట్టు దుర్లభమానభగవద్విషయ తై యాశైప్పడువానల్ల

(౧) ౪౦౭.

(౩) పురాణసముచ్చయే - ఆచార్యమాహాత్మ్య

(౨) తి-వాయ్-౩-౨.

(౪) భానసారమ్-౩౪.

ప్రకరణే.

౪౪౯. విడాయ్ పిఱన్దపోతు కరస్థమానఉదక తైయుపేషీత్తు,
జీమూతజల తైయుమ్ సాగరసలిల తైయుమ్ సరిత్సలిల తై
యుమ్ వాపీకూప పయస్సుక్కతైయుమ్ వాళ్ళిక్క
క్కడవనల్లె.

సెన్గిటార్ మేల్, (విడాయ్ పిఱన్దపోతు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - పిపాసై
విజ్ఞనపోతు శడక్కెనప్పానమ్ పణ్ణలామ్మడి పాత్రగతమాయ్ కొణ్ణు
తల్ కైయిలిరుక్కిఱజల తై సులభతైయే హేతువాక అనాదరిత్తు, తరై
యిలేయుకుత్తు ఆకాశస్థమాయ్ కొణ్ణెట్టాతపడియాయుమ్, భూమిస్థమా
యిరుక్క దూరస్థమాయుమ్, ఆసన్నమాయిరుక్కచ్చెయ్ తే పెరుకుమ్
కాలమొళియ వల్ శీనకాలమిన్దు క్కేయుమ్, ఎప్పోతుముణ్ణానాలుమ్
అవ్వళవుమ్ శెన్దు ఉపజీవిక వేణ్డియుమ్, ఇరున్దవిడమతన్ని లేయుణ్ణా
యుమ్ ఖనిత్రాదికళో కొణ్ణు కల్లిప్పెఱవేణ్డియుమిరుక్కుమ్ జీమూతాది
కళిజల తై యాతై ప్పడుమవనైప్పోలే, రక్షకాపేత్తై పిఱన్దదైయిల్
అప్పోలే తనక్కు ఉతవుమ్మడి కైపుకున్దిరుక్కిఱ ఆచార్యవిషయ తై
సాలభ్యమేపల్ గ్రాశాక ఉపేషీత్తు, పరమాకాశవ రియాయ్ దుష్పాప
మాయిరుక్కిఱ పరత్వ తైయుమ్, భూమియిలేయాయుమ్ క్షీరాబ్ధియళ
వుమ్ శెల్లవల్లవర్ కళుక్కన్దియుతవాత పూహ తైయుమ్, ఆసన్నమాక
వస్తుమ్ తాత్కాలికర్ కొళియ పాశ్చాత్యర్ క్కుతవాత విభవ తై
యుమ్, నిత్యసన్నిధియుణ్ణాయుమ్ సమ్భాషణాదికళా లివనోడు కైకల
న్దిరాత ఆర్చావతార తైయుమ్, ఇరున్దవిడమతన్ని లే యుణ్ణాయిరున్ద
తాకిలుమ్ యమనియమాదిక్రమేణ యత్నిత్తుదర్శిక్క వేణ్ణు మన్తర్యా
మిత్వతైయు మాతై ప్పడక్కడవనల్లెన్దై. (౧) “చక్షుర్గమ్యంగురుంత్య

క్వా శాస్త్రగమ్యన్తయః స్తరేత్ | య హస్తస్థముదకంత్యక్వా ఘనస్థం
సోఽభివాఙ్భతి” ఎన్దుమ్, (౨) “ఎట్టవిరున్దకురువై యితైయన్దెన్దువిట్టు”
ఎన్దుతుడగ్గి, (౩) “అమ్బుత తై ప్సార్ త్తిరుప్పానన్దు” ఎన్దుమ్ శొల్లక్క
డవతితే. ఇతు పూహాదికళుక్కు ముఱలక్షణమ్.

(సా) కరస్థమ్. (౧) పురాణసముచ్చయే - ఆచార్యమాహాత్మ్యప్రకరణే. (౨) భావ
సారమ్ - 33.

౪౫౦. పాట్టు కేట్టు మిడముమ్ కూప్పీడు కేట్టు మిడముమ్
కుతి త్తవిడముమ్ వలై త్తవిడముమ్ ఊట్టు మిడముమ్
ఎల్లామ్ వకు త్తవిడమే యెన్నిరుక్కక్కడవక.

౪౫౦. ఇప్పుడి సులభమానవాచార్యవిషయమ్ స్వరక్షణత్తు
కుక్కణ్డాయరుక్క ఇతైయుపేక్షిత్తు దుర్లభమాన పరత్వాదికలై వాళ్ళు
క్కక్కడవనల్లనేయాకిలుమ్, ప్రాప్య త్వేన అనై ఇవనుక్కు వాళ్ళునీ
యజ్ఞశస్త్రో వెన్న, అనై యెల్లామాచార్యనేయెన్నిరుక్క క్కడవ నెన్గితార్,
(పాట్టు కేట్టు మిడముమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి అతావతు- (౧) “ఏతత్సామగాయ
న్నాస్తే” ఎన్ఱిపడియే నిరన్తరానుభవపరరాననిత్యముక్తర్ అనుభవ
త్తుక్కుప్పొక్కువీడాకప్పణ్ణమ్ సామగానమ్ కేట్టుమ్ స్థలమానపరమ
వదమున్, అనురరాక్షసవీడితరాన బ్రహ్మదేవర్కళార్తనాదమ్ కేట్క
చ్చెవికొడుత్తుక్కొణ్ణుకణ్ వళరుమ్ పూహస్థలముమ్, అవర్కళార్తధ్వ
నికేట్టుత్తుడిత్తుక్కొణ్ణున్దిరున్దు, (౨) “నాగపర్యజ్కుముత్సృజ్యహ్యగతో
మధురాంపురమ్” ఎన్ఱిపడియే తిరుప్పాట్టుడలిలే తిరువరవణైయిల్ నిన్ఱు
మివ్వరు కేవరక్కుతిప్పారైప్పోలే వన్దవతిరై త్త అవతారస్థలముమ్, నిన్ఱై
త్తతు త్తలైక్కట్టుమళవుమ్ మలైయాళర్ † వలై క్కుమాపోలే ఇట్టవడి
పేరవిడాతే వలైత్తుక్కొణ్ణిరుక్కి అర్చావతారస్థలభుమ్, (౩) “యేషా
మిందీవరశ్యామో హృదయేసుప్రతిష్ఠితః” ఎన్ఱుమ్, (౪) “బణ్ శగ్గతై
వాళ్ళాయానారువనడియేనుళ్ళానే” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిపడియే హృదయ
కమలత్తిలేయరున్దు తానుకన్దార్క్కు త్తన్నుత్తై భుజిప్పిక్కుమ్
అన్తర్యామిత్వస్థలమాకిఱ ఇన్ద్రప్రాప్యస్థలజ్గళెల్లామ్, తనక్కువకుత్త
స్థలమాయ్ ప్రాప్యమాయరుక్కుమాచార్యవిషయమే యెన్దధ్యవసిత్తి
రుక్కక్కడవ నెన్ఱై. — (వలై త్తవిడమావతు)- పిఱరటియాతపడి త్తిరై
జ్జలైత్తుక్కొణ్ణిరుక్కి అన్తర్యామిత్వస్థలమ్. (ఊట్టు మిడమావతు)- చక్షు

† (పా) వలైప్పొట్టే.

(౧) తైశ్శు-

(౨) హరివంశమ్-౧౧౫-౬౨.

(౩)

(౪) తి. పాయ్-౨-౧.

౪౫౧. ఇవనుక్కుప్రతికూలర్-స్వతస్త్వైరుమ్, దేవతా స్తరపర
రుమ్; అనుకూలర్-ఆచార్యపరతస్త్వైర్; ఉపేక్షణీయర్-

ద్విషయమాయుధున్దు తక్షణజిహ్వకైయుమ్ గుణజ్ఞైయుమ్ ఆశ్రితరై
భుజిష్టిక్కు మర్చావతారస్థలమెన్దుశొల్లవుమామ్. (౧) “యేనైవగురు
ణాయస్య న్యాసవిద్యాప్రదీయతే తస్యైవకథమద్ధాబ్ధి ద్వారకాస్సర్వ
ఏవసః” ఎన్దుమ్, (౨) “విల్లార్ మణికోట్టైక్కుమ్” ఎన్దుతుడగ్గి, (౩)
“అరుళాలేనై త్తవవర్” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే.

అష్టి కే, (పాట్టుకే-టుమ్-మిడమ్) ఇత్యాదిక్కు రక్షకమాక
అవన్దులైయ్యైప్పడక్కడవనల్ల నెన్దిఅవళవన్దు కే అవైయెల్లామ్ తన
క్కిన్దిషయమే యెన్దిరుక్కక్కడవనెన్ది తెన్దు కీఘోడేశేర యాజిక్క
వుమామ్.

౪౫౧. ఏవమూర్భతనాన ఇవ్వధికారిక్కు స్వరూపనాశకత్వ
స్వరూపవర్ధకత్వ తదుభయ రహితత్వజ్ఞాల్ ప్రతికూలరాయుమ్ అను
కూలరాయుమ్ అనుభయరాయు మిరుక్కు-మవర్ కలై దర్శిప్పిక్కి-తార్
మేల్, (ఇవనుక్కు ప్రతికూలర్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - ఇప్పడి
ఆచార్యాభిమాననిష్ఠనాయపరత్వాదిపంచత్తిలుముళ్ళ ప్రావణ్యమడైయ
ఇన్దిషయత్తిలే ఒరుమడైప్పడుత్తి (౩) “తేవుమన్ శిటియే” ఎన్ది
రుక్కు మివ్వధికారిక్కు, అణుకీల్ ఆత్మనాశ తై ప్పిఱప్పిక్కుమ్ ప్రతి
కూలర్, ఆత్మాపహరికళాన స్వతస్త్వైరుమ్ పారతస్త్వైత్తుక్కి-లైన్దు
వై తే భగవద్వ్యతిరిక్తదేవతైకళుక్కు పురతస్త్వైరాయురుక్కు
మవర్ కళుమ్; స్వసంసర్గత్తాలే స్వరూపత్తై వళర్ క్కు-మనుకూలర్,
స్వరూపత్తై ఉళ్ళపడియుణ్దు తచ్చరమావధి నిష్ఠరాన సదాచార్య
పరతస్త్వైర్; ఇప్పడి స్వరూపనాశకరుమ్ స్వరూపవర్ధకరుమల్లామై
యాలే నెరువుతలుక్కుమ్ విరుప్పత్తుక్కుమ్ విషయమల్లాత ఉపేక్షణీ
యర్, చరమపర్వమాన ఆచార్యపారతస్త్వైత్తిలూన్ శిమన్దియిలే

ఈశ్వరపరత స్పృశ్.

౪౫౨. జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞ శిరణ్ణుమ్ అల్లాతార్ క్కు ఉపాయాజ్ఞమా
యరుక్కుమ్, ఇవనుక్కు ఉపేయాజ్ఞమాయరుక్కుమ్.

ప్రథమపర్వమాన ఈశ్వర పారత స్పృశ్తిలే యూన్తినిన్టు మవర్క
శ్చెన్తపడి. ప్రతికూలరై చ్చొల్లుకిఱవిడ త్తిల్ స్వత స్త్ర దేవతా స్తర పర
త స్త్రిరువరై యుమ్ శొన్నవితు, ప్రప త్తిప్రకరణ త్తిల్ శొన్నమల్ ముళ్ళ
ప్రతికూలర్ క్కుముపలక్షణమ్. ప్రథమపర్వనిష్ఠనుక్కు ప్రతికూలరాన
వర్కళ ఇవనుక్కు ప్రతికూలరల్లామైయిలైయిడే. ఇత్తాల్, కీర్థ భగవత్ప్ర
పన్నాధికారిక్కు సహవాసతన్నివృత్తిక భుక్కుఱుప్పాక అనుకూలప్రతి
కూలదర్శనమ్ పణ్ణువితైత్తోలే, ఆచార్యాభిమాననిష్ఠనాన ఇవను
క్కుమ్ సహవాసనివృత్తి విషయమాన ప్రతికూలరై యుమ్ సహవాస
విషయమాన అనుకూలరై యుమ్ దర్శిప్పిత్తు, తదధికమానఉపేక్షణీయ
విషయముమ్ ఇవనుక్కున్తుడైన్ను మిడమ్ దర్శిప్పిత్తారాయిల్లు.

౪౫౩. ఇవ్వధికారిక్కుణ్ణాక వేణ్ణుమ్ ప్రతిప త్త్యనుష్ఠానజ్ఞై
ప్పలపడియాలు మరుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్థ్ ; ఇన్దప్రసజ్జ త్తిలే అన్యోపాయ
నిష్ఠరుడైయ జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞభుక్కుమ్ ఇవనుడైయజ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞభుక్కు
ముణ్ణానవినియోగ విశేష తై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ మేల్, (జ్ఞానానుష్ఠా
నజ్ఞశిరణ్ణుమ్) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు-త త్వజ్ఞానముమ్ తదనురూపమాన
అనుష్ఠానముమ్, ఆచార్యాభిమాననిష్ఠనాన ఇవనైయొట్టిన్ద ఆధికారి
కభుక్కు, ఉపాయమధికారి సాపేక్షమాకై యాలే ఉపేయప్రాప్తియశ
వుముపాయాధికారమ్ న్దువానుల్ నడక్కైక్కుఱుప్పాయ్ క్కొణ్ణు
అవ్వభీయాలే ఉపాయశేషమాయరుక్కుమ్ ; ఆచార్యాభిమానమే
ఉత్తారకమాకై యాలే ఉపాయాధికార శేషమాక వేణ్ణువతోన్దిల్లామై
యాలే, ఇవ్వధికారిక్కుణ్ణాన జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞశిరణ్ణుమ్ ఆచార్య ముక
మల్ త్తియాకిఱ ఉపేయత్తుక్కు శేషమాయరుక్కు-మెన్దై. (ఇవనుక్కు-
ఉపేయమాయరుక్కుమ్) ఎన్తు పాతమానసాతు, ఆచార్యనుక్కుభిమత
మాయ్ క్కొణ్ణు ఇన్దై తానివనుక్కు ఉపేయమాయరుక్కు-మెన్దపడి.

౪౫౩. ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానమ్ తన్నైయుమ్ పిఱరై యుమ్
నశిప్పిక్కైయాలే త్యాజ్యమ్.

౪౫౪. తానశిక్కిఱతు మూన్ట పచార త్తిలు మన్వయిక్కై-
యాలే; పిఱర్ నశిక్కిఱతు తన్నైయనాదరిత్తుమ్ తన్న
నుష్ఠాన తై యగ్గీకరిత్తుమ్.

౪౫౩. ఇప్పుడి జ్ఞానానుమానస్థిరణ్డమ్ ఆచార్యశ్రీతిహేతు
వాక నినైత్తు క్కుఱిక్కొణ్ణువ ర్రిక్కు మిన్వధికారిక్కు అవశ్యమ్ నివ
ర్తనీయజ్జళై యరుళిచ్చెయ్నతాక త్తిరువుళ్ళమ్పల్లీ, ప్రథమమ్ నిషి
ద్ధానుష్ఠానమ్ త్యాజ్యమెన్నుమ తై యరుళిచ్చెయ్నకిఱార్, (ఇవనుక్కు-
నిషిద్ధానుష్ఠానమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఏవమ్మాతనాన ఇన్వధికా
రిక్కు పురదారపరిగ్రహాది నిషిద్ధానుష్ఠానమ్, స్వవినాశ తైయుమ్
స్వానుష్ఠానమ్కణ్ణ పరరుడైయ వినాశ తైయుమ్ పణ్ణకైయాలే పరిత్య
జక-ప్పదుమతోఱైన్.

౪౫౪. ఉభయవినాశముమిత్తాలే వరుకిఱపడి యెజ్జనేయెన్న ;
అరుళిచ్చెయ్నకిఱార్, (తానశిక్కిఱతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఆ
చార్యాభిమాన త్తిలేయెత్తుగ్గి భగవద్భాగవతాచార్యవిషయజ్జళే మూన్ట
క్కుమభిమత విషయమాయిరుక్కిఱతానశిక్కిఱతు, అమ్మానర్క్కు
మితు అనిప్టమాకై యాలుమ్, (అపచారమావతు)- అనిప్టకరణమాకై
యాలుమ్ అతిక్రూరమాన అపచారత్రయ త్తిలు మన్వయిక్కైయాలే;
పిఱర్ నశిక్కిఱతు, చరమపర్యవర్య స్తమాకవన్దు నిఱ్ఱిఱ భాగవతోత్త
మనాన తన్నైనిషిద్ధానుష్ఠానమ్ పణ్ణనవనెన్ఱుఅనాదరిత్తుమ్, “త త్వవి
త్తాన ఇవనిప్పడిశెయ్నకిఱార్ ఇతిల్ దోషమిల్లెయాకప్పట్టన్ఱో, నమక్కు
ప్పిన్నైయెన్?” ఎన్ఱుతన్నుడైయవనుష్ఠాన తైత్తాజ్జగ్గీకరిత్తుమెన్. అనా
దరిప్పార్ భాగవతవై భవ మఱియాతవర్కళే, అనుష్ఠాన తై యగ్గీకరి
ప్పార్ ప్రాప్తప్రాప్త వివేకశూన్యరానవర్కళే. అనుష్ఠాన తై యగ్గీకరి
క్కిఱవర్కళే నశిక్కిఱార్కళే, అనాదరిత్తవర్కళే నశిప్పాన్?

౪౫౫. విహితభోగమ్ నిషిద్ధభోగమౌలే లోకవిరుద్ధముమస్తు,
నరకహేతువుమస్తు ; ఆయిరుక్కచ్చెయ్తే, స్వరూప
విరుద్ధమునూయ్

దోషమేకణ్ణా అనాదరిక్కలాకాతోవెన్నిల్ ; రాజపుత్రసుక్కు దోష
ముణ్ణానాల్ రాజా తాశిషిత్తుక్కుభృమతోభియ అవనై యనాద
రిత్తవర్కళే మేలేనిగ్రహమ్పణ్ణి దణ్ణిక్కునూపోలే, స్వాభిమతనాన ఇవ
నుక్కు దోషముణ్ణానాల్మమ్ సర్వేశ్వరస్థానేతిరుత్తిక్కుభృమతోభియ
పిఱనాదరిక్క ప్పొత్తామైయాలే, అనాదరిత్తవర్కళుక్కు వినాశమే
ళల్లిక్కెయాలే అనాదరిక్కలాకాతు. (౧) “అపిచేత్తుదురాచారో
భజతే సూమనన్యభాక్ సాధురేవ సమన్తన్య సమ్యగ్వ్యవహితోహి
సః” ఎన్తు ఉపాసకవిషయమాక వరుళిచ్చెయ్తపడి కణ్ణాల్ ఎల్లెనిల
త్తిల్ వద్దునిన్తు ఇవ్విధికారి విషయత్తిలననిరుక్కుమ్బడి శొల్ల వేణ్ణావిడే;
ఆత్మెయాలే, ఇప్పడి తానుమ్ పిఱుమ్ నళిక్కుమ్బడియిరుక్కెయాలే
ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానమ్ పరిత్యాజ్యమెన్తుతాయ్తొయ్.

౪౫౬. ఇప్పడి పరదారాదిభోగమ్ స్వపరవినాశ హేతువత్త
క్కడి శాస్త్రనిషిద్ధమాకైయితే, ఇజ్జనన్తిక్కే శాస్త్రవిహితవిషయ
మాన స్వదారభోగత్తుక్కు క్కుత్తెయిల్లయేయన్న ; అరుళిచ్చెయ్
కితార్ మేల్, (విహితభోగమ్) ఎన్తుతుడ్గి. అతావతు-విశిష్టవేషవిషయ
యానశాస్త్రత్తిలే విధిక్కప్పట్ట స్వదారత్తిల్ భోగమ్, తాదృశశాస్త్ర
నిషిద్ధమాన పరదారభోగమౌలే లోకవిరుద్ధముమస్తు, (౨) * శెమ్మి
నాలియన్తు పావైయై త్త్రువుకైముతలాన ఘోరదుఃఖానుభవమ్
పణ్ణుమ్ నరకహేతువుమస్తు; ఇప్పడి ప్రత్యక్షపరోక్షనిష్ఠజ్ఞాన లోకవిరు
ద్ధవ నరకహేతుత్వజ్ఞశిరణ్ణు మల్దీరుక్కచ్చెయ్తే, అనన్యభోగత్వ
రూపమాన స్వరూపత్తుక్కువిరుద్ధముమాయ్. (౩) “శాస్త్రోదాన్త ఉపరత
స్తితిక్షుస్సమాహితోభూత్వాఽత్యవ్యవహరత్తానంపశ్యేత్” ఇత్యా

వేదా స్తవిరుద్ధముమాయ్ శిష్టగర్హితముమాయ్ ప్రాప్య
ప్రతిబన్ధకముమా యిరుక్తైయా లే త్యాజ్యమ్.

౪౫౬. భోగ్యతాబుద్ధి కులైస్తు ధర్మబుద్ధ్యా ప్రవర్తితాలుమ్
స్వరూపమ్ కులై యుమ్.

దికళాలుమ్ తిరువనాద్రికళాలుమ్, ఉపాసకనోడుప్రపన్ననోడువాళియతి
ఇరువర్ కుమ్ విషయభోగమాకా తెన్ను మిడతై ప్రతిపాదిక్కితి వేదా
స్తతుక్కు విరుద్ధముమాయ్, దోషదర్శనతాలు మప్రాప్తదర్శనతాలుమ్
విషయభోగతై అరువరు తిరుక్కుమాచార్యప్రధానరాన శిష్టర్కళాలే
హేయమెన్ఱు నిద్దిక్కప్పట్టిగుప్పతుమాయ్, అప్రాప్తవిషయవిరక్తి
ప్రియనాన ఆచార్యనుక్కనభిమతమాకై యాల్ ఆచార్యముఖ కమల
వికాసానుభవరూపప్రాప్యత్తుక్కు ప్రతిబన్ధకముమాయ్, ఇప్పడిఅనేకాన
ర్థావహమాయిరుక్తైయా లే ఇన్వధికారిక్కు పురిత్యాజ్యమెన్ఱపడి.

౪౫౬. భోగ్యతాబుద్ధియైవిట్టు ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కుమశవిల్
ఇన్ఱెయొన్ఱుమిలైయేయెన్న ; అరుశిచ్చెయ్కీతార్ మేల్, (భోగ్యతాబుద్ధి
కులైస్తు) ఎన్ఱుతుడగ్గి అతావతు-విహితవిషయప్రవృత్తియిల్ కాముక
తయా వరుమ్ భోగ్యతాబుద్ధియైవిట్టు ఉపాసకరాన మహర్షికళ్ తుడ
క్కమానశిష్టర్ పైతృకముణమోచక ప్రజోత్పాదనార్థమాకవుమ్
స్నానదివన త్రిలక్ష్మీకరియావిడిల్ బూగిహత్త్యాది దోషముణ్డెన్ను మతై
ప్పూర్ణివుమ్ ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కుమాపోలే ఇవనుమప్పడి ధర్మ
బుద్ధ్యాప్రవర్తితాలుమ్, సిద్ధధర్మనిష్ఠనాన ఇవనుక్కు అన్యధర్మాన్వ
యమ్ విరోధియాకైయా లే అనన్యోపాయత్వరూపమాన స్వరూపమ్
కులై యుమెన్ఱై. ఇత్తాల్, భోగ్యతాబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కిల్ అనన్యభోగత్వ
రూపమాన స్వరూపమ్ కులై యుమోపాతి ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కిల్
అనన్యోపాయత్వరూపమాన స్వరూపమ్ కులై యుమ్; ఆనపిన్ఱు బరుపడి
యాలు మివ్వధికారిక్కు విహితవిషయ ప్రవృత్తియాకాతెన్ఱతా
యిల్ బు. ఆకై యాల్ ఏతేను మొరుపడి అన్వయిత్తాలుమ్ స్వరూపహాని
తప్పాతు, ఆనపిన్ఱు పరిత్యజిక్కు వేణు మెన్ను మిడమ్ నిశ్చితి మిఱ్ఱే.

౪౫౭. (౧) “క్షేత్రాణిమిత్రాణి” ఎన్నిజ్ఞోక్తి లవ స్థాపితక్కు
వేణుమ్ స్వరూపమ్కులైయామైక్కు.

౪౫౮. ప్రాప్యభూమియిల్ ప్రావణ్యముమ్, త్యాజ్యభూమియిల్
జిహ్వసైయుమ్, అనుభవాలాభ త్తి లా త్తధారణా

౪౫౭. ఇప్పటి స్వరూపహని వరుమెన్నుమ్భయత్తాలే విషు
కిటవశపుపోరాతు, ప్రాప్తివిషయ ప్రవణచిత్తజ్ఞెయాలే ప్రాకృతసకల
భోగ్యవస్తుక్కుళుమ్ ప్రతికూలమాయత్తోద్భుమవస్థ పిఱక్కువుమ్
వేణుమ్ స్వరూపమ్ కులైయామైక్కెన్నితార్మేల్, (క్షేత్రాణి) ఎన్టు
తుడగ్గి. అతావతు-“క్షేత్రాణిమిత్రాణి ధనాని నాథ పుత్రాశ్చ దారాః
పశవోగృహాణి । త్వత్పాదపద్మప్రవణాత్తవృత్తేః భవంతిసర్వే ప్రతికూ
లయాపాః” ఎన్టు పేరురళాళరాన పెరుమాళైక్కుటిత్తు బ్రహ్మ విజ్ఞాపి త్త
జ్ఞోక్తిల్ శొల్లుకిట క్షేత్రమిత్రధనాదికళాన సమస్తవస్తుక్కుళు మగ్ని
కల్పమాయత్తోద్భుమృడియానవవస్థపిఱక్కువేణుమ్ స్వరూపప్రచ్యుతి
పిటవామైక్కెన్దై. ఇన్ద్రజ్ఞోకార్థతై, (౨) “నల్లపుతల్ వర్” ఇత్యాది
యాలే అరుళాళ పెరుమాళైమ్మెరుమానారు మరుళిచ్చెయ్ తారిజే.

౪౫౮. ఇనిమేల్, ప్రాప్యభూమియిల్ ప్రావణ్యాదిత్రయము
మివనుక్కువశ్యాపేక్షితమెన్నుమ తై యచివిక్కెక్కాక, అవద్రీను
తైయ ఉపాయచతుష్టయ సాధారణ్యతైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రాప్య
భూమియిల్) ఎన్టుతుడగ్గి. (ప్రాప్యభూమియావతు)- తనక్కువకు త్త
శేషియాన విషయమెఱున్దరుళియిరుక్కిటదేశమ్. (తత్ప్రావణ్యమా
వతు)-అద్దేశ తైక్కిట్టియల్లతు తరియాత అతిమాత్రమానఅతై. (త్యాజ్య
భూమియావతు)- అన్విషయతై యకన్దిరుక్కెక్కుడలాన దేశమ్.
(తజ్జిహ్వసైయావతు)-ఇతైవిట్టే నిఱ్ఱువేణుమెన్నుమిచ్చె. (అనుభవా
లాభ త్తిలా త్తధారణాయోగ్యతైయావతు)- వకు త్తశేషియాన విషయ

యోగ్యతైయుమ్, ఉపాయచతుష్టయత్తుక్కుమ్ వేణుమ్.

త్తినుడైయ విగ్రహాద్యనుభవమ్ పెతాతపోతు, దేహధారణమాన భోజనమిల్లావిడిల్ దేహమ్ధరియాతాప్పోలే తాథరిత్తిరుక్కైక్కుమ్ యోగ్యనస్తిక్కేయిరుక్కై. (ఉపాయచతుష్టయత్తుక్కుమ్ వేణుమ్) ఎన్ఱతు : ఇన్ఱైయి త్తనైయు ముపాయచతుష్టయాధికారికభుక్కుమ్ అధికారానుగుణమాక వేణుమెన్ఱపడి. (ఉపాయచతుష్టయమావతు) (౧) “స్వస్వాతన్త్ర్యభయత్తాలే” ఎన్ఱతుడన్ఱి క్కీరుళిచ్చెయ్తభక్తిప్రపత్తి కళుమ్, ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగతపరగత స్వీకారజ్ఞభుమ్. భగవద్విషయత్తిల్ స్వగతపరగత స్వీకారజ్ఞభుమ్ ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగత పరగత స్వీకారజ్ఞభుమాకవుమామ్. ఇతిలుమ్ ముట్టుట్టయోజనైక్కు ఔచిత్యముణ్ణ ; క్కీర్తనాలు ఉపాయతైయుమ్కేర ఇనర్తామే యరుళిచ్చెయ్తతుక్కు చ్చేరుక్కైయాలే. ఇతిల్ భక్తిప్రపత్తినిష్ఠురివర్ కుమ్, (౨) “మాకవైకున్దమ్ కాణ్బతత్కైమనమేకమేణుమ్” ఎన్ఱిట ప్రాప్యభూమియానపరమపదత్తిల్ ప్రావణ్యముమ్, (౩) “వరం హుతవహజ్వాలా పఞ్జరాన్తర్వ్యవస్థితిః!నశౌరిచిన్తావిముఖ జనసంవాస వైశసమ్” (౪) “కొడువులకమ్కాట్టేల్” ఎన్నుమ్బడి ప్రాప్యవస్తువై యిన్ఱు ప్రాకృతమధ్యేయిరుక్కైక్కుడలాన సంసారమాకిట త్యాజ్య భూమియిల్ జహసైయుమ్, (౫) “ఉన్ఱైన్ఱివిట్టాన్ఱుమాన్ఱి నికిఱ్ఱిన్ఱిలే” ఎన్ఱిటపడియే భగవదనుభవాలాభత్తి లాత్తధారణాయోగ్యతైయు మవశ్యముణ్ణాకవేణుమ్. ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగతపరగత స్వీకార నిష్ఠరానఇరువర్కుమ్- (౬) “ఎల్లామ్వకు త్తవిడమే” ఎన్ఱిరుక్కైయాలే ఆచార్యనెన్ఱున్దరుళియిరున్దదేశమ్ ప్రాప్యభూమియాయ్, అననైప్పిరిన్ది రుక్కిటవిడమ్ త్యాజ్యభూమియాయ్, అననుడైయ విగ్రహాదికళే అను

(౧) ౪౪౪.

(౪) తి-వాయ్-౪-౨.

(౨) తి-వాయ్-౯-౩-౨.

(౫) తి-వాయ్-౫-౨-౧.

(౩)

(౬) ౪౫౦.

౪౫౯. (౧) “పటుతాకాతోన్వత్తిన్దే”

భవ విషయముమాకై యాలే, ప్రాప్యభూమియిల్ ప్రావణ్యాదికల్
మూన్టు మివనుక్కునుగుణమాక అవశ్యముణ్ణాక వేణుమెన్టు అధికారాను
గుణమ్ విభజిత్తుచ్చొల్లక్కడవతు. — అన్తి కే, (౧) “మతురకవిశొన్న
శొల్ నమ్మవార్ పతి వైకున్దమ్” ఎన్టు తామరుళిచ్చెయ్త ప్రబంధత్తై
యభ్యసి త్తవర్ కళుక్కుమ్ వాసస్థానమ్ తదీయవైభవమే నడక్కుమ్
శ్రీవైకుణ్ఠమెన్టు శ్రీమధురకవియాత్వొరరుళిచ్చెయ్తై యాలుమ్, చరమ
పర్వ నిష్ఠరాసవర్ కళుక్కుమ్ స్వాచార్యనుకన్ద భగవద్విషయత్తిల్
పరిపూర్ణానుభవాదికల్ సిద్ధిప్పతు అవ్యభూతియిలే యాకై యాలుమ్
ప్రాప్యభూమి పరమపదమ్ ; * ఇరుళే తరుమాభాలమాకై యాలే అప
నుక్కువిరోధియాసనంసారమ్ త్యాజ్యభూమి; (అనుభవాలాభ త్తిలొత్త
ధారణాయోగ్యతైయావతు)-స్వాచార్యవిషయ త్తిలుమ్ అవనుకన్ద భగ
వద్విషయ త్తిలు ముణ్ణాన వనుభవమ్ పెతాతవళిల్ తాధరి త్తిరుక్కు
మాట్టామై ఎన్టు ఇజ్జనే యోజిక్కవునూమ్.

౪౫౯. ఉక్తోపాయచతుష్టయ త్తిలుమ్ భగవద్విషయ త్తై యవ
లమ్బిత్తిరుక్కి అభక్తిప్రప త్తికళాకిరిఉపాయద్వయము మివ్వధికారిక్కు
నమునివిష్టప్రకార త్తై క్కీర్తిరుళిచ్చెయ్త వనన్తరమ్, (౨), ఆచార్యనై
యుమ్ తా పట్టుమ్మట్టు” ఎన్టుమ్, (౩) “ఆచార్యాభిమానమే
ఉత్తారకమ్” ఎన్టుమరుళిచ్చెయ్త ఆచార్యవిషయ త్తిల్ స్వగతపరగత
స్వీకారరూపోపాయద్వయత్తుక్కుమ్ ప్రమాణదర్శనమ్ పణ్ణవిక్కి వేణు
మెన్టు తిరువుళ్ళమ్ పట్టి, ప్రథమమ్ స్వగత స్వీకారోపాయత్తుక్కు
ప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్, (పటుతాకాతు) ఎన్టుతుడక్కి. (పటుతాకా
తోన్వత్తిన్దే పాట్టుడలాక పాతమ్ । వమువావకై నినెన్దువైకల్ తొళు
వారై । క్కణ్ణిజ్జెజ్జివాత్వొర్ కలన్దవిన్దై కెడుత్తు । విణ్ణిన్దువీర్ శీరుప్పార్

(౧) ౪-తిరు-౨౯,

(౨) ౪-శి-౧౧-

(౩) ౪౪౬-

(౪) ౪౪౭-

శ్రీ మణ్డలితమ్ క్వాచిత్కమ్,

ఎన్నిటపాటై పూర్వోపాయత్తుక్కుప్పమాణమాకవను

సన్ధిప్పతు.

౪౬౦. (౧) “నల్ల వెన్ తో ధీ”

మిక్కు”) అతావతు- అమోఘమాయరుప్పతోరు ఉపాయమత్తిన్దే, ఆశ్రయిప్పార్క్కు సమాశ్రయణీయనాయ్కోణ్ణు తిరుప్పాట్రుడలిలే కణ్ వళర్ న్దరుళుకితి అవనుడైయతిరువడికళై త్రప్పాతప్రకార తైనినైత్తు నాడోటుమనుకూలవృత్తియై ప్పణ్ణిక్కోణ్ణు పోరుమ్ జ్ఞానాధికరైక్కుణ్ణు తజ్జళుక్కు ఉత్తారకరాక ఆశ్రయిత్తు ఉజ్జీవిక్కుమవర్కళీ, అత్తావోడు అవినాభూతమాన పాప తైప్పొక్కి శ్రీవైకుంఠ త్రిత్తిరువాళల్ తితిన్దు అజ్గే సమృద్ధమాన జ్ఞానాదికళైయుడైయరాయ్ తదీయకైజ్జుర్య నిరళ రాయ్కోణ్ణు వ్యావృత్తరా యిరుప్పరెన్దు పరమాప్తరాన తిరుమఱి తైప్పిరా నరుళిచ్చెయ్త “పళుతాకాతోష్టత్తిన్దే” ఎన్నిటపాటై ఆచా

ర్యవిషయ త్రిల్ ముట్పడచ్చొన్న స్వగతస్వీకారమాకిట ఉపాయత్తుక్కు ప్రమాణమాక వనుసన్ధిప్ప తెన్దై. ఇత్తాల్, స్వగతస్వీకారమ్ అహజ్కార గర్భతయా అవద్యకరమా యిరున్ద తేయాకిలుమ్, ఫలసిద్ధియిల్ వన్దాల్ పళుతుపోకా తెన్ను మిడమ్ శొల్లిన్దై యిన్దు. (౨) “గురుణా యోభి మస్యేత గురుం వా యోభి మన్యతే | తావుభాపరమాంసిద్ధిం నియమాదు పగచ్చుతిః” ఎన్దు పరగతస్వీకారతోపాతి స్వగతస్వీకారత్తుక్కుమ్ ఫలమ్ తన్ను తెన్ను మిడమ్ భారద్వాజసంహితైయిలుమ్ శొల్లప్పట్టితే.

౪౬౦. ఇనిమేల్ పరగతస్వీకారమాకిట పరమోపాయత్తుక్కు ప్రమాణజ్గళీ పలవన్దైయమ్ దర్శిప్పిత్తరుళుకితార్, (నల్ల వెన్ తో ధీ) ఎన్దుతుడగ్గి అతావతు-తోడ్రియానవళీ ఇవళీ తనక్కుప్పేన్దుక్కుడ లాకనినైత్తిరుప్పతు, అవణ్ (౩) “నత్యజేయమ్” ఎన్దు వారైయైయమ్, పెరియాళ్వార్ వయిన్దై పిఱప్పైయమాయిన్దు ; ఇప్పొత్తవణ్

(౧) “మాతాయతానవనై”

వారై తనకు- ఫలియాతమాత్ర తైక్కొణ్ణ ఇతుతన్నిలు మతిశ్చై-
 పణ్ణానిన్తాల్, ఇని ఇవశ్చేజ్జనేజీవిత్తు త్తలైక్కట్టప్పకుకితాశెన్నుమిళివు
 తోన్ బిరుక్కు; అవలైప్పార్ త్తు, ఎన్నిలుమెన్నిళివుక్కు నోవుపడు
 మ్బడి స్నిగ్ధయాన వెన్నుడైయతోట్టి! అనన్తశాయాయాయ అతపవ
 సర్వస్తాత్పరరాయరుక్కిటవర్, అతుక్కుమేలే శ్రియఃపతికళాయ ఒరు
 వర్క్కు మెట్టవొణ్ణత పెరుమైయై యుడైయరాయరుప్పారొరువర్;
 దేవయోనియిల్ పిఱన్దు శిఱితనైయనిత్తొయుమన్టిక్కే అవర్క్కుమ్
 నమక్కుమ్ పర్వతపరమాంబుక్కళోప్పై వాళి పోరుమ్బడి డుద్రరాన
 మనుష్యర్ నామ్, అనపిన్బు సమ్మూల్ శెయ్యలూవతుణ్ణో? అవరొరువారై
 మున్నేళొల్లివైత్తారెన్దైక్కొణ్ణ సమ్మాలనరైవత్తైక్కపోమ్మా? అతు
 కిడక్కిడుమ్, నమక్కుప్పేర్ బుక్కువళీయుణ్ణకాణ్, శ్రీవిల్లిపుత్తురిలే
 యవతరి త్తవీర్ తైయుడైయరాయ సర్వవ్యాపకవస్తునై త్తకతిరువుళ్ళ
 త్తిలేయడక్కిక్కొణ్ణిరుక్కిటపెరియాత్వోర్, (౨) “అచార్యదేవోభవ”
 ఎన్ఱిఱపడియేనమక్కు త్తేవరానతమక్కు త్తేవరాయరుక్కిటవరై ఓరిశైయై
 చొల్లియిళైక్కవుమామ్, కిళీయఱుత్తువరప్పణ్ణవుమామ్, తిరుమజ్జన తై
 చేర్ త్తు వైత్తైక్కవుమామ్, తిరుక్కుళుల్ పణియైచ్చమైత్తు వైత్తై
 క్కువుమామ్, తిరువన్దిక్కాప్పిడవత్తైక్కవుమామ్, అన్ఱిక్కే, నామ్తమ్మై
 మున్నిట్టాతోలే తమక్కు ప్పురుషకారమానారై మున్నిట్ట వరప్పణ్ణ
 వుమామ్, నల్లతోరుప్రకారమ్ వరువితారాకిల్ అత్తైక్కణ్ణిరుక్కుక్క
 డవోమ్, నామ్మేల్ విళిక్కడవోమ్మల్లమ్, ఎన్ఱాణ్ణళరుళిచ్చెయ్త “నల్ల
 వెన్తోట్టి” ఎన్ఱిఱపాట్టయుమ్; ఈశ్వర నెన్ఱుపారాతే తనక్కెతిరియాన
 పిరణ్యాసురనైక్కురియతిరువుకిరాతే, వరబలజ్గళాతే పూణ్ కట్టియరు
 క్కిటమార్ వై ప్పొకమలై పిళన్దాతోలే ఇరణ్ణుకూతామ్బడి అనాయా
 సేన కిళీత్తుప్పొకట్ట మిడుక్కైయుడైయ సరసింహ తై, (౩) “అన్దియ

ఎగ్గిటపాట్టుక్కలై యుమ్, స్తోత్ర త్రిల్ ముడినల్లోక తైయుమ్, (౧)
 “పశు ర్తనుష్యః” ఎగ్గిటల్లోక తైయుమ్ ఇతుక్కు ప్రమాణమాక
 వనుసన్నిపృతు.

మౌలికరియురువాకి యరియైయట్టి త్తవనై . పల్లాణు - పాశురమ్”
 ఎత్తు అనన్యప్రయోజనరాయ్కొంఱుమజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణియిరుప్పారై
 జయిక్కుమే, వ్యావృత్తరాయుక్కిటఅవర్కళి పక్కలితే న్యస్తభర
 రాయ్ అవర్కళభిమాన త్తిలే యొత్తుక్కి, యిరుప్పారుడైయసుకృతమెన్ఱు
 తిరుమట్టితై ప్పిరా నరుళిచ్చెయ్త “మాతాయతానవనై” ఎగ్గిటపాట్టై
 యుమ్; (౨) “అకృత్రిమ” ఎన్ఱుతుడక్కి. స్వాభావికమాయ్ దేవరీరుడైయ
 ప్రాప్తనూయ్ భోగ్యముమాన తిరువడికళిలుణ్ణాన ప్రేమ త్తినుడైయ
 అలిశయత్తుక్కలై నిలమూయిరుప్పారాయ్ అన్దప్రేమ ప్రకర్షత్తుక్కడి

యాన ఆత్తయాథాత్మ్యజ్ఞానతైయుడైయరాయ్ విద్యైయాలుమ్
 జన్మత్రాలుమ్ అడియేనుక్కు ప్పితామహరాయుక్కిట నాథమునికలై
 ప్పార్త్తు, అడియేనుడైయ వృత్తతైప్పారాతే ప్రసన్నరాయరుళివేణు
 మెన్ఱు పరమాచార్యరాన ఆళవన్దా రరుళిచ్చెయ్త వేదాన్తతాత్పర్య
 మానస్తోత్ర త్రిల్ చరమమానల్లోక తైయుమ్; జ్ఞానమ్ పిట్టక్కైక్కుయో
 గ్యతైయిల్లాత పశుపక్షికళాకవుమామ్, జ్ఞానయోగ్యతైయళ్ళ మనుష్య
 రాకవుమామ్, యావర్ళిలర్ భగవత్సమ్మన్దమే నిరూపకనూమ్బడి
 యిరుప్పారారు తదీయనోడే సమ్మన్ది తిరుక్కితార్కళి, అవర్కళన్దవైష్ణ
 వనాలే ప్రాప్యభూమియాన పరమపద తైప్రాపిష్పర్కళెన్దెయాలే, జ్ఞాన
 ముణ్డాకవుమామ్, ఇల్లెయొకవుమామ్, తదీయాభిమానమే ఉత్తారక
 మెన్ఱు మిడతై సుస్పృష్టమాక చ్చొల్లుకిట, (౩) “పశు ర్తనుష్యః పక్షీ వా
 యేచ వైష్ణవసంశ్రయాః । తేనైవ తే ప్రయాస్యన్తి తద్విష్టాః పరమం
 పదమ్” ఎగ్గిట పారాణికల్లోక తైయుమ్, ఆచార్యాభిమానమాకిట
 ఇన్ద పరగతస్వీకారోపాయత్తుక్కు ప్రమాణమాక వనుసన్నిపృతైష్టపడి.

౪౬౧. ఆచార్యాభిమానద్వాక్ ప్రపత్తిపోలే ఉపాయా నరజ్ఞ
భుక్తజ్ఞముమాయ్ స్వతస్త్రిముమాయిరుక్కుమ్.

౪౬౧. కీర్తించొన్న ప్రపత్తినిష్ఠనాన వధికారిక్కు ఉపాయా
ధికార త్తిల్ కుజైయుణ్డాకిలుమ్, అతుపారామల్ ఈశ్వరకారియమ్
శెయ్ కైక్కుడలాయ్ కొణ్ణుఅవ్వపాయ శేషమాయిరుద్దశ్శుఆచార్యాభి
మాన తై ఇప్పొతు స్వతస్త్రిపాయమాకచ్చొల్లువానె, ఒన్టుక్కే ఉభ
యాకారముమ్ కూడుమో వెన్దిఱశజ్జెయిలేయరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్,
(ఆచార్యాభిమానద్వాక్) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు- ఆచార్యాభిమానమా
కిఱవితుతాన్, (౧) “తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే” (౨) “తమేవశరణం
గచ్ఛ” ఇత్యాదికలిల్ శొల్లుకిఱపడియే విరోధిపాపక్షయత్తుక్కుమ్
భక్తివివృద్ధిక్కు ముడలాయ్ కొణ్ణుఉపాయా నరమాన భక్తిజ్ఞము
మాయ్, తత్త్వగపూర్వకమాక (౩) “మామేశరణంప్రద” ఎన్టువిధిక్కు
మ్మడి ఇష్టానిష్ట ప్రాప్తిపరిహారజ్ఞ భిరణ్ణుక్కుమ్ స్వయమేవోపాయ
మాయ్ కొణ్ణు స్వతస్త్రిపాయముమాయిరుక్కుమ్ ప్రపత్తిపోలే, ఉపా
యాధికార మాద్యతైప్పొర్తు ఈశ్వరనుపేక్షియామల్ కార్యమ్
శెయ్ కైక్కుటుప్పొకైయాలే స్వేతరోపాయమాన ప్రపత్తిక్కు సాధ
ల్యతై యుణ్డాక్కానిష్టుకొణ్ణు అవ్వభియాలే అతుక్కుజ్ఞము
మాయ్, అత్తైయొభియ త్తన్నైయే ఉపాయమాక కొళ్ళుమభివల్
అనిష్టనివృత్త్యాదికళుక్కు త్తానే ఉపాయమాయ్ కొణ్ణు స్వతస్త్రిము
మాయిరుక్కు మెనై. — అన్టిక్కే, (౪) “అనాచార్యోపలభ్యాహి విద్యే
యం నశ్యతిధ్రువమ్” ఎన్టుమ్, (౫) “శాస్త్రాదిషు సుదృష్టాపి సాక్షా
సహభూదయానప్రసిద్ధతివైవిధ్యా వినాసదుపదేశతః” ఎన్టుమ్ శొల్లు
కైయాలే ఏతేను మొరువిద్యైయై యవలమ్మిక్కు మవనుక్కుమ్ అతు
క్కాచార్యోపదేశమ్ వేణ్డుకైయాలే ఆచార్యాభిమానమ్ సకలోపయాజ్ఞ
మాయిరుక్కు, (౬) “తేనైవతేప్రయాన్యన్తి” ఎన్టు స్వతస్త్రిపాయ

౪౬౨. భక్తియి లశక్తనుక్కు ప్రపత్తి,

మాక చొల్లువానెన్నెన్న, (ఆచార్యాభిమానద్వారా) ఎన్ఱుతుడగ్గి యరు
ళిచ్చెయ్కితారాకపుమామ్; అతావతు - ప్రపత్తితా కర్తజ్ఞానభక్తి
కళాకితి ఉపాయా న్తరజ్గళుక్కు ఉత్పత్తివివృద్ధివిరోధి పరిహారార్థమాక
విహితమాయ్కోణ్ణు తడగ్గముమాయ్, (౧) “అనన్యసాధ్యేస్వాభీష్టే
మహావిశ్వాసపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతాయాచ్ఛా ప్రపత్తి శ్శరణా
గతిః” ఎన్నిటపడియే అన్యోపాయజ్గళైయొట్టిను తన్నెయ్ ఉపాయ
మాకక్కొళ్ళుమళవిల్ అన్వనివృత్తి పూర్వకేష్టప్రాప్తిక్కుస్వయమేవ
నిర్వాహకమాయ్కోణ్ణు స్వతన్త్రముమాయరుక్కుమాబోలే, ఆచా
ర్యాభిమానమాకితి వితుతా, ఏతేను మోరుపాయత్తుక్కుమ్ ఆచా
ర్యోపదేశ మవశ్యాపేక్షితమాకైయాల అవ్వళియాలే ఉపాయాన్తర
జ్గళుక్కుజమానిరున్దతేయాకిలుమ్, (-౨) “బాలమూకజడాన్ధాశ్చ పజ్గ
వోబధిరాన్తథా । సదాచార్యేణసన్దృష్టాఃప్రాప్నువన్తిపరాజ్గతిమ్” (౩)
పశుర్త్తునుస్యఃపక్షివా” ఇత్యాదిప్పడియే స్వయమేవోత్తారకమాకై
యాలేస్వతన్త్రోపాయముమాయరుక్కుమెన్దె.

౪౬౨. ఇప్పడి స్వతన్త్రమాన ఇవ్వపాయత్తుక్కు అధికారి
ఇన్నారెన్ఱరుళిచ్చెయ్కితార్, (భక్తియిలశక్తనుక్కు)ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతా
వతు- (౪) “ఉభయపరికర్తృత్వాన్తన్య” ఎన్నిటపడియే, (౫) * జన్తా
న్తరసహస్రసిద్ధ కర్త జ్ఞాన సంస్కృతాన్తః కరణనుక్కు జనిక్కుమ
తాయ్ స్వపారతన్త్ర్యవిరోధియాన స్వయత్నరూపమాయరుక్కుమ్
భక్త్యుపాయత్తిల్, దుష్కరత్వబుద్ధియాలుమ్ స్వరూపవిరోధిత్వబుద్ధి
యాలుమ్ నామితుక్కు శక్తరల్లరెన్ఱు కైవాగ్గినవనుక్కు నివృత్తిసాధ్య
తయా సుకరముమాయ్ భగవత్పారతన్త్ర్యరూప స్వరూపానురూప

ప్రపత్తియి లశక్తనుక్కితు.

౪౬౩. ఇతు ప్రథమమ్ స్వరూపతై పుల్లవితమాక్కుమ్,

ముమాన ప్రపత్త్యుపాయమ్ ; అధ్యవసాయజ్ఞానరూపమాన ప్రపత్త్యుపాయత్తిల్ మహావిశ్వాసముజ్ఞానైయరితాకై యాలుమ్, బద్ధమోక్షజ్ఞిరణ్డుక్కుమ్ పాతువానఈశ్వరస్వాత స్త్ర్యభయతాలుమ్, నామితక్కుశక్తరల్లరెన్టు తేజినవనుక్కుమ్, పశ్వాదిక భుక్కుమ్ కార్యకరమాకై యాలే, విశ్వాససాపేక్షముమన్ది క్కేమోక్షైకహేతుపుమాయిరుక్కుమ్; పరత స్త్రీస్వరూపనాన సదాచార్యనుడైయ అభిమానరూపమాన ఇన్దచరమోపాయమెన్దై. భక్తియిలశక్తనుక్కు దుష్కరత్వస్వరూపవిరోధి త్వజ్ఞిరణ్డుమ్ హేతువాకిలుమ్ ఇవిడత్తిల్ స్వరూపవిరోధిత్వమే ప్రధానహేతు; ప్రపత్తియి లశక్తనుక్కుమ్ విశ్వాసమాన్ద్యభగవత్సన్న్విత స్త్ర్యభయరూపహేతుద్వయ ముజ్జేయాకిలుమ్ భగవత్సన్న్విత స్త్ర్యభయమే ప్రధానహేతు; (౧) “స్వస్వాత స్త్ర్యభయత్తాలే భక్తిన్దు విన్దు, భగవత్సన్న్విత స్త్ర్యభయత్తాలే ప్రపత్తిన్దు విన్దు” ఎన్ది తే ఇవర్తామ్ కీర్తిరుళిచ్చెయ్తతు. ఇత్తాలే, అన్యోపాయాశక్తతయా అనన్యగతియానవనే ప్రపత్త్యధికారియామోపాతి ఇవ్వపాయాధికారియుమ్ అన్యోపాయాశక్తతయా అనన్యగతియానవనెన్దై తాయిన్దు. — అన్ది క్కే, ఇతి స్వత స్త్రీత్వతై (భక్తియిలశక్తనుక్కు) ఇత్యాదియాలే సిరికరిక్కితారాకపుమామ్. వాక్యార్థయోజనైయిల్ భేదమిల్లె. భక్తియి లశక్తనైక్కుఁజ్జిత్తు విహితమాన ప్రపత్త్యుపాయమ్ స్వత స్త్రీమానాత్పాలే, ప్రపత్తియిలశక్తనైక్కుఁజ్జిత్తు విహితమానవితుపుమ్ స్వత స్త్రీమాక క్కుఁజ్జెయిల్లెయెన్దు కరుతు.

౪౬౩. ఇవ్వాచార్యాభిమానమ్ ఇవనుక్కుజ్ఞాక్కుమ్ ఫలపరమృతైయై యరుళిచ్చెయ్తు ఇవ్వర్థతై నిగమిత్తరుఘికితార్, (ఇతు) ఎన్దుతుడన్దై. అతావతు - ఇప్పడి కీర్తించొన్న ఆచార్యాభిమానమాకితి

క్కిడన్ద స్వరూపత్వై పుల్లవితమాక్కుమ్ ; పిన్బుభాగవతవిషయ త్తిలే' యూన్దువిత్తు ఫలాన్వయ యోగ్యమాక్కుకై యాలే, పల్లవితమాయరున్ద వత్తై పుష్పితమాక్కుమ్ ; అనన్తరమ్, (౧) 'నిన్దు తన్బుకథై త్త' ఎన్గిటవడియే చరమపర్వత్తిలే నిలై పెఱుత్తి పుష్పితమాయరున్ద వత్తై ఫలపర్వన్తమాక్కు. మెన్నువుమామ్.

అక, ఇప్పొకరణత్తొల్, ఆచార్యనై ఉపాయమాకప్పన్ శ్రీనార్ కుక్కుభయాభయజగ్గిరణ్ణమ్ మాటిమాటినడక్కుమెన్నుమ్ ప్రసజ్గమిల్లా మైయుమ్, ఇన్వర్థ నిర్ణాయకప్రమాణమిన్న తెన్నుమతుమ్, ఇన్వర్థస్థాపనత్తుక్కిడాన ఉపపత్తియుమ్, ఐతిహ్యముమ్, ఇన్వర్థోపపాదనార్థమాకప్రాప్యనిర్ణయముమ్, ఇప్పడి ప్రాప్యనిర్ణయమ్ పణ్ణినాల్ ఇత్తుక్కు సదృశమాకవే కొళ్ళవేణుమ్ ప్రాపకమెన్నుమతుమ్, అల్లాతహాతునరుమ్ దూషణముమ్, ఈశ్వరవిషయ త్తి లివనుక్కుళ్ళ చరణవత్పారతన్యై నన్యత్వజ్జలై సూచిప్పిత్తుక్కుణ్ణు ఈశ్వరనైప్పన్ ముమతిల్ ఇవనైప్పన్ ముమతుక్కుళ్ళ విశేషముమ్, ఈశ్వరచేతనర్కళిరువర్క్కు మివనుపకారకనెన్దుమ్, ఈశ్వరనుమానైప్పడుమ్ పదత్తైయుడైయనెన్దుమ్ ఇవన్ పణ్ణముపకారత్తుక్కు సదృశ ప్రత్యుపకారమిల్లెయెన్దుమ్, ఇవనోన్టెసమ్మన్దమ్ మోక్షత్తుక్కేహేతువాయరుక్కుమెన్దుమ్, ఈశ్వరనైయుపకరిత్త ఇవనిలుమ్ ఇవనైయుపకరిత్త ఈశ్వరనే మహోపకారకనెన్దుమ్, ఇవ్వాచార్యనైభవముమ్; ఆత్మగుణముణ్ణానాలుమ్ ఆచార్యసమ్మన్దత్తై నెక్కిల్ అన్దప్రయోజనముమ్ అవద్యకరముమ్ ఈశ్వరనిగ్రహహేతువుమామ్మడియుమ్, ఆచార్యసమ్మన్దవిచ్చేదత్తిల్ భగవత్సమ్మన్దదార్లభ్యముమ్, ఆచార్యాన్వయత్తుక్కుమ్ భాగవతసమ్మన్ద మపేక్షితమెన్నుమతుమ్, ఆచార్యాభిమానమొద్దియ ఉజ్జీవనోపాయమిల్లెయెన్నుమిడత్తిల్ ఆప్తోపదేశముమ్, ఇన్వర్థత్తినుడైయ స్థిరీకరణముమ్, ఇవ్వాచార్యాభిమాన నిష్ఠనానవన్ సులభమాన ఇవ్విషయత్తైవిట్టు దుర్లభ

మాన భగవద్విషయ తై రక్షకమాక విచ్చిక్కుక్కుడవనల్లనెస్తుమ్, పర
త్వాదిప్రాప్యస్థలభ్యైల్లా మివ్విషయమే యెన్నిరుక్కుక్కుడవనెస్తుమ్, ఇవ
నుక్కు ప్రతికూలానుకూలానుభయరిన్నా రెస్తుమ్, ఇవనుడైయ జ్ఞానా
నుష్ఠానజ్ఞభుక్కు వినియోగముమ్, ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానముమ్
విహిత భోగాదికభుమ్ త్యాజ్యమెన్ను మిడముమ్, స్వరూపప్రచ్యుతి
వారామైక్కు వేణుమనస్థయుమ్, ప్రాప్యభూమిప్రావణ్యాదిత్రయము

మివనుక్కువశ్యాపేక్షిత మెన్నుమతువుమ్, ఆచార్యవిషయ త్తిల్ స్వ
గతపరగత స్వీకారోపాయద్వయ ప్రమాణజ్ఞభుమ్, ఆచార్యాభిమాన
త్తిన్ స్వతంత్రోపాయత్వముమ్, తడధికారినిర్ణయముమ్, ఇవ్వాచార్యాభి
మానమిచ్చేతననుక్కుణ్ణాక్కుమ్ ఫలపరమైయైయుమ్ శొల్లుకెయాలే,
నదాచార్యాభిమానమే సర్వర్క్కు ముత్తారకమెన్నుమిడమ్ శొల్లు
ప్పట్టతు.

ఆక. ఇత్తాల్, వాక్యద్వయోక్తోపాయోపేయ చరమావధియై
యరుళిచ్చెయ్ తారాయిత్రు.

శ్రీవచనభూషణవ్యాఖ్యానమ్ సంపూర్ణమ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

